

רוח רוד ספר וגשמת רוד

חברי סכרי דני רב הראשון בקודש פירוש האדורא רבא קדישא
והשני ק"ק פירוש, סיר השירים וויכוחים דקב"ה וסכינותיה
חדשן ורו מאינון רזין עילאין מאורות נתן סכינות עוזס דרך
הקודש נשמתא לאורייתא מונחת במקום המשתמר עין לא ראתה
קבא קנאתי לה' אלהים מליון הופיע ירושלם דהבנא לעיני קול
ישראל יתן קולו קראוטי הכלה העליונה בעדי עדים ויביאה אל
האלה האנשים האלה שלמים שואלים ודורשים פורא חין להם לללתי
במים אדירים להוציא לאור הני תרי לכתרי דהבנא הרימותי ידי
לכבוד קוני להרים מכאול מקראי מקרא קודש וקראו חסון .

יארירו לעין רואה כבת עין חסון .
ע"י צעיר ונבזה . בן צווי בריה קלה הנמצא כזה . גברא דלא חזי .
ולא מטא אפי' לרועה לאן . דוד כמנה"ר פושח די כזדיבח
אלהה . מאתה היתה זאת תזכני

ירושלים הללויה

זכס פה שאדוניק יע"א

אשר תחת ממלכת אדונינו המלך אולטן מתמוד יר"ה
ביום החדש תמוז דהאי שתא . ודוד עולה בהר היתים .

עלה נעלה וירשנו אותה .

ע"י המדפיס והמחוקק כמה"ר בצלאל הלוי אשכנזי בר"ו

הועתק והורחב מטוב

www.hebrewbooks.org

ע"י ח"י

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

הספמת הרבנים הכוזבאים נ"ר

ישראל רחו חור גדול האי מרגניתא טבא ומילי ונעלייתא הרוחה חוצר ברקאי בשלש צ"א
 על הארץ והארץ האירה . חלו דברים שאין להם שיפור במופלח ובמכוסה כי ללו כל עומה
 קדישין הרש"י וחבריו הנסתרות לה' ועלמות אין מספר כי דרסם בסתרה . לולי ה' לצלות הותר
 לנו בכל דור ודור גדולים מקרי לב ויודעי כינה דברים שצומדים בדומם של עולם רונמות אל בגרוס
 הקדושה וצטקרה . מה נחה חילץ זה בין יבין מגלה עמוקות כי גמר חסיד ע"מ לאגמורי דין הוא
 הדר חסד הרזים החסד השלם והכולל המקובל האלהי כמה"ר דוד די מדינה נר"ו אשר חור לו בוחת
 התורה תורת אמת היתה בפיו ושעה לו נחת רוח וצ"ע כח"ר כל חי דגור לה בדמי מה עז מאר"י
 הקדוש ומסכהו מקר"ו ז"הה ומס' באר"ה . וכל יקר ראתה עינינו הרוחות מראות אלהים פעולת
 צדיק אשר פעל ועשה ובפסן אותה להעלותו על מנחם הכוס סה מזכינו יע"ח ואבג אורחיה קא משמע
 ליודעי כינה ותופאי התורה . יאלכו לערות ה' בגבורים ופסטינו אתנו יעשו דרך מקשה אשרי אשר
 זריו ונאכר לקוח את ספר הנחמד הלזה בכסף מל' לית ל' שיעורא . והעמיד בעשרו יפתח את
 אזרו ועליו יצ"ן נורו ויואיע את שרביטו והבו גס ה' יתן העונ' הכיח ברכה אל ביתם וזכות התורה
 יגן בעדם יהי עליהם סתרה ונאבג לערות בלרה . ודורש רעה כזקא ופלבג נוקא דמפיק דחיק
 להחסד השלם והכולל הנ"ל להזוך ולהדפיסו בנשך חמש שנים בלתי רשותו נר"ו מהי"ס
 לערקיה חורא דרבנן דלית ליה אסותא ואין לו תקנה אלא קבורה . ואומע לדברינו יסכון בטח ואח"כ
 ועליו תבא ברכת טוב משמועה רעה לא יירא . כ"ד החותמים פה שאלוניקי יע"ח סליה סין התקן
 ליצירה ברוב עוז ובלום

יצחק הלוי חיים משה אמריליוו יוסף הכהן' חרדוט

זקרמת המחבר לרוח ונשמת רור מאסף המחנות

הכיפס וביזם הקים ימי שנותינו בהם שבעים מה יתן ומה יוסף כל עמל חסד למיהו הולך אל
 דרום וכוונ' אל לפון אחת למעלה ובכע לנטה אין עולה על לב יחשכו ככזי נשפו . ואסף זמיר
 וזקא וזולי מלאים תרקי דינרי לבזלי ולפויי . מה לי מה לך הובגד בוגד והסודר אודר
 סליק אדעתיה כי הוא כלפור כודד עמיס רודד ונפשו' מזודד אך חס יוס או יומיס ישנוד בשלוח
 ע רגע והנה איננו רקודי רקוד והשטן עומד על ימיו אלי' כספו וז'הבו כלש פחס לקוחה כי יאל
 קואין מלא גס אהבתו גס אכחתו לא ליתו לאנזויי . כריך רהמנא דיהב לן אוריין תליתאה כן
 אהיס יצמית זקא ותעלה בעידנא למחלת לב וארוכתו ארוכת תניד לנאן דעני לאתניוי .
 י' תליתאה דלנהיריאהו לעייבין בצצילין דנהר דעה ווי לאזלא הלוק הלכו הארזים פניהם הלכו
 זיבחו לן יתמי דיתמי לא היתה בואת וימעטו וישחו מעוצב רעב של תורה דוויס כלנחיס ונאנקיס
 ויעני ישר' בנועמק' גימוקי חתוקי סתרי דאורייתא וכה וברה ארשה דאיננא עשרת תפאר' רוח
 משיה ה' רבינו הקדוש האר' ז"הה ואנכיה אביא ועפייא אפיר בורתו תלמייו הנאמן הגאון
 זמר"ח ז"הה הוא נעל את המפתח ופתח את הפסאפ נכנס להיכל אבר בחמתו דלתים ונכריח כל
 בלתיותיו וזרח עליו קרני הזו רוח חיים סמא דתיי תש"ס מסתרו בארץ הן כל לא ראתה
 זוא הליב לנו ליונים לדבר דבר דיבור על אופניו הסיר את סמלת צניה מעליה ויחשבה לזונה כי
 צניה מלבוס התורה ומספריה את מקורה הערה לולי ה' הותר לנו מקור חיים איש את רעהו
 ייס צני' זה אומר ככה וזה אומר ככה ובכונתו ויהיה למכעי בעיי . ועוד בא' סליה צמח צדיק אחר"ה
 זרת חיים הוסיף על השמועה כל דבר עמון בע"ץ החיים דרום דרש כל מייליה דמיטב לא אהיס ליה
 פתחו מעיגותיו מוצה בעומקא וברומא ידו בכל לא הניח דבר קטן מדמה מלתא למלתא לחי' שתן של
 חכמים דעני לעניו .

חקירות המחבר

זאת מנוחתי עדי עד זה סלקינא ובה נחתינא למאקל ולמטרי לחגמר ולאגמורי מתפני ההדרי עש
 היות לחיי ורגה גופא ובשמתי כי זה כל הארש על לח בעי לללווי ואני בעוניי חזי היות בכל
 החכמה רבנן סבוראי כל חד קפרי בידו יריס מלוה בות האירא רבא קדישא אחרא דנסיס אורחא
 אובשא דאוריתא בית ה' בלילות לעובדו עס אחד מונתם לשמים ונאספו שמהלל העדרים והאבן גדולה
 על פי הבאר העשר סגור יהיה חין פותח כי חס'לות הני רזין עלחין חידות אלויות אשר בגובה ארזים
 גובהם בסתר המדרגה וכל הרולה ליעול דברים ככתבם אינו אל טועה וקרא זה א זה ואמר מי יקניס
 מים מבאר לחי רוחי לח מלי לשנווי . אנה דאמרי הני מילי דרבנן מלוה עלי לקיימם הגם שזה לי אף
 כתיב למאור שני רעה אוכתי לשכון כבוד בארצינו רובם יגון ואנחה אונתם שר על שר כשר המדולדל
 וסך מוכתייה לפת ת"ו מהתם דליגנא להכא כבורח מנית הסוהר לירוסל דהכה ניאול מהנחא ופגם בו
 העקרב זוק' ירוסלים וכל הני ארפתקי כובו ציון והקיפוח עין רואה ויד לפה מפני פחד המזיק חויב
 בשער אכסוהו לערי לח דאע לאקריוי . לח וזתי מלחבנן עד אשתי לילות בימים ביני הני ד' עמודי
 מלכס בראשם הרב הקדוש האר' אלה ונאמן ביתו מרח' א' אלה מלוה' א' א' וליקוטין מארב רוחו' בואו
 הרוח וסם הפירוסים ארוכים לזרינו גם כי יוצאי מן הכל' גלמד על הפרעו וחין כל מוחא סביל לח
 מלכד לח ראי זה כראי זה גם כי כלם שבילי הלוונה ובעי א' נפח ח' בעינא לגלווי . ואלהי הרוחות
 יכחי במעבלי דק להוציא לחור רוח דוד זה פירוש האירא רבא קדישא וכבר קדמה הנפש
 בשא רוחא וקא בעו נאמתא כי היא חיי . ובתך דנסיב האי רוחא קדישא יהיבנא ארעתאי

ללול במי עמקס מי מקורסם להוציא לחור מווייתי דאורית' רו חד מאכיהו רוי מעלי ועומקי דשיך
 דהשירים ק ק רמיזא לחימא מלתא בטעמא וויכוחים דקלה אכיתים באורך גלותינו המר

והארוך הוה והנחמות ועליות העלמות העתיד' לשכונת שווינו אלהי ורובי יושבת ציון
 כי גדול יהיה . וכל אים חסם לב כל חכמתם תבדע אחד חסם ואחרתם בקוראי מקרא כל מעלי אמתא
 כעובד על החידה יורה כחן וחין מוליד חליף אמתא ולא מגמר בעתיקא מקורא דחיי . אשכחנ' וגליכ'
 החי מרגניתא עטירתא רו עס רו עס ואני אקבלס כאן אנה רבי מקרא מועל' והלכות מרובו' כנין מלוה
 על ימודי האמת מניקוי הסלעים בחורין ובסקיין ולמכביה ע' עמיר וגניו תחת קרקע בתולה אשר
 לח ידעו אים הוציאה נח אתהן אים אים רק לאנשים האה נפח באפיו לשמות דוד זה שמו רומם
 למקורו כבודו חיה . ותלתא כהנא כר"ן דוד יחדיו ידבקו בעלמא לחתי עול הכסא פי

עס ביתו מידי הדק בחדשו ומידי שבת בשבתו עס ינחו נאמת כל חי בעלמות כל כשר להשתחוות לפני
 חנינו שבעמי בקאר חייך בעוף יעוסף למאן דבעי חיי . וזה חלקי אשר זכית לחדש בהאי רוחא
 קדישא קרחתיו וא' ד יעלה ר"ל ואמר דוד אעלה לעבודת קוני גם נתיי טע' למה לזה רשב' לקום כל
 הכר תתיקון פרטי והוא כשר לעצמו מה אעלה לעשותו העליון ליתא ספקא כי כל כהאי

מלתא היה בהמתא עלאה מלתא על בוריה . ועיטרתה ה' דוד פוזמון א' א' תתיקנתי לכבוד רשב' וחבריו
 ע' הזכר בית ראש עס כל א' עם מדת נאמתו והתיקון אגילה ותיקון מצינא לאשתעווי .
 וכל כי האי מלתא מחויב חניס להודועי נעשה נסים ומציאה בדרך ויהי בדרך במלון מקו' ארץ הנגב עס
 נמאלו וסם היו פנות זכאות קדוש' יחודי סגולה אשר הטו דרסם בהשג' פרטי ופכו לסובל לשבות

כספר אשר קדשתי בו היום דרוס דרשתי יוס א'ק ויהי להם כמאזיב נפס א'ווי מלחצבה יחדיו עמי
 ידבקו עד שהבדלנו בין קודם לח'ל קידשו ממונס כהרף עין סיוע שיש בו ממש להוציא לחור הני ספרי
 דבר רב המה הגבירי' הרמים האנשי' האה שלמי הראשון אדם כמה ד' אברהם חלוי וסני לקס כמ'הר
 אליה כל' אברהם שאקי ועוד בא שייסיה שלים שלם שמו בקרבו כמה ר' אליה
 בדר' יחודיה שאקי וגלוה להם באשק אהבת התורה הכחור הנחמד

סח' הנעלה כמה'ר שמעון פאר אג' וחמוסים עלו הגביר המרום כמ'ר רפאל כבודו ק
 ה' האנשים האה טעונים ברכה ברכות שמים מעל פתחו פתחה כים

כים קריא מאן בעי עס חיי . ומגבלין זכות ע' ומלי בעלותי לראות את פני האדון ער וגדול בשר'
 מוכתי בנימוסו ורע קודם כל המרבה לספר בשבחיו מגרעו' נתן תנא ואירי חילן חילן כמה אברך
 בללו נחיה .

הקדמת הגוהר

החיתנו נמלך חן הוא החכם המרומם הן גביר דגמיר וסביר ירו ככל כמיה"ר יצחק די מאייר
 נר'ו דין גרמא לן ברכת ה' בנית ובסרה וידו פרח שר יד המלך אבא אבא דיהוב
 מטרע תול כול אמרתו המרת ה' לרובה הוא יתנהו לרב חינה בעיני הארים כל אשר לו מסביב יחיו
 דגן ויפרחו כגפן האי ברא מעליה ידיד נפשינו אחי יפת אחי נועם הגביר המרומם כמיה"ר משה
 די בואייר נר'ו והקטן יהיה לאלף וחמתי המלך מן המנין יעלה ויבא לשכון כבוד בארצינו חור'
 דאז כי קם ביתו ועד לחמשים פנים שעמדו בסני אבני ולא אחיה • והיתה הרוחה
 ההלל והשמחה ובסימו דרוחא בהאי אפסניא נאה פלעין דנלכא שבת אחים גם יחד אחים ולא יתפרדו
 אדם הראשון אחיה לחוקיר ורחים רבנן הוא הרופא המובה'בא מבאר להי כמה ר' יצחק די בלאסקין
 וקם השני חתן למלך חורן במלות ראש וקלין זה דודי זה רעי הגביר המרומם
 הן חכם ומתיק ופזרן כמה"ר ר' דוד בורפורג' נר'ו שמי בקרבנו לבי לחוקקי ישראל המתנדב"ב עם זרעו
 מקדימין יחדיו יהיו תמיד בבני יועלי סביב לשלחן פתורא דדהנה גם דור עאיירי יבא
 להם ל המנוחה ואל הנחלה גילו זקתם לעמוד בפרץ על כל צרה שלא תבוא חי חמר מלכא עקר טורח
 בה יעשו וכה יוכיפו כל מן דין סמוכו לנו. סמוכים לחורייתא הם ונשיהם ונביהם בזכות נשים לזקניות
 סופא בניתא זו היא אסתר המלכה ופלימא ברתא הם הבנים שמחה ורחל באה עם הללן ללן
 מרעינה פריסי סודרא בשמחת חופה חים על דגלו נסרקין בסקרא ואפריין
 נמטייה

ובר דינא יתיב וספרים פתחין הר ליון שאם חנינות לילה לחוריתא ויתנצלו בני ישראל את עדים
 תלתא תלתא בחד ק'נה ל"ו יקרחו קרחה מוצאי מים לצמחון נפשי לשאל הגיע טלעולא דברא
 דלא חזי עיף ויגע עלי לבי דוי הם הרבנא ללאת ממחילתי ירושלם דדהנה סגור ומסוגר אחיה תוך
 תוך בית מדרשי אסת ימי המעש' חוי לנו כי פנה היום חוי לנו מיום הדין העם ההולכים בחשך גיל' כבוד
 מישראל תרי גונדי דחיימה גברו עלו הוא איה ונבראו דינא רבא על רבא דעמא סר וגדול בישראל חף
 גדול היה בחותו יום נמס כל לב גדלה זקתם כך עלה במחשבה בגורת עירין גורה היא מלפניו על אדם
 גדול בענקים חביתומים מחסה ומעו ועורה בזרות לעניי עמו ותהי על שקמו המשרה רבא דעמיה
 איש על העדה הגביר המפורסם בגלילות ישראל יהיר ויוהיר צוהר הרקיע בגנתא דלעילא במחילת
 מזדיקי רבנים כמה"ר ר' דוד זיגאב'ה זלל אחיה הקר חקר מנדיחת עולם תיקון ואיון כלל ופרע חלו
 נמסרים לפח יקוב ניצוצות פרעיים מורע שרי ישראל יואב חבנר עמא א זה תיקונם ועלייתם לב מלכיד
 ה' עלה רוגזא באוקייה תהא נפשו לרורא ברורא דחיי • העתר ל איה תרוממה קרנות לדיק אל
 שפך הד'סן שם מעלות לכמא להבן יקיר לו האירו ברקיו תבל עד ויבולה בתרייתא יראו יארים וישמחו
 הוא אשון בת עינינו הגביר המרומם כמה"ר יעקב זיגאב'ה נר'ו בנושו בשער החצר הפנימית רב
 חינה ורב חסדה וגם ער"ב רב עלה יעלה ויבא יעקב שלם בממונו שלם בגופו גדול
 שבאחים ולא יתפרדו לו ולו נצרבין בבית הד'סן דכנים ודעננים ברכת הבית מרובה איש
 כדעתו אה הם בני שם מלחא דעבדא לגלויי •

ושובן מעונה כונן שמים בתבונה נתנני לחמלה וחנינה ימים מקדם ויהי לפנינה עין כל עין
 העדה דרופחא לחוריתא אחד למטה וסבע למעלה עומקא דהלכתא ובהדי נפשי דרחמנא אידי
 ואידי בחד שיעורא עלא שמים וירד תנא ופסיק כמשה מפי הגבורה ה' חנינו רעינו ה'
 המצויין ירו בכל מידי דמינו כמיה"ר שמואל יהודה נר'ו כנאר יואר ק'ינו על גזווי ירחק חף
 נתן ולא יעבור שנחא דחתי ממיליה שפתיו ישמחו דעת זן ומפרנס לן זה לנו כמה
 שנים על הארץ ועל המזון כל הדבר הקשה בקריעת ים סוף ולית נגד דלפרקינה מפרק כללחר יד
 וכמשחל בניתא האי תנא תנא ככולהו תנוי ואתלת רוחתא תורה חתומה תרגימה נהוריתא ולא
 מחית חנינש נפשיה לספקא באנע חקירות כרוך ותני תלת מאה בעיי •

ואחרון

ואחרון

חביב כי ממנו תולדות חיים ולמען ספר שמו יענה ויבחר יסגוד ויזכר ויזכר ויזכר
המרום הגביר דגמיר וסגיר זה שכן טוב כמה ר' אליהו רחל כר"ו כל דשני הרץ הרע

רב שלם יסלם ברכות שמים דכילי בקבא רבא תמת לל קורתו ובנית
מורסו האי מורה
תמומה ניתנה ברחובות קר"ה ולתאר הוא לו יתנהו מות דקיי ידו פרג לכל עובד ושב על דא ודבר קח
ללין יהא תורתו בקול רם עטרה ליושנה ויהי מעשיב ידו מלא ומלא ארנקי דדיברי ברכת ה'
היא תעמיד בגללי ופרטו מעוטי ורבווי .

ומלחא הארץ דעה ל' ה' ואין חשא למרח דין גלי רוחא כי תלין בחילתא רבא תורה כזה לנו מקור
חיים מהר"ח זל ובדורות או שמחה גדולה לפני הקב"ה לגלות הנסתרות כי בזה תלוי ימחר
יחיש גאולה ויחיו כי כל מה שאמרו רז"ל הוא לאותם דורות הראשונים אבל לנו בדרא דמלכא מקיחא אין
לנו תקנה בגלות המר והארץ הזה להקיס השכינה ולסלקא לגבי קב"ה רק ע"י עסק התורה בשמחה
דאורייתא ע"כ חילתא דחיי .

א"כ חיפה המבין יסמה בה' והלכוו שמשע כמשפך שמכניס זמנא ארסיי וארצויי
וכרווח קרי בחיל לקרא לכוויי דרור מלאה בית וישראל עושה חיל ותהי חמת אהים על הערים
והאלהים יענו בקול דינא דמלכותא קול ה' סובר ארויס ורות הקדים בסימו דרוחא יחיש
ישריה הקרקפתא רוח חכמה דנביק מחוטמא קומי ונענה ליון ה' מסיני בא מלכא בראש
ה' כאלות רוחא ואללה ויג נהרי דאפרסמנא דכיה לן מגן ולינה .
כה מעתיר העבד העברי
דוד די מצינה

לוח: הסעיות

אין דנין אפשר נו' אעת הדחק שנה כל לא הספיק הומן להגהה הראויי הכי האוניה חשבה לפרוש בלב
יס לירושלים תוב"ב וסגילות מר' יבין גם שהוספנו טכחא בתר ערשא לא ילאן מידי חובתאנו

דף ר' והנה ז"ל ואגב	קס כ ז"ל כי
דח"י ע"א ש"ד תשובים ז"ל ששכים	ל"ח ע"ב ז"ל ודן לאומתו
קס מפני ז"ל ששנים	קס דבור והמשך ז"ל
קס ע"ב ורישא ז"ל דרישא	ט"ל ע"ב ונמלא שאן ז"ל שאין
קס די"ט ע"ה ז"ל נכנס בשערי ד"א	קס רחי ז"ל רחוי
קס ע"ב הוא מוחין ד"א ז"ל הנה מוחין	כ"ו ע"ה קורחתם ז"ל קורחותי
קס ענני ז"ל נעשים	קס סוף הדף ז"ל כיונים הנאמנים זה לזה
קס לכל תיקונם ז"ל אבל תיקונם	קס ע"ב דהיא מבצחת כתפוח ז"ל
קס לכשריה ז"ל לכשיהיו	קס חכמה ד"א ז"ל חכמה בזה כינה
קס לעי ז"ל לעיל	ע"ב ע"ב שהם עניה ז"ל עיניה
קס אהוא קשה ז"ל שהוא	קס ע"ה מעמיקים גדולים ז"ל מעמיקים ודולים
קס אח"כ ז"ל אח"כ	ע"ג סוב ה' ז"ל סוב
קס הסידרא ד"א ז"ל מ"א	קס ע"ב לרמוז נר ז"ל לר' בחינות
קס הנקרא כלי ז"ל כל	קס שהיא העלה ז"ל עליה
כ"ו ע"ת יריה ז"ל ירחי	

ואם המלא תמלא עוד חייה טעיות הוא טעות הניכר והתבוננת על מקומו ואיכנו

ע" הפועל העוסק במלאכת הקדש באמונה המסדר **אברהם** בן הת"מ כ"ה משה רוזאנים א"ו

וע" הפועל העוסק במלאכת הקודש בדפוס **יצחק** שמאריא י"ו

פדומן

פדומן זה חיבתו לכבוד רש"י והחכמים . תנו להם כבוד מהדרים מן המהדרים . ונאספו שמה כל העדרים . כלילות המיוחדות ללמודים . חיים הם למוצאיהם מפיהם אחר האדרה והפירושים . שמונם מדות ומיקום בו דשומים . ואם נבטימה אחת בלי הפסק אלא ליתן מוס בקדשים ובה אף נעים . גם יכוין חיבתו לנורר כל אחד מתנאלי הקדושים . במידתו זריק בחמומתו יעמוד לפני קונו לאמר אלו לאסורים . והיו לאחדים מלכם בראשם חילנא דהיי מקורא דכלא שפיר גזרתו ליגזור גאלה תהיה לו רש"י קודם קדשים .

בר יוחאי בנהורא דשמשא . ראש כתר דמלכא קדישא .

פירוש הפדומן . קודם הכל רמזו בחיבת יוחאי בחינת הרשב"י ע"כ כי הוא היסוד דאבל הגנוז תוך יסוד דאיעא והוא הרב של כלם כי הם היו ה' חסדים של א' וא' והוא היסוד כוללם וזה רמזו יוחאי מי יסוד עולם ואותיות הנשארות וא' גימ' עו"ב שכן נקראים החסדים טובים שהם החכמים והרי רמזו ביהיחאי בחינתו ובחינת החכמים .

בנהורא דשמשא פ' כשהלמינו לתקן התיקונין אמר רשב"י אסיהגבה שמיא עלאין כו' דחנינא מס דלא חמא בר נש כו' ועוד דאנפלי כנהורא דשמשא וכל' עד דנקט שמשא להיות אלו ממש עלה למדרגת מר"ע בלוחות שניות והוא רמזו ב'א הנקרא שמש ומגן ה' אהים .

ראש מלכא קדישא דהיינו פתר דחסדים עיין פירושו בלן בתחילת הפירות ותיבת ראש ר"ל אסיהגבה הראש של כלם שהוא החסד דתת

בר יוחאי אור הגנוז פנימה . כולל עטרין דאבא ואימא .

רב חסדא וחיא תעלומה . מאין תמצא בפתחי בעלמה .

ובין כל בית ובית יאמר בר יוחאי .
אור הגנוז פנימא כנ"ל שעיקרו הוא יסוד אבא והוא גנוז תוך יסוד אימא *
כולל עטרין משורש ג"כ שהוא היסוד הכולל העטרין עטרין דחסדים דא' וא' שהם החכמים וזה רמזו רב חסדא שהוא הרב של החסדים והיא תעלומה גנוז תוך יסוד דאימא .
מאין תמצא פ' שורש החסדים א'ו הם בב' חסדים דא"א וזה מאין תמצא בפתחי בעלמה .
וכהיות שהוא הכתר הכולל כל הג' ראשונות לכן תקנתי לו ע"ה ג' בתים ואחר כך סדר הספירות נתי' של כל אחד .

בר יוחאי לבי אדרא רבא . שם אתכבסו תודה תודה וזויה
חברייא קדישא וטבא . מ' לובשין שריין דומחיה וחרבא .

הוד"ה כ' דרה ז'יה ר"ת גימ' עונב החסדים בחינת החכמים כנ"ל וענב בחי' יסוד עונב

בר יוחאי מה נפבר חתוא י'ומא . שבו גילתה הפרסא סתומא .

עקודים בקורים מעיגא ופומא . יצא תיקונו במצח היא שם מ"א .

מה נכבד פ' א' הב' חיות כי תיקון כל העולמות היה אס מ"ה החסד אילא ממלכ' דא"ק ועמו א' אסיהגבה כבוד המל' הנק' כבוד וזהו מה נכבד סת"ה וכבוד תיקונו העולמות .

הכח יועא כו' הפרסא היא הפרסא שעשה א"ק אגרים כל התיקונין ממלכה בתחילת הפירוש ע"כ ויגלו עולם העקודים מהפה והנקודים מהעינים וזה נתקן ע"י אס מ"ה החסד

בר יוחאי והחפמה מאין . הבן יקיר לך מאד אישון בת עין

ברעית דאבוה גילה רעוא הרעזין . רבי אלעזר גם סוד המולין

והתכמה מאין חמרנו שרשבי כתר וכנו ר' לעזר חכמה וזהו והחכמה מאין ברה ירכא לחכמה .
מאיר חישון כו' כסוד והחכמה יכנה בית היא מלכות הנק' חשון כו' וגם גלה סוד המולין .
גילה רעוא כו' שהוא פירוש סוד שעת רצון כשאל לו רשבי חומתי .

בר יוחאי אמרי בינה בחקקי . בלב משכיל פתחום עמקו .

תקן מצולות ועינא פקיחא זכו . רבי אבא חליו כבוצינא דרקו

חמרי בינה היא בחינת ר' חנן כבינה ולזה היה לעולם חכמתו בידעס ר' לעזר שהוא חכמה וזה
סוד שאמר רשבי חנן כלל דכלל שיהיו הג' ראשונות כתר חכמה בינה ופי' תיבת זט לשון זיכוי
דהיינו שעיף ח"ח מוקד ועלבן בחסדיו לעיני א"ל כאשר תמצא הכל מפורס .

בר יוחאי חסדך אד עלי עין . תתן אמת לעקב חסד לאברהם בימין

אשר נשבעת ומימי קדם דאין . רבי יהודה ובורסיא דעתיק יומין

חסדך לעלי עין פי' עין גית ק"ל שהם כלן ה' היות של ה' גבורות והחסד שולט עליהם וממתיקם
וזהו עלי עין . מתן אמת כו' אר' יהודה תיקון ד' תיקוין ואעפ"י ששקס ר' חזקיה תניינא יצא
בת קול ואמר חן מלאך ח' עושה ב' שלימות שנה ר' יהודה כי להיותו בחינת חסד והוא יומא וכלל
אזיל עם כללו וכן רשבי ורבי לעזר פראו כמה בחינות וכלל התיקוין תיקון ר' יהודה ג"כ טרשיא
דעתיק יומין .

בר יוחאי רוח עצת וגבורה . גאולתי עורח כבודי עוריה .

תיקן מי אל כמות בסוד נסתרה . רבי יצחק ימחה אף ועברה .

בגורם בחינת ר' יצחק גאולתי עוריה כו' כך פי' הרב לזה שגאולת מצרים בהתלבשות בינה במלכות
ולכן נאשרו מהם והעמידה תהיה במהרה בהתלבשות בינה עצמה בגבורה אשר לא יאשר מרשעי
האומות שורש וענף וזהו גאולתי עוריה . ימחה חף ופיעה ממ' וללי' כ"פ .

בר יוחאי תפארת אדם תמלתו . רתמן מטח לצד גדולתו .

רוחא דמשיחא גילה בחכמתו . רבי יוסי בר יעקב למנוחתו

תפארת אדם תמלתו בחינת ר' יוסי בר יעקב והוא גילה סוד הרוח העתיד לנוח במלכת משיחא כמ"ס
זכריה עליו רוח ה' טו למנוחתו פי' שבעו"ה נפטרו ג' בלונתה אררה וזה הראשון

בר יוחאי שאמרה נצח לנביאים . נא להתיית חיש לב נרפאים

נשא עון חמיתא ברעיונים . רבי חזקיה לשכון יה אלהים .

שאמרה נצח הוא בחי' ר"ה נשא עון חמיתא אראה תיקון ח' כשהיה מפרס ואז ואמרו לו נשא עון חמיתא
לשכון י"ב אהיה שהוא כשני שנפטר

בר יוחאי ישא הוד לנפש פדיון . גאולה תחיה יום תוקא אפריון .

גילה תיקון כי חפץ חסד עליון רבי ייסא לשורשו שם חביון

אח הוד בחינת ר' ייסא וזס מקום מלכות כנודע חיה בהוד והוא לנפש שהיא מלכות פייון גם שנהוד
פזמו חוקף הגלות כל היסד דיה לאורטו אס חביון שהוא הג' שגפטרנו או הג' דוקא
תמצאו כחן בסוף השירוש

בר יוחאי וליסוד ארץ חלקתו. שושבין אל די צדיק באמונתו.
גילה תיקון עובר על פשע דתו. רבי תיא מולח איש ונותי.

ליסוד ארץ בחינת ר' תיאל והוא השוכנין הקדוש כנודע והוא גילה ותיקון תיקון עובר על פשע קהול
האורה דתמות חוטמת דל"א האומר מלחתי

בר יוחאי פחד מלכות על פנים. שאי בעוז מי אנכי במצלותי
גילה לא החזיק לעד אפוז במים. רבי יוסי קומי ירושלים.

פחד מלכות בחינת ר' יוסי ומצדתי כחד עם מלכות כבוד כעוז סופו בתחילתו. שאי בעוז במלכות
שמהיה עליה למקומה במהרה ע"י עוז שהיא גבורה מי התלכדות בינה בה תעלה חנכי מלכות בתופים
ובמחולות והיא בחינת ירושלים קומי חקיס את סוכת דוד במ"בא ע"כ העשר ספירות כסדר דהיינו ה' ה'
דחסדים כמ"ס לעיל שהם בחינות רשע' והכריו זכותם יגן עלינו ואעפ"י שלפוף האדרא חזרו ודברו בע'
תיקוני דל"א לא הכנסתי אותי כפומון כי בכלל מאתים נגה

בר יוחאי לשארית ותריין תפוחין. גמרת לפלהו תקונין
גהירין בפרסא דעליבין בבוצינין. כגושפנקא חתיכין ורשמיין

לשארית ותריין תפוחין פ' אחר שפירש רשב"י בעליו התיקונין בכלל זיה לכל חבר לפירשם בפרט ובתול'
פי' הוא ע"ה א' השנים לשארית נחלתו ותריין תפוחין. וזריך טעם והוא כי לשארית תיקון זה נק' ישר'
כמו שמתלה בפירושו כאן ולהיותו הוא ע"ה בחינת ז'א משה מלגלו לא הניח לשום א' לפירש'.
ותריין תפוחין תיקון זה הוא יסוד החכמה כמ"ס במדר התיקונין כאן וזהו ג' בחינתו כמ"ל לכן ג"כ
פרשו בעלמו. נהירין. בפרסא אבא לסקך עליהם עיי' חותה במקומה כאן ובה היו התיקונים
כל התיקונין ומאירין כוהר הרקיע ולהיות שאין התיקונין נעקרו ממקומו רק מה שגדלה להם בפרסא
הוא הארתם וזהו כגושפנקא

בר יוחאי חיוון כרוביא ומלאבין. גחתו בלהון מבלהו עלמין.
למשמע מילין עילאין כסנדולכין. מצי קדיש חורמן דעושבין.

מילין עילאין כגנדולכין פ' חנינים טובות. חורמן דעושבין. פירוש. בעל המוחות וקאי לרשב"י.
בר יוחאי דרפתוקא דאוריתא. לבריקן והוריתיה וגלא עמיקתא.
תפארת עמה רוא דמהימנותא. עד גהורא דפל בהורין מטא.
רוא דמהימנותא פ' הרב שהוא ת"ת הכולל חסדים וגבורות הנקראים מהימנותא ואם זנית תנין.

בר יוחאי פומא דגזיר בעליונין. יגזור אילמות ובלכיה לאלמיו.
קליא בעוריא וית קל דשופרא. תונבא לנקוט לסהדותא דשקרא.

קליא בעוריא כו' תרגום קולות לפידים וקול שופר. תונבא לנקוט קאי לשרי האומות ופיראזו כפי'
בר יוחאי חייאך יסובר ריבון עלמין. חציפותא דרפרבי עמין.
רעיא מחימנא אגת וברך קדישא. עס ר' פנחס תעמדו בפירצא.

רעיא מהימנא מרע"ה גם רוע חנת דהיינו שהוא עלמו ניגון מרע"ה והאחר מוכן.
בר יוחאי מאן לימא לפון דהאי גיסא. למאן דפל שעחא מתרהיש לון גיסא
אלהבון דרעיא מהימנא פלתי. יצמח פורקנית ויקרב משיחיה.

מאן לימנא להאי גיסא חין כה לקוט מקערג להתריו כנגדס וילילו בעדס עס דל ועני
סיד המעלות לין נאחתי את עיני הירבני נאמיס כו'.

מלוקט מתורת הארי זל

העוסק בנשמתה של תורה כי מלש דחופים אחר
 גוף ומלכודת התורה והבטחה מונחת עקין וזיזהא
 קתן זה פריו המר שגורת בגלות לא היה רק חלף
 שנים כמ"ס כל היום דזה ובהיות שהזכר חלוי
 בעלית הנילוזות שגארו בתוך קליפת נוגהא
 זה נעשית כ"ח ע"י טפה תפחת החמת וכונן התבל
 ויחודים וכבר תקנתי הכל לאוהביה **ג'תשכ"א** יאנו
 והרזיה ליעול יבוא ויעול והארטתי ציה בהקמת
 הע"ח ע"א וכוז מסבתך ותרחס ליון מהר"ח
 ורמוז התיקון של השלמות נפ קו לקו לו ללו
 זעיר סס כו' כשנתקנו בסוד קיון אז זעיר סס **ר"ל**
 נעש' פרצו' זעיר וכל הלשון לרמוז על רבו הקיון
 והפרצופים וכו' הוא לשון מזה וחסר מ"ה לרמוז
 שאח"כ בא סס מ"ה החדש ונעשה מזה שלימ' ע"כ
וא"ד יענה ולא נקח טעם על כפל לו ללו
 ואפשר שסודו על מה שנוע שביאל
 מ"ה החדש יאל בת זוגו עמו כמ"ס הדר ואשתו
 מהיעבל ונודע שכל הפרצופים נתקנו משני בחי'
 לו והס כלולים ממ"ה וכו' החדש' וזהו לפי ע"ד לו
 ללו שנגמר מצות תיקון הפרצופים על יום ע"כ
עוד פי' הרב זלכה עד אימת נתיב כו' כי
 מציאות חד סמכה היה בכל ה' מחתונות
 של כל הפרצופים מעתיק עד **אל** דאלילות ועתיק
 בכלל ועד מתי נתיב בקיומא דחד סמכה לנד ולכן
 החמיל מסמכה קדמאה מ' דעתיק ואמר דק ק"ח
 עתיקה דעתיקו כו' עד לא זמין תקונאי כו' וזיה
 מגליף ומשער ביה ופרים קמיה הרי אמר ביה
 וקמיה והמלכים הם הנקודות והם הסמכה
אדרא יומין זעירין כלומר חיות האדם הוא
 מועט כדי שיכול לתקן קצוטי הכלה ולהיות
 שזאתו זמן היה לרת הגלות לא היה אפשר להס
 מחמת דווק נתקנה הן בצופס הן בצמונס וזעירין
 חורר על ימי האדם ועל אותם הימים *
עוד יומין זעירין פי' מצד ז'ת ולא מצד ח"ח
 כדורות הראשונים והרי הם שנים יומין
 זעירין ומארי דחונה כו'
אדרא כרוזא קארי כל יומא
פירוש כרוזא קארי כו' כרוז גימ' זכור ע"כ
 קס"ח סס"ח ח"ח היואל מהס לז'ת ומז'ת
 לנקוביה כמו שהאז והאס המייסרין את הננים
 כך יואל זה הכרוז מא' ח'ת
עוד כרוזא כמ"ס בכל יום קול יואל מהר חורז

פירוש האררא רבא קרישא

האדרא תגיח אר"ס לחכמיא עד אימת נתיב
 בקיימא דחד סמכה כתיב עת לעשות
 לה' הפרו תורתך
פירוש להיות שדכ"ל רחה העולם מתמוטט
 שאפי' מהאחור לא היה זוג לא אחד
 סמכה לזה רצה לתקן המלכות כדי שתהי מוכנת
 לווגו מג' קוין שהס כסוד ר"ו דהיינו ג' שנות
 של ע"כ כלו עבולים ואלרא כמנין ר"ו שה' עבול'
 כי תרגום גורן אידרא
וא"ד יעלה נל"ד שפירושו כן כבר נודע מ"ס
 הרב זלכה כשמי טרתי סיבוי' במוסף
 שאז הוא הווגו נב' שמות של הו"ה דעיבולים כי
 כל א גימ' ע"כ והג' גימ' ר"ו ונתנים למלכות
 מה' גת והיא כסוד הטיפ כסו' באר ח' פרוה ש"ריס
 כ"רוב כו' ור"ת השך לרמוז על סוד הווגו זא' כדי
 שתהיה מוכנת לווגו מג' קוים כי האבות כוללים
 אותם ע"כ **עוד** אימת נתיב בקיימא כו'
 הנה קודם התיקון היו סדר הספירות בסוד רשות
 הרנים ה' קצוות זו על גבי זו דומיא של עמוד ח'
 ונהס היו עובקים החברים ורצה הרבצ' לבנות
 להס סדר התיקון ואין נעשו אח"כ ה' פרצופים
עוד עד אימת נתיב פי' שער מתי לא תתיב
 השכינה לא על חד סמכה שהוא ההוד שאז
 בעו"הר גברו לרות הגלות ולא היתה השכינה
 מתישבת כנגד נו"ה לא כנגד הוד כסוד כל היום
 דזה וסוד הפרו תורתך פי' משני שמיחי מלעשו'
 כמ"ס ויעש דוד ס' ומלתקן השכינה הנק' עת *
אדרא יומין זעירין ומארי דחונה דתיק
פירוש יומין זעירין כו' זעירין נקראי' זון כי
 אז כסוד ו"ק ומלכות כסוד נקודה כי
 עסק החכמה הוו כונה פרצופס נהמכת נהס
 פרצוף דגלות שהוא סוד כלי הפנימי מהב' כלים
 עס כמה תיה ויחידה וסוד סוד הגלות כי כל
 זמן שאין להס לא הב' כלים חילון ואמצעי הס
 כסוד קטנות דהיינו בח' דינין ונהמכת הגדלו'
 ע' תפילותינו תורתינו ומ"ע ל"ס מולאי נשמות
 ראויס לעמו ישרא וספע רב לכל העולמות והגורס
 לנו שלת נעוסק בחכמת האמת כדי לבעל כל קנ'
 וגס למשוך גלותינו המת הוה הוא ס"מ המכנים
 קלב החכמים הדו"קים בכל מאמצי כהס לסייע
 ולכנות השכינה טענות של הכל וריק ובענותינו
 שרם היעול לו חוון בעלמי כי אין נמלא ח' מעיר

ותאם לדעת העליון והדעת מקיף הכל ונותן
 לנוקבא די צורכה כן הם צריכים לעלות למעלה
 מן הענים ח"ב דלא נ"ו דלוימא שב"א אבהם החז
 ורעים ח"ג בת ומאם לרגלים נה"ו ומלוחה האמר
 המתקשטת בכל הקווין יקבלו המכרים שפע המר
 כל א' תיקוניו גמח בחיוו כמו פרזוף
 בידין ורגלין חג"ת נה"א כי זה התיקון היות חיוו
 באכדים כדוד הנק' אדם ח"ג בחיוו בליור ובכמז'
 וכן לקמן אומר ואתקשטו תיקוניו ממין ומלחן
 בחיוו בר נש לתלמטא כיה רוחא כמראה אדם
 עויר' אודרוו כי בחכמה פי' שתעשו כל בופכס
 ותומינו כל אכריכס אפין הקיושה אורה אלף ע"ו
 הכנה וחומנה

אדרא בעיעטא

פי' בעיעטא כליות ג"ו דלא כולא ר"ל ל"ו וסס
 מ"ה והם היועלים ועשה גימ' אס קס"א וד' פאוסו'
 דאיהו והיא יסוד האמת דעת דלא ומאס
 מתקשטת ללא שבו הוא העלה ולהיותם מרי פלגי
 דגופא כללם יחד בלאון יחד עיעטא ואמר להם
 שיכוננו בעלה זו שהוא אס קס"א כזה א' ק' א' זוד
 ה' ובוה הכונה יאפע עליהם שפע רב
אדרא חמלכו עליון למחן (ס"א למלא)

דברשותיה חיי ומותא

פירוש חמלינו עליכון תקינו תיקוני אף אבהו
 כיכר שתמליכו אותו עליכם למחן דברשותיה
 חיי דהיינו אף במלכים שלו נאמר מיתה אחר ק'
 חיים

אדרא למגור מילין דקאטו מלין דקדיאי
 עליונין צייתי להו וחדחן למשמע להו
 ולמנדע להו יתיב ר"ש ונכה ואמר ווי חי גלינא
 ווי חי לא גלינא חבדיא דהוו תמן אשתיקו קס"ד
 אלא ווא"ל חי ניהא קמיה דמר לגלגלה הא כתי סוד
 ה' לראיו והא חבדיא חילין דחלין דקבי' חיוו
 וכבר עאלו באדרא דני נאשכח

פירוש

למגור מילין דקאטו תיקוני אף הנק'
 חמת אמה שתולאיו באדרא מפיכס הוא
 והנה הרשכ' היה רוצה לגלות להם
 גורה תיקוני אף לכד ורשא שהיה נעורח לגלות להם
 אורש' אהס תיקוני עתיק ווא"ל כדי שלא יטעו
 באורחיו וקודם א"ל שימליכו עליהם למלאה האו
 ממו מסירת נפשט על ק' ולמחן ולווג ואחר כך
 אמר ווי חי גלינא כתיב כבוד אהים כו' תיקוני
 א"ל בחרו של עולם אבל לחכמים כתיב כבוד חכמ'
 ינחלו וזהו כמופלא מתן א' תדרוש כו' דהיינו מלך

חייבין אהמנו לעמק בתורת האמת וע' עשה
 מלמדת חובה עס י"ל הר להוליא בלעו מפיו וליתו
 בחת רוח לשכינה ולבער ממנה הקולין אהס בסו'
 הקלות כדודע כפרטו בכחית מלכות הגודעת ואין
 מחן מקומו

אדרא ומחלדי חקלא ועירין חיוו פירוש

ומחלדי חקלא העומקים בחכמת האמת
 נק' כך כי כמו שהקה לריך לבער
 ממנו הקולין כדי שיקח הפרי כן מי שעוס' בחכמ'
 זו חוקק הקליפו' מהשכינה ומרד שפע רב לישר'
 עור' מחלדי שצריך תפילת האדוקים להוריע
 ולילד נשמות הטמונים תוך העפר דהיינו
 פנולו' שנקליפת נוגה כסוד קליית אדה העליון
 נלכן נק' כך שקוררים אדה העליון דהיינו פרי
 השכינה

אדרא וחיונה כפול' (ג"א בשורי) כרמח לא

אשבתן ולא ידעין לאין אחר אוליבמה
 חיותא חיתכסו חבדיא לבי אדרא מלובשין קריין

פירוש

והיון כפול' כרמח' מועטין הם
 העומקים בחכמה זו ומחמת אהינס
 פמנים א' האמת כפול' דהיינו אהינס חתים
 ולכן התחיל לבאר כל סודי התיקון כדי שיעשו כל
 דבר כשוראן

אדרא חיוורו בתקוניכון

פירוש חיוורו בתקוניכון כו' פי' שיכינו
 עצמם להיות מרכבה ללא ועוד אודרוו

בתיקונין או לבגור קליפת ס"מ שהוא מארי
 דחובה הן' כל א' ואחר בתיקון הנוגע לו

כמ"ס נק' לב כל א' היה מפרס' מפותאוי נהיר
 ואתעטר ויתב כמלאה בו חיליה ונכה התיקונין

העליונים האו יתכנע ס"מ והקליפה כלה עד שלא
 יהיה להם תקומה

אדרא בחכמתא כפולכחניו דעתא

פירוש בחכמתא חכמת אף כפולכחניו
 כינה דעתה דעת האריג ראסונו דיהיה

וכניהם יתי' אכ דעת שהוא מאורות האסדי דאנא
 וכן בגבורות דלימא לכן חור לומר דעתא

אדרא בחיוו בידין בהגלין (ל"א בדל' דהיון רגז')
פירוש בחיוו היינו כ"וה עיקריים דלא כי דין

בהגלין יסוד כולל הידין צורת יד' ד'
 ענרא' יסוד יד' גנית במלכות והוה בידין וכיר

הנבא' אדמה ע"ה אס' הנכוח' ורינו להם אכמו
 אמת' דלא עולי השגה בת' גת ומאס לח' כד ומאס

כי כל דבריהם היו עם ברוח הקדש ולזה מעל חנף
 דבורם בכל תיקון והיה נתון אותו תיקון שהם
 מפרש ולזה העילו נשמתם לחבל היינו מתן
 מלכות כי משם רוח הקדש ולזה הנבתי סטין
 הפ' דלעיל שאמר להם הרשע' שימסרו עצמם על
 קידוש השם וזה דומיה הד' שעלו לפרדס כמי
 איראו והקתפלו בעולם נשמתם וישארו הדברים
 חקוקים בכלם וכאירדו לעה' יביר כל אחד חלק
 תיקונם ולזה ידיו יהבו לראש' צנח זכותו יהיה
 להם לכנפים ויפרחו נשמתם למעלה וביני חילני
 הם נשמות הצדיקים הנמצאים עם תמיד במלכות
 כי כן פי' בזהר חילני דנגנתא דעין על נשמות
 הצדיקים אבל באדרא' וזהו שם ה' היה פטירת
 הרשע' ז' לא היה אפשר זהו אדרבה בלא העליונ'
 לקבל נשמתו וכמ"ס פתח רשב' עיטוי זחמא מה
 דחמא ע"כ

אדרא כל חד יסוי יהוי נתוקמי סווי ידיו
 ונסבי לון פתח זחמא ארור האיש אשר
 יעשה פמל ומסרה מעשה ידי חרש באת וענו
 כלם זחמרו חמן פתח ר"ש ואמר

פירוש כל חד יסוי יהוי נתוקמי פי' אצו
 שימרו ידם נתקם ובהם ירם מלכס השביע'
 שאל יחשבו למות האלי' לאום גד' הגאמיות
 ח"ו חפי' דכנרים היצטר דקיש אענולס
 אדרא ארור האיש' כו' ושם בסתר נסתרו של
 עולם ופירשו על ח"א המסתפר ככל החלילות
 וא"ד יעלה לא הנבתי פי' זה כלל שאם היה
 קדם חסא של הכנסת קליפה היה ח"ו

במקום שיש להם אחיהו ע"י הטעות או הנמיון
 בגאמיות היה אפשר לתת להם ח"ו חיוי יניקה
 לכל במקום גבוה פי' נתן איכור כו' לכוונלע"ר שיש
 כאן סוד נעלם ואין לי ראות לשתבו וכשתעסוק
 ותבין צמורת האמת או תרע סוד קליפה קומה
 לכרי' ורמיו בלידת עמא ויעקב ועל זה נאמר מלך
 דלא עייל דנפק טב ליה דלא יתברי שארין לעמוק
 כבוד זה כדי שיחנן מה הוא הקדושה ואם לא
 תמצא רבי במקומך תגלגל עצמך דועית חברין
 לו הקדוש' חפ"ו מסו' העולם ועד סופו ואחי שפיר
 דסם בסתר אדם שנאותה סערא איין קלת' מאלו
 התיקונים שרונה לפרש להם הם נקוין לפני אדם
 ולזה תראה שנספנות האומות חף על פי שאדם
 מאותה סערא כמ"ס הרב אל הם אלת' ס' מצח
 עיינין דיקתא אדם בליעל ודי בזה כי אין לי תועלת
 להארין לפי דעתי עד כי יבוא עליה נפ"ח
 עת

מעוט' אכלנו הוא מופלג ממנו אבל כבוד חכמים
 חקור דבר עוד הסתר דבר קודם שנאכלו
 הנקודים וכבוד מלכים אחר הצלותם הנק' מלכים
 אדרא מנהון עאלו מנהון נפקו תאנ' אהמנו
 חברייהו קנייה דר"א ואשתכחו ר' לשור
 בדיה ור' אבא ור' יהודה זר' יוסי בר יעקב ורבי
 יצחק ור' חזקיה בר רב ר' חייה ור' יוסי ור' ייסא
 פירוש מנהון עאלו ומנהון נפקו כו' הקשה
 הרב צמח זלחה שזה אינו סיוע לדברי
 הרשב' דקאמר ווי אי גלינא

וא"ר יעלה ונלע"ל לתרץ ע"י פירוש אחר שהב'
 שנפטרו הוא מחמת שלא הבינו הדברי'
 על מתמנותם והכרין אין כבר עאלו וכפיקו ע"כ
 והנה ה' תלמידי רשב' הם היו חסדים דא' וא'
 ולכן לא הוצרכו ליהרג כמ"ס ה' אשתיה
 שמעך ס' שנאמר על ח' הרובי מלכות החס' יאזת
 למדחל לפי שהיו מן ה' גבורות
 חמסר רשב' הוא סוד היסוד עצמו שמתנו יאזו
 העיטפות ולכן הוא כל לתקנם אבל ח' הרובי מלכו'
 היו גבורות דא' וא'

וכחינתם רש"י כתר ר' לשור חמסה זר' אבא
 בינה ולזה אמר חנן כללל דכולא ר' יהודה
 חסד ר' יצחק גבורה ר' יוסי בר יעקב ת"ת רבי
 חזקיה נכ"ר ר' יוסי בוד ר' חייה יסוד ר' ייסא
 מלכות וא"ר יעלה וקשה דאמרנו בסמוך
 שנחינת' ח' החסדים ובאן אמ' שהם כנגד ח' ספיר'
 והתירוח כי החסדים מושבם כו"ק וכשעולים כבוד
 אור תווד לבנות פרוצין מלכות עולים עד הכתר
 שאל"כ היו ג' ראשונות חסרות מאורות החסדים
 הרי גסה י' חסדים דא"ל המתחלקים בכל
 פרוצין דא' וכחינתם רשב' כתר ר' אלעזר חמסה
 כו' נמצא שם לכל אחד שני בחינות בחינת
 החסדים בעצמם ביסודי אור' ועוד בחינת כ' בספ'
 שתובשים כל פרוצין ח' מתער למלכות ידיה
 אדרא ירין יהבו לר"א ואצבען וקשו לבי' לא'
 ועאלו בחקלא ביני חילני ויתנו קס ר"א
 וצלי צלמיה יתרי בבויהיה ואמר

פירוש ירין יהבו רשב' פי' שכלם התפללו
 שיתן ה"קנה כלבו איגלה להם סוד כל
 התיקונים ואצבען וקשו לבי' תפלה תניינא
 שיליח הרשב' וגם הוא התפלל עליהם ואם קס
 רשבו ואח"כ יסבו באדרא' כהדרן כנ"ל
 אחר ועאלו בחקלא בני חילוני וא"ד יעלה
 בלע"ד ארפו זה עיטוי נשמתם באדרא' כי נודע

אדרא עת לעשות לה' אחאי עת לעשות
מאוס והפרו תורתך מאי הפרו תורתך
תורה דלעילא דחיהי מתעטלא חי לא יתעביד
בתקוניו (כ"א עמ"ד) ולעתיק יומין חתמו
פירוש עת לעשות מלכות נאשרה בלתי
תיקון כי הפרו תורת אמת ואח"כ שא מהו
הפרו תורה דלעילא פי' שבט לרין כתי' שיתקנו
מלכות לתקן קודם מלכות דעתיק ודא' סכל עוד
סלח נתקן העליון אין תיקון לתחתון
ידעת שתיקוניו העליונים הם מלבדאי ומסכים
כתי' שיוכל התחתון לקבל ממנו כי הוא
בשמה לו

אדרא כתיב אשריך ישראל מי כמוך וכתיב
גוי' כמוך בחלים ה' קרא לרבי אלעזר בריה
אוחזיה קמיה ובר' אבא מסערא אחרא
ואמר אין כללא דכולא עי' השתא אחתקנו קיימין
אשתיקן שמעו קלא וארבעות דא לרא' קאן מאי
קלא קלא דכופיא עבא דמתכפני תני ר' ש' ואמ'
ה' שמעתי שמעך יראתי

פירוש כתיב אשריך ישראל גא' ד' יעלה
לא תלאמי פירש וכל' עד שחיה שהגיד
להם אשריך נתקן במלכות דעתיק א' יקשה הדבר
עציריכם להיות מקום גבוה ונעלם ליה אמר להם
הנהו תרי קראי אשריך יר' שגא' על דעת כנודע
ויהיה מאן בסוד הכתר שבמקום חילוניותו אנו
לוקחים הדעת כנודע ור' ר' רמוז להם כי הוא אל
הרמוז בכתר כנ"ל ע"ר' לעור' ר' אבא ח' ו' י' י'
כח לא ידע לתקן במקום גבוה

ומי כמוך בחלים ה' שנאמר על' אל רומז להם שהם
בו קצוות ולכן תבין העמידם בסדרן ע"כ
אדרא החס יאות הוה למהו דחיל און בחביבות'
חילא מלמא דכתיב ואהבת את' ה' אלתיך וכתיב
ואהבת ה' אחתם וכתיב אהבתי אחתם וגו' ו'
פחת ואמר

פי' החס יאות כבר פי' שפסוק זה נאמר על' ז'
הדוני מלכות שהיו מן הגבורות און בחביבותא
תליא שבו מן החמדים כנ"ל דכתיב ואהבת כו'
ואיד' יעלה וקשה לי כי לרמוז חס מהחמדים
היה די בפסוק ח' ולמה הביא ג' פסוקים וכל' ז'
ע"ס הנ"ל לע' שרשב' בחי' יסוד אבא הכולל החס'
קודם התפשטותם בלא' ח' כ' הרי ב' אהבות הרמוזי'
לחמדים שרשם למעלה והתפשטותם בלא' ונודע
שא מקבלם ליתנם למלכות ללורך הווב למתק
גבורותיה הרי בחינה שלשית והרמוז בג' פסוקים

לכתיבות עצמם בראשון ואהבת נודע מק"ש שהוא
על עטרת החמדים דלא וכו' פ' מאהבת ה' אחתם
רומוז לחמדים קודם התפשטותם בלא' ויהי אהבה
הנותנת אחתם כי אחס רמוזים בו עיר אנפין
כתי' א' חס אחס וקדמו חסדי' אף לשל אבא להיות
שסס אין לנו השגה דכתיב שלח תשלחום' אלישי
א' הכתי אחתם וב' סיפא הלא חס עשו ליעק' ואובב
את יעקב ונודע שהסינינה נק' בשם יעקב והרי
רמוזים הג' מקומות וכו' ינחול כעדי

אדרא הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה
דבר הולך רכיל האזי קרא קשיא (אין יא' אמת'
רכיל אחאי הולך רכיל רכיל בורחיה ולא הוי'
הולך אלא מאן דלא אשתריב בורחיה ולא הוי'
מהימנא הווא מלה דשמע אזיל כתיבא
במיה עד דרמי לה לבר מ"ע מאוס דלית רוחיה
רוחא דקייומא אבא מאן דרוחיה רוחא דקייומא
ביה כתיב וגאמן רוח מכסה דבר וגאמן רוח
קייומא דרוחא (כמו וחקעתי ימך בחקום נאמן)
ברוחא (נ"א ברוח) תליא מלמא וכתיב אל תתן את
פיך לה עי' את בשרך ולית עלמא מתין מאן אלא
ברוח וכי אזי במלי' עלמא אצטרין רוח במלון רזין
דרזינא דעתיק יומין דלא אחנוסרין אפי' למלאכי
על אין עא"ס אר"ש

פי' הטעם אנכסו עדין משורבת ואינ' מתוקנת
והרע גובר ומכריחו להוצי' חו"ל מה שנמסר
לו בסוד אבל נאמן רוח שיש לו חלק בת' ישראל
הנק' רוח מכסה דבר ואבג' זכחו מכה המלכות
הנק' דבר ה' שתייה לעול' ע' תורתינו ואמונתנו
בסתר המדרגה אלא יעלוז ור' במשכה ידיה'
למח וכתיב אל תתן את פיך כו' כמו ולא נתן
ביחון להחטיא את בשרך לא תניח את פיך
ליטמא בדבור של איסור או במאמנות אסורות
להחטיא את בשרך שגורם ככ יכול אחיזה במלכו'

ואד' יעלה ולית עלמא מתקיימא אלא ברוח
נל' ע' שנודע שיוח' וכו' נק' היסוד ור' ל'
שאין המלכות הנק' עלמא מתקיימה דהיינו שאין
לה קיום בהיותה מסערא דיינא וכלי' מיתוק
גבורותיה ע' כוונ' הקור' עלמא בשלהובותיה
וההולך רכיל מגלה סוד דהיינו שמסלק בייגת
היסוד הנקרא סוד ממלכות ופגס' בערות אנפין
ואמר לא תגלה דהיינו א'
לשביי'א לא אימא ד' ציתון (נ"א ד' ציתון) אהרע
לא אימא דתקמ' דהא און קייומי עלמון
7

כל ארמות ה' חסד ואמת לנוצרי צדינו וגו'
דכלל כלותא ברעות יהא דלא יתחשב לתוב לגלגל
דח

פ'י שבארה זו בארדת לרישא דלא סם
מתחלק כאור הנל של אף אומיות לרמיה
מלות עשה וסם הלא תעשה ובסיה אור זה
בא"ח היה סתום ולזה אמר בא"ח כתיב ואורם
לדיקים כאור נובה אבל בא"ח אמר כל ארמות ה'
חסד ואמת שסם נגלה אותו האורח הסמו' ונעשה
תר'ג-לזה נקט כלסון רבים ארמות והרי ידעת
אורח תורתינו הקדשה שהיא נהוה אורח
סתום של א"ח בפלוגתא דשערי אעפ"י שיש שרסי'
לשרשים והתורה יותר עליונה ממק' זה הגבוה
והנעלם ואין כאן מקומו ומי שהשמיט זה
הלסון הוא מפני שהובא לקמן וסם מקומו האמיתי
וכאן כתבו להראות מעלת הדיקים העוסקים
בחקמה זו ואין להשמיטו מאן ועיין לקמן כלסון
ע"ד עלמין איך יולא חסון זה של תר'ג מלות
ע"ש

אדרא ומה ימרון חכמייה דהאי קרא קשייא
הוא דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא
חזינן כמה מלכים הוו עד דלא ייתון בני ישראל
ועד לא יהי מלכא לבני ישראל ומה אסתוי הפל
ובדא אסתרו חכמייה אלא רוח דרוין הוא דלא
יכלין בני נשא למנדע ולסתמודע ולמרחש
בדעתיהו בראי

פ'י ימרון חכמייה והלא כמה מלכים פ'
ותרץ שלא בא התורה לא לרמוז בסודות
העליונים של המלכים או שהיו ה' דנקודי' וו"ש
אדרא תלגא עתיקא דעתיקין עמיד דעתיק'
עד דלא זמין תקוניו (דלגא)

פ'י ח"ק טענה טמיר ומתלבט בכל פרזופי
האל-ל ת עטורא דעטמריין יותר משתיק
ומא"ח שסם הס עטמריין וזה הא"ק קודם ששבה
הלבואים והתיקונים לנא' שלו וסם נגדס יושבת
המלכות שלו כב ימול הנק' מלכא וזהו דקאמר
תיקוני דמלכא

אדרא ועטורי עטורין
פ'י קודם שיאלו ממנו העשר נקודים שהם בחא
דין ומלת עטורין היא תמיד כתי' דין שהם
יאלו בבחי' דין

אדרא אריותא וסיומא לא הוה
פ'י כי עדין לא היה גיכר ראש וסוף בעלמות
ח"ס

פ'י שהוא היה צחי' מר'ע שאתר האוינו כו'
ועכאיו אין אני צריך רשות מהם שכל
סונתינו לקיום ולהעמדת כל העולמות וזכי לאדם
שלא בפניו

אדרא תנא רוי דרוין כד פתח ר"ס ברזי
דרוין אודעוה אתרא וחברין אתחלחלו גלי
ברוח ופתח ואמר כתיב

פ'י סנו דעוה המקום דומיא דהר סיני וכן
החברים דומיא דישא

אדרא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך גו' ואלוין אתון לדיקייא
דאתגלי לטון רוי דרוין דאורייתא דלא אתגליין
לקדישי עליונין

פ'י הנה ג"פ הוכיר רשב' באדרא פמוק זה
א' קודם תיקון א"ח ב' קודם תיקון א' וג'
קודם תיקון הלכות והענין שכל ג' ראשונות של
כל פראי' לא נאכדו אלא תחתונות מבינה

ונמטה דמינה דינין מתערין והנה מלכים
דח"ו לא היותם נעלמים לא נפדו בתורה רק דלא
נבד'ה דנוקבא ואלו המלכים הם הנקראים שולם
הנקודים שיאלו מעיינין דח"ק וילאו מעילא
לתתא כתר חכמה בינה משא"כ בעולם העקודים
שיאלו מתתא לעילא מלכות יכוד וכו' וזהו סוד
אני ראשון ואני אחרון אין בנקודים דהיינו כתר
ואני מלכות בעקודים ואחר שאכדו הנקודים
ונתקנו נעשו מהם אבי' ולזה התחיל בזה הפסוק
אדרא מאן יאגח בראי ומאן יוכה בראי דהו'
סהדותא על מהימנות (דמהימנות דכולא

דכיר למא תן וע ענמין
פ'י שמי שיוכה לידע ולהבין סודות או זהו
עדות והוראה איש לו נפש טובה ונאמנה

ונפרט אי לא יגלה בא' לראויים או נק נאמן רוח
וא' דכיר לע"ד עלמין פ'י המקבל הארה מאן
אומיות התורה כל א' כלולה מעשר גימ' ע"ר
אדרא ומנה כהיר אורחא דנבירין ביה לרי'
לעלמא דחתי הוה דכתיב וארח לדיק'
כאר נבה הולך ואור עד כסון היום

פ'י שמה הארה יורד לאורח שהוא באמצע
רישא דח"א ונשם מקבלים הדיקים הארת
הא' אומיות הכל' וזהו סוד ואורח לדיקים כאר
נובה ומשם מקבלים הארה בעלמא דחתי
אדרא ומן ההוא ארחא מתפרשן לסית מאה
תליסר אורתי דלגי' בויעיד אנפין דחתי'

אדרא לפני מלך מלך לפני ישר מלמל קדמאה
לכני ישרל קדמאה

פי' שאלו המלכים הם סוד זין הנק' ישר' הא'
הוא בלע סוד הדעת שכולל כלם ואף לפני
זה המלך שהיה לפני היה כלול מכלם מלך ח'
מלך ב' לפני ישראל ג' הרי ג' מלכים שהם בלע
יוכב חוסס כלם כלולים בראשון בלע שהוא דעת
והם בחינת חג' ת' שיש בדעת ז' מלמל קדמאה
בערך האחרים לא הנק' כלם ראשונים בערך כל
מלכי ישראל שהיו אחרונים להם לא המלך הראשון
ראשון בערך האחרים שהיו אחריו

אדרא וכלהו דגליבו
פי' שכלם היו נבלים במלך הראשון

אדרא ולא אתקיימו

פי' אפרי המלך הראשון

אדרא באנוהו אתקרון ולא אתקיימו

פי' שזו היו נבחרים עם ס' ג' מלשון נמאז

אחור וכמ"ש הכל ס' ג' יחדיו נאלחו וזהו
באמרו אתקרון ומה שפבל דבריו ולא אתקיימו
להורות שאפי' שיעקר השבירה היתה בז' תחתונה'
גם ג' ראשונות היה להם חלק בשבירה כדודע
אדרא עד לחמת להו והלכנו להו ולבנתר זמנא
הוא אסתלק • הוה מספלי • בההו פרסא
ואתתקן בתקוניו

פי' שקיימם כשאלו וחורו מוך הבינה ועלו
בסוד מ'ן באורשם הוא בפנימיות ח"ק

בבחי' ע"ב ס' ג' שלו ואז מיה הווג נעשה אור חדש
הנק' שם מ"ה החדש בחי' רוח ואז יאל אור זה
מן המלך דח"ק וע' נתקנו לו המלכים שהם בחי'
נפש ואף ובתר זימנא פי' שנעשה הפרסא זין
עולמות ח"ס לאזינות לא היה ראש וסו' נעימות
ולח' כ' אז אסתלק בההו פרסא ואז היה ראש
וסוף לעולמות ח"ס ואף אסתלק בההו פרסא
ואתתקן שפי' שנעשה הפרסא זין עולמות ח"ס
ואזינות אז נתתקן דהיינו שהיה כח בלאזינות
לקבל אורו הגדול

עוד והוה מגליף ומשער ביה ר"ל שהיו הספירות
והקלוות בסוד בחי' דין ולא היה העולם מהקיים
עד שיתגלה הדין למקום האפשר נמטה ובאשר
ראה דקות ההיות ומעומם של הדינים הבליל
החכמה והתחיל בה ההויות ולהזליחם אל גלוי הדין
וזהו פריים קמיה חד פרטא היינו הכמה כנא'
שהיא פריכות ומתן בכתר ומוגד בעדו
ותיקוניו

ח"ס עד שנעשה פרסא והנדיל בין האזינות
לעולמות ח"ס ח"ג סעדין לא היה אזינ'ו
הנק' התחלה ועשיה הנק' סוף אמאלו הנקודים
נעשו אזינ' זמח אירומא כו' מדבר בעגול'
שאין ניכר בהם ראש וסוף כנ"ע"ה שפי' קו הישר
ביכר מעלה ומטה ואחר העגולים בא הישר וניכר
ראש וסוף ואין עשה זה הא' ק' להמליח
ולהזיח אלה נקודים

אדרא והוה מגליף
פי' שהעלה כל האורות והרומיות שהיה

בפנימיות נה' שלו בת"ת שלו מן החוה
ולמעלה ולמטה עם אורות לו בת"ת שלו שהו
סעור ומות מועט לקבל עם כל לו האורו ונשאר
כב יכול כנ"ז שלו רגנים מאורותיהם וזהו פירוש
מגליף שהעלה האורות של נה' וכפלים למעלה ז'
אדרא ומשער ביה ופריים קמיה חד פרסא
וכה גליף וסיער מלכותקוניו לא אתקיימו
הה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בדרך אדום כו'
פי' שכלמלם האורות הנ"ז אז עשה עם פרסא
המדביל כב יכול בין החוה ולמעלה למטה ואף
ופריים קמיה חד פרסא ואז היו עם האורו דחוק'
בבחינת מ'ן ואז נודווגו עם ע"ב ז' של ח"ק
הפנימיים ונעשה אור חדש מנח זה הווג ומפני
שהיו האורות דחוקים למעלה מהפרסא בקע זה
האור החדש הפרסא וירד למטה והוא האור

החדש שנתהוה מן הווג הנז'

אמנם האור שעלה מן הנה' למעלה זה לא ירד

אלא מפני שהיו עם דחוקים למעלה יאלו
פחי' נעפים דרך השינים של ח"ק והלביבו לח"ק
מן עיבורו ולמטה כב יכול ואף גליף וסער מלכים
שפניו שדוק האורות מן החוה ולמעלה יאלו ז'
ספירות דנקודים מן העיניב הנק' מלכים
ח"כ הפרסא היתה סיבה לזיזיח הנקודים
ואידחקו האורות למעלה ושהיו בחינת מ'ן
דזיזווגו ע"ב וס' ג' ויזיאלו אורות חדשים ואלו
האורות נקעו הפרסא וירדו להאיר בכלי נה' ז'
דח"ק שהיו רגנים מאורותיהם שעלו למעלה

ועם כל אלו הצמטונים שנעשו להאיר לנקודים
ע' הצמטוס והפרסא עם כ' לא נתקיימו
וכשברו ואף ותיקוניו לא אתקיימו הה"ד ואלה
המלכים כו' הם הנקודים הנ"ז כשיאלו ה' תחתונה'
שלהם מהבני' שלהם הנק' ארץ אדום אז יאלו משם
זמלכו ות' ח"כ מתו

עוד ותיקוני פי תיקוני האצילות וגלויין
 ולא חתקיימו לא היה אפשר עדין להתאצל
 ולהתגלות מפני קרובתו א מקורו והחכמה הוא
 דקו' גדול וקרו' למאציל ולכן עוד הרחמי היו גודל'
 וסוד הדינים לא חתקיימו הה"ד ולא המלכים
 שהם כוחות הדין אשר עלו במחשבה להאצל ולא
 נאצלו ולא נתגלו מפני דקות גדול של החכמה לבין
 נאמר בהם וימות דהיינו העלם לבן פי' רשבי' דק'
 קל"ח שאין הכוונה שנתגלו ח"ו לא שנתעלמו
 עד שנתאצל האצילו' וסם נגלו העולמות במקומם
 הראוי שהם המפירות שהיו מתגלים בכתר אח"כ
 בחכמה ולא נתקן קם האצילות עד שנתאצלו אל
 מקומם וא שורשם כראוי וענין וימות הוא העלם
 בחי הדין שלא היה אפשר להתגלו'
 ולפני מלך ר"ל קודם שיתאצל וימלוך הבינה
 שהיא קודם חת בני ישראל והיינו ת"ת
 מציאות גלוי העולמו' שהם בחכמה
 צמח ומאשר ציה פי' בחלל עגולים כל העולמות
 כנודע

ותיקוני היינו הנדורים שהוא התיקון והעקודים
 שהם א' חורות בכלי א' עד כאן הלק כלי
 אור הכתר וע"כ כלי אור החכמה וזה ע"י מעה ולא
 מעי בחרות האורות ל' דפי' אפסה
 אדרא ונתחב עט לקי ברעוהא למברי אורייתא
 עמיחא תרי אלפי בנין ואפקא
 פי' שעלה קם מ"ה החדש ככ"א אציל מונוב
 מ"ה וס"ב דא"ק עלה למצח שלו וזה השם
 מ"ה הוא בחי' א"ל הנק' רוח תורה שבעתב ו"א
 ואפקיה כו' ותכפ נתקנו המלכים
 אדרא מיד חמר קמיה מ"ן דבעי לחתק' ולמעב'
 פי' אמרה ל"אן אמירה שהוא רומים ולא
 דיבור קזה כמו ה"ל מלכים ומין דבעי אמר
 קם מיה על הכלים של המלכים שיתקנו כדי
 שיוכלו לקבל אותן לחסוקי קיימא דחד סוכת
 ואירע למלכים לו מה שעתיד להיות באדם בתח'
 המתים ממש האז והיו חיים ונכחיים
 וכד' עתיק ברשתייה כו' היינו כתר עליון למברי
 חודיישא היינו חכמה שהיא התור' הקדומ'
 ואפקא עמירא ד"ל שהאציל מציאות ההכח הדין
 ואמרה קמיה היינו מכלל מציאות העלמו'
 ושורש רדין שכל היו מתגבין בחכמה והיו
 מתעטלים ומתעלמים וזהו ענין אמרה קמיה
 מאצילה מתן בעי כו' אי אפשר' אל כעומנו והיו'

להתגלות לא חס לא ע"י שיתגלה עוד הכתר שלא
 היה מומון וקרא לכתר עמירא דב' לפי שנים פי
 הוא נעלם בחכמה ובינה וקראו עמירא נופני
 שלעת כוחות היה נעלם חשי' לב' לפים שנים ואז
 נתקן הכתר בעצמו כמה שיתגלה ויודמן על ידי
 הבינה אז אפשר להיות להתגלות ולהאצל ע"כ
 צמח ומאן דבעי הטעם הוא שחילת קודם
 התיקון שנתקן עתיקא קדישא בנוחח
 סתימאה כמ"ל לקמן בעין דכר' ונזקבא אותם
 המלכים שמתו היה מפני שלא היה להם שורש
 בעתיקא ואחר תיקון זה אז המלכים שיצאו אח"כ
 נתיקיימו וגם אותם שמתו נתקנו על ידם ומכלל'
 דא"ל שלא היה בהם לא קצת פגם בעלמא לא
 האריך רשבי' רק במאל אי רישא דעמא אחתתין
 כו' והנה התורה אין לה ראשית ומ"ל
 ב' לפי שנים ר"ל קודם שנגלה אל הנק' תורה ומאן
 נודע גדולת התורה וזהו סוד בי מלכים ימלוכו
 ע"י עשת התורה מלכו ולא אמר בי ימלכו מלכים
 ור"ת ב"ן בחי' המלכים ע"כ

אדרא יתקן בקדימא תיקוני תאנא בלניע'
 דספרא
 פי' יתקן בקדימא שאינו דומה תיקון
 ג' מלכים הראשונים שלא נתקנו לבגמרי
 לחיוקן אחרים שאעפ' שנתקנו לא נתקנו לבגמרי
 ועמירא תרי לפי שנים כבר ידוע שיתחא לפי
 שנים היו עלמא והכ נהלקים ב' לפים כבריאה ב'
 ביצירה ב' בעשיה אבל זה התורה שהיא קם מ"ה
 החדש שהוא התורה שבעתב היה קודם אביע ב'
 לפים ר"ל קוד' בריאה שזה התורה עיקר באצילות
 ואצילות הוא קודם ב' לפים וסם באצילות עמירא
 וסם עמירא ב' לפי שנים
 אדרא עתיקא דעתיקין סתרא דהתירין עמיר
 דעמירין אחתתין ואודמן'
 פי' עתיקא דעתיקין הוא א"ק כ"ל שעל ידי
 התקונים שג'ה להלביש חתנה"י שלו בהם
 הא נקודים הנ' ע"י התקונים והלבושים מודמן
 ויכול להמציא ולחת שפע לעולמות בי בלתי
 תיקונים לא היה להם אפשר לקבל שפע ממנו'
 אדרא כלומר אשתכח ולא אשתכח' לא
 אשתכח ממש' אבל אחתתין' ולית דינע ליה
 משום דהוא עתיק דעתיקין (אבל בתקוני ידוע)
 פי' אשתכח ולא אשתכח כי אין הכוונה שאמר
 התיקונים אשתכח עמא רק ית' יכולת
 נקבל

לקבל אופנו חבל הוא לא נמצא כלל ולא התחנן
גלית ידוע ליה לא הארה היוכל מתקונוי אהם
לבושים שלו

אדרא בחד טעא דסבין
פי הם הב' ראשונות דעתיק שהם התחלת
התלכחות ח"ק טעא חד סבין ב' הרי ג'
ועתיק עשוי יאל מהארית ז' תחתונו' ומל' כביטל
דח"ק

אדרא עתיק מעתיקין עמיר מעמירין
פי הם כל' תחתונות דעתיק הנק' בשם עתיק
יומין כי עתיק שהם הם הב' ראשונות ואל
הז' הנק' שעת ימי בראשית מתלכחים
גח"א הנק' עמירא דעמירין *

אדרא ונסיקטו ידוע ולא ידוע מארי דחזור
כמו (ס"א) כוונת
פי ח"ק שפונדוס עתיק וח"א ע"י ידוע ידוע
ולא ידוע שאפי' ח"א שהוא מלכדים לעתיק
הוא רחמים גמורים ונק' מאריה דחזור פ"ס עתיק
כ"ס וק"ו ח"ק *

אדרא וחיו בוסיעא (ס"א) בזינא
דחנפוי (ח"א) בחנפוי
פי וחיו בוסיעא דחנפוי קאי לח"א שכל
העולמות אמתיו מארי ומוהרין כמגל'
כניו להם כמ"ס באור פני מלך היים *

אדרא מארי דחזור כמו
פי קאי לכסוי דח"א לאסוקי בנימיותא שאין בו
אפי' שם לבן כלל כמה

עוד מארי דחזור כמו פי' בהיות ח"א בעל הרחמים
ספני זה נכסה ונעל ומתלב בסנימיו הפרצו' שלמעט'
ממנו ואין נגלים ממנו לא הב' ראשונות שהם
נק' ראש ובהארית פנים שלו המגולים מארי כל
העולמו' ופי' וחיו בוסיעא דחנפוי

אדרא יתיב על כורסא דסבין לאכפיה לון
פי שח"א הוא כ"כ חסד עד שאפי' הבחי' של
אלהים שיש בכפירות הנק' סביבין שסבין פי'
גילונות והם ק"ן צירופי אהים מתחילין מן חמת'
ולמטה וח"א שהוא בחי' כחד הוא למעל לאכפיה
לכו' *

אדרא ארבע מאה אלפי עלמין התפסט חזור
דגולגלמא דריסוי'
פירוש י"ג חוררי יס בגולגלמ' דח"א שהם ג'
היות ע"ה י"ג ד' נקן יומין וד' נקן
סמאל וד' חורתי לחזור ועל או' לחזור אמר

ת' ס' והם נשאים בצור ת' אפי עלמין מתפסט
לכתפיש שלו כב יכול עד טיבורא מחזורי אהם
מתחיל ריבא דח"א *

אדרא ומנהירו דהאי חיוורה ירתי צדיקיה
לעלמא דחתי ד' מאה עלמין הה"ד ד'
מאות שקל כס' עובר לסוחר

פירוש מהארית או הד' חורתי דחמו' מתפסט
לח"א וא' וקס' הם נשאים כבוד מאות ונק'
ד' מאות עלמין מוה הארה ירתי צדיקיה שהם
אין מן הבינה הנק' עלמא דחתי *

ומנהירו דהאי כו' פי' לאסוקי או רכני פנים
ללא ירתי וא"ד יעלה נלע"ד אפירוסו
בזול ותמיד לאסוקי ככ"ד ובתפילת ויעבור אהם
מאירין עד ריבא דח"א ומתחברין ומלמין דיקנא
שלו ע"כ

עובר לסוחר אמתים למטה ועוברים מן
הגולגלמ' דח"א שהוא תפילת המסבד הראש כביטל
כמו סוחרת עגולה

אדרא בגולגלמא יתבין
פירוש ג' מוחין חנ"ד דח"א הם ג' היות
דף בהם יב' היותות וככולל יב'

אדרא בכל יומא יב' (ס"א) אב' אק ריבוא עלמין
פירוש שאלו הד' קוורתא שהם ת' אפי עלמין
על תפילת ומ"ט דיקרא עולים כוונ'
מתרבים בכל יום וכעשים תליכר אלפי רבוא *

אדרא דנטלין עליו רגלין וסמכין עליו
פירוש הן דעתיק מתלכדים בראש דח"א
והשערות הם בחי' נו"ה בעוד והם מלובב'
בשערות דח"א ובס"ד חמר אינון עמר נקי תליין
באיקולא שהם השערות דכלח הוד דעתיק ונקראת'
רגלין וסמכין והם הרגלוי בגולגל דח"א עו' נודע

אב' ראשונות יאלו דרך קוויין וז' תחתונות חד
סמכא וזהו רגלין וסמכין לשון רבים
וא"ד יעלה ולא נתייבש עליו דסיפא כי הוא
מיוחד לגמרי ונלע"ד סמוכן עם מ"ס הרב
אלהה שיעקד הארית ז' דעתיק בריבא דח"א הוא
בכתר ומוחא סמיהא כי הם פרצופים גמורים
והשאר הם תקוני ריבא דעלמא אעפ"א שמתלכס
בהם איכו מארי בהם בעלם כמו צב' בחי' הכו'

כתר ומוחא ז' דעתיק בריבא דח"א הוא
מפורש אבל צ"ג אמתין ומדע שיעקד הארית
או הרגלין שהם ג"ה דעתיק היא בכתר זמח' וזה
שחור לומר עליו ר"ל על אוחס' ב' בחי' כפרעות
דוק ע"כ דנטלין

דוק ע"כ דנטלין

דנעלין עלוהי פ' שמעלין מ"ן א"ו ווא לא"ה
והוא למעלה עד סוף המדרגות על ידי
תפילות ישראל וזו נעשים ריבנות בחוורתיו שהם
מקבלים ומשפיעים זה השפע רב

ומאי דקאמ' וממין עלוי
פירוש' סמוכים א"ו על א"ה איתן שפע
והארה כדי ליתן לבניה ז"ן
אדרא' ומהאי גולגלתא נטיף טלא להווא
דלבר ומלייא לרישיה בכל יומא דכת'
שראפי נמלא טל'

פירוש' שמהגולגלת' דא"ה הנ' במשכים מוחין
חדשים בכל יום מבינית ברורים של אותו
יום לא"ה הנק' הווא דאיהו לבר ונק' כך לגבי
א"ו ווא איתן סס אום אחיזה ח' וזכ"א יס בחינות
קטנות שהווא בחי' דין ומהסגי מתפרנסי כבוד'
וגם ז"א מלכוס חיזון של עולם האצילות
וא"ד יעלה וכשתערה בעשר אצבעותיך לידע
את אלהי אביך אז תדע למה נקט הכת'
הווא דלבר היכי דתכיר מי הוא הווא דלגחו
ונתקיים בנו בעו"ה ימים רעים לישאל ללא שהים
אמת ואין איש עם על לב וערמת ולא מלאות א'
תאמן כי לא תאכח מפי זרעו וה' ינחנו בדרך
אמת

והביא רחיה שזה השפע תדיר דכתיב שראשי
נמלא טל דהיינו תמיד לשון הווא
אדרא' ומהווא טלא דאנער מרישיה הווא
דאיהו לבר יתערון מתייה לעלת דאתי
דכתיב שראשי נמלא טל מלאתי טל לא כתיב לא
נמלא דכתיב כי טל אורות טלך * אורות * נהרא
דחורתא דעתיקא *

פירוש' שמה הטל שמקבל' ז"א כל יום מוחין
של שחרית עולים על ראש א"ה למעלה
בסוד אור מקיף ובמנחה באין חדשים ואחר כך
עולים גם הם בסוד אור מקיף וכן בערבית וכן
בהלות ועד' תמיד עד שיתקנו כל בחי' הניצוצות
הקדושות אבות תלוי גאלמיתו ותחית המתים ז"א
יתערון מתייה ארמוז בווישקול אברהם לעפרן פ'
שוכני עבר'

אדרא' ומהווא טלא מתקיימין קדישי עליונא
והוא מנח דחטנין לכדיקייא לעלמא דאתי
פ' מזה הטל היוולא מראש ז"א נותקיימין
וכוונין כל המלאכים וגם נשמו הכדקי'
והוא מנח דחטנין ריתייה לכדיקייא לעלמא דאתי

דהיינו בינה דבריאה קסם מושב הנשמה גן עדן
עליון כנודע

וא"ד יעלה בחתי להודיעך חידו' כמה שמת' **א**
הנפש על הקבר והרוח בגן עדן הארץ
והנשמה בג'ע עליון כנ"ז זה דוקא למו שלא זכה
לנר"ך דאצילות דק דבריאה ונחלקים כך אצל למי
אזכה לנר"ך דאצילות כל הג' בחינות עולות לבן
עדן עליון וכבר ידעת שכאזכירם לבחי' עליונות
הבחי' התחתונות קדמו ולכן הנר"ך איש לא
מבריאה נחלקים כנ"ז ונר"ך דאציונ' כלם בגן עדן
עליון ע"כ

אדרא' ונטיף הווא טלא לחקלא דתפוחין
קדישין

פ' שנוטף ממנו טשין למלכות
אדרא' הה"ד ותעל שכנת הטל והנה על פני
הדבר דק מחוספס

פ' הה"ד ותעל שכנת הטל חוזר לעיל שאמר
שזה הטל נקרא מן ותעל שכנת הטל
כעולה הטל נשאר המין מגולה אותו החלק שלא
כגשם היה נשאר עליו רוחני לכמותו וחם השמש
היה סליק הטל שהוא הרוחני ונשאר המין מגולה
וא"ד יעלה ודע שטעם הכיסוי וגם שלא היה
יורד ביום הוא סוד נעלם הרמוז בשכנת
הטל לשון שכבה כי היה כד יכול ודע גד לבן מ"ד
וראוי לכמותו וכלילה דוקא כי ישראל קדושים הם
ט' ודי למינן וה' ימחול בעדי אפי' שהם דברי הרב
ז"לה *

אדרא' וחיוו דהווא טלא חוזר * כאפי' גוונת
דאכנא דבדולחא דאתחזי' כל גוונין
בגווה * הה"ד ועינו כעין הבדולח האי גולגלתא
חוזרת דליה אנהיר לתלים עיבר גלופין בסחרוני
לארבע עיבר בסיתרא חד ולארבע עיבר בסערא
דא לסערא דאכמוי ולארבע עיבר בסערא דא
לסערא דאחורא

פירוש' שגוונו היה לבן באורשו מחוורתיו ככל
ועינו כעין הבדולח שראים בו כל גוונין
משני שנמשך מה' א' שכולל כל העולמות ומתלבב
בהם וא"ד יעלה כנ"ד שאפשר שגם יהיה
רמוז הבדולח לטל עמנו כשהוא יורד כבר בא"ה
שאפי' שבימותו בא"ה הוא רחמים פשוטי כפיורד
למטה אינם כך ממש דק רחמים שכולל דין ורחמי'
כבדולח שכולל כל' ונין ואחרי כותבי מלאתי
אכן פי הרב ז"לה ות"ל שכיונתי לנעמו דעת
עליון ועד

ועוד דייקתי למה תלה הדבר בעינים ועינו כעין
הכדולח וכבר רמזתי למעלה מה סוד המן עיין
היטב וידעת מארץ כל הבוף ומאור העיני והבן
ותכסהו כמן עלמו אשרי העם שככה לו ורמוז
הסוד הנ"ל בר"ת ועינו כ"עין ה' כדולח כו' ה' סוד
קב"ה ושכינתיה ורמוז א"ית בס"ת ו' ח"ן א"ס
יומנו יומנו וע"ש חן מלכו ואין צריך להקדי' אבל
האוגין הוא בינוי למיתוק הדף על ידי הרחמים
ומתעוב הרין ולתועה ח"ו ע"כ בל"ג ד

אדרא וחד לעילא דגולגלתא
פירוש הוא האורח הי"ג אל חדתי דא"ל הנ"ל
לעיל שהוא אורח התורה הכולל בו כל
האג חדתי וא"ד יעלה כל"ד טעם לבנת דלוח
נתנה התורה בשבת ונדוע שבסעודת שרית של
יום ש"ק עמגלים אז הי"ג חודתי הנ"ל והס רמוזים
ב"ב לחמים אצו מסודרים בשלחן עם הכולל
ואמרו לעיל א"ס אורח התורה ומס יורדים
ומארים לאל ומתרכים למרי"ג מלות דוק •

אדרא כלומר לסטרא דלעילא
פירוש אעפ"י אכל התרי"ג הם ג"כ למעלה בזה
הגולגולת מ"מ נק' זה הי"ג הכולל לעילא
מן גולגלת שפני שהוא באמצע הראש והוא האורח
והלבנונית והברכה לעין למגדלי אער ומוזה האורח
יש גם כן סברה לדיקום נמצא אה"ב הארות
לדיקום אה"ב דחודתי דאחור ומהארת הנ"ל
כדלקמן דף קל"ט •

אדרא זמאה חתפס חורכא דאנפוי לתלת
מאה ושעין ריבוא עלמין וההוא חתקרי ארץ אפי'
פירוש מהאורח דא"ל הנ"ל אה"ב אורח התרי"ג
דחפססו פניו אל א"ל ל"ע ריבוא
עלמין פ"י ט"ז לכל פון ופן ע' ספירות וכל ספירה
יש בה מ"א סגרים הרי ע' מ"א בית' ש"ט ועם
כללותם שהוא אער המ"ב אל אורח הי"ג הכל גימ'
ש"ע בארין דא"ל וז"ל ומהאי חתפסו כו' שהוא
המאליס אער המ"ב וזו הם א"ע •

אדרא כלתרוואורכא דאנפין •
פירוש י"ג חודך הפנים הם אר"ך נהורין זל"א
ארך אפיס צי בארין חין סייק מיה זו כי
חין סייק ש' אף ח"ו כדי שיהיה ארך אפיס שהכל
דחמים פאע"ס • זמח נמצא אפיס דכאן
פירוש פנים •

אדרא זמאי עתיקא דעתיקא חתקרי אריכא
דאנפין וההוא דלבר אברי ועיר אנפין

פירוש א"כ ה' תחתונות דעקי' המתלבאו ברי"א
דא"ל נק' אריכא דאנפין אף על פי שהם
בחינת ו' קלות עכ"ל נק' ג"כ א"ל אכל ה' תחתונ'
אל גוף האריות חין נקרא לא א"ל וז"ל וההוא
דלבר נק' א"ל

אדרא לקבליה דעתיק' סבא קדש קדאי דקדי איה
פירוש איה הנ"ל הוא בן האמצעי כמו א"ל שהוא
כנגדו למעלה זמח והאי דקאמר לעיל
ההוא דלבר נק' א"ל דאריך נק' ארץ ע"ש מנין
ארץ נהורין סלוקח לעלמו מה"ש דידיה ואל נק'
כן ע"ש סלוקח המישע מהם שהם ק"ן נהורין לכד
וזה בימי בחינת היניקה כנ"ל למעלה •

אדרא וז"ל כד אסתכל להאי כלא (ס"א טלא
לתתא) חתקין זאנפוי מתפסטיין
וזאריכין ביהו זמנא אכל לא כל שעת זמנה דעתיק'
פירוש ז"ל כד אסתכל להאי כו' דע שכל בחינת
הסודים תמ"ע כ' חסד גימ' ע"ב וזע"ב
שאמרו לעיל שכל אחד הוא ס"א א"ל ע"ב
ס"ג מ"ה ע"ל זהו בחינת פרסן י"ן שכל ע"ב
מהם ככול מג' מוחין שהם ע"ב ס"ג מ"ה וה"ל חס'
תמלא עשר היותם הם בגימ' ס"ר ושאר הנו לוי
הם ש"ע פ"י א"פ כ"ו הם ס"ר ותוס' על כל חס' •

וחיות דמילוי' הם ק' הרי ש"ס ועוד כוללות ה'
וחיות אל המילוי' סך הכל ש"ע ועו"ש"ע נמצא
לפנים ד"ל בקטנותו בימי היניקה ק"ן ריבוא
זמחה בגדלות נעשה ש"ע ריבוא בהארת אנפוי
כמו בעתיקא כמ"א קכ"ח הרי ידעת שכל אברי ז"ל
נגדלים בזמן הגדלות והענין כי מועת זה נמצא
הארת הפנים שלו כנ"ל ר"ל דעת אסיד דאנפוי
והנה האותיות והמלוויין עלמן הם י' היות דע"ב
ו"פ ע"ב גימ' ת"ך צירוף בראשית כנודע שהדעת
יהוא בראשית בראשית כמ"א בהקדמת בראשית •
ז"ל כד אסתכל להאי דהיינו נק' ע נהורין דא"ל
אז כל העולמות שלמטה מתתקנין וז"ל כולא
דלתתא חתקין ואז פנים דא"ל ב"כ נעשים ארוכים
כמו דא"ל דהיינו מארין בו כל ה"ש חורין •

אדרא זמאה גולגולתא נפיק חד עיבר חוד
לגולגלתא דועיר אנפין למקחא ריביה
פירוש זמאי גולגלתא נפיק חד עיבר כו'
לגולגלתא ד"ל הוא על האורח דחודתי
ד"ל הכ"ס •

אדרא זמאה לשאר גולגלתין דלתתא זלימ
לון חוסבנת

פי' מגולגלתא דאז ליעקב דחל למה וכן גם כן עד סוף ב"ע.

אדרא וכל גולגלתא יהיבין אגר חיוורתא (ס"א אורחות) לעתיק יומין

פי' וכל גולגלתא וגולגלתא יהיבין אגר כו' קאי לכל בחינה ובחינה משו הנוכחות כלס מעלין מ"ן וזהו השקר וכדי לקבל שפע החוורתא.

אדרא כד עאלין בחוסבנא תחות ערביטא. ולקביל דא בקע בגולגלת לתתא כד עאלין בחוסבנא

פי' כי כשעלין בחסבון בסוד מ"ן תחת החוורתא שהם בחינת ב"ה דעתיק

בחינה וויין דערביטון ותחת לו השרביט מעלין כל העולמות מ"ן ואז לקובל זה בקע בגולגלת וזהו כד עאלין בחוסבנא ליתן כל ח' בקע בגולגלת דהיינו חסבון ב"ן.

וא"ד יעלה ב'קע ל'גולגלת ר"ת לב רמוז סכל העולמות טעמים וכאברים ש החוורת' שהוא הלב קל החוורתא ג' כולהיותו המלך כלס מאובעד' לו ע"כ.

עוד פי' על עליית העולמות בשעת התפילות לאזילות טעמים חב"ד בנהי כו' וכל אותם

הבחינות העולים ונכללים באזילות צריך שיעלו זיתנו סדרם וכן ג"כ אהינו ישראל עמו בכלל סדר זה כמ"ס זימון תתן אכחז זו תפילת סהרית בו

סאנו מעוררים ומעלין מ"ן כענד לאחון.

אדרא בחללא דגולגלתא קרומא דאזירא דחממתא עלאה סתימאה

פי' בחלל הגולגלתא דח"א הנק' אזירא שם מתלבש דעת דעתיק שהוא נשמת כל הו' קלות דעתיק והוא סתום ונעלם מאד ולזה הקרום בא ומפסיק בין דעת זה לעומת סתימא' כדי שיובל לקבל אורו

ודע שזה האזירא הכ"ז באו נקרא חכמה עלאה סתימאה והוא בחינת מוח של כתר דח"א ואינה מוחא סתימאה והכן.

דאז בחללא דגולגלתא שהוא סתון כתר דח"א ולהיות שהאזירא הכ"ז הוא בחי' המוח דכתר דח"א ככ"ז נקט קרומא דאזירא מפני שזה המוח סתום מאד ונעלה שבו מתלבש דעת דעתיק ועל הת"ת דעתיק המתלבש בקרומא צמלא ומושב סוד הארץ דאזירא ומפני זה הכייר הקרומא סתון לאזירא.

אדרא דלא פסק

פי' דלא פסק קאי לאזירא שהוא נשמת שם קלות דעתיק אינו פוסק כלל מלהאי' בהם

אדרא והאי לא סכיח ולא חתפתח פי' אינו נמלא אלינו ואינו נפתח להשפיע

לא בנח' כמיו והעלם עד מאד אדרא והאי קרומא חתפטיא על מוח' דאיהי חכמתא סתימאה.

פי' שהקרומא סובב החכמה סתימאה ולא האזירא שזו היא מוח הגולגלת ככ"ז כמה פעמים אדרא ובגיני כך חתפטיא (ס"א ונגין

דחתפטיא האי חכמתא בההוא קרומא דלא חתפתחא) (ס"א) בג"ד חקרי חכמתא סתימאה

פי' שזה הקרומא סתם המוחא סתימאה כדי שיוכל לקבל שפע האזירא

אדרא והאי מוחא דאיהו האי חכמת' סתימאה שקיט ואסתכין בחתריה כחמר עוב על דורדייה

פי' קאי למוחא סתימאה שיש בה אורח דינין בהעלם גדול שנה מתלבשת גבורה דעתיק הנק' צולינא דקרדינותא וכדי שלא נטעה שזה המוח הוא התיח העילאה סתימאה דהיינו האזירא

לוה אמר והאי מוחא אדרא והיינו דאמרי. סכא דעמו סתים

זמוחיה סתים וכו' פי' קאי לאזירא הכ"ז שבו מתלבש דעת דעתיק

סכא דעמו סתים ואינה מאירה כ"א ע"י הקרומא ויכולה המוחא סתימאה לקבל האר' ממנ'

אדרא והאי קרומא חתפסק מאז פי' שאין קרומא ממשקת בין כתר ידיה

לחכמה ידיה כמו בח"א כיאין טעם בכאן לזה כמו בח"א

אדרא ובגיני כך מוחא חתפסק ונפיק לחלתא זמרון שילין ה"ד ונהר יואל מעדן מאי טעמא משום דקרומא חתפסק דלא מחפיה על

מוחא(ועכ"פ קרומא חתפסק לתתא) פי' ובגיני כך מוחיה כו' המוח של ח' א סהוא

החכמה נתפשט ונבלו גל"ב צילין מפני שלח ה' כו' הקרומא הסתום החרתו כמו בח"א

זכחינה שלו נתפשט לחמשים עשרין וזה דעת לאף לפים אדרים ואכסדראין זאח"ג כל ג' בחינות או מתפשטין צבוף וקרומא דח"א מפסיק בין ג' ראשונות ידיה לתמוך ידיה וזהו התיקון של עתיקא לתמוס האור העלום של ג' ראשונות שלו כדי שיוכל לקבל הארת החקר ידיה המתלבש מן פרנאף

ורצוף אבא וכן גבורה דידיה המתלבטת תוך
ברצוף אימא ומס לזון ומיקון זה מכל התקוני
דרישא דכתבנו לעיל

צמח כפי לשון הוהר ע"כ תיבה ללא פסק
קאי לקרומא ועבא יא מציאות כמוחא
סתימאה שכול לומר ללא פסק שהרי הארתה
למכת בחוורא בנימין בשערות דדיקנא במלח
בחוטם ובפה וכיוצא בשאר הכחינות גם תמיד
בורמת להיות ב"א ד' מקיפין על ראשו וד' מוחין
במלח בסוד תפילין ומשכיס גם הארת לב' כתיבו'
בחכמה א"ל כ"ף דף קל"ו על חכמות בחוף תרונה
ובק"ט דלית עין דנהיר לעין וזהו הרמוז כאן
שאעפ"י שהיא חכמה סתימאה ע"י הקרומא עכ"ל לא
פסיק מלהשפיע בכל התיקונין היוצאים ממנה כי
היא שורש לכל התיקון וזה תליון כל קווי הפרצופי'
אשר נתקנו ובתיקומו אחר שנתקן ע"ק בעמח
סתימאה כעין דבר ונוקבא ובגינה כלא אתקיים
כנודע ע"כ

אדרא והיינו דתינין בריאומי איתון ת"ו
רשים רישומא לעתיק יומין דלית
דכוותיה דניה תליא תמים דעות שלים מכל הערוי
ופתים

פי' כבר ידעת שתוך בחי' כנ יכול האחרונה
שנמצא ליל נעשה מציאות של כל העולמות
ונמצא שת' אחרונה אבולותיות היא האליה הכל
ומתוך השורש שגם בעולם האצילות מל' דא"ק כנ
יכול יורת ונעשית עתיק בראש א"ל והיא ת'
וסוף האותיות שנה"ק ותוהר שאין אותיו בגילוי
רק ב"א כחינת הס"ת ובזהר הס בורות נקודות
ובאימא בלורת תגין
במקום גביה מהס הכוונה הוא על ארשי האותיות'
גחזור לפירושו ת"ו רשים רישו לעתיק ולכן
האותיות מתחילין בתשר"ת הס בסו חות'
המתהפך והכן זה מאד

עוד פי' שני צנין רושם האותיות אותת'
במילוי ת"ו וא' הוא רושם ורמו לעתיק
יומין לדעת שלו המתלבט באורא כנ"ל וזה הדעת
הוא נשמת ה"ף קלות שלו הנק' תמים דעות שתי'
רמן לתמים וה"ו לדעת שהוא בחי' הדעות והוא
הקלם מכל הדעות שממנו ולמטה ובקביל
כך הוצרך הקרומא לסותמו

אדרא ואפיך ושקיע כחמר עב על דודייה
בי' שפי' תיקון זה של הקרומא יכול המת

לקבל ממנו והיא שקיטות ונחת אעפ"י שהיא שורש
הדין על גבורה דעתיק המתלבט בתוכה וכנ"ל
עוד פירו' צנין רשומי איתון וכמ"ס והתיות
ת' ובעלמא לחמי ביו כסדרן וכשהתחילו
לירד למטה ירדה ת' תחילה כסדר תשר"ק ועשת'
רושם הת' בקרוס ונפסק

עוד הנה האור העליון היורד חוזר ומכה
ועולה בסוד אור חוזר ויש לו אור גדול והאותיות
הם הבטעין ונמצא שת' סוף האותיות חוזר
אורה למעלה כמעט עד מקום הראשון ראש
האותיות והנה בא"ל אשקרומא סותמת יא כח אל
האור לחזור בתוקף גדול אך כמוחא ד"א דליהו
נקוב כלב שבלין לזו האור היורד נכנס בלוחם

הנקבין ואינו חוזר בתוקף וזהו רשים רישו לעת'
עוד הנה לא יא אות שנקרא רשם כ"א
ת' והו' לל' בראומי את ת' ול"א בראימו ור"ל ששם
שמלת ת' שהוא לשון רושם הוא מתרשם בעתיק
יומין כך כל האותיות הם שם בנקות גדול בסוד
רושם לכד כי האותיות שורשם למעלה והם עצמן
נגלו מביניה ולמטה ולזה הזכיר ת' כי יאלו בסוד
תשר"ת כנ"ל כמוסף שבת אלריך לבוין בתקנת
לכ"ב איתון כמוחא שילחה מאירין מתתא לעילא
והכלי התחילו להתגלו מעתיק כנ"ל בדור' הספקו'
והם עצמם האותיות דהיינו רושם ודקות גדול כנ"ל
אדרא תאנא בגולגלתא דרשא תלין אף לפיך
רבוה ושבעת אלפיך והמס מאה קולי
דשערי חוזר ונקי כהאי עמרא כד איהו נקי ללא
אסתבך דא כדא

פי' מ"ס בגולגלתא דרישא לאפוקי גולגלתא
אחריתי שיש למטה דהיינו האורא אע"פ
שהוא מוחא בגולגלתא כנ"ל היא נעשית גולגלתא
למוחא סתימאה **עוד**

גולגלת' דרישא כו' כבר נודע שחמד דעתי' מתלבט
בגולגלת' וחסד זה בטש באורא וגורמת
שערי דרישא דהיינו דמוחא סתימאה יאלו
חו ורין שהם יאלו ממותרי המוחא כנ"ל וחסד
הנ"ל מלביש אותם כמ"ס באדרא וטעם כד אסתקן

חוזר דא כי זהו תיקונו צמת
וטעם לחשבות לאו אף לפים רבוה ו' לפים וה'
מאות אפי' שעמקו מאד הוא זה דע שמוח'
סתימאה עם היותה א' כח הג' מוחין התחתונים
בו וממנו מתפשטין והנה כנגד החכמה
שהיא כוללות הכל יאלו אף אלפים רבוה שהוא

החשבון

החשבון היותר שלק וכולל וכנגד כינה שנה ו'
 אפיס כי היא חס הכניס וכנגד העת יאלו ת"ק
 שבוט טז החיים מהלך ת"ק שנים וכנגדו ג' בחי'
 או אמר כדף ק"ט ג' תיקונין תיקוניו שלי נגדו
 חכמה שבו חשבון שלט וכולל כללל דכולל תקוונא
 וזה נגד כינה חין אשה לא לבוי תיקוונא שפירא
 נגד העת כמ"ס ישראל לאשר כך חתפחר והנה
 בירידתם נמטה ב"א נתמעט חשבונם כמ"ס ואת
 האף ובעט מחות וע"ה עשה וזין האף נגד חכמה
 וז' ממות כינה וזה נגד דעת נשמה לחת"ת כ"ה
 נדף וברית טענין חד וזהו שאמר ויהי שירו
 המ כ"ו ו"ף וע"ה ס' ספירות הבנין הנשארית
 ובס' ה"ב נכסרו דכל חתפחר לא רשע בלחוד
 ומלא החתמונים עשר וזין לעמודים שהם מעולם
 כ"ו

אדרא דלא לחחוחה ערבוביא בתקוניו אלא
 כלל על בוריה דלא כפיק נימא מנימא
 ובערא חערט וכל קולא וקולא אית ביה ארבע
 גוואה ושאר נימי דשערי כחושין קד"ש וכל נימא
 גבימא להיט בארבע מלא ושאר עלמין וכל עלמא
 ועלמא

פ"י דלא לחחוחה ערבוביא כל זה מדבר בתקוני
 ח"א אשר מסדר תיקונים ניכר שהם שלו
 העטם דלא חתקד דא בנדל הוא לפי שכל חלו
 הסערות והנימין ומשכין מחלל ח' לזה ניכרי'
 בסדרם על בודין גווא"כ בשערי דלא שהם ומשכין
 ע"ג חללין וא"ש לקושבין קדוש לזה הכיח חשבון זה
 וכל החשבונות או יוצאים מאס ע"ב שיואל מאורע
 ההיות פשוטות של הב' רשין כמ"ס כ"ב לחמי
 שנת שאנו משדרין בשלש הסעודות ושערי דלא
 ארובין ומתחברין דא בנדל דאחיזן ביה דניין
 ומסאבין למת טעם היות בכל קוץ ת'
 נימין וכל נימא בת' עלמין ות' עלמין לת' עבר
 והנה מלינו ב' חשבונות או לב' בתי מקדשינו
 ובאמר בניור קדוש יהיה לרמוז שעולה למקום
 הגבוה הזה והענין שכתו שב' מוחין רתחחונים
 כלול' במוח זה כל ח"א קל"ב נתיבות במוח דלא
 כלולים בו וכמשכין ע' גימין או לגימין דלא וע'
 מתפשט מוחו ללב אבילין

וזהו כל קוץ מלא התי' גימין כלול מל"ב נתיבות
 וכל נתיב כלול מעשר ספירות הדי הם ס"ך והם
 ס"ך גלוזים דבעט בוצינא דקרדוניתא והם א"ס
 שגמות שעתיד הקב"ה להחיל לכל לדיק ולדיק

ונתיב ח' מהם לת' ידעו עיט וא"ס ומכיריו דחירות
 דגולגלתא דרתיך לדיקיה ד' מחות עלמין דמסופא
 אדר' סתים וגניו ולית ידיע לון כד חיהו ולהיע
 לכשע"ס ח' לחד"כ' מאה ושארין עיבר וכלל נימא
 ונימא אית מצועא דנפיק ממוחא סתימא דבתר
 כותלת ונהיר ונגיד בההוה נימא לגימין דשערי
 חנפין

פ"י סתים ע"ה הקרומא וגניו ע"ה הגלגלת'
 ואמנם המוח שיואל מחכמה חין לה התפשטות
 רק עד מוחא דלא והתפשטותו ע"ה שערי דלא
 העליון כי ע"ה נתפשט ללב אבילין

אדרא ומחאי מתקן (ס"ח מחון) מוחיה
 וכדין נגיד ההוא מוחא לתלתין ותריין אבילין
 פ"י מאפע זה הנשפט על דלא ח' נתקן
 מוחיה ונעשו בחי' הלב אבילין

אדרא וכל קולא וקולא מתלגטן
 פ"י שכל או הקוצין הם מאידין אור גדול
 אדרא ותלין מתתקן בתקוונא יאה בתקוונא
 שפירא מחפיון על גולגלתא מתתקני קול'י
 דנימין מהאי סטרא ומחאי סטרא על גולגלתא

פ"י שכל או התיקונים דח"א מתקונין יפה חף
 נעים וחופים ומכסים על זה הרשע ובחיר
 ח"ך ואמר מתקני קל'י דנימין מהאי סטרא כ'
 שהם כמדר ההויות דחיוורתי ד'כל פד ב'אחור
 אדרא ותחבא כל נימא ונימא חקרי'ס ח' חיהי
 מחימא דמצועא (ס"ח ממבועין) ס"ח
 ואינד' מצועין סתימין דנפקין ממוחא סתימאה
 ותחבא משערי דבר נא אסתמודע מאי הוא ח'
 דינא חי רחמי מנד עברין עלוי ארבעין
 סכין ואפי' כד חיהו עולם בשעריה בתקוניה ס'ח
 כדויקניה ס"ח כדויקניה ונבצתי עיני
 פ"י מה שאכל זה הלשון מפני שא' כ' עיניין
 היו סמוכין במאנה ביחד שהיו סונים תנה
 כל נימא וסמוך היו סונים ג"כ תנה ושערי דבר
 נא

אדרא קוצין דשערי תלין בתקוניו נקיים
 כעמא נקי עד כחפוי

פ"י קאי לא"א חלב קוצין דלא הם בחינו לקים
 ופ' ארבע גי' תל"ח
 אדרא עד כחפוי ט"ד אלא עד רישו דכחפוי
 דלא חתמוי קולא ממוח דכתיב כי פנו
 או עורף ולא פני' ושערא סליק חתרוי דאזנין
 ח' דלא

פשוטים הק התחלקות ההיות כב' מקומות ונקט
שאל לא לומר שש שאל ח"ו המורה דין דכולא
ימנח

אדרא אחזוי ולא אחזוי סתים ולא סתים
פ"י שמתגלה להאיר לעולמות ופעמים שאינו
מתגלה וז"ל ג"כ סתים ולא סת' שלפעמים
סותם הארתו כפי מעשה התחמונים כך מאיר
כ"א וז"ל כולכות ומאס לבשמתיו אז ח"ו להפך
ומתן תראה עד כמה מגיע מעשינו הגונים
ותורתינו לט"א

אדרא והאי בתקוניו כ"א ביה
פ"י שהב"ש קאי ללית שאלא כו' כ"א ביה
שהכל רחמים פשוטים

אדרא ועל האי עתיק תאיבו בני ישראל לזרשא
בלבון דכתיב הי"א ב' בקרבנו א"ס
אין בין ועיר אנפין דאקרי ה' ובין ארין אנפין
דאקרי ח"ן אמאי אתענאו מאן דלא עבדו בחביבו'
אלא כנסיונה דכתיב ועל נסותם את ה' הי"א ה'
בקרבנו א"ס אין כפלגותא דאערי אויל חד ארלא
פ"י מפני זה נתאלו ישראל להיות כשפעים ממנו
ולא רצו להיות כשפעים מז"ח מפני שכולל דין
ורחמים והוקשה ח"כ למה נעשו ומירץ שלא אלו
דרך חיבה לא דרך ניסיון

וא"ד יעלה ויש לי דרך כבוד זה מה היה הנסיון
כי כפ' שלח לך אמרו בעו למנדע במשהון
ואמרתי שאפשר אפירוש עם מה שנודע שהמן
היה שורפו מעתיקא והס היו רוצים להיו' מושפע'
בארץ ישראל מעתיקא ואמרו למרע"ה שח"כ הוא
שיהיה אין בקרבנו מוכרח שיבחן ויתודע הנכר
במעיים דומיא דמן שמהמת שלא היה בו כד סבים
ח"ו לא היה מתברר ודוהה אותם לא היה נבלע
באברים כנודע ח"כ א"ס השפע יבא בארץ ישראל
מעתיקא היינו שורף המן וכאם שאין במן סיגים
כי הכל מבורר ועמד גם מוכרח שהמונות של
ארץ ישראל יהיו כן ויהיו נבלעים באברים בלתי
דחיות סיגים כי שורף המן ומזונות לו הכל
ממקום ח' כנ"ל ומרץ להם מרע"ה שאין זה דומה
לזה כלל אעפ' שאניס מאורש ח"כ כי הא"ל היה
בו מעולם כד תעובת כד' שיהיה בו בירו' וסגים
אבל א"ס השפע יבוא מעתיקא כמו שאחס רוצים כל
מה ש"ל משפע העולם הזה שתוליד הארץפירות
מאונים בגודלם ועמם לשבח אבל התעובת של
הנילוזות שפלו בקרקע זה אין תיקון לכירוס רק

דלא לחסייה עלוז דכתיב להיות אונך פקומות
שפירא דנפיק מתר אורנו

פ"י דלא כפאעו היו מכסין גם הפנים זאין זה
הממון וכל כונתינו לסלק אותם הוהית
לצדדין כד' איקבל תפלותינו ותירץ דלא אחזוי
קולחא כי מה שמכסין הוא דוקא העורף כב' יכול
ועל זה היה נותרעם הנביא כי פנו אלי כו' כי על
המעשים הרע' היו מפנים אות' האורות מהעורף
ומחזיר לפנים ח"ו וז"ל להיות עיניך פקומות על
פני האורות הארשימחו במקום ולא יחזרו
לכסות אורות הפנים

אדרא כולי בשקולח לא נפיק דא תן דא
פ"י שאלו האערות כלם פונים בלחורי העורף
עד הכתפים ודע שכל בחי' אערות ר"ל

ליגורי השפע ודומין לוין כמו ליבור לכשיעבור
השפע הקדוש וישפיע לתחתונ' והשפע עלמו הוא
כבוד יודין ונקוט כלל דא בידך ואל תעשה ח"ו כי
הכל משל שלגבים הרשע' הדברים כד' שמבשרי
אחזה אלו

אדרא תקונוא של"ס תקונוא יאה תקונוא
שפירא

שליס נגד חממה תקונוא יאה נגד בינה תקונוא
שפירא נגד דעת ועיין לעיל בלשון דע
שמוחא סתימאה

אדרא תאיב למחמי תיאובתא ותדוותא
דלדיקייא דלינון בועיר אפין למחמי
ולא תדבקא בתקונוא דעתיקא סתימאה דכלא א"ב
גימין דאערין קיימי תאיב סטרא ומאי סטרא
דגולגלתא לקביל אנפוי

פ"י ותאיב למחמי כו' שאלו האערות הגזרות
מתאיון ורוצים כל' העולמות לראותם
כד' להאנו ולקבל שפע מהם וגם נשמות הלדיקי'
בזו כן וז"ל תיאובתא דלדיקייא אהס בוע' אנפין
ולתדבקא בתקונוא דעתיקא

אדרא וכלינן אריין אערי לאתפלגא
פ"י אלו האער' קדם שני לדי הפנים דח"ה הם
יואלים קדם אותם של האחור וכי' ארין

מתחילין באערות להתחלק בכחיכת ג' פעמים ד'
שהיא הויה שהיא שורף מתרבה ל"ב ועם הכול א"ג
אדרא

לית שאלא כהאי עתיקא סתימאה כלל ימינא
פ"י לית שאלא כהאי עתיקא שאעפ' שפירסנו
מן ימין ושאל אין זה שאל כי הכל רחמים

על חכמתו וסודות המיגים לחן ומה המחילה
ע"כ נל"ר

אדר"א דנהיר למחן ושבעין עלמין ומני נהיר
ארח"ל דל"ד דנהירין ביה דריקיא לעלמא
דלמי ה"ד וזאורח דיקי' כאור נבה הולך ואור
עדי נכון היום ומן הווא ארח"ל אחפרשא לסיית
מאה ותליסר אורמין דאורייתא דפליג בויער
אפיין דכתיב ביה כל ארחות ה' חסד ואמת וגומר
פ"י דנהיר בע"ר עלמין זה הפלגותא
הוא האורח אבוגלבגלתא דל"א שמאס ארס
התריג מלות ולע"ל פראתיהו היטב בלסון המתח"ל
מיניה נהיר ע"ש ופ"י חשבון הע"ר עלמין
פירשו הב' הו"ות דרישא דל"א הס גי מ"ע ח
ועס הנקודות קמץ שלהם סכל ח' הוא ו' סך הכל
ע"ר במלך שעולמות אלו יולאים מהו"ות עס
נקודותיהם ופ"י עלמין בלא המקומות בעלונות
ר"ל העלם אורות נעלמות

והאופן שמתפלגין לתריג מלות הוא כך הב'
הוא"ת הכ"ז נעשים במילוי ע"ב והם גימ'
ר"א והקמליון שהם הנקודות שלהם הם ו"ו ו"ד
במילוי הס גימ' סל"ו ור"ו הכל גימ' תריג ו"ש
דפליג ר"ל ב"ז כתגלים התריג מלות עצמם אבל
למעלה בל"א נעלמים בקוראם בחוורתא שהוא
האורח דרישא כנ"ל באורחכי סס קורא התורה ו"ש
כל א"י ארחות שהוא גימ' תריג שנאמר על"ל
ובל"א כת' וארח דריקים לטוןיחיד כי סס נעלמים
ובל"א מתגלים ונעשית התריג מלות
אדר"א תלמא דגולגלתא רעוא דרעיון רעות'
דוע"י אפיין לקבליה הו' רעותא דכתיב והיה
על מצחו תמיד לרצון כו' וההוא מלמא אקרי
רצון ההוא גלויא דכל רישא וגולגלתא דמתכסייא
בארבע מאה ועשרין עלמין וכד התגליא לתקבלא
ללותהון דישראל אימתי התגליא שתיק ר' שמעון
שאל תניינן אימתי א"ר שמעון לר' אלעזר בריה
אימתי התגליא ח"ל בשעתא דללותא דמנחה
שבנתא אמר ליה מ"ע ח"ל מאוס דהיהא אעתא
ביומי דחול תלייא דינא דלתתא כו"א וכבבת
אתגליי' מלמא דלחתקרי רצון בהיהא אעת' אשתכין
רובוא ואשתכח רעוא ומתקבלא ללותא ה"ד
ואני תפלתי לך יי' עת רצון ועת' רצון מעתיק
יומין לבלמא מלמא ובכ"ל אלתקוהאי קר' בללות'
דמנחה שבנתא אמר רבי שמעון לר' אלעזר בריה
ברוך ברי לעתיק יומין רעוא דמלמא תשכח

בשעתא דתלמודך ליה
אדר"א ת"ח בשאר(ס"ח בשעתא דלמחא)

פ"י דע סכל מה שיש בגלגולת נכלל במלמא דהיינו
חסד דעתיק המלוכב בגולגולת דל"א גזו
ביסוד דעתיק עצמו וזה היסוד מתלבש ומתגלה
במלמא דל"א וזה נעשה מלמא הרצון ע"ש החסד
דעתיק הגנוז תוך יסודו המתלבש במלמא זה כי
רצון הוא חסד וכעת רצון מאירין א"ב חוורתא
דגולגלתא דל"א ב"ג נימין דקרומא דידיה ומסלקן
אל הכדדיון ומאירין ב"ג תיקוני דיקנא ונגלה
המלמא הכ"ז וגם בינה דעתיק מאיר וזו כח כל
אלו הארות העלמות מסתכל ח"א במלכות ח"א
ודל"א חור עד חין קן וע"י הסתכלות מלמא ח"א
בל"א בשלם הארות אשר בה מתמתקין ח' גתי
דינין שבמלמא ח' מזר יסוד דאימא המתלבש בה
וגם מתמתקין הב' לרופי אדני שבמלכות וע"י
הארות אלו נבקע דעת הפנימי דל"א ואורות אלו
המתלבשים בו יולאים ומתגליון ג' פירקין קדמאין
דחמן וזהו ג' העוליס לס"ת במנחה שבבת שמו
הוא שעת רצון ומתגליון כל האורות הכ"ל והרי לך
פירוש שעת רצון לכל הפרטים ותשמרהו כנכתב
עינך לכוין ביה כמנחה בשבת
ז"א ר' יעלה ורואיתי לית טעם למה איה רב"י
לר' לעזר אימתי התגלייא ולל' למ' מהחבר'א
וכבר נתנו טעם עד עתה וכן נעשה לכל אחד
מהחברים בע"ה מכאן ואילך והנה קאמר רעוא
דרעיון התגלי בההוא מלמא לקבל דל' לתתא
והיה על מלמא כו' והנה סוד הרצון הוא יסוד
דחכמה לטון דכורא וליצית בבניה והרצון הוא סוד
חור מקוף דל"א מלך מוחי חכמה נמלך חלפין
שהיה על מלמא ר"ג היה נגד חור מקוף מלמא המוח
דחכמה והנה כתבנו לעיל בבחינת רש"י ותכניו
א"ר לעזר הוא בחכמ' וקאמר הכ"ל לקבל רעוא דרעיון
לתתא והיה על מלמא תמיד הרצון שהוא חור המלך
מלך החכמה ח"ל לו נחא ולו יאה לר' אלעזר שהוא
בחכמה כנ"ל לבלות מלמא הרצון כי הרצון שהוא
בחינתו חור החכמה הוא למטה לקבל רעוא
דרעיון לעילא ע"כ

הנה הכ"ג היה דוגמת האדם העליון ולמה היה
לובש הנגדים שנאדם העליון והיה נקרא
ברצון והיה נגד האדם ע"כ שהוא במלמא העליון ואם
השכל לפניו היה אדם כבוד היה ניכר במלמא
שהאורות מתגלות במלמא שהוא בחי' בינה שבה

דינין פי' ממצח דאז הפולל ד" מוחין כל' א' ללול
מי' ועאר מעשרי דרי ת' וכסמחבלה מצח דא' א'
כסס משתכבין ואז הו' דינא יתיב ומכני זה
לריך שלח יכסה השער למצח דא' א' וז' תלמא
שערא לא קאים בהאי אחר פי' במצח הרלון
והטעם משום דחגלייא

אדרא תהניא האי מצחא התפשט במחן וע'
חלפין נהירין דבזניין (כ"א דנהרין)
ויעדן עלאה דתניא חית עדן דנכיר לעדן עדן
עלאה לא חגלייא וכוה כתיס דכתימא ולא
מתפרשא לארחין דקדאמרן והאי עדן דלחתא
מתפרש דבזיליאלהלתין וחרין עינר: בזילין
פי' ב פעמיכ"ע ב"ג גימ' ר' וע' קשני קמו'
או הם שני מוחין אל' וכו' שכל אחד כלול
משניהם ושניהם מאירין במצח הרלון ואז האי
מצחא התפשט כו' פי' המצח זה דא' א' מאירין כה
מחתן כו' הם מיני אורות נעלמים כג"ל ומ"ש
מעדן עלאה היא חכמה דא' א' דהיינו מוח' סתימא'
שמעס באים אל' המחתן וע' עלמין ומאירין במצח
דא' א' עוד על מ"ש לעיל ומהאי מצח'
נהרין ד' מאות בתי דינין פי' נהרין מזה איס
במצח ולא אמר האי מצחא בנכיר ווהו רשות
דחמלא גשירי נהרין

אדרא ואע"ז דמתפרש באי עדן בשבילי לית
דידע ליה בר האי ועיר חפין ועדן דלעילא
לית דידע ליה ולא שבילי בר ההוא חרין חפין
הו' ד' חלבים הבין דרכה וכוה ידע את מקומה
אלהים הבין דרכה דא' עדן דלחת' דידע ועיר חפין
פי' טאעפ' טחכמת האז יא' בה גילוי הוא
בהעלם גדול ואינס ניכרין הל' ב' שבילי
בהיותם סתומים בחכמת אז רק אחר התפשטותם
גבוהא ואז והאי דלחתא מתפרש בשבילי ואעפ'
קן לית דידע ליה חבל' שבילי נודעים וכבר פירשו
לעיל כלשון המתחייב טעם היות בכל' קוץ ת'
נימין פירו' מאפי' לל' ב' שבילין ע"ש חבל עדן
דלעילא לית דידע ליה זלל' ב' כבינו דקאי לשחא
סתימא' א

אדרא והוא ידע את מקומה דא' עדן דלעילא
דידע עתיק יעין כתימא דכלא
פי' א' ח' הנק' הוא ידע מה שבמחא דידיה ואין
מי שיקבל שופעו בעלם חלא דוקא הוא
בעלמו ומ"ש איס' הבין דרכה קאי לז' הנק' ליהם
לגבי ח' ח' הבין וידע' השבילין שבחכמה דידיה דא'
עדן

גלוי האותיות ואם היה רשע היו פניו נוספין
דהיינו הטענה אחרת לפני הקדושה והיה חוזר
בתשובה . הנה בא' ח' מאירין כמה מיני אורות
במוחין דלילי ח' הארת חסד דעתיק ומתפשט
הארה ההיא עד דעת שבין ח' ח' ומיחד אותם ואז
ככה זה נעשים מוחין א' אל' מלובאים בנה' דאימא
הארה שניה כמכת ממות' סתימא' דא' א' ויורדת
דרך שערות דיקנא דידיה וכו' כ' נמשכין עד רישא
דא' ומאירין במוחין דידיה הארה ג' וזלחה מיסוד
דעתיק וכנ' לעיל באר היעב' במצחא ע"ש ואז
והיא גלוייא דכל רישא פ' סל האורות העצומות
והסתומות דרישא נכלין כאן במצח וכאיס' גלויין
אלו העליונים או מתקבלין תפילתם של ישראל
וזמנו אמיתי במנח' כשבת וגם בנעילת יום הכפור'
וכל לילה אחר חרות יא' קצת גילוי ואם החכמים
של הדור היו מיחד' היחודי שמקנתי לזה כמו יחוד
היודין כו' היו גורמים כמה הארות בעלמות עד
אין קן והיו מהרין גלוייתיו מלבד חלק שהיה
גובע לכשת' אבדול עסק היחודי מעס' התו מהר' חו'
אדרא כד חגלייא מצחא אשתכח חושא הו' ד'
ומצח אשה זונה היה לך מחנת הכלס'
פי' כל המלכות איס' ממלס' יא' ולמטה ומלחו
ככלל ומ"ש אשה זונה אינו כשכוננו ח"ו לא'
פירשו אחרת כמ"ש והוא כן אשה זונה וכתיב
חמ"כ כן אשה אחרת אתה מפניי שכל הגבורות
נכללים בשם אלהים דהיינו במילואו בידיו גימ'
ס' וה' אותיות דמילוי ח' דפשוט הרי אשה והם
בא' ג' מוחין דקטנות והארתם במצח ווהו ומלח
אשה זונה היה לך קודם התפשטות מוחין דגליות
וליהות דאחיזתם הוא מהקטנות כנודע לכן כינה
הדבר בשם זונה ג' כדקאי' לאותה סטרא ד"ל' פי'
ע' העונות גימ' סתומה אחוה בחלק דינין הנז'
של הקטנות רחמנא לללן

אדרא יבא כד חגליי מצחא תיאובתא ורעות
שלים אשתכח וכל רוגזין אשתכחו ומתכפין
קמיה' מהאי מצחא נהרין ארבע מאה בתי דינין
כד חגלייא האי עת רלון וכלהו משתכבין קמיה'
הו' ד' דינא יתיב (כגומר יתיב באתריה ודינא
לא אשתעדי) ותלמא שערא לא קאים בהאי אחר
מאוס דחגלייא' ולא אשתכמייא חגלייא ויסתכלון
מארי דינא וישתכבון ולא אשתעדי .
פי' מצחא דא' א' זה הוא עת רלון וכל דינין
נכפים כג"ל . מהאי מצחא נהרין ד' מאה בתי

לדעתה חבל אין לו השגה אמיתית במוחל דה"א
 רק השפע שמקבל ממנה
 וא"ד יעלה ומה שכינה במלך א"ח בשם עתיק כמ"ס
 דה עזן דלעילא דידע עתיק יומין נלע"ד
 שאפשר שבהיות שבבורה דעתיק מתלבשת תוך
 מוחל סתימאה דה"א ובבורה הנ"ל נקרא צוליב
 דקדוניתא והיא הנותנת מדה ובבול לכל המידות
 והיא עצמה שורש הדין הקדוש ועל אס כן נותנת
 הגבול עד פה תבוא והיא נעלמת עד מאלד כי אפי'
 שהיא שורש הדין הוא בעלם עצום לזה רומז דה
 עזן דלעילא דידע עתיק יומין דהיינו מה שבתוך
 מוחל זו אפי' שהיא דה"א נעלמו שאין אפי' א"ח
 יודע מה היא בעלם כמ"ס לית דידע ליה ולא
 לשבילי בר ההוא א"ח הוא סיבת הגבורה דעתיק
 ולזה סיבה במלך וסוים ואמר דידע עתיק יומין
 סתימאה סזו הבחינה אינה נזכרת בשום מקום
 כי סתימאה אין לו שייכות רק במוחל סתימאה
 הנ"ל דוק

אדרא עיניו דרישא חורא משתכין משאר
 עיינין לית כמות על עינא ולית גבינין
 על עינא מ"ט דכתיב הנה לא ינום ולא יסן אומר
 ישראל ישראל דלעילא וכתוב אשר עיניך פקוחו'
 ומאנא כל מה דחתי ברחמי לית כמותא על עינא
 ולית גבינין על עינא כ"ס רישא חורא דלא בעי
 מדי (ס"א) נעירו

פ"ר הנה עד מלך בשום מקום שהזכיר רישא לא
 אמר היוורא ובכאן להיות שעתה בא לפ"ר
 הגוונין חיוורין דעינא רמז שהלכנינות שלהם
 דהיינו תכלית הרחמים בא להם תרישא מהד"ח
אדרא אמר ר' שמעון בר' אבא למאי היא
 רמיו"א ל"ל לרבא ולנוכיינא דלית כמות' על
 עינא ולית גבינין על עינא ולא ניימין ולא בעיין
 כעורא על עינא כ"ס עתיקה דעתיקי דלא בעי
 נעורא וכ"ס דחיהו משגב לכלא וכלא מתוך ביה
 ולא נחיס הה"ד הנה לא ינום ולא יסן אומ' ישרא'
 ישראל דלעילא כתיב הנה עין ה' לא ירחיו וכתוב
 עיני ה' המה משועטים בכל הארץ לא קשיא הא
 בזעיר אפיין הא בדרין אפיין ועכ"ד מרי עיינין
 אינון ואתחורו (ס"א) ואתחורו) לחד עינא דחיהו
 חוור בגו חוור וחור דמלי כל חוור
פ"ר ארשא בר' אבא למאי היא רמיו'
 הנה שאלה זו היא שכלא נודע שכל דוגמת
 מה שיש למעלה יס למטה והיה נראה שהוא חסר
 ח

לזה אמר שגם למטה יס חזמתו בדגים ואורבא
 מי שיש לו גבינין הוא כמו חסר בריאה שריון
 לכמות עיניו בעת השינה אך הדגים לא ניימין
 ולכן לא בעו כמותא על עינא כן יכול בעתיקה
 ע"כ זמח ועיין צריך לדעת למה זה כפל ר'
 אבא לדגים ולנוכי ימא כלסון הקודם ותרגום
 ו"א ד' יעלה ואני בעבד הבא אחרי המלך מדקדק
 עד דלמי הרמו היה די שיאמר לרב כי
 הרמו לא"ח וקמה נקט לטון רבים דגים ועוד אני
 מקשה כי לפי האמת היה צריך הרמו הזה בצריה
 שתהיה רמוה לבחינת ח"א לא בדג שהי' בבחינת
 יסוד כנודע והנה קושייתי זאת אחרונה יתורץ
 ע"ש שנקדים שהשינה הוא רמו לדורמיטא דהיינו
 הסתלקות המוחין שהם הם פרוץ ההוליות שהוא
 הרחמים ונודע שבא"ח אין שייך זה ח'ו וזהו סוד
 לית כמותא על עינא כי אין אס סיבה כדי שהיה
 טורף לגבינין ח"כ נדקדק מנין שורש רחמים אלז
 שבעיניו ונמצא שהוא ע"י יסוד דעתיק שגנוז
 בתוכו החסד שלו המאיר במלך דה"א ומלכין עייניו
 ובהיותם רחמים גמורים לית כמותא על עינא
 לזה נלע"ד שבא כמין חומר רמו הדג שהוא בחינת
 היסוד כנודע והוא רמוז נעזב לעיינין דה"א כי
 הסיבה דלית לה כמותא הוא היסוד דעתיק
 ולקושייתי הראשונה למה נקט לטון רבים דגים
 לפי ע"ד ללמדינו דלא מדעי' בעולם האצילי' קיסו'
 דעתיק מלכין העיני' דה"א לא גם למטה בצריאה
 שהאחלכסות שזה בכל הפרופ' כנודע גם הגורם
 לבחינת העיני' ח"א של אותו עולם הוא היסוד
 העליון המתלבש במלך הפיר נקט לטון רבים
 דגים ר"ל רבוי יסודות ונבוא לתרץ קושיית
 הרב זמח א"ל למה כפל ולנוכי כלסון תרגום והנה
 נודע מהוכח קדושה דסידרא שבעש התרגום הוא
 להמשיך השפע מאלילות לצריאה שבאשרי מתחילא
 העולמות להשפע מה שהמטכנו בתפילה הם הוא
 התרגום לגבי לטון הקודם שהוא באצילות
 ומעתה מצינו תירוץ לרב הנ"ל ע"ש דכתיבו הנ"ל כי
 לא מציעה יסוד דעתיק גורם לבחינת העינים
 דה"א באצילות נגד דגים לטון הקודם אלא שגם
 בעול הצריאה שגם התרגום הוא כך לפי מרגמו
 ושם הוא התרגום כנ"ל ואמי שפיר התרגו' ולנוכי
 וחולי' ובדרך אפשר יהיה זה כונת רשכ' דקאמר
 כל מה דחתי ברחמי לית כמותא על עינא כל אכן
 רישא חיוורא ומקאמר כל מה דחתי בר כ"ס רישא
 חיוורא

אדרא חוורא תניינא כהיר וסליק ונחית
 ובחא ואפיק ס"א ואלדיק ג' בולכיני
 אחרנין דלקרון נכח וחסד ומפארת ולהטון
 בשל ימותא בחוורתא
 פ"ר חוורא תניינא סוד הארת חכמה קו החסד
 ובהארת החסד רכ"ג זלכן מאיר לג' ספירות
 קו ימין חסד נכח ת"ת

אדרא חוורא תליתאה ליהט ונהיר ונחית
 וסליק ונפיק משתימותא דמותא ובעא
 בבוזינא אמציתא שביעה

ואפיק ארחא למוחא תתאה (כ"א ואפיק)
 ורחא ללגא תתאה ומתלהטון בלהו בולכינין
 דלתתא חמר ר"ש יאות הוא ועתיק יומין יפקח
 עינא דח עלך בשעתא דתלטרין ליה

פירוש חוורא תליתאה סוד הדעת
 חוירא דתיב בין גובלתא למוחא ולכן כהיר
 בבוזינא אמציתא ואפיק ארחא
 פ"ר שבעה בחינת אורח ודרך עד מלכו להאיר
 בה אשר מידתה כוגר לב שהיא א"ל לזה קרא לה
 בבוזינא אמציתא

עוד ואפיק ארחא למוחא אמציתא היינו
 א"ל המתחיל מקו האמצעי מת"ת דא"ל
 ולכן קודם שאזכיר ג' כתיבין הזכיר א"ל הקוד להם
 וכבר נודע שמת"ת רח"ל נעשה א"ל ע"כ למח ואין
 זה נגד מ"ש לעיל דקאי למלכות דאומה אורחא
 דאפיק הוא להאיר לו"ן

אדרא תנא חוור בגו חוור וחוור דכליל כל חוור
 פי' ג' חוורין הם בעינא דא"ל זה בתוך זה
 והיותר חיצון יותר מעולה כי הפנימי חוור
 והמקיפו מעולה ממנו והמקי' לזה שהוא השלישי
 מעולה מהם כמ"ש קל"ו מאי רוחותא כחלב בחוור
 דלעילא קומאה

(ולכן זה חוור גו חוור מלאתיהו בפירושי הרב
 במקומות מחולפות וזריך לסמוך על זה)

אדרא חוורא קומאה נגיד וסליק ונחית לתלת
 בולכיני דלסטר שמאלא ובהטון ואסחין
 בהאי חוורא למאן דאסתי גופיה בבוסנא ענין
 ובדיחין על מה דהוו עלוי בקדמיתא
 פי' קדמאה נגיד וסליק ונחית שהגון חוור
 הראשון מאיר על הכח שמקבל כשעולה עד
 המוח ומקבל תאם כח כדי להאיר למטה ומ"ש
 דרריר בצרורא פי' שפ"א האור שקבל הוא בו אמור
 זכורו ובו משתכלל ומאיר למטה
 אדר'

חוורא ק"מ שרמו פירושיהו שרישא חוורא הוא
 בחלילות וגם הכל דקאמר בה לאתויי שאר עלמו
 כל מה דאתי ברחמי אפי' עולמות התחתוני אית
 בהו האי בחינה דגילוי יסוד במלכ' א"ל כל א' כפי
 מדרגתו הרי בבירור שבחינה הנ"ל אייבגס למט'
 מא"ל וגם הנ"ל חני נותן טעם שאחר שאמ"ל יסך
 קומר דקאי לא"ל למה אמר תפק וכתי' אבך ענין
 פקוחות שאין זה איך באריך כלל דביה כתי' שנה
 עין ה' א' יריאיו באון יחיד ואסטר שרצה לרמוז
 הנ"ל שגם בעולמות שלמטה איך גבתי' א"ל כל
 א' בעולמו וכפי מדרגתו דע"כ פ' פקוק הנ"ל

בחינם מביאו וידוע שאינו רמוז לא"ל כלל ועם
 זה נלע"ד דהבין ר' אבא כונת דב"ב קרא' שביא
 תרי קראי חד איך לא"ל וחד מורה על בחי' למט'
 ממנו דקאמר שאר עיניך פקוחות וכפרט סיפיה
 דקרא' לתת לא"ל כדרכיו דלך קאי לא"ל כלל

זלזה לשאלתו למאי ימא הראשונה נגד פירוש
 בחינות לדגים ולנוני ימא הראשונה נגד פירוש
 הראשון הנה לא ינוס כו' שומר יסאל נגד א"ל
 והסכיה נוני ימא נגד העולמות שלמטה ממנו כי
 שם התרגום ועוד דייקתי למה שא"ל זו לר' אבא
 ולמה לא שא"ל לר' אעור בריה או לא מן התלמיד'
 ונלע"ד ע"פ דרכיו הב"ל שהדג רמוז ליסוד לרמוז

שרחמי העינים באים ממנו כנ"ל בהתלבשותו במל'
 ונודע שהמלך היא בינה בעשר דרישא ולזה נגלין
 האותיו' במלך כי אותיות בינה ונודע מה
 שהקדמנו לעיל שבחינת רשב"י כתר ר' אעור חכמה
 ור' אבא בינה לזה בא לו שאלה זו כי הוא בחיב'
 בינה מלך הגורמת דלית כמותא על עינא ורמיוז

בדגים וגם זהו הטעם לפי דעתי שהזכיר ימא כי אין
 הכרח דאם היה אומר לדגים סתם נודע שמקום
 מושבם בים ומובן ע"פ הנ"ל שבני היינו מלך היא
 ים או קיינום המסחיר לכל עלמא ע"כ הנה' נלע"ד
 ועי'ו הסליחה

אדרא חוורא קומאה כהיר וסליק ונחית
 לאסתכללא ס"א לאתכללא דרריר בצרורא
 (תנאנא בעש כו' מקומו אחר הג' חוורתי וכן כתבו
 הרב זלזה וטעות כפל בזההיס)

פ"ר הנה ג' גונוני עינא הם בסוד חכ"ד הכלול'
 במח לפי שבא"ל מוהא חרל לבד לכן כלם
 גוון ח' חוור והנה חוורא קדמאה סוד האר' בינה
 שבמוח קו שמא ז"ל ואלדיק ג' בולכיני שהם סוד
 ג' ספירות הוד והדר ומזה דהיינו הוד גבו יסוד
 ונל"א דתיקונין

אדר"א תלמה בטש האי חוורא ואלליק טלמה
בולייני דאקרון הוד והדר ומדוה
ולטהקין בחדוותא בשלימותא
ולטון זה שייך כאן ונפל טעות בזהרי' וכתבוהו
בחוורא קדמאה *

פיר' כמ"ט לעיל שהחורא קדמאה הנ"ל היא
יודת ובעט ומאיר בג' ספיהות דל"ח
בין שמאל הוד יסוד וגבורה ומאירים או השלשה
ספירות בחדוותא בשלימותא וז"ל ולהטין בחדות'
זכ' בטש הוא הכאת האורות זו בזו להרבו' אורו
עד חין קץ והוא כבוד זווג האות' כי יא' זווג
הפרזופים ויש זווג האותיות וכל מקום שמתאל'
לטון בטישא פירשו ככ"ו וז' תשכח כלל זה
אדר"א חוורא תניינא נחית וסליק ונהיר
לתלת בולייני דלסטור ימינא ולהטין
ואסמין בחאי חוורא במאן דאסחי בזוקמין עבין
וגריחין על מה דהוו עלוי בקדמיתא
פיר' חוורא תניינא נהיר וטליק כו' כנ"ל בחורא
קדמאה לא אזה מאיר לקו ימין דל"ח נחת
חסד ות"ת *

אדר"א חוורא תליתאה נהיר וסליק ונחית
ונפיק נהירו דחוורא דלגו לבו מן מוחא
פיר' חוורא תליתאה כו' כנ"ל בשנים עליוני'
אלא אזה החורא מאיר ברעת דל"ח והרי
חאירו ה"ל קצוות דל"ח גווי עינא דל"ח
הכלולים במת ידיה כנ"ל
אדר"א תו תנא חירר בגו חירר דכליל כל
חירר

פיר' ומה כפבל כחן הענין עצמו של מעלה הוא
שחדש כאן איש עוד מוספת הארה בג'
הארות הנ"ל מג' גוויין - דעינא ל"ל ספירות דו"ח
ומלכות בכלל כנו' אשם משמע שהארות הם כפתי'
עצמם שהם פנימיותם ובל' וחידה אשם מאיר
מבחוץ לספירות וז"ל דאסחי גושיה כו' דהיינו
לבוש המיון שהם הכלים. ומה ששינה כאן
בחורא תליתאה דקאמר ונהיר נהירו דחיוורת'
דלגו לבו מן מוחא משא"כ כ"ל חוורין שקדמו
הטעם הוא שגני חוורין ראשון זגני שהאירו לקו
ימין ושמאל היה עיקר הארה כבוד מליף ומבחוץ
כמ"ט בכל' א' נהם כחון דאסחי גושיה כו' אבל
בחורא תליתאה שהאיר לרעת דל"ח כתב כאן לגו
לגו שהארות שקיבל כנכחו ממש בפנימיות' ומפני
שהארת הרעת חמיר מתפשט בפנימיותו וכמ"ט
וגדעת חרין יונלחון

אדר"א ובעט בשערא חוכמא כד אלטורין
פיר' שחור זה תליתאה דעינא דל"ח כשמאיר
בין האמצעי הוא בדרך זה בטש האור בשערי
ראש דל"ח שערא חוכמא למתקני בחורא וחס"כ
במות ואחר עובר בפנימיותו ועובר משם בחך
הת"ת שלומאס ליסוד וכל זה דווקא בקו האמצעי
שהוא דעת ת"ת ויסוד מפני' א"ל הוא בחינה דעת
ובח"ת ת"ת וז' יקשה לך ממה שכתבנו לעיל שגינה
משנה זו ללמידתו אשם מאיר לכל הג' קוויין מבחוץ
שהכוונה ששכ"ט ממה שמאירין הג' חוורין לקו
ימין ושמאל מבחוץ גם עובר הארתם בפנים אל'ח
דל"ח דמי לקו האמצעי אשם בטשים האורות
בפנים בעצם

אדר"א וברישא ובמותא דרישא ונהיר לתלת
כתרין דאשחארו כמה דאלטורין לגבלאה
פירוש' וברישא היינו בגולגלתא דל"ח ובמותא
המוחין שבראשו וקאמר ברישא בלי לורך שהמות
ודאי בראש לא לפוקי מוחין דקטנות שאינם בראש
כ"ח בגרון כנודע וכבר הזכרנו שכל כנויים אל'ח
המורים ח"ו בשמות הם משל ודמיון וגרון ר"ל
מקום שקורין מוחין דקטנות אשם בח"ל דין שמות
דאלהים וזהו דמיון הדיין למקום היומר ר'ר
שבראש שהוא הגרון כי במקום שגחין הדיין
נקרא ר'ר ור'רה ואם ילחם לך אדם להיפך לא
תאמר לא כי לא ר'רני האדם וחי ודי למדין
אדר"א חי ניהא קמי עתיק סתימא דכלא
פיר' עתיק וקרא אותו סתימא ע"ש שהוא
סותם את הגווח ועתיק סתם הוא הג' עליונות
ידיה ועתיק יומין ה"ל תמנונות ידיה וכלו דל"ח
מהאר' ה"ל תמנוני' דל"ח ק' כביכול והג' ראשונות
הנ"ל הנק' עתיק סתם הם הרישא דל"ח איתידע בכל
מקום ושומר כללים אלה

אדר"א ותנא לא סתים האי עינא ואינון חרין
פירוש' נותן טעם חדש חוץ ממה שאמר לעיל
שהוא נטורא דכולא והחידוש כדי שתמיד יחירו
חוורי עיניו בקוויין דל"ח גויה במקוה לביאור גווי
עיניו והנה הזכיר כאן אשם שבחיים בעיני א"ל
שהם עינא פקוחא עינא עילאה עינא קדישא עינא
דאשחומא עינא דל"ח אדמין עינא דהואה נטורא
עינא דהוא קיימא דכולא והם כנגד אשם הנ"ל דרך
קל' ו ע"ב בוא אשם עיינין דאשחומא הה"ל על
חין ח' אשם עינים אלה עיני ה' כו' אמת
אדר"א

אדרא ותתחזרו ס"א ותחזרו לזד כלל
הוא ימינה לא הוה ס"א לית דיה
שמאלה לא נאים ולא אדמיך ולא בני נטירותא
פ"י שני עינין דא"א נחירין כאחד וכולא
ימינה עין ימין חסד שקוט ואס כולא הוא
ימינה כו'

אדרא לית מאן דאגין עליה הוא אגין על
כלל והוא אשבה על כלל ומאשבת דהאי עינא
מתזן כלה תנאה אי עינא דא אשתב רגע חדא
לא יכלין לקיימא כלהו בג' כ"א קרי' עינא פקוחא
עינא עלאה עינא קדישא עינא דאשבתא עינא
דלא אדמיך ולא נאים עינא דהוא גטורא דבלא
עינא דהוא קיימא רכלא ועל האי כתיב טוב עין
הוא יבורך

פ"י שאשכח סיס מעלה ממנו כמה עולמות
ובחינות עד אין הקר עכ"ל אינו צריך
נטירותא כי אין סוס אחיזה ח"ו והוא אשכח
לראש והתחלת כל העולמות וזהו הוא אגין והוא
אשבה על כלל ומאיר לכל העולמות שממנו ולמען
העשם הא שבהן שכתב זה העין דא"א הנ"ל לעיל
עינא פקוחא כו' מפני שהעין הוא בחינת
סס ס"ג כמ"ס בדרוש ח"ק ע"ש וס"ג כ"כ בבניה
כנודע ע"כ בבאב ס"ג בבניה ותמיד הביב מאירה
לא תחתונות לזה הזכיר בעין ז' שבהן וגם זהו
העשם שמתקן מה העין האירה לא ספירות דא"א
כו"ל

אדרא אל תקרי יבורך אלא יברך דהאי אתקרי
טוב עין ומניה מברך לכלל
פ"י שנהיות א"א כתר אשכל האצילות לזה לא
סייך ליה יבורך מאחרים אף על פי איש
למעלה ממנו כמה פרצופים גדולים עש כל זה הם
בעלמים ולא נזכרו לא הכתר דהיינו א"א ולזה
דרש יברך שבו המברך לכל הפרצופים שלמעלה
ממנו הוא יברך ולא נראה לברך ומה סתק טוב עין
ר"ל טוב גמור בלי שום מערובת דין וגם הוא כנוי
לא"א טוב עין הוא יברך

וא"ד יעלה ודקדקתי שר"ט ובעין הוא ע"ט
וכדע שכל הארות או והג וסע עונת העין
הוא הארת האג חודמי דגולגלתא ידידה סס ג'
היות גימ' ע"ח ועם האורח דפלותא דריש' שסס
אורש התר"ג מלות כנ"ל ברי ע"ט והס"ת הם ב"ן
נודע אבן נקרא א"א ע"ש עיבור זימור דאימא
שסס כן הוזה דההין לזה רמו שהארות היואלים

משלב חוורי דעינא דא"א טוב עין מאירין לן
ספירות תחתונות דכן דהיינו אף כנ"ל ועוד ר"ת
הוא זכור זה כי באים הארות או לא ספירות
דא"א ע"א חכמה ובניה ידידה דהיינו זה והס"ת כ"א
שכל הארות ניתנים ל"א ע"י אינא והיא סס
אשיה גימ' כ"א

אדרא ומאנא לית נהירו לעינא תתא לאסתחא
מאדמימותא מאוכמותא בר כד חוי (ס"א
חתהוי ס"א חתסהי מהאי נהורא חורא דעינא
עלאה דאקרי טוב עין

פ"י ותנאה לית נהירו לעינא תתא לאסתחא
מאדמוימתא חוכמתא בר כד כו' הם בחינ'ו
היותר קשות ולזה לא נזכר ירוקא וקאי לעינא
ד"א אגין מאירין ונרחשין מגוון האורש שבה לא
כשתפשטין החורין דעינא דא"א הנ"ל שאז
חוריים לבנים

אדרא ולית ידיד כג כתיב עינא עלאה דא
קדישא ואסחי לעינא תתאה דא
בר חיבו זמינן לדיקויא זכאי עליונן לחממי
דא ברוחא דחמתא הה"ד כי עין בעין יראו אמת
בשבו ה' ליון וכתיב אשר עין בעין נראה את ה'
פ"י שאין אדם יכול להשיג ע"י מ"ט שפע
הנשפע מעין דא"א לעין ד"א אצל לעמוד
אותם היכמים שספקו וידעו צעה' בחכמה זו יזכו
לראות ולהשיג אשר עין בעין שאז בביא' משיחנו
ישיגו החכמה והשפע מזה הארה של הסתכלות
עין בעין דא"א בא"א ליר צמורה נס"ו

אדרא ואלמלא עינא טנא עלאה דאשבת
ואסחי לעינא תתאה לא יכיל עלמא
למיקם רנעא הדא

פ"י לא יכיל עלמא שמה שאמרו שאינני שיכול
להשיגב"ה משפע זה עכ"ל יא הארה מועטת
ממנו בבחי' עינא טנא כי אין בעולם יכו להחקיים
בלי זה שהוא המספיע לעינא תתאה שהוא א"א
ומשם לכלם שלמטה ומה נדקט גם בא"א לטק יחיד
כמ"ס ואסחי לעינא תתא זכ"י עין בעין ללמדנו
כי ע"א בסגנונתא דעינא טנא דא"א גם עיני א"א
אתחזרו לחד וזהו דסמין ליה אשר עין בעין
וא"ד יעלה ומאן הסתכל ותבין אמיתותא של
דברים שהכל משל כנ"ל לעיל דהרי קודם
ליבון עיני א"א ברחמי דא"א היו סתי עיני' ואסר
שקבלו השפע העליון ורחמים הפאטים של א"א
קרא אותם הזכיר עין א"א ואם האמת שהשני' שנים

ומה גם אחר שנתלכנו והיו ב' זכנים הרי צעירך
 עין ושמך שעיני לא וה' בכל שאר בחיניו אין
 השמים שמים רק שכונת האמיתית אבל זמן שאר
 זכתי' דין ורחמים אנו קוראים אותה בשם רבים
 וכשמתמתק ונהפך כלו לרחמים תכף פרה גמט
 הריבוי ונקרא בשם יחיד וקודר דבי' אלו צבנף
 פתילך ולא תסירהו מעליך לילה כיום יחיר כי
 נתפסט הנגע צמטוטס והגמגמים בחמל' להבין
 הדברים כפוטסט ואינס נועים און לפני ששימט
 ת"ח ואני את יפסי לללתי ע"כ

אדרא תאנא זכניעתא דספרא אשגחזתא
 דעינא תתאה כד אשגח נהירו עלאה
 ביה ושייל בהוא נהירו דעלאה בתתאה דמניה
 נהיר כלל הה"ד אשר עין בעין נראה אתה ה'
 פ"ר שהשפע הנמשך לעולמות הוא כשמאיר עין
 דא"ל צעירי לא ואז שני לא חוזרי' להיות
 עין א' ככ"ל ות צעירי חסד לעולמות כנ"ס אשר
 עין בעין נראה אתה ה' פ"ר לא הנק' אתה כשמאיר
 עין בא"ל גשפה אז עין א' ככ"ל

אדרא כתוב הנה עין ה' אל יראיו וכתיב
 ע"כ ה' הנה משוטטים בכל הארץ וכו'
 עיני ה' אל יראיו עינא דלעילא לא וכו' עיני ה'
 המה משוטטות עינא דלתתא
 פ"ר צעיני אף הם ב' כשמשגיחים בו
 עין דא"ל נעשו עין ה' ואז מאיר ל יראיו
 וזה פ"ר וכו' עין ה' הדבר זה שיבטיח א"ל בלא ויהיה
 חסד כמה תניו בכו ואם אין זכות אז עיני ה' המה
 משוטטות אהור להיות א"ל מרת דין ורחמים א"ל
 תשכח ההקדמה שפשיכו למעלה ונ"ס וכו' עינא
 דלעילא ר"ל שיש השבחה של א"ל לא לא וכו'
 השגחה דלתתא א"ל כדקאי קאי .

אדרא דתניא מפני מה וכו' יוסף דלא שלטא
 ביה עינא ביאחא מפני שזכה לאשתגחא
 צעינא טבא עלאה הה"ד בן פורת יוסף בין פורת
 עלי עין אחאי הוא בן פורת עני עין כלומר על
 סבת עין דאשתגח ביה וכתיב טוב עין הוא יבורך
 מ"ט כי נתן מלחמו לדל מ"ט אקרי חד תא חזי
 צעינים דתתיה אית עינא ימינא ואית עינ' דשמאל
 ואיכוון תרי בתרי גוויי אבל הכא לית עינ' שמאל
 ותרויהו בדרגא חד סלקי וכלא ימינא ובגני כך
 שינא חד וכלא תרין ותאנא עינא דא דהוא עינא

דאשתגחא פקוחא תדיר חייכוך תדיר והדוך
 (ס"א וחזאן תדיר דלא הוי הכי לתתאה דלילין
 בסומקא ובאולמא ובחורא בג' גזיני ולא הוי תדי'
 פקוחא לית גבהנא כוטרע) (ס"א כליה גביני
 סודרא ז' ס"א דליה עניה בגביני דמכסאן על עינ'
 וע"ד כתיב עורה למה תירץ ה' פקח ה' עיניך
 פ"ר סנה' יוסף הלדיק לקבל שפע מעין
 דא"ל פשהיה מאיר בו עין דא"ל

וזה כלומה על סיבת העין וכתיב טוב עין כו' פ"ר
 שא"ל ג"כ נק' קצב עין דאמקבל מעין דא"ל כי
 נתן מלחמו לדל מפני שזה העין דא"ל לריך ליתן
 מלחמו לדל דהיינו לעולמות התחתונים ואחר כך
 שא"ל מ"ט עין דא"ל הוא א' ותירץ מפני שעיני
 א"ל יא ב"ס ימין ושמאל כו' והכל מוכן עם המפורש
 לעיל

אדרא כד אשתקח אית למאן דאשתקח
 לטוב ולמאן דלא אשתקח לטוב ווי
 למאן דאשתקח ועינא אשתרב בסומקא וסומקא
 אשתוי לקבליה ומכסיא עינא מאן יתאיב מניה
 אבל עמיק יומין טבא דעינא חוור בגו חוור חוור
 דכליל כל חוורי ונאה חולקיה למאן דיאב עלויא
 חד חוור מנייהו וע"ד צאי כתיב טוב עין הוא
 יבורך וכתיב בית יעקב לבו וכלכה באור ה'

פ"ר כד אשתקח אית למאן כו' קאי לא"ל כי
 לפי שללוחו דין ורחמים נתן לאיש
 כדרכיו ואז כל הג' גוונין דעייניך דליה נעקים
 אדומים וא"ל ועינא אשתרב בסומקא כי רחיה גימ'
 ר"ו גבורות ומ"ס בתך חוור מינייהו פ"ר עין גימ'
 ק"ל כשמאירין בלא החוורין ואז נק' א"ל ג"כ
 טוב עין וא"ל בית יעקב לבו וכלכה לקבל שפע
 מ'א"ל הנק' השם מן האור שקבל מעין דא"ל וזהו
 באור ה' שקבל ה' מעינא פקוחא דא"ל

אדרא תאנא עב"ד שמיה דעתיקא שמים
 מכלא ולא מתפרס באורייתא בר מן
 אחר חד דאומי זעיר אפיין לאברהם דכתיב בי
 נאבעמי נאם ה' נאם דזעיר אפיין
 פ"ר אעפ"י שמתרנו לעיל שתיקא מתגלה
 להאיר לשלמות עין א"ל עכ"ל שמו סת' .
 ולא נזכר בתורה כלל לא בלא שנסבע כד יכזב
 בי נאבעמי נאם ה' ר"ל נאבעמי נמה שיש בי
 סהם אורות א"ל ה"ל ואעפ"י שנקט הכא עתיקא
 כך נקראים כוללות הג' ראשין דא"ל ע"ס הא"ס
 המתלכז בתווכו

ד"ה וכלה הו' דעתיק מתלבס סאוני ובערניס דעתיק

ו' ויכו' דעתיק מתלבס במלח דח"א
ז' והמלכות בחוטס דח"א וזהו סוד ותהילתי
שהיא מלכות דעתיק החוטס לך ואלו הם
הנקראים ד' גדולגלחא הנקראים בספרא ד' דגניעותא
ואחר שהוכיר הססה מיקונין גלה מלכות דעתי'
המתלבס בחוטס דח"א וז' תניא כתיב חזי הוית
עד די כרסוון רמיו בו' וק'א מאן הו' וכדי שלא
יארע בעיני החברים שהו' אחר כל הססה תקוני
דרישא לכן טה האחרון אמר לר' יהודה סיקוס
לפרא

ו'א' ד' יעלה זכרין טעם למה לזה לר' יהודה
לפרס תיקון זה ולא לא' מהחברים
ונלע"ד עב פה שכתב לקמן חוטמא דעתיקא
דחקרי חרף חפים מכולא אחר שאמר על חוטמא
דז"א עלה עשנבאשו וחרה חף ה' מביא חתף וחוטמו
דעתיקא קדישא חקרי חרף חפים מכולא סכומא
שלא יעלה על הדעת ח"ו שנהיות בחינת מלכות
חשפ' היא במקום הנעלם כזה שר' ביה איזה
דמו דין לזה הרב חתפאמ' חרף חפ' מכולא דהיינו
חסד גפור ונהנה הקדמונ' בבחינות רשב' וחסרינו
שר' יהודה בחסד לכן נלע"ד שזו בו רשב' שהוא
יפרס דוקא תיקון החוט' שבהכל פיהם היו מתקנ'
כל א' ואחד חלקו בתקונין למעלה וזה ודאי חלק
הנוגע לר' יהודה ע"כ

אדר"א תניא כתיב חזי הוית עד די כרסוון
רמיו דעתיק יומין יתיב כרסוון רמיו מאן
הו' אמר לר' יהודה קוס בקיומך וחתקין כרסייא
דח"א ר' יהודה כתיב

פ'ר' תניא חזי הוית עד די כרסוון רמיו מ' הכה
כרסוון בשמע תרי האחד מ"ס שמלכות
דעתיק מתלבסת בחוטס דח"א וזה החוטס היא
הבורסייא הראשונה עוד י' בורסייא אחר והנה
כאשתק' יומין יתיב על בורסייא זו התמידית של
חוטס דח"א נקרא הבורסייא האחרת רמיו ר"ל
מושלבת וזו הבורסייא השניה היא הק"ך גרופי
לאהיה המתחילין מתבמה והס' בחינה חילוניות
שעל המקיף ועתיק רובב ג' ב' עליהם מהיינו מלכו'
שלו בק"ך לירפיש הנ' לאתפשיא לכו וז' לא
יכול עלמא לאתקיימא נקמי האי בורסייא כי כפי
הפגס של התחמונים כל א' מלירופי לאהי' פיה
פועל דין בעולם

אדר"א

אדר"א וכתוב כך יברך ישראל וכלעיל
פ' וכתוב כך יברך ישראל ר"ל לא יתברך
מח"א וכו' הוא ויזו ללב חותיו' סהס

נח"א כסוד פקרו' ת פחפור' לעיל חשפ' חלין סס
חזיות כלל לא סהס נדקת גדול כ"ך יברך יפד'
ישראל דלעילא דהיינו לא

אדר"א וכתוב ישראל אשר בך אתפאר ישראל
ק'אמר דח'

פ'ר' לא חומר נגד ח"א כך אתפאר בחזרות
העלויות שנקבל טעמו

אדר"א זמנין עתיק יומין אמרו וסאי
זכאי ספיר'

פ'ר' סגס סייך פסוק זה בח"א האומרו על ח"א
וכבד אדם למאן ומתפאר ח"א כזה גם כן
כנודע ס"א הוא מלכים לנב' דח"א סהס מ"ת
חדס

ז'הנה בפחילת דבר ככחי' הגולגולת שהו'
כתב דח"א וחס"כ קרומא דחזירא וחסמה
פתימאה סבס' תיקונין מה' דגולגולתא דח"א
זח"א כ' הוכיר השערות סהס תיקון ד' סהס ככ
יכול אחורי האזנים והאזנים הם תיקון ד' וחינס
פוכרים לרוב העלמס רק ע"ו השע' דהיינו
ליכורות כמו שהקדמנו וסאי כ' הוכיר המלח
שהו' תיקון ה' וחס"כ העיני' סהס תיקון השאי
חינון עמר נקי תליין בשקולא בס בחיני האזנים
זכנר חמרנו העעס שהוכרים ע"ו השערות
ולא בפירוש לרוב העלמס

ז'עיל דרעוין היא המלח דח"א וכבר הארנו
לעיל ופרסנו הענין כפרטנו כסוד
שעת ד'טון ע"כ

ז'אגחא פקוחא סהס העיני' ומ"ס תרין ד'קנין
דפרדקא היא החוטס ככ יכול
ז'ח"א וז' סהס כ"ן תיקוני דישא דח"א סהס
מתלבס' תתחין דעתיק יומין וזה סדרן
ז' ח' אסד דעתיק מתלבס ככתר דח"א הנקרא
ז'ולגלחא דח"א

ז' גבורה דעתיק כחכמה דח"א הנקרא מוחא
סתימאה והגבורה בזיכנא דקדוניתא
ז' ח"ת דעתיק כקרומא המתלבס ומסכב וז'
החכמה סתימאה

ז'עתיק בחזירא סכין הכתר לקרומא
דמוחא ודעת זה נעלם מאן וחיינו נחשב
פבלל ח' תיקוני דישא לו לרוב העלמס

אדרא כורסייא אביטין דינור דעתיק יומין
יחייב על האי כרסייא מ"ט דתניא חי
עתיק יומין ל"א יתיב על האי כרסייא לא יכיל
לחתיקומא עלמא מקמי ההוא כורסייא כדי יתיב
עתיק יומין עליה לכרסייא (ס"א) חתכפיה ליהוא
כורסייא

פי' כורסייא דשכנין דינור הסה' גבורות
והגדולה שכולם היא בחוטם והדינין
והגבורות נק' שבנין רינור מפני שהס' כמו
ביצלות של חס וזה הכורסייא שהיא חוטם דל"א
היא כמא למלכות דעתיק ושא מ"ט בתלבש מלכות
דעתיק שהוא חסד גמור בחוטם ותיקן שאעפ"י
שהיא חוטם דל"א להיומו בחינת חוטם והי' אורש
של האורש של הדין של החוטמות התחתונה לזה
בתלבש פה המלכות הנ"ל וכבר אמרנו דלקמן
קאמר חוטמא דעתיקא אחר חמיס מכולא לסלק
הסלקא דעתיק -

אדרא (ומאן) ומאן דרביב עליט
פי' המלכות שבאחר העולמות מכח השפע
שמקבלי' ממלכות א' דעתיק דרכיב בחוטם
דל"א כנ"ל גס הן נעשים בחינת עתיק בכל עולם
ושלש מלכות דלצילות עתיק בראש הכריזה בו'
בגודע שמלכות של יעלם זה הוא בבתר של זה
ומאן דרכיב עליט שמלכות דעתיק הנ"ל הוא קלעט
על כל בחינות מלכות או שהיא אורשם וממנו
מקבלות

אדרא ובעידינא דנטייל מהאי כרסי"א יתיב
על כורסייא אחרא כורסייא קומאה רמיו
דל"א שלטה חל"א חיהו הרביב ביה עתיק יומין ח"ר
שמעון לר' יי'הונה"

פי' ובעידינא דנטייל מהאי כורסייא יתיב על
כורסייא אחרא בו' כבר פירשנו
לעיל שלפעמים יושבת המלכות דעתיק על יק"ך
צירופי' להיס הנקראים כורסייא תניינא לכרסייא
לזה וז"ל ובעידינא דנטייל בו' ר"ל שבכמה לרכוב
ולשלוט בק"ך צירופים בנ"ל או כורסייא קומאה
רמיו פי' החוטם דל"א שהיה מרכבה לו עכשיו
כאורדת למטה או הכורסייא העליונה רמיו פי'
מושלכת שסמלקה ממנה הרכוב עליה וזה לפי
שעה כי המרכבה התמידית למלכות זו דעתיק
היא החוטם דל"א כנ"ל ר"א ד' יעלה
והחדנו על הדאסונים שעל יעלה על דעתן
למנן ס' קום צורה חפי' אהיה אהין

דמיון חפי' בדברים היותר רוחניים שבה העולם
כגון האור של הנר לכן אני מודיע לך שזה החוטם
דל"א שהוכרנו כאן כמה פעמים ר"ל ס' ס"ב
הקדוש כזה יוד' ה' וזו ה' העולה חו"ט ממא
ותרא' מה דמיון יס משה האם לצורת חוטם חל"ל'
וחס' לא שלחיתו אורש האורש הדין לינו אורש
בס' חוטם דומיא דחוטם דל"א כי ס' דינין בעלס'
כמ"א חף ה' ונא"ל הוא ס' ס"ג שהוא רחמים
וחי'וכיות זה החוטם דהיינו ס' ס"ג הקדוש הס'
ג' שמות קדושים של אה"ה העולים ג' כ' חוטם ודי
צוה אחי ורשע לכל שאר מקומות וזאתה את נפשאך

עוף ובעידינא דנטייל מהאי כורסייא פי'
אני בשמלכו דעתיק הנ"ל רוכב בשתי נקבי
החוטם דל"א חו"ט אולטיס ומתנהג העולם על
ידם אבל כשרוכב בימיו לבד או ההכנה על ידי
ל"א וכשרוכב בשמש ההכנה על ידי המלכות כי היא
רומת בשמש וזו כורסייא אחרא רמיו דהיינו
או זה חו"ט זה כנ"ל כפ' דל"א

אדרא יתחקן אחרין וייתי בך מעתיק יומין :

פי' שיתנהג עתיק בחסד וכן ינהיב העולם
אדרא זת"ח בתיב אני ה' דל"א וזת' אחרונים
אני הוא

פי' שכל העולמות שהם אחרונים מנהיג אותם
עתיק יומין על מלכות זה וז"ל וזת' אחרונים
אני הוא כי אני כנוי למלכות

אדרא בל"א הוא
פי' שכל העולמות מתנהגים על ידי זה
המלכות דעתיק

אדרא והוא סתים מכל סטרו (בהאי) חוטמא
פי' והוא סתים מכל סטרו דהיינו תוך חוטמא
דל"א שהוא ס' ג' הקדוש כנ"ל

אדרא תאנא בחוטמא אשתמועי
פרצופא

פי' שהסביבה שהנהיג העולמות על המלכות
דעתיק המתלבש בחוטם הטעם מפני שיעקר
פרצוף סה"ה הוא החוטם וזת"ח מפרש התיק
שיס מחוטם דל"א לכל ל"א

אדרא זת"ח מה בין עתיקא לטעיר אפיין דל'
מאריה דחוטמא מחד נקנא חייין

פי' זת"ח מה בין עתיקא לל"א בו' מחד נוקבת
חייין דהיינו מקב' קטל דחוטם דל"א אפיין
על

על פי סקורה שאל היא חייב ומה שמתחיל בנקב
 שאל סמוך כל סוף החומים הם בחינות דינין
 וזו אורח להם אעפ"י שהיא רחמים גמורים כנ"ל
אדרא ומחד נוקבא חייך דחייך
 פ"י מנקב ימין שהיא תכלית החסדים וחסדי אל
 משפיעים לעולמות כל מטה כנ"ל וכפי זכות
 ישראל כי הכל תלוי בנו

אדרא האי חוטמא בגא פרדסקא דביא
 נקב רוחא דחיי לזעיר חפין וקרינן
 ליה שליטה

פ"י קזה החוטם הנ"ל חפין הוא הפרדסקא הנ"ל
 נספחה לזכריותה דביא קביו רוחא ל"א
 גמ"ס ב"ס ד' תרין נוקבין דפרדסקא אלתער
 רוחא לכולא שהוא אל לפי שהעולם מתנהג על
 ידו ואי תקפה לך שאמרנו למעלה שמתנהג ע"י
 מלכות דמתיק כי כבר הקדמנו כי ית' ארשי' וקרא'
 לשרשים וגי'וי הפעולות ע"י התחמונים ושרסס
 למעלה וס' קראו לזה החוטם פרדסקא ואנו
 קורים אותה שליטה הטעם שבתקוה אחד דא"ל
 מ"ג תיקוני דיקנא דיליה שהוא אורחא דתחת
 חוטמא הוא בניו משערות משא' וצ"ל שאל
 יהיה דבר מעקב לומר שחתמי וצדדי הקדמנו
 ששערות הם וויין בסוד לזכורי האלע והקדושה
 ולזה רוחא דנקב מא"ל דאל הולך תכף ביושר
 ואומר סלחתי בכה תפילי הפשוטים ואל הוא
 דיין האמת ומי האומץ הקב"ה וותרן בו ולזה נק'
 החוטם שגרס' צפונא קדישא דא"ל דיימא סלחתי
 בלי עינב *

אדרא והיא נחת רוח אבתבמותא דרוחא
 דנכפיק (מהכא מאינון נקבי

פ"י שהסליחה דעלמה היא נחת רוח כב יכול
 למוחל

עוד **פ"י** שני אבתבמותא דרוחא שכבר הקדמנו
 שחוטם דאל ר"ק ה' כתיב שבונו הוא
 הולאת הדינין לחוף לפעול בעולם ה"ו ואבתבמו"
 דיליה היא החוטם דא"ל כנ"ל והנו אבתבמותא
 דרוחא ונדע שא"ל הוא בתי רוח

אדרא חד רוחא נכפיק לזעי חפין לאתער'
 כ"א חייך מכל כטרין חירו מכל סטרי
 חייך דחייך ליה בגנתא דעדן

פ"י שמתקב ימין דחוטמא דא"ל יולא רוח א'
 ל"א כדי לעורר אותו אידווג עם מלכות
 הנקראת גנתא דעדן

אדרא וחד רוחא דחיי דביא זמין לאתער'
 לומגא לבדיה דדוד למנדע חכמתא

פ"י זה הרוח התייבא הוא גדול מן הרוח
 היואל ראשון ואניהס מן נקב הימין
 של החוטם גם רוח הראשון הנ"ל יולא תמיד ל"א
 כדי לעורר אותו לזווג כנ"ל

חבל הרוח דחיי חיינו יולא עתה אל לעתיד
 ב"ב בביאת משיחנו אז יאל זה הרוח שה'ו
 בחינת חכמה וימין וכולם ידעו וישיגו זאת
 הפכמה אבל כמים לים מכבים כל א' לפי מה אטר'
 והשיג בה בעולם הזה

אדרא ומההוא נוקבא אתער ונפיק רוחא
 ממוחא סתימאה וזמין לאתרה על
 מלכא משיחא ונחה עליו רוח חכמה ובינה
 רוח עזה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ה' הכא ד'
 רוחין ובה רוחא חדא אמרינן אמאי תלת קוס
 רבי יוסי בקימך

פ"י שמהנקב השמאל דחוטם דא"ל יאל רוח
 ומש וימין ממוחא סתימאה דא"ל וישרי
 על מלכא משיחא יראו עינינו וישמח לבינו
 וזח"כ הקסה הא הכא ד' רוחין פ"י שנכפוק ד'
 רוחות משמע שכולם ישרו על מלכ' משיחא כמ"ס
 ונתה עליו רוח ה' כו' נח"ה כמנין ס"ג סה' החטם
 ולזה לזה רשב' קוס ד' יוסי לתרץ קואיא זו

אדרא קס ר' יוסי ואמר ביזמוי דמלכ' משיחא
 לא יימרוך חד לחד אליף לי חכמתא
 דכתיב ולא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' כי כלם
 ידעו אותי למקנטס ועד גדולם ובההוא זמנ' יתער'
 עתיק יומין רוחא דנפיק ממוחא סתימא דכלא
 וכד יסלוק דא כל רוחין דלתתא יתערון עמיה
 ומאן חינון חינון תרין כתרין קדישין דזעי חפין
 ואינון שימא רוחין אחרנין דיהבי ס"א דהכי

חינון ס"א ואינון שימא רוחין ג' רוחין חינון
 דכלילן תלת אחרנין דכתיב רוח חכמה ובינ' רוח
 עזה וגבורה רוח דעת ויראת ה' דתינין כתיב
 וישב שלמה על כסא ה' וכתיב ו' מעלות לכסא
 ומלכא משיחא זמין למיתב בשבעה

פ"י יסב קשיא זו כך היא דכתיב רוח
 זה לנוח על המזיב היא למעלה מלכות
 ולמטה אשר יבחר בו ה' יעבור רוח זה ב"א כדי
 ליתנו למלכות ומסס למשיחנו אז יתערון שלמה
 רוחות אחרים עמו ומי הם והאיב תרין כתרין
 קדישין דזעי חפין שהרוח של החוטם הנ"ל

הולך שימך רוח דחיי דעתיק שהוא רחמים
 במורים לאכפייא דינין שכחוטס זל ועתה אינו
 במשך מאס לנזכר שהוא סוד מלכא משיחא עד
 לעתיד ורוחא דחיי הנמשך זלזא מאיר בזרוע
 שמש ואמנם לעתיד כביאת משיחא ימשך דרך שם
 רוחא דחיי ככל א המלכות כי יתבסמו הזרעות
 וזו ימשך מאס חיים א המלכות ולכן אנו מניחים
 עתה תפילין יד שהיא המלכו' בזרוע כדי שימשך
 מאס רוחא דחיי דעתיק אשר הוא סתום בזרוע
 והכן סוד הגדול הוא ואמנם עתה בגלות אינו
 בגלה אך לעתיד לבא אז ימשך צפירו' וזכנגלה וכן
 אין עתה נטילת ידים רק עד פרק הזרוע כי הוד'
 אין אנו יכולים עתה למתקן עד לעתיד לצא צלמא
 והנה השאה רוחין הנז' לעיל אמרנו שהם
 נגדו קצוות דזל והנה מפרקי דו'
 קצוות דזל נעשו כלים לתכריכד מתרי צרקי
 חסד נעשית כלי א מוח חכמה ידידי והננות הוא
 הרוסגניות וזהו רוח חכמה דקאמר ויזוח הוא הלח
 שבתוך הכלי וכן עזאזד מגבורה נעשית כלי הבינה
 וזהו רוח חכמה ובינה וכן רוח דעת והנה מלכא
 משיחא נזכר דזל ה' תפלה וזהו שם מעלו לכסא
 ד'ת שלם וס'ת אש'ת היא ה' הרי שלמה גם רמו
 שיאירו בה ש'ע נהורין דח'א מנין של'ם
עוד שיתא אינון ורוחא דעתיק דעליהו הא
 שבעה פ' שתלת רוחין הנ'ל הם בו קצוות
 דזל כל ורוחא רביעה הנמשך ממוחא סתימאה
 הוא עולה על כולם הרי הם ז' זלזא כמה רחמנא
 שדות הד של מלכא משיחא במשך ממוחא סתימאה
 עד החוטם ואח'כ יולא מן חוטם א"ל למע' כד'וב
 דזל זאס עולה המלכות לקבל אותו היינו מלכא
 משיחא כנ"ל וזו מדרגה כנגדו ג' רוחות האחרים
 שהם מתחיים ממנו שהוא במשך ממוחא סתימאה
 דח'א זלזא כדי יסלף דח' כל רוחין דלתתא
 מתערין ואמר יסלף מפני שהוא מתלבש בג'
 האחרים וכאיוולא להון יסלף ויולא מן ההתלבשות
 כמו המגדיל החרב שנסלף מן הנדן .
 זלזא ח' אינון דכליל ג' האחרנים פירוש ג'
 פרקין נלח והוד דח'א ג'ל תרין מנכח
 ומד מהוד כנז' אמהם נתהוו וקצוות זלזא ומפרק
 הד' התחתון זהו הרוח הד' הכולל את מלס
 זלזא מארבע רוחות כלי הרוח ד' רוחות לא כתיב
 סאן אלא מארבע רוחות פירוש להורות שרוח הד'
 כולל את כלם *

זלזא ותאנא דכלהו כליין כהאי רוחא וקרא
 אותו רוחא דעתיק יומין עם היות
 שאינו לא ממוחא סתימאה דח'א כנ"ל מפני
 שהמוחא הנז' הוא מקבלו מן הרעת דעתיק שהוא
 מתלבש באוירא ולזה הוא עליין על הג' האחרים
 וכולל אותם וימלא אורא דעת דעתיק .
אדרא ומהוא עשן דליק נור כדי סליק
 תננא לכתר גחלים בערו ממנו
 אהו ממנו פאותו עשן מהוא חוטמא מהבו אשא
 פ' כד יכול א"זא כועס על מעשים הרעים
 של התחתונים והכל פיו עולה ומתחבר
 עם עשן אמו וכעסו להבות של אש זלזא דליק נור
 שנעשה להבות וסלהביות של אש ומאן השלהביות
 באחרים המלאכים המועלים דין בעולם זלזא לבתי
 גחלים בערו ממנו מזה העשן הנז' נבערו הבחלים
 שהם המלאכים כנז' רחמנא ליצ'ן .
אדרא תאנא כדי הוה רב המנונא סכא נעי
 לללאה צלותיה אמר לבעל החוטם
 אני מתחנן והיינו דכתיב ותהלתי אחטם לך האי
 קרא דעתיק יומין אמרו
 פ' תאנא כדי הוה רב המנונא בו' לבעל
 החוטם אני מתפלל בו' שהיה כוננו
 להעלות תבלתו עד מלכות דעתיק המתלב'
 בחוטם דח'א לזה קאמר לבעל החוטם שהחוטם
 שהוא שם פ' ג הקדוש הוא נזכרה למלכו הנוכרת
 ותהלתי החוטם לך עתיק אמרו על א"ל שתהלה
 הוא כינוי למלכות
 ז'א"ד יעלה אע"פ שכל תפילותנו לת'ת
 ישרא' כי עד שם השגתינו עם כל זה
 הגדולים היר להם ראשון כי היה כח בידם לעלות
 כל א' כפי עולם נשמתו והדברים עתיקין
אדרא תאנא אורכא דחוטמא תלת מאה וע"ה
 עלמין אמלליין מן ההוא חוטמא
 פ' שנכח אור העולם של יסוד דעתיק המתלבש
 בחוטם דח'א נקפסעה ונתארכה לשעה עלמין
 והם השעה חסדים דח'א דתליין בחסד דעתיקא
 כמ'ש בדף קל"ז ובק"ע ע"ב ע"ש וכבר כתבנו כי
 עלמין דאלו המקומות העלמיים ר"ל אורות
 עזומים נעלמים
אדרא דכלהו מתדבקין בועיר אנפין האי
 תושבחתא דתקונא דחוטמא
 פ' למתק כל גבורות דחוטם שלו פ' ב' א"ל
 זמן שסארת כל השעה נהורין ניתין זלזא
 אדחא

אדרא דהאי וכל תקוני דעתיק יומין אתחזון
ולא אתחזון אתחזון למארי מרין ולא
אתחזון לכלא

פי' סנין זה התיקון לחוטם וכין שאר תיקוני
רישא דגולגלתא למחא עיינין כו' כל אלו
התיקונים גרמים ואינם נראים נראים למארי
מארין דהיינו העוסקים בחכמה האמת שכל
החכמים נקראים מארין ואלו נקר' מארי מארין
ולא אתחזון לכולא שאפי' לאלו אינם נבלין לצולם
רק לראויים

אדרא פתח ד"ג ואמר ווי מאן דלושיע יהוי
בדיקנא יקירא עלאה דסבא קדישא עמפרא
סתימא דכלא - דיקנא דהביא תושבתחא - דיקנא
דסתים ויקיר מכל תקוניו - דיקנא דלא ידעין
עלאין ותתאין - דיקנא דהיא תושבתחא דכל
תושבתין דיקנא דלא הוה בר נש נביאה וקדישא
דיקרב למחמי ליה

פירוש אשום נביא לא אמר ה"ג תיקוני לא
אל א"א ולא אל א"א אלא מרע"ה למתק בעשה
דאצטריך ומיפה אס אמרס היה דרך שבת דעתיקא
לכד דווקא ולא לדבר בהס

עוד הזכיר כחן י"ג שבחין והס כנגד י"ג תיקוני
דיקנא כוה - דיקנא יקירא א' דסבא ב'
קדישא ג' עמירא ד' סתימא דכולא ה' דיקנא
דהיא תושבתחא ו' דיקנא דסתים כו' ז' דיקנא
דלא ידעין ח' דיקנא דהיא תושבתחא ט' דיקנא
דלא הוה וגו' י' דיקנא דביה תלייא י"א חורא
בתגלא י"ב טעירא דעמירין י"ג

אדרא דיקנא דהיא תלייא בשערוי עד עבורא
דלכא חורא כתגלא יקירא דיקירין
טעירא דעמירין

פי' ר"ל דהשערות עצמם הם תלוין למטה עד
עיבורא דא"א והס זינוריה בשפע העליון והקדשה
בסוד ויין ככ"ל הם עלמן ולא הארתם כמ"ס
בחיורתי הגולגלת דא"א עצמו שארתם נמשנת
לפטה ולא הם עצמם

אדרא מהימנותא דמהימנותא דכלא - תאנא
בזניעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא
פירוש כן נקרא כל הדיקנא בכלל ואינו מהאב
סבחין וא"ל תאנא בזניעותא דספרא
דהאי דיקנא מהימנותא דכולא פי' שבוה הדיקנא
דא"א מתגלים כל הב' ראשין דא"א שנקרא
מהימנותא דכולא מפני שא"א הוא ראש כל

האצילות הנקרא מהימנותא דכולא
אדרא נפיק מאדוני ונחית סוחרניה דפולא
קדישא

פי' אמתחיל הדיקנא מאדוני ומאס יודת עד
סוכוב כל הפה ופי' און דע שר' ל אל הו"ה
גימ' און עם הכולל ופה ר"ל שס ס"ג הקדוש
אוד הו"ה וד' דא כמ"ס בחוטם ועוד הכ"ל אמתיות
סמואלס כפה גימ' ס"ג וכ"כ פה וזכור אל תפסת
כל האתרות האלו פעם אחר פעם

אדרא ונחית וסליק כו'
פי' שתמיד מתרבה הארתו עד אין קץ
אדרא וספי בתקרבות סגי דנוסמא טבא חורא
דיקירל (ס"א דדיקני - ונחית ס"א חורא
יקירא דדיקניא נחית בקולא וספי עד עבורא
הוא דיקנא יקירא מהימנא שלימא

פירוש אכמו הקעורת עולה ריח ונודף עד
חין קץ כמ"ס ברזל עוים היה לאבא כו'
והיו מעשאין מריח הקעורת כן דומיתו הדיקנא
עולה ומרבה אורות עד אין קץ ומשפיעם למטה
לאז"ל חיותים תקנות דיקנא דא"א כבוד ומאס
לאון ג"ס וחפיתו עד עיבורא סעד סס מגיעים
לא' אצטעס למטה א"א

אדרא דנגדין ביה י"ג נביעין מבויעין דמאס
רבות טבא נקלת עשר תקונין מתקנא
פירוש הנה השערות הם חלולים והס סודוין
זינורות אשר האור נאמר ממוחא סתימאה
להס ומאס ל"א מדיקנא לדיקנא להשלים אומתו
ל"ג שלימים כמ"ס לקמן

וזינורות אלו הם נביעים מאתרי מוחא ונתוכס
נגדין מבויעין בשפע משח רבות דמוחא
סתימאה עצמה לא ממותרי מוחא כמו הזינורות
ושפע זה העליון יוצא מוסה בזינורות כי לזה
נקראים תיקונין כי תיקון כלל מקום היא המעטת
האור כדי שיוכל התחזון לקבלו ולזה היה
שכירת הכלים הראשונים ולזה נקרא אחר כך
עולם התיקון ושפע זה היוצא ממוחא סתימאה
דא"א בקרא משח ריבות כי הוא זך ונקי ונקרא
עוב לפי שהמחין נקראים עובים והמוח קהא
חכמה הוא עיקר המחין כבוד

והעטם שנקראים מבילין דרחמי הוא מפני שהס
כלים וזינורות לשפע הפנימי שהוא
רחמים פשוטים

עוד דנגדין ביה י"ג מבויעין פי' שתמיד דיקנ'
זה דא"א היא בשלמותה י"ג תיקונים שהס

שני נוקבי דפרדקא בהם מתלבש מלכות דעתיק
ואלו הא דגולגלתא דא"ח מתחלקים ל"ג תיקונים
לא שאין העתיק מתלבש כ"ח באלו כנ"ל וזה סוד

סדר ז' תיקוני דגולגלתא דא"ח

כתר גולגלתא . חכמה וזינה ב' אודנין . דעת
מלכא . חסד גבורה ב' עיינין . ת"ת החוטם .
נלח הוד ב' שפתים . יסוד לאון . מלכות פה .
שני לחיים תרין תפוחין . הרי ז' תיקוני דרישא
אחריץ לא שאין העתיק מתלבש כ"ח ב' תיקוני
דישא המפורסין לעיל . ואחר שיתעט
והבנת כל הנ"ד דע שאו הז' תיקוני דרישא דא"ח
מתחלקים לעשר ספירות פנימים ועשר מקיפין
והם משפיעים שפע ל"ג פנימים ועשר מקיפין
דיקנא דידיה כי הדיקנא סודו עשר פנימים
ועשר מקיפין מ"ג בסנוך ומקום שמסתיימים
עשר דרישא דא"ח שם מתחילים הז' תיקוני דקנא
ולו העשרים ספירות דרישא בדרם הם משי"ל
לתתא והעשרים דדיקנא בדרם מתתא
לעילא ולזה פוגעים בנחמי הראש מלכו' במלכות
וזהו סוד אין מלכות נוגעת בחברתא חפי' כמלא
נימא וצריך לחתוך שערות הפאה שהיא המלכות
דרישא שלא יכנסו כלל בגבול הוקן כי שם מקום
מלטת דדיקנא כסדרן מתתא לעילא כנ"ל
והנה ברישא דא"ח לא יא' כ"ח כתר וחכמה
סתימאה כי הבינה ירדה למטה בגרונו כז' יכול
וגעבה כתר לא"ח וזוהו א' מהטעמים דכחד שריין
א"ח ומאן תנין איך כבינה נקרא גרון ונק'
אופר-זנק כתר כי נעשית כתר לא"ח זה הטעם
שירדה הבינה לגרון הוא שלהיות סמיכה דינין
מתפורסין לא יכלה לקבל אור דעתיק כ"ח מרחוק
וכתר זה וחכמה זו דא"ח הם כוללים כל א' עשר
ספירות פנימים ועשר מקיפין והנה כל שער
הראש הוא עד המלח מקום השערות עד שם הוא
טללות עשר ספירות פנימיים רכתר ו' בחכמה
וכן עשרים מקיפין אין לנו עסק עתה במקיפי
הראש אמנם נדבר במקיפי הפנים אמנם
האמת הוא ששתינת אור פנימי יא' ספירות מן
הכתר ו' מן החכמה סתימאה אך בצדו המקיפין
לא יא' רק יג' מקיפין דכתר וחכמה לבדם כי הא'
אינם יכולים להתגלות מ"ג לקמן טעמם
אמנם עשרים ספירות הפנימים הם עומדים
ומחזיקים

א' האות עם הכולל מא"כ למטה ב"ח שאין לו
בתמידות רק ט"ה עם האות עם הכולל עד שאנו
מתאימים לו ה' תיקונים החסרים לו כמות
ויעבור ה' שם זה הוא הכולל דחיוורתא דאחור
דא"ח כז' יכול המלכים הז' דא'
ז' א"ד יעלה וכאן שוליים להיות האמת שאנו
כני ישראל רמוזים לפרדקא א"ח כי הוא
לזינו איך יתקן שאנו שלימים תמיד ב"ג תיקוני
דיקנא והרי אמרנו שאין לא בתמידות רק הט'
תיקוני דאחריץ כי הבנת מה שאמרנו שאין לו
רק הע' תיקונים ר"ל של שפע הפנימי אזה אינו
מאיר בו מא"ח בתמידות רק ב' האות עם הכולל
שהם הע' המאירים לא בתמידות וכאנו ממשיך
לו ההויה החסרה לו מא"ח אז נשלם הארת י"ג
הפנימיים אמנם הי"ג זינורות שהם סוד
הוויין כנ"ל הוא שלם לעולם בהם י"ג זינורות
שהם סוד הוויין רמו' לשערות של הוקן שלנו ולזה
אנו אלמים תמיד בהם כי כן למעלה הם גם כן
שלמים תמיד

ז' א"ד יעלה וחקמות הצריכות לידע
שורש דיקנא דא"ח הבאה לקמן

הנה דע סוד תחונות דעתיק הנקראים עתיק
יומין מתלבשים ומאירים בעשר ספירות
לא"ח כי בהם עיקר התלבשותו ובהיות שזכר
הארתם דרך ראש דא"ח מאירים ג' כדראשו ועיקר
הארתם שם הוא ככתר דא"ח ובמחאה יתימאה כי
הם פרזופים גמורים והאחר הם ו' תיקוני רישא
דא"ח . ואלו הן תיקוני רישא דא"ח
מתחלקים ל"ג תיקונין לא שאין העתיק מתלבש
מא"ח בלא הטענה וזה שמות אשר יקראו הו' דרישא
דא"ח . כתר דא"ח הנקרא גולגלתא כז'
מתלבש חסד דעתיק . מוחא סתימאה דא"ח כז'
מתלבש גבורה דעתיק הנק' בויגא דקרדנימאה .
קרומא דאחריץ דא"ח לא מתלבש ת"ת דעתיק .
עינא פקחא דא"ח כז' מתלבשים נלח הוד דעתיק
בנחינה א' תשתי בנחינות שיש להם . עמר נקי
אודנין דא"ח בהם מתלבשים נלח הוד הנ"ד בנחינה
א' תשתי בנחינות שיש להם . רעוא דרעוין
מלח דא"ח כז' מתלבש יסוד דעתיק אשר בגוו'
בתוכו החסד דעתיק אש' מתלבש חסד זה ככתר
דא"ח כנ"ל מאיר ג' כ' וגנוו הארתו יסוד דא"ח .

ומחויקים שעור המקום המחויק ומוכל ל"ג אורו' מקיפים כנ"ל ובעורס סוה וזהו סוד שערו' הדיקנא סיואלים האורות דרך נקבי העצרו' שהו' הצינורו' זמאריס כבוד המקיפין ואמנם יש תילוק בין הפנימי' למקיפין כי הפנימיים הם עומדין זה על גב זה כסדרן כח"ב כו' עד המכות וכן העשר דחמה אבל המקיפים הם להפך כי מתחילי' מתת' לעילא כי המכנית עומדת כמעלה בראש כל היג' דיקני' דיקנא והכתר בסופו וגא' די זה לא מפירו' החכמה דל"א הם עליונות וכול' ה' הפירות מקיפי הכתר נמצא כי האחרונה שבכולם היא המלכות דחמה והיא עומדת למעלה מכולם והגבוה ומעולה שבהם שהיא הכתר שבעיר דכתר עומדת למטה מכול' והטעם כי היותו אור מכול' מקי' לא היה כח בתחתונים לסובלו וכן היותו העליונים לא נתלו רק למטה ממדרגתם וגפיכך הכתר שכתר שהו' המדרגה היותר עליונה הוצרכה להתגלות למדרגה היותר תחתונה שבכולם וכן מלכות שכתמה שהיא יותר קטנה שבכולם נתגלה למעלה מכולם כי יש כח בתחתונים לקבנה וכן כיוצ' בזה שפירות דיקנא וגל"ש פתר שכתר מתגל' במדרג'

ב"ה מדר ומקומות הדיקנא דל"א ודל"א כמאיר בו כ"ג

מקיפין פנימים
 מנשיות דחכמה * בינה דחכמה *
 יטוד דחכמה * חסד דחכמה *
 הוד דחכמה * גבורה דחכמה *
 נל"ח דחכמה * ת"ת דחכמה *
 ת"ת דחכמה * נל"ח דחכמה *
 גבורה דחכמה * הוד דחכמה *
 חסד דחכמה * יסוד דחכמה *
 מלכות דחכמה חסד דכתר * בינה דחכמה יסוד דכתר *
 גבורה דכתר * הוד דכתר *
 ת"ת דכתר * נל"ח דכתר *
 נל"ח דכתר * ת"ת דכתר *
 הוד דכתר * גבורה דכתר *
 יסוד דכתר * חסד דכתר *

נגלית כי בל"א חין מציאות נוקבא בירת כנ"ל *
 וטעם שכתיקון נוצר חסד אס נתמחרז לכל *
 הספיר ת דכתר וחכמה הוא שהחכמה *
 דכתר יש יכולת להתגלות א המלכות שבה והיסוד *
 של הכתר נתגלה בבינה של החכמה והו' נוצר *
 ח

א - שערות הכמונים לפאת הראש
 רחום - שערות שעל השפה עליונה
 זמרון - אורחא דתחות חוטמא
 ארך - שערות שפה התחתונה
 אפים - אורחא דפלטות דיקנא
 ורב חסד - שערות שבמרכיב הלחי
 ואמת - תרין תפוחין קדיפין
 נוצר חסד - כל הוקן הנגלה מול העליון
 לאכפיים - שערות קצוות המוכלעות
 נושא עין - שערות קצרות דתחות גרינא
 ופצע - שערות דתחות גרינא שוין באורכן
 והטאה - שומא דאתפני מאערא
 ונקי - כל זקן המוסקה מול תחתון

הרי כי ה' מקיני' דיקלא קדמאין הם ה' ספירו' *
 דחכמה סתימאה תבינה עד מלכו כי הכתר *
 והחכמה דידה לא נתגלו כלל כי לא היה כח *
 בתחתונים לקבל הארתם ומעשרה של כתר דל"א *
 לא נגלו הג' ראשונות מהטעם הנ"ל וגם המלכו' לא *
 ח

כוכב כוח בינה לחכמה ומסד הוא יסוד כנכתר
 זכניהם נקראים תיקון ח' והטעם שאם למענה
 אין בירוד בין רוחם שהוא כתר ל' הנקב' שהיא
 חכמה לכן היסוד של הכת' הוא דנוק לעולם ב'
 רצונות החכמה ולפי שאינו ניכר מזה רק הבינ'
 לבד לכן אנו מתבררים אותו עם הבינה
 הנה תיקון השאי שהוא ורב חסד הוא חסד
 דעתיקא ומדה זו היא מדת כ"ג ומכאן
 מתחיל דיקנא של כהנא רבא דלחמתקן בת'
 נוקונין שמסע עד סוף הדיקנא כנ"ג קל"ב ע"ב
 באדרה והיא מתגלית קלת ע"ז חסד עילאה דאיהו
 בופא דלחלבא ביה חסד דעתיק דלבו כנ"ג סס חסד
 דקאנו בחיי דשמתא ולפיכך אמ' הכתוב יורד על
 הזקן זקן אהרן אהרן זקן תוך זקן ו' ממדת ו' ורב
 חסד מתחיל זקן אחד מתלבא בח' בגדים ותיקונין
 אלו הם לו כנשמה ולפיכך נגלים ע"ז התלבאות
 ח' בת' השמנה נגלים והם כנגד שמנה בגדים וח'
 מנוסים הם תיקוני דיקנא דעתיקא ממש והם כשמי'
 ללא ע"ב

והנה ה' ספירות מקיפין החסרות שלח נגלו
 כ"ל ג' ראשונות דכתר וכתר דחכמה
 סתימאה הם כנגד אור לח אור מצולח
 ואור קדמון ומסע ואילך מתחיל חסד והוא דיקנא
 דכהנא רבא מסערא דחסד קאתי ודע שהתלבאות
 ח' לו נמשכים ונעשים נשמה ל'אז וגם הוא מתחיל
 מחסד ומלאא שיש חסד לבו בעתיקא ועוד יש
 חסד מלבר ב'אז והבן כל זה וכפי זה נמלא כ"ג
 וסגן וכהן סתם וכהן הדיוע ע"ב
 באשר לבשר שהלוא הפנימיים אמרנו שהם הך'
 ספירות פנימיים דכתר וחכמה דח'א וכלם
 נגלים בפנימיות חך העשרים ספירות מקיפין לא
 נגלו רק האז מהם כנ"ל שהם סוד הדיקנא שהיא
 סוד אור מקיף ומה נעשה מהחכמה ספירות
 הפנימיות הכשירות כי בדיקנא אינם כי הם א'
 פנימיים כנגד א' המקיפים ככתוב לפניך
 חך דע שאז ה' ספירות פנימיים מאירים
 ג' בפנים דח'א בת' מקומות אחרים של
 הדיקנא עצמו ונסתפ מהרה'ו מה שאמ' באמיתות
 מיהו ידענו שאמאירים ג' בדיקנא מא' כ' בת'
 מקיפין שלא נתגלו כלל בדיקנא כנ"ל
 מע"ח ז' הנה ברישא דלא אחידע הוא סס ע"ב
 העולה חסד וברישא תניינא שהיא גולגמא
 ית' הו"ה דס"ג וברישא תליתאה מעתא סתימאה

יש הו"ה דלפיך והנה הו"ה דידון דרישא
 דלא אחידע נגלית כפה דח'א ועתידי לחתלכא
 במלכא משיחא וסס ס"ג נגלית בדיקנא דח'א
 וסס מ"ה דמוחא סתימאה נגלית בחוטמא דח'א
 עכ"ל לענייניו

ו'א"ד יעלה ולמעל' אמרנו באורך שאס ס"ג
 שהוא סוד החוטם דח'א שאס עמיד ללחא
 הרוח הראשון מהד' רוחות שעתידי לבוח על מלכא
 משיחא כמ"ש ונחה עליו רוח ה' כו' ולכאן אמר
 שהסס ע"ב דרישא דלא אחידע נגלית כפה דח'א
 ועתידי להתלבא במלכא משיחא ועוד אמר שאס
 ג"ה דמוחא סתימאה נגלית בחוטמא דח'א במלא'
 שעתידי לבוח ולהאיר על מלכא משיח' שהיא למעל'
 מלכות ולמעלה אחר יבחר בנה' כל הג' שמות ע"ב
 ס"ג ומ"ה ע"ב כנ"ל מרישא דלא אחידע ומ"ה נגלית
 בחוטמא שמסע נח הרוח למלכא משיחא ועוד כי
 אמרנו לשיל שרוח זה הוא עליון וכולל כל הג'
 אחרים להיות כי שורשו ממוחא סתימאה והג'
 רוחות אחרים מהחוטם עצמו דח'א והרי שס ס"ג
 במוחא סתימאה עצמה וסס ס"ג בחינת החוטם
 עצמו והרי עתידין לשרות על מלכות כל הג' שמות
 בעלם לא כמו היום עצמה בחינת סס כ"ן
 ואינה צריכה הארה ממנו כמ"ש בתפילין יראו
 עינינו וישמח לבנו

אם כן נמלא שהג' הארות העלומו' שעתידי
 מלכא משיחא לקבל הם ממו' ח'א ח'וטם
 ופ"ה וסס ר"ת גימ' קכ"ח כן מלאתי שעולה ל"ב
 גואל' נו קכ"ח סע' בחינות העלומות הא'
 עמיד למלוך כלב באדרים לב' יאר'א

ובתחיל' לבח' האז תיקוני דח'א ס'יירינו אוחס
 למעלה וזה פירושם
 מי אל כמוך בא' א' אל ב'אז
 אדרא תקו'א קדמאה מתתקן סע' מלעיל'
 וסארי מההוא תקו'א דשער רישיה
 דסליק בתיקוניו לשילא מלונכו ונחית מקמיה
 פתחא דלודנין בחד חוטא בשקולא עבא עד רישא
 דפומא

פ"י שהתיקון הראשון של זה הדיקנא קדישא
 דח'א הוא אבתקנין ומתחילין השערות
 לינורות השפע והקדוש' להשפיע לתחונני' מתחיל
 לזמח בסוף פאת הראש שהקדמנו לשיל' שהפאה
 מלכות דעשר ספירות דרישא אסדרן הוא
 מעילא

גיסא כו' חבל לא באמצע והוא הוד דחמ' במקיפ' ובגורה דחמ' בפנימיים

לשארית כחלתו בא"ח ארץ' בא"ח אדר'א תקוב'א רביע'אה מתחנן עשר'א ונחית תחות פומא מרישא חזא לרישא חזא בתקונא שליט

פי' שזה התיקון הד' הם סוד השערות שבשפה התחתונה מלאה שערות מלד ללד כנוכר בשפה העליונה לא אשם פסק האורח הפנוי בלתי שערות באין הפסיק האורח ג"כ המלא שער' והוא נלח דחמ' במקיפין ות"ת דחמ' בפנימיים

לא החזיק לעד אפ'ו בא"ח אפי'ם בא"ח אדר'א תקוב'א חמישא'ה תחות פומא נפיק ארחא אחר'א בקולל'א דארחא דלעיל'א ואלין תרין ארחין רשימין על פומא מפאן ומפאן פי' שזה התיקון הוא מכוון נגד תיקון השלשי והוא גם כן אורחא לא שהוא נלח' מלא שער' והוא ת"ת דחמ' במקיפין ונלח' בחמ' בפנימיים

כי חפץ חסד הוא בא"ח ורב חסד בא"ח אדר'א תקוב'א שתיחא'ה מתחנן ער' וסליק' ובניק' מלרע לעיל לרישא דפומא וחסי תקרובת'א דבוסמא עבא' עד רישא דפומא דלעיל'א ונחית שער' לרישא דפתח' דאורח'א תת'אה לפומא

פי' תיקונא שתיחא'ה מתחנן ער'א וסליק' מלרע לעיל'א וחסי כו' עד רישא דפומ' כו' פי' שזה התיקון הששי היה ראוי להיח'א קמוך לתיקון החמישי אלא היה הדבר כן לא זה הששי עולה ממטה למעלה והוא קופץ מדרגות רבות ומתחבר עם התיקון הראשון והוא כל רומב' הלחי וז' נפיק מלרע לעיל'א וחסי תקרובת'א דבוסמא עבא' פי' שחופה על כל הפנים אהם כמו תקרוב' של בשמים טובים ופירושן שמי טובה שמאיר'ים בו או הפנים הקדושים של א"ח כמו רבי שמעון הפקולי שהיה נוהר' למין בעניית' אמן להאיר מא'ע נהרין דא"ח אהם א"ל במילוי' אל' ל'מ'ד לש"ע דל'א ומהם למלכות הוא דמיון כל'א מתקרב לכל בשמים טובים שבעולם הוא שבאמתו וגופו נוספים לעין חקר ומ"ע עד רישא דפומא פי' שזה התיקון חופי הפנים עד השפה העליונה כנ"ל ואינו יורד משם ולמטה והוא בגורה דחמ' במקיפ' ובוד דחמ' בפנימיים

מעיל'א למתח' חתר חכמה בינה כו' ומלכו' סייומם בפאה וכן להפך העשר ספירות דדיקנא מתחיל'א מתחא לעיל'א ופוגעים מלכות במלכות כנ"ל אין מלכות נוגע בחברת'א אפי' כמלוא נימא ופי' שארי מההוא תיקונא דער רישיה ומ"ע וסליק בתקונוי לעיל'א מהדנוי פירו' שתיקון זה הראשון הוא למעלה מהאזנים וכבר הזהרנו כמה פעמים שאין הוא שם ס"ג הקדוש ג"מ אין עם הפשוט וכולל

ומ"ע ונחית מקמי פתח'א דאודנין בחד חוטא פי' שזה התיקון הוא דק כחוט א' ואינו רחב ומ"ע יורד עד רישא דפומא פי' שיורד חוט זה עד ראש השפה שהוא עד כנגדו שפה העליונה הנקר' רישא דפומא ואין תיקון זה חופה על הפנ' כי אס' תיקון הששי הנקרא' ורב חסד אהם שער' שבמרחב הלמיים וסני תקונין אונמסכים עד הפה כנ"ל וזה התיקון דא"ח הוא מי' א' כמור' וב"א אל כשמאירים בו גם הד' דחורתי דא"ח כנ"ל וכאלס זקנו אהם הלינורות דיינו הארת הפנימיות כנ"ל לעיל ע"ש בלשון כאן שוליים ותבין

ותקון זה הוא מלכו דחמ' במקיפין ובינה דחמ' בפנימיים נחא' עון בא"ח רחוס בא"ח

אדר'א תקוב'א תניי'נא מתחנן ער' מרישא דפומ' וסלי' (סליק) עד רישא אחר' דפומא בתקונא שקיל פי' תקונא תניי'נא מתחנן ער'א מריש' דפומ' כו' הרי בפירוש מ"ע בתיקון א' ששפה עליונה נקראת ראש השפה ופי' מרישא דפומא ששערות תיקון זה אהם הלינורות כנ"ל הם לומחי' על השפה העליונה מן הקצה א הקצה חוץ מארחא המפסיק וז' מרישא דפומא כו' עד רישא אחר'א דפומ' והוא יסוד דחמ' במקיפ' וחס' דחמ' בפנימי' ועובר על פסע' בא"ח וחנן בא"ח

אדר'א תקוב'א תלית'אה מאמצעית'א תחות (ס"א דהאי) חוטמא מתחות תרין נקבין נפיק חד אורח'א ושרא' אתפסק ביהוא אורח'א ומלי' מהאי אורח'א ומהאי גיסא שער'א בתקונא שליט סוחרניה דההוא ארח'א

פי' שתיקון זה הוא המקום שהוא פנוי מער' תחת החוטם בשפה העליונה וז' ושער'א אתפסק כו' מא'ב בא"ח אהם בתיקון זה י' בו שערות אשפ' אהם קררות חבל בא"ח ומלי' מהאי

אזכר ירחמנו באלה ואמת באלה
אדרא תקבא אשיגאה פסיק אער ותחזון
(ואתקרון) תרין תפילין בתקרונתא דנוסחא
פגא שפיר וילן למחוי בנינון לתקיים עלמא
הה"ד בחור פני מלך חיים

פ"י תיקון זה הם התרין תפוחין פנוי בלתי
שערות ולזה צריך לסלק הנימין מעליהם
די שיתגלו התרין תפוחין ויחירו לעולמו ומפור'
לעיל באריכות ע"ס

הה"ד בחור פני מלך חיים ר"ל יאר ה' פניו בחור
הה"ע נהרין ח"ג בחור פני מלך חיים במלתן
ושבעין עלמין שגם הם מאירין בפנים דח"א כח'
דף קמ"א ע"ס והוא חסד דחכמה במקיפין וימוד
דחכמה בפנימיים

יכנס עונותינו בח"א כוזר חסד ב"א •
אדרא תקבא תמינאה נפיק חד חוטא
דשערי סוחרין דדיקנא
ותליין בשקולא עיר טבורא

פ"י תיקון זה הוא הנקרא מ"ל העליון והוא
שער הוון דהיינו חצי עובי העליון ומן
הפה ולמטה כי מצד התחתון של הדיקנא כנגדו
הוא מול תחתון ונקא ורבי מולות לא השערות צוין
שהם לינורות הפפע והקדושה כמו חוט ח' סביב
הוון ונמאן זה השורה דקה עד טיבורא ככימל
דח"א

והוא בינה דחכמה וימוד הכתר במקיפ' ומלכו'
דחכמה ומסד דכתר בפנימיים • ועיין בהקדמות
הדיקנא שכתבנו לעיל אסס נתנו טעם למה נגלו
באן בתיקון זה הספירות דכתר ולא מקודם ע"ס •

ותשלך במלכות ים בח"א לאפים ב"א
אדרא תקבא תשיגאה מתערין ומתערבין
שערי דיקנא עם אינון שערי

דתליין בשקולא (דתליין) ולא נפקי דח' מן דח'
פ"י תיקונא תשיגאה מתערין שערי ומתערבין
שערי דיקנא כו' למא תיב מתערין לח'
נזקיה נדף קנ"ד נפרע כל תקון וחולי שאמר
מתערין ר"ל מתערין להוציא אותן הניצוץ שנתון
הקלפה כח' ככונת מלכות ים ע"ל

ונחזור לפירוש ומתערבין פי' שערות תיקון
זה מתערבין עם אינון שערי דתליין
דהיינו עם התרין מולין וחין הכונה שמתערבים
ממא לא שהם נחמלעם בין מול למול והם יותר
קלרים משערות המלכות כי פירשנו כי הטעם עליון

הוא בחלי עובי הוון מצד השמאל הנראה לנו ומול
תחתון מכוון למטה ובאמלעס ככלע תיקון זה
והוא הוד דכתר במקיפין ובגורה דכתר
בפנימיים

תתן אמת ליעקב בח"א נשא עין ב"א •
אדרא תקבא ע"ב ר"ר (מהערבין) נחזין
בערי תחום דיקנא וחפין בגרונא
תמות דיקנא

פ"י תיקון זה הם השערות התחת הגרון וחס
הופין על הגרון ומ"ס מתערבין שערי
תחום כו' תיקון זה מתערבים ומתחילין ללמוד
ממקום גמימות שערות כל תיקון אלף שהוא מול
ונקא דהמרתו שהוא ר"ל עובי הוון מול מעה עד
קרוב בגרון והוא נלח דכתר במקיפין ות' ת דכתר
בפנימיים

חסד לנברכה בח"א ופפע ב"א •
אדרא תקבא הד טר דלא נפקין נימא מן
נימא ומתערין בשיעורא שלים

פ"י צריך לדעת תיקון שיעורא נכלל בו ב'
תיקונין ח' הוא נעלמו כמפורס והשני
תיקון זה שהוא השערות נעלמו של תיקון שיערי
בהיתוס שוין נאורכס מפ"ס זה נחשב לתיקון ח'
ההוא זה היא ו"ס מתערין בשיעורא שלים וחין
סמיכו תיקון לתיקון בכל הג' כמו לא הניג' והוא
ת' ת דכתר במקיפין וילח דכתר בפנימיים
אשר נשבעת לנבתינו בח"א והעלה ב"א •

אדרא תקבא תריכר דלא תליין שערי על
פומא ופומא תשערי מכל סערוי

וילן שערי סחור סחור ליה

פ"י תיקונא תריכר דלא תלין שערי על פומא
כו' תיקון זה היותו הבה פנוי משערות
די שלא יעכב ההכל היוצא ממנו שהוא צחינת
חור מקיף ל הדיקנא וצ"ה אמרתי גם זה הכל
שתיקון י' זה שהוא כמנין הכל הוא יציאת ההכל
מן הפה

למא ואתי שפיר מ"ס לקמן קל"ד על זה וכד
ההוא רוחא נפיק מתפרס לכ"ו עיבר
ול"ן כמנין הב"ל

ומ"ס דלא תליין שערי על פומא היינו שערות של
שפה עליונה ומ"ס ופומא אחסני מכל סערוי
שאין גדלין שערות נשפתי' וילן שערי סחור פי'
שיפס וטוידס השערות שהם לינורות השבע
שמבטנין זה הבה כמו משין של מים חיים שיס
בניבותיו

אכזריותו מיני חילנות סביב לו והוא גבורה דמתי
במקפיו והוד דמתי בפנימיים
מימי קדם בא"ה ונקמה בא"ה

אדרא תקוה תליסר דתליין שערי בתחות
דיקנא מלאך ומלאך

פי' מפורש היטב תיקון זה שהוא מול תחתון
במול העליון נולד חסד ע"ש מהם שוכנים
זה על זה והם דבר ונוקמה ויוגם הוא היחוד
דהמלוכות יס והם ב' שמות קדושים ע"כ יו"ד ה"י
יו"ה ה"י קא"ה כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י והוא חסד
דמתי במקפיו ויסוד דמתי בפנימיים

אדרא ביקרא יהא ביקרא שפירא מחפיו
עד עבודה לא אמתוי ס"א לאתמוזה
מכל אנפי תקיבא דכוסמא בר אינון תפתי
שפירין חורין דמפקין חוין לעלמא ומנווין חוין
לו דר אפי

פי' שזה הדיקנא קדישא דא"ה היוד וחופה
עכ גופו עד עברו גרמא כמו לבוש נאה

ויפה המלכים על גוף החסד ומ"ש לא איתחוי
מכל אנפוי פי' קדי בתיקון תירין תפוחין שלא
יש מקום גלוי בכל התיקונים כמוהו והארת מאיר
וכהיר בתוכך כי היא בלתי התלבשות תיקון

בשערות שהם הלינורות ואע"פ שגם ב' תיקונין
הג' וה"ב שהם אורחא דתחות חוטמא דאיתפני
משערות ותיקון הפה ג"כ עכ"ל יש הפרש גדול כי
באורחא יכול האדם להקים שפה העליונה ויכסה
תיקון השלישי שהוא האורחא ותיקון הפה אם
יסתום השפתיים יתכסה הפה

ומ"ש שפירין חוורין פ"א שזה הגוון חוור של
אלו הפנים הוא יפה עד מאד ומ"ש דמפקין
חיים לעלמא היינו דכתיב באור פני מלך חיים
כי חסד דמתי מקיף הפנים הג' וחיים עם ד'
אותיות כמנין חסד ועתוין חו"ל לא"ה כי
בהסתכלות פני א"ה בפני א"ה אויל סומקא ואתי
חיוורא ועיין בתק"ד ע"כ

אדרא בתליסר תקונין חלין נגדין ונפקין
תליסר מצועין דמתי רבות ונגדין לכל
חינוך דלתתא

פי' שנגדין י"ג לינורות משפע דתוחא סתימאה
לתחתונים וגם ה"ב מצועין נפקין מתוכם
של לינורות א"ה לא"ה ולשאר פרעופים דלתתא
שכלם נהרין ממנו גם ל"ג חלין נגדין מצועין
מזד י"ג נימן המאירים ל"ג תיקוני דיקנא

אדרא ונהרין כשהוא משה
פי' שעי' השפע הנמשך מן א"ה דדיקנא לתחתונים
על ידם מאירין ונמתק דיניהם ו"ש ונהרין נו'

אדרא ומטיחין מההוא משה דכתיסר
תיקונין חלין

פי' כמנו שכל דבר קשה כשמושחים אותו בשמן
מתרכך כך כל הדינים על ידי שפע הדיקנא
קדישא דא"ה כשירד עליהם משה ריבות מתרככים
ונמתקים

אדרא בתליסר תקונין חלין אמתים דיקנא
יקירא סתימאה דכלא דמתיק דמתיקין
פי' ש"ג חיקונין אלו ים בהם רוסם והארה
אל רישא עילאה דמתיק יומין הנקרא
סתימאה דכלא שהוא סתום יותר מא"ה

אדרא מתירין תפוחין שפירין דאנפוי נהירין
אנפוי דועיר אנפין

פי' קאי לפניס דא"ה סתם הארה זה דמתי
מאירין אנפוי בפני א"ה

אדרא וכל חוור ס"א חוור ואסן דאשתתקין
לתתא נהירין ומתלהטים מההוא נהורא דלעילא
פי' שכל החסדים וגבורות הנקראים חוור ואסן
שהם ככל עולמות א"ה כולם מקבלים הארה
ומיתוק מאלו הפנים דא"ה מפני מכפנים חלו ים
בהם אורש החפדים וגבורות דמתיק אע"פ שאין
נו גילוי גבורות כלל וכולם נהירין ומתמתקין
באורש

אדרא תקונין תליסר חלין אשתתחו דיקנא
פי' שכתר וחכמה דא"ה יש בכל א' מהם עשר

ספירו וכבר אמרנו שהדיקנא יולא ממוחא
סתימאה וממתי דא"ה שזה ש' ספירות פנימיים
וך' מקיפין רק שהמקיפין לא נגלו רק ה"ב וה' ו
נעלמים כנ"ב באריות בהקדמות הדיקנא לעיל ע"ש
וזה דאמר כאן תקונין א"ה חלין אשתתחו דיקנא
ד"ל לו ולא ה"ה שנעלמו ע"ש והבין העיב
אדרא וכלימות דיקנא בתיקוניו אתקרינר
גם נאמן דל רחמי דיקניה תלי ביה
מהימנותא תחנא כליעותא דספרא

פי' כשנכלימים ה"ג תיקונין דדיקנא וכל א'
ואחד מהי"ג נשלם בבחינת אותיות נקודות
וטעמים אז נקרא נאמן כוונתיקון נו' נקודות
אל"ף אותיות נו' נחת כש ע' טעמים מ' בא"ה ק'
בכ"ר ת' תגין הרי עונתא וכיון שהופיר השלש
בחינות הופיר ג' כ' תגין אע"פ שאינם דיקנא עוד
טעם

טעם נקרא נחתן פ' ד' ציקנא אה"ה וזהו
פעמים אהיה ג' אמת ומ' א"ש בו אמת נקרא
נאפק וזה אמת אפ"ן לכא"פ זקן אסקרנות הן
כבוד איהו נכח וגם נכח ישראל לא יסקר וז"ל
תלי ביה מהמנותא אהרואה אמתו אלס בזקן אומר
קראוי להאמין בו

אדרא תליסר תיקונין אפ"ן דתליין בדיקנא
יקירא מנהון משתכחי בעלמא ומתפתחי
בתיסר תרעי דרחמי ומאן דאשעי ודיה לאומאה
דיקניה כמאן דאומי בתיסר תקוני דיקנא
פ'י הגה מ"ס דתליין אמרוב העלמס אמר תליין
ולא אמר משתכחי וז"ל מנכון משתכחי דהיינו
כאחתס מזוי בעילמות אבל הס בעלמס הס נעלנא
וז"ל ומתפתחי ב"ג תרעי דרחמי אנסתחין א' א'
דח"ל ל"ג דח"ל וע"ל נעשים א"ג תרעי דרחמי

אדרא הלי בחריך אפ"ן ביער אפ"ן בכמה
אמר לרבי יצחק קום בקיומך וסלסל
בסלסלא ותקונא דמלכא קדישא הייך יתמקון
פ'י כל מה שאמרנו הוא על י"ג תיקוני דח"א
ולזה לזה לר' יצחק קום בקיומך בו דתיקוני
דמלכא קדישא הייך יתמקון

אדרא קס רבי יצחק פתח ואמר מי אל כמוך
נדאש עון וגו' יאבד ירחמנו וגו' מתן
אמת ליעקב וגו' תאנא תליסר מילין אמתון הכא
ונכלאו נפקין מתליסר מכוועין דמסח רבו דתיקוני
דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין

פ'י מי אל כמוך בו והנה ר' יצחק התחיל בני
אל כמוך שהוא בתיקוני ח"א אעפ"י אהזוי
היה על תיקוני דיקנא דח"א נקרא מלכא קדישא
ק"ש לזה ב' פעמים הא' אפ"רין תחילה לבאר אורח
שהרי תיקוני א"ל מתיקוני ח"א אמתקנו כנ"ל בדף
קל"ה וכן אמ' ליה רבנ' וסלסל בסלסלא בתיקוני
דמלכא קדישא טעם ב' שהרי פרטי י"ג תיקונין
המתחילין אחר קד וגם שהם תיקונין דח"א אמת
עמדין רבנ' לא אמר הכללים אלהם אהרי אפ"ן אום
ח"א מן החברים התחילו לומר אום כלל בתיקונין
אם לא אמרו רבנ' ע"ה כנ"ל בדף קל"ה וקל"ט
ופתחו בתיסר תרעי דרחמי אום נמאל בעולם
י"ג מילין דרחמי דח"א אל רחום בו הם נמאכיס
מ"ג דח"א

אדר' יעלה ונלע' ד' שזוה לר' יצחק שיקום בו'
כבר הקדמנו בכחינת החברים שהוא בגבורה
ואמרנו עב פאן אטיקר דיקנא דח"א הוא למתק

הדינין דיקנא דח"א והבדורות לכן לזה לר' יצחק
דא"ד יעלה ודע כלל שאי אל כמוך הס י"ג
תיקונין הפנימיים דח"א ואל רחום
ומנוך הס החיצוניות של אלו הפנימיים דהיינו
הצינורות ואומס הט' תיקונין דפ' אלח לך הס
פנימיות הט' דח"א והאמת' נש של אל רחום ומנוך
היא הי"ג חיצוניות דח"א דהיינו הצינורות וכאילו
ממשיך מ"א ח"א לז"א אלו מוכירים אל רחום כי אפ"ן
נמשך ממש רק מחיצותו אעפ"י שהוא לעולם
בהארית הפנימיות של מי אל כמוך ע"כ

אדרא טמירא דעמירין תנא תיקונא
דיקנא עמיר נסתים עמיר ולא
עמיר סתים ולא סתים בתקוני

פ'י אשנינו אזה העמירא דעמירין שהוא
ח"א מפני שמוכבס בו עתיק נקרא עמיר'
דעמירין מפני זה גם ח"א נקרא כך והתקון ח'
שלו הוא עמיר וסתים יותר מכל הי"ג תיקונין
שלו וז"ל סתים ולא סתים בתיקוניו שהוא עמי'
כאשר תיקונין ועל נגלה אופעו

עוד טמירא דעמירין פ"ל היינו פנימיות של
אל דיקנא הוא דעמיר בו' אבל הצינורות
לא עמיר שהם נגלין וזהו גם כן פ' סתים ולא
סתים וז"ל אחר קד בתיקוניו יריש
דוקא והיינו דקאמר בדף קכ"ט אמתוי ולא אמתוי
אדרא יריש ולא יריש תקונא קדמאה הא
תגיין דכל אערא ואערא וכל נימ'

נימא לא מתדבקא לחברתה ואארו נימין דדיקנא
לאתקנא מתקונא דאער רישא האל אית לאשתכל'
אי כל נימין דאער רישא ונימין דדיקנא יקירא
עלאה כחד אשתכללו (ס"א כחד מתקלא אשתכללו)
אמאי אפ"ן אריבין

פ'י יריש ולא יריש בו כונתו ללמינו אכל
האגת וגלוי אור העליון הוא ע"ה התיקונין
והכפוי ורישא דח"א ובכללל הדיקנא אפ"ן להם
אום כפוי והדיקנא אינה מלובשת בשום פרלוף
לזה היא עמירא דעמירין ובגוונא דא כאמר על
רישא דח"א אתיידע שהיא עתיק דכיון שהי' מגולה
ואינה מתלבשת לכן אפ"ן בה אום האגה ולכן נק'
רישא דח"א אתיידע וז"ל ואחרו נימין דדיקנא
לאתקנא מתיקונא דאער דרישא ואעיות
הראש נקראו תיקון שהם יוצאים ממוחא סתימא
כללל דכל תיקונין

וחד מתקלא אשתכללו היינו מוחא סתימא הנק'
מתקל ח

מתקלה בריש ספרה דלניעותה וכל זב דמיקוני
דיקנא יולאים משער רישא הוא הפאה .
ומ"ג כחד נימא ר"ל מקור אחד וכן דף קמ"ט
קאמר ונגיד בהכו' נימא ו"ל כיון שממקור
א' יאלו למה נסתנו לא מאלו והתירוח כסמון

נדע קודם ששערות הוקן שהם הליגורו במקומ'
הם רחמים גמורים והם כופים הדיני'
דומי' לייסקט על שמרו שאין השמרי מתעורר
שם אעפ"י שהם מקום השמרים ושורשם ומפני שיש
לדינים דקדושה יותר אחיזה בשערות דדיקנא
משערות הראש לפיכך הם קאים ולא רכיבים
לככות הדין אשר שם מקומם מא"כ בשערות
הראש שהם שעיין ומ"מ יש מקום תליית הדינים
בהם וכפרע בהיותם מושבים השפע ממוחא להם
מלמעלה למעלה בסוד אור חוור' הנה' וכד זה יש
להם יתרון לשער הוקן שהם מושכים השפע בסוד

אור ישר מלמעלה למטה
ועוד דע ששערות הראש שהם הליגורות ר"ל
הם מלך חסד דעתיק המתלבש בגולגלתא
דל"א והם מלך החסד ושערות דדיקנא הם מלך
חכמה התימאה שמתלבש בה גבורת עתיק ולכן
שערי דרישא שעיין ודיקנא קאים .

כבר נודע ארשב' פירש כללי כל תקון ותיקון
דף קל"א וד' קלב מתחיל לפרט כל תקון
ותיקון וכל בתיקון הראשון אל דיקנא כל עמוד
ב' וקלת מן קל"ב מדברים בענין תיקון הא' שבו
תלוי כל שאר התיקונים ואם תעיין בו יש כמה
קדושות ואין כאן נוקומס

אדר"א ואלין לא אריכין אמאי נימין דדיקנא
לא אריכין כולי האי וקשיין ואלין דרישא
לא קשיין אלא שעיין לא כל נימין שקילן דריש'
ודיקנא

ואילין לא אריכין ואח"כ חזר ואמר לא אריכין
כל האי ונראה דלעיל הודיענו שרו' שערי
דיקנא קריים וזהו ואלין לאו אריכין ומשמע לא
קלרין ואח"כ חזר ואמר שאותם בארוכים
שיש בדיקנא אינם ארוכים כלי האי כמו שערי
הראש ויש טעם לזה כי שערי דרישא שהם ליגורות'
שפע הכתר הם יותר קרובין אל המוח והחסד
מזכך אותם דבטח חסד בקרומא באופן אלהיותם
קרובין אל המוח הם אריכין ועי' חסד עילאה הם
רכיבים .

אדר"א דרישא אריכין עד כתפיין

פי' עד רישיה כתפיין כמ"ס בדף קכ"ט
אדר"א למיגד מרישא (ד"א מרישא) דועיר
אנפיין מהכוון ומשיאל למוחא למוחא
דיליה ובגניי קי לא הוו קשיין ועי' אמתיון למהוי
רכיבי .

פי' למיגד מרישא לרישא היינו מרישא דל' א'
לכל א' ממוחא שהוא הראש עי' נימין
דשערי דרישא למוחא דל'א כנ"ל שם וו"ל כל אליו
נמין שקילין מרישא ודיקנא שניהם מגיעין עי'
רישא דו"א לא שיש הפרש ששערי הראש רישי'
קלוותיו מגיעין עד ריש כתפיין ומשם יורד הארה
עד ריש' דל'א כסו' תפליון ושערי דיקנ' מגיעי' עד שם
שדיקנא נחית עד טיבורא דל"ב אשר שם אל כנודע
אדר"א תאנא מאי דכתיב חכמות בחוף תרנה
ולכסוף כתיב .

פי' תאנא מאי דכתיב חכמות בחוף תרונה כו'
וכן בדף ק"ס אמר בשעתא דאתמסקן שערי
חוור לשערי דל'א כתיב חוכמות בחוף תרונה וכן
בדף רס"ב נאמר מוחא עילאה דאתמסקן בחוורי
תתאה אקרין תרין מוחין ואיגון דכתיב חכמות
הרי שהשפע היוצא משערי דל"א נכנס שערי אל
למוחא דיליה .

אדר"א כרחובות תתן קולה האי קרל לאו
רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה
אלא חכמות בחוף תרנה כד נגיד מנווח' התימאה
לחריך אפיין למוחא דועיר אפיין באיגון' נימין .
פי' כשהשפע הג' נכנס במוח דל'א בסוד התפל'
אז מוח הדעת הכולל חסדים וגבור' שקודם
הכנסו תוך אל היו נחשבים לסינים כנודע כרחובות
תתן קולה דהיינו שדעת זו מלוכב בתוכו יסוד

דלימא הנקרא רחובות וזהו כרחובות תתן קולה
שנחשו אורות אל אל החסדים וגבורות ככל
פרצוף דל'א היסוד דלימא כנ"ל מתפשט עד החזה
דל'א שהוא מקום רחב ולזה נקד' יסוד הג' רחובו'
ותתן קולה זה ג"כ פירושו ששני עטרין דחסדים
וגבורות נשאו מוח אחד

וא"ד יעלה נשאתי מאיזי טעמא אבו מקימין
תרין רמונים כס' ת' שהם רמו' לתרין
עטרין הג' דחסדים וגבורות ואין אנו עוש' רמו'
מהב' מוחין הנמשכים אלהם חכמה כעלם כנודע
ותר' לת' בפשיעות נלאו בהו' הכתוב לעיל וכן
כתוב יותר בפירוש כהן דהקדמת אדר"א וטעם שב'
מוחין חכמה וכינה אינם נמשכין כאל רק הארת
משא"ג

מאח"כ במוח הדעת שנמשך ממנו לכל' הו' קלוות
 החלק הנוגע להם חסד דחמד חסד דגבורה כו'
 מה שאנו מכוונים בעומד ולוה אנו רומזים התרין
 עטרין כספר תורה מאח"כ חכמה וזינה כי
 אינם נמשכים רק הארתם ואל יקשה לך מלבון
 העץ חיים דקאמר שהחסדים שאנו
 אומרים שנותן אל' נקלוותיו ולנוקביה אינם הם
 ממש שא"כ היה ג"כ דעתו ק"ל דומיא דע' הנקבא
 שנקרא ק' להיות שאין בדתה רק ה' גבורות
 שהם ה' הויות גימ' ק"ל שפירשו גם השורא
 החסדים נשארם לעולם בדתה דל"ה וכן ממש
 עטרא דגבורות ונשאר שורשם בדתו ומתפשטים
 צו"ק דידיה ונותנם למלכות בשעת הזווג דרך
 יסודו ולא הגבורות בהיותם בו נקראים גבורות
 זכרים וכשנותן לה גבורות נקבות כי ביסודו אין
 מחילה כדי שיתחלש האור כי כל אור המתחלש
 כשגלה נקרא נוקבא וכן נקראת מ' להיות כל
 האור' שלה יולא דרך נקב מ"א לה מהיסוד דידיה
 וזהו סוד של נשמת דוד כו' וכן שורש קיין וזהו
 הטעם למה נקרא האשה נקבא שמה שמקבל הוא
 דרך נקב ומה שנותן הם העכבים המתפשטים צו'
 קלוות שלו כי מחסד שדכחמד מתפשט ענף מהדעת
 ל' חסד דל"ה וכן מחסד דגבורה וכן כולם נמל' שמה
 שמתפשט הוא ג"כ עלם הדבר ונועד שהחסדים
 הם המים המגדלים את הכל כמ"ס הרב ז"לה
 וחסרונן על כל מה שבראת כי הם סיבת גידול כל
 האורות ושורש המנוע של הנחל כשאר במקומו
 אבל המים עלמם הם המתפשטים לגדל נטיעות
 האילן וק"ל

אדרא כאלו מתחברין לבר תרין מוחין
 ואחשביד חד מוחא

פי' כאלו מתחברין לבר תרי מוחין ר"ל שבועד
 שהשפע יולא מסופי שערי דא' א' והתחיל
 להכנס בנקבי שערי דל"ה הנה אז נחשב כאלו
 מתחברים דהיינו שמתערפים הב' מוחין חכמות
 דא"ל ואל שפע ממוחא סתמיאה למוחא דל"ה והם
 תרין מוחין חוץ ממקומום ואמר כאלו שהרי אינם
 עלמם רק הארתם ואז בשדם בין שער לשער נאמ'
 חכמות בחוץ היינו לבר ואחר שכבר נכנס אותם
 השפע ונתיישב במוחא דל"ה אז תתן קולה חד ואל
 וכד נהיר מהאי להאי בחוץ תרונה והוא בא"ל
 דמוחא שקיע והשאי

אדרא

בגין דלית קיומא למוחא תתאה
 חלא בקיומא דמוחא עלאה וכד נביד
 מהאי להאי כתיב תתן קולא חד ;

פי' בגין דלית קיומא דמוחא תתאה חלא'
 בקיומא דמוחא עלאה הוה מוחין דל"ה
 עבני דא"ל ואל לכל תיקונם הוא ע"ל מוחא סתמיאם
 דמתקן מוחי כנ"ל כחן לקמן לכשיהיה ד' כנ"ל לע"ל
 שמתנוקב חסדים וגבורות ל"ב עטרין וגם מוסרין
 הארה בהם ואל קיומא דמוחא

אדרא

ובגין דנגיד ממוחא למוחא באינון
 נימין (כילו מתחברין לבר תרין
 מוחין ואחשביד חד מוחא באינון נימין) אינון ל'ח
 אשתכחו קשישין מ"ט מאוס דחי אשתכרו קשישין
 לא נביד חכמתה נמוחא בהון בגיני ק' לית
 חכמתה נפקא מבר גב דאיהו קשישא (ט"ו) קשיא
 ומארי דרובגא דכתיב דברי חכמים בנתת נשמתים
 ומאכא חוליסנא מאן דשערוי דרשיה קשישין נאו
 חכמתא מתישבא עמיה וע"ל אינון אריכי למיחי
 תועלתא לכלא חאי לכלא למיעל על חוטא דאדרה
 דמתסקין מן מוחא

פי'

שאם היו קשים לא היה שפע החכמה
 סתמיאה יכול להמשך בהם מפני זה גם
 כן אין החכמה מתישבת בלחם אהוה קשה בעיניו
 ותמיד הוא כועס כי דברי חכמים אלו וגם שאינו
 יכול ללמד לאחרים אח"כ דיבורו נכחת' ובהשקט
 ועל דא אינון כריכין למיחי תועלת לכולא וכו'
 למיעל על חוטא דסדרת פי' שחמת היות אלו
 השערות דא' רכיביו יא' להם הכנה לה'שיק
 הארת הטיפה העליון בכל הסדרת דל"ה בא"ל
 להאיר לכולא דהיינו להכניסה תוך יסוד הנק' כלי
 אדרא וכב"ל תלי שערא דרישא על שערא
 דדיקנא דשערא דרישא תלי וסליק על
 אודנין לאחורוי ולא תלי על דיקנא מאוס דל"ה
 מצטרין לאתערבא חלין בחלין דכלהו מתפרסן
 בארמייהו •

פי'

שצריך להמשין הארתם לשדרא דל"ה ואל
 דתלי וסליק על אודנין דשערא דרישא
 דא"ל הוא להאיר ממוחא למוחא כנ"ל לתקן
 ולהתקיים מוחא תתאה ואינם נוגעים בשערי
 דדיקנא מאוס דלא צריך לאתערבא חלין בחלין
 דכל חד עביד שליחותיה ואל ככולהו מתפרסן
 לאורחיהו ושערי דדיקנא הם נמשכים כדי לנוק'
 ולהכניע דיגי דיקנא דל"ה בגבור יא' •

אדרת

אדרא תאנא כלהו שערי בין דרישא בין דדיקנ'
 כלהו חוורי כתלגא ותאנא אינהו דדיקנא
 קשיאי כלהו מט' מאוס דאינון תקיפא דתקיפין
 לאחסין נ"א לאחתא אינון ג' מכילן מעתיק
 דעתיקין והני מכילן מקמי אודנוי אריין והני
 מכילן סתימן אינון ולא יתערבון באחרנין ס"א
 דאתחסינו לתתא והני תנינא מקמי אודנוי אריין
 שערי מאוס דכלחודייהו אינון ולא אתערבו
 באחרנין

פ"י ותאנא כלהו שערי כו' כלהו חוורי כתלגא
 ותאנא אינון דדיקנא קשאי פי' איגורות
 הדיקנא הם תקיפין יותר משל הראש לכפו הדינין
 כ"ל

בין דרישא בין דדיקנא כלהו חוורי כתלגא סקך
 כתיב לונסיה כשלב חוור דהיינו
 תיקוני דיקנא דא"א שהם אור מקיף ומלבוס יפה
 לו והם מלבסים האור שבתוס ולקמן כת' ושער
 רשיה בעמר נקי וכתיב קויוותיו תלתלים שחור'
 כעורב לא קשיא הא בדיקנא עילאה הא בתרהא .
 הקשה הרב למה אל בשנים הזכיר ראש ונדרשים
 בדיקנא ותרין תרתי קא מ"ל ראש וקון בשני
 פרצופין א"א ולא ולא כאן לבנות כאן שחורו ע"כ
 וא"ד יעלה ולא שבתי פירוש הרב למה אלהה
 כי מאן דבר הכא אמיה דדיקנא כי אין

זכר בפסוק רק משערות הראש ושער רישיה כו'
 וכן קויותיו תלתלין והנה נלעד שתירוכו
 פשוט רק שלא פירש הענין והריני מפרשו כבר
 אמרנו למעלה שהאג תיקוני דיקנא הם עצמם אג
 ספירות מקיפין דכתר וחכמה דא"א מהך מקיפי'
 שלהם בכל פרצוף ונתנו טעם למה לא נגלו
 כלם בדיקנא כי לא היה אפשר לסבול רק האג
 הראשוני לעיל בסדר הדיקנא ע"ש נמש' אציגורות
 הדיקנא עצמה הם של א"א שהם מניירות
 דמלכים ידיה נמש' בדרשים עצמו אבל כשפע
 ופנימיות הדיקנא הם של האג מקיפין של ראשו
 של כתר וחכמה סתימאה של א"א עצמו והרי
 שהדיקנא בכלל הראש כי היא עצמה האג אורות
 של הראש המתלבסים בג' איגורות דדיקנא כזה
 נלעד דכזהזכיר שער רישיה בכלל הוא הדיקנא
 כי היא עצמה האורות של הראש דכתר וחכמה
 דאריין ומוכרח ג' כ' שהאיגורות המקבלים אותם
 יתלבנו מכח עולם הארתם כי כן פירש למעלה כי
 בשמאירין שערות א"א ב"א מתלבנים כמותם כ"א

הכא שהם האג מקיפין בעלמה היורדים מהראש
 וכן פירש בשניין כשמאירין זה לזה ג' כ' מלבנים
 ונשאים עיני אל לבן וחד כמוהו וס"ה הכא ולית
 דין צריך נשש .

אדרא ואי תימאל דלית אחרנין בוותייהו לא
 דתניא תליסר מכילן דרחמי מעתיקא
 קדישא מי אל כמוך חד . גושא עון תרי . ועובר
 על פשע תלת . לשארית נחלתו ארבע . לא החזיק
 לעד אפיו תמא . כי חפץ חסד הוא שית . יאוב
 ירחמנו שבעה . יכחש עונותינו תמניא . ותסליך
 במלכות עם כל חטאתם שבעה . תתן אמת
 ליעקב עשרה . חסד לאברהם חד סר . אשר
 נשבעת לאבותינו תריסר . מימי קדם תליסר .
 לקבל דא אל רחום וחנון וגו' ואינון לתתא .

פ"י של תמאר עם אג מידות לו דא"א לית דומית'
 זה אינו דהרי של א"א הם מי א כמוך .

לקבל דא א רחום וחנון שהם האג מידות דא"א
 כשמאיר בהם הד' דא"א כנ"ל ואז הם שווין צמנין
 ובמקומות הדיקנא אבל לא דרך אנה כמו בעתיקא
אדרא ואי תימאל משה חיך לא אמר אין עלאין
 אלא משה לא אצטריך אלא לתא דדינא
 אשתכח ובאתר דינא אשתכח לא בעי הכי למית'
 ומשה לא אמר אלא בעדינא דשראל אחזו ודינא
 הוה תליא ובגייני קל לא אמר משה אלא באתר
 דינא אשתכח אבל בעאי אתר סודרא דבבא
 דעתיק יומין מסדר נביאה ואינון תליסר תקונין
 דדיקנא עלאה קדישא עמירא דעמירין תקיפין -
 לתברא ולאכפייא כל גורי דינין מאן חמי דיקנא
 עלאה קדישא עמירא דעמירין דלא אכסיף ס"א
 חתכסי מניה ובג"כ כל שערוי קשיאין ותקיפין
 בתקונו ואי תימאל אי הכי הא שערי דלתתא אינון
 אוכמי אמאי לא הוו דא כדא דתניא כתיב קולותי
 תלתלים שחורות כעורב וכתיב ושער רישיה כעש
 נקא לא קשיא הא בדיקנא עלאה הא בדיקנא תתאה
 ב"י . ליתא דדינא אשתכח כלומר לא היה
 צריך נרע"ה להוכיח שכן דעתיקא מי אל כמוך
 אלא היה צריך למתק אתר דינא אשתכח הכי
 דלא יעביד בהו מליה ח"ו שהוה דיקנא דא"א בהיות'
 בלי המיתוק שהוה תשלוס האג הנשאלים לו עם
 עס ד' חוורתי דא"א ונשע עס הע' מוות

התמדיים אש לו אג ואז נמתקו דיקנא ידיה
 ונעשית רחמים כמ"ס לקמן וכד אתבסמו בתקוני
 יקירא

ובער דישיה בעמר נקי ארזל ומתיב קולותיו
 תלתלים שחורות כעורב ל'ק כאן בישיבה כאן
 במלחמה דלמר מר כו' הענין שגם כח"א הנקרא
 זקן מלכנינות החסדים ים בו שערות שהם קרפי
 הדין רק שגם הם מיושבים על מקומם לחכמיים
 דינין כחמר עב על דודייה חבל הדינין דל"א הם
 למלחמה שהם מתעוררים גם ואינם מפוסמים
 ומיושבים ולכן הם שחורות כי כן הנהיג המל"ל
 היכי דיאה סבר זעונם כי הכל מדותיו ותלפי מה
 שרחוקים ממנו בגלים הדינין כי למעלה חי
 אפסר להתגלות כי גוררים רבוי החסדים ומוכרח
 שיהיה למטה שופע זאוערים כי בלתייהו אין
 תורה

למח מ"ס כאן בישיבה כו' ים למרש אג"כ הכל
 הוא בל"א שממך תורה שקנה מרת ח"א
 ראוי לישיבה ועל הים אז היה מוכרח ללחום כח"ס
 ה'ילחם וגו'

וא"ד יעלה וקפה לי שגם בשיבה צעיון כח
 גברא כמ"ל המקשה מקשה בכח וכן הרב
 הקדוש כשהיה עפרש להם ההלכה היה עורת
 עורמות יתירות וזיעה גדולה ונותן טעם כי
 הלכה הם אומיות כלה והקסיות הם קש ותכן
 שבתבואה ולרין לבררם להסירם ממנו בכח מדי
 שתשאר ברורה ונקיה ולפי זה גם בישיבה צריך
 כחרות והתירוף לזה נלע"ד שהו"ע עם מה שרבי
 שלוחות הראשונות היו מעלם האלילות וכן כל
 התורה שהיתה עתידה לתת לנו אם לא היה עון
 העגל היתה ג"כ משם כי כבר פסק מהם הוהמה
 כנודע ח"כ אז כנראה להם בבחינה ח"א מל"א
 רחמים ראוי לישיבה כי אין כאן תעורוב בתורה
 ואינה צריכה ברור וראוי לו לזקן כנ יכול
 אדר"א תקונה קימאה תקנו דארי מרישא
 דשערי דרישא ותזנול כל תקוני
 דיקנא לא אשתכח (אלא מח מא דלכא) ממוחא
 דרישא ח"א מתקוני דיתא זכאל לא פריש הכי
 דהא לא הוי אלל תקונא דא נחית מן דרישא
 דשערי דרישא הכי אשתכח (חסר כאן)

פ"י תיקונא קדמאה תיקונא דארי כו'
 הנה בדף קל"א חמ" הכללים שכלל תיקון
 כלן הנה והתחיל לפרטם והגה עם הקדים הכלל
 ואח"כ הביאור ובכאן אינו מכונן ל"ס כלל ומן
 הנמשך כאן יתפרש דקאמר
 תיקונא קדמאה מתחיל מסופי ראשי אע"ד
 דהיינו

תיקנא קדמא ויבגה ביה מקרי בנהירו דיליהא
 רחום וחכון כו'

אדר"א זע"ד כד חתייבת אורייתא לישראל
 חתיייבת באש שחורה על גבי אש
 לבנה ועקרא למלא תאוס דהני שערי בגין דמתמוח
 אשתכחו

פ"י ועל דא כד חתייבת אורייתא לישראל
 חתייב באש שחור על גבי אש לבנה הנה
 בחינת תורתנו הקדושה הוא לא כנודע ומיקוני
 דיקנא הט' התמידים שחורות דהיינו בנחני דין
 וכד חתייבת אורייתא לישראל חתייבת באש
 שחורה שהם ליטורות דיקנא דל"א הנ"ל אשר הם
 דינין גבורות גזון שחור ע"ג אש לבנה שהוא
 שפע מוחל סתימאה דל"א העובר דרך פנימיות
 לא כנ"ל כד נהיר מתמוח סתימאה למוחל דל"א
 בחינוך ביתין וזו אש לבנה שפע דמוחל שפע
 גבורה דעתיק דל"א על גבי אש שחורה שהם דינין
 הדיקנא דל"א ולזה נדמה להם כהר סיני כזקן
 שחור עיתוקן על אורות דל"א וכבת גבור דעתיק
 בג"ל נדמה לו וזה אינו כח"א נאשר במקומו שאו
 חפ"י שנמתק לעולם נאשר רואם הגזון שחור
 ודומה לזקן הבדולח אלל באשנו אומרים אדומה
 תמש לא"א הוא כשעולה במקומו דיקנא כמו
 במתן תורה או במוחה של יום ס' ק' או כנעילה וכן
 בעצרת -

אדר"א ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא
 בלחודוי הוא וכל תקוניו בלחודיהון אשתכחו
 דיקנא בלחודי ושערי בלחודייהו

פ"י ואינון לעילא מן דיקנא שערי ראש דל"א
 הם לעילא מעולם משערי דיקנא כ"א
 משערי ראש וזקן דל"א וארי דאינון לעילא מן
 דיקנא שערי שערי דרישא דל"א הם אלל ארשם
 מוחל סתימאה וגולבלתא ולכן הם בלחודי דיקנא
 בלחודי שערי דיקנא אמת הוא שגם היא יצאה
 מוחל מוחל סתימאה אלל הוא על פאתי ראש ח"א
 בחופן שערי הראש הם לעילא מן דיקנא וכנראה
 מתוך הראות וגם בחופ השכל ים לזה יתרון להם
 שהם יוצאים ממוח בלתי אמצע מאח"כ ליטורו
 הזקן שגם פכח מוח סתימאה באמצעו שערי
 הפאה -

לבושים כתלב חזור קאי לריקנא דל"א סבו
 מתלבש עתיק והנה דיקנא זה הוא
 כתלב והוא לבושים אבוא ח"א מלכש עתיק

היינו הפאה ותינון כל דיקנא לא אשתכח אלא
 ממוחא סתימאה והזכיר תרתי חדא דקאמ' תקונא
 קדמאה ואידך דתני-נן כל דיקנא דמשמ' כלא ותיר'
 שמ"ש כל דיקנא לא אשתכח אלא ממוחא דרישא כך
 הוא האמת אבל גם יוצאים נוסח הארות' ג' נימין
 סופסם בשערי דפאה ומ"ש ותינון כל דיקנא לא
 אשתכח אלא ממוחא דרישא והכא לא פירש' דהא
 הכא הכי לא הו' כו' שמשמע שכולה יולא' ממוחא
 סתימאה הכונה הוא על מ"ש באדרא וזעא דדיקנא
 דא תלת ראשין דאמרינן מתפשטין בו שכל הג'
 ראין דא' מאירין דדיקנא דא' עצמו' והו' כל
 דיקנא לא אשתכ' אלא ממוחא דרישא וכמ"ש באריכו'
 בהקדמות הדיקנא ע"ש

אדרא ומהאי דיקנא אשתמוזע כל מה דהוי
 ברישא

פי' סבכר אמרנו שהדיקנא שורשה ועיקרה
 ממוחא סתימאה ובה אשתמוזע כל מה דהוי
 שהיא קונה הרחמים ממתי דהוי בתוכה שהם
 הכפו' דפנים דבחינת מקיף דכתר ומוחא סתימא
 דא' יעלה נלע"ד מה שעשה עיקר ממוחא
 סתימאה עפ' היות שהדיקנא היא ג' כ' מתער כנ"ל
 הוא כי מתער לא האירו כלל כוס' א' מהג' ראשונות
 שלו רק ששה כפירות לבד חג' תבנה' ומכפירות
 של מוחא סתימא שהוא החכמה דא' מתחיל להאי'
 מצינה וגם שמחכמה האיר גם העגבו' והרי תרתי
 הארות בינה ונמנין רובא דמנכר ע"כ
 ע"ד ומהאי דיקנא אשתמוזע כו'

פי' שבבורה דעתיק מתלבשת במוחא סתימאה
 ובחיות גבורה זו שורש כל כל הדינין מתגלים
 קצת בזה הדיקנא שיצאה מכוסה אבל גם
 בפנימיותם הדינין שקטים ובחים ואינם נגלים
 כלל וא"ש ומהאי דיקנא אשתמוזע

אדרא דאלף עלמין דחתימין בעוקת' דכתיב'
 בעוקת דכליל כל עוקין אורכא דכל שער'
 דנחית מקמי אודנוי לא הוי אריכא ולא(ס"א) אלא
 אמת' דא' דא'

פי' עלמין העלם שהרי הם חתימין למטה ואלו
 העלמין הוא קאי למהאי דהוי ברישא אשר
 נתגלו דדיקנא שהם אלף עלמין כו' ועוקא פירוש
 גבורה דעתיק ונקרא אלף עלמין והיא חתומא
 וגנוזה תוך מוחא סתימא דא' הנקרא עוקא
 דכתיב והענין כנוזע שאין העליון מתלבש בתחתון
 אלא החאוריים שלו וגבורה זו היא סוד גורא'

שם אלהים דקרות גדול כי אין שם ניכר שם זה ח"ו
 רק שורש בעלמ' עלום והאחוריים דאלהים דההין
 כוה אל' אל' אל' למ' ד אל' למ' ד ה"ה אל' למ' ד
 ה"ה יו' ד אל' למ' ד ה"ה יו' ד מ"ס גימ' אלף
 סוד חלו האלף עלמין המתלבשים ומסתמים במוחא
 סתימאה הנקרא עוקא וגבורה דעתיק עוקא
 דכליליא כל עוקין והטעם שנקרא עוקא שהמוחין
 נחלקים לד' מוחין חו"ב חסדים וגבורות וחס' הד'
 פראיות של התפילין ונעשים צורת ד' ויין ו-ו
 כלורת עוקא שהיא טבעת כנ"ל במיקון ה' ע"ש
 איך מבוזגיא דקרדינא שהיא גבורה דעתיק
 אשתעבד חד עוקא והיא כעין חומס מרובע

ואמנם יש מוחין דכורין ונוקבים של אבא יען
 שנוטה אל החסד נקראים עוקא דכתיב'
 ודנוקבא אימא נקראים בוזגיא דקרדונימא יען
 נוטה אל הגבורה **אדרא** ולא

נחתינ' אלין שערין מנד נגדין אשתמין ותליין
פי' שאלו הלא קוצין הנז' כשירדין הם נמשכן
 כב יוכל לחזורי אודנין ומשם תליין ולא
 תליין על תיקוני דיקנא וזה הענין היה כדי שלא
 יכסו שערי פאה הראש על תיקון זה הראשון
אדרא ואירותא דתיקונא קדמאה תחתין ומד
 קוצי שקילין

פי' ר"ל שורות שערות הראשונים מלד מעלת
 תיקון הראשון הם ל"א קוצין ממנין א"ל
 של זה המדה עלמה

אדרא אשתמין עד רישא דפומא

פי' טעם שתיקון זה הראשון ח"ל קוצין נמשך
 עד הפה וכנ"ל לעיל במקומו הוא הנה דע
 שגם בעתיק היה בחינת ו' מלכים ומגבורה ידיה
 המתלבשת בחכמה סתימאה שמש' יולאת בחינה
 דיקנא דא' משם התחיל בחינת הבידור כי ה"ג
 דתיקוני דא' שיצאו מחכמה ידיה הם בחינה
 במלכים דא' שאלו ונתבררו בהאי מוחא סתימאה
 בסוד מייך נוקבין ונתקנו ונתהוו מהם ה"ג
תיקוני דא' לכן השערות או הם קשיאין וחקיפין
 לאכפייא דינין ח"כ זה התיקון הראשון היא בחינה
 דעת המך הראשון ומפני זה נמשך עד הפה כי
 שם גם כן יש דעת כמ"ש מפי דעת ותבונה וא"ש
 אשתמין עד רישא דפומא

אדרא ותלת מאה ותשעין נימין אשתמין ככל
 קולא וקולא

ומן הכתמים דה"א מתפשט מלך הראשון ג'
 יהוד ומלך הג' עטרה דגבורה ומנהר ללא' חו"ס
 מהרה חושו וחמוריים דע"כ קס"ד וקס"ה עכ"ז
 שמות והכולל כמנין חמס
 ואחר כך מפרש מה שמתרין לעיל שמתקון זה
 מהששטן ומאירין ג' עולמות כ"ע א' שדי
 א' הנה"א אדני נא' סן זה

אדרא עלבוא קדמאה דנסיק מתקוני קדמאה
 שליט ונחית וסליק ללא' שפיס
 ורנא רבנן מארי תריסין ומיניה מתאחדין בקסעטא
 בעוקא רנא

פיר' עלמא קדמאה היא ברואה שנכח אל שדי
 שנתקון זה אסתפשט ממנו עולם הכריהס
 והטעם שנתפשטו ממנו ג' עולמות או הוא כדיות
 תיקון זה מלך הראשון של ה"א דה"א שהוא הועת
 וכונן חב"ת לזה הוליא הג' עולמות ומ"ס שליט
 שזלט ומאיר מכא' שדי דמריאה ומ"ס ונחית
 סיודר הארה חמס זה הנא לבריאה עמיה
 וסאיק ללא' עלמין פ' א' שדי וחליוי אף למד ס"ן
 ד"ת יוד גימ' חקף • והמקומות שנתפשט
 הארה תיקון זה נביע הוא צהיכל וכוונת שהוא

בגבורה והטעם מפני שגבורה דעתיק המתלבש
 כמותא שתימאה נתפשט זה האל שהוא בולל כב'
 הדיקנא כנ"ל וזה הטעם שנתפשט הארה זו זה כב'
 היכלות של בגבורה שהוא היכל בוטת שמס יוליא
 האדם ומאי חו הייב כב' עולמות כ"ע גב היכלות
 נקרא כבר דינור וז"ל נהר דינור נגיד ונביק
 מקדמאה • וב' עלמין או הם שורש לג' מלכין
 קדמאין כדיותם כלוליס יחד כעלע • הוא הראשון
 ובילוייס אינו אלא מאימא ולמטה דמינה נספו
 לכן הראשון המתגבל הוא כעול הכריה' כביי' עמיה
 אף אכפייס יסחמוני וריבוא רבנן קדמיה יקמו
 פ' כנמתן שפעמיה התיקון א' ליה הננה
 דינור היינו היכל הכמות או מתרבה הארתי ונעשה
 כבוד רבנן וא' וסליק ללא' אפין כו' •
 ומ"ס מארי תריסין פ' מפניס בריאה כפע מן
 א' שדי הראשון ככולל הכ' א' אחרים של יצירס
 עביה וב' א' גימ' מג'ן אדרגוס מנן תריס ומפני
 זה מלכין הכריה' נק' אים מארי תריסין
 ומיניה מתאחדין בקסעטא בעוקא רנא פירדא
 מות הא' שדי סימס קסעטא חיות מייג
 כן פירדו וזה כמח בגבורה דעתיק כנ"ל בהקדמא
 שקא רנא •

רוחח הפנים ומתין תמוס דכתי' ריב' יתיב דהיינו
 שפ"ה גימ' א' הים ע"ה להורות ססוא יורד לכסות
 ולמתק כל הדינין •

אדרא יתיב לחתריה דלא שלטת •
 פיר' זה הפסוק דינא יתיב ברואה להסך זה הפ'
 שמורה שהדין נאשר בנוקמו כקאי לכן
 חמר שפירשו הוא יאוב הדין נמית וקו א' יתיב
 לחתריה דלא שלטת

אדרא הה"ד מלא יונן
 פיר' הה"ד פלא יונן כפ' רובו לעיל פלא חומי
 א' אף תיקון א' מתחבר לפה ע' ונעשה פלא
 אדרא א' בגבור אל דהוא גבור ואתפשט דדיקנא
 (ס"א דדיקנא) קדישא דעתיק יומין •
 ורנא דכתיב מי אל כמון בעתיק יומין חתמר
 כמתקנא קדמאה דדיקנא קדישא עמיה

פיר' א' בגבור א' והוא גבור כמ"ס חילי הארץ
 ואתפשט בדיקנא ומשטם לחחרים ורנא
 דכתיב מי אל כמון פיר' המ' א' דמי אל כמון שהוא
 פ' מית דיקנא דה"א מ"ס כה' לא זה כה' מיתקו
 כ' הוא כחיתת מלכות ולמתק לחחרים כנ"ל
 הקדמה לג' עלמין כתיב בה כדבר מהנך העקרי
 של המלכים כתי' עתיק וברואה כחס
 בגבורה דעתי' וי"ס נתקנאו וכאשר נתלככה כמות
 שתימאה מ"ס מאירה א' הג' מלכיס או כבוד ג'
 עלמין ולכן כאשר ירדו ג' מלכיס או מחתי' ח"א
 ירדו ג' היכלות וכות הכייע וסס נתאוו ח"כס
 קרשט כשאר בדיקנא דה"א ומסס מ"זר כסס ח"כ
 צעת אסתקנו א' כחיות ח"א א' סיס כו' מלכיס נרנא
 או ג' עולמות אחרים חסס ג' כתי' סיס כה"א ח"א כ'
 מלכיס והס נתכסמו והד' אחרים דבר מועט ומה
 קלה היה יכול להיות כתי' ח"א כתי' ג' מלכיס חלו
 ירדו למטה כב' היכלות וכות הכייע וסס נעשו
 מלכוא א' ג' עלמין קדמא' דכתי' ח"א וכן כהנתקו
 א' ונטל חלקו ירד הנשאר מהס כב' היכלות הנ'
 דכ"ע והלכ"ש א' עולמות דה"א ח"א וכן ג' מלכיס
 דנוקבא כדכ' זה ירדו והלכ"ש ג' מלכיס דלא והכל
 הוא ממח כדכ' שהוא כתי' לכות זה מנביס לזה
 וזה מלכיס לזה כלל השלה מזה כי מה שנתחדר
 לבמרי הס ג' מלכיס הראשונים וזה שאתינו אירד
 הוא בעת התיקון אחר תיקון כינה דה"א או היו
 סס מלכיס או וכן אחר כינה דה"א וד' והמלכות
 ומיקון זה דה"א היכלת מהפס היא אהיס מוליא
 א' ונשאר היס ע"ס ג' הנא עלמין דעמיה תנייב

נדפיק מהאי תיקונא להראות שהשנים כלולים במלך הראשון -
 וא"ד יעלה ורמונו הטוב הר"ח של הג' מלכים
 ב"ע בלע בדריאה והוא הקולט בדריא'
 א יונב יצירה' וח' דחוס מתחלף באלפא ביתא
 דל ב"ת לע' עזיש ואפטר שבא רמו העשי' בחילוף
 דבייט תעורה להראות אשם למנא מעול' העשיה
 הוא עולם התמורות געלס
 אדרא שליט ונחית וסליק לג"ו חנפין נארי
 דיכלה

פ"י אהי האל אדני שמתקון ראשון קולט ומחל
 משס ויורד הארה ממנו עד היכל זכות זה
 דעולם העשיה אשם הס נילווצות שלו אידרו בעשי'
 וחזו מתרבה זו הארה בעשיה עד שעולים לג"ו
 אפיין פ"י א אדני' ממנו יורד הארה גימ' ל"ו כבוד
 חין ל"ו אה על שמתפיה חוקף הקליפות אשם
 בהיכל זה של זכות יא' ל"ו אשים מנחכי' הנקר אחס
 מאריה די לנה והס גובריס ומכניעס נקליפו' כח
 סס א"ל אדני' ומספר אפיין פ"י אדני' במינוי
 וברייבוע כזה אל ח' א' דל ת' א' דל ת' נון' א' ח'
 דל ת' נון' יוד עס ל"ב חוקיות קיש בעשיה שהיא
 בחינת מלכות אשם מקום המקרא ג' אפיין
 אדרא ומתאחדן מניה נבויטעט נקויטערט
 ס"א כבויטא דקוטרט

פ"י ומתאחדן מיניה כבויטיאל נקומא פירוש
 אנהוי' לו העלמכיס שבתת היכלות
 הג' כל ה' באורשו אעולם האצילות דהיינו אשם
 א קדי שבת יקון הראשון דיקנא דח"ח שהוא אל
 כנ"ל באורך א שרי זה מתפשט בבינה דאצילות
 כר' וממנה מתפשט הארתו גבריאה ו למנכיס
 אשר כטיכל האמת אשר אשם שהוא גבורה כי בינה
 מקנבא גבריאה כנודע וכן עזהד מתפשט
 הארות אל הוים בת"ם דאצילות ומאיר ליצירה
 ולמלמכיס אשר כטיכל זכות אשר אשם -
 וכן עזהד מתפשט הארת אל אדני במלכו דאצילות
 ומאיר לעשיה ולמלמכיס אשר כטיכל זכו' אשר אשם
 וז' ומתאחדן מיניה נבויטיאל בו' פ"י אנהויס
 ג' עולמו או דאצילות כמו בבית אים בה גר
 דכוכ וממנה מאיר כל הבית כן א קדי שאמר
 כבינה דאצילות היא מאירה ג' כלל עול' הגרימה
 וכן עז' בת' דיצירה ומלכות דעשיה וגמל' אכל
 ב"ע נאחויס ומאירים מג' נרות אל בינה ת"ת
 ומלכות מעולם האצילות .

אדרא עלמא מניינא דנפיק מהאי תקונא
 שליט ונפיק ונחית וסליק לז'
 ומ' אין אלף דרגין מארי דיבנא ומתאחדן מניה
 לאכפייא בקודל' נחורא ס"א נחורא
 פ"י עלמא מניינא דנפיק מהאי תיקונא פ"י
 כנ' בדריא' ממא אה אזה הוא עול' היציר'
 אל הויה ובכחן מתפשט ג' כ' להיכל זכות דיצירה
 שהיא גבורה דבריאה ומתרכס הארתו כאן לז'
 אף דרגי .

ז'א וסליק לז' וחמסין אף דרגין פירוש אה
 העולם המתפשט מה הויה הוא כנגד המלך השני
 א הויה והיא של מ"ה גימ' קיו כזה מ"ה כמלי
 מ"ס ה"א גימ' פ"ו ול' הרי קיו מסר' ו' שהוא
 בחינת ז'א עזמו שהוא מקנן כזה העולם אל יציר'
 באר אף והיינו האף עלמין דקאר והזן פ"י
 גימ' ה' א הויה בעזמו גימ' ז'
 ואל המלכיס אהיכל זכות דיצירה שהוא
 בגבורה כנ"ל בדריאה נקראיס כאן
 מארי דיבנא' ומ' אפינה כאן בחינת דרגין
 אף דרגין הוא מפני שנעלמא קדמאה שהיא
 בדריאה אשם הכחא ועולם זה אל היצירה היא
 בחינת דרגין לכורסייא .

ומתאחדן בו' פ"י אלו הנילווצות של המלך כנ'
 הנקרא יונב מתאחדים מזה האשם אל אל הויה
 שבתיקון ראשון
 זע"א לאכפייא בקודל' נחורא כו' פירוש אה
 המלך השני שהוא כנגד אסד אבראשון
 דעת הוא כופה הדינין על כלבבונות שלו וז' א
 לאכפייא נחורא ומ' א בקודל' פ"י שהוא כופה
 ומעמק הדינין דומיא דאערו' דח"ח הויה דחורפי
 כנמאך בקודל' חזי גס כח הא הויה כנמאך לו
 מן חוקין א כנ"ל

אדרא עלמא מלימאה דנפיק מהאי תיקונ'
 פ"י פנא למעלה ממא אה אזה הוא עולם
 העשיה א אדני ובכחן מתפשט גס כן
 להיכל זכות דעשיה שהיא גבורה ועולם זה כנגד
 המלך ח' חוסס וזה העולם הוא נאחו' בל אדני
 שבתיקון הראשון א דייקנא הנק' דעת אכל ג'
 מלכיס כלולים בו ומפני זה לא נעשו דוקא זה
 ג' עולמות פחת עולם האצילות כנגד ג' מלכיס או
 בלע יונב האשם אשם דעת חסד וגבורה ומפי זה
 כזה כל און דעלמא קדמאה ונפיק מתיקון קדמאה
 שהיא כתי' דעת אכל כב' עולמות אחרים חמד

ופי' טוסיני'א נר וקוסול' בית והסוד' א' דא"א
 אדר'א ומהאי תקונא מתכסיין כלו
 פי' הטעם שמתפשט תיקון הראשון דא"א בכל
 ז"ע הוא מפני שבסביבות ג' עולמות אלו
 יש חיזונים מא"כ בהצילות דכתיב ביה לא יברך
 רע וכדי לכופס ולהכניעם מתפשט הארת תיקון
 זה של א"א בכל ז"ע שאמרנו שנקרא א' תיק' גוהו
 ומהאי תיקונא מתכסיין כלו
 אדר'א ומתכסמן במריח' דומעין דמתכסמין
 בינמ' רבא .

פי' שנמתקין הדינין של ז"ע ואו' נכנעים
 הקליפית ומ"ס דמירין דומעין ר"ל כמו
 שמי דמעות היורדין משמי עיני רחל זהם כוחות
 הדין ודמקיס ע"י שפע המכמה כן ע"י האר' תקון
 זה של א"א נמתקין דיני אביע' וז"ל דמריח'
 דמטא שהיא מרה מהמת הדין עד שיתמתק .
 אדר'א מאן חמי תקונא דא דדיקנא קדישא
 עלאה יקיר'א דלא אכסוף מניה
 פי' מי זה הוא מבחינת כל הדינין ארוהא
 הארת התיקון זה של ח"א ואינו נכפה
 ונכנע לפניו

וז"ל מאן חמי תיקונא דא דדיקנא קדישא עלאה
 יקיר'א דלא אכסוף מיניה חבל הדינין שבז"ע
 נכנעים תתן לפני הארת תיקון זה הקדוש
 וא"ר יעלם ואפשר שרנו כאן הג' עולמות
 ז"ע כמ"ס דיקנא קדישא עלאה יקיר'א
 אר"ת עלאה יקיר'א הוא עסיה יצירה וקוף של
 קדושה מתחלפת נשפא ביתא בא' ר' ב' ב' כ"ב' הרי
 ז"ע

אדר'א מאן חמי עמירותא (מ"א יקירותא)
 דקצין דשערי דתליין מהאי סב' יתיב
 בעטרי'א דעטריין .

פי' סוה הקולא הנ"י היא יולאת מן התיקון
 הראשון הנק' דעת אהם הא' כתרין הנ"י
 שכלולים בדעת ומ"ס עטרא דכל עטריין לאון יחיד
 כ"י קאי לדעת הנ"י שהוא בחינת חסד שכולל כל
 עטריין ומ"ס לאון רביס קאי בגבור' אהם תמיד
 כפולות כמ"ס ככונת ה' מלך כבוד ה' אופיו' מנלפך
 ומ"ס עטריין דלא אחללו בשעריין פי' שאין עטריין
 או שדעת זה שהוא תיקון הראשון דא"א נכללין
 בעטריין שבאחד דעות של מטה ממנו שאף על פי
 שבה השפע נולמענה עכ"ל א"א נקר' ראש האצילו'
 אדר'א עטריין דכל עטריין עטריין דלא אחללו
 בעטריין

פי' עטריין דכל עטריין כו' הנה א' פעמים כו'
 כאן עטריין ופי' שתיקון זה דדיקנא דא"א
 הוא בחימת דע"ה מלך הראשון כנ"ל ונודע שהיה
 כולל ה' חסדים וה' גבורות כנגדן הזכיר עשר
 פעמים עטריין כי כן נקראים הם בעצמם וגם שכל
 א' ז"עו מלא העשר

אדר'א עטריין דלא כאשר עטריין עטריין דעטריין
 דלתתא מתאחדן מנהון ובגין כך הני
 תקונין אינון תקונין דלתת' מנהון מתאחדין
 פי' שאין גבורות או צוה הדעת תקון דא"א
 כאשר גבורות של הדעות שלמה ממש
 אהם גדולות מכלל ז"ע עטריין דעטריין דלתתא
 מתאחדין מנהון פי' שממנו נאחזים כל בחינות
 העטריין דא"א וז"ל כסם נמשכים מתיקון זה
 דא"א וז"ל ובגין כך אינון תיקונין דלתת' מתאחדין
 מנהון .

אדר'א תקיני דאמתקון דאטריין לאתברא
 מאן דבעי ברכה

פי' כאן פירש דלמה לריך סיבוי א' תיקונין
 דא"א וז"ל ומירץ שכל או התיקונין הוא
 כדי שיוכלו כל הפרצופים לקבל שפע והארה אלו
 מלא ע"י צימוס האורות באו התיקונים והגבורות
 ויוצא השפע מהם במדה ובמשקל כדי שיוכלו כל
 העולמות לקבלו וז"ל לאתברא מאן דבעי ברכה .
 אדר'א דכל תקונין דאמתקון בקבלוהו ברכאן
 משתכחין (קבלוהו)

פי' שכל תיקון ותיקון יש לו שפע מיוחד שאין
 א' דומה לחברו וכן נערך המקבלו כמ"ס
 צוהר איש כברכתו ברוך אתם שברך לכל א' מתקון
 א' .

אדר'א וחתעביד מה דחתעביד כלל כליל בהני
 תקונין כלל וקפן לקבלי .

פי' שז"ל קבלת שפע תיקונין זה מתיקונין א"א
 בעשה צוה העולם מה שנעשה אהם רחמין
 אהם דין .

אדר'א תקונין דמלכא תקיפא עתיקא שמימא
 דכלל וכלהו אחסמון מתיקונין אלוין
 (דמלכא עתיקא) .

פי' תקיפא דרחמים היונו וברחמים גדולים
 אקב"ך רחמין עתיק יומין כנ"ל קל' ע"ב .

אדר'א תאנא אי עתיק דעתיקן קדישא דקי' יאין
 פי' תאנא אי עתיק דעתיקין כו' אי לא אתקן
 עצמו תחלה לא אתתקינו כל אינון דבעי
 לאתתקנא

לחתקנה והו' שהתקן הוא בנחמ' כתימאה
א"ל כלל הוא כלל הוא כמו שאירע למלכים
דמינו מפני שאלו קידם התיקין

אדרא לא חתקן בלתי תקונין לא חתקו
עליון ותחתיו וכלל הוא כלל הוא
לא חתקן בלין תקונין כו' והס כל

פי' הבחינות שזכרנו בהם תיקון וכמ"ס
קכ"ח עתיק דעתיקין חתקו בלין תיקונין וכן
בגבלתם ומלחמ' עיינין מוטע כו' שכלל האורות
העלמות השו' נעשה בהם התיקון המפור' דהיינו
המעטת האור עי' מסכין וליגורות והתיקון הוא
לחתקן המקבל כנ"ל

אדרא ותניא עד כמה והירין לין ס"א חתקן
(בלין ל"ב) תקוני דיקנא עד תליסר
דלתתא וכל זמנא דתליסר חלין מתחמין והירין
חלין דלתתא וכלל בנחמ' דחלין תליס' אשתכח
דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלל

פי' עד כמה מאירין לו הוא תיקונין דא"ל
ולמר עד יג דלתתא להיות שלכמיס
מתחמין ובשלמיס הא דא חלין לו רק ט'
תיקונין מאירין לע' דידיה כבוד פנימיות
כנ"ל באורן וא' עד יג דלתתא ולא יותר וא' ש
זמנא יג לין מתחמין והירין היינו שמאירין
בזא כל היג דה"א

אדרא מלכא בחד חיבו עמירא ויקירא
פי' כאן פירש שלל בהינה הנקרא כשם תיקון
בעתיקא כלל כחד עמירין שהרי כמה
לנודין יש לכל אחד ואחד אעפ"י שהו' פשוטן של
של דברים עכ"ל רהו' כאן ענין ח' באומרו כלל
בחד חיבו והוא שכתוב באדרא ונטע דף פ"ה ע"ב
תקונא דע"ק חתקן בתיקונא הי כללל דכל
תיקונא וכו' תחא כתימאה וכן אמר תיקונא
חד היינו אחד שהוא כמנין יג ו' או' והוא ככלל
עולם ועולם רמוזים יג בחינות הם בעשיה יג
בחינות הם יג תיבות של נטילת ידים כמנין
אחד יג תיקני דיקנא דה"א דנטיה ואס ביצירה
בברוך האמר א"ס כו' יג פעמים ברוך כנגד יג
תיקוני דיקנא דה"א דיצירה ואס בבריאה אשר
בה יג שחקין מנין יג ואח"כ וכן בלילות י"ב
תיקני דיקנא דה"א דלילות א' רהוס זמנון ס'
בס' כעוליס העולמות רכ עגרים כבוד יג חב"ד
של חטה כנ"ל של רעלין וחב"ת ידיה במקום
חב"ד ונה' במקום חב"ת הרי שכל עולם נעש' כבוד

א' עקר ידיה קבלים

לעולם שלמטה ממנו גם זהו עוד הניס עקר נקד
הסם כוד היכ שבטים וכמלה הס יב מלאכים
עלומים והיס עליהם עוד מכות וזה נקד מרכבה
תחתה הרי יג כמנין אחד גם כמנר דה"א יג
ליגורי השפע יקדושה הנקראים יג חורתי
ובקרומא שהיא רישא תנייגא ידיה סס הם יג
נימין ובמוהא כתימאה שהוא תליתאה סס הם
היג תיקוני דיקנא דה"א דהיינו שמש' מתפשט'
כמקומה הרי יג כמנין אח"כ

גם מרע"ה נולד ונפטר כחדס אדר והוא לעולם
חדס העיבור דהיינו כשהוא פשוטה הוא כבוד ו'
יג חדשים וכמהעבר' הוא כבוד' מתמלאת כל' ק'
ויהא גימ' יג ואחד' והנה ידעת
שעמדה דהמלכותא הוא קיסורא דכולא והו' ככול
כל הבחינות ונקרא דה"ו הרי יג כמנין אח"כ ודי
בוה ע"כ

וא"ד יעלה הפוך בו והפוך בו בלין הוא
דכולא ביה וראה בעין שכל' כי הכל
תלוי כבוד הו"א כמנין אח"כ יחיו ומיוגד כפי
חד כדרא עד כי יבוא כה' כמ"ס ומלה הרוך נעה
חת ה' כמים לים מכסים כל חד כשיעורו מי שערות
בע"ס כו'

עוד בולא בחד חיבו כו' פי' שלל היג של
ח"א כלס נחשבים לתיקון ח' כי יג כהשטן
אח"כ

אדרא בנין דחיבו יקירא ועמירא מכלל לא
אדבר ביה באחר דאורייתא (ס"א לא
ההכר באורייתא) ונהא התגליית ומה דיק' התגלי'
דיקנא דכהנא רבא עליה ויהאי דקנא נחית
לדיקנא דכהנא רבא דלתתא (מאי דיקנא וכנהא
רבא)

פי' ונבין דחיבו יקירא ועמירא מכלל לא
אחבר באורייתא שהיג מרות מות שדיקנא
שזכרו בתורה א' רהוס כמנין כו' הס' השערות
ולגיורות דדיקנא דה"א ומלו כשפי' לזא ונקרתי
היג ידיה בשמש ולזה קרא חומס יקנא כי הס'
נגלים למטה ומכוננים מהמקבלים איכ' ביג כפי'
אל בתר והכמה דה"א המזירים בחוק או הביגור'
ובשמה להם לא נזכרו בת דה ולזה אמר יעמירא
יקירא יקירא לנגלה ועמירא למכונה ומה
שהזכיר חומס הנביא מיכה הרי א' כמון הסם חלו'
היג פנימיים עלמס דה"א הוא דרך שנת דוקא לכך

נ"ל

לא הזכיר מקום מושבם כמ"ס בשל ט' תיקוני ו' ח' התמידים הנ"ל מן המדרש קראתי י"ה שהזכיר דוד הנביא ע"ה מקום כל מלה והי"ג הנזכרים בתורה ח"ק על פי ששה הי"ג צינורות דה"ל ה' הזכירם בתורה כמחשבים כל י"ה שכן הכונה בשני השמות הו"ה הראשון של ח"ה אירד האחרון להשלים הי"ג של ח"ה וכבר אמרנו שאין לו תמיד רק ע' תיקונים הנ"ל כפי' שלח לך ואגב מאירין בו כל הי"ג דחילוניו דח"ה ולאו הם הי"ג דח"ה א רחום ומנון וגמלת שאינם נזכרים בתורה בנתינת ח"ה רק בל"ה .

ו' ח' ומאי דיקנא חמגליה דיקנא דכהנא דכהנא רבא דהיינו ח"ה הנקרא כהנא רבא לגבי כהן דלחמא הנק' הדיוט כנ"ו ור"ת זקן אהרן הוא ח"ה לבראות על האמור . והו"ג כ' דקאמר ומהאי דיקנא נחית א דיקנא דכהנ' רבא דלחמא דהיינו מדיקנא דח"ה לכ"ל ח"ה הנקרא כהנא רבא כנ"ו ומה דנתינת תמיד מח"ה ל"ה כבוד הפנימיות הם ה' הו"ה מוהב' אל הדיקנא שהם מורכב חסד ולמטה ח' מדות והכולל ט' הם הע' אורות התמידים המאירים מח"ה לפנימיות דיקנ' ו' ח' .

דכהנא רבא דהיינו ח' בגדים של כ"ג כי ח' חלון הארתם מתלבשת בח' של ח' כמ"ס סוף ל"ו ע' ולא הע' אורות פנימיים שאמרנו שהם הארות תמידיים כלל אהם ה' מדות חלון מרכ חסד ולמטה שהם ב' הו"ה משהשמה הכוללים הדיקנא דח"ה ועם הכולל של הח' אותיות של כ"ג כוונת הם הע' דל"ה כנ"ו

אדרא ונ"ל דכתיב שבת אחים גם יחד פי' ר"ל שנהאזרותא דכ"ג דלחמא מעורר שורש הח' פחת של מעלה עי' התלבשות הח' בגדים ואז עשפים אמן הטוב כנ"ל לכל העולמות וש"כ בח"ה חיים ג' יחד כוונין שד"י ואני פעמים וק"ן עולים גם שד"י רטו שהוקן מארצי צו יסוד דעתיק גג"ל אמן הנמשך מן הטוב ולאו גם הוא אמן הטוב על הראש ראש דל"ה והם הגורמא ל"ה שאינם הי"ג דדיקנא ידיה כסוד פנימיות והו"ג ב' י' אחד ר"ת י"ג גמ"ת מ"ה עם הכולל רמז שכתבמו הי"ג דל"ה

אדרא גם גרבת טון גדול דלחמא פי' כהנ' דיין סמתברך עי' עבודתו ומתמלא שפע רב מהתיקונין הנ"ל

אדרא הכל זמנא דכהנא רבא דלחמא מאמא בכהנא רבא כביכול כהן גדול דלעילא מאמא ככהנא רבא

פי' שהוא ח"ה נתמלא מן מדיקנא רבא דעתיקא ומשמש כשהוא רבא כביכול . ויש לדקוק על כביכול זה שאינו נאמר א"ל על דבר הקשה להוציאו מן הפה וזה לפי הנראה הוא המשכת אורות מדרגת . ונראה שהוא דבר גדול שאימוס כ"ג דלעילא יהיה תלוי באמוס דלחמא ונדע דאיבורס היה פועל תקפאי כל דברי רבא וחבריו היו כעולם רוח הקודש ולזה לא רצה להוציא ר' יצחק מפיו דבר שלל היה אפשר באותו זמן ולזה אמר דכל זמנא דל"ג לתתא כו' שהיה אפשר לומר כ"ג מאמא לתתא כביכול כ"ג מאמא לעילא למת .

קמנה בגדי כ"ג ב"ה הם סוד ח' תיקוני דיקנא רבא וכבר הודעתך שכהנא רבא הוא בעתיקא ולכן הוא רבא ולא זעירא ואין הועירא לריד לח' בגדים גם לכן הם בגדי לכן כי אוחס תיקוני דיקנא הם לבנים כאלג ע"כ מהר"ח ח' למת הנה ק"ל כי ה"ל לעולם לא היה לובש כ"ה ד' בגדי לכן ולא ראיתי תשובה לזה . ומ"ד

אדרא דיקנא דכהנא רבא בתמריה תקונין אלתתקן ובגין כך ממניח תקונין לכהנא רבא פי' שנמעלה מכהנא רבא דלחמא שהוא ח"ה כנ"ו יס' עיר כהנא רבא לעילא ולזה נקט כהנא רבא שמה ולא אמר דלחמא כמו בל"ה וזהו הנהגת רבא שהוא דעתיקא אינם בגלין ומאירין רק ח' תיקונין שהם ממרת ירב חסד ולמטה והם כנגד ח' לבושים כ"ג כחן למטה ובסמוך יתבאר אדרא כד' מאמא נחית על דקניה הה"ד כמתן הטוב על הראש יורד על הזקן כו' פי' כד' נחית מאמא שהוא אמן הטוב על הראש ואמר טוב שהארה העליונה הואת המכונה באמן היא צהא מן הטוב יסוד דעתיק המלוכא במלחא דח"ה וגנון כזה היסוד חסד דעתיק כמ"ס לעיל בפרשות כבוד ששה רצון ואמר על הראש שהוא ריבא דח"ה דהיינו המלך דיליה ומאס מתפשט לדיקנא דהיינו לממשה תיקונין שעל הח' דכהנא רבא כמפורש לעיל בסמוך שמרכ חסד ולמטה היא דיקנא דכהנא רבא ומאס יורד עוד ומתפשט לדיקנא דכהנא רבא כנ"ו זהו יורד על הזקן דהיינו ה' תיקונין עילאין ומאס לוקן אהרן הח' של כ"ג גרמנו זקן אהרן ר"ת ח' דיקנא ח' .

אותם דהיינו ד' מהשאלה וכוונת שכיחונן הד' ספיר'
 מסערה דיימינאה שהם נגד הד' לבנים גם סיים
 כי אותם תיקוני דיקנא הם לבנים כאלב שגם
 כונתו לומר אותם ד' מהשאלה כנ"ל הם לבני כאלב
 כלומר לעולם שאל' אלכל הם לבנים. אבל אותם
 הד' הם לבנים כאלב הם דייקא לאפוקי הארבע
 זכוביים וגם תיבת אותם כל לפרט ולומר שאין
 המנה שכל הח' כאלב שלעולם כלם לבנים אבל
 אותם הד' דסערה דיימינא כנ"ל הם

כאלב תכלית הלבנינות ונלע"ד שנתברר כונ' הרב
 אלה ואלו עלה על דעתו כלל השמנה היו לבנים.
 וראיתי לתת טעם בכחן למה שכתב הרב אלה
 שהד' בגדי לבן אצריך ללבנו נאמת אפודת הם
 כנגד ד' אותיות הויה ולא זכינו למצוא פ' דבניו
 אלה וגם שכתב בפירוש התיקונין דף ה' על מה
 שאמרם ד' בגדי לבן דמחיל בהון עיינו ע"כ ופי'
 אלה א' הנה פגם של עריות הוא בנינה ועי' ד'
 בגדי לבן ממשיך הארה מאבא שהוא עולת לבנה
 בסוד חור מקיף וכו' נמחל לו העון ע"כ נמצא
 שגם בפירוש זה רמזו הד' בגדי לבן של אבא לאות
 דקאמר ממשיך הארה מאבא שהוא עולת לבני' כו'
 והאמת שא' זה הם סוד ה' הלא השם אלם כי יו"ה
 הם בת' ת ומלכות ונלע"ד אסוד הדבר הוא עם
 הקימת עצמו אל הרב אלה אסוד כוללות אמת
 הוא עליית און לא' זה ע"כ ונודע כי זה הרמוזים
 ב"ה הם לעולם לבנים כי מהבט תחות דייקנא ד' זה
 ובהיו' אסוד אמת הוא עלי' ת' ומלכו למקו' א' זה
 כל השם הפך לבן והלבידו און נאמת ופנימיו א' זה
 כנודע כי הכלים הם העולות וקונים ג' זה תורה
 בהלבטם הפנימיות שלמעלה כמנון בסוד תוספת
 נשמותיו.

נמצא מעשה אב זכור לא היו למעלה רק ב'
 מלבושים לבנים דהיינו א' זה
 שבטם וכיום אמת קודם שעולים און זה לא' זה
 נהפך כל הד' אותיות של השם לבנים והם סוד ד'
 בגדי לבן של יום א' ק"ו ונאבדו אין אנו
 יכולים לרמוז ולבנות הב' לבנים של א' זה כי אין
 לנו בהם השגה אבל בשבת שמקור אוראינו
 והאגתינו דהיינו און עולים לא' זה אז מוכרחים
 אנו לרמוז הדבר וכיום ראש חדש נמצא
 כתוב בכתבים אצריך שינוי באכילה נרו ומלבושי'
 זה מוכיח עם מה שכבר נודע שהטעם שאנו תוללים
 התפל' נאמת מוסף הוא מפני שכלותו אע"פ יש
 גלוי

יעלה ואני בעד לוחך עפרא תחות
 רגליו אמרינן מלתא דאורי ניי חא
 למר והוא עם מה שכבר הקדמנו שכוללות
 הדיקנא ד' זה נעשית מיג ספירות פנימיים ואב
 מקיפין דכתר וחכמה ידירה דבחינת ספי' הפנים
 כמ"ס לעיל כמה פעמים והפנימיים מאיר' לפנים
 והמקיפין בסוד חור מקיף מנחוץ
 והנה ח' תדלק תמצא שהמקיפין של א' הח'
 שהם כנגד ח' בגדים של הב' המתחילים
 מרד חסד הם או . גבורה דחכמה . חסד דחכמה .
 בינה דחכמה ויסוד דכתר . הוד דכתר . כלח
 דכתר . ת' דכתר . גבורה דכתר . חסד דכתר .
 נודע שבחינת היסוד הוא מה' שמאליים
 הריב' השמנה בגדי לבן גדול . והנה פקח
 עיניך וראה שהם ממד' לבנים וד' אל והב'
 דהיינו הד' לבנים חסד דחכמה . כלח דכתר .
 ת' דכתר . חסד דכתר . הרי לך הד' בגדים
 לבנים שהם ד' ספירות מסערה דיימינא לוכן
 העליון דא' זה והד' הנשארים הם הד' אל והב' והם
 גבורה דחכמה א' . בינה ידירה ויסוד דכתר ב' .
 קוד דכתר ג' . גבורה דכתר ד' . א"ס ד' בחינות
 מסערה דמאלא והב' שאל' וכבר ידעת כי בינה
 דחכמה ויסוד דכתר נחשבים לאחד כי הם נכפלו
 האורות עיין לעיל בכיור של ה"ג מדינת א"ס
 כתוב הטעם א"כ תהילות לל' שמאלנו הד' בגדים
 לבנים והד' אל והב' מנח' וכבר נודע שהרב אל'
 מחלק העשר ספירות בה' נועים לחסד כו' זה לרין
 והיסוד נועה לל' שמאל' .

נבואת מעשה לדקדק בדברי מהרה"ו אל ולתת
 קושיית הרב למה אלה והנה מה שכין
 הרב ה"ו למה אל שמונת הרב אלה הוא שהכ"ג
 היה לוכן ח' בגדים לבנים אחר המחילה רבה לא
 עלתה קד על מחשבתו וקולמוסו כי פתח דבריו
 יאירו כתקופת דמאח' אל ח' בגדי לב' הם סוד
 תיקוני דיקנא רבא ולא קאמר ח' בגדי לבן אל
 ח' בגדי לב' סתם שאז היה מקום לקושיית הרב
 אמת אל ועוד פירש ואמר ואין הועירא לריד לח'
 בגדים ונודחי דקאי לבגדים הידועים ד' לבנים וד'
 והובין ולא קאמר ואין הועירא לריד לח' בגדים
 לבנים ועוד אמר אלה גם לך הם בגדי לבן ולא
 קאמר ח' בגדי לבן גם רמז להדיח ואמר אלה
 כי אותם תיקוני דיקנא הם לבנים ולא קאמר כי
 אותם ח' תיקוני דיקנא הם לבנים שנתנו לומר

וביו שפע אור גדול של עתיקה קדישא והוא למעלה מן התפילין ע"כ פי' שהתפילין הם אורות מא' זה לזון ולהיות שא' נאמן להם אורות יותר עליונים אנו מוכרחים לטלק התפילין והנה להיות און קבלו זה האור העלום של עתיקה קדישא בשעת מוסף לזה נראה אצריך לנו חלוק מלבושים ואם יהיו לבנים הרי זה מאוכזב דומית שפע דעתיקה בעל הרחמים אבל אין צורך שיהיו במספר כי אותם הם נגד הד' אותיות שכלו הפך לבן מאח' כ' הכל און קבלו השפ' הגדול של עתיקה במקומם ואי לא דמסתניא הנה אמינא אצריך ללבש ב' מלבושים לבנים נגד זון שהם קבלו השפע הנז' ואם אנו רמוזים ע"כ הנ"ל עד וה' יתחול בעדי .

ואח"כ מ' אצתי תירוק לקאית הנז' מהרב אמת עצמו ז' ולא ראיתי תשובה לזה אם לא שנאמר ששם שמד היה עובד ומחליף אותם ד' והיה לנפש ל' לבנים אחרים כמו הראשונים ואלו הם והראשונים אע"פ שזכרם בב' פעמים עכ"ל בקראים שמה בערך שאר ימים שלא היה מחליפם ולזה הזכיר הרב ז' אלה און יה' לרמוז א' הנז' וגם שאז מתגלה עתיקה כנודע עכ"ל ואתה תבחר ולא אני כי מה לחובב אל ארו הלכנון .

אדר"א דא תקונא חד דדיקנא דעתיק סתימא דכ"א ז' רבי שמעון יאזת אנת רבי יצחק למתמי ביקרא דקאנוי דדיקנא וסבר אפי דעתיק יופין עתיקא דעתיקין זכאה חולק וזכאה חולק עמוך בעלמא דאתי .

תקונא סתימא מתתקן ערא מריש' דפומא עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל קום רבי חזקיה וקאים בקיומך ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיקנא קדישא

פי' דא תיקונא חד דדיקנא דעתיקה . הו"ל דא תיקונא ש' תיקנא לפי האמת ומה' הוא תיקונא חד והנה אמרנו לעיל שמתיקון זה השאי רב חסד פתהיל התיקוני לב' דלעילא דעתיק' כ"ל באריות וזה כל לרמוז שזה הראשון של הדיקנא דהנא רבא וכאן סיים ר' יצחק לתקן תיקונא קדמאה דעתיקא מי א' כמוך .

וא"ר יעלה וראיתי לתת טעם במו שעשיתי עד עתה למה לזה רש"י לר' יצחק לתקן תיקון זה קדמאה של מי אל כמוך והנה אמרנו לעיל שפרוש קשית למה נקרא תיקון זה אל תיקוף

ותירץ שהוא חזק ותיקוף למתק היניים והגבורה ככת חסדיו הפשוטים והקדמנו בכתיבות רש"י וחבריו שר' יצחק בגבורה לזה למה דוקא לו לפרש תיקון זה כי נגוע לו בעלם כי אל תיקוף זה ממתק הגבורות ור' יצחק בעלמו הוא בגבורה ולזה ג"כ קראוהו ברוח הקודש יצחק ע"כ

אדר"א קם רבי חזקיה שארי ואמר אני לדוד ועלי תשוקתו מי גרם שאני לדודי מאוס דעלי תשוקתו מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבוזינין עלאין נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרין עיבר וחד חסוך הוה אסתמי כההוא נהורא כמאן דאסתמי

פי' התחיל בפסוק זה מחמת תשוקת אהבתו בחכמת האמת עד אנדבק רוחו ונפשו למעלה וראה בחינה תיקון זה כמ"ש נשא עון חמית ומ"ש מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבוזינין כו' פי' אראה ר' יצחק אור גדול וכו' היו כלולים הי' ספירות הכלולים בשם הוי"ה כנודע והיו מתרבים אלו האורות לשכ"ה אורות ומ"ש וחד חסוך שראה ג"כ השכ"ה דיניים ואלו היו מתמתקין על האור העלונים שלם של שם הוי"ה הנז' שם כן מתחלקין האורות של רחמים לשכ"ה כדי שימתק חד לחד

וא' וחד חסוך הוה אסתמי כההוא נהורא של בחינה ובחינה של דין היה מתמתק בשל רחמים לבן נקרא לאון יחיד וחד חסוך להורות שמתמתק כל בחינה לבדה

והנה האמת הוא שתיקון זה הוא השני של דיקנא דא"ל כמ"ש דא הוא תיקונא תניינא אבל הרב ז' אלה פירש זה התיקון עצמו בעשירי דא שהוא ג"כ נשא עון והטעם הוא כדי להורות אזה התיקון השני דא"ל מתתק ומתקן תמיד לתיקון העשירי של נשא עון לנשא עון לבן פירוש הרב בעשירי של אל אעפ"י דהכל מיירי בשני של"א ז"ע

וא"ר יעלה והנה נתתי טעם עד כאן למה היה מזה רש"י ע"ה לקום לכל תיקון ביחוד לכל חבר וחבר ועלי ספק שמוכרח שהוא מחמת השייכות שהיה לבחינה כל א' ואחד עם אותו תיקון שהיה מתקן וכמו שפרשתי לכל אחד מהם ע"ה עד פה וכן אמרתי שזו רש"י לר' חזקיה שיתקן תיקון זה של נשא עון ובכ"ז כחוד בממוך אעפ"י שזה התיקון הוא השני דא"ל שהוא נשא עון פירש

ביו שפע אור גדול של עתיקה קדישא והוא למעלה מן התפילין ע"כ פי' שהתפילין הם אורות מא' זה לזון ולהיות שא' נאמן להם אורות יותר עליונים אנו מוכרחים לטלק התפילין והנה להיות און קבלו זה האור העלום של עתיקה קדישא בשעת מוסף לזה נראה אצריך לנו חלוק מלבושים ואם יהיו לבנים הרי זה מאוכזב דומית שפע דעתיקה בעל הרחמים אבל אין צורך שיהיו במספר כי אותם הם נגד הד' אותיות שכלו הפך לבן מאח' כ' הכל און קבלו השפ' הגדול של עתיקה במקומם ואי לא דמסתניא הנה אמינא אצריך ללבש ב' מלבושים לבנים נגד זון שהם קבלו השפע הנז' ואם אנו רמוזים ע"כ הנ"ל עד וה' יתחול בעדי .

ואח"כ מ' אצתי תירוק לקאית הנז' מהרב אמת עצמו ז' ולא ראיתי תשובה לזה אם לא שנאמר ששם שמד היה עובד ומחליף אותם ד' והיה לנפש ל' לבנים אחרים כמו הראשונים ואלו הם והראשונים אע"פ שזכרם בב' פעמים עכ"ל בקראים שמה בערך שאר ימים שלא היה מחליפם ולזה הזכיר הרב ז' אלה און יה' לרמוז א' הנז' וגם שאז מתגלה עתיקה כנודע עכ"ל ואתה תבחר ולא אני כי מה לחובב אל ארו הלכנון .

אדר"א דא תקונא חד דדיקנא דעתיק סתימא דכ"א ז' רבי שמעון יאזת אנת רבי יצחק למתמי ביקרא דקאנוי דדיקנא וסבר אפי דעתיק יופין עתיקא דעתיקין זכאה חולק וזכאה חולק עמוך בעלמא דאתי .

תקונא סתימא מתתקן ערא מריש' דפומא עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל קום רבי חזקיה וקאים בקיומך ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיקנא קדישא

פי' דא תיקונא חד דדיקנא דעתיקה . הו"ל דא תיקונא ש' תיקנא לפי האמת ומה' הוא תיקונא חד והנה אמרנו לעיל שמתיקון זה השאי רב חסד פתהיל התיקוני לב' דלעילא דעתיק' כ"ל באריות וזה כל לרמוז שזה הראשון של הדיקנא דהנא רבא וכאן סיים ר' יצחק לתקן תיקונא קדמאה דעתיקא מי א' כמוך .

וא"ר יעלה וראיתי לתת טעם במו שעשיתי עד עתה למה לזה רש"י לר' יצחק לתקן תיקון זה קדמאה של מי אל כמוך והנה אמרנו לעיל שפרוש קשית למה נקרא תיקון זה אל תיקוף

לעיל שהם עוד כוללות 'ספירות הנקראים
 בז'ינין וכבר מפורש בסמוך מה היה החזיון
 אדר'א א"ר שמעון האדנא חתקאר (ס"א חתבס
 עלמא) כרין חת רבי הוקיה לעתיקא דעתיקין
 וא"ר יעלה לא מלחתי פירוש ונלע"ד שפירושו
 כך לפי נוסחא הראשונה האדנא חתקאר
 עלמא הנה הקדמנו דיקנא דא"ח נשאי מספירו'
 כתר וחכמה עיין לעיל מפורש כמה פעמים והנה
 מדה זו שוכה לראות ד' חוקיה שהיא נוסחא עון
 חמיתא הוא בבחינת הספירות פנימי' אל הדיקנא
 ת"ת דת' והנ' כינוי קשר הוא בה"גת כבוד נמותנ
 תלתא ות"ת הוא המקשר ומיוחד השני מדות החמד
 וגבורה כנודע כי אין קום א' של השני ההנהגו'
 לכדה שייכת אל במיווג הת"ת ולזה נקרא רחמי'
 משא"כ שזה מקד בי כלם יש להם גם פרטי קשר
 גבורה כו' אבל א"ח כולל השניה ומכריע בין הב'
 קלות דחסד ודין נמלא שקשר החמית' הוא ת"ת
 המקשר השני דיינין שלא יאריכו הרשעים ואלא
 יאכזבו ברגע

והנה להיות שמדה זו שראת ד' חוקיה נשא עון
 הוא ת"ת דדיקנא כנ"ל לזה נלע"ד שרמז
 ר"ש ע"ה האידנא חתקאר עלמא שכבר זכרנו
 ונגלה הת"ת דכתר ומילא מתקנין ענטיהם של
 מדות דת"ת שכל עולם ועולם ומקשר עלמא ויקר
 כינוי זה הוא כנלע"ד עיין בכפר מ"ן נמלא שעתה
 שנבלה ת"ת העליון דכתר דא"ח חתקאר עלמא
 דהיינו א"ח הנק' נמלא מקשר הב' מדות של
 חסד גבורה אגודה אחת ומנהג העול דחמית

שהוא מדה ממוצעת
 ולנוסחא הארינא חתבס עלמא הנה
 הנוסחא הראשונה פירשנו לפי
 ספירת המקור של קשר עון שהיא ת"ת דכתר
 אבל בפנימים הוא נלח דכתר ונודע שהנ"ל הוא
 ענף דחסד לזה רמז האידנא חתבס עלמא כי
 עד עתה בבחינות שקדמו לנו מלך כתר הס גבורה
 דת"ת דכתר ואמיתות הביטוס והמיתוק הוא על
 החסד או הכנף שלו נלח ברא כרעיה דאכזה
 עיין לעיל בז'יור בבחינות הדיקנא ותנין כל זה
 היעב זה הנלע"ד ומה המחילה .

אדר'א אמר רבי שמעון בלבו בז'יני' חזרין
 דחתיין בחאי עוקא קדי' אשהונת
 עלי קמיא עלאין דעלאין וחורע קדישא עלמה
 דנלחא

אחו הרב זלזה צנאח עון דלח שהוא התיקון
 ע"י ונתן טעם להיות שזה התיקון ממתק
 וממתקן תמיד לנשא עון דלח כי אמו בקרבו לכן
 עשה עיקר ופירש אותו בלח והנה תיקון זה הוא
 כנלח דכתר עיין בז'יור התיקונין לעיל ובבחינת
 החכמים אמרנו שד' חוקיה הוא בבחינת נלח א"כ
 לו נאה ולא יאה לתקנו מין במינו ע"כ

אדר'א בההוא נהרה עמיקא דמימיו מתפלגין
 פי' קממע יסוד דאימא הנקראת כן שנבקע כסוד
 מה שאנו מסנים בויעבור וגורם שיהיו
 בלח הר' תיקונין החסרים על הע' הפנימיים שיש
 לו ונכסם ל"ג וזהו וממיו מתפלגין ואורות של
 אימא נקראים מים ואל אכל אור כנודע מביאור
 הטיפה שיש בה' בבחינות אור מים רקיע אור
 בהיותה עדין תוך המה מים שכבר נכנס באימא
 ורקיע אחר שכגמר צורת הולד ולמעלה
 הנשמה

ומ"ש מתפלגין אחר שנכנסו המוחין תוך א"ח
 נעשו ד' בחינות חכמה בינה ודעת הכולל
 חסדים וגבורות כי בבחינת למעלה לא היו רק ג'
 בחינות ובאל נעשו ד' והם עוד הם' של תפילין של
 ג' וד' רחין

אדר'א ונהרין ונגדין לכל עיבר ממה דעלוי
 פי' לכל עיבר ממה דעלוי . שמאירין
 א' תיקונין אלו דלח לכל ז' ממה שנסלמו
 ל"ג מכה ההו"ה דחיותי דא"ח שנתך על ע'
 תיקונין שהיו לו מקודם וזהו ממה דעלוי
 אדר'א וסליק ההוא נהורא בשפתא דימא עלאה
 עמיקא

פי' שחד שנבקע יסוד דאימא הנ"ל חזורים
 האורות למעלה וגורמים שיהיו אז הר'
 מוחין בלח חכמה בינה חסדים וגבורות הניתנים
 לו ע' יסוד דאימא ובשפתא דימא הוא היסוד הנ"ל
 דבינה כי היא נקראת ויהי סוד שפה ומכאן יולדת
 לאה וכונת ויעבור לזכרה עיין בה במקומו
 אדר'א וכל פתחין ענין ויקרין בההוא פתחא
 חתפתחן

פי' הם עוד ק' שערי בינה הנשפעים דרך מלכות
 דבינה היא לאה

אדר'א אלא ז'יל' ונהס (ס"א מהו) כשרא
 דחמית פתחו ולמרו נוסחא עון חמיתא
 אמר דא הוא . תקונא תניינא יתיב
 כ' ד' חוקיה שלל מאותם הבז'ינין שהזכיר

דאנא חמי השתתף מה דלא חמא בר נש מיומא
דסליק משה זמנא תניינא לעורא דסיני ואנא
חמינא אנפאי נהירין כנהורא דמשא תקיפא
דזמין למיפק באסוותא לעלמא

פ"י א"ר שמעון כולהו בוזינין חברים דתיין
בהני עוקא קדישא ב"ו שהעיד ר"ס עליו
לכל אלו החברים שכלו עמו לזה האדרא שהיה
טעבנת עטולה והיו יושבים לפניו כעיגול כדי
שיראה את כלם וקרא אותם בוזינין שהיו מאירין
כנרות אנוקות וגם העיד לשמים וארץ עליונים
שהם זון שיעידו שהיה רואה באותה עעה מה שלא
ראה אדם מעולם מיום שעלה משה למרום

ומ"ס זמנא תניינא פ"י שזכה רש"י באדר' להשיב
הנשמה שהיה למר"עא כשקבל הלוחות שניות
ומ"ס דאנא חמי בעני תליסר חלין בו' ונהירין
כבוזינין פ"י שהיה רואה כל ה"ג תיקוני דיקנא
דל"א מ"סאכ באר החברי שהם היו רואי בעלמס
התיקון שהיו ונתקנים היה בגלה להם ואגב היו
רואים הארת שאר תיקונין אבל רש"י ראה כלם
מאירין כזהר הרקיע -

אדר"א זכתיב וזרחא לכס ירחי שמי שמס צדק'
ומרפא בכנפיה

ועוד דאנא חמנא דאנפאי נהירין ומשה לא ידע
ולא אסתכל הה"ד ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
פ"י דכתיב וזרחא לכס שמי זה מדבר לעתיד
י"ח שעתיד לירד העל כנ"ל מאו וזהו תיבת
מ"ח כמנין ארץ ואו יובלם התיקון של הש"ך
ניזו"רין שהם הרפ"ח עם הל"ב שהם מהם מכללם
וזהו ג"כ וראה שמי"ס ש"ס ש"ך ובלע המות
לכ"ח הם האל קליפות ולכן צדקה ומרפי בכנפיה
ס"ת אז ומשה לא ידע קשה שרש"י וזה
יותר ממר"עא ואולי שהתיקונין שנעשו באדרא
לא נעשו בימי מרע"ה תד האזן וזה ניזון משה
ע"ה בגלגול וזהו רש"י ואז נתקן מה שלא היה אפשר
באותו זמן ולשון לא ידע מורה על הזווג כמ"ס
וידע אדם שלא נעשה בזמן משה ע"ה כמו באדרא
בבילוי כל האורות ופרצופין העליונים מרוב
המעלות שהרי במשה כתיב וזו אמת לא קאלר -
זמח

אדר"א ועוד דאנא חמי בעני תליסר מלין
גליפין קמאי ונהירין כבוזינין וכד
אחפרס כל חד מנייהו מפומיכו אסתלק ואתיקון
ואחטער דמתער דאנפאי דתיקוני דיקנא וכל

אחרינין אשתאון ועוד דכל חד מתפרש בפומיכו
נהיר ואחטער ויתיב כמלכא בגו חיליה - וכד
אסתיים לאתמלכא סליק ואחטער בעטר קדישא
ואתתקן ואחטער ויתיב בתקוניו דדיקנא קדישא

וכן לכל חד וחד אודרוו חברין קדישין דהא
בקיומא דא לא יאה עד דייתי מלכא משיחא •
פ"י ועוד דאנא חמי בעני א' חילין גליפין
קדמאין שראה ה"ג תיקוני א"ח חקוקים

באותה הפרסא הנ"ל בדף קל"ב ע"ב מכל מקום לא
היו מיושבים כל א' במקומו עד דכל חד מתפרש
בפומייהו נהיר ואחטער ויתיב כמלכא בגו חיליה
ונתישב כל תיקון במקומו וכדף הנ"ל כנסוף ביאר
כל התיקונין שכבר כל א' יתיב באחד דיליה א' •

אמר ר"ס לחברייא כד אחפרים פרסא דא דאחון
חמאן עלנא אנא חמינא דנחתו כל התיקונין כו
שכשהיו דורשין אנתא דנחתו כל התיקונין כו
אותו תיקון כל זמן הדרשה ואמר - אנתקן סליק
ואחטער בעטרא קדישא ומכניזה אודרוו לעאו

ולתקן ביתר שאת גם מחאן וחילך על עסק תורת
האמת כי היא הפועלת והמתקנת הבחינו ועולמות
העליונים ועל' אנו וזכיס דייתי מלכא משיחא -
אדר"א קוס ר' חזקיה תניינא וחקיר תיקונא
תליתאה דדיקנא קדישא תנא עד לא קס

רבי חזקיה קלא כק ואמר חין מלאך אחד עשה
אני שליחות אחריניו ר"ס ואמר ודאי כל חד
וחד באחרייה ואנא ור' אלעזר ברי ורבי אבא
אשתלי' שלימתא עלאה קוס רבי חייא קס ר' חייא
פ"י קוס רבי חזקיה תניינא

יעלה ואתי קריתי ולא הבין המדר שהיה
רוצה רש"י עם הקמת ר' חזקיה תניינא כי הו"ל
היה בבחינת נלח כנ"ל וכבר הקדימו לו כסדר
ר' אלעזר ור' אבא חכמה וכינה ר' יהודה ר' יצחק
ור' יוסי בר יעקב חב"ת ואחריהם קס רבי חזקיה
כסדרן כי הוא נלח א"כ היה צריך שאחרייו יקום

תקן ר' ייסא שהוא כבוד ולא ראיתי
מעורר לזה ולא מבעיא שלא הקים לר' ייסא מאן
שהיה מקומו כבוד לא שהקדימו לו אחר ר' חזקיה
שהוא בלח ר' חייא ור' יוסי שהם ביסוד ומלכות
ונשאר ר' יוסי לאחרון שבכלם נמלא שכלם כסדר
חוץ מר' ייסא שהוא הודו צריך טעם

ובהה"כ לעד בזה הוא שרש"י היה רוצ' לעשות
המדר בחכמה גדולה ואגב חזקיה תרסי
דכ"י

ב' תיקונים ולזה אמר רשבי ואנח ר' אהא ואעור
נרי אשתלים שלימתא עילאה כי להיותם מבחינה
ג' ראשונות היה להם לדרוש ולתקן כמה פעמים
למה עשו

ו' א"ר יעלה וכלע"ד לתת עעם לשבח בהאי
פתיחתא אהה ה' אלדים כו" והנה הקדמנז
בסמוך שר' חייא הוא ביסוד ולזה קראו אותו ברות
הקודש חייא ע"ס היסוד הנקרא חי וזה לא היה
נודע בעת לידתו מה שעתיד לעלות ע" תורתו רק
ברוח הקודש ולזה תקף שקם נתעורר נבחינתו
ומתהווה לעשות פועלתו הווג העליון כי כל מדה
ומדה שהאדם אחוז בה כל תאוות בעולם הוליא
לאור כוחי אורא כמ"ס באברהם אי"ס המסד כו'
וכן דוד הע"ה היה כל ימיו נודד אינ' מעיניו ללחום
מל' מנות ה' כי היה מאורג כי דינא דמלכותא וכן
הכל ר' חייא פתח באהה ה' אלהים הנה לא ידעתי
כלומר אומנות שרשי הדיינו יסוד לזווג ה' אלהים
סגוד הווג הוא מיתוק כנודע ולזה נקט ג"כ לא
ידעתי המורה על הווג כמ"ס ידע אדם והסביבה
כי נער אנכי מונן עם מה שפירא פה בתחילת
האדרא כי בזמן הרב"ב היה העולם בעו"ש הגלות
שאפילו זווג האחור לא היה ר"ל מיתוק קל כי זווג
האמיתי הוא של פנים בפנים שהוא מיתוק בע"ס
כזה פרצוף גדלות שמה ההוי' ות הגלות למטה
למתק כמי בחי' האלהים כ"ל כזה היה מתרעם ר'
חייא ולא אחר כי לו נוגע היבר בשב וחל מעשה
כי אין זווג למעלה ככ" דריש אדרא פה וזהו כי
נער אנכי כי מניעת הדבר הוא כי נער אנכי שנער
עולה ש"ך דינין והיו הדינין בלי מיתוק הצריך
להם ממש אפי' אחר כל התקונין האלו העצומים
כי היה תוקף והתחלת הגלות ע"כ הנלע"ד

א"ר א' ותאלא בתיקונא קדמאה דדיקנא ותניינא
לאתבא ס"א לאקפא לתליתא
פ"י שמן הראוי היה שתיקון ח' וסני יחשבו
לאחד שכן הא' הוא מתחיל מתחת הפאה
והסני הוא השפה העליונה והינו רואים צומת
וקודם לראשון ח"כ היה צריך שיהיה הראשון
וכתירוך שאנו חושבים אותו לשני כדי שיהיה
התיקון הסמוך לו שהוא האורה שמתחת החוטם
לשליש שאם לא היה כך היו רחוקים והיה צריך
לדגב מהראשון שהיה השפה עליונה לשני סמוך
לפאה שהוא עתה הראשון שכן הוא צומת אחר
השפה הנז' ו' ו' ותניינא לאתבא תליתא
אדרא

ד היינו מה שכבר נודע שנצח הוד הם תרי פלגי
בופא וכבוד נחרכים הדינין בתוקף כי הוא ענף
הגבורה והיה דולה הרב"ב שיקום פעם שנית ר'
תזקיה שהוא נוצח שאחר שהוכיר ר' חזקיה הש"ך
דינין לרייכו מיתוק והיו מתמתקים ע" הנצח
ענף החמד בקימה שניה וגם כרי מעל ידי עו"ש
האורות שיקבל אורשו למעלה דהיינו מנצח יהיו
אורות גבורות נכריות וממתקות לכל דיני
גבורות של מעלה ואחר שפעם אחר פעם נבלו
שיו האלים התיקונים עילאין דא"ל כפראה אלא
נתקיים הדבר אז הרב"ב בעולם החמתו דילג
והניח קימת ר' יוסא שהוא הוד באחרונה כי
מקום אחר ביקש לו ארוכה והוא עם הטעם
שבידנו על סניו סדר סמי הקטורת שההוד הוא
באחרונה להיות שדיניה מרובים וסמכו אותו
לכחיכות העליונות כדי למתקן ע"הד אפי' אומר
כאן דהואיל ולא נמתק ע" נצח כנ" הניחו לאחרונ'
כדי שיתמתק בנקל אחר שכבר נבלו כל י"ב תקוני
דא"ל באורו עלומו ויפרש כלם עליו ויאשר רך
וגטוב ועל כזה לר' חייא שיקום ויפרש תיקון הג'
שהוא בסוד הוד כסדר התיקונין כדי שלא יתפרד
תחילות סדר הספירות ע"כ ומה' המחילה
אדרא קס דני חייא פתח ואמר ואומר אהה יי'
אלדים הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי
וכי ירמיה לא הוה ידע למללא והא כמה מלו"ץ
בפקו משומוי עד לא' אחר דא והוא אחר מלה
כדינא דכתיב הנה לא ידעתי דבר אלא תאנא ח"ו
דאיהו אחר על דא אלא הכי תאנא מה בין דבור
לאמירה אמירה הוא דלא בעי לארמא קלא דבור
בעי לארמא קלא ולא כדדא מלין דכתיב וידבר
אזים את כל הדברים הלא לאמר ותאנא כל עלמא
שמנו ההוא דבור וכל עלמא אודעו ונגין קי כנ"ו
וידבר ולא כתיב ויאמר אורף הכא כתיב הנה לא
ידעתי דבר לאכדא מלה ולאוכמא ברות קודשא
לעלמא חי הכי הא כתיב וידבר יי' אל משה לא נר
מאן הוא נביאה עלאה כמשה דלא זכה בר נש
כוותיה דהוא שמע דבור בהכרזה ולא דחיל ולא
אודעו ויאמר נביאים אודעו אפילו באמירה
ומלנין בדחילו

פ"י הנה נפתחת פסוק זה רצה לרמוז שמי
שגרם שקם הוא שלא בתקומו היה הדבור
אל אכרזה על ר' חזקיה כמ"ס קלא נשיק בחיל
דבור לשון קושי שהכריזו ש"א לחבר אחד לתקן

אדרא דכתיב הן כל אלה יפעל א פעמים שלש
עם גבר ותח' דתריך תקונין קדמאין
למיתי לתלייתא הו'

פי' דכתיב הן כל אלה יפעל א כו' שהול' שלש
פעמים וכו' שפעל הקב' ופעם שיחשבו
או הב' תקונין שהוא ה' הנק' א והשני רחום
שיחשבו לנשים כדי שיחשוב האורח דתחות חוטמא
שלישי ארך וזהו פעל א דקאי לתיקון ראשון
והוכרח שהאורח יהיה שלשי כדי שיהיה עובר על
פצע פנוי משער' ולא יהי' דבר מעבד לומר סלחתי
כו"ל והשלישי הוא שלש כמ"א ר"ל ג' לבטן
וכמ"א על לוי ותח' דתריך תיק ונין קדמאין
למיתי לתלייתא פ' א שנתפסה לנשים כדי שיחשב
האורח לתלייתא וכו'

אדרא דהוא תקונא תלייתא עאמצעיתא
דתחות חוטמא מתחות תריך
נוקבין נשיק חד ארחא ושער' אפסיק (ס"א)
אשפסק) כההוא ארחא אמאי אשפסק מאוס דכתי'
ועובר על פצע דהא אורחא אשתקן לאעברה ביה
ובגין כך יתיב תחות נוקבי חוטמא האי ארחא
ושער' אל פצעי כהאי אורחא מאוס דכתיב
ועובר על פצע למיבב אעברה עד ס"א על פומא
קדישא דיימא בלחתי -

פי' תקינות תלייתא כו' דשער' אפסיק כההו'
אורחא נלמא היה כן לא ודאי טעם הדבר
ככל או השערות שהם הני נורות הקדושות שלזה
הדיקנא הם סוד המלכים דא' א כנ' לעיל שיאלו
מבחינת אור חווד של נצח והוד מבירורי המלכים
והם כבוד וויין לכן הם ארוכים א"כ יאל לו קושיא
אם חכו אומרים שהשערות הם התיקון שהם
להעלים האור ולפעטו כי זה סוד תיקון א"כ זה
האורח שהוא פנוי למה נשכב לתיקון והטעם הוא
שברור כל הג' מלכים הראשונים שהם הג' תקונים
הראשונים כנ"ל כלם הוכרדו ונעשו בסינת שערות
ולתחו כלם בב' תקונים ראשונים כדי שיאל זה
המלך הג' שהוא התיקון ג' בלי שערות וכלי חלב
שום ריגס דין כלל' כדי שלא יהיה שום דבר
מעבד לסליחה דיימא פומא קדישא סלחתי כנ"ל
מא"כ ב' בלא אשתיקון ג' זה יש בו שער' קטנות
מאוס כובש עונות פ' כנר עובר על פצע ו'א
ושער' לא אחרבי פי' שנמשך הארה לזה
האורח מן חוטם דא' חמס אהיה כוב' במילוי
אף הה' וד' הם העולה קנ"א ועם ז' דמילוי קס"א

אף הי'וד הא וזה האור נמשך אח"כ מן זה האורח
א אורח אשתתיו במכוון המחלק השפה תחתונה
עד שנמשך זה האורעד תיקון הח' הנקרא נוכר
חסד והוא המול העליון שמתחיל מהאורח זה
התחתון והוא כובש דינין תיקון הט' הנק' לאפים
ונק' ג' כ' מלולות ים דקדושה ובפנמינות נקרא זה
התיקון הח' יכבוש עונותינו והוא כובשם ע' האור
הג' של קס"א ומסתלקים האוחזים בדינים ונופלי
למלול' ים של אותו סטרא ומפני כל או הטעמים
לא יתרכה שער כההוא אורחא והנמשך מוכן הכל
עם הכ'א

אדרא תאנא כמה ערקישאות מחאפן לההוא
פומא ולא אכתבלי לחד מכייהו דהא
אסתלק ואתעטר ידיע ולא ידיע תאנא כנניעות'
דספרא -

פי' שכל העולמות התחתונים הם מקוים לקבל
שפע מן זה הפה דא' ואינו נבלה לחמד
מהם ומ"א דהא אסתלק ואתעטר פ' אזה התיקון
של הפה הוה ג' כ' מכלל תקוני ראש שכו' לעולה
מן הוקן ומפני זה ידיע ולא ידיע
אדרא מהו דכתיב פצע זכו עובר לא זכו פצע
(מאי משמע עובר על פצע שפע דאקדים
ש'ן לפ'א לא זכו עומד ולא עובר) האי כועיר
אפי' מאי בין האי להאי כועיר אפי' כד נתיב
ההוא אורחא מתחות נוקבי חוטמוי כתיב ויחר
אף ה' גם וילך מאי וילך דנפיק רוחא דרובא
מאנן נוקבי ומאן דאשכח קמיה אזיל ולא אשתכ'
הה' כי רוח ה' נשבה בו ואיננו בארץ אפי'
כתיב ועובר על פצע וכתיב רוח עברה ותטהרם
ותנא הכא כתיב עובר על פצע כההוא ארחא -
התם ועבר ה' לנגוף את מזרעם וצאה חולקיה
דמאן דוכי להאי

פי' שתיבת פצע מיתרת דהו' לל נשא עון
ועובר תירץ כדי להשמיענו שאם זכו וחזר
בתשובה אז לא נכשיל נשא עון לא שבעון עצמו
נכפך ותוור לשפע אוחיות פצע מאש"כ במדה
זו כלא -

ושאל מה בין האי להאי פ' מה בין אורח לאורח
ותירץ שם כלא כתיב ויחר אפו כו' וזמילת וילך
קאי לויחר אף אמי שפוגע בזה האף וילך רחמנא
לילך אבל כחוטם דא' חייך דחייך וזהו והא
אי תא היכי דלהוי אכר ועונש שהכל תלוי במעשה
התחתונים וכתיב ועבר ה' לנגוף את מזרעם שהכה
אוחס

אזכר לו הוא סימן דכסוה האורח מתגלה לו
שנתקיים כל הדינים ככל

ו"א"ד יעלה עד חזן נתנו טעם לכל א' מהחברא
למה צוה לכל א' לקום לפרש תיקונו

והנה חזן נלע דטעם שר' חייא פירש תיקון
השלישי הוא כי זה התיקון הוא הוד דחכמה ורבי

חייא הוא היסוד כמו שהקדמונו בבחי' החכמים
ונודע שה' חסדים שמתפשטים מחסד עד הוד

כמ"ש עד הוד מתפשטת נכנסים תוך היסוד כי
לזה ירדו ליתנם למלכות למתק גבורותיה לזה

קט' ר' חייא יסוד לתקן תיקון זה שהוא גבור כי
משם מתקבל החכמה המתפשטים ונכנסים ביסוד

ויעורר החכמים העליונים שיתפשטו גם עד הוד
כדי שיקבלם הוא ליתנם לזוג הקדוש עוד

טעם ב' שנודע שהעשר מתחלקין לה דימיא וה'
ד' שמאל וכו' ללמדינו דלא תימא שכמו ש"ת

להיותו בקו האמצעי נוטה לחסד כנודע כן יהיה
היסוד גם הוא בקו האמצעי לזה נלע"ד גם כן

שזוה לר' חייא שהוא היסוד לתקן תיקון זה שהוא
ההוד להראות שהיסוד מתקן כלפי קו שמאל

א"ד"א תקונו רביעאה מתתקן אשר ונחית
תחות פומא מרישא חדא לרישא

חדא הה"ר לשארית נחלתו כד"א וכשאת תפלה
בעד שארית הנמלאה הנמלאה ממש שארית

דכתיב שארית ישראל ישאו עולה
פ"י תיקונו רביעאה נו' לשארית נחלתו

למה נקרא תיקון זה כך הוא כי שארית
הס ישרא כמ"ש שארית ישראל נו' וזה תיקון הוא

מלך הרביעי כמ"ש לפני א' מלך ב' מלך ג' לבני
ישראל ד' הרי שתיקון רביעי זה הוא נקרא ישראל

כמ"א וכשאת תפלה בעד שארית נו' פי' שאמר
רשב"א לר"ח שיתפלל ויכוין לנעלות תפלתו עד תקון

זה כי כבר הקדמנו כי צענין התפלה הפרטים
הראומים כל א' מעלה תפלתו עד מקום שידו

מגעת כמ"א ברב המנונא סבא לבעל החוטם חני
מתפלל וכבר פירשנוהו למיל ובלבד שמהיה לעולם

המתעבה דהיינו הרורא דלכא שהוא יתור דקה
מקושרת בא"ט כי הכל תלוי בידו הארבעה

ו"א"ד יעלה ולא נתן טעם למה תיקון זה
בשם ישרא יכונה ונלע"ד עשמה

שכבר הקדמנו כמה פעמים שדיקנא דא"ח היא א'
פסידות פנימיים וא' מקיפין דכתר וחכמה דר"ת

המארים בפנים
והנה

אזכר כמה הודא היואל מחוטטו וזכה חולקיה
קאי למי שזוכה להיות מושפע מאורה דא"ח

א"ד"א וזה הוא חקונו תליתאה דאורחא
דיקנא קירא קדישא עילאה

עתיק דעתיקי חמר ר"ג ודלוי קב' היסבי לאוטנא
לך וימדי לאגנא עלך ומאנא מאי דכתי' אשם אשם

בה' בעתיק יומין אתמר דהא הוא חדותא דכלא
פ"י דעכסיו נתישב ויתבי במקומו בדיקנא

זכרו רשב"א לר' חייא בשם אשם
שכחן באורח זה הוא השמחה ומ"א למה כפל

הלכון תירץ להראות ששם שמחה כל על השמחות
קאי לעתיק אשם בא"ח אשם בעתיק שחי הנביא

מתעורר בנשמתו בשמחות העליונות והעלמות
האו וזה כפל הלכון מפני ששם השמחה

והמשאש כפול ומכופל
ו"א"ד יעלה ולעיל בסמוך חמר שהארה הנמשך

לזה האורח הוא מן החוטם דא"ח ומשם
יואלים כל א' הפעולות ונודע שמלכות דעתיק

מתלבש בזה החוטם והוא מרכבה ליו וממנו מקבל
זכיוני שמחה היא במלכות כנודע לזה כ"ל שבאורח

זה הוא שמחה שך הוא האמת שהשמחה המלובש'
בחוטם גורם א' השמחות וזהו שאמר וקאי לעתיק

יומין דהיינו למלכות ידיה וכנ"ל ע"כ
א"ד"א תאנא בעעתא דאתגלי האי אורחא

דיקנא דעתיק יומין נלהו מארי דיבנה
ויללה ומאריהון דדינא סתימין ושתיקין וליית

דיסתח פטרא לאנשאא משום דהאי אורחא
ואתגליא לתקנא ומאי מאן דאחיז ג'א דאחית

אזכר ס"א משום דהאי אורחא סימנא לשתקותא
זמחאי הוא מאן דאחיז ואזכר לשמתאה להאי

אורחא רשים דהוא סימנא דעתיקא קדישא
פ"י תאנא דאתגלי האי אורחא נו' נלהו מארי

בשנגלה זה האורח אז כל דיני היצירה
בנק' מארי דיבנה הובם דיני העשיה הנק' מארי

דיללה וג"כ ומרהון דדינא שהם דיני הבריאה אז
כלם סותמות פיהם וסותמקין ואין יכולים ללמד

חובה וא' סותמקין נו' מפני שמתכסין מהארה
פכ' ומ"א מאן דאחיז ואזכר נו'

לכחי אורחא רשים פ'א מזה חנו ל מדים שמי
שאמר דבר להצדו ורזכה לרמוז לן שאל יגלהו

משים אלכסו על זה האורח
דהוא סימנא דעתיקא קדישא פ'א שהטעם

שנתן אלכסו על האורח כדי שיסתוק ממש
ד

והנה הג' תקונים העליונים הם בינה חסד
 גבורה דחכמה כי לא נגלו מחכמה דק מבינה
 ולמטה כנ"ל לעיל בהקדמות הדיקנא והתיקון זה
 ה' ה' הוא הת"ת דחכמה ולזה נלע"ד שנקרא בשם
 ישרא' תפארת ישרא' ובחינות זה הוא
 בשפירות הפנימיים כי ישרא' מלגו יעקב מלכר
 כנודע .

אדרא תקונא חמיסאה נפיק אורחא אחרא
 מתחת פומא הה"ד לא החויק לעד אפו .
 קוס רבי יוסי קס רבי יוסי פתח ואמר אשרי
 העס שככה לו אשרי העס סה' אלהיו אשרי העס
 שככה לו מהו שככה לו כ"ד' וחמת המלך שככה
 שכין מרוגיה ד"א שכין ברוגיה הה"ד ואס ככה
 את עושה לו הרגני נח הרוב .

פי' תיקונא חמיסאה אורחא כו' הה"ד לא
 החויק לעד אפו קוס ר' יוסי כו' אשרי
 העס שככה לו והקשה לו והכ"ל שכן לו והשיב
 כנ"ש וחמת המלך שככה פ' אשרכס ישרא'
 שיודעים ע' כונתם והפילתם לשכך חמת
 המלך בהמכת לו אפע והארה מא"א ודרש שככה
 לאון שיכון חף וחמה ופ' שכין מרוגיה שענין
 בשאר לו רוגס הרוב ולזה קאמר וז'אוס ככה את
 עושה לי ישאמר אפי' קוס רוגס של אחרון ופ'
 הרגני נח כו' לפני אדכבר קטן שיעשו הואיל
 וכאשר רוגס חזר ונעור כנקל

אדרא דא הוא דינא דדיני אשרי העס סה'
 אלהיו רחמי דרחמי דא שככה
 שמה לכלל כל שמהן וקב"ה מעבר רוגיה ואנח
 ביה לזעיר אפי' ומעביר על כל אינין דלכר .
 דתניא ארחה עילאה דיקנא קדישא * (עלאה
 עתיקא דעתיקי דאיהו נחית בדיקניה תחות נקבי
 דחוטמא דעתיקא והאי ארחה דלתתא שקילן אנון
 בכלל דא לעילא ודא לתתא לעילא עובר על פגע
 לתתא לא החויק לעד אפו ותניין לא החויק דלא
 אית אתר למיתב כמה דלעילא ייבי ארתא
 לא עבדא בל לתתא ייבד אתר לא עבדא תנא בכל
 אתר דבהאי עתיקא עמירא דכלל ארז' אהגלייא
 עב לכלהו דלתתא דהא אחזוי עיטא למעבד עב
 לכלל אחז דסתים ולא אהגליא לית עיטא ולית
 מוחן דידע ליה אלא הוא בלחזוי כמה דעזן עלאה
 לית דידע ליה אלא הוא עתיקא דעתיקי ועל האי
 כתיב מה גדלו מעשך ה' עמקו מחסבותיך אר"ש
 יתחננון עובדיך לעלמא דאתי מעם עתיק דעתיקי' **ח**

וא"ד יעלה דא הוא דינא כו' ורחמי דרחמי
 לא מצאתי פ' ונלע"ד אהוא מוכן
 עם המפורש דכאשאר שום רוגס הדין
 היה מצטער מרע"ה על זה עד שאמר ואס ככה
 כנ"ל וזהו שאמר דא הוא דינא דדינא שרוסס
 הדין הנשאר מתעורר תפק דין חדש על משהו
 ולהפך רחמי דרחמי דכאשאר תלק הדין לגמרי
 וכאשר ממותק מכל וכל אז איז דבר של מזהו
 מתעוררים תפק הרחמים מהרחמי שנשאר אכבר
 נמתקו הדינים ונהפכו לרחמים וזהו רחמי דרחמי
 דוק

וא"ד יעלה רחמי לתת טעם לשכך למה פתח
 ר' יוסי בהאי קרא אשרי העס שככה
 לו והנה הרב זלכה פי' פסוק זה במקומו שככה
 ג' מ' ה' ור"ל אשרי העס ששס מ' ג' גודע לו והנה
 תיקון זה הוא בת"ת דחכמה וכודע ששני בחינות
 אז נקר' מה מה שמו ומה סס כנג' נמצא שמאני
 לדדס שיך פסוק זה בתיקון זה דוק

וא"ד יעלה ונ"א לתת טעם למה לר' יוסי
 שיתקן תיקון זה כמו שנהגנו עד פה לאשר
 החדרים זלכה והנה פרסנו לעיל בבחינה החדרים
 ע"ש שר' יוסי הוא במלכות לכן יוס' גימ' אלהים
 תיקון זה הוא ת"ת לכן לזה לו רשכ"י יקוס
 לתקן זה כי הוא ממש שיך לו ובין ונגודי לעורר
 מאורש זה ת"ת ומלכות בשלמות לזווג הקודש
 ת"ת התיקון והמפרשו מלכות ר' יוסי ולזה נקט
 ג' כ' וחמת המלך שככה שיתקן דיני מלכות ככת
 הזווג עם סס מ"ה הממקה וזהו שפתח אשרי
 העס שככה לוספי' הרב זלכה ככ"ה עם מ"ה
 הקדוש דוק

אדרא תקונא שתי תאה מתתקן אשרא וסליק
 מלרע לעילא והפי תקדושתא דבוסמא
 עבא עד ריש' דבומא דלעילא ונחית אשרא דרישא
 לרישא דפתחא דארחה שתתא דפומא קוס רבי
 ייסא' ואתקין תקונא דא קס ר' ייסא פתח ואמר
 וחמד ימאתך לא ימוס וכתיב וכאסד עולם רחמת'
 הני קרתי קיינין אהדדי לא אקשו דתניין אית חסד
 ואית חסד' אית חסד דלבו ואית חסד דלכר חסד
 דלבו הא דלמרון דעתיקא דעתיקין והוא סתים
 בסמיה' דא דיקנא דאקרי פאת הוקן' ולש' עי
 בר נש לחבלא האי פטרא מאוס האי חסד דלבו
 דעתיק יומין ובג"ב כתיב דלתתא כתיב ביה לא
 יקרחה קרחה בראשט ופאת וקנס לא יגלמו מ"ט
 כג"י

בנפך ולא לחבלא אורחוי דחסד דעתיקא דכהן
מסערה דא קא אחי . ותחנא בכניעותא דספרת
בכלא אצטריך חסד לאתרבאה ולמכני ולא לקטועא
ליה ולא אשתרי מעלמא והאי דכתיב וחסי מאתך
לא ימוש חסד דעתיק יומין ובחסד עולם חסד
דאקרי חס' עול והאי אחר ד'אח דכתי' אמרתי עולם
חסד יבנה והאי חסד דעתיק דעתיקין הוא חסד
דקאוע וחסד דקאוע לאו בחיי גופא אמתר אלא
בחיי דכמתא ובג' כ כתיב כי חסדך וחסד הוא דא
הוא תקונא שתיחא דדיקנא יקירא דעתיק

פ' והנה הקאו ב' קרתי אהדי וחסי כו'
וכתיב ובחסד עולם דמשמע שיתנהג עה
אדאל בחסד שמתנהג בכל העולם ובראשון משמע
וחסי מאתך חסד המיוחד לם ומירץ אפסוק
וחסי מ' תך מיירי בא"א ובחסד עולם בא"א הנקר'
עולם כי הכל לפי הזכות כך משמעים בזה העולם
וזה החסד דא"א הוא תיקון השאי ורב חסד שמש
מתחיל דיקנא דהנא רבא כנף לעיל באריות
ומ"א ולא כפי בר נש לחבלא האי סטרא מאוס
האי חסד דלגו כו' פי' שזה החסד הנ"ל שהוא
תחילת ה' תיקונין או בגדים דכ"ז הוא מאיר
ומתפשט בדיקנא דא' ולזה ל"ך לקיים מצות
הפאה כהוגן שלא לחבלא ח"ו דהאי חסד קדישא
עלגאו ואיעורה עד מקום החלק הנכנס במצח
ברוחב ובגובה באלו תעלה האזן למעלה ומעט
יותר ובכל זה המקום אל תשלח בו יד ח"ו כי נגע
בכבודו של חסד העליון/ דהנא רבא ורב חסד
מלבד טעם השני כי הפאה היא מלכות מהעשר
ספירות של כוללות הרחש המתחילין מעילא

ו' יעלה ואיכא למדק למה בחסד דא"א שהוא
וחסי מאתך לא ימוש חסד למה אמרו אף כאלו
מיירי בחסד דידיה וקראו חסי ובחסד שלו קראו
חסד עולם כמתא והפאה מסתברא ונלע"ד עם מה
שהקדמנו כמה פעמים שאין לא"א רקע' תיקונין
תמריים בפני מיות דיקנא שלו והם נמשכים מהח'
של הכ"ג המתחילים מתקין זה ורב חסד ובחננו
מתפללין ע"י כונת ויעבור נמשכים אז גם הד'
תיקונין עליונים של א"א ובשמים לא"א עם הכולל
הנ"ל שלו נמצא שזה החסד העליון דדיקנא דהנא
רבא הוא של א"א ממש כי מאיר בו תמיד כי הוא
בראשון והכולל השמות דכ"ג המאירין בו

בתמידות כסוד יורד על הוקן קוף א' ה' ה' ר"ת א'א
כנף לעיל באריות לזה קראו בחסד חסי כי הוא
שלו ומאיר בו תמיד והטעם שקראו לחסד שלו
חסד עינם ארצונו לומר שאין כונתו ית' כפי יכול
להשפיע לישראל מחסד שלו שהוא חסד של הרמים
כוללת ד' דין כי זה לעולם כלו כדי שיתקיימו
אבל כונתו שיוכו ישראל ע"י מעשיהם לחותו חסד
העליון מאתך לא ימוש כהם שאינו זו ממנו לעול'
וה' יחזול נעדי ע"כ

ז' יעלה וטעם שזוה לר' ייכא לקום
לחקון זה הנלע"ד הוא שתקון זה
הוא הוד דחכמה בפנימיים ור' ייסא הקדמנו
בבחי' החברים שהוא הוד ומלא מין את מינו
ונייעור גם שתיקון זה גבורה במקיפין לזה צוה
לר' ייסא שיקום שיעורר חסד עליון דהנא רבא
למיתוק בחינת הוד ושוראו גבורה . וע"כ
זכינו ת"ל ליתן טעם לכל א' מהט' חברים טעם
מספיק לכל א' ואחד כי פשטו הוא כי בכונה
מכוונת היה מצות רב' ע"ה שיקום כל א' לשרא
חותו תקון ולא מלאחתי אי שאל ידו בזה ומכאן
ואילך לא דבר רק רשבי' רבי אעור רבי אהא ור'
יהודה רשבי' והשנים כבר הקדמנו שהם כנגד ג'
ראשונות בת"ר חכמ' ב"נה ואורמנותא יתיבי
לזה לדרש לכל חפניהם פעם שמים ושלם לאפוקי
ר' חוקיא שיאל הבת קול אין מלאח א' עובדה ב'
שליהיות והטעם שר' יהודה חור גם לדבר עמהם
להיות שהוא בחסד ונדע מכוונת מוכה ולולב דהו'
יומא דכולא ולעולם חזור עם כלם גם הכא אפטר
שמה הטעם חור לדבר עמהם אלהה ע"כ .

ח' אדרא תקונא שביעאה פסיק אערא ואתחון
ב' תפוחין בתקונתא דכוסמא -
שפירין ויאן למחוי פתח ר"ס ואמר כתפוח כעצי
היער כו' מה תפוח זה כליל בתלת גווני כך
קביה תרין תפוחין כליל אהא גווני ותרין
תפוחין אילין דאינון תקונא ז'

ט' תקונא שביעאה פסיק אערא כו' זה
הוא התיקון עצמו שפירשנו לעיל שהוא
תרין תפוחין מקום פנוי משערות שהוא באמת
והוא כולל כל הששה תקונין שקדמו לו לזה פתח
הרשב' כתפוח בעשי היער . וז"ל מה
התפוח כולל ג' גוונ' כן התרין תפוחין כוללים ו'
גוונין והג' גוונין הם לבן ירוק אדום לא שמעלא
יא גוונין ח"ו בתרין תפוחין דא"א כי הוא רקמא

כשועים רק סוף הפסוק כמשוה בו' קאי ללא ואס
 נגלים הפעולו לפי מעשה התחוננים וזהו שלקמן
 משבחת כ' לקב"ה כמשוה בע"י היער כן דודי כו'
 ומ"ט תיקונת שבעינאה לחפוקי קל"א שהוא
 בתיוקן ה' התרין תפוחין ולקמן יתבאר
 מקומות הע' תיקונין ד"א כ"ע ה' .

אדר"א אינון כללא דכל סיתא תקונין
 דאמינא ובגיניהון אתקיים באור
 פני מלך חיים ונתא מהני תפוחין נפקין חיי
 לעלמא ומחזין חידו לזעיר אפי'ן
 פ"י אינון כללא דכל סיתא תיקונים כו' .
 שהתריין לתפוחין הם כ' ללים ה' תקונין
 הקודמים לו

ומ"ט ובגיניהון אתקיים ואור פני מלך כו'
 כ' שבשכל פנים א' דהיינו הב' תפוחין
 ה' אתקיים הפסוק ה' שמהיריס בפני א'
 בתפוחין שלו ואור פני מלך ק'י כ"א האור דא"א
 בשני מלך שהוא א' ובסקין חיים לעלמא שמהיר
 א' ומקיים כל העולמות ע' הארות א' העולמות

אדר"א כתיב יאר ה'
 כניו אליך וכתיב באור פני מלך חיים באור פני
 הלך אליך אינון תרין תפוחין דתקרובת דבוסמא
 דאמינא יאר ה' פניו אליך פנים דלבר דכד נהרן
 מתברך עלמא ותאנא כל זמן דהני בוציני דלבר
 נהירין כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגז
 בעלמא ומה א' הני דלבר ק' תרין תפוחין דנהר
 תדירא דחדאן תדירא עא"כו תניא כד אתגביין
 תרין תפוחין אליך אתחזי ועיר אפי'ן בחדותא
 וכל אינון בוצינין דלתתא בחדותא

וכל אינון דלתתא נהרין וכל
 עלמין חדאן ועלמין מכל עלמותא
פ"י דכתיב יאר ה' כו' וכתיב באור פני מלך כו'
 שמוה האור הנמשך ללא ואור פני מלך
 מש יאר ה' פניו לישראל ותאנא כל זמן דהני
 בוציני בלבד מאירין כו' מוכן אכל זמן שי' הארה
 זו הגדול א' מאיר לכל העולמות .

ומ"ט ומה כו' פ"י ר"ט שכ"א מאיר
 לעולמות מאור זה הגדול כל העולמות מתמתקין
 הוא בעצמו לא כ' שמתקו הדינין שלו ומתבעלו'
 ומ"ט וכל אינון דלתתא כ"ע דכל אינון בוצינין
 דלתתא בחדותא פ"י הספירות של מלכות וכל
 עלמין חדאן הוא ב' זכות ח"כ ביות של
 העולמות כ"ע אלו נמך הארה אפי' להם .

אדר"א וכלא חדאן ונהרין וכל עינו לא פסוק
 כללו אתמליין בשעתא חדא כללו

חדאן בשעתא חדא
פ"י וכלא חדאן אפי' זה העולם השפל נמשך
 לו שפע והארה .

אדר"א ת"ח פנים דלבר אית זמן
 דנהרין ואית זמן דלא נהרין ובג' כ' כתיב יאר ה'
 פניו אליך יאר פניו אתנו סלה מכלל דלא הוי
 תדירא אלא כד אתגליין תפוחין דלעילא תאנא
 אלין תפוחין דסתימין נהירין וחזרין תדירא .
 ומנהון נהירין לתלת מאה ושבעין עיבר . וכל
 סיתא תקונין קדמאין דדיקנא ביה כלילן ה"ד
 יבז ירחמנו יבז מכלל דומיין עמריין וזמנין
 אתגליין הכא הוא יבז ירחמנו ובהאי דלתתא
 הוא ואמת דא הוא תקונא שביעא דכליל סתא

בתרין תפוחין דעתיקא דעתיקין
 תקונא תמיכאה נפיק חד חוטא דשערי סוחרני
 דדיקנא ותליין בשקולא עד עבודא . קום
 חלעור ברי אתקין תקונא דא

פ"י ת"ח פנים דלבר אית זמן כו' פני
 א' תלוי הארתו שיאירו פני א' א' כפניו
 דהיינו בתרין תפוחין הארת התרין דא"א ופ"י
 יאר ה' פניו אתנו כשיאר ה' פניו א"א ללא א'
 יאר פניו אתנו סלה

וכהרין לש"ע עיבר הם השני א' במילוי שי'ם
 בפני א' א' ואלו התרין תפוחין ג'
 א' למד א' לזר ג' ש"ע והשאר מוכן
ומ"ט ה"ד יבז ירחמנו יבז מכלל כו' פירוש
 חוזר למה שאמר אליך תפוחין בתימין
 משאן אנו לומדים שי' זמן שסתומים אלו הפנים
 ואינם מאירין וא' יבז

ובהאי דלתתא הוא אמת פ"י שכתבון ה"ב
 תיקונין א' רחוס כו' תיקון א' נק'
 אמת בשמאירין פני א' א' א' לו כל ה"ג
 בשלימות

אדר"א קס' ר' חלעור (בריה) פתח ואמר
 הכל תלוי בטול ואפי' ס"ת שבהיכ'
 מלה דא חוקימנא כמפרא דכניעותא והכא אית
 לאסתכלא וכי הכל תלוי בטול ומנין ס"ת קדש
 ונרתקו קדש וההיכל קדש וכתיב וקרא זה אל זה
 ואמר קק' קה' תלת אינון וס"ת לקבליהון נרתקו
 קדש וההיכל קדש והוא קדוש והתורה נתנה בג'
 קדושות בג' מעלות בימים שלשה סיכה בג' לוחות
 וארין

וארץ והיכל ב"ת תליא ואיהו תליא במוזל ומתיב
 ומאותות השמים אל מתחו מאן דאיהו בקדושות
 הללו להוי תליא במוזל אלח הכי אוקימונ פספסו
 דבניעותא האי חומס יקירא קדישא דכל שערי
 דדיקנא תלין ביה אחקרי מול מ"ט משרד דכל
 קדשי קדשין קדושיא בהאי מולא תלין •
 פ" קס ר אעור כו הכל תלוי במוזל ואפילו
 ס"ת שלא יעלה על הדעת שמה שאר"ל
 הכל תלוי במוזל שהוא בא מה"ז מולות שהם דברו
 בחכמה וכן כל דבריהם זל רומזים קדושות עליוני'
 למבין שהרי ס"ת קודש והיינו זל ונרתקו קודש
 דהיינו מלכות וההיכל קודש יסוד דבינה שמשם
 יאלו ס"ת ונרתקו ו"ה שבסם ומה שהזכיר הג'
 קדוש כנגד ג' בחינות הנ"ל והקורה נתנה בג'
 קדושות וקידשתם היום ומחר כו והיו נכוני ליום
 השלישי והג' מעלות שאמר כהנים ליום וישראל •
 ומ"ש שכינה בשלש לוחות ארון היכל שאינ'
 שורה רק בג' בחינות או ואין יתכן ס"ת
 תלוי במוזל ומתיב מאותות השמים ל מתחו כ"ש
 וק"ו ס"ת בעלמו ומירץ דלח קאי המול שבי"ב
 מולות רק למיקון העליון הוה דמולא דח"א נוזר
 חסד שהכל תלוי בו שמיחודו עם בת וזוג מול
 היתחון ונקה שמות הקדושים ע"ב יק"א משפיעם
 לא ז"ו ול"זן וכל שפע העולמות תלוי בהם על זה
 דמוזר ר"ל הכל תלוי במוזל אפי' ס"ת שבהיכל שכן
 הוא האמת וכל שערי דיקנא תליין ביה ואחקרי
 מול פ"ו שאעפ"י שבס"ד קראו לזה המול חד חוטא
 שנראה שהוא ח' ל"ב אינו ק לא מה שקראו אותו
 כך הוא מפני שהוא ארון עד טיבורא דח"א אבל
 לעולם שיש בו היבנה שערוה שהם ליכורו השפע
 וקדושה ואם וכל שערי דיקנא תליין כו פי' שכל
 או השערות של המול כלם ארוכים ושל למה נקרא
 מול והשיב דכל קידושי קדושין בהאי מולא כו פ"ו
 שכל הג' ראשונות שהם חב"ד כלם הם תלויין בזה
 המול כה א"ו זה תחת מול זה כנודו זה סוד חבד
 כי סוד הדעת יואל משניהם כנודו והם נקראים
 קודש חד קודשין תרי הרי ג' ואם דכל קודשא
 דקדושיא בהאי מולא תליין ומולא בעלמו הוא ג'
 ע"ח שהם ג' הו"ות שיש בדיקנא עם הכולל הם
 ה"ב כ"ל כמה פעמים שכלם כוללים בזה המול •
 ג"כ נקרא מול מפני שממנו נוטף ונוזל שפע
 והארה לכל העולמות

אדר"א וס"ת אע"ג דאיהו קדו' לא חל עליה
 עשר קדושין עד דעייל להיכל כיון
 דעייל אחקרי קדוש בעשר קדושות כגוונא דלעי'
 דלח אחקרי היכל אלח כד אמתכרן עשר קדושות
 ותאנא הכל תלוי במוזל דאיהו האי חוטא יקירא
 קדישא דכל שערי תליין איהו אחאי אקרי מול •
 מאדם דמניה תליין מזלי ומולי מניה עלחין
 ותתחין ובג"כ איהו תלייא וביה תליין כל מלי
 דעלמא עלחין ותתחין ואפי' ס"ת שבהיכל
 דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עם
 שאר קדושין וכלהו תליין בהאי •
 פ" וס"ת אע"ג שהוא קדוש לא חל עליה ז'
 קדושין עד דעייל להיכל דע"א ז"ל חין
 לו בתמידות רק ב' פרצופין זה תוך זה הראשון נק'
 פרצוף דעיבור שהוא נקרא פרצוף הנה' א' עפ"י
 שהוא שלם מעשר וכן האמצעי שזה הנקרא
 פרצוף דהג"ת אעפ"י שהוא שלם מעשר ואינו ע"ז
 תפילותינו כל יום בתפילת חסרית ממשיכים לו
 פרצוף הפנימי ונשמה כלא הב' הנקרא פרצוף
 גדלות ופרצופים או הם בחינת נר"ן וזה האחרון
 הפנימי ותוכו הוא הנשמה והעיקר כי חין הולא'
 נשמות רק שבב' פרצוף זה וזה שהמר כחן אע"ג
 דהוא קדש שכבר יש לו הב' פרצופין לא חל עליה
 י קדושין המתים עד כו' דהיינו שפולה לקבץ זה
 הפרצוף העקרי גדלות מבינה הנק' היכל וכן
 ע"אזד בינה בעלמה לא אקרי היכל עד שמתהדרת
 דהיינו נשמה מקהלת שפע של כל העשר דחכמה
 ומפני שנמוזל זה תלויין בו עלחין
 ותתחין לזה גם מול זה תלוי למטה וארון יות מכל
 שאר תיקונין •
 ומ"ש ואפי' ס"ת שבהיכל דמתעטר בעשר
 קדושות לא נפיק כו' פי' שאפי' זוג מ"ן
 הרמוז ג' כספר תורה בהיכל תלוי ביה המול •
 וכן בניי חיי ומוזני אר"ל במוזל תליא הוא בזה
 המול וזהו וביה תליין כל מייל דעלמא כו'
 ומ"ש לא נפיק מכלליה קאי ל"זן שהם וכל
 שאר קדושות תלויין במוזל
 ודע שכל הדברים העלומים האן התלויין במוזל
 זה הוא להיות חסד העליון דעתי המתלבש
 תוך גוונתא דח"א מאיר במוזל זה ומשביע בו
 ולזה נקרא זה המול נוזר חבד ע"ש זה הקודש
 העליון דעתיק המאיר בו •

אדרא ומאן דחמי להאי תקונא חתכנאן חזיביון מקמיה ומתכפין בה"ד יכנס עונותינו ח"ל ר"ש בריך ברי לקדשא דקדישין עתיק מכלל

פ"י ומאן דחמי להאי תיקונא כו' איה המול הוא כובש עונות מפני שבשמתגלה או התיקון הע' הנק' מ'ולו' ים דקדושה ע"א שהמלאכה שנעשים מן העברות ר'וים לחזו בתיקון של מנה שבגדו דלא הנקרה לחלפיים ובסמוך יתבאר וכשמתגלה המול העליון נכפין ונכבשים ואינם אולם תקונא תשיעאח מתערבין שערי עם אינון שערי דתליין ולא נפקין דה' הן דא קום רבי אבא קם רבי אבא ואמר אלן אינון שערי דמתערבין עם אינון דתליין אקרון מ'ולות ים מקום דנפקי ממותרי מוחא ומתרי רמיז כל מארי דתנעין חזבי דכני נאח ומתכפין אחר ר"ש בריך תהא לעתיק יומין

פ"י תקון תשיעאח קם ר' אבא ואמר אלן אינון שערי דמתערבי ט' שהשערות ט"א סמוכין לאל של תיקון השמני שהוא המול הזה נקראים מ'ולות ים דקדושה מפני שאלו ממותרי מוחא שהוא חכמה דח"א שבה מתבטב גבורה דעתיק שהיא ים החכמה ומ'ולות פ"א כמו פיסול מותרי ים החכמה שבה התיקון הע' הנקרא מ'ולות ים באסמו כל מותרי דיני החכמה וכבר כתבנו איה בהעלם גדול

ומאי אתרא רמיז כל מארי כו' פ"א מ"א למעלה שנוה התיקון נאחזים כל המלאכים הנעשים ע"ה עונות התחתונים ומ"א ומתכפין סירכנו לעיל כשמתגלה המול כו' כופי אותם ומתמתקין

אדרא תקונא עאיראה נחתין שערי תחות דיקנא וחפין בגרונא תחות דיקנא קום רבי יהודה קם רבי יהודה פתח ואמר ונאו במערות לורים ובמחלות עשר מפני פחד ה' מ' מפני פחד ה' הא חתידע דמאן דליהו לבד פחד ה' אתקריי' ומהדר גרונא אינון שערי דתחות דיקנא ואתקרון הרר גאונותרי תיקונא עאיראה תתן אמת ליעקב

פ"י תקונא עאיראה כו' קם רבי יהודה ואמר ונאו במערות לורים כו' ומ"א ומאן דליהו לבד פחד ה' אתקריי' פ"א איה התיקון הוא

נלח במקיפין ונה' נקראים לבד מנפוח ונלח כולל הוד ובהיות תיקון זה נשא עון נפוח במעור לורים דקאי לפי הדינין וגם עעם אחר לכו' זה התקון בקלה דיקנא ובעופא סמוך לגרון מפני זה ג"כ נקרא ליהו לבד וגם נקרא פחד ה' שהוא קם בקלה יושב על משמרתו כגד הנגדיים והוא כמו דלת הנקבע בסוף לשמור הבית וכו' אלו מכוניס בק"א ש"ל המטה כשאוטרים רוממות ל' בגרונס כו' לעשות נקמה בגוים שבכללם הם המוקין ואף על פי שנקרא פחד מהטעמים הנ"ל נקרא גם הדר כי הוא נלח דיקנא כנ"ל קני ימין ואמר תתן אמת ליעקב כי תיקון זה הוא ת' ת' כפנמ"א

אדרא תקונא חד סר דלא נפקי נימא ח' נימא חסד לאברהם

פ"י תקונא חד סר לא נפקי נימא ח' נימא חסד לאברהם פ"ה העאירי וזה האל דומין זה לזה כי ה' הם נלח ות' ת' ויה התיקון הוא ת' ת' ונלח במקיף ובפנימי ומפני זה הטעם העאירי הוא כולל ה' האל כי העאירי הוא שערות דתחות גרונא וה' האל הם דלת נפיק דא מן דא שהם אוון וזה נחשב לתיקון אל וזה התיקון נקרא חסד לאברהם בדרך חספין ומפני שהם כלולים באחד נקראים אמת ליעקב חסד לאברהם שיעקב שהוא רחמים לא נפיק ממדת החסד מטה כלפי חסד לכן נקראים בתיקון ח'

אדרא תקונא דתריסר דלא תליין שערי על פומא

פ"י תקונא תריסר דלא תליין שערי עד פומא פנויחא משערות כחז ספ"ו כבר לעיל הכל כחצערך

אדרא ופומא חספין מכל סטרין **פ"י** ופומא חספין מכל סטרין שאין לומחין שערות הספה התחתונה אל חוץ לפס ואין נוגעים לפה ככל ומ"א דלת תליין שערי על פומא פ"א שאין לריך שיתלו שערו' ספה העליונה על הפה

אדרא ויחון שערי סחור סחור ליה בגין דלת אשתכח ערשות' כמה דאלערי ערשות' במאי קא מיירי דינא בלחמ' (ל"א בתר) דינא ערשותא אשתכח וכי שערי דדיקנא ערשתא אינון או דינא אינון והא כלל רחמי אמתון אלת דלת אשתכח ביאובא (ס' א' כנאובא) דרוחא דועי' אפיין דתלחא מהאי פומא קדישא עלאה קדש קדשים נאשא

כשכל רוחא מאי רוחא רוחא דאתריק (ס' א'
דאתריק) ביה דמתלבב ביה - כ"ל דאתתקון ומתלבב
ביה. ועיר אפיין ומתרי רוחא מתלבבין כל חינן
דלתתא.

פ' ויחן עשרי סחור פחור כו' סגראי יפיס
ונעים סביר לפה כמעין המסוכב חילנות
יפיס

כנין דלא אשתכח ערמותא כמו דאלטריין פי'
שמוה הפה דח' א' יוצא הכל ומתיר ללא
זריין אילא במרוצה בלי עקוב וזו חין ערמת
ולא דין שהדין מעכב השפע

ז' תאנא מהאי פומא נשכח רוחא כו'
במתלבב ביה א' כו' פ' שמוה הפה
דח' א' יס אס ס' ג' הקרוש עם כ' ב' התוון וזה סוד
הפה קלא ס' גני בחינות גימ' פ' ה' וההכל אחרנו
ש' ואלא ממנו ל' א' הוא המילוי של ס' ג' שהוא
ל' גימ' הכל .

ומ' א' שמתלבב בו פ' אעפא חור מקיף ל' א'
ל' ב' ראשונות שלו .

דע שיש בפנים של ח' א' א' אמות של ס' ג' ג'
בכל פן ואחד בחוטם ויזאל נוחס א' הכלים
והס בנימ' ס' ד' והס עשר היו' סנדעת ד' א' שבע' א'
מאו ה' הכלים היו' אלאים כב יכול משה דח' א' ומה
הדעת דח' א' יוצא ג' הכל ומקיף ל' תחתונות
שלו כמ' א' וכדעת הדרים ימלאון ז' א' ומתרי רוח'
מתלבבים כל חינן דלתתא

אדרא וכד הו' רוחא נפיק אחר' לתתין ו'
אף עיבר ואתפשט ס' א' ואתפרשא כל
חד בלחודוילאתריה

פ' וכד רוחא נפיק אתפרס ל' א' אף עיבר כי
ההכל היוצא מזה הפה שהוא ס' ג' וכ' ב'
אתוון אינו יוצא כ"ל מהמילוי שהוא ל'
ומ' א' ואתפשט כל חד בלחודו פ' א' של הכל
מה' מקיף לספירה א' מה' סתומות .

אדרא וכל מאן דאתחוילאלתלבבא מיניה
אתלבב ועל דא עערין לא אשתכחו
על פומא קרישא תאוס דרוחיה נפיק ולא בעי' למלא
אחרת לאתערבא ביה ולקריבא בהדי

פ' שנתקף ג' כ' קודם אל חב וזח' כ' לאימא
לעוררם א' הווב ומן אימא נמשכים ל' א'
ז' א' וערות לא אשכחו כני ש' א' ההכל תקף בלי
שיכוב ב' ל' .

אדרא ודא הוא עמיחתא דכלל .

פ' סוה ההכל היוצא משה דח' א' מקורו מהדע'
דעתיק דמתלבב בהירוח סבין כתר וחכמה
דח' א' והוא סמום מאד ואין דעת זה מתבלה רק
כפה דח' א' וזהו סוד דעת גביו כפומא ועדין כזה
הפה הוא סתום ולא כ' כ' כמו למעלה . וא' א'
ותאנא מהאי פומא נשכח כו' ודא הוא עמיירותא
ס' א' סוה ההכל יוצא מדעת דעתיק הנק' עמיירותא
דכלל

אדרא דלא אתריק לא לעילא ולא לתתא והוא
סחיס בסתימא דסתימין דלא אחרע .

פ' לא אתריק לא לעילא כו' שאין זה הדעת
נתלבב בשום ספירה דח' א' דומיא דחמד
דעתיק וגבורה דעתיק שנתלבבו בכתר חכמה
דח' א' לא באוירא שהיא דקה ואינה בכלל ספירה
פ' א' שני לא אתריק כו' פ' א' שבעי סוה הדעת
דעתיק מתלבב באוירא לא אתריק דהיינו אלא
נתגבה לא למעלה באוירא ולא למטה כפה אעפ'
שאמר שנתבלה כאן עדין הוא סתום כי הוא דעת
דעתיק ז' א' דלא אחריע

אדרא דא הוא דלא אתתקן ולא היה ביה תקוב'
פ' שאין זה האוירא בכלל הג' רשין ואו יהיו
ד' רשאי דעתיק וג' דח' א' חינן כן מפני
אלא מינו באדרת האוירא רק ג' רשין שהם עתיק
ומדין רשין דח' א' כתר וחכמה סתימא. וטעם
הדבר שלא נבלה זה הדעת המתלבב באוירא כמו
החמד וגבורה בעתי' המתלבבים בכתי חמד דח' א'
כי לא נבלה הדעת ולא נחשב לראש ז' א' דא הוא
דלא אתתקן שהתיקין הוא סע'י ההתלבבו ונתגלה
אותה בחינה גדולה וכאן אעפ' שנתלבב באוירא
לא נבלה דעת זה .

אדרא ובנין קי רוח דנפיק לבר (ס' א' דנפיק
מההוא דלבר. ומתלבבין ביה נביאי
מהימני אתקרי פה ה' אבל בהאי עתיקא דעתיקין
לא אתפרש וז'ית מאן דיער רוחיה בר איהו ובנין
כך שערי שקילין סודינא דפומא ופומא אתפני
מכל סטרוי ובהאי אתריחיו אבהתנא לאתלבבא
בהאי רוחא דמתפשט לכמה עיברין באחר דכל
שערי שקילין בסטרונו (הדא הוא דכתיב אחר
נשבעת דאבותינו ודא הוא תקונא קרישא עלאה
דתריסר . דמאן אשתלבב ל' א' תחומין לעיל . ו' א'
תחומין לתתא י' תחומין ל' א' כעני אבהתא
כה' א' אחר נשבעת לאבותינו .

פ' ו ובגין קי רוח דנסיק לבר אחקרי פה ס' מפני סזה הדעת המתה לה קלת מן הקלת כפה דל"ח הוא סתום רוחא דנסיק לבר סבו מפיה דל"ח מתגלה ומתפשט ומתלבשים בו הנביאים ואין מי שיודע בחי' זה הרוח אל"ח ז"ח . ועל לעמיד יתגלה במהר וכזה הדעת הנ"ל בו בעמו אשתינו שלעמיד אהלכשו בזה הרוח היוצא מזה הפה דל"ח ול"ס ובהאי אשתמינו אנהתנא להתלבשא עמיה אינו מתגלה רק להאיר ל"ח הה"ד א"ר כ' צבעת ל' אכותינו ר"ת פ"ה ע"ס הג' תיבות והכולל ונוכרו הג' תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אהר נכבעת לאבותינו ויצחק ככלל האמת .

ומכאן אשתלשלו אב תחומין לעילה פ"א שמה הפה מתפשטין שפע ל"אב תיקוני דיקנא דל"ח וגם ל"אב דל"ח וע"ס הכולל א"ב והס יוראים נג' כויות וכו' אמות וס' א"ב שבעים ואר"ב נכבעת לאבותינו ס"ת תר"ו סה"ס השק אמות א"ף רגלי שיאלו ממלרים ומ"א שבעים .

אדר"א תקונא דתליסר תליין שערי דתמו' דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה וביקרא שפירא ומסיין עד ענורא ולא אשתויין מאגפי תקרובא דמסמא בר אינון תפוחין שפירן הודיין אמר רבי שמעון וכאה חולקיה דמלן דאשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנון ביה וכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דלתי - דאנון יתבין בקדושה עלאה אשא שילאה אסחר לן יס"ח פין אשא עלאה דאסחר לן

פ' ב תקונא דתליסר חליין שערי דתחות דיקנ' הוא מול תחתון ונקב ומשורא היעב לעיל במקומו ומ"ס דאנון יתבין בקדושה עלאה אסחר לן פ"ו שבעי הכבוד היו מסבין אותם וע"ס והא כל תיקונין עילאין פ' ואתעגרו פ' כבוד הספירו פניפיים א"ס דיקנא כנ"ל באריכות .

ואסחרו פ"י כבוד הספירות מקיפין של הדיקנא אדר"א והא כל תיקונין עלאין לדיקנא דדיקנ' קדישא אשתתקנו ואתעגרו ואסחרו לכהתייהו והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה דביה אחרין עלא כלבו מתכספין למוקף ריבא לקבליה מפני תליין כל אינון דבוער אפי' אחרין פני תליין עלאין ותתאין וכל בגוין עלאין

ותתאין בגוין ביה וביה כליין ואיהו מולא דמתולי מיניה כלא דח הוא תקונא שלימתא דאשלים לכל תקונין דח אשלים לכלל . **תאנא** אליון תקונין אקרון ימי קדם יומין קדמאין ואינון דאשתכחו בוער אפי' אקרון ימי עולם . ותאנא אליון ימי קדם כלבו מתתקן במיקונא דדיקנא דעתיקא דעתיקין . עמירא דעמירין כליל בהו ואפי' דתליסר כליל להון כנה דאתמר דח יומא לא אשתכליל בהדייהו אל"ח הוא כליל כלל

פ' ג והא כל תקונין בו והרי כבר נשלמו כל התקונין ונתישבו במקומו ול"ס ואספרו דבוכתייהו

ומ"ס וההאי תקונא דתליסר הוא תיקונא יאה פ"א סזה התיקון הי"ב הוא יפה א"ף נשים

ו"א"ף יעלה ולא פירשו דבר בזה התיקון של חידוש כמו באחרים ולא מלאתי פירוש רק מה שכתוב כאן ואינו מספיק לי כי הוא עלש מה שאמר בלדרא ואמרתי שאולי תהיה הכונה על מה שכתב הרב זל"ה שגבי מולין נוצר ונקב משפיעים זה לזכא וזה לאימא וכאסה משפיעים האגים כ"ז אז נקרא ווגא שלים שנוצר אהא דבר השפיע לזכא ונקב אהא חנוקבא למול נוצר משפיע לאימא אז הוא הווגב בשלימות ונק ווגא שלים ונודע משר"ל חין אהא אל ליופי גם אהא נאה וכו' לזה חולי רמו ביקרא יאה וביקרא שפיר' דהיינו יפה ונאה לרמון שמו"ל זה של תליס' משפיע לאימא יפה ונאה וזכא שיהיה הווגב שלים ויקר הדרא יסוד ורמו על ווג א"ו"ס אמתיהדין על ידי יסודם הקדושים שהם אל זכא שם קדוש של רבוע דע"ב ואל אימא שם קס"א וזהו דנקט ב' פעמים יקרא .

דנים אחרין בו' אנה המ"ל א' אחרים כל האב תקונין

ומ"ס למוקף ריבא לקבליה פ"א שראש כל האב תקונין משפיעים לזה ופיה אחרין כל האב ומו"ס תיקונא שלימתא אהא משלים את כלם ונקראים ימי קדם שיאלו התיקונים או מהמלכים דא"ח אקדמו לשל אז וכלל מלכות יומין קדמא' דקדמא' ואותם של אז נקראים ימי עולם שעולם ב"א ודח"כ אמר שאו התיקונין הם דעתיק דעתיקא ח"א

ח"א שמואל בן עטיק הנקרא עמירא כו' וכל גניזין כו' פי' שבה התקין י"ג בו יורד וכלול שפע כל ה'א וזה יומא לא חתכליל בהדיהו שאינו נכלל באב לא הם נכללין בו .

אדרא ובהוה זמנא דחמשר עתיק יומין בתקונין דלעיל' הוהו חתקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר דיקניה דהא הוא דכתיב יום אחד הוא יודע לה' הוא בלחודוי יתיר מכלל' הוא דכליל כלל' הוא דחתקרי בשמא ידיעא ושהוה זמנא דחמשר עתיק יומין כו' הוהו חתקרי יום שלעמיד סתמ' דר' רוחא דעתיק אז יתעוררו ה'אב תקונין שלו ויעקי האתעוררות יהיה ע' אז ה' התקין האב שבז מלוכיס כלס

ומ"ש דביה זמין לאוקר דיקנא כו' פי' שלעמיד עיקר ההנבה יהיה ע' א"א וזהו שאמ' הוה בלחודוי

עוד יום ח' יודע לה' כו' פי' הדבר כי זה היום הוא גילוי אז דיקנא דא"א לאכפייח דינין ואינו הארת מיום שהוא אז וא"א לא יום ואינו מהארת לילה שהיה נוקנא לא יום ג' נו"א ימי בראשית היינו הארת דיקנא דא"א אכתובו מתלב' אור א' הימ' דעתיק כנודע ע"כ

ומ"ס יתיר מכלל' פי' שאעפ"י שג' עבשו מתנהב העולם ע' אז שמקבל שפע מא"א עכ"ל אז יהיה עיקר ההנהגה ע' ארוך וזהו שאמר יתיר מכלל' וא"א הוא דכליל כלל' כי א"א נק' הוא מפני שכולל כל פרצופי ד'אצילות

ומ"ט מה דלא חתקרי בשמא ידיע פי' שנק' הוה ואינו שם ידוע כמו אז שנק' חתה'

אדרא דתנינן באתר דלית יום אית לילה דלית יום כלל לילה ומקום דהוה זמנא זמין יהא דיקרא דיקנ' והוה בלחודוי יתכח לא חתקרי לא יום ולא לילה דלית יום חקרי לא מסערה דילן ולית לילה חקרי אלא מסערה דילן ומקום דכתי' תקוני' כליל' כלל' לא חתידע ולא אחוי מניה

פי' דתנינן באתר דלית יום פי' שאין נק' יום אלא במקום שיש לילה וכן להפך אבל לעמיד אשהיה ההנהגה ע' א"א דכתיב לא יום ואל לילה והיה לעת ערב יהיה אור פידוש דלילה כיום יתיר ואז יהיה יום ח' ארוך כמו יום ולילה

ושניהם יום זלילה יהיו מאירין כיום ומפני אזה התקין ה'אב כלול כלס ואז יתגלה מפני זה חין גיכר אז בין היום והלילה שהיום זלילה שניהם יהיו כלולים בזה היום .

אדרא ומניה בגיד משחא דרבוחא לתלימר עיבר מבושין לכל חינון דלתת דנהרין בהוהו משחא חתמקנו בתלימר תקונין חילין חתמקנא דיקנא קדישא עלאה וחילין תקונין דכתיב דיקנא מתמקנן ונחתן לכמה עיבר

פי' ומניה בגיד משחא לייב עיבר כו' לכל חינון דלתתא שמוה התקין שכוללים בו כל ה'ב חכפיעים שפע לייב דאז וכן לכל העולמו' המתמונ מתמקנן ונחתן לכמה עיבר פידוש שנחלקו לייב כדי היאירו לת התונים

אדרא ולא חתחזון חין מתפסטיין והין נפקין מכלל' אסתיומו ומכל' אעמרו לית דידע אתר להאי עתיק'

פי' כפי' דעתיק שמתלבשים בה' ח' נתכשטנו י'ג הוורת' י'ג נימין וי'ג תיקוני' ח' א"א אבל הם בעלמס אינם נגלים וי'ג אסתיומו ואעמרו כנגד חסד וגבורה בערן המול' לנשים בכתר וחכמה דא"א

אדרא בפשיטותא דלהון בלהון כלילין כמה דחתמר חתידע ולא חתידע עמיר ולא עמיר עליה חתקרי חני' ה' הוא שמי וכנודי לאחר לא חתן וכתיב הוה עשנו ולא אהננו וכתי' ועתיק יומין יתיר . באתריה יתיב ולית דידע ליה יתיב ולא שכיח ובתיב אורך על כי נוראות נפלאתי וגו'

פי' בפשיטותא דילהון כו' שמהתפשטותם והארחת נעשו כל לו התקופין א' דגלגלתא חוורת' כו' כ' כל' וזהו חתידע ולא חתידע דהיינו חתידע על ידי התקופין אבל לא חתידע שאין מי שיאגרו וזהו ג' כ' עמיר ולא עמיר עמיר תוך ח' א' ולא עמיר שבושעו נגלה א"א הוה שמי וכנודי כו' שאמרו עתיק וכנודי הוה ח' א"א שהוא לבשו וא"א אורך על כי נוראות פי' נתן הודאות לשית שזה הפרצוף דעתיק שהוא נורא ולא היו יכולים לקבל אופעו עשה חתקין לזה שיפסחו פרצוף דא"א כדי שיכולו המתחונים לקבל אופעו .

אדרא אמר ר"ש לחבריה דהא חתפריס מרישא דא דהתון חמאל' עלנא חנא חמינא דחמנו כל תקונין בגויה ונהירו באתר דא ומד פרופסא בולניא

בוֹיָנָה דְקוֹדֶשׁא בְרִיךְ הוּא (ס'א) בּוֹסִיעָא דְקוֹדֶשׁא פְּרִיסָא בְּאַרְבַּע סַמְכִין לְאַרְבַּע עֵיבַר בְּמַכָּא חַד הוּא יַתִּיב מִתְמַח לְעִילָא

פ'י אר"ס לחברייא כד אחרים פריסא דא דאחון חמיתון כו' שהחברים היו נגבד מפירות דטולם הנקודין שהיו קודם בלי תיקון ואח"כ נתקנו כדוע וכן ג"כ כנסו לאדרא כדי לתקן בחינת אלו המלכים והנה אהר שנתקנו התיקונין העליונים נגלה עליהם פרסא א' דגמי ענני הכבוד והיה חקוק בה כל בחינת התיקונין שתיקנו הם בעלמם והיו מאירים כוהר הרקיע מכא הורסם שהיו מאירים בהם באותה פרסא שהתיקונין עצמם לא זזו ממקומם רק שהארתם נחלקה בפרסא ונתמלכה כל המקום הקודם אורה ומ"ס אחד פרוכתא בוֹיָנָה דקב"ה פריסא בד' סמכין בארבע עיבד והיא פריס לפניהם ולאחוריהם והיה מסבב אותם לכל ארבע רוחותם ונמלכא שהיו דומית ישראל תוך ענני הכבוד מלבד הארות העלומות שהיו מתנוצצים בפרסא שעל ראשם ואלו ה' עמודים והפרוכת היו בחינת ד' שמות קדושים ע"ב שירדו עם הכלים הנשברים ומ"ס סמכא חד יתיב מתמח לעילא פי' שהניצוץ שירדו עם הכלים שכלם הם בחינות סמכא הטועס כדי שימסכו שפע מלמעלה למטה כדי שיעלו ויתבררו למהר באולתיו *

אדרא אחד מגרופיח בדיה ובמגרופיח **פ'י** אחד מגרופיח ידיה שכל מלך ומלך מלא הכ"א יס בו כוללות כל הרפ"ח והס ככוללות

הס בחינת סן קס ורפ"ח וכן גימ' מגרופיח **אדרא** ארבע מפתחין שניכן ס"א שניין -

מכל סערוי ומתאחזן פרס ונחתין לה מעילא לתתא וכן לממכא תניינא ותליתאה ורביעאה

פ'י ד' מפתחין סוויין בכל סערוי פי' שנתבנת מגרופיח יס ד פעמים ע"ב שהס ד' מפתחין סוין

ומתאחזן פרסא ונחתן לה מעיל' לתתא פי' שלא הארבעה מפתחין שיש בכל

סמכא כנ"א יס כמו בחינת ידים כדי לאחוז הפרס' שד' מפתחין עם כללותם הם כנגד ה' אלכעות שביד והאלכעות הם בחינה בן וזה הכן אחוז זה הפרסא ועד ר"א בכל כמותם שהס ד' סמכין נגד ד' אס ע"ב בחשבון שירדו לעולמות בסוד השבירה

ו'א וכן לסמכא תניינא כו' ובין כמכא לסמכא אחידן תמניסר רגלי דסמכין ומתנהרין בבוֹיָנָה

דגלימא (ס'א) בּוֹסִיעָא דגליפין בההוא פריסא וכן לד' עיבד והמינא אל"ן תקונין דנהרין עלה והוון מחכאן מלי דפומנא לאתעטרא ולאסתלקא כל חד באחריה וכד הוון מתתקן מפומנא כל חד וחד סליק ואתעטרא ואתתקן בההוא תקונ' דאתקן הכא מכל ס' א' בהצל דכל פומא דחד מינן ובשעתא דחד מינן פתח פומא לתקנא בההוא תקונ' ההוא תקונא הוה יתיב ומחכה לנמלא דכפיק מפומיכוון ונדון סלקין דבוכתיה ואתעטרא וכל סמכין מחכאן ומכאן חזאן על דשמעין מה דלא ידעו . ולייתין לקל יכוון גמא רתיבין קיימין הכא בגיניכוון וזכאין אחיון לעלמא דאתי לכהו מילי דכפיקי מפומיכוון כלהו מלין קדישין מלי כפרין דלא אסתאן לימינ' ולאמללא .

פ'י ובין סמכא וסמכא אחיון תמני סר רגלי דסמכין סנין כל סמכא וסמכא יס ח' מלכאים שהגליהם הם סמוכין ושניהם הם נחשבין לרגלא ו'א ח' רגלי דסמכין .

ואלו המלכאים הם מאירים אור גדול והטעם שהס ח' א' שארבעה פעמים ח' הס ע"ב הרי שכל ע"ב כולו מד' פעמים ע"ב וכל הוא ג"כ ד' פעמים ח' והיו מאירין גם אלו הח' בפרסא הכ"א ולד' רוחות ו'א וכן לד' עיבד .

ומ"ס וכל סמכין חזאן כו' מה דלא ידעו פירוש שהמלכאים הכ"א שהם היו בחינת הסמכין היו סמכים לשמוע מה שגא ידעו גם סמכים שהחברים ע"ז תיקונים היו מתקנין בחינת המלכאי הנשכרי כמה רתיבין קיימין הכא שמלכ המלכאי הכ"א בלו רבוי מהותם לשמוע ולשמעו בהינהו רויין עילאין חמינא אינון תיקונין מכור לעיל אשכנל ח' מהחברים היה מתקן אותן תיקון היה עולה ומתשב במקומו כמלך כו' כמ"ס לעיל -

אדרא קב"ה חדי למשמע וליית להני מלי עד דהוא אגמר ס'א אגור דינא די לעלמא דאתי תמרון ומנא אחרא כל הני מלי קדישין עליינו כתיב

פ'י חדי למשמע עד דהוא אגבור כו' כי לעלת דאתי כו' תמרון כו' אגור הקב"ה אאלו התקונין עצמם שגילו ותקנו באדרא יאמרו אותם כל ח' מהחברים לעלמא דאתי אחר פעירתו כדי שיאירו ח

סאירו יותר בעולם כי גדולים לדיקים ומה החס
עומד ומשמש בו כמחל במרע
אדרא ומחך כיון הטוב וגו' דובב שמי ידביס
מחי דובב שמי ידביס דאפי' לעלמא
דחמי מרחש שפוטתיוכו אוריתא קטנה השתח
אחמקנו ואחמקנו דעתא למחן תקונו דועיר
אנפין היך ימתקן .

פי' וחיך כיון הטוב שכל מה שאמרו אין בהם
נפתל ועקש חלף ללם ישרים ותמימים
וכמ"ס לדורי למשרי' ולזה בגרמון

ומ"ס השתח אחמקנו פי' מאחז התיקונין
העלוינים שפרשו ותיקנו אימננו על
למחן תיקוני' אז אפי' נתקנו הו' קלות דא' .
אדרא ואפי' יתבבב בתוקפיו מתקוני' עתיק
יומין קדישא דקדישין עומד דעמירין
עמירא מכלל דהשתח' חושבא' ס"א חממח' .
עליכו לגמור דינא קשטארה גאה דשפירא

גלחתקנא כל תיקונין על ברייה תקוני' דופיר
אנפין מתקוני' דאפי' אנפין אחמקנו ואחמקנו

פי' ותפי' ילבב בתקוני' פי' אין יתלבבו י"ג
דא"א ב"ב דא"א ומ"ס בתקוני' דעתיק כבר
פרשנו ב' תפשו ביה התיקונים דא"א דאור מזור
דענת הודו שלו כנ"ל לעיל באריכות

דאשתח' חובה פי' לחמן תיקוני' אז וכבר
תקנתם אותם של א"א והשתחיל במלוא בו'
שאניהם א"א ולא יחוד אחד ואחדות אחד כמ"ס
כל מה דאמינא בעתיקא דבא' כלל חד בו' ברין
שמה שאין ההפך רק מלידנו וכפי מעשינו

ומ"ס חובת עלייכו למגור בו' יאה דעפירו
לאוקרא פי' קחי לתיקוני' אז שהוא ג"כ
בחינת בן הכולל הסד ודין קדוש ויפה ותיקוני'
מתיקוני' א"א מתקנין וזכו ואחמקנו תיקוני'
ומ"ס מחלן ומחלן פי' שמתפשטין אפי' לרי
דפני א"א לפני א"א

אדרא כחיו רז זה דעמירא דכל עמירין .

פי' כחיו דבר נש כמ' לפסא ביה רוחא בו'
דעמירא מכל עמירין פי' שא"א מתלבב

מתוך אז והוא כנשמה המתלבב בתחון זה האל שהוא
אז שכן יכול המלבוש הוא עושה הפעולה בכח
כאמתו וזכו כחיו דבר נש שאין הנשמה נכרת בו
אז קלת ע' פעולותיה .

אדרא בנין למיתב על מרסייא דחמי' ועל
דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה כמראה אדם דכליל כל דיוקנין
כמראה אדם

פי' בנין למיתב על כורסייא דחמי' בו' שכל
או הארות של ח"א לא' כדי אישכ' אז הנק'
אדם על כורסייא דהיינו מלכות ויודגו דהיינו
שחמתיק גבורותיה ע' ההו'ות הקדושות של אז

ומ"ס דכליל כל דמיונין קחי לא' שכולל פרומי
העזילות שכלם מתלבבים ונסחמים בו' א"ק עתיק
א"א ח"א כנודע וכו' במלכות כי ה' אחד ואמו ח'
אדרא דכליל כל שמחן כמראה אדם דביה
סחמיין כל עלמין עילאין ומחלן

כמראה אדם דכליל כל ריין דאחמרו ואחמקנו
עד דלא יברי עלמא

פי' דכליל כל שמחן שהוא הו' וכולל ע"ב ס"ג
מ"ה ומ"ס עלאים ותתאים עלאים השמות
הנ"ל ותתאים שם ב"ן

במלכות והוא כולל גם אותנו כי שורש מלכות
ביסוד ידיה נפשו קצורה בנפשו

אדרא ואפי' דלא דחמי' תיקוני' תאנא דכניעותא
דשפירא עתיקא דעתיקין

פי' חע"ג דלא דחמי' תיקוני' דכליל כל ריין
דאחמרו ואחמקנו א"א הוא עיקר התיקון
שנעשית בתחילה המלכים שכלל היה בו' קלות
והוא כוללם בכל מקום .

אדרא עד לא זמין תקוני' דחמי' מלכין
כנש מלכין . כ"א גליף מילכין

ומשער נולכין ולא הוו מתקיימי עד דחמי' . ס"א
דאנח לון ואנכע לון לבתר זמנא הה"ד וחלה
המלכים אשר מלכו בחי' אדום בחי' אדום באתר
דכל דינין מתקיימין תמן

פי' עד לא זמין תיקוני' דחמי' מלכים בו' פי'
שא"א קודם שפשה התיקון לכה' דידיה
כנ"ל ע"ש בתחילת פי' זה היה בונה עולמות

ומ"ס עד דאנח לון ואנכע לון בתר זמנא פי' עד
שלאחר שנסבדו עלו ונעלמו בבינה כנודע והזכיר
כאן לו המלכים כי מיירי במלכי' אז ולעיל הזכיר

ג"כ שס' מיירי במלכי' א"א ולקמן פסג' במלכי'
מלכות אבל אותם של ח"א לא נזכרו כי הם
בכללים בדיקנא דא' כנודע ומ"ס באתר
דכל דינין מתקיימין תמן הוא בינה שס' נמתקין
וקס נתקנו מלכים לו וילאו מתוך מתקנין .
אדרא

אדרא מאוס דאדם לא חמתקן דתקונא דאדם
 דדיוקני' כליל כלל ויכיל כלל לאתישבא
 ביה ונבין דתקונא דא דאדם לא אשתכח לא יכילו
 למיקס ולאחישבא ואתבטלו ואתבטלו ס' ד והא
 כלבו באדם אשתכלילן אלא אתבטלו ואשתכלקו
 מההוא תקונא עד דיימי תקונא נ"ח דיוקני' דאדם
 וכד אחס' האי דיוקנא אתגלפס ס' א' אשתכללו כלבו
 גאמתקני' דדיוקנא אחרא .

פי' מאוס דאדם לא חמתקן אסיבת הסבירה
 אעפ"י שהיא בקונה ונכונת היכי דלהוי סבר
 ועצ' אגודות שהיא בספרות בסו' עמוד
 סה תחת זה ולא היו קטור פרומין וקווין איה א'
 רעהו וקומוהו והקד' איה דאמר אנתבטלו
 והא כלבו' באדם כלילן אהס בעצמם הנכללי' היום
 בו' קלות ואיה נתבטלו והאידי אנתבטלו מההוא
 תיקונא עד שחזרו לאתתקן כבוד המתקלא ג'
 קווין תסד דין רמסיס

וכד אחס' האי דיוקנא כן קאי לשם מ"ה החדש
 שהוא מיקון

אדרא מנהון אמתסמו' (ס' א' מנהון אמתסמו
 ולא אמתסמו) ומנהון לא אמתסמו כלל
 ואי תימא והא כתיב וימת וימת אמתסמו למרי
 לאו הכי אלא כל מאן דנחית מדרגה קדמא' דהוא
 ביה קריי' ביה מיתת כד' א' וימת מלך עזרי' דנחת
 מדרגה קדמא' דהוא קס ביה וכיין דאתתקן אדם
 אתקרון בשמהן אחרנין ואתבטמו בקיומא ביה
 וקיימין בדוכתייהו וכלהו. אתקרון בשמהן אחרנין
 מן קדמאין בר ההוא דכת' ביה ואס' אמתסמו מהיטבש
 בת מעוד בת מי זב מ"ט מאו' דהכי לא אמתבטלו
 כשאר אחרנין מאו' דהוא דכר ונוקבא כהאי תמרא
 דלא סלקא אלא דכר ונוקב' ונב"כ אשתא דאשתכח
 דכר ונוקבא לא כתי' צהו מיתת באחרנין ואתקיימו
 אכל לא אתישבו עד דאתתקן דיוקנא דאדם וכיין
 דאתתקן דיוקנא דאדם אתחזרו ואתקיימו
 בקיומא אחרא ואתייבבו .

פי' מנהון אמתסמו ומנהון לא אמתסמו פי'
 מכוללות כלס אמתס' ואתתקן מה אשתתקן
 חלק וניצולות מכל אחד ואחד ויש גס חלק אנשא'
 לנו ישרא' עמו לתקן' אהס הרפ"ח ניצולו' אשאריו
 מכוללות כלס תוך קליפת נוגה אזה כל עורחיו
 ולזה נברא האדם ארצה הקדיה להאכילו מספר
 עורחיו

אדרא וכולהו לא אתקיימו עד דיישא חוורא
 עתיקא דעתיקין אתתקן כד אתתקן
 תקין כל תקונין דלתמא תקין כל תקונין דעלמא
 ותתקין מנאן אוליפנא כל רישא דעמא דלא
 אתתקן הוא בקדמימא לית עמא מתתקנא . ואי
 איהו מתתקן כלבו מתתקן ואי איהו לא מתתקן
 בקדמימא לא יכלין עמא לאתתקנא מנאן מעתיק'
 יומין דעד לא אתתקן הוא בתקוני' לא אתתקנו
 כל אינון דבעו לאתתקנא וכלהו עלמין אמתסמו
 הה"ד וימלוך באדום בלע בן בעור וימלוך באדום
 דוא חדס' ס' א' יקיר' הוא אחר דכל דינין מתקני'
 תמן ותליין מתמן

פי' וכלהו לא אתקיימו בו' רישא חוורא הוא
 כתר דא' דאתתקן במוחא סתימא ידיה
 כנ"ל ואזי יא' אס מ"ה החדש כבוד חסד עילאס
 וע' נתקו הכל הרי אכל איתס המלכיס שיאלו קוד'
 דאתתקן א' א' במוחא סתימא לא הוו מתקיימא
 וזהו סוד אי רישא דעמא אתתקן עמא כלל
 אתתקן .

ומ"א אחר דכל דינין מתקנין ותליין מתמן פ'
 הבינה שלו אסס עלו ונתקנו .

אדרא בלע בן בעור תאנא הוא גזרת דינא
 תקיפא דתקיפין דבגימיה מתקטרין
 אלק' אלפי' מארי דינבא ויללה ואס עירו דנהבה
 מאי דנהבה כלומר
פי' בלע בו' גזרת דינא תקיפא הוא סוד הדעת
 מלך הראשון ובכלי שלו נכנסו האורות של
 כל הא' מלכיס שהוא בחינת דין קשה בלי מתו' לזה
 בקרא דינא תקיפא ובלע כלע בתוכו כל האורות
 הנ"ז וכן רומז שהיו בחיני דין כמ"א בלע בן בעור
 רומז שהיו בו עיריס מחמת הדין

אדרא דין הכא כד' לעוקא אטי' בנות
 הב הב .

פי' דין הכא ג' רומז לדיני הא' מלכ' הנלושים
 בתוכו וגם היה כלול זה הדעת מחסדיס
 וגבורות כי האדום לא יחסר ולזה הביא ג"כ הב
 הב .

אדרא כיון דמליך דאחישבא ביה לא קאיס
 ולא הוה יכיל למיקס וכולהו עלמין
 אתחברבו מאי טעמא

פי' כיון דמליך בו' דכאנכס בו האורות של הא'
 לא הוה יכיל למיקס

ודע שמה שאמר ב' מלכים בתורה וימת הכונה
שכל מי שירד ממדרגתו נקרא כז' יכול מת
כמו א' כי מתו כל אנשים ובהיות שירדו לעולמות
כשנשברו הכלים שהפירוט הוא שהכלים שהיו
שמות קדושים נתפרדו האותיות וירדו
למטה וזהו סוד השכירה פירוד האותיות הנקרא'
כלים

אדר' תלכא כד סליק ברעותא דרישא חוורא
למעבד יקרא ליקריה

פ' שאחר שכבר נתקן רישא דעתיקא דהיינו
כתר דא' ע' שמתלבש בו חסד דעתיק
גם נתקן א' ח' במוחא סתימא שנתלבש בה בינה
דעתיק חסד משניהם דהיינו מכתב וחכמה דא' ח'
יולאים החוורתי ותיקוני דיקנא שהם לבושים אל
אור ה' ג' ספירות פנימיות דפנים שבתוכם כנ"ל
לעיל בהקדמות דיקנא וכד סליק ר' ל' אחר שכבר
נעשו אלו התקונים העלה מייך נוקבין שזהו פ'
סליק חכמה סתימאה דא' ח' לכתר דידיה כי הא'
כנוקבא לגביה ג' עשו' ו' והו' צ"ל לבוש ללבשו דהיינו
הו' ח' וזון שהם לבוש ללבשו ח' א' יקרא ליקריה אז
תיקן וזמין סליבים חכמה שעתה נקרא אבא אחר
שנעשה פרלוף בעולם התיקון לחסד דא' ח' ונעשה
מלבבו לו וכן עשה ממנו לבינה שתקרא אימא
ותלביב לגבורה דא' ח' ונעשית מלבבו לו

אדר' תקן וזמין ואפיק מבוזינא דקרדינותא
הד ניבולא נשכ ביה אמתק' ס' א' אמתקן
וסליק רעותיה ואחפשט לתלת מאה ושבועין עיבר
וניבולא קאים וארי

פ' אזו הבחינה דסליק בסוד מייך נוקבין הוא
נלון אחד שיצא מבוזינא דקרדינותא שהיא
גבורה דעתיק המלוכשת תוך חכמה דא' ח' ועלה
עד מלח דא' ח' כדי לעורר אותו לזווג כז' יכול
ש' אעפ"י שאין בו בחינת נקבא המורה על הדין עכ"ל
במוחא סתימא הכ' הוא לו כנוקבא ועל' ההעלת
הניבול ה' נודווגו כתר וחכמה הכ' והאירו למלח
דא' ח' שאין בחינה אורות יולאים רק על בחינת
זווג וזו ככזה הארה נודווגו חו' א' ותיקנו
גולגולת דא' ח' שהם חב"ד וח' א' עלמס מכח האור
זה שקבלו ממלח דא' ח' נתפשטו לכ"ע נהורין
כמוהו וא' ואחפשט לכ"ע נהורין

ומ"ש נשיב ביה ואחקרה פ' שזה הניבולן שעלה
לסוד מן להיות ששורשו מאורס דשורס
של הדין גבורה דעתיק ל זה רמז נשיב נה קודם

שעלה קבלה המיתוק הכריכה ועלתה למז' לעורר
הזווג הכ' דכתר וחכמה דא' ח' כז' יכול
אדר' נפיק חוירא דריא ומתגלגלא נשכ
ביה אמתקן ונפיק חד גולגלתא תקיפא
ואחפשט לארבע סטרין ובהאי חוירא דריא
אשתאיב ניבולא ואתהד וכליל - חיפרא אחרניא
ואתכליל ביה ביה ס' ד' אלף אמתמר ביה ובגין
כן האי גולגלתא אחפשט בסטרין

פ' נפיק חוירא דריא ומתגלגלא ואחפשט
ונפיק חד גולגלתא הוא מה ספי' בסמוך
סח' וא' תיקנו גולגלתא דא' ח' שהם חב"ד דידיה -
ומ"ש תקיפא לד' סטרין הוא סתהילה נפקו ונעשו
המוחין ומ"ש לד' סטרין שהמוחין קודם
הכנסתם תוך ז' הס' ג' בחינות למעלה ואחר
שכנסים בו החסדים וגבורות נעשו תרין עטרין
עטרא דחסד ועטרא דגבורה שהם חב"ד רימונין
שאנו משמיים על ס' ת' וזהו לד' סטרין כחנ' בינה
חסדים וגבורות

אדר' והאי חוירא הוא עמיר דעמירין
דעתיק וזמין ברוחא דגניו בהאי
גולגלתא אחפשטו השא מסטר הד וחור' מסטר
חד וחוירא דריא קאים עליה מהאי סטר - ואשא
דריא קאים מהאי סטר מאי אשא הכא אלף לזו
הוא אשא אבל בזיניא דא' ח' ניבולא דאתכליל
בחוירא דריא נהיר למאתן ובעיין עלמין ודינא
מסטרין אשתכח ובגין דא' האי גולגלתא אחקרי
גולגלתא תקיפא

פ' והאי חוירא כו' דע מקודם ספי' ב' בחינות
נוכרו כחן חוירא ואשא והס' חב' עטרין
דא' ח' חסדים וגבורות חוירא חסדים אשא גבורות
אשא מסטר חד וחוירא מסטר חד פ' שנתפשט
עטרא דחסדים לד' ימין ודגבורות לד' שמאל -
וזהו שאמר אחפשטו אשא מסטר חד וחור' מסטר
חד ואח' ג' נתפשטו חכמה ובינה מוהין העליונים
מהם ג' כ' לד' ימין ולד' שמאל ומחד חכמה נתפשט
למעלה מסטרא דחסדים ומה בינה למעלה
מעטרא דגבורות וא' וחור' דריא קאים עליה
דהיינו מה חכמה על החסדים ואשא דריא שהוא
בינה מהאי כטר כנ"ל בחכמה על עטרא דגבורות -
ומ"ש מאי אשא הכא פ' כז' פירשנו שאשא
נקרא עטרא דגבורות דא' ח' כנ"ל ושא' למה
נקראת השא שהוא מורה על דין ותירץ שהוא
מכח שארש' - שו' הוא מגבורה דעתיק שלעפ' אמתקומה

בנינה דכליל כלה. ויורד וכלהו חיוורי חבל כד
 אחיבין בהאי גא דועיר אפי' אחתו ציה
 סומקא כהי. ולחא דליה חיוור ואתחזיית
 גוונת סומקא בגוונת חוורא
פר' והא טלא דאתכליל בתרי גווי כו' **סאוש**
 הטל הוה חוור חבל כד אחיבין בא'
 קונה ג"כ גוון חדש דהיינו שאינו רחמי פאוני'
 כמו למעלה בא' א'

אדרא ובגין כך כתיב ורבים מיאני אדמת
 עפר יקיצו חלה לחיי עולם וחלה
 לחייבו ולדראו עולם לחיי עולם בגין דאתחזיאו
 לההו סוורא דחיי סאור לעתיק יומין אריכת
 לחיפין. לחרפות ולדרואן עולם בגין דאתחזיאו
 לההו סומקא דועיר אנפין וכלא כליל כההו
 טלא הו' פ' טל אורות טלך אורות תרין וההו
 טלא דנטי'. כטיף כל יומא לחקלא דתפוחים
 כגווי תיורא וסיקא האי בולגלת אנהיר בתרי
 גווי להא טור ולהאי טגור.

פ' כב' כתיב ורבים מיאני אדמת עפר יקיצו
 אלא כו' וטעם טגור כפסוק ב' בחיכות
 הוא לו לחיי כו' וטעם לחרפות הוא כהי' פוליס
 בטל עצמו המחיי אומת ב' בחיכות הנ' של א' א'
 חוור ושל א' סומק ואתם שיזכר לקבל האר' א' א'
 יקמו לחיי עולם והרשעים הקמים לקבל עונשם
 יקבלו מבון הסומק והם לחרפו' עולם
ופ' כי טל אורות לאון רבים לרמוז לתרין
 גוויין ופירש קטנה הטל עצמו חוור
 מא' א' אחר שכלל בא' יורד גם כן למלכות וזהו
 נטיף כל יומא לחקל דתפוחין כשמקלו אז חבל
 מלכות מקבלו כשהו כלול כבר מתרין גוויין הנ'
 ופ' האי בולגלתא אנהיר לתרי גוויי דהיינו
 הבולגלתא דא' א' גם למלכו' כחומר'

ומ' להאי סגור ולהאי סגור פ' ימין ומאכל
 וקאי לטל שנתן לאון כהי'

אדרא ומחיי חוירא דכיא אחפשט מגולגלתא
 לחגמי ק'נ רכוח עלמין ובגין כך
 אחקרי ועיר אנפין

פ' ומחיי חוירא דכיא אחפשט מגולגלתא
 לחגמי ק' רכוח כו' פ' ממוחא דחכמה
 סבראש א' הנקרא חוירא דכיא ככל' נתפשט
 הארה לכני פני' אז וע' נתפשטו פני' ז' א' לק'
 ריכוח עלמין שהוא הק'ן אורות שמקבל מהש' ע'
 דא' א' ובג' אחקרי' אז כי לבני א' א' שמאידין
 בתרין

במקומה היא חסד היא קורא דינין חבל
 בזינא דאתכליל חוירא דכיא פ' כד חמרנו
 למעלה חוירא דכיא הוא החכמה ובכאן חמר
 סביב' עטרה דגבורות דא' הנק' אשא הוא בזינא
 דא' שהיא גבורה דעתיק וכבר דאתכליל בחוירא
 דכיא היינו בחכמה סתימאה כי החכמה נקראת
 חוירא דכיא ובה מתלבשת גבורה דעתיק הנ' כד
 יכול נמתקת ונהיר לע' ר עלמין וחסכון זה הוא
 שהאותיות יצאו מכינה וכל א' כלולה מעאר. כל
 פעמים י' הם ע' ר עלמין ופירוש עלמין חרדת
 בעלמים וסיים האי בולגלתא אחקרי
 בולגלתא תקיפא פ' קאי לא' דמירי עד הכא
 ודינין דכורא קפין ברישא דאערומו סחורות
 בעורב המודים על הדין ועיי' דף קל' ה'.

אדרא רכוח עלמין דעלין עלוי וממין עלוי
פ' במאי דסליק בולגל' אז תשעה לפין כו'

פ' אזה הבולגלת יא עו קנז ע' בחינות קנז
 קל שערות כנגד ע' תקוני דיקנא הממדייט לו
 וכנגד ה' מוחין ודינה כל א' כלול מהשקפה
 ומ' דנעלין עלוי וממין עלוי פירוש סגור
 חמרנו לעיל א' א' ג' פרופין זה למניס
 מזה פרופין דקטנות ונקרא נה' ופרופין דיניקה
 הנקרא חג' דפרופין דגדלות הנקרא פרופין
 רמוחין וזהו שאמר שאו האף רכוח עלמין א' א'
 ברישא דא' הם על הכ' פרופין דחג' ונה' וזהו
 ונעלין עלוי וממין עלוי הם עולמות או למעלה
 מהם והפירוש יותר נדויק שאו העלמין נעלין
 עלוי הם עומדים על פרופי חג' וממין עלוי
 אזה הפרופין של חג' עומדים וממין על פרופ'
 נה' אנה' הם סמי הגוף

אדרא כהאי בולגלתא נטיף טלא מרישא
 חיוורא דאתמלי מניה תדיר ומחיי

טלא דאנער מרישה זמנין מתייח לחייתה .
פ' כהאי בולגלתא נטיף טלא כו' פ' אזה
 הראש של אז נטוף הטל של א' א' א'
 מוחין דא' מר-שא חוירא שהוא א' א' וכוללות
 מוחין או הם סס זהו יוד הוא וזו ג' ט' דאתמלי
 מניה שנתמלה רישא דא' מזה הטל וזהו סוד
 שראשי נמלא טל ומה הטל שקבל אז ברישא
 מרישא דא' זמנין מתייח לחייתה .

אדרא והוא טלא דאתכליל בתרי גוויי מסגור
 דרישא חויר' בגווייה (ס' א')

נתרין תפוחין ידידיה כל ה' ע' נהורין פרשתו
לעיל בקרא ז' פ' ועיר ברחמים פזונים

אדרא

ובשתא דאכטריך התפשטו הנפשו
והריון בהוא ומנא בגין דאשגח

באנפו דעתיקא דעתיקין ומייס לעמא
ובשתא דאכטריך התפשטו הנפשו לט' ע'

פ'

כו' בשעה הרך ז' לרחם על העולם כי
הוא המנהיג או מפיע לו ז' כל ה' ע' נהורין

ונשאו א' ע' ריבוא ז' ד' יקנאו בא' פ' פ' אזהו
סוד הסתכלות בני ז' בא' ח' *

אדרא

ומהוא גולגלתא נפיק חד עיבר לכל
אינון דלתתא *

פ'

חד עיבר הוא האורח שיש באמצע דיא
דז' א' שהיא קורא התרג' מלות ואורח

ד'דיקים פירשנו אותה למעלה בחיר הטוב שגולגל
הארה מננו לאורח דז' ומאיר לכל הפ' ז' עיין *

אדרא

ויהבין אג' אורחותא לעתיק יוג'ו
כד עאלין בחושבנא תמות שריעית

ולקביל דא בקע גולגלתא לתתא כד עלין בחושבנ'
והאי בקע אג' אורחותא אשתתא מניה לעתיק

יומין

פ'

ויהבין אגרא ס' פרסגו לעיל באריות
שכל פ' צ' ופרסוף נג'ן סדר מהארה זו

והוא סוד עליית מין נוקבין כבוד שקל לגלגלת
ע"ש זמ"ש אג' אורחותא כו' פי רמו

שהאורות הנשפעים לכם הם כפולים דז' ודז' א'
כנ"ל

וכתוב בשם הרב אלהה סבקע זה שהיו נותנין
היה כדי שיתברכו מבחינת עין דז' א' שאף על פי

שהיו מקבלים השפע מאורחא דז' א' כנ"ל עכ"ל יבין
אג' אורחותא לעתיק יומין

דא"ר

יעלה ע"פ מה שפירש למעלה שאורחותא
הוא אורות כפולות אל א' ז' וז' ק' האשון

יהבין אורחותא לעתיק יומין שהיה צריך לתת
האג' לחאפין דהיינו העלאת מין נוקבין כנ"ל

לז' א' ולז' א' וכאן בראה שכלל היה לעתיק יומין
נלע"ד לפרץ עם קושיא האחרת למה נקט עתיק

יומין שהאמת הוא שאורות דז' א' הם מא"ל כנ"ל
לזה נראה לי שרנו שאנו מוספין לעולם האורח

דאם לא היה הוא לא היה יכול המקבל להשפיע לזה
עשה עקר מעתיק אעפי שהאורות נתנו מא"ל לז' א'

ולז' א' אורחותא פ' א' תותם בעתיק כי בין
אורות א' א' בין אורות א' א' מדידיה קא יהיב ע"כ *

אדרא בחלליה דגולגלתא (ס' א' גולגלתא דז'
ג' חללין אשתתא דשריא מוחא כזו

וקרומא דקיק חפייא עליהו אבל לא קרומא קאסי'
אטימא כעתיק יומין ובגין דז' האי מוחא אשתת

וכהיר ס"א ונפיק לתלתין ומרין אבילין הה"ד
וכהר יואל מעדן *

פ'

בחלליה דגולגלתא ג' חללין אחד שפירש
למעלה אורח המוחין דז' א' פירש עכ"ל

היאך נכנסים בגולגלתא אשפי' שהיו למעלה ד'
בחינות כי החסדים ובגורות היו מחולקין כאן

כנכנסים בז' נכללים בדעת ידידיה ונעשים מח
אחד ומח המנוח נכנס בחלל שנעשה לו מעטרת

חד כנ"ל באר היטב וכן מה בינה כנ"ל מסבירת
גבורה וכ"ל הדעת נעשה מבחינת ת' ת' דז' א'

כמפורש שם ע' הקרומא דקיק חפייא עליהו פ'
שאין זה הקירוס כבוד המקיף המוחין דז' א' כמו

אוננו קרומא דז' א' אמותה שתומא וזו קלושא לזה
יוצאים ומתפשט מוחא ז' לב' שביילין מא"כ

בא"ח *

אדרא ותאנא בתלת חללין דגולגלתא מוחא
שרייא מחללא חד מתבקע (מ"א ומתפשט)

חד מבעא לר' סטריך ונפיק מההוא מוח דשריא
בהאי חללא תלתין ומרין אבילין רוחין דהכמתא *

פ'

ותאנא בג' חללין דגולגלתא כו' ומ"ש
מחללא חד מוחא אשתתק פי' שבמת

חכמה דז' א' כלולים כל ה' מוחין ז' א' לר' סטריך
והס כנגד ב' שמות זהו במילואם כוה ז' ה' ו"ו

ז' ה' ו"ו וז' ה' א' וז' ה' ה' ו' דע"ב ס"ג מה
ב"ן ונפיק מההוא מוחא דשרייא פי' כנ"ל

שהמוחין כלולים בחכמה וממנה יוצאים שמות לו
הקדושים והס ה"ב נתיבות חכמה ל"ב אותיות ע"ש

הכולל

אדרא מחללא תתייגא מתבקע ומתפשט חד
מבעא אחרת ומתפתחין ז' תרעין מחללין

ז' תרעין אמתא דז' יומין דאורייתא ז' שנין דיוגלת
פ' אאלו הלכ נתיבות חכמה מתפשטין בנינה

דז' א' כבוד לב אלהים דברא אית ותוסוף ח'
על לב בנינה בחינת חיים הרי מתא' שרי בנינה

ל"ב וח' בניג' ז' שמתפשטין מזה החלל השני
בנינה דז' גס באופן אחר הם הן שריים

הז' י' שמות אהיה שיש בעשר דבינה הם מ' ו'
אותיות של מילוי אהיה הרי ז' שרי בנינה לזה

בקרא מכלא עם הכולל ז' וזהו מוד ז' א' שנין דיוגלת
ובקלת

ובקצת מקומות מתגלין 'ס' צ' אלו ב"א הראשונה
 בינה עצמה ומשם למצח דליה כמ"א דף קל"ו וגם
 באון דליה בדף קל"ח ובלע"ד טעם סגגין בג'
 מקומות אלו הוא להורות על הבינה עצמה ד"א
 שממנה יוצאים ובמצח מתגלים בסוד
 האותיות שיצאו מבינה והארות הכ"ב אתון הם
 במצח והאון היא כתי' בינה כי און מילין יתיבון
 צמח

אדר"א חמסין חלף דרין דומין קב"ה לאתבא
 רוחיה ליה ולשרייה ביה
 וא"ד יעלה הפ' האמיתי לו נתן ליכתב עמוק
 עמוק מי ימצאהו אבל דע שת"ת ישראל
 הוא בחינת רוח כבודע ועמדי להתגלות אלהותו
 כפי שנדע את אלהי אבינו ואל תעמיק בדבר זה
 היכי דלה יעלה חרם בידך עד שת חפץ
אדר"א מחללא תליתאה נפקין חלף חלפין
 אדרין ואכסדראין דדעתא שרייה עליהו
 ודרי כהו והאי חללא שרי' ס"א מדוריה . חלליה
 בין האי חללא ובין האי חללא
פ"י ככר פירשנו שחללא קדמאה שהוה החכמה
 ד"א נפקין ה"ב נתיבות חכמה ידיה
 ומחללא תניינא שהוה בינה ידיה הן שערי
 בינה ועמה אמר שחללא ג' ממנו נפקין כ'
 והוא נגד דעת ד"א שיש בו אדרין ואכסדראין
 והדעת שורה עליהם דדעתא שריה עליה והוא
 עומר בין ב' החללין ה"א חכמה ובינה
אדר"א זאמטליין מטרין סטריין כל אינון אדרין
 ה"ד זכדעת חדרים ימלאו

וככל קוצא וקוצא יתבין נימין תלין על
 תלין מלהטן ותליין כגבור תקיף מארי
 נלח קרבין בתקונא יאה בתקונא תקיפא בחיר
 כארזי רברבין ותקיפין ה"ד בחור כארזי מתקנין
 קוצים כתיבוי מהאי סטרא להאי סטרא על
 נגלגלתא ותאניא תלין תלי תלין משום דמאינין
 מתבועין סגיאיין דתלת רהטי מוחא ממבועא
 דחללא חד דבולגלתא אתמסקן שערי במאיסותא
 ומתעברין תלין דתלין מומה מבושין דאתמסקן
 גמאי חללא מחללא תניינא נפקי חמסין מבושין
 זאמטסקן שערי מאינון מבושין במאיסות ואתעברז
 תלין דתלין זאמטערבין בקוצין אחרנין מחללא
 תליתאה נפקי חלף חלפין אדרין ואכסדראין
 זאמטסקן שערי במאיסותא מכלהו ומתעברין
 תלין על תלין

פ"י קטן של שערות הרבה נקרא קוצא וקינוץ
 קטן נקרא נימין נמצא שנקוצא שהוא
 הכולל חותם שם מתקבצים שערות ונימין ואז וכל
 קוצא יתבין נימין כו'
 יתבין תלין על תלין פ"א שחלקים לב' בחינות
 כנגד ג' מוחין שמהם נמשכים אלו השערות שהם
 הלינורות של אור חודר שהוא דין והגמגמים ממחי
 חכמה ובינה ידיה נמשכין לב' קדיין ואותם של
 הדעת כב יכול לאחור ומפרש כל בחינה ובחינה
 ומ"א כגבור כו' בכח אלו הדינין לפי שעה כמ"ל
 על היס נראה להם ככחור

פ"י כי הדעת מכריע וכולל השניהם וכולל חב"ה
 ומתמלאת ומתפשטים אורותיו וחסדיו לו קצות
אדר"א ואינון קלת מתפשטין בכל גופא להאי
 סטרא ולהאי סטרא מכל סטרוי וכל גופא
 גופא ואחיד כהו גופא מכל סטרוי וכל גופא
 זאמטסקן זאמטסקן
פ"י שהדעת אולה אורותא למטה בג' בן התרין
 מוחין חכמה ובינה מתפשט הארתם למטה
 עד סוף נה"א והחסדים של דעת עד סוד ומשם
 נכנסים בימוד

ודע שנימא גימ' מאה והכולל שהוא ס' ג' הקדוש
 כוה י"ד ה"י וא"ו ה"י ומילואו שהוא ל"א גימ' נימא
 ע"ה ה"ן כל האשר הם שנות קדושים המשפיעים
 לעולמות כל א' כפי בחינתו

אדר"א תאנא בזולגלתא דרשא תליין חלף
 אלפי רבוא זרבוו רבבן קוצי דשערי חובתן
 ומתכתיבין דא בודא ומתעברין דא בודא . ג'ים
 חובבנא לנימין וכל קוצא וקוצא דאמירין ביה דניין
 ומסאכן ומכאן אתאחורין . ס"א עשמי תוריתא .

אדר"א ומתעברין בקוצין אחרנין

פ' קא הנימין של מח בינה הם יותר ארוכי
דהיינו שמפסקט יותר הארס ומניעין
עד ראש לזה וסם מתערבין עם אערות שהם
ליבורות אחרים שיש להם ואוחס של מה חכמה לא
נתפשטו רק עד רישא דל"א בעצמו להאיר סם
ואח"כ ממוח שליש אהו הדעת ה' יותר ארוכים
הכלם ומתפשטים ומאירין בראש רחל ומתערבים
ג"כ סם כנ"ל בראש לזה

אדר"א ובגין כך אינון קוצין תלין על תלין וכלהו
משיקין דאחמסקין מג' הללין דמוחא דגולגלתא וכל
אינון קוצי תלין והפיין לסטרא דאודנין ובגין
כך תתיב טעה אלדי אונך ושמע ובהאי תלין תליין
ימינא ושאלא נבורא וחסובא רחמי דינא וכל
ימינא ושאלא תלי בהאי ולא בעתיקה

פ' קאי לשערות דדעת שהם היותר ארוכין כנ"ל
וזה תלין על תלין שהם ארוכים ביותר
ובאל לזה אמר תלין בתלין דהיינו שהם יותר
ארוכין משל חכמה המאירין ל"א לבנו

אדר"א בפלגותא דשערי אחויה חד אורחא
דיקין דמתחלתא מהבהו ארחה דעתיק
יומין ומההו ארחה אחמפראן שית מלה תליסר
ארחין דאחמפלגון בארחין דפקודי דאוריתא דכ"א
כל ארחות י"י חסד ואמת לנוכרי בריתו ועדתיו
פ' בלמע ראש ד"א כנ יכול סם הוא האורחא
בנוי משערות כמ"ל לעיל באורך בא"ת ומסס יורד
השפע לזה האורה וסם הוא אורש התורה בסוד
ואורה דדיקין כי אינס נגלים סם התרי"ג מלות
רק באורה ד"א וכנ"ל סם באורך כי בשל"א נאמר
פל אורחיה' חסד ואמת ואורחות גימ' תרי"ג שסם
גבלין ולא באורה דא"ל ואל האורחות שהם
המלות עצמן משפיעין חסד ואמת על כל חד וחד
מישראל הזומר אותם .

אדר"א תנא בכל קולא וקולא מתאחדן אלף
אלפיין מארי דיבנא ויללה דתליין בכל
קולא וקולא מאינון חקיפיין ומאינון שעיני
מאריהו דמתקלא (ס"ח מאריהו דרחימנותא
ואיהו מתקלא בנייהו בגין כך אית ימינא ואית
שמאלא ;

פ' ותנא בכל קולא וקולא מתאחדן כו'
מאריה דיבנא פ' שיש מאלו הנימין
נמשכין ונמחין דעיבוד מהם נאחזים דיני העשייה
דנקרתיס מארי דיללה ויש מהם ממוחין דיניקה

ונאחזים כנ"ל מארי דיבנא דיני יאירה
ומאינון שעינין מארהו מתקלא פירוש
שאמרנו שאני מיני אערות נאחזים מהם
דיני עשיה ויאירה ג"כ יש בחינת שלי"א היולדאין
ממוחין דגלות אהו סוד המתקלא ומכאן נאחזים
מלחי רחמים שעיקר התקון הוא מוחין דגלות
שעו מולאים בשמות של ישראל ומקבלי שפע וקיום
כל העולמות ואל בגין כך אית ימינא ואית
שמאלא .

אדר"א מלחא דגולגלתא אשגותא דאשגותא
ול"א מתגליא בר ההו ונגא דרביין
חייביא לאחמפקא ולעינא בעובדיהו תנא כד
אתגלייא כחי מלחא אשערו כל מאריהו דינא
וכל עלמא דנינא אהמכיר בר הכה"א שעתא כד
סליקו ללותהו דירא לקמי עתיק יומין ובעי
לרחמא על בניו גלי מלחא דרעוה דרעוין ונהיר
בהאי דועיר אנפיין ואשתכין דינא

פ' קזה המלח ד"א משגיח לזה העולם כנ"ל
מני אשגותא דשמאיר מלח דא"ל זה
מחמת זכות של ישראל או מרחס עלינו ומשפיע
לנו שפע טל ורחמים ח"ו באמתלק הארה
זו או מעגש ומתקם מן הרשעים רחמנא ליצלן
ואין משתכנין לו הדינין רק כשמתפללין ישראל
ויש להם זכות שתפילתם עונה סם או נגלה זה
המלח דא"ל ונמתקין כל הדינין ומשפיע לנו הא"ל
כנ"ל

אדר"א בהאי מלחא נפיק חד שטרא דמתפשט
ציה ממוחא דאפיין חמקין תרעין וכד
אחמפקט אשעביד מלחא דאשגותא לחייבי עלמא
לאינון דלא מתכבדי בעובדיהו כה"ד ומלח אשה
זוכה היה לך מאנת הכלם ותניא שטרא לא קאים
בהאי אחר דמלחא בגין דאתגלי' לאינון דחליפיין
בחזוניהו ושתתא דמתער קב"ה לאשתשעשא עם
דזיקייהו נהרין אנלחיה דעתיק יומין בחנפוי
דועיר אנפיין ומתגלייא מלחיה ונהיר להאי
מלחא וכדן אחקרי עת רצון וכל שעתא ושעתא
דדינא תלי והאי מלחא דועיר אנפיין אתגלייא .

אתגלייא מלחא דעתיקא דעתיקין ואשתכין דינא
ולא אהעביד תנא חיי מלחא אהפסע במלתן
אלף כומקי דסומקי דאחמחדן ציה וכל"ל ציה .
וכד אתגלייא מלחא דועיר אנפיין אית דסתא
לכלהו להרעא וכד אתגלייא מלחא דרעוה דרעוין
דנהיר להאי מלחא כדין לכלהו משתכנין
פ' 7

פי' בהאי מצא נפיק חד שפרא כסאין וזכר או
 יורדים השערות דמח בינה דאז ומכא
 הנמצא כתי קלא יקבל הארה ממלא דאז ולא
 מסתלק הארתו
 ומלא חשה זונה עיין פירושו לעיל במלאח דאז
 ע"ש

אדרא ותינח עשרין וארבע נתי דינין
 משתכחין בהאי מצאח
 פי' ותינח כד דינא משתכחין במלאח פירוש
 שבוה המלאח דאז יס כ"ד בתי דינין וכנגד
 כ"ד אותיות שיש בפסוק ומלאח חשה זונה וכבר
 כתבנו שתעין פירושו לעיל במלאח דאז וגם דע
 שמלאח ר"ל בינה כי בינה דבחינת ספירות דרישא
 היא מצאח

אדרא וכלהו אקרין נכח ס"א מצאח וכל חד
 אקרי נכח ובחזון רזופין דאפיין הוא
 מצאח ואית מצאח ואית נכח דאינון נכחים והיינו
 דתנון נכח נכחים ואינון במלאח ומתפשטן מנהון
 בגופא באתרין ידיען תניא מאי דכתיב וגם נכח
 ישראל לא יסקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להגתם
 האי רזא חוקימנא כל ההוא נכח דאתפשט בגופא
 זמנין דתלי על עלמא למידן ותב ומתחרט ולא
 עביד דינא אי תיביין מ"ט משום דקחי בדוכתא
 דאקרי אדם ויכיל לאתחרטא אכל אי באתר
 דאתקרי ראש בהאי מצאח אתחזי ואתגלייא האי
 נכח לאו הוא יעדן ואתר לאתחרטא מ"ט משום
 דלא הוה מתתר דאקרי אדם דהא לא אתגלי
 פרצופא והועמא אלא מצאח בלחודי ובאת' דלא
 אשתכח פרצופא לא אקרי אדם ובג"כ לא אדם הוא
 להנחם כנכח דבשאר תקוני גופא

פי' וכלהו אקרין נכחים פי' שכל ביתרין לבדו נק'
 נכח וכלם נכחים ומתחלפת אות מ' כנ'
 ומלאח נעשית נכח ופירושו כזה המלאח נתפשט
 נכח דעתיק שמתרין פרקין עילאין דכ"ה ידיה
 וגם מתרין פרקין עילאין דהמד' וגבורה דאז
 המלכצין לאותם פרקין של עתיק וגם מחכמה
 דאז המלכצין אותם מלא נעשים חכמה וכינה
 דאז והם מאירין מצאח ידיה הרי אית מצאח ואית
 נכח כי מנלאח נעשית מצאח

ומ"ש באתרין ידיען פי' סג"ה דאימא בשני
 קוי דאז ימין ומלא
 ומ"ש היינו דכתיב וגם נכח ישראל לא יסקר כי
 לא אדם הוא כו' פי' כשבו הנכח הנ"ל

המתגלה במלאח דאז גזור על האדם אינו מתחרט
 ככ יכול כי עומד במלאח אז ואם איין נקרא פרצוף
 אדם רק מן החוץ ולמטה כמ"ש עיקר דפרצופא
 חוטמא בחוטמא אשתמודע פרצופא
 ומ"ש זמנין דתלי על עלמא למידן כו' דלא
 עביד דינא ותיביין כו' ויכיל לאתחרטא
 פי' שהנכח המתפשט בגוף אז כשגזור וחוזרים
 בתשובה ככ יכול מנעל גזרתו כי היה על תנאי
 משא"כ למעלה כי גדולתו איתקיים דיכורו עכ"פ
 ולא יקרה לך דקאמר וגם נכח ישראל שפיראנו שה'
 נכח דעתיק כנ"ל שפירושו נכח המתלבש במלאח
 ישראל היינו אז

אכל אי באתר דאתקרי ראש כו' פי' שם אינו
 נקרא אדם כי איין שם אדם רק מתחמא
 ולמטה והיא בכלל אינו מתחרט כנ"ל
 כנכח דבשאר תקוני גופא ומפור' לעי' שהנכח
 המתפשט בגופא דאז מקבל השבים כי גזרתו היה
 בתנאי כנ"ל

אדרא עינוי דרישא משתניין משאר עיינין
 שרקות דבגתתא דעל ריפי עיינין
 מחלחן דכל עיינין מחלחן בחוכמתא תליין תלין
 על תלין דשערי ואינון תקונא דעל עיינין דרישא
 דמצאח

פי' עינוי דרישא משתניין כו' פי' שאינם דומין
 לעיני א"ל כי הם רחמים בגורים כנ"ל לעי'
 דבנותקום חוור חוור תוך חוור המורה על חסידו
 ובז"ל הם הגוונים המפורסין בסמוך שמהם בא
 ההקטנה באמת לתת לאיש כדרכו כי העין רומש
 לחשקהה של העליונים על התחתונים
 ומ"ש שרקותא דבגתתא דעל עיינין הם
 שחורות פי' שיש בלו הגבנין שערות
 שחורות ואז תליין תלין על תלין דשערי
 ואינון תקונא דעל עיינין פירוש נרחים יפים
 וטובים

ומ"ש ברישא דמשאח פי' שבניין אלו אע"ל
 העינים הם שם במלאח לאפוקי שאינם
 סתומים ואז ואינון תקונא דעל עיינין
 ורישא דמצאח פי' שאלו הגבנין הנ"ל אע"ל שן
 העינים הם שם במלאח לאפוקי שאין לו
 העפעפים סותמים בהם העינים אלא הם הגבנינים
 אע"ל העיני' שיש במלאח ואז ואינון תקונא דעל עיינין
 ברישא דמצאח

תורת ח

אדר"א ומתאחדן מתרוייהו אבד מאה לפני מארי
 דאגבחותא דעל תריסי דעיינין בכמותא
 דעיינין להטין אלף וארבע מאה רבוא דמתאחדן
 גבנין דליניהו כמותא ואגבחותא דעין דעתיק
 יומין עלייהו ובכשתא דסלקין אינון כמותא
 אסתוי כמאן דחתער משנתיה ואסתפקין עינוי
 וחמאן לנינה פקיתא ואסתמן כחד חורר דעינא
 טבא ה"ד רוחאזת בחלב מאי בחלב בחוורא
 דלעילא קדמאה ג"א בחוורא קדמאה דעינא טבא
 ובהיהא קשתא אשתכח אגבחותא דרחמי וע"ד
 עלי דוד עורה למה תישן ה' הקיפה דיפקח עינוי
 וזסתמן בההוא חוורא וכל זמנא דעינוי לאו
 מתפקחן כל מאריהון דדינין כפיין להו לישראל
 גשאר עמין סלטיין עלייהו וזמנא דיפקח עינוי
 יתסתן בעינא טבא ורחמי על ישראל ואסתמר
 פ"א ואסתער עינא ועבד בוקמין גשאר עמין -
 ה"ד עורה והקיפה העירה לאסתחאה בההוא
 חוורא הקיפה למעבר נוקמין לאינון דכפיין לון
 פ"א ומתאחדן בתרוייהו אבד מאה כו" דעל
 תריסי דעיינין פ"א קמאן הכני גבינין
 מאחזים ת"א אף מלאכים אהם מעיינים במעשה
 בני האדם ונקראי מארי דאגבחותא ואם ומתאחדין
 בתרוייהו מב' הגבנין
 ומ"א דעל תריסי דעיינין הם מלאכים אחרים
 גנאחזים בעפעשים
 בכמותא דעיינין להטין אף כו" פ"א המלאכים
 גאמרנו גנאחזים בעפעשים .
 ומ"א דאגבחותא דעתיק יומין עלייהו פירוש
 קעין ח"א תמיד הם מאגמים גלא העיני
 אף למתקן בהסדיו
 ובכשתא דסליק אינון כמותא כו" פירוש אז
 מסתכל אז בעין דח"א ואז חוורי עינוי
 בעיני דח"א חד וחיוור
 ומ"א מאי בחלב דהו"ל רוחאזת דוי לא קדמו
 קחורים עיניו כחמרי ח"א היינו חלב
 ואם ובגין קי צלותא דישאל פ"א קזה חלוי
 בחפלותם אל יקרא ציהוי צנונה ובנתינת דעת
 ועאחרות אחד סאז יא כח לא יום בעשות פעולה
 כבדולה הוצת קיסמכיל עיני אז בעין דח"א
 ועתקפבים מדן לרחמים פאועים כדי שרדחם
 על עמו ועל נהלתו ועבד בוקמין גשאר עמין .
 וכתבן הסמותא סלטיין ת"ו

אדר"א עינוי כד חתפקחן אסתמן ספירין
 כהני יונים כסומק ואוכס וירוק
 חוור לא חתגלי אלא בזמנא דאסתכל בעינא טבא
 ומסתחאן כל אינון גווינין בההוא חוור .
 פ"א עינוי כד חתפקחן אסתמן ספירין כו" פ"א
 סכל זמן סלא נמתקו עינוי אז כנ"ל כראה
 הגווינין הלא והם יפיים חבל צריק לזיהר כמ"א
 אנפוי דמלכא חייכן חמר מלכא שלים הוא סהיינו
 כולל דין ורחמים .

אדר"א באינון גווינין דמתגליין נפקין סבעה
 עיינין דאגבחותא דנפקו מאוכס דעינא
 ה"ד על אבן אחת סבעה עינים מאן אבן אחת
 אוכמתא דעינא מסומקא נפקין סבעה דהיטין
 דסמכין לסטר אמאלא ומתלפתין באשא דלסטר
 לפון ומתאחדן לאתפסעא בעלמא לגלאה ארחין
 דחייבינא ה"ד סבעה אלה עיניו"י המה מסוטעים
 בכל הארץ מירוקא נפקין סבעה טהירין (ס"א
 נהירין . דקטרא דלסטר דרומא ומתאחדן
 לאתפסעא בעלמא לגלאה ארחין ועובדין דב"ג בין
 עב בין ביט דכתב די עינוי על דרכי חים
 פ"א סמל גוון וגוון מאלוהי סמכין בחינת
 מלאכים סמאגין במעשה בני אדם כנ"ל מן
 גוון אוכס יולאים ז' בחי' מלאכים סנק' עיינין
 דאגבחותא ומגוון סומקא יולאים ז' מלאכים
 דהיעין שרדפין והולכין גלות דרכי הרשעים
 העושים עברות כסתר וחלו מגלים עונות ומגוון
 ירוק ז' מלאכים ג"כ והם ג"כ ממוינין גלות
 אורחות הרשעים ועינים אלו הם בחינת גלא והוד
 יסוד וכלם כוללים מו' הדי כ"א

אדר"א וכד חתפקחן בחוור משתכחין כלהו לאגבחות
 לכל מארי קסו לאועב' עלמא בגינייהו וכל אגבחות'
 דההוא חוורא חוי לטב על ישראל ואגבחות כסומקא
 למאן דעתיקן לכו ה"ד רח' רחיתי ראה לאועב' כל
 לון . רחיתי לנקמתא לון מדעיקין לון . ובגין כך
 כתיב עורה למה תישן ה' הקיפה חל תזנח לנצח
 עורה והקיפה תרי אגבחותא תרי פקיתין תרי
 טבין רחמי ונוקמין . גוונא קדמאה סומקא בגו
 סומקא כליל ומסינ' כל סומקין מקמיה לא אסתמן
 סוחרניה דההוא סומקא אסחר חד טועא אוכמא
 זחקיף ליה' . גוונא תנייבא אוכמא כאכנא חד
 דנפיק מתהומא חד זמן אלכף סנים בימא רבא
 וכד נפיק האי אכנא חתי רגשא ותקפא על ימא
 וקליה דימא וגלגלויי אזלין ואסתמעו לכוונא רבא

דחקי לוימן ונפיק מתחמת האי חבנא ומתגבלא בתוקפא דימא ונפיק לבד והיא חוכמא דכל חוכמא פתימין קמיה ס"א והא חוקמוה דכל אורחין פתימין קמיה וכן היא חוכמותא דעינא חוכמת דכליל ופתימ כל שאר חוכמין וסוחרניה דההוא חוכמא אפסר חד חוטא סומקא ס"א לסטר חד ואקיף לההוא חוכמא • גוונא תליתאה ירוקא דירוקי דכליל ופתימ כל ירוקין ונסוחרניה דההוא ירוקא אפסרו תרין חוטין חוטא סומקא לסטר חד וחד חוטא חוכמא לסטר חד ואקיפין לההוא ירוקא וכד אפסרו חוורא ופתימ עינא כל אינון גוונין משתכין ומשתקין לתתא סומקא ירוקא חוכמא לא אפסרו בר ההוא חוורא דנהיר מעתיק יומין ונהירין מניה כל אינון דלתתא ולית גוונא אפסרו בר ההוא חוורא בחודוי • ובגין כך אפסלקו כל מאריהון דסומקא ואוכמא דאינון תאומין כחדא ה"ד שכלו מן הרחצה שכלם מתא' מאי מן הרחצה מההוא אפסרותא דעינא קדישא עלאה שכלם מתאימות מתערבין דא ברא ומה דאמ' סניין כדרא הקלובות ואת אמרת שכלם מתאימו כלומר חוורא דילהון כההוא חוורא דעינין כד אפסרו בחוררתא עלאה דא זמינן למנדע דייקיא למחוי ברומא דחכמתא כ"א כי עין בע"א יראו • אימתי באבו יי' ציון וכתוב אשר עין בעין בראה אתה יי' וכדין פקחותא דעינין לטב ואית פקחותא דעינין לטב ואית פקחותא דעינין לביש • לטב כמה דכתיב פקח עיניך וראה סוממותינו וגו' ודא הכא לטב • ולביש וכתוב עיניך תראנה ירושלם נוח שאנן אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח הא הכא לטב ולביש דלא אפסריד דא כלל דא

פ"י ירושלם נוח שאנן קשה דממע דירושלים נוח כו' וכתוב דק ילין בה ופירושו דבד הנביא כלפי עתיקא וקאמר עינך אפסרתא חכמא תראינה ירושלם וימתקו דיניה על אפסרתא דעינין א' ויחורו עין ה' אלי יראו סהיא מלכות ירא כו' אדרא ותאנא כתיב עיני יי' אלדיך בה מראשית האנה ועד אחרית שנה • ה"ד דק ילין בה דבה אפסרתא גורי דדינין יתיר מכל שאר אפסרי ולומנא דאמתי יתכת בה עינא חד דרחמי עינא דעתיקא דעתיקין ה"ד וברחמים גדולים אקבץ כיון דאמר רחמיס מהו גדולים אלא חית רחמי ואית רחמי רחמי דעתיק דעתיקין אינון אקרון רחמיס גדולים רחמי דועיר חניפין אקרון רחמיס סתם מאוס דאית ביה ימינא וקא' דינא ורחמי ובגין כך וברחמיס גדולים אקבץ דעתיק יומין

תאבא בהני עיינין בתרין גוונין מינייהו בסומקא ואוכמא ארחן תרין דמזין • וכד בעי קודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרין דמזין לאתבסמא בימא רבא מאן ימא רבא ימא דחכמתא עלאה כלומר דיתסחון בנהרא ס"א בחוורא במובעא דנפיק מתחמתא רבא ומרח' להו לישראל •

פ"י ותאנא כתיב עיני ה' אסיך כו' ה"ד דק ילין בה פ' כמפורש דמחמת אפסרתא דעינין רחמא הפאטיס מא' ו'א ולומנא דאמתי יתכת בה עיני חד דרחמי עינו דעתיקא ה"ד וברחמי גדולים אקבץ דהיינו רחמי דעתיקא סהה גדולי ועלומים לבגי רחמי דא' אלו תקבל המלכות המיתוק וברחמיס מעתיקא מעצמו כי עתידה להיות עטרת בעכה כבוד

והענין שהכל תלוי בהשעוררות החתונות וכאשר יעלה קול שועת מיוזקותיהם כי גברו עליהם הצרות ויצעו לה בכל לבם ובאחדו גמור כי הכל תלוי בזה כמ"א ויחן סג' א

פ"י להטבא עלמא בגינהון וכל אפסרותא הוי לטב על ישראל וכ' לעיל והנה גוון ירוק לא חוכמא כחן רק הב' בחינות דין ממש חוכמא וסומק כי הירוק הוא גוון האל עצמו הכולל דין ורחמיס וא' עלו מן ה' רחצה ר"ת מאה שהווא א' סנרנאו עינין גוון הדין בחלב של א' רחמיס פשוטים

אדרא תנא בצניעותא דספרא מהו עיניך תראינה ירושלם נוח שאנן • וכי ירושלם נוח שאנן הוא והא כתיב דק ילין בה ובאחר דאשתכח דק • ס"א ובאחר דיינא קדישא ואשתכח האי דק • לאו שקיי ולאן שאנן הוא

תמנה ה' פעמים פרי יהיו לך ות' גבורתך
תניא ש"ה חסדים כו' זה יובן מדף ק"ל ע"ב .
תניא אורחא דחוטמא ש"ה עגמין כו' וכבר
ידעת כי החוטם סוד גבורה ויהי חף לכן כנגד
אותם ש"עה גבורות הם ששה חסדים או למתקן
ודע שמוד החוטם הוא סוד ה' דהיינו

מ' דמנלכך כי כן צורת כל נקב
מהחוטם וגם היא צורת אותן פשוטה הרי מן
ואות ל' באצבעות ר"ל אצבעות ואות פ' פומא
ואות כ' בידיים כפות הידיים אלו הם ה' נוקמות של
הה' גבורות

ודע ש"ף דמנלכך שהם חוטם פה מולאים הכל
והשגכה כחומים ורוח והכל כמנין קס"א
והענין שכל קורש הדינין נכללים בקין והכל שקין
מרוכה בדינין כי הכל ר"ל הכל וכן נצ"ך הנקשר
מן מנלכך ד' גימ' גם קס"א הרי הם קין והכל

שורשי הדינין ודע כי ח"ג מתבטמי רק בהצטרופו
א תקוני ריש דא"ג ג' ט קר"ע פ"ח כי חוני ח"א
לא נ' כרו והנה כל א' כלולה מ'ו' הם ע' תרפ"ה
עם פרה דמנלכך הוה כמנין משה כי בו נתקנין
דינין או דקין והכל ותיקן כלם ע"ז דרישא כלולות
מ'ו' הם ע'

אדר"א ובגין כך כתיב מי ימלל גבורות ה'
גבורת כתיב וכתוב הכל גבורות וכתוב
התם לך ה' הגדולה והגבורה אלא הכי תאנא כד
אתחבראן כלהו גבוראן כחא אתקרי גבור' חדא

וכלהו גבורן שריאן לנחמא מחוטמיו .
פי' ובגין כך כתיב מי ימלל גבורות ה' כו'
הנה להיות שבינה היא שורש הגבורות חף
על פי שהם נעלמים בה כי מבטראה מתעררים
דהייא מתבונה לזה רמזו פסוק זה כי בינה

הנקראת מי אורשם ואין הדינים נמתקין רק
בארשם כמ"ש צסוד הריח לזה אמר מי שהיא
בינה ומלל גבורות דא' ובדינה שם ס"ג הקדוש
כדוד ע"ב דאבא ס"ג באימא רמזו בר'ת מיימלל
גבורות ה'וה ונבג' חוטם כי עיקר הגבורות

בחוטם דא'

אדר"א ומאי תליין חלף חלפין וארבע מאה

רבוה לכל חד מנייהו ונחאי תננא
דאפיך מחוטמא תליין חלף חלפין רבוה וארבע
מאה והמש דמבטור גבורה דא' וכלהו גבורות תליין
מאי חוטמא דכתיב דור לדור יסבה מעשין וכו'
וכד

או אונמט תבוה באזניוועלה הכל הוהוה סם
ויורדים ב' דמעות מתרי גוויי עינא פומקא
ואוכמא שמאס נמאס הדינים ומתבטמים בים
החכמה העליונה ומרמס על ישראל ובאצריך להנקה
מאזיבה יורדים תננא ואשא דרך ב' נקבי החוטם
כד יוכל לטפון עליהם חף וחימה .

אדר"א חוטמא תאנא בזניעותא דספר חוטמא
דועיר חנפין בחוטמא אשתמודע פרלופא
בהאי חוטמא אשתפרא מלה דכתיב עלה עשן
באפו כו' עלה עשן באפו בהאי תננא אשתכללו ואשא
וגחלי דנורא דלית (ס"א בחוטמא אשתמודע

פרלופא תלת סלהבין מתוקקן בנוקבוי מהאי
חוטמא אשתפטן תלת גוויי תננא ואשא וגחלי
דנורא דכתיב עלה עשן באפו ולית) תננא בלא
אשא ולא אשא בלא תננא וכלהו אשתליקו ס"א

אשתליקו ונפקין מחוטמיו ותאנא כד אשתברו
תלת חלין דכלילן בהאי תיננא דנפיק מחוטמא
אשתקמט חוטמא ונאיב ונפיק תננא אוכמ' וסומק'
ובין תרי נ"א בתרי גויני וקרינין לה חף וחימה
ומשחית ואי תימא חף וחימה כתיב כי יגורתי
מכני חף והחמה דאינין תננא אוכמא וסומקא
משחית מ"ל דכתיב לפני שחת ה' את קדום ואת

עמורה שחת המשחית בנורא דליק מוקדא
פי' תאנא בזניעותא דספרא חוטמא דועיר
אפיין פ"א מהחממה מקומות שמתפאטין
הג' גבורות הוא החוטם והוא שהוה דעת אשר
סם הגבורות באמצע המלח מכיון כנגד החוטם

וכאילו אים ונמאס משם כתיב חף ה' אלו יעשן
חף ה' רחמנא ליצילן חונם הדעת הוא יות להעלה
למקום הנחת תפילין כן תת מכוון כנגד החוטם
ממש והמל' הוא למטה דין המוחין לכן אית כ"ב
צתי דינין במלחא בסוד מלח אשה ונ"ב פ"י ששורש
הדינין הוא אהים עם האמותיו וכולל כמנין אשה
זהו ומלח אשה כי הדינין של הגבורות מתגלים
סם ועיין פ"י מלח אשה זונה לעיל במלחא דא'
ע"ש

אדר"א ותאנא חמס גבוראן אינון בהאי

זעיר אפיין ואשתלקין ללא וארבע

מאה גבוראן ומתפטן בחוטמיו כפומא בדרועוי
בידין בלכבעין

פי' ותאנא ה' גבוראן אינון בהאי א' כו'
הענין שה' גבורות ה' ה' אותיות מנלכך
העולים פר והנה כל א' המפר כלולה מה' והם

אדרא אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל
 כלבו פסיק טעמא בגווייהו חוץ
 ממה משה דלא פסיק טעמא בגווייהו מאי טעמא
 אברהם אברהם בתראה שלים קדמאה לא שלים
 דאשתא שלים בעשר גסיונין ובג' פסיק טעמא
 בגייהו דאשתא לא הוה איהו כדקדמיתא יעקב
 יעקב בתראה שלים קדמאה לא שלים. דאשתא
 אשתא כיוסף ושראת עליה שכיתא ועו' דאשתא
 אשתלים בארעא אילנא קדישא כבוונא דלעילא
 בתריסר תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוה
 בקדמיתא ובגיני כן בתראה שלים קדמאה לא
 שלים ופסיק טעמא בגווייהו שמואל שמואל טעמא
 פסיק בגויה מ"ט בתראה שלים קדמאה לא שלים
 דאשתא הוה נביאה וקודם לכן לא הוה נביאה אבל
 משה משה לא אפסיק טעמא בגווייהו דמימא
 דאחיליר שלים הוה דכתיב ותרא אותו כי טוב הוא
 אוף הכא ה' פסיק טעמא בגווייהו קדמאה
 שלים בתראה שלים בכלהו ומשה בתמר דיי' אמי
 לנחמא לון מעתיקא קדישא רחמין לזעיר אנפין
 דהכי תנין כמה חיל דמשה דחיות מחילך דרחמי
 לתתא וכד חגלי עתיקא בזעיר אפי' ללא ברחמי
 אחרון וחוטמא אשתכיר ואשא ותננא לא נפיק
 כד"א ותהלתי אחטם לך ותאנא בתרין נוקדין
 דחוטמא בחד נוקבא נפיק תננא להיט ומשתקעא
 בנוקבא דתהומא רבא וממד נוקבא נפיק אשא
 דחוקיד בשלהובוי ומתלהט בארבע אף בחלק
 וארבע מאה עלמין דבסטר אשא ומאן דגרים
 לקרבא באחי אקרי אש ה' אשא דאכלה ואוקיד כל
 שאר אפי' והאי אשא לא אשתב' אלא באש' דמדת'
 והאי תננא דנפיק מנוקבא אחרא לא אשתבס' אלא
 בתננא דקרנבא דמדבחה וכלא תלייה בחוטמא -
 בגין קד כתיב וירח ה' את ריח הנחח דכלא
 בחוטמא תליין לארחא האי חוטמא בתננא ואשא
 סומקא ובגין קד אשתבס' דרעוא והאי הוא דכתיב
 ויחר אף ה' וחרה אף ה' וחרה אפי' פן יחרה אף
 ה' כלל בזעיר אפי' אשתמר ולא בעתיקא' תאנא
 כתיב העה אלהי אונן ושמע האי ס' א' תאנא
 בצניעותא דספרא דרגא עמיקא למשמע עב וביט'
 ודא איהו אודנא דאשתבס' תחות שערי ובערי
 תליין עלקא ואודנא הוא למשמע ואודנ' אשתבס'
 ברשומי רשימין לגאוו כמה דעבד ס' א' דבאר'
 דרגא בעקמא להאי ולהאי מ"ט בעקמא ס' א'
 בגין דיתעבב קלא לאעלא גמוחא ויבתין ביה

וכד אפרי צדורה דא כלבו גבורא מתלהטן אשא
 נ' א' ונחתיך עד דנחתן ללה החר המתהפכ כתי' כי
 משחיתים אנחנו את המקום הזה וכתיב לפני
 שחתה' את מדום ואת עמורה וכתוב וה' המעיד
 על מדום ועל עמורה אלא הכי תאנא לא דיין
 לרשעים כו' אלא דמהפכי מ' ר' למה והיאך מהפכי
פי' ומהאי תליין אף אפי' ות' ריבוא לכל חד
 כו' הנה ביארנו לעיל מה' פעמים ש' ד'
 כמנין אף ות' ועס ה' חותיות מנלפ' עצמס
 יהיו אף ות' ורעו חשבון זה היולא ממקור
 הגבור מנלפך בתיבת אמה גבור נוערין את' ה'
 אף ות' ה' .
אדרא והא כתיב אפי' ה' לא שניתי אלא בכל
 זמנא דעתיק דעתיק רישא חוררא
 אשתבס' רעוא דרעוין אשתבס' רחמין רבדין
 אשתכחו בכלא ובשעתא דלא אשתבס' כל זיינין
 (ס' א' דינין) דזעיר אפי' וזיינין וכי יטול רחמי
 עבד דינא הואו עתיקא דכלא תניחא כד אשתבס'
 עתיקא דעתיקין רעוא דרעוין כלבו בזייני
 דאשתקרון בשעתא דא נכירין ורחמי אשתכחו בכלא
 ובשעתא דלא אשתבס' עמירא דעמירין ולא
 אשתכרו אפי' בזיינין מעתיקין דינין ואשתבס'
 דינא מאן גרים להאי דינא רעוא דרעוין דלא
 אשתבס' ובגין קד מהפכי חייביא רחמי כדינא -
 ומה דאמר הכא מהת' ה' מן השמים בזעיר אנפין
 אשתמר ומשמע דכתיב מן השמים אש ומים רחמי
 ודינא לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל תאנ' האי
 חוטמא זעיר וכד שארי תננא לאפקא נפי' בבהילו
 ואשתבס' דינא ומאן מעכב להאי חוטמא דלא יפיק
 תננא חוטמא דעתיקא קדישא דהוה אקרי' אר' אפי'
 מכלא והיינו רוא דתניין ה' ה' פסיק טעמא
 בגווייהו בכלהו אחר דאמא אדכר תרי זמני פסיק
 טעמא בגווייהו כגון
פי' והא כתיב אפי' ה' לא שניתי אלא בכל זמנא
 כו' והנה לעיל קאמר כלל הוא כמתקלח
 קלא דהיינו עתיקא וז' אכל מאן מתפראן
 אורחוי דהיינו מ' א' ומכטרה דילן פי' דכניין דא
 תן דא דהיינו מלך מעשה התחתונים כי משעים
 ארעים מכרחים כב יכול אעפי' שהוא משה בלפי
 המד להשקיע כוחי דינין במלכות כדי אלא יאבד
 העולם ויקבלו הרשעים עונשם היכי דלא יתי כליה
 ס' א' לכלהו כי אפי' מדת הדין ממסין כשנייתן רשות

קוחא ולא כבהילו בנין למשמע טב וביס ותאנא
 מהאי עקימא דבנו אודנין תלין כל אינון מארי
 דגדפיין דכתיב ביה כי עוף האמים יולדך את הקול
 ובעל כפמים יביר דבר בנו אודנא נטיף מג' חללי
 דמוחא להאי נוקבא דאודנין ומהווא נטיפ' עייל
 קלא בהווא עקימא ותאצריף בהווא נטיפא בין
 טב ובין ביס טב דכתיב כי אומע אל' אבינוסי ה'
 ציף דכתיב וישמע ה' ויחר אפו ותבער במ אש ה'
 פי' אברהם אברהם יעקב יעקב כו' פסי' טעמא
 בגוייהו מ"ט בתראה שלים קדמא לא
 שלים פי' אברהם עד עקידת יצחק היה בזמד
 דנוקבא ואחר העקדה שכללו חסדים בגבורות
 בגודע עלה אברהם ונעשה נירכבה למד דלא וזהו
 בתראה שלים
 עוד אברהם כו' חסדים בדעת דלא הם אברהם
 קדמאה וירדין ביסוד ועוליין בסוד אור
 חזור כדרך השקאת האילן כבארשו אז הם אברהם
 שני ופסיק טעמא בגוייהו כי זה אור ישר וזה אור
 חזור וזהו גם טעם שנק' אברהם חסדים כבארשע
 נה' קלות אברהם וכן יעקב כי יסוד לא
 תוך לא במציאות א' וכבאל לחוץ והויליא פרלוף
 יעקב הוא מציאות כ' וזה סוד פסיק טעמא כו' וזהו
 סוד אז יבק' אוחיות יעקב תשא לא פסק כי מיסוד'
 דאכ' קלתו מכוסה וקלתו מבולה נמצא שהכל אחד
 אל כל זמן שהיה נעלם בתוך יסוד דליאלא היה
 מכוסה אבל הכל אור אחד וכן יעקב בתמילה היה
 ביעקב שהוא פרלוף החיצון של לא המלבא אותו
 תחצי ולמטה ואח"כ עלה ונעשה מרכבה לו' לא
 עצמו וזהו בתראה שלים ה' ה' פסיק טעמא
 בגוייהו קדמאה שלים בתראה שלים בכלהו
 וא"ר יעלא וכאן שאוים שהוא להפך מן הכלל
 דהרי פסיק ג' טעמא כב יכול וא"ר
 שי"ך קדמאה שלים כו' ולא מלחתי מי שדבר בזה
 ובימי נעורי ראיתי טעם בלקוטים וכעת נסמס
 ממני טעמו
 ונלע"ד שיתורף עם ספקדקק למה הקדים האבות
 למשה ומסמו עם ה' ה' ובמשה אמר לא
 פסיק טעמא בגוייהו אור הכא ה' ה' והדמיון בא
 להפך כי בה' פסיק טעמא
 ונקדים מה דקאמר בתחילת הענין לא ומאן מעכב
 להאי חוטמא דלא דלא יפיק תננה חוטמ'
 דעתיקא קדישא דהוא איקרי ארץ אפיס מכלא
 וסיגנו רוא דתניין ה' ה' פסיק טעמא בגוייהו
 עכ"ל

הרי אחד המסורות של צ' צמות לא ה' הוא
 סהר חסון הוא בעתיקא המעכב והממתק
 חרוץ חף ה' וזה פסיק טעמא לומר לנו שהאחד
 בעתיקא והשני בלא ומאס קונה שלמותו ולא יעיר
 כל חמתו ובמקום שלא היה בלא רק המידות שלו
 התמדיים כנ"ל בהקדמות הדיקנא ע"ש נכלמו לו
 האי סהר רחמים ונעשה שלם א' רחום וחסון כו'
 באורות א"ל המאפעיים כו' והד' אוחיות של אש
 הראשון נתוספו על ט' מדותיו וכאלם ל"ב שלמ'
 הרי כתבדר ששלמות ה' הוא ה' דעתיקא הממתק
 דיניו והמשלים מדותיו ולזה היה נראה דה'
 בתראה שלים קדמאה כו' לכן בא והיפך הסדר
 שכלם נקט בתראה שלים קדמאה לא שלים והבא
 בשם נקט קדמאה שלים כו' לומר שגם קוד' שכלמו
 מדותיו ונמתקו דיניו ע"ה דעתיקא היה קדמאה
 שלים כי משניין עתיקא תלך מספרא דילן כנ"ל
 כי כל מה דאמרינן בעתיקא ובאלא כלל חד בריך
 הוא בריך שמה כו' כמ' א' רשבי' ע"ה כי כל
 המיתוקים והאורות שמקבל בעתיקא הוא כרי
 לרחם על בניו בני ישראל כי לדדיה הוא מלא כל
 טוב
 ולזה נקט ג' שלם בכלהו דה"ל שלים בכלל
 לא שר' ל' שלים שכלמו ג' מדות ונמתקו
 דיניו אשר נתעוררו ע"ה מעשה הרעים ולזה קאמר
 בכלהו דקאי' למידות' ולדינין לא לעצמו כי קדמאה
 שלים בתראה שלים
 והמשל בזה כיון שהוא שלם בחמתו ובמדותיו
 והוא יושב ודן לאומותו כי לזה נתמנה
 והנה כשהדין נוצה לחייב לראובן ושמעון ויחבר
 האב בית דין עמו ויטעים לו הטענות עד שפטר
 ראובן ושמעון מחיובם לא מפני זה נעקר שם
 השלמות מדיין הראשון כי הוא נתמנה מאדון
 ככל לחקור ולדרוש חוקים ונאפעיים וינקב הדין
 את ההר וכן עלה במתאבתו לעשות וזו שלימות
 דקדמאה שלים אבל בתראה שלים בכלהו דאללת
 נפשות עדיף הגב' כי נחא ליה לדין דכבי ודאי
 כר' אב לא שלא היה הדיןנותן קרותבניהו כנמשל
 ויסתלקו כמה קסיות בענין זה ולזה רמזו ואמר
 ומשה באמר דדינא אמר לנחמא לון מעתיק' כו'
 כלומר שתרץ קושיא המפורשת בה"ל אש קדמאה
 ובתראה שלים למה פסיק טעמא בה' בא' כותרץ
 שזה מוכרח שמה באמר דדינא אמר שליות ה'
 דיין האמת כנ"ל במש' צ"ר' להמשיך ולהמשיך
 דינין

הדינין שלו אשפי שהם חמתיים ואלמים עם חמדי
האב בית דין שהוא כד יכול עתיקא אב לבית דין
ויבאו הדברים ליי מחילה כי הוא מוחל וסולח
ולעולם שלמות הדיין במקומו עומד כנלע"ד
דברים פשוטים ומונחין למבין דוק
ותהילתי אחוטס לך פרשנוהו לעיל אשתיק
אמרו שמלכותו הנק' תהלה מתלבשת בחוט' דא' א'
שאשפ' שהוא רחמים גמורים עכ' החוטמים הם
ראשון ועיקר ה' אותיות מנצ"ך כנ' לעיל
בסמוך וכל הבחינות יש להם שרשים ושרשים
לשרשים

והאי אשא לא אהנכסם אלא באשא דמדבחה
היינו אשא דמדבחה כנגד גוון סומ' אבנ' קב
א' ותנכא דמדבחה כנגד גוון אום שבנקב ב' ואניס
או ממתיקין את א'
ריח ניחא וזה סוד הריח גם היום בכל מיני
בסמין דומיא דמיתוק דקרבן והענין הוא
כי בה מקומות הגבורות מתפשטות הריחאין
בחוטם פה אלצעות כו' עיין לעיל בסמוך וחוטמא
כוח עליון שכלם וכל הגבורות בשעת מיתוקם
מתקבלים ועולים דרך החוטם ועולים עד המוח
אשם הוא הרעת אורש ה' גבורות ואם מתמתקי'
במוח חכמה בכח ד' אמות ע"כ ס"ג מ"ה ב'ן אשר
בד' מוחין הרעוים בריח ניחא לה' אזה השם
כולל ד' אמות או למיתוק ה' גבורות וזה לרין
לכוין בכל מין ריח טוב וקודם מיתוקם כתי ויהי
אף ה' וילך שהוא הדיין החמיתי ואינו מוותר כל
האומר הקב"ו וותרין כו' ואחר הגנייתו וק נאמר
וירח ה' את ריח הניחא שנעשה נחת רוח נפניו
כד יכול לפדות ולא לזיל בשמות ישראל אף על פי
שחטא יחזור א' ה' וירחמהו כרחם אב על בניס'
אדרא והאי אודנא פמים לבד ועקימא עייל
לגו ההוא נוקבא דנטיפא מן מוחא בגין
למנכש קלא לבאו דלא יפוק לבד ויהא נטיר וסת'
מכל פטורין כג"כ הוא ריא ווי לההוא דמגלי ריין
דמאן דמגלי ריין כאילו אחיש תקונא דלעילא
דחתתקן למנכש ריין ולא יפקין לבד תניא בשעת'
לכווחין בעאק' ואשרי מתגלי מעל אודנין כדקיעייל
קלא באודנין בההוא נוקבא דנטיפא ממוחא וכבש
ס' א' נכש במוחא ונפיק בנקבי דחוטמא ואתער
חוטמא ואתחמא ונפיק אשא ותנכא מאיכוון נוקב'
מערין כל גבוראין ועביד נוקמין ועד לא נפקין
מאיכוון נוקבין אשא ותנכא

פיר' דע אלוין דא' לא' נוכר כלל לא באדרת
דבא ולא בוטא ולא נבחרר אופן תיקונא
אין היה הוא כהיות אלוין העליוה דא' א' נעלמת
מאד ולא שלחו בו יד ואל אמרו חרשו נוח' דמי
כלו כי האון הוא עיקר האדם ומאודנא דא' נלמד
דאמרו בוטא דף ר"ד ע"ב דבאי נוקבין דאודנין
תליין נוקבין אחרנין נוקבא דעיינין נוקבא דשומא
נוקבא דחוטמי מנההוא קלא דעיייל בנוקבה דאודנא
אי אלצטריך עייל לנוקבה דעיינין ונכעין דמעין
מההוא קלא אי אלצטריך עייל לנוקבא דפרדקא
ומפקי תננא ויאשא מההוא קלא הה' ויאמש ה'
ויהר אבו כו' כלל תלייא דבאי אודנא וצאה מתן
דנטיר מילוי הה' ד נזור לשונך מרע כו' האי
אודנא קרי ביה שמייע והשמייע אתכלילן אינון
מוחי כו' הנה מבוחר כמה גדולה וגבוה ונעלמה
און התחתונה שהכל תלוי בהתעוררות התחתונים
כאשר יעלה קול מהתחתונים כי ילעקו בכל לב
את ה' ואתעתם לפניו תבוא באזניו ועולה הכל
ההוא עד שם אס עוב הוא לנקבי העיני' ויורדים
משם ב' דמעות משני גווני העינים סומאק' ואומא'
שמהם נמשכים הדינין והאחיזה ומתבסמין בים
החכמה העליונה ומרחם על ישראל ואי אלצטריך
להנקם מאויביהם יורדים תננא ואשא דרך נקבי
החוטם וכן להפך תו' .

ואי אלצטריך על ההוא קלא לנוקבא בשומ' הנה
צרוחא דשומא דא' מתלבשי נביאי מהימני
והנה כאשר יגיע קלא באזניו יכנס' ננקב הפה
ומגלה סודו א עבדיו הנביאים להטיב או הרע
מההוא קלא עייל לכל גופא ואתרביזו מנייה .
הנה גופא הוא המכריע בין דין לרחמים וכפי
הקול כן יהיה הכרעתו אם לטוב או למא'
שהכל תלוי בקול התחתון כשמגיע לאון א' ולכן
ראוי לשמור לאזנו מרכילות הרע כי הקול
עולה באזני א'
עוד אמר שאלון הג' כלולים הג' מוחין דא'
דבאי און אקרי ביה שמייע ובשמייע
כלולים כלם אס חכמה דכתיב ונתת לעבדיך לב'
שומע דהיינו חכמה כל' ב' גתיבות ומה' וה נתן
חכמה לשלמה אס בינה דכתי' דבר כי שומע עבדך
היינו מבין וכן כי שומעים אהננו היינו מבינים
היינו בינה אס דעת דכתיב שמע בני וקח אמרי'
דהאי שמע על כרחין לא הוי לשון שמייע דא' כ'
שמע בני אמרי וקחם מעני ליה לא דע בני את
אין

להיך וקה אמרי לנבואת א"נ דע בני את החזרה וקה ודע וקה הכל דבר א' כי היודע הדבר הוא בלקוח חלבו

והנה הרי חכ"ד באזן והס' מוחי אל כהאי אודתא תליין ללותין ובעותין ופתיחתא דעיינין והס' העפעפים הסוגרים עיני אל כבי יכול ובהגיע הקול סם נפתחים סהכל תלוי באזן וזה בא' ומאנו בלמוד לח' כי מאד נעלמת אזנו והנה האזן דו"א נפתחין עיניו וא"ל לעולם הוא עינא פתיחא גם ע' האזן נפתחין תרין דמעין ואין

בא"ל דמשת ח"ו גם ע' האזן נפקין מתרין ונקבין חוטמא תננא ואשא ובא"ל מהד נפיק רוחא דחיי לז"א ומחד למלכא משיחא גם על ידי האזן גוזר הפה ומליל מלין והפה העליון חין אומר ואין דברים ולא זכה בו קום נביאה ולית מאן ידיע רוחיה בר חייה ונמצא שאין לו פעולה באזן בדברים לו כלל

חבל העגין הוא כי אל כולל דין ורחמים וכאש' ימטאו בעולם התחתון יעלה קולם לאזנו ויתמלא דינין והופך פניו מעתיקא וכאשר יעלה הקול באזנו אשבו בתאונה יתקן עצמו אל לקובל ח"א והרחמים הם גבורים

נמצא שהתיקון והקבלת תלוי בו"א שכל אשר יתקן אל עצמו לקבל מא"ל חזק ע"י קול וצדקת התחתונים אשבו מדרס הרעים יאיר ליו ח"א והסתכל בו בעינו הטוב ויתבעלו הדינין ונמצא שהתפילות והצדקות עדין יבואו והוא מתתקן על ידם לקבל ספע מא"ל חבל ח"א לא משתני ולא אשתני כלל

ונמצא שאזן ח"א הוא לצורך אל לשמוע קולו כבי יכול להאיר לו ולפיק חין רחי להיות סער שהוא זיכורי השפע על און ח' ונכמע קולו וזהו סוד מארל סהקב"ה מתכלל לו זה בעלמא מאד מאד עמו' עמו' מי ימצאנו לפיק לא נכר בו און כלל וה' יראנו ונפלאות מתורתו

האי אודתא סמים לבד היינו און דלא אדר עליהם נאמר לשל אורכא דחוטמ' תחות סערי וסערי תליין עליה וכן אמר כאן וסערי מתגליון מעל אודנין וזהו סמוס לבד כי הסערות סהס הזנירות השפע סותמים אוחס אדרא סליק ההוא קלא לעילא ונעטס בריחא דמוחא ס"א נרישא במוחא ונגדין תרין דמעין מעיינין ונפק כהירא תננא ואשא בההוא

קלא דנגיד לון לבד בההוא קלא דעילא באודנין אמתסקאן ומתערן ס"א ומתערבין כולי האי ונגין קך כתיב וישמע ה' ויחד אפו ותבער בס אס ה' בההוא סמיטה דההוא קלא

פי' סליק ההוא קלא לעילא ונעטס בריחא דמוחא ונגדין ב' דמעין כו' מפורסם היעטב נחמילת באון דלעיל והאי אודנא ע"א - דא' הוא תרעא חד דנגיד ונפיק והנה אער ח' מן' סעיי בינה עליו נאמר כאן חוננא כליל במוחא והיינו קום בינה

אדרא אחרת מוחא כלא תנא כתיב הטוב להי אונק (כלומר חרכין ס"א אודנין שית משה חלף רבוא חיוכו מאריכוו דגדפין דתכין בלין אודנין וכלא אחקרון אזני ה' כמה דאחרת הטוב ה' אונק אונק זויר אפי' אחרת ומכטרא דחד חללא דמוחא תליין אודנין ומחמסין תרעין דנפקין מההוא חללא דא' הוא (ס"א חית תרעא חד דנגיד ונפיק ואתפתח בההוא נוקבא דאודנא דכתיב כי און מנין תבחן וכתיב ובוהן לבו' וכליו' ומכטרא דאתפשטותא דההוא חללא דמתסין

תרעין דאתפשטו בגופ' באתר דכבא שארי מתפשט ההוא חילא דמתסין תרעין ואודנא קרי ביה בחינה וכלבא קרי ביה בההוא נוקבא דאודנא ומכטרא חד מתפשטין ס"א בההוא חללא דמתסין תרע' התפשט' בגופא באתר דכבא שארי ועל דא באודנ' קרי ביה בחינה וכלבא קרי ביה בחינה דכתיב כי און מלין תבחן וכתיב ובוהן לבות וכליות מסוס דמחת' חד מתפשטין

פי' אחרת מוחא כלא פי' שמן המוח נמאך התעוררוה לעינים בדמענות ולחוטס בתנב' ואשא ופה גוזר מלין ואון מבחין וזהו וישמע הא און ויחד אפו הא חוטס ואש' מפיו ת' לכל דא פה ועיינין נחתין ב' דמעין הנב'

והנה מוח בינה מתגלה באזן כי און גי ס"ג והנה כתוב באזן מלין תבחן ס"ת ג' גונין והס' מורים על מוח בינה כבודן סערי בינה אשר הארה מהס מתפשט בג' מקומות הא' במלח כנף דף ל"ס ע' ב' כהאי מלחא נפיק חד סערא מתפשט ביה ממוחא דאפיין תרעין וכן כבא קאמר דמתפשט באודנין תרעין סגית

גם באתר דליבא סרי הרי ג' ואלשתס הס כנגד בינה דעת ת"ת כי באזן סם בינה ככל' ונגופא

אנפוח היינו ת'ת שהוא כולל הו' קלות ובהתר
 דליבא שרי היינו החזה ואמר ליבא להורות על
 פנימיות הו' קלוות שהוא הדעת נשמה להם
 והנה כנגד ג' או הג' כונין הנז' וב' בחינות בינה
 דעת ת'ת'ו נוכרו לעיל שחמ'ן יומין דלוריתא
 כנגד ת'ת'ן שנין דיוכלא נגד בינה'ן אלף דרין
 כנגד דעת המתפשט אף אלפי'ן אדרין וחסדרין
 ואעפ' ששם מדבר בעלם גדול עכ' רמו' שם אוחס'
 הג' כונין הנז' כאן ע'ס

ובאודנא קרי ביה בחינה הוא מ'ס כי און מלין
 תנחן וכלנא קרי ביה ג'כ בחינה דת'ת'
 בוחן לבות וכליות והעטס שמוח בינה מתפשט
 שער אחד מה'ן באון כנ"ל וגם ממנה נמש באחר
 דליבא שארי והבחינה היא ע'ה הבינה כנ' מביאור
 הנותן לשכוי בינה הרי בינה נותן לשכוי להבחין
 תאוס דאתר חד מתפשטין היינו ממה בינה כנ'ג'
 אדר'א תאנא כננישתא דספרא כמה דאודנא
 דא אחקן בין עב ובין ביש כך כלא .

דבועיר אפי'ן אית סטורא דעב וביש ימינ' ואמלא
 רחמי ודיבא והאי אודנא כלי'ל כמוחא . ומאוס
 דאחכלל כמוחא בחללא חד אחכליל בקלא דעייל
 ביה ובאודנא קרי ביה שמישה ובשמיעה אחכלל
 בינה שמע כלומר הן אשתכח (ס'א) ואסתכל

דכלא בחד מתקלא אחתקל ומלין אפי'ן למאריהון
 דמארי'ן אתיבה'ן למשמע ולאסתכלא ולמנדע ת'ת'
 כתיב ה' שמעתי שמעך ירחתי וגו' האי קרא
 אשתמודע דכד נביאה קדישא ס'א מהימנא שמע
 ואסתכל וידע וקאים על תקונין אפי'ן כתיב ירחתי
 תמן יאות הוא דחללא ולאחבר קמיה האי בועיר
 אפי'ן אתמר . כד אסתכל וידע מה כתיב ה' פעלך
 בקרב שניה חייבו האי לעתיק יומין אתמר .

פ' תאנא כננישתא דספרא כו' ומלין אפי'ן
 למריהון דמארי'ן אתיבה'ן כו' עד כאן

כתבנו שכלשה מוחין שם חכמה בינה ודעת
 אחכלילן בשמישה והם רמוזין כאן דקאת נמריהון
 דמארי'ן למשמע היינו חכמה למנדע ולאסתכלא
 היינו בינה ודעת ואו השלש עצמס רמוס הנביא
 בפסוק ה' שמעתי שמעך נג' תיבות או וזהו דקאמר
 דכד נביאה קדישא שמע ואסתכל וידע והס' כ'א
 לזה אמר ירחתי ר"ל על ג' תיקונין או ירחתי און
 חוטס פה שמעס מתעוררים הדינין כי בעונות
 גברו אח"כ כדמשמע ואסתכל וידע ואו הבחינו י'ס
 להס מיתוק שמוטס דא'ת' נמשך חיים ל'אז וגס

ממתק תננא ואשא דכחוט' דו'א' כ' יבול וזהו בקר
 שנים חייבו ופשוך בקרב שנים חייבו ס'ת חיים
 דמחד נ קבא כפי' חיים ל'אז .

הנה חלי פסוק הראשון שבו נזכר יראה הוא
 רמו' ל'אז וז'ס ה' שמעתי שמעך ירחתי
 ס'ת כננין מה שהוא ל'אז

אדר'א וכלל
 אתר דיאשתכח ה' ה' כ'אז ה'א תרי ומני או כ'אף
 דלת ו'אז ה'א חד לועיר אפי'ן וחד לעתיק דעתיק'
 וז'ע'ג דכלהו חד וחדא שאלא חקרו ותניין אמת'
 חקרי אס מלא'

פ' בכל אתר דאשתכח ה'ה' כו' חד ל'אז וחד
 לעתיקא פ' חין הכונה כהם פמוכין אזה
 כדר נזכר לעיל בה' ה' א רחוס כו' א' ל'אז וחד
 ל'אז חבל הכונה כשנאים ב' שמות בפסוק אחד
 כמ' ה' שמעתי שמעך ירחתי ה' פעולך אחד רומס
 לעתיקא וחד ל'אז .

למה וגלע'ד כונת הרב כמו בפסוק זה שיהיה
 בו הבנה לכתוב כלל הנאמר כי אינו כלל
 גמור שהרי יש כמה פסוקים שנא' בהם ב' שמות
 ושניהם כ'אז כמו וישמע ה' ויהר אפיו וטבע'בה
 אש ה' וכיוצא הריב' וגם בפסוק ועל כמותם אפי'
 ה' לאמר היש היש ה' בקרבנו וגו' שניהם הם כ'אז
 ומ'א או כ'אף דלת ו'אז ה'א חד ל'אז וחד לעתיק'
 דעתיקין

ו'א'ד יעלה הרב כמה זלכה נלאה למצוא פירש
 לזה ובסוף הניחו בעיון שכונת הזוהר
 הוא שדני הוא כ'אז וגם אלא מלא פסוק על זה
 ואפשר לי לומר אחר נסיקת עברי קודש שאפשר
 להבין הדבר באופן זה שגודע א'אז וכן כל פ'ר'וף
 ופ'ר'וף של מועה יש לו ג' כלים שהם שמות קדישא'
 שמלכבים נפש רוח נשמה של אותם פ'ר'ו' ואוחס'
 אף א'אז הם סוד המקראש'אנו מכונין בהם כל יום
 והנה הכני הפנימי של הו' דא' הוא אדני וכן
 כלי הפנימי דימוד ידידיה הוא הו'ה' אדני כ'אז
 הרי שכבר הצינו איש כ'אז שם אדני משני לדיס
 ח"כ נבוא להבנת הזוהר דכתב או כ'אף דלת דהיינו
 אדני אחד ל'אז כי כן הוא האמת שבו ונפ'ר'ופו
 בתוך שמותיו הקדושים שנקרא בכלס נקרא ג'ג'
 אדני ובשיהיה פועל ע'י היסוד או ההוד ידידיה
 ששם הוא שם אדני כנ' תוך אותה פעולה שנעשית
 ע'י השמות שהם אותה ספירה עצמה שם פעל גס
 כן שם אדני

והנה רחמי כס' מ'ן עק' עש' ט' אחריתיו ור' של האורח גית אלה' כזה יהיה יוד הה וז' וט' אחריות המילוי הדי אלה' ונדוע אף בקרא בן ע"ג האורות שמקבלת עניניה מיוחד קיני' אש' יא' אס' קהרי' ג' כ' סגן שהוא אף נשפית אלה' ח"ל לינו מן התימה אלה' בלא ונפרט כי אדני מורה שולטנות ומלכות' והוא עלמו הוא האולטון הוא המלך במוד שכונתו

בט מה שנתקפה על פסוק מורה על זה אני מלאחיהו ולדעתי הוא זה אחרת ליהוב אדני אחיה ורז"ל דקרא האורני' א' ובין כמה נקט הכא' א' שמקום שהיה לר"ך להמשיך לאשר היה מוצירו וכן כל התפילות וכו' הרב זלחה על ויעתר יצחק לה' שה' מער ר"ל תיעט והוא אדני' במילוי השנה תר"ע דדיקנא דא' דמזול תלין בגי'.

והנה מה שקדם ואמר קודם הכני' אמות של אדני בור' ה' אומרני אל הבנות ע"פ הכונה של העמדה אל עליון קונה כו' שהוא ע"י רוב האורות הנגלין פת' א' אנו מתקנים כתר לעקב ולרחל והנה נודע שכל מלאכות ותפילות דהע"ה היו על מלכות כי קם ביתו לוהבל"ד ע"ך ע"י הסמוק עס ההקדשות כגון אומרני אל תחמת אחי מכתם וחמר ממני באור העקרי' אבות הכתר' כד"ל רז"ל מלכותא

גלי תגא וזכ' תלוי באל שהוא ח"א אמרינו' אחרותיו נשפית לחד לרהל נכתם לחד אומרני כי נהיות הכתר על רחקה מימת מלכות על האויבים והוא כי הסיתי כך כי הללתי ואולטנותי מלוי' כך וזה תפלת דהע"ה על מלאכות ונבוא' לכ' אמות הייה אדני אמה א"כ לפי הכלל ככל אחר דאשפית כו' ה' לעתיקא דעתיקין שהוא ח"א וחד' לזא' יהיה האוי"ה לז' לפי הכלל והאני אדני לז' כי כן מצאנו שיש בפרצופו' אדני וכן מצינו הזהר שאדני שהוא סגן לה"ה' כ' חד לעתיקא כו' וחד' לזא' בקטינן אדני' איך גם בלא' כי הוא שולטן ומלך עם ימוד אשפיתו וכת' י' תבאל' כי גם נקרא' אהיס לגבי עתיקא ויש פסוקים רומים לזא' בשם אדני כמ"ס חד' לזא' שהוא בלדני וחד' לזא' שהוא ההויכ ומלאחיהו כמסוק הנא' אומרני אל כו' אחרת לאדני בויכ אחיה וכפי' כלל הוהר איך לזו' ימין ואמאל כי באן מדבר חד' לזא' וחד' לזא' וחס' תמלא טובה היענינו מהדינן ומודינן ואל יקשה לך שבמלך קם האדני' לכו"ה ונראה שחד' בוכר חד' לעתיקא

דלריך איקדים הויה הויונו' לז' אדני איך זה כלום כי בעל כוונתו לר"ך לומר דלא נקט אדר הזמות כי איך נמאל כלל הכ"ד ספרים הויה אדני דהיינו בנקודות לע"ס כי בנקודות אלהים יך ריבוי ע"כ הנלע"ד

ועוד אפסר לי פירו' אחר באומרני אל כדרי איהיה איך בא"ה עם הכ' דפירש לעיל מתקין א' דדיקנא דא"ה מתשעטים בג' מקומות במלכות ומחיר ומשפט הארתו הארס' א' בנינה ע"א ובמלכות דאזילות ומחיר לעולם העסיה אס' מקנת מלכות כדרי שהאר'ת כל מלכות קיינס עלם העזרה אחר' אס' היא מקנת הוא מאל דתיקנא דדיקנא דא"ה וגם מזה הטעם איך ככאן הסומים אל שמתפלל דהע"ה באל הכ' דתיקון ראשון דח"א כי הוא האומר ומחיר במלכות ע"כ מאלע"ד ומה' מציילתי

אדר"א שומא א' חלדים דהאי הוא אס' מלא דעתי דכלל' ודועיד הנספין וכאל הוא אס' מלא חקרי' ואחר' לז' חקרי' אס' מלא' כמס' דאוקימנא ויטע' יי' חלדים אס' מלא' בנטיעת גנתא ובכל אחר' יי' חלדים חתק' אס' מלא' יי' כלל' הוא בכללא' והואו' זמנה אשפית' דת"ן ככלל' יי' פעלך בקרב אגים חייכו כעתיק יומין חתמר מן' פעלך ועיר' אפין בקרב סגין

פי' כי זל' לגבי עתיקא נקרא' חלדים כמ"ס בכונת ה' הוא האלהים נשפית יום הכפורים כי איך דופין רזמי' זל' לחסדים הפ' ונים דה"א וטעם אף נקרא' חלדים כי יא' זמנין שאין בו רך מוחין דלמים כי הפוחין דהיות' הס' נאעת תפירה וזכ' עיקר אזילותו כי ג' ראשונה שלו הנקרא' ס' בשם מוחין נמשכים לו כפי' זכות ירהיל' וד' עלל' יאחד החוטף בעצת טעוב' על המלכות הנובעים בו משתלקים ממנו הב' ראשונות שבו אס' סיה' נוגע אס' השבע ח"ו לז' היס' לו תיקן שולמית ונכסותו בכחינת פרצוף בלתי ג' דחאטוט דהיינו' חו פרצוף העקרי' השפיע' בשם כתר' חכעס בינה אף ע"פ' שהיא כולל עזרים שלמים איך' בו אס' חלדים זל"א ח"א שאין איך' זה כי תמיד אס' כלל' חסדיו איך' בו תמיד אס' הייה כשהוא רמו' בו דהיינו' כאל הפסוק לרמו' חיזה סוד' בו עוכרה להיות' בשם הויה' דלית לעילא' מיניה אשפ' שהאמת הוא שאין אס' חוט' איך' בא"ה אהקיא' של יוד' הוא הרעו' בו דווקא

דלהון הוא בשמח קדישא בעלמא דין ובעלמא דחמ
 יתיר מהכא דהתם לא מתפרשן מוכיה מההוא
 לרורא דלרירין ביה לדיקיא הה"ד ואתם הדנקים
 ביי' ולא כתיב הדנקים ליי' אלף ביי' מתא
 תאנא כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה דעתיק'
 קדישא סתים ועמיר' מכלל משמח דרבות קדישא
 לדיקנא דועיר אפיין

אמתקן דיקנא דיליה בשמחה תקונין ובשמחה
 דנהיר דיקנא יקירא דעתיקא דעתיקן בהאי
 דיקנא דועיר אפיין נגדין תליסר מכוועין ומשחח
 עלאה בהאי דיקנא.

פיר' הספירות דה"א נקראים ימי קדם שהם
 הראשונות אל עולם האצילות והוא תופס
 כל עולם האצילות ומתלבש בתוכו כדוע מסדר
 ההתלבשות והנה כבר הקדמנו שאורות ז"א באים
 מה"א וסתם ימין הוא על הו' תחתונות אשר נהם
 נמשך לז"א התיירין עטרין קדישין שאנו קורים
 רמונים עטרא דחסדי' מתחף האחד דה"א כנ יכול
 ועטרא דגבורות מתחף השני ומתריין עטרין חלו
 נמשך לז"א ג"כ הארת הפנים כמ"ש ישרה' פניו
 חליך תירין פנים וזהו דקאמר דכל נהירו דיליה
 וקודם אמר ה' פעולך בקרב פנים חייהו לעתיק
 יומין אחרת כו' פיר' שפסו זה נהלך לשנים

דהייבו ה' שמעתי שמעך ר"ל ירחתי מגבורות ז"א
 חוטם פה זרועות כו' כנ"ל שם מקום גבורות
 ויאות לחלף זה' פעולך שמתק אחת הגבורות
 חייהו שהוא א"א ופירוש אמתי' צריך מיתוק זה
 מה"א לז"א ולאמר ברובו רחם תזכור פיר' שש"א כב
 ימול ברובו עם בניו מחמת מעשיו הרעים מעורר
 הע' תיקוני דיקנא דידיה שהם התמידים שיש לו
 כמו שפיר' כמה פעמ' המתחילין מאריך והם הגזר'
 בפ' שלח לך וזהו ברובו אז רחם תזכור שהו'

החסד עליון שבדיקנא דעתיקא שהוא תיקון ראשון
 מהח' תיקונין דכהנא רחם כמו שפירשנו לעיל
 כמה וכמה פעמים שמתחילין מורב חסד עד
 סיום התקונין והם ח' בגדי כ"ג ע"ש באור ותבין
 וזהו נ"ד דק"ס ב"שאל נקרא גדול אדונינו ורב
 כח וכד אמרם בתיקונא כו' אחרת בנהירו דיליה
 ורב חסד

אדר' ומשחחין ביה עטרין ומרין תיקונין
 ומיניה נגדין עטרין ומרין מתון דשמת
 קדישא נ"א ובעלמא דחמ' מאוס דאמתדנקתא
 דלהון הוא בשמח קדישא בעלמא דין ובעלמא דחמ
 יתיר

ואדר' יעלה ואירא למדק למה לא נקט הכא'
 כמ"ש בסמך וכנכ' אחר דאשחכא ה"ה כו'
 חד לז"א וחד לא א וכן הו"ל כ"ן ותבין וכנל אחר
 דאשחכא ה' אליהם כי ביה מיירי שיה בשוה אלף
 לנקט בומנא דכתיב' כו' ונלע"ד שרצה לרמוז
 העטם הנז' פיר' שהאמת הוא שם הויה שייך בזה
 בתמונות מכתה לעמים ואחד מהם היותר פשוט
 כי אין לו פיר' שיהיו הג' כלים שלו הויו"ת
 כמו בזה שמת' שלו הם ה' הויות ע"כ נמצא שאפ"י
 שנסתלק הכלי הפנימי שהוא כלי לנשמה שאמרנו
 שאינו תמיד רק בשעת תפילה עכ"ל הכ' הנשאר
 לו אמצעי וחילוף הם ג' הויות הרי שהו"ה

תמידית לעולם בזה לזה נקט בכתיבת ההויות בכל
 אחר דאשחכא ולא תלה הדבר בזמן כמ"ש הכא
 ובומנ' דכתיב ה' אליהם כי הוא חלוק ותלוי בזמן
 והאחיה ששם היו מעשים טובים כראוי לא הו'
 משתלקים המוחין הגקרא בשם הו"ה לזה כתב
 שכל אחר דהיינו מקום קבוע כי הו"ה בקביעות
 דאז אפי' בשמשותקים המוחין ומה שאנו רמוזים
 בו בשם אליהם כמ"ש לעיל ר"ל אלגבי חסדי' א"א
 אפי' הרמזים שלו נקראים בשם שהים לזה כתיב
 חדני אליהם בפסוק א' לז"א ואחד לעתיקא והו'
 לפי שעה ותלוי בזמן ולזה אמר בומנא ולא באתר
 כמ"ש נהויו כנלל נדמן ואמיתי' ודברים אלו
 צריכים רגילות ותמידות כדי שיתיישב על הלכ'.

אדר' ארון סנין קדמוניות דאקרון ימי קדם
 ולא אקרון סנות עולם שנים קדמוניות
 ארון ימי קדם סנות עולם ארון ימי עולם והכא
 בקרב פנים מאן שנים קדמוניות חייהו למאן
 חייהו לעיר אפיין דכל נהירו דיליה מארון שנים
 קדמו' דתקיימו ובג"כ אל חייהו ברובו רחם תזכו'
 לשה' חסד עלה דעתיק' דעתי' דכיה אחרת רחמין
 לבלא למאן דבני' לרהנא ולמאן דיאות' לרחמא
 תאנא אמר רבי שמעון אשהדנא עלי שמייא ולכל
 ארון דעלמא קיימין דהואן מלין ארון כלהו
 כלמין ודואן כלבאי מלי' ובגו פרוכתא דשרשא
 פלגא מתערין וסלקין יגניו ליה עתיקא דכלא
 בניו וסתים מכלא וכד שרינא למללא לא הוו ידעין
 חברייה דכל בני מלי' מתערין הפא זכאה חולקיין
 חברייה דהכא וזכאה חולקי' עמוון בעלמא דין
 ובעלמא דחמ' פתח רבי שמעון ואמר ואתם
 הדנקים ביי' אלדיכם כו' מאן עמא קדישא כירא'
 דכתיב ביה אדרין ישר' מי' כמין וכתיב מי' כמין
 כאלים ה' מאוס דאמתדנקת'

יחד והנה הנתם לא ממפרצין מההוא לרוח
דחיו דרירין ביה דריקניא הה"ד ונתם הדנקים
בה"ה ממע עלייכו כתיב אשרין ישראל מי כמך
עם נוסע בה ובתיב מי כמך בלש"ה האמת
אתכווננו דעתא לאוקורי למלכא ולאווקיר יקרא
דיקנא קדישא דמלכא תנא מתתקן דיקנא עלאה
דיקנא קדישא בנ" תיקונין ודא חיהו דיקנא דלא
דכד נחית מן דיקנא יקירא עלאה דעתיק קדישא
עבאי דיקנא דלא נגדין יג מנועין דמסחא עלאה
עבאי דקנא ומתכחין ביה כ"ב תיקונין ומיניה
נגדין כ"ב חתון דא"ק

ומתכחין בו כ"ב תיקונין ונעשה חסון
כ"ב אורות לא נברכת פנינים הע' תיקונין
סיק תמידים והארץ ה"ב דא"א אלו ממשיכין
בו בא רחום וחסון בו הרי כ"ב תיקונין נגד כ"ב
חתון דאורייתא קדישא והס רמוזים ג"כ כ"ב כך
יברך ישראל בן אומיות הנמשכים ומאירין לישראל
שהוא א"א

ואי תימא דיקנא לא אשתכח ולא אמר
שלמה לא לחייו ולא קרי דיקנא אלא
הכי תאנא לנביעותא דספרא בל מה דאעמו וגניו
על א חכר ולא אתגליא ההוא מלה הוי עלאה
ויקירא מכלא ובג"ד הוא סמיס וגניו ודיקנ' תמוס
דבוא סכחא וסלימותא ויקירותא מכל פרזופא
גנויה קרא ולא אתגליא

ואי תימא דיקנא לא אשתכח ולא אמר
אלא לחייוכו פי' שנהיות ששלמה הע"ה
לא חכיר דיקנא בלא רק לחייו חין הכונה שאין
בו דיקנא דהיינו נבירות השפע והקדושה כמו
ע"א לא הטעם הוא כמ"ס דיקנא עיקרא בלא
וכל מה דאעמו וגניו לא חכר ולא אתגליא
ההיא מילא בו

והאי דיקנא שלימותא דפרזופא פי' שאחר א"א
נאסל במוחיו דגדלות אז נמשכים לו על
יינו היב תיקוני דיקנא כמו בכל יום שעמדה
אנו ממשכים לו פרזוף דגדלות ואח"כ אנו מכוונים
בזיעבור להסלים ולהתחין היב תיקוני דיקנא
דידה

ותאנא האי דיקנא דאיהו שלימותא
דפרזופא וספירותא דזעיר אפין נפיק
מאודנוי ונחית וסליק וחפי בתקדושת דבוכמא
מחי תקדושת דבוכמא כד"א לחייו כערוג הכותם
(ולא ערוגות)

ותאנא האי דיקנא נפיק מאודנוי ונחית
וסליק וחפי בתקדושתא דבוכס מחי
תקדושתא דבכס כד א' כעורגת הבכס ולא ערוגות
וא"ד יעל לא מנחתי אום פירוש לבנא הסתומה
הואת והנה נכוא נסייעתא דשמייא
לפרס מה ששייכותי ע"פ הקדמות הרב ז"לה

הראשנה ש"ס בסמוך שבברכת כהנים מאירין
היב דא"א בלא ועס הע' תיקונין סיק לו הס כ"ב
אורות הנה סיוס ענין זה הוא סכל כ"ב אורו אלו
מאירים או במלכות ועס הב' מוחין שקדמו
צעמיה כנ" נעשית המלכות ונקרא כ"ה וזהו סוד
כ"ה תכרו שנהיותה השכינה מנחה מאורות
העזומות האו אז רחי שתכרך את בני ישראל

ונחית דהיינו מאודנוי למקום התיקון של הדיקנא
עלמו מהו וכליק
הקדמו לעיל דסליק ר"ל העל' מיין

נוקבין ומעשה מוכן התהלות הבנא שאחר
שנתמלא ובכס א"א מ"ב תיקוני דא"א כמ"ס
בהתחלת הלשון ובשעתא דנהיר דיקנא יקירא
כו' אז בל הכ"ב אורות עצמם שקבל אז מאיר
ונותן אותם למלכות נברכת כהנים כמ"ס הרב ז"ל
ועס הב' מוחין שקדמו הרי כ"ה תכרו את בני
ישראל יג וט' דא"א גימ' כ"ה כנ" וזהו שאמר האי

דיקנא דהיינו כשהיא שלימה מה"ב האי דא"א כמו
שהקדים ובשעתא דנהיר והוה האי דיקנא דוקא
אז נחית וסליק אמקודס נחית ונא למקומו בלא
ומאיר תכף למלכות כנ" ואז מהמת הארות
העזומות האו בה יג דא"א וט' דידיה סליק דהיינו
שמעלה מלכות מיין נוקבין לגני ז"א וזהו סליק
כפירשו לעיל כדי לעורר מיין דכודין שהם נחות
הרחמים שמות דהויה לנתק בגדולתיה כדי שיעש'
סוד הווג הוה נפילת אפיס כנודע שאז הוא
זווג האמיתי שנתן בה הה' חסדים ממע נפילת
אפיס ולוה נעשה הווג אחר שכבר קדמו היב
מדות כמ"ס כל זה נב' ברב ז"לה

וזכינו לבאר מהו נחית מהו סליק שאחר שכבר
באו והאירו התיקוני דיקנא בלא ומהם
מאיר למלכות ונעשית כ"ה תכרו הארת יג
דא"א וט' דא"א עס הב' מוחין שקדמו נעמיד הרי
כ"ה אז תכף מעלה היא מיין נוקבין לווג של
נפילת אפיס הנעשית נסדר אחר העמידה ואחר
המקנת יג תיקונין

ומ"ס

ע"כ הנלע"ד כי לא מלאתי פירוש כנ"ל

ומה שהקדמנו ע"פ הרב זלמה שמלכות נקראת ערוגה ע"י נתינת ה' חסדים של זל לה נלע"ד שזה הוא סוד המסנה בשבת מנין לערוגה שהיא ששה טפחים על"ו טפחים אזורשים בתוכה ה' זרעונים ד' על"ד רוחות הערוגה וא' באמצע כו' שנודע ששה טפחים על ששה הס"ד והס"ד

קצוטי כלה שאחר שנקטטה והיא מוכנת ומוזמג לקבל ה' חסדים בסוד הווג שזרעיש בתוכה ה' זרעוים ה' חסדים ד' על"ד רוחות הערוגה דהיינו שהמוהי"א יאכיס מתפסטיין רקע"ד חב"ת כמו שידעת מוכנות העומר ונמצא אד' רוחות הם חכמה חסד בינה גבורה ועד אס מתפסטים ולא עוד כנ"ל וא' באמצע בקו המצוי שלה ואין אנו עכשיו בפרטים רק דרך כוללות וע"כ הנלע"ד ומהאס מחילתי

אדר"א בתשעה תקונין אמתקון האי דיקנא דזעיר אכפין בשערי דדיקנא אונמין מתתקון תקיף ספיר למחוי דכתיב בחור כארזים פ"י שאלו הט' תיקוני דיקנא דז"א ארז"ה לפרש עתה והס' הט' התנודים שי"ס לו כנ"ל כמה פעמים והס' ב' היות ח' אותיות עם הכולל כי ה"ב הס' ג' היות י"ב אותיות עם הכולל"ב ואמר שאלו הט' תיקונין הם בחינת דינין הרמוז לגוון אונמין ואז הוא כביכול בחור כארזים במ"ס על הים נראה להם כבחור שכן כר"ך שהמדות פעלו כפי השעה הצריכה ולכן לא נשפנו לו אז הי"ג מרות של א"א אבל במתן תורה אס קנה הרהמוות של א"א ונראה להם כוון

אדר"א תקונא קדמאה מתתקון שערא מלעילא וכפיק ההוא ניולא בוצי"ג דקדמינותא וכפיק מכללא דהוירא דבי"א ונבט בתחות שערא דרישא נתחות קוצין דעל אודיין ונתינת מקמי פתחא דאודיין נימי על נימי עד רישא דפומא - תקונא תניינא כפיק שערא וסליק מריש דפומא עד רישא אחרא דפתחא דפומא ונתינת מתחות פומא עד רישא אחרא נימין על נימין בתקונא ספירא

תקונא תליתאה מחלועיתא רתחות חוטמא מתחות תריין נוקבין כפיק חד ארחא ואערין זעירין הקיפין מליין לכהנה ארחא ואחרא אערין מליין מהאי גי"א ומהאי גי"א סוחרגיה דההוא

ומ"ס וחפי בתקרובתא דבטמא מאי תקרובתא כמו"א כערוגת הבגס ונקדים שערוגה נקראת המלכות כמתיארים בה ה' חסדים א"כ זכינו ג"כ לפירושו בהמשך הענין ממא דאחר דסליק מלכות מיין נוקבין לבני זל כנ"ל חפי זל בתקרובתא דהיינו ערוגת הבגס שנתן לה ה' חסדים כסדר ממא שמקודם סלקא היא המין ואח"כ חפי דהיינו שהמשיך ונתן לה ה' חסדים שהם המיין דכורין ועאה ערוגה בתינתתם לה ה' חסדים כהקדמת הנ"ל שנקראת ערוגה ככתיבתים לה ה' חסדים דז"א

וכרי סדר הווג ממא מקודם כר"ך להמשיך ולהשלים הי"ג תיקוני דז"א וזהו נפיק ונחית כל הי"ג שקדמו במאמר לז"א ונתינתם למלכות וע"ז היא סלקא מיין נוקבין וזהו וסליק ומתקן יורדים ונתינתם כהה"ה חסדים ונעשית ערוגה כי כן נקראת ע"י החסדים

פס לן לבאר מה הוא כערוג' ולא כערוגות וז"ל הרב זלמה הנה בעמידה עלוכל העולמות וככללו בחלילות לעשות זווג העליון של זל ומלכות וזו כל העולמות מכסים על הקודם ונעשים כהצ' גרין עגולה כזה פ"י הנקודה היא עולם האצילות והחאי עיגול הם העולמות כדי שלא יסתכלו החיזונים במקום הקודם ח' ומהמלו' שנתעברה מנשמות ע"י הווג של בשילת אפיס יורדת ככריאה להוציא אותם בשמות וזהו כוד של לזונאח מומר לדוד יענן ה' שי"ס בו ע' תיבות שהם הע' קלים שזועקת היולדת וע"י תפילת זה המומר ככוננת הצדיקים מלאת אותה זיו"א חס' בשמות ברהמים ע"כ

הרי לך בפירוש שכל הג' מלכות של הג' עולמות כ"י ע' הם כוללות בחלילות באותה שעה של בשילת אפיס וכס כסומדים לפרי והווג הוא עם מלכות דחלילות וממא שנתג' במדרג"ב המאמר בחינות הווג ככל פרטיו דהיינו המשכת הי"ג מרות דז"א כפיק ונחית והארתם במלכות והיא סלקא מיין נוקבנים לז"א היינו וסליק והוא יאיב אמרו לה בתינתת מיין דכורים אהם ה' חסד' ונעשית ערוגת הבגס ערוגה דווקא כי הווג באצילות וכל העולמות מכסים עליה וזהו ג"ל דיוק מילת וחפי בתקרובתא דכשועה ערוגה ע"י גתינת בה ה' חסדים הוא ככפוי כל העולמות

דעהוה ארחה • וארחה לא אחמו לתחא
 כלל אלא ההוא ארתא דלעילא דנחית עד רישא
 דשפופתן ותנין שקיעא ההוא ארחה

תקונא רביעאה נפיק אערא ואחתיקוןמליק
 ואפי בעלעוי דתקונא דנוסמא •

תקונא חמישאה נפיק אערא ואחתיקוןתרין
 תסורין מלאן ומלאן סומקן כהאי
 ורדה סתקא ותתלהטן במחתן ובכעין עלמין
 דמתלהטין מתמן ס"א מנהון •

תקונא שמיטתה נפיק אערא כחד חוטא
 בסחרניה דדיקנא ותליין עד רישא
 דמזוי ולא נחית עד רבנורא •

תקונא שביעאה נפיק תליין שערי על מומא
 ופומא אחפני מכל סטרוי ויתביין
 שערי בתקונא סחור סחור ליה •

תקונא תמינאה דנחתין שערי בתחוי דיקנא
 דמחסיין קולא דלא תתזוי כלבו
 שערי דיקיין גימין על גימין מכל סטרוי •

תקונא תשיעאה (מתערבין שערי עם חינון
 דמתערבין • נ"א אחתשכין • שערי
 כלבו דבקולא מעליה ס"א מלייא עד (נ"א עס
 לחינון שערי דתליין כלבו דבקולא ספיר כחד גיב
 חקיף מארי נפא קרביין בתשעה תקונין חלין
 פגדין ונפקין ע' מטועין דמח רבות דלעילא
 ומההוא תשח רבות נגדין לכל חינון דלתחא •
 ע' תקונין לין אחתכחו בדיקנא דא ובאלימות
 תקונא דדיקנא דא אחקרי בר נש לתחא גיבד
 תקיף דכל מתן דחמי דיקנא קיעא בקיומיה תלי

דיה גבורה הקיעא
 עד כאן תקונא דדיקנא עלאה דועיר חפין •

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה קוס ברי
 סבלל תקונא דדיקנא
 נ"א דמלאן קרישא בתקוניו לין
 קס רבי אלעזר שתח ואמר מן המלך קרחתיה יה
 ענני בלתיחב יה וכו' עד מנעווח כנדיביס •
 חנה הכא ע' תקונין דדיקנא דא להני תיקונין
 אלעזריך דוד מלכא בגין ללגחא ללאר מלכין
 ולשאר עמין תח חזי כיון דאמר הכי ע' תקונין
 לבתר אמר כל גויס סבובי בשם ה' כי חמס •
 חמר הכי תקונין דחמיא למאי אלעזריכיא מאס
 דכל גויס סבובי ובתקונא דדיקנא דא ע' תקונין
 דחינון סס ה' אלעזרון מן עלמא דהא הוא דכתיב
 בשם ה' כי חמלס ותחא בנניעותא דספרא תשעה
 תקונין אמר דוד הכא •

ועיין לקמן בפרוש הט' תקונין הנ"ל מ'ג ע"ב
 וכהנה תן דעתך ודע שהם ג' בחינות
 א' דדיקנא דלחין חפין ג' דדיקנא
 דועיר חפין אחר סבאלמו כהו"ה דלחין חפין
 על זיעבור עס ע' וד' הרי א' •

זהו תקונין דועיר חפין התמידים
 הנז' כמה פעמים והם או קבא לפרא
 עתה

ונחיל לבאר תקומא חק על פי סלמעלה
 ליררנו תקום מואסם חינוס מעוניס
 הט' עס ה"ב

סדר ומקום מואס התשעה תיקונין דא התמידים עס א' דא ח' וצ' דידי כשמאיר בו החורתא דא' וכל
 אפרות או כנר אמרנו כמה פעמים שהם לינורות הספע והקדושה וסגד הכינור הוא ו'
 והאור שבתוכו סודי ובלהיות הו' ארוכה קראו ללינורות אל אפרות והם חלולים מוסכין הספע
 למקום אלימותם ודי בזה אלא תשעה •

א אשר דנפיק מקמי שתח דלוננין עד נגד אפה העליון ארף: ודא' ח' מי א' כחון וכו' דא' אל
ב אערו סכסע עליון (ותחמוג) אפים • ונא' ח' הס ב' תקונין נאח עון ולאשרי כחלתו וכו' א' רחום
ג אפרות קטנות דארחא דתמות חוטמא ורב חסד • ונא' ח' עובר על פאע וכו' א' וחפון
ד אפרות קטל הלחיים נשא עין • ונא' ח' כי חסן חסד הוא וכו' א' ורב חסד
ה אפרות תפוחין ופשיע • ונא' ח' יאוב יחמוג • ונא' ח' ואמת
ו אפרות חלי עובי הוקן הנבלה תהפא ולמטה ופקח • ונא' ח' יכוס פונותינו וכו' א' נוצר חסר
ז הוא השה פמי פאער פו קר • עון אמות על גנים וכו' ח' אפר נאנעת לחנומינו וכו' א' וחטאת
ח אפרות קאניס דחסיין ברנא על של שים • ונא' ח' שתח חמת ליעקב וכו' א' גושא עין
ט אפרו חלי עובי הוקן המוסס מנגד אפה ולמטה ועל דבעים • ונא' ח' מימי קס וכו' א' ופקח

הרי סט' תקונין דא' כנ' כפ' אלא לך ומקום כנגד א' דידיס ודא' ח' ונמלא

ונמלא שחמרים לז' ד' תקווין והס' א"ה הספה
 התחמנה שחמב' עס תיקון שני שהוא
 ספה עליונה • ב' אורחא תתאה סנגד אורחא
 תחתות חוממא • ג' סערות הקטנים סבין שני
 הטולות • ד' טוח שהסערות דחסיין גרונא הס'
 ב' תקווין כנ"ל בצורה דיקנא דא' א' זאל ושערות
 אלו נחשנים לב' תקווין האחד מקוס יציאת גברון
 והא' בהיותם שנים נחרס' לא נסיק דא' מן דא'
 וזה הכני חסר כע' דא'

אדרא סיחא אינון כמא קדישא דשית אמהן
 הוו ותלת אדם ואי תימא תרין אינון
 תלתא הוו דהא נדיבים בכלל אדם הוו תנא איתא
 שמתן דבתיב

פי' סיחא אינון חך תשע אמתקרון סית אינון
 כע' דיליה הנון בתיב י'ס בהס מתיב דאל
 רחוס בו' דהיינו סאיין בע' רק סזה מתיב חך
 תשעה אמתקרון עס תוספת אן הסלסה מוקי עון
 חמות על כניס ח' על סלסטי' ב' ועל רעטיס ג' ולכן
 כיון סהס סשה ואחרון ונקס סהוא ג' אחרון ליב
 לכן סמקוס נסתנו כפי מקומות הדיקנא וכן אחר
 חיקון ספה ליב לא י'ס כ' א' תקוין ח' וכאל כע'
 דיליה כתיב ב' תקוין אחר חיקון ספה ג' מתקן
 ב' דע' דידוה בכלל עמו חיקון רביעי סהוא ספה
 עליונה וספתונה אחר סהס ב' תקווין כ"ג דיליה
 וזהו ג' ה' טעם איתכנו הע' מתיב -

אדרא מן המלך קדמתי' ח' עניי כמרתם
 י' מתרין ה' לי לא אורחא תלת ה' כ'
 בעגורי ארבע עונב לחסות בה' תמסס עונב לחסות
 כה סתא ד' אדם תלת דקצינה לי לא אורחא מה
 יעקב לי אדם ח' עונב לחסות כה' אצטוח באדם
 תרי עונב לחסות כה' אצטוח בגדיבים תלת ח' ח'
 רוח ומלה דכלל סתא ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 אלא כמא קדישא דכפי אמתא תמסס דא'
 יקרי חס' אלא בהתא דאמתא ליה זמתי אמתא ליה
 סתא קדישא דקציני' וי' ד' אהיס אפ' האדם בשס'
 מלא דהוא ה' אהיס אמתא דאמתא ליה ונגין כ'
 הכל לא ח' ח' ח' ח' אלא כמא קדישא -

ומנא כפי מן האלך קדמתי' ח' עניי כמרתם
 תרי זמתי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 אמתא כהו ומתמא דשערי אמתא ח' ח' ח' ח'
 סאיין וקמרי' ה' לי לא אורחא ה' לי כעניי כמא
 דלא חסר כמא דהוא קדישא וכספת דא' ח' ח'
 חס' ומה דאמר מה יעקב לי אדם הכי הוא

תנא כל אינון כתרין קדישין דמלכא כד אמתקון
 כתי קונוי אמתקון חס' דיוקנא דכליל כלא' ומה
 דמסלפא כהו אמתקרי סמא קדישא מתערא ומה
 דניה אמתקרי יזוד דאמתקרי חס' ככללא דתערא
 ומה דניה ס' א' ומה דאמתקין מתער אמתקרי סאל
 קדיש' תערא ומה דניה אמתקרי ידו ד' אמתקרי חס'
 בכלא תערא ומה דניה - ואין תאעה תקוין דאמר
 דוד הכא לאכנעא סכאוי בגין דמאן דאחרי דייקנא
 דמלכא ואוקיר ליה ביקירו עילאה כל מה דבטי
 מן מלכא מלכא עביד בגיניה מ"ט דיקנ' ולא גופא
 אלא' גופא חויל כתר דיקנא ודוקנא לא חויל כתר
 ג' ס' א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 הדורא דגופא כתר דיקנא חויל וכולא כדדיקנא
 תליא -

וכתרי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חתי האי חוסכנא • חד כדקאמר • תרין מן
 המלך קדמתי' י' ח' עניי כמרתם י' ח' ח' ח'
 לא אורחא תלת מה יעקב לי חס' ח' ח' ח'
 בעגורי תמסס אורחא כאונאי סתא עונב
 לחסות בה' ס' טעם • אצטוח באדם תמסס עונב
 לחסות בה' אצטוח בגדיבים תשעה ס' א' עונב
 לחסות בה' אצטוח באדם ח' עונב לחסות בה' ס'
 אצטוח בגדיבים - מן המלך קדמתי' ח' ח'
 קח מתי' אלא דוד כל מה דאמר הכא על חקנא
 דדוקנא דא' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

רבי יהודה אמר מן הכתר קדמתי' ח' ח'
 דאחרי דוקנא: לחתם סתא דהוא ח' ח' ח' ח'
 סתא דאחרי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דוקנא וכתרי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 לי לא אורחא דהוא ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 האי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 האי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כגין יקרא דדיקנא דח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דמרת כל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 עילאה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דאליס הוא עס עילאי ואורחא תמסס ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

אינון דמאמרין ליה תנא מתקון דיקנא עילאה
 כתשעה תקווין והוא דוקנא דאעורא ח' ח' ח' ח'
 תקווין אצטוח

קדמתי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

שנמרתה הלחי ובהיותם מנוכין זה לזה תיקון ל
עם רב המד לחמו ענני במרחב זה דהיינו תיקון
ורב חסד שהוא מרחב השערות העל הלחיים וסגדו
הג' תקונין שיס בט' דלא והס יותר מדת הדין
מכלם חמור ג' ששמים אדם בנדבים פעלל והס פוקד
עון אבות על כניס ח' על שלמים ב' ועל רבעים
ג' ונשאה מט' דלא שיה' אסינס ב' ג' עם הג' הנל
שאינס בג' הס הט' וננגדס הזכיר ו' ששמים הו"ה

ואמה טוב להסות בה' דהיינו באותם השפה
תיקונין מה'ג' דלא כשכלניס עז'ג' דלא מבטוח
באלס שהס הג' שיס בתשעה ידיה שאינס
בג' והס קיים מכולס כנ"ו והשקה הס ממומקיס .
שחרי' והמר ה' לי לא אירא ה' לי בעוורי כו'
ובשמה אירב אדם ח' כ מה זה שאמר אהר

קך מה יעשה לי אדם אם הבטחות היה על האדם
מה היה מפחד מהאדם עצמו ותירץ כד' אתתקן
בתיקוניו אתתקרון אדם דויקנא דכלי לכלל פירוש
שוללו כל תקוני דיקב' אתתקרי אדם כי כבר הקדמנו
שהדיקנא דלא' נשקית מעשרים ספירות
דכתר וחסמה פנימי ומקיף עיין בהקדמת
תיקוני דיקנא והיא פרצוף שלם וכן כלן למטה
ב'ג' דיקנא ידיה בשמאיריס בו הי'ג' דלא' שרשה
מדיקנא מח' א' ול רחוס וחנן ענמס הס [החיוכונז'
דיקנא דלא' במו שהקדמנו סס נמלא שכונת דוד
הע'ה גשה יעשה לי אדם ר"ל יעשה בשכני אדם
שהוא כוללו הדיקנא

פירש אח"כ דלא תימא שמה שהיה מתפלל
דוד המלך ע"ה מן המצר קראתו'ה ענני
במרחב שהיה על עצמו חינו כן לא דקאי לתיקוני
דיקנא עצמם כמפורש לעיל והוה שאמר ר' יהודה
מאתר דחיק דקאי לדיקנא כנ"ו ולא ללערו של
דוד .

ופי תקונא קדמאה הנ"ל דע שאמר שכבר פירש
הט' תיקוני דיקנא דלא בשמוך חור וביארס
טעם שנית כלן והטעם הוא כי אלו הט' תקונין
דלא' הס כשולים דהיינו שששים מט' ספירות
דאנא מחכמה ידיה ולמטה וכן ע"זה מט'
ספירות דלימא מחכמה ידיה ולמטה והוה הטעם
שחור תקף והזכירס טעם שנית באיני חוסמת
ביאור

שתתקן שערך ולעילא כ"ז קאי לפאה שהיא
שורש לכל התיקונין של הדיקנא

אדרא ונפיק מקמי פתחא דלודנין מתחמת
קולי דתליין על אודנין ונחתין שערי
נימיין על נימיין עד רישא דמוחא . תאנא כל אלין
נימיין דבדיקנא תקיפין יתיר מכל נימיין דקולין
דשערי דרישא ושערי דרישא אריפין ונפין והכי
לאו אריכין ושערי דרישא מנהון אשיע ומהאן
קסיפין ובשעתא דאתמסכן שערי חוורי דעתיק
יומין

פי' מקמי ר"ל סיולא תיקון זה הראשון מלפני
נקב האוזן והשאר מפורש לעיל כל' תיקון
במקומו ואין צורך לכפול הדברים ומה שיס חידוש
הפס

אדרא ושערי דועיר אפיין כתיב חכמות בחוץ
תרנה מלי בחוץ בהאי וע' אפיין דמתתברין
תרי מוחי

פי' אין הכונה דלא נקרא חוץ לא הכונה לומר
שבת הארה הננוכסת ממוחא סתימאה
למוחא דלא' ע' שערות ח' א' מכח קולא' שערי במוח
דעת דלא' ומה שהיה מקודס מוחא תרל בפניס
נעשו ב' מוחין כוללות במלח וזכו כ"ז חכמת
בחוץ שמה שהיה בפניס יאל והאיר לחוץ והכוונה
על תריין עטריין

אדרא תרי מוחי ס' ד' אלא חיימא ארבע מוחי
תלת מוחי דהוו בויעיר אפיין ואשתכחו
בתלת חללי דגולבלתא דרישא וחד מוחא שקיע
על בורייה דכליל כל תלת מוחי דאתמסך מניה
משכן כלילן שקילך בשערי חוורי להאי ועיר אפיין
לתלת מוחי דביה משכתון ארבע מוחי דהאי ועיר
אפיין בגין כך אשתלמו ארבע פרישות דכתיבין
בתכילין דאתכליל בהו אמא קדישא דעתיק יומין
עתיקא דעתיקון ועיר אפיין דהאי שליתותא
דשמה קדישא דכתיב וראו כל עמי אהרץ כי שס
יי' נקרא עליך ויראו ממך

פי' ג' מוחי דהוו באל כשהס בפניס שהתריין
עטריין אחד וחסמה ובינה תרי ועל תימא
שהארת הקולא דח' לא עשה רק שחילק התריין
עטריין לכניס והוה תרי מוחי ס' ד' אלא שגס גרס
שחכמה ובינה שהיה ג' כ' בפניס יאלו וכלטו לחוץ
במקוט התפילין והרי ס' ד' מוחי והוה רלל
חיימא ד' מוחי

אדרא ונ' סויראו ממך שס יי' . שס יי' ממש
דלינון ארבע רהיעי בתי דתפילין ובגין
כך חכמות בחוץ תרנה

דינא ללו הכי דהא כהקנין לין השתכח דהתק
 ודינא ובשעתה דנחתין תליסר מטעי נהרי דנאח
 לין כללו דהמי אה תחנא כל הני שערי דיקנא
 כללו הקפיין מ ט כל ליון דהמי צעין למתוי
 תקפיין באשפייא לט וכל ליון דהמי דינא
 הא תקפיין לינון וצין כך צעין למתוי
 הקפיין מתרין כטרין כד צעי עלמא דהמי דהמי
 הקפיין ונלחין על דינא וד צעי דינא דינא
 הקפיין ונלח על דהמי וצין כך צעין למתוי
 תקפיין מתרין כטרין וכד צעו דהמי שערי
 רלינון דהמי קימין ומתחויא (ס"א) ומתחויא
 דיקנא צהינון כערי וכלל הוו דהמי וכד צעיה
 דינא מתחויא דיקנא צהינון כערי וכלל מתקיים
 בדיקנא וכד מתגלייא דיקנא קדישא חודא כל הני
 וכל הני מתגהרין ומתחויין כמחן דהסתמי
 בברה עמיקת ממה דהוה ביה והתקיימו כללו
 ברחמי וציה דינא השתכח וכל הני תשעה כד
 נהרין כחדא כללו השתחייין ברחמי וצ"כ אמר
 משה ומנא אחרת ה' ארך אפים ורב חסד ואן אמר
 לא קאמר משום דהוה דמלא לינון תשעה מכל
 דנהרין מעתיק יומין לוטרי חפין וכד אמר משה
 ומנא תניינא תשעה תקונין אמר ולינהו תקוני
 דיקנא דלשתכח צועיר חפין ונחתין מעתיק יומין
 ונהרין ביה וצין כך אמת תלייא בעתיק והשתכח
 לא אמר משה וצ"כ

פי' מגלה עמוקות מיני חשך הנה פירש לעיל
 שדרך בערות דא"ל נאיר למוחין דא"ל
 חלמה סלימה וכו' פי' מגלה עמוקות סהם המוח
 מיני חשך דהיינו ע"י שהאירו בערות דא"ל
 בערות רישא דא"ל הרומזים נמיני חשך שהוא
 רמז לרינים בערות רישא וכו' הם שהורו
 שהוא הרלו עצמו

וכל הני כד נהרין כחדא כללו השתחייין
 ברחמי וצין דא אמר משה זמן אחרת
 ה' ארך אפים פי' כזכר אמרנו שצדיות א"ל צע'
 תקוני דיקנא התמייס אז הוא כבוד יצא
 צנח הדין מיתוק ותכלוס אה ע' על ידי הארת
 הו"ה דא"ל תלוי במעשינו
 וכהנה צדנת המרגלים נהעוררו לו
 הע' מוות לעצמם ומרע"ה כיון חתק למתק
 ואעפ"י שבע' תקוני' א"ל לו יש ככללס מרין תפוח
 עכ"ל הם סומקא הוורדא וגם חסר מהם מדת וצ"כ
 וכד א"ל ואל אמת לא קאמר ברמזו לתיקון זה צע'
 תקונין

א"ל מוחין אלו חכמה בתם חסדים וגבורות
 הם כנגד ד' אומות הויה והם כד פראיות
 בשתפילין כלנו י' קדש לי ה' ויהי כי יבאך
 ושמע ה' ויהי אם שמע ויהו גם היום מעט
 ר"ל גם הגדול דהיינו מוחין בגדלות הם הנקראים
 גדולים ונקרא' כל הד' מוחין הנמות כמ"ה הכמות
 בחוץ ע"ש שמוחא סתומא סה"ה חכמה דא"ל א'
 מאיר לכל א' מאלו הד' מוחין

אדרא דכחא משתכחין פי' בעתה אחר
 הארת הקולא דא"ל יצאו ונמלאים בחוץ
אדרא דהא עתיקא דעתיקא סתומא דכתימין
 לא השתכח ולא ומין חכמתא דיליה משום
 דהיא חכמתא כתימא דלפ"ה ולא התברש וצין
 דהשתכחו הרבעה עמין צהוי דועיר חפין
פי' קאי למוחא סתומא ה"ל שאעפ"י שהיא
 הגבורת גלוי המוחין דא"ל שכלנו לחוץ
 צנח היא בעלמה סתומה ע"י הקרומה כנ"ל לעיל
 במקומו בליר עטיב

אדרא השתכחן הרבע' מעוועין מניה לארבע
 עיבד **פי'** ד' מוחין סגל מוח כלול
 אחרבעתם וזה הוא סוד סוד ד' סיקות בכל פרה
אדרא ומלפרשין מהו מעווע' דנפיק מכלהו
 וכנ"ל לינון הרבע ומנא סלי חכמתא
 דהתכלילא בארבע השתכחן צהני שערי דלינון
 תליין תלין על תלין וכלהו קפיין ותקפיין
 והתמשכו ונגידו כלחד לכערוי וא"ל חפין ורצוח
 רבץ תליין מנייהו דלית הון בחוץ צנח דא"ל ה'
 קולותיו ותלתיס תלי תליס וכלהו קפיין ותקפיין
 לאתבר כהאי הלמיס תקיף וכהאי ענרא דהיה
 חקישא עד דצנדין נוקדין ומצועין מתחות שער'
 ונגדין מעוועי תקפיין לכל עיבד ועיבד לכל סטר
 וסטר וצין דהני שערי אוממי והסוכן כתיב
פי' ומתפרשן חד מעווע' דנפיק מכלהו ומתפרשין
 פי' הדעת בתרין עטריין

מאד מעווע' מסבית חד מעווע' היינו מוח סתומא
 כנ"ל שהוא המעווע' וכולל הג' מוחין וכתן
 מאד קודם שנתחלק הדעת לשנים כנ"ל ואחר כך
 פתל גם כל הד' מוחין והוה מעווע' דכליל מכלהו
אדרא מגלה עמוקות מיני חשך ויוצא לאור
 כלמות ומנא הני שערי דיקנא תקפיין
 (כלוחוי) משאר שערי דרישא משום דהני
 כלוחדיהו מתפרשין ומתחכין ולינון תקפיין
 בארמייהו אחלי תקפיין אי תימא משום דכלהו

תקונין ולא תהיה תפוחין מהם סתתקא מתלכדין
על הארת תריין תפוחין דא"ל ומרע"ה היה תפוחין
במדת ואמת לעורר התריין תפוחין דא"ל למתק
התם של אל

אדרא תנא שרי דרישא דרעיד חפין בלבו
קארי תלין על תנין ולא שיעיין דהא
תמינא דתלת מדי בתלת חלכי תסת כחין ביה
בנהרין עמוחא סתימאה ומאזא דמוחא דעתיק
יומין סקיעט וכיך כחמר עב על דורדייה שערין
בלבו שיעיין ומאזיין בפאחא עב ובגין כך כתיב
דאשה כעמר בקא והאי דועיר דעתיק קאריין ולא
קאריין דהא בלבו תליין ולא מתקמטי ובגין כך
חממא נגיד וכפיק חבל לא בכמסא דחממא
דאיהי סביבא ושקיעה דהא תניין דלבת ידיע

מוחיה דעתיק יומין בל חיכו והאי דכתיב אלהים
כבין דרבו והוא ידע את מקומו בזעיר אפיקחמת
אמר רבי שמעון ברין ברין לקב"ה בעלמא דין
ובעלמא דחתי

פי' מאנא שרי דרישא דא כלבו קארי תליין
כו' דהא תפינא דג' תוחי בג' חללי פי'
במוחין דא"ל הם בג' חללי מא"כ של א"ל סבלם
זה מלכוד ליה כמ' סבוטא בא לבו טן דא ודא
לעילא מן דא וגם בא לרמט מה שפיראנו בסמוך
כי המוחין בהיותם בפנים הם ג' עד שע"ה הארת
קולא דא"ל יוצאים והולטים לחוץ ונעשים ד"כ"ל
לזה קאמר תמינא שאנו רואים שנתוך סבולגולפ

יה ג' תוחין חבל כחוק נעשים ד' כנז
דהא תניין לית ידיע פוחי דעתק יומין
בדחיכו ה"ד אלים הבין דרבה כו' פי'
סלגני עתיקא נקרא א"ל אלים הבין שיעע מה
בכממטור לבבתיבות והוא ידע את מקומו דהיינו
עתיק וכנז לעיל במקומו ע"פ -

אדרא תקונא תניינא בפיך שערך וסליק
מרישא דפומא עד רישא אחרא
דכממא דפומא נוחית מתחם פומא עד רישא
אחרא גימין על נימין בתקונא שפיר קום רבי
חנא קם דבי אבא עמא ואמר ס'
תקונא דריקנא דא מתתקן דריקנא דלגלא ס"ה
בתקני מלכין ס"ה כד פיקנא דא מתתקן דריקנא
דלגלא אמתוך בכבר תקיף שפיר למחוי רב וסליט
ה"ד בגלל הדונינו ורב כח

פי' תקונא תניינא בפיך שערך כו' כד תקונא
דריקנא דא מתתקן בלגלא שפיר תקין זה

על פסוק ותקיימו באתר אחר ותניח תלת מאה
 ושאפין וחתה חסדים כלילן בחסד דעתיק יומין
 זכלהו אקרין חסדי קדמאי דכתיב ליה חסדין
 הראשונים וכלהו כלילן בחסד דעתיקא קדישא
 סתימא לכלל וחסד דועיר אפין אקרין חסד שלם
 וכספרא דגניעותא קרי ביה לחסד קדמא דעתיק
 יומין רב חסד ובעיר אפין חסד סתם ובגין כך
 כתיב הכא ורב חסד וכתיב נוצר חסד לשפי סתם
 ולחוקימנא האי רב חסד מעה כלפי חסד לבהרא
 ליה ולא דלקא ליה בוציני דנחא האי אורח דנחית
 תחית תרין נוקבין דחוטמא ועירין מליין לההוא
 ארחא לא אקרין ההוא ארחא עובר על פשע דלית
 אחר לאעברא ליה בתרי גוויי חד מאוס שערי
 דאשתכחו כההוא אהרא הוא אחר קשיא לאעברא
 וחד מאוס דנחית אעברא דההוא אורחא עד רישא
 דפומא ולא יתיר ועד קתיב שפתותיו אשכיס
 סומקין כורחא כועפות מור סומקא תקיף והאי
 אורחא דהנא בתרי גוויי לא (ס"א) בתרי גוויי
 לגוים ולא) אהבסם מכאן מאן דנעי לאגומא
 תרי ומני כנש בידיה כהאי אורחא
פ"י תיקונא תליתאה מבורך לעיל באר היעב
 וכתיב נוצר חסד לשפי היינו המזל העליון
 שנוצר חסד ע"י סמאחד בתיקון לשפים לשני פמות
 אפים ארבי שסא ארבי יהדין ומנתק אופת ווהו
 לשפים ג"כ שהני או מתחילין בלא ווה לאלפים
 גבל השאר תפושא לעיל בתיקון ג' עצמו ע"ש
אדרא תיקונא רביעה נפיק שערך וחתתקן
 וסליק וחסדי בעל לעוין בתקדושתא
 דכוסמא האי תיקונא יאה וספירא לחתח יאה הוד
 הדר הוא (ס"א) הוד עלאה - ותניא הוד עלא נפיק
 וחתעטר ונגיד לחתחחד (ס"א) ליה דעלעין
 בעולעוין וחתקרי הוד זקן ומהאי הוד וכדר תליין
 אלין לבוין דחתלאש כהו ואינון פורפירא יקירח
 דמלגא דכתיב הוד ויהדר לבנת יתקונין דחתלבט
 כהו וחתתקן כהאי דיוקנא דהדס יתיר לפל דיוקנא
 ותאנא האי יאז בך אתננה כההו דדיוקנא עלאה
 (כ"א) דלא) וחתשפט באר תיקונין בהירין האי
 הוא כושא עין מהאי גימא ועובר על פשע מהאי
 גימא גבדין כך לחייו בתנין וכלניעגא דספרא
 אקרין הוד והוא ומפארותיהא תפארות הוא עופר
 על פשע שהאחר ומפארותיו ועוד על פשע - חבל
 האי ותפארות לא חוקימנא לא בתקבא תשיעבה
 כלא ותפארות כחוריס כחס וחתן אקרין תפארות

וכד חתתקל (ס"א) חתכל) בעתקלא חד סלקין •
אמר רבי שמעון יהות אנת ר' אבא לאתברא
 מעתיקא קדישא דכל נכחאן נפקין מניה •
פ"י תיקונא רביעה כושא עין מהאי גימ' ועובר
 על פשע מהאי גימא היינו שערו' שדרב
 הלחיים ווה מהאי גימא דספה העליונה ועובר
 על פשע דהיינו שאורח של שערות קדרות שתמות
 החוטם עד ספה התחתונה
האי ת"ת לא חוקימנא לא בתיקונא תשיעבה
 פ"י סך פרש בתיקונא תשיעבה
 תפארות כחוריס כחס ודיקנא כלא נקרא תפארות
 כמ"ש קמ"א ע"ב •
אדרא תיקונא חמשה עסיק שער' וחתמוון
 תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקין
 כהאי ורדא סומקין וחתלהטון כמתון ושבע' עלמין
 הני תרי תפוחין כד נהירין ונתרין סערי מנהירי
 דתרין תפוחין קדישין עילאין דעתיקא •
פ"י תיקונא חמיסאה כו' חתמוון תרין
 תפוחין כו' ומתלהטון כמתון ושבע' עלמין
 פ"כ' אומיות התורה כל א' כלולה מ' גימ' ע"ד
 וסורבו כנר פירסנו לעיל הוא כחורחא דלא' שא
 התורה אבו ג' כ' אורחא זה עיין שש לעיל כהאי
 אורחא והס ג' כ' נהירין כמלחא דלא' •
 והנה מאותו האורח שבראש א' ח הנקרא חוורתא
 נמשך העל לראש א' הנקרא תורה ווהו כי
 טל אוריות ממנין תרי"ג כי החובס נחשב לו' סך
 נצר כמנין משה אעפ"י שספר ממנו ששה החולס
 מקלימו ווה טל אוריות טל הוא יבו במילוי יו"ד
 ה"א וא"ו א' וכו אורות תרי"ג והנה טל ר"ל ט'
 פגימים ל' והס מאתן ושבעין וע' והכולל הס' י'
אדרא חתמשן סומקא ואתי חירח כהאי כתיב
 יאר יי פניו אלץ ויהנך כד נהירין מתברך
 עלמא וכשעתא דחתעביד סומקא כתיב יאה יי
 פניו אלץ כלעו יסתלק ולא ישתכח רובא בעלמא
 תאנא כלאן נהירין דחתנהרין מעתיקא קדישא
 חתקרון חסדי קדמאי בגין אינון נהרין כל אינון
 חסדי שלם
פ"י סוד מיתוק דא' לא ולא נראה רק חור
 דעתיקא זקן עזא לעיל בעיני א' דחתחור
 לעינא חד חוורתא • וכשעתא דחתעביד סומקא
 כתיב יאה יי כו' • פ"י כשמתלק המיתוק
 גר חתמס דא' מ"א לא כתיב יאה' ויחזור

וימתין ויחונן

והנה ב' פעמים נזכר נכרבת כהנים פנים יאר
 ה' פניו אלך יא' ה' פניו ועטש הכני
 פעמים הראשון יאר חונן לאו"א ולא טוח סמס
 חזריו פניו כבוד תרין תפוחין והכני יא' ה'
 פניו כבוד זל לתקא סומקא דתהין תפוחין ידיה
 אדרא תקונא סמימחה גפיק שערף כחד חוטא
 דשערי פ"ח בתפוחיה (דדיקנא כחד חוטא
 הקרי חד מהמש כלין דתליין הבסד וברחמינא
 אצעי להבסח האי חסד כמה דחומר ובגין כך לא
 תשחית את פתח וקנך כתיב

פ' מ'ש לעיל דחסד תתפסט בהאי תיקונא ולא
 חזריון להכנס בו עיין קס בתיקון ו' דה"א
 אדרא תקונא אביעאה דלא תליין שערי על
 פומא ופימא תתפסי מכל סעורו . קיס
 ר' יהודה קס ר' יהודה פתח ומהה בגורת עירין
 פתגמא כמה חלף רבנן מתנאבן ומתקיימן בהאי
 פומא ותליין מניה ולכהון הקרון פה ה' דבורח
 פיו כל זכאס ומההו רוחא דנפיק מפומ מתלכסן
 כל אינון דנכר דתליין מהאי פומא ומהאי פומא
 פ"ח ריחא כד תתפסט ההוא רוחא מהלכסן ניה
 כמה נביאי מהימני וכלהו פה ה' התקרון וכאתר
 דרוחא דנפיק לא תתערבא מלה אחרא דכלהו פיות
 מתכין לאתלכשא בההוא רוחא דנפיק

פ' הנה הפה דא' כדר פתסנו אהו טס ס"ג
 הקדוש כזה יו"ד ה"י וכו' ה"י עס ב"ב חותיות
 קסס ה"ה מוצאות כפה ג' פ"ה עס הכולל ומן
 פה היה דא' יולאים ו' הכלים דקהלת והם מקיימן
 אל ו' תחמונות דנוקבא דא' דוגמת הכל פיו דא' ה'
 המאיר לא' כנ"ל

והנה חלו הכלים לכולים מאשא רוחא ומיח
 ר"ל מג' מוחות חב"ת ואורות חלו נתון לא'
 לנקייה כהיותה פנים כפנים מתן ט"ת שלו ולמעיה
 זלו המקיימן ה'ס כחינת סס אהיה שכל אור מקיף
 הוא סס אהיה ולפעמים כעונות התחמונים כשיס
 שבוטת שקר גורס כנכדע לבעל ממנה חותם
 אורות המקיימן פיו וכי יוכל אז יולאים ו' הכלב ורעות
 רוח של הקליפה והו' תחמונות דנוקבא המקבלים
 הו' הכלים דא' כן אהיה ממש אהיה ה'ס ו' היות
 אהיה כ' חותיות לקרן כן נגדלת המלכות יותר
 למעלה עש' שנעשים לה' ג' מוחין חשפ' סהיו כה
 עשר ספירות היו כחינת ו' תחמונות ואז היא
 סנה כהו עמו פנים כפנים עש' הקדוש שלו ואז לא

מתחיל עם כחינת עצמו שלו במחל דילה אהיה סס
 המוחין ומאיר כהוין דינה והארה ו' אינו אור
 מקיף כמו ההבכ היוכל ומאיר מקיף יולא אור
 מהין מוחין דינה ובק' מל ויוולאים ומאירים
 פנ' ס כפנים ואז יס לה ב' מוחין וחלי חכמה בינה
 וחלי דעזה עטרא דגבורה ואז כוונג הקדוש נתון
 לה ה'ה' חסדים למתק ה' גבורותיה

אדרא והני הקונא שביטה על כללו איתא
 מאוס דכח מתקיימן כללו ומתאמן
 ובגיני כך שערותי שקיין סוחרניה דפומא
 ותתפסי נכל ספריו חמר ר"ס נרין הנת נתיקא
 קדישא

ב' חס' תחלק הו' הכלים היולאים מפה דא'
 עס הט' תי קונין תמלא סמסימתין כתיקון
 ו' כ' כן הפה הוא תיקון ו' מהט' הממדיים דא'
 סהס חלו וברי כלס ה'ס כפה הרי סתיקון ו' הוא
 שורש הו' התיקונין והליטו על כנהו

אדרא תקונה תענינה דנחתין שערי כחמות
 דיקנא מוספין קנחא דלא תתחי דתניח
 חין למעלה ניה ערף וכה עפוי וחי כומח דאגת
 ג' ה' דנלח קרבי ומתחי מאוס לאחזאה בגורתא
 דהא תגיין גופי עלמין תחמדין מניה ה'ד חלף
 המגן תמי עניו כל סלטי הגבורים והלף המגן
 רוח הוא . כלניעותא דספרא כל סלטי הגבורים
 דחתו מסער גבורה חד מאנין בגוראן

ו'א' ד' יענה מכלן תראה רחיה גמורה סאין
 למענה אום דמיון ח'ו חפ'י אלהי דהרי
 פירש כלן סאין ח'ו עורף למעלה שבוטת דמיון
 עורף אנה סהכונה אכשעה סמכלא איביו הוא ככה
 הדינין וגבורות ידיה המכונים כסם עורף דהיינו
 אחור שכן כל הכתבים מלאים שפנים ר"ל רחמים
 ואחור דין וחין זה לדרך מורה מקום למי אהגיל
 כחמה

אדרא תקונא תביעאה דאתמסן ס"א דלתחברין
 שערי כשקולא מליח עד אינון שערי דתליין
 כללו כשקולא ספיר כחד גיבר תקיף מארי נלמן
 קרביית מאוס דכלהו שערי אתמסן כתר אינון
 דתליין וכללא דכלהו כחינון תליין וכלא אתמסן
 זעל דא כתיב תפארת כחוריס כחם ונראה על ה'ס
 ככחור עוב כה'ד כחור כארזים כגיבר עביר
 גבוראן ודלא הוא תפארת חילא וגבורתא ורחמי
 תנא' ח"ש כל הני תקונין וכל הני סלין כעינא
 לבלאה למאריהון דתתקלו כמתקלה ולא
 לאינון

לחינוך דלח עאלו חלח לחלין דעאלו ונסקו דכל
 מאן דעייל ולא נסיק עב ליה דלח חבירי . כללח
 דכל חלין עתיקא דעתיקין בזעיר חפין כלל חד
 כלל הוה כלל הוי כלל יחא לא יסתני ולא מסתני
 ולא טנא אתתתן בתקונין חלין דיוקנא דכליל כל
 דיוקנין . דיוקנא דכליל כל טמנה דיוקנא
 דאתתו בגווי כהאי דיוקנא

עטרין ופתרין ר' דלח דלח חו חין טוס סינוי
 וכת"ל לעיל כללח דכל מילין עתיקא דעתיקין
 בלח כלל חד כו"ל חלח חסתיני ס' ולזה אמר עתיקא
 בלח ולא אמר ו"ל חרואי לחמר ורמוז כעתיקא
 בלח דהיינו חמאיר בו ו"ס הלל הוא במתקל' חדל
 מכאן חתפרטן חורחוי פי' מו"ח סמלדו חסתנת
 דינח לשעת הלווד וזה שגראה סנוי הוא מסטרא
 דילן טהס לא היינו חוטחים היו ללח הרחמים
 עגמס טל ח"ח חבל על ג' דברים העולם עומד על
 הדין כו'

פי' ועל דא כתיב תפארת בחרים כוחס ס' קאי
 כלל חבל ח"ח הוא עובר על פסע ולכן במקום
 כתיב ביה ורב חמד כתיב בלח ורב כח וחרוי
 לבנון כמנין חסמל וחרוי לבנון ח' ס' קטוות בינה
 והמקיף הורד על תפארת ומלכות נקרא חסמל
 אדרא' ללו האי דיוקנא הוי חלח כעין האי
 דיוקנא כד אתהבדן עטרין ופתרין וחסלנותא
 דכלל ובגין כך דיוקנא דהדס הוי דיוקנא דעלחין
 ותחאין דאתכלילו ביה ובגין דהאי דיוקנא כליל
 עלחין ותחאין אתקין עתיקא קדישא תקוניו
 ותקונא דזעיר חפין כהאי דיוקנא ותקונא . גאי

אדרא' ועל דא כתיב חת האדם דכליל דכר ונקבא . חת
 לחספא ולמסגי וינח דנסיק מנייה (מכרד ונקבא)
 עפר מן האדמה דיוקנא כבו דיוקנא . ויפת
 חפיו נשמת חיים עוברתא דבוספנקא גו כבו
 פי' וכמה אתכלילו בדיוקנא עילאה דא דחקרי
 חדס פי' סלח הוא דיוקנא עילאה דא ח'
 ובכלל הויה ח"ח דפני מיות ח' ולבגי' נקרא ליה
 ונק' חס מלא הויה ליהס וככ'ל כמד ללח וחד
 לעתיקא

תימא מה בין האי להאי כלל הוא במתקלח חדל
 חבל מכאן חתפרטן חרוי ומכאן חסתכה דינח
 וכל סטרא דילן הוו סניין דא מן דא ורזין חלין לא
 חתמטרו כד נמחלדי חקלא קדישא וכתיב סודי'
 ליראיו וכתיב ויזר יי' חלדים חת האדם בתרי
 יודין חללים תקונא מתקונא ס"ח תקונא גו
 תקונא . עברקא דגושפנקא ודא הוא ויזר תרי
 יודין למה רוא דעתיקא קדישא ורוא דזעיר חפין
 ויזר מאי זר , זר זורה כבו זורה ודא הוא ויזר

חת האדם דכליל דכר ונקבא פי' תפארת
 ומלכות דלחילות .
 חת לחספא ולמסגי וינח דנסיק מיניה פירוש
 הנשמות טל ישרא' זכרים ונקבות הוא וצת
 זגייה

ומה זורה כבו זורה תרין טמנה דאתקרי חס
 מלא יי' חלדים ודא הוא רוא דתרין יודין דויזר
 זר זורה גו זורה תקונא דטמא חלים יי' חלדים
 פי' ללו האי דיוקנא הוי מדיוקנא דלח חינו
 כהאי שחרי יס כמה סנויים כמלח עין

דיוקנא כבו דיוקנא היינו עפר גו דיוקנא האדמה
 אדרא' וכל דא למה בגין לחסתלס' ולעייל'
 ביה סתיס דסתימח עלאה עד חופ'
 דכל סתימין
 פי' וכל דא למה זורה גו זורה חס מלא
 ודיוקנא דלח כמו ח"ח והוא לחסתלס'
 ולעייל ביה בלח סתימיות והוא להכניס בתוך ז' ח'
 מבחינ' כשמה סתיס דסתימח' ח"ח בחינה עליונה
 בחינת יחידה'

חונט פה תקוני דיוקנא וכן ראו וכן נחה
 סלעלה בח' ח' רחמים פשוטים ורוא חלין העולם
 מתקיים וסיתוף עמו מנת הדין וכבר מפורש כמה
 פעמים שהכל חס סמות הקודם מותיו ית' סלא
 זעיר סרוא וז' כי כל חס וקס יס לו פעולתו
 הניזוחדת לו וניחוד גמור טל כל העשר ספירות
 וכרלון המנהיג ומסתמש בהם .

עד סוף דכל מרדגין מנפס עד יחידה ככלל
 והאדם סהוא זל הוא כרתקא לכסמתל
 והוא עלמו לחינת רות

וכרלון המנהיג ומסתמש בהם .
 כד אתהבדן כתרין ועטרין וחסלנותא דכלל
 פי' סאעפ' סאמרנו הסנויים טיש בין זל
 לח"ח הוא כל זמן סררין אישקה דין בעולם סהוא
 כביכול הכרח איסתמש בנידותיו חבל כד אתהבדו

אדרא' דלח הוא דכתיב ויפת בחפיו נשמת
 חיים כסמתל דכל חיי דעילא
 ותתח' תליון נהריח כסמתל ומתקיימי בה
 פי' ה"ד ויפת בחפיו פי' חותם סהוא ג' סמות
 ח'יה גי' חונט והגינה נקראת חיים

וזה יצא בלבוש חיים

אדרא ויהי האדם לנפש חיה לחתק' ולעילא בתקונין כגוונא דא ולאספא לההיא (כ"א מההיא נשמתא מדרגא לדרגא עד סופ דכל דרגין בגין דיבנה ההיא נשמתא מאתכחא בכלא ומתפשטא בכלא ולמהוי כלא ביחודא חד ומאן דפסיק האי יחודא מן עלמא כמאן דפסי' נשמתא דא ומח' דאית נשמתא אחרא בר מהאי ובגין כך ישת' הוא ודוכריה מן עלמא גדרי דרין בהאי דיוקנא לאדם שארי ותקין כללא דכר ונוקבא כד אמתקן האי דיוקנא בתקוניו שארי מחדוי מבין תרין דרועין באתר דתליין שערי דדיק' דאתקרון כ"א דאתקרי תפארת ואתפשט האי תפאר' ותקון תרין חדין וא' אפלק לאחורוי ועבד גולגלתא דנוקבא כלא סתימא מכל סערוי באערא כפרצופ' דרישא ובכללא חוץ אשתבדו בהאי תפאר' ואקרי אדם דכר ונוקבא הוא דכתיב בתפארת אדם ל'קצת בית -

פ' ויהי האדם לנפש חיה כו' האדם בעלמא היה בחינת רוח שהוא ז' ואמרנו שנובינה ביינה לו הנשמה והחיה נתנה לו מחמה כי כך הוא סדרם וזה לנפש חיה והיינו מה מ"ש לעיל בממוך לאספא ולעילא סתים נשמתיה עלאה עד סופו

ומאן התחיל לפרש תיקוני הנוקבא ואמר - אדרא כד אחברי פרצופא דרישא דנוקבא תליא חד קוצא דשערי מאחורוי

דועיר אפי' ותלי עד רישא דנוקבא ואתערו שערי ברישהא כלהו סומקי דכללן בגו גוויי ה"ד דלת ראשן כדארגמן מהו ארגמן גוויי דכלילן בגו גוויי תאנא אתפשט האי תפארת מעבורא דלכא ונקיב ומתעבד בגי' אחרא ואתקין פרצופ' דנוקבא עד טבורא ומטבורא שארי ובטבור' שלים תו אתפשט האי תפארת ואתקון בהאי אתר כל דחמין וכל סערא דחמי ותאנא בהכי מיעין אפתחן שית מאה א' דבוט מארי דחמי ואתקרון בעלי מיעין דכתיב על קומו מעי לו רחם ארחמנו גאם ה' תאנא האי תפארת כליל ברחמי וכליל דינא ואתפשט רחמי בדכורא ואתעבד ונקיב ס"א ונהיר ל'סער אחרא ותקין מיעוי דנוקבא ואתקון מעשה בסערא דדינא

פ' כד אחברי פרצופא דרישא דנוקבא תליא חד קוצ' דשערי כו'

פי כסא אמשילין ד'אז פראנו לעיל סנעשו ויאלו לחוץ מכה הארת קוצא דה"ח כך תפילי דרישא דנוקבא שהם תפילין של יד שלנו יאלו גם על ידי חד קוצא דשערי ד'אז תנא אתפשט האי ת'אז מעיבורא לדינא כו' פ' שמלכות יצא מחוה וננוטה של ז'א והעשם כי בינה האיר חת' קצוות ד'אז כפרט בלכסס עיקר מהורו וסס הוא ענף של דיני הבינה ולכן מתמן אחריו פרצוף הנוקבא כי נבראת מלד לדין וברא את הנוקבא עד טיבורא לדינא ואח"כ חוזר ל'א גופא לאמלעיתא תפארת ויאר כב יכול מעין סר"ל כוחות רחמים כמו שמפרש כאן בעלמו כמ"ס מעי לו רחם ארחמנו כו' ואח"כ מעי' הנקבא וזהו שאמר לקשר דין בדין ורחמים ברחמים)

אדרא תאנא אמתקן דכורא בסעריה במאתן ותמניא וארבעין תקונין דכתיב ביה מנהון לבו ומנהון לבד מנהון רחמי ומנהון דינא כלהו דדינא אמתאחדו ד'ינא לחורוי דנוקבא אתפשטת תמן ואתאחדו ואתפשטו בסערהא פ' אמתקן דכורא בסערא יסוד דדיה סבו רמ"ח תיקונין או עלמין ובנוקבא רמ"ב איש ביסודה ד' בחינות מתקרות ב' דנתת וב' צדים כי לא סגר דנתי בעיני כו'

אדרא ותאנא חמשה ערייתא כ"א תיקונין אהגליין בה בסערא דדינין חמשה ודינין ה' כ"א בסערא דדינא ודינאה אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין והכי תאנא קול באשה ערוה שער באשה ערוה שוק באשה ערוה יד באשה ערוה רגל באשה ערוה דאף על גב דתרין אלין לא שנייה חברנא ותרין לין יתיר מערוה אינון ותאנא דכתיב ערוה דהמרא אתפשט דכורא ואתקון בתקוניו אמתקן תקונא דכסותא דכיא והאי הויא אמת דכיא ארכי' דההוא חמה מואתן וארבעין ותמניא עלמין וכלהו תליין בפומא דהמא דאתקרי' ווד וכיון דאהגליית' ווד פומיה דהמא אהגלי' חסד עלאה

פ' ה' עדייתן אהגליין בה ונהדרא זוטא אמרו דר' לא זכרו רג' ג' מהם והעשם שהם ערין הם ה' גבורותיה והב' שלא הזכירו הם דנלח והוד להיות שנמתקן ושהם במקום הגלוי כי הג' מכוסים ולכן יתיר אינון

שהם רגל ויד

אדרא

והאי אמה חסד הוא דאתקרי ותלי
ג'א והאי חסד הוא תלי
בהאי פוס אמה

פי'

והאי אמה חסד הוא הנה הטפה הוא סוד
החסד והיא גנוזה בפומא דאמא רמ"ח
עלמין כי הטפה בעלמה יב בה רמ"ח חסד לאכר'
גי' רמ"ח וכיון שכן רריך גללי המקבל הטפה
בתוכה יהיו בה רמ"ח עלמין כמ"ס כאן אורכיה
דהבו' אמה רמ"ח עלמין כו'

אדרא

ולא חקרי חסד עד דהתגלייא ז'וד פוס
חנה ות"ח דלא חקרי אברהם גלי' בהאי
חסד עד דאתגלייא ז'וד דאמה וכיון דאתגלי
חקרי שלים הה"ד התהלך לפני והיה תמים תמים
נמש וכתיב ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני .
מאי קא מיירי רישא וריפא לא כל דגלי האי ז'וד
ואסתמר דלא עייני לז'וד ברשותא אחרא ליהוי
שלים לעלמא דחיי ולהוי צרי ברורא דחיי מאי
ברשותא אחרא דכתיב ובעל בת לא נכר ובגין כך
כתיב ואהיה תמים לו דכיון דהוא תמים בגלויית
דז'וד ואשתמרה נעוני וכיון דאתפשט אמה דא
אתפשט סטר גבורה מארנון גבוראן בשמאלת
דנוקבה ואשתקע בנוקבה בחמר חד וארשיס
בערייתא כמותא דכל גופא דנוקבה ובהווא אחר
חקרי ערוה דכלה אחר לאכנעא ללהווא אמה
דחקרי חסד בגין לאתבסמא גבורה דא דכליל ה'
גבוראן אהאי חסד דכליל בחמת חסדין חסד ימינ'
גבורה שאלא אתבסמ דא ברא ואקרי אדם כליל
מתרין סטרין ובגין כך בעלהו כתרין אית ימינא
ושמאלא דינא ורחמי תאנא עד לא זמין תקונוי
דמלכא עתיקא דעתיקין בנה עלמין ואתקין
תקונין לאתקיימא ההוא נוקבא לא אתבסמא ולא
אתקיימו עד דנחית חסד עלא ואתקיימו ואתבסמ
תקוני נוקבא בהאי אמה דחקרי חסד הה"ד ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדם אחר דכל דינין
משתכחין תמן ואנון תקוני אמתא אשר היו לא
כתיב אלא .

פי'

ולא חקרי חסד עד דאתגלייא ז' בפוס אמה
הנה היוד היא העטרא וצריך לחחוך
העורלה ולגלות אותה בהסרת העור של הפריעה
ואז אתגלייא אס עד ביסוד הקיבו ויהו חסד גי'
ע"ב והיא נקרא טיפה

אדרא

אשר מלכו ולא אתבסמו עד דאתקין
כלא ונשיק האי חסד ואתיסק

בפומה דאמא הה"ד וימת וימת דלא אתקיימו ולא
אתבסמו דינא בדינא ואי גיימא אי הכי דינ' .
כלהו והא כתיב וימלוך תחתיו אשול מרחובות
הנהר והא לא אתחוי דינא דתנינן רחובות הנהר
חיהו בינה דמינה מתפתחין חמסין תרשיין דנהור'
ובזינין לשית סטרי עלמא תאנא כללו דינא בר
מחד דאתקייס בתראה והאי אשול מרחובות הנהר
דא הוא חד סטרא דאתפשט ונשיק מרחובו הנהר
וכלהו לא אתקיימו לא תימא דאתבטלו לא דלא
אתקיימו בזהו נולכו דבסטר נוקבא עד דאתער
ואתפשט האי בתראה מכלהו דכתיב וימלו תחתיו
הדר מאי הדר חסד עלאה ואס עירו פנו מאי פנו
בהאי בני בר נש דוכי לרוחא דקודשא וסא אשתו
מהיטבאל בכלאן אתבסמו דא ברא ואתקרי אשתו
מה דלא כתיב בכלהו מהיטבאל אתבסמותא דא
ברא בת נוטרד תקונין דמסטר גבורה בת מי זהב
אתבסמו ואתכלילו דא ברא מי זהב רחמי ודינא
כאן אתדיקו אמתא דכורא בסטרוי אתכרפא

בדרועין באוקין

דרועין דכורא חד ימינא חד שמאל דרועא
קדמאה ס'א קדישא ג' קשרין אתקשרו
ביה ואתכלילו ב' דרועין ואתכלילו ס'ד אלא תלת
קשרין בימינא וב' קשרין בשמאל . ג' קשרין
דימינא אתכלילו בג' קשרין דשמאל . ובגין כך
דרועא לא כתיב לא חד אלא ימינא לא כתיב ביה
זרוע לא ימינא ה' ימין ה' אתקרי בג' קשרין
דאבתא דאחסינו לחוקיהון ואי תימא הא בג'
חלליה מוחא דגולגלתא משתכחין

פי' אשר מלכו דלא אתבסמו כו' כי היו דינא
בדינא המלכים הראשונים שיצאו בבחי'
דינין ונשיק עד חסד היינו סס מ"ה הדש
ותיקנן והמתיקן ונעשו לו בחינת נוקבין כי הם
היו מבחינת צ'ן דק' ושהוא סס מ"ה ואחר כל
התיקון והבידור של לו הנולדים שבו תלוי
גאולתינו אז יהיה הגבורות העיקר שאחר מתוקן
הם גדולות מהחסדים בערך הזה לבגי הכסף וזהו
סוד שעתידה להיות עטרת בעלה .

ימין ה' אתקרי דג' קשרים דאבתא כו'
ואי תימא הא בג' חללי מוחא
דגולגלתא משתכחין כו' פי' שמא"ת נעשים כלים
כתב"ד ופירסנהו לגיל אשר עולים ונעשים תלת
כלים להם .

אדרא

ג

אדרא תאנא כלהו ג' מתפשטין ומתקשרי

בכל גופא וכל גופא מתקשר בהני

תלת ומתקשרין בדיועא ימינא

פרי תאנא כלהו תלת כו' חסד ממשיך מהמהמה

ונותן לנכח וכן גבורה מבינה להוד ודעת

מת' הדכל ככלל דימין

אדרא ובגין כך תאיב דוד ואמר שב למיני

מסוס דהוא אחתבר עמהון דאבהתא ויתיב

תמן לכורסיה שלימתא ובג' כתיב אכן מאסו

הבונים כו' מאסו דיתיב לימינא היינו דכת' ותנוח

ותענווד לגורלך לקן הימין כלומר כמאן דזכי

לחביבותא דמלכא וזאה חולקיה דמאן דפריש

מלכא ימיניה וקביל ליה תחות ימיניה והאי ימיניה

כו' יתיב קשרין אפשטו ודרוע לא אוסיט ידיה

ס'א וקשרין לא אפשטו ודרוע לא אוסיט יתיב

בתלת כו' - בתלת קשרין דאמרן וכד מתערין

חייביא ומתפשטן בעלמא מתערין תלת אחרנין

דאינון דינא קשיא ואוסיט דרועא וכד אוסיט

דרועא יד ימינא הוא אכל אתקרי דרוע יי' ורועך

הזנויה בזמנא דג' ארין אתכלילן בג' אחרנין

חקרי כלא ימינא ועבדי דינא ורחמי הה' ד' ימינך

יי' נאדרי בכה ימינך יי' תרען אויב בגין דמתערן

רחמי בהו ותאנא כהאי ימינא מתאחדן תלת מאה

זאנעין אלף רבוא ס'א דחקרון ימינא ומאה

ותמנין וחמשה אלף רבוא מזרועי דחקרי דרוע יי'

מהאי ומאה תליא זרועא בגין דא חקרי תשארית

האי והאי דכתיב מוליך לימין משה הא ימינא

זרועי הא שמאלא דכ' ציב ורוע תשאריתו דא כדא

ותאנא בידיא שמאלא מתאחדן ארבע מאה וחמס'

מארי תריסין מתאחדן בכל ארבעא וארבעא ובכל

ארבעא וארבעא עשר ארין מארי תריסין משתכח'

פוק והאזב כמה ארין דבידא והיהו ימינא חקרי

סיוועא קרישא דאתי דרועא ימינא מתלת קשרין

ואע' ג' דחקרי יד הוי סיוע דכתיב והנה ידי עמך

ומתאחדן מהאי אלף וארבע רבוא ותמנייא וחמס'

מאה אלפין נואריהון דסיוועין בכל עלמא וחקרון

יד יי' עלאה יד יי' תתאה ואף על גב דככל אחר

יד יי' שמאלא זכו ימין יי' אתכלל דא בדרועא

זהוי סיוועא וחקרי ימין ואי לאו יי' תתאה

פרי דוד היינו מלכות ומקומה כבוד ותאיב

לחסדים נמתק גבורתו וכן ומסידן יידיבכו כ'ה

ובגין כך כתיב אכן מאסו הבונים דהיינו חג'ת

מהמת דיניה ואחר המיתוק היתה לראש פינה

דכתיב והנה ידי עמך פרי ידי כהי שהוא גבורה

אדרא תאנא כד מתערין דינין קשרין לאתחא

בעלמא הכא כתיב כוד יי' ליראיו

ותאנא כלניעותא דמפרח דכל דינין דמתכחין

מכורא תקיפין ברישא ונייחין בסופא

פרי' ככאן רומן גלותינו המר הזה ולזה אמר

כוד ה' ליראיו וט'ת הוד כל היום דזה

ובעו' ה' ארין אנו יודעים עד אחתי כי הכל תלוי

במשובה ואין בנו מעוררים כראוי ובתמידות

כמלטרך הואיל ובדורינו זה זכינו להיות כבר

לבעתה וזה אפי' לא זכו הוא יעשה לנוען חילול

שמו למעני לנועני כו'

אדרא וכל דינין דמתכחין מנוקבא נייחין

ברישא ותקיפין בסופא

פרי' שנה' ד'א בסוד מוטיה ממתקין אחתס

אדרא ואללולא דאתעבדו כחדא לא יכיל

שלמא למכבד

פרי' דאלו לא היו נמתקין דינין דרישא הכ' או

היו תקיפין ברישא ומסופא ולא יכיל כו'

אדרא עד דעתיק דעתיקי כתימא דכלא פריש

דא מן דא וחבר לון לאתבסמא כחדא וכד

פריש לון אפיל דרומיעא לז'א ופריש לנוקבא

מאחרוי דמטרוי וחתקין לה כל תקוניה וארבעא

ליומא דיליה למיתיהא לכורא דא הוא דכתיב

ויכל יי' אלדי תרדמה על האדם וישן מהו וישן

האי הוא דכתיב עורה למה תישן יי' . ויקח אחת

מללעתיו מאי אחת דא היא נוקבא וסלקא ואתתקן

ובתראה שקיע רחמי וחסד דא הוא דכתיב ויסגור

בשר תחתנה וכתיב והסירותי את לב האבן מבשרכם

ונתתילכם לב בשר ובשעתא דכד בעי למיעל

שבתא הוה כרי רוחין ואדין ועלעולין ועד לא

סמיס לון עד דאתת מערוביתא בתקוניהא ותיבת

קמיה . בשעתא דתיבת קמיה אנה לון לאינון

ברייןן ולא אשתלימו כיון דמערוביתא יתבת עס

מלמא

פרי' עד דפריש דא מן דא כו' פרי' כוד מה

שנקרא נסירה דהיינו בתחילת אלילותם

וכן חוזר חלילה בכל ז' ימי תשובה שאז נותן כל

הדינין למוקביה ובשאר מנותק ואחר נמתק עז'

אשר פ' עד שבוס סמיני עצרת היא ראויו לזוג

הקד ש להוליה בשמות ש' עמו ישרא' וקפער רב

לעולמות

אדר"א ואתחברו אנפין באנפין מאן ייעול
 בנייהו מאן הוא דיקרב בהדיהו
 בגין כך סתימא דמלה עובתן אל ת"ח דיעין רוא
 דנח משבת לשבת וכד אתחברו אתבטמו דח כדא
 יומ"ל חכ"ל חכ"ל ביה ובג"כ אתבטמו דינין דח כדא
 ואתתקנו עלאין ותתאין ותאנח כנאיעות דספרת
 בעא עתיקא קדישא למחזי חי אתבטמו דינין
 ואתדבדו תרין אין דח כדא ונפק מטערא דנוקבא
 דינח תקיפא דלח יכיל עלמא למסבב דתיי והאדם
 ידע את חוב אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר
 קניתי כו' ולא הוה יכיל עלמא למסבב מאוס דלח
 אתבטמת וחויית תקיפא אטייל בה וזהמח דדינח
 קיפא ובג"כ לא הוה יכיל לאתבטמא וכד נפיק דח
 קין מטער דנוקבא נפק תקיף קיפא תקי דדינוי
 קיפא בדינוי כיון דנפק אתחלשא ואתבטמת כתר
 דח אפיקת אחרת כסימא יתיר ומליק קדמא דהוה
 תקיפא קיפא וכל דינין לה אתערבו ט"ח אתערבו
 קיפא ת"ח וכל דינין אתערבו עמי ת"ח מה כתיב
 ויהי כהיותם באדם באדם דאתערבו לעיל באדם
 דאקרי טיה דתערבו ונחמא האי דינח לאחיה
 מאס דהוה קין ענייה ומכפיה ואתמריה
 תחותיה עד דאתערב בהתי קיפא ואתערבו מקניה
 וקטייה בנוקבא דהומא רבא וכליל לחחי
 באקועא דימא רבא דמבטס דמיעין עלאין ומנהון
 נחתין נמתין לעלמא אינש לפוס אורחוי ואע"ג
 דטמירין אינון מתפטין דח כדא ואתערבו גופא
 חד ומחאי גופא נחתין באמתהון דרשיעא חיביא
 תקיפא רוחא מתרוויהון כחדא ס"ד לא דח לסטרו
 ודח לסטרו זכאין אינון דיקרי דמזלפי נמתהון
 מהאי גופא קדישא דאקרי חס וכליל כלל אחר
 דעטרין וכתרין קדישין מתחבראן תנון בצרורח
 דאתקלא ס"ח דאתקלא זכאין אינון דיקייה כ"ח
 אתון הכרייה דכל הכי מילין קדישין דאתמרו
 צרות קדישא עלאה רוח דכל קדישין עלאין
 אתכללן ביה אתגליין לכו מלין דעלאין ותתאין
 זיייתין להו זכאין אתון עאריהון דמארין מחלי
 חקלא דמלין אין תנדעון ומסתכלון בהו ומנדעון
 למאריכון אנפין באנפין עינא בעינא ובהני מלין
 תוכון לעלמא דחתי הה וידעת היום והצבות א
 לבבך כו' ה' עתיק יומין הוא השליח וכלל הוא חד
 ברין שמה לעלם ולעלמי עלמיה
 אומר רבי שמעון חמינא עלאין לתתא ותתאין
 לעילא עלאין לתתא דיוקנא דחס

דהוא תקויה עלאה כללן דכלהו תנח תתיב
 וזדיק יסוד עולם
פ"י ואתחברו אנפין באנפין כו' סתמא דמילא
 עובתן אל ת"ח כו' פ"י סוד הדבר כינו ימי
 החול הנשטת היואלות לעולל הס משוריי המלכים
 הנ"ל שאנו קורים אותם רפ"ח ניזוליס והס דינין
 קשים והו סבת העזי פנים שבדור שאביהם
 נודווגו בשבוע עלא בעת עביל מלו אירשו לבניהם
 נשמות קשו מלאים דינין גם היה קודם הו' שהס
 דינין היותר קשים אבל בשנת הס נשמות הבאים
 מלמעלה ממותקות וממקום גבוה וכללד שימתינו
 לאחר חזו' וגם שררין נקיות וטהרה כי לא
 הותרה הרצועה בהיות שנת ח"ו אדרב"ז שרין
 להוסיף על קדושתו ואו יוכה בלי ספק להמשיך
 בשמות קדושות ופוק חזי מה שמביא בסמוך ויהי
 בהיותם בשדה כו' קין והכל שילאו קין דינח
 תקיפא והכל יותר ממותק על שלח המתין חס
 הראשון עד ליל שנת קודש ולאחר חלות
אדר"א דכליל אית בקרעופא כחדא והאי הוא
 דכתיב אקיו עמודי שם ותחל כנאיעות
 דספרת באדם אתכלילו כתרין עלאין ככלל ונפרט
 ובאדם אתכלילו כתרין תתאין בפרט וכלל כתרין
 עלאין ככלל כמה דאתמר בדיוקנא דכל הכי תקונין
 ס"ח דיוקנין בפרט באצטן דידין חמש כנגד חמש
 דכתרין תתאין באצטן דרגלין דינין פרט וכלל
 דהא גופא לא אתחזי בהדיהו דאנון לבד מגופ'
 בגין כך לא הוה בגופא דגופא חעדיו מנייהו חי
 הכי מחי
פ"י דכליל אית בקרעופא סימור כולל ג"כ ו'
 קלות בחוכו דומיא דת"ת בר' קלוותיו
 ולזה נקרא ו' זעירא
אדר"א ועמדו רגליו ביום ההוא לא רגליו
 דגופא מאריהון דינין ס"ח דמארין
 למעבד נוקנין ואקרון בעלי רגלים ומנהון תקיפי
 ומתאיהן מאריהון דינין די גתתא ככתרי תתאין
 תאנח כל אינון תק ני דלעילא דבגופא קדישא
 כדכד ונוק' כלל דחס אתמשי' דח מן דח ומתאיהון
 דח כדא ואסקין דאלהא כמה דאתמשי' דמא בקטפ'
 דורדין דלח ודלח הכה ולהכ' מאתר דח לאתר
 אחרת ואינון מסק' ס"ח קסטין דגופא ג"ח לבגופא
 אסקיין דח לחד מאריין דח לחד עד דאחירו כללו
 עלמין ומתברין בנייהון
 פירו'

פ ועמדו רגליו ביום ההוא רגליו בגופא כו' פ' הם נצח והוד שלוחי הבוקר והמוז כר"ת ועמדו רגליו ביום ה' הוה עריכה שהוה בכלל חוד אדרא תאנא כל אינון בתרין דלא תכללו בגופא כלהו רחיקין ומסאבין ומסאבין

כל מחן דיקרב לגביהון למנדע מנהון מלין תאנא מאי תאיכותא דילהון לגבי תלמידי חכמים אלא תאוס דחמן בההוא גופא קדישא ולא תכללא כהו בההוא גופא וכי תימא חי הכי הא מלאכין קדישין דליתיהון בכללא דגופא לא דח"ו חי ליהון לכר מכללא דגופא קדישא לא הוו קדישין ולא מתקיימי וכתביד וגוייתו כתרשין וכתביד וגזותס מלאות שיגיס והארס גבריאל כלהו בכללא דחדס דר מהני דליתיהון בכללא דגופא דלינון מסאבין ומסאבין כל מחן דיקרב בהדיהו ומנא כלהו מרוחא דמאלא דלא תחבסס בחדס וכפכו מכללא דגופא קדישא ולא תחדקכו ביה מתחבין וגבין קך כלהו מסאבין ואלין ועלמין עלמא ועיילין כזוקבא דתהומא רבא לתדבקה בההוא דינא

קדמאה דכפיק בכללא דגופא דאקרי קין דלתתא דאשטין ועלמין כל עלמא ופרחין ולא מתדבקהו בכללא דגופא וגביני קך אינון לכר מכל מארין דלעילא ותתא דמסאבין כתיב כהו מחן למתנה

מוקבו וברוחא דאקרי הכל דתחבסס יתיר בכללא דגופא קדישא נפקין אחרין דמבסין יתיר ומחדקין בגופא ולא מתדבקן כלהו תליין באוירא וכנסקין מהאי כללא דאלין מסאבין ושמעין מה דשמעין מעילא ותתא ומנייהו ידעי דאקמרי להו ותאנא כליעיותא דספרא כיון דתחבסמו לעילא כללא דחדס גופא קדישא דכר וזוקבא תחבסו זמנא תליתאה ונסק תחבסמותא דכלא ותחבסמו עלמין עלחין ותתחין ומחן אשתכלל עלמא דנע" ותתא מסטרא דגופא קדישא ימתחברן עלמין ומתחברן דא דנא ותתעבידו חד גופא וגבין דכלהו חד גופא שכינתא לעילא שכינתא לתתא

פ ותנא כל אינון כתרין דלא תכללו בגופא דלא מנעירא שאין להס חלק בפנימיות אלא אפי' בגופא אהס המלבושים אין להס ש אום חלק ונחלה מי הס כלס וזך לכל דבר שזקדושה לגמרי ואס מחן למתנה מוכבו מי המתנה הס אברים שזקדושה

אדרא קב"ה לעילא קב"ה לתתא ומילמי רוחא ועיילא בנז גופא ובכלהו לא אשתזי

לא חד קק"ק ה' כלאות מלא כל הארץ כבודי דכלא הוה חד גופא תאנא כיון דתחבסמו דא דנא כתיב תורי והב נעשה קך עם נקודו הכסףאמתקשרו דינא ורחמי ס"א תחבסמו דינא ברחמיא ותחבסמו זוקבא בדכורא ובגיני קך לא סלקא דא בכל דא כהאי תמר דלא סלקא דא בכל דא ועל האי תנין מחן דאפיק ברמיה כהאי עלמא מכללא דחדס לכתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא

דחדס דאקרי גופא קדישא לא באינון דלא אקרוין חדס וכפ"ק מכללא דגופא תניא תורי והב נעשה קך עם נקודות הכסף לתחבסמו דינא ברחמי ולית דינא דלא הוו ביה רמיי ועל האי כתיב כאוו לחיין בתורים זוארין בחרוים בתורים כמו דכתיב תורי והב נעשה קך כו' בחרוים כמה דכתיב עם נקודות הכסף זוארין בכללא דזוקבא דא מערובי אשתכח בי מקדשא דלעילא וירבאלס דלתתא ס"א הוה מקדשא דכלא ומקדשא וכל דא מדאשתכמת בדכורא ותתעביד כללא דחדס זדא הוה כללא

דמהימנותא מאי מהימנות' דבגויה אשתכח כל מהימנותא ותאנא מחן דאקרי חדס ובשמת נפקת לניה ומית אסיר למיבת ליה בביתא למנדע ליה לינה על ארעא מאוס יקרא דהאי גופא דליתחוי ביה קלנא דכתיב חדס ביקר כל ילין חדס דהו' יקר מכל יקרא כל ילין מ"ט מאוס דאי יעדון הכי נמשל כיהמות נדמו מה בעירי לא הוו בכללא דחדס ולא תמוזי כהו רוחא קדישא אוק הכא כבעירי גופא בלא רוחא והאי גופא דהוה יקרא דכלא לא יתחזי ביה קלנא ותאנא כלניעו דספרא כל מחן דעביד לינה להאי גופא קדישא בנא רוחא עביד פגימותא בגופא דעלמין והא בגין דא לא עביד לינה נא ארא קדישא בארעא דזק ילין בה ס"א לכתרא קדישא דנולכא בארעא דכתיב זיק ילין בה מאוס דהאי גופא יקרא התקרי דיוקנא דמלכא ואי עביד ביה לינה הוי כהד מן בעירי הה' ד נמשל ככהמות נדמו תאנא ויראלו בנות

האהיס את בנות האדם ס"א בני האהיס אינון דאטמרו ונסכו זוקבא דתהומא רבא את בנות החדס באדם הידוע וכתיב וילדו להם המה הגבורא אפר מעולם וגו' מההוא דאקרי עולם כותנין ומי עולם אנכי השם מנהון נפקין רוחין וסלין ללמא לתדבקה בשיעריא הנפילים היו נארין להפקא לין אחרין דלא הוו בארץ הנפילים ע"א ועליל הוו בארץ בני סלאים לא הוו בארץ ורוח הוה וכל' תמר כתיב - פירוש

זישבן בהון ולא יטעו בהון דמלין חלין לא
 אחיהיבו חלל למארי גורין ומחזרי חקלא דעאלו
 ונפקו דכתיב כי יאריס דרכי ה' וכדיקיס ילכו בס'
 וכושעים יכשלו בס' תנא בס' רבי שמעון ואריס
 קליה ואמר חי במלין דלין דאתגליין הכא אתגנוו
 חברייא באדרא דעלמא דאתי ואסתלקו מהאי
 עלמא יאות וספיר הוה בגין דלא אתגליין לתד
 מבני עלמא הדד ואמר הדדי כי דהא גלי קנייה
 דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין דהא לא
 ליקרא דילי עבדנא ולא ליקרא דבית אבא ולא
 ליקרא דחברייא חלין לא בגין דלא יטעון בארתי
 ולא יעלון בכוספא לתרעי פלטרוי ולא ימחון
 כידיהון וכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי
פ'ר ותאבא כלהו מוחי תליין בהאי מוחא כו'
 שהחכמה סתימאה כולה מכל שאר חכמו'
 וכן חכמה עיקר הב' מוחין וכלם נקראים בשם
 מוחא כמיהו מוח חכמה
אדרא תנא עד לא נפקו חברייא מההוא
 אדרא מיתו ר' יוסי בר' יעקב ורבי
 חזקיה ור' ייסא ורמו חברייא דהוו נעלין לון
 מלחין קדישין
פ'ר חנא עד לא נפקו חברייא מהאי אדרא
 מיתו ר' יוסי ר' חזקיה ור' ייסא העטס
 שנסטרו ג' או כבר הקדמנו בתחילת הפירוש כי
 החברים היו עשר חסדים דא' וא' וב' ג' בחינתם
 היה מ"ת נלח והוד והם החסדים המגולים כי יסא'
 בינה מביע עד של"ס עליון דת' ועד שס סתומים
 וג' או עולים בחינותיהם להאיר למעלה כי כך
 דרכם ואבן עלו ג' הם ובאדרו שס -
אדרא כהוא פירא ואר"ס מלה ואסתכו
 לוח ואמר שמא ח"ו גזרה אתגור
 עלנא לאתענא דאתגלי עמא דלא חתגלי
 מיומא דקאים משה על עורא דסני דכתיב ויהי
 שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה וגו' מה
 אבא הכא חי בגין דא אתענאו שמע קלא זכאה
 אבא ר"ס זכאה חולקי ור' חברייא לין דקיימין בהקד
 דהא אתגלי לטון מה דלא אתגלי לכל חיל דלעילא
 אכל ת"ח דהא כתיב ככורו ייסדנה וכלעירו יליב
 דלתיה וכ"ס דברעו סגי ותקיף אתדבקו בפסתיהון
 בשעתא דא דאתגבינו זכאה חולקהון דהא
 בשלימות' אסתלקו דלא הוה כן לאינון דהו' קמ יכו
 אחאי מיתו תכא בעוד דאתגליין מלין אחרגיסו
 עללין ותתלין דאינון רתיסין וקלא אתער במלתין
 והמשיך

פ'ר קב"ה לעילא קב"ה לתתא אחר אנתקשו
 הטולמות והפרטופין ע"ה התיקון דאס מ"ה
 הדד נבשה הכל קאר אחד ואחדות אחד גמור
 וזכאה דאריותא אריותא הקרי'
 סכינתא לעילא כו' קב"ה לעילא כו' והכל ככולו'
 וכיחוד גמור נקרא אדם דקדושת ויקרא את שמש
 אדם - אדרא
 וכגנייה כל ניהימנותא פ"ה מהימנותא נקראה חבור
 חסדים וגבורות ורמוזו אחר שניתחברים
 ומזדווגים סני בחינות או כי זהו סוד זיווג יואלי'
 בשמות ישראל
אדרא וינחס ה' כי עשה את האדם בארץ'
 לאפקא אדם דלעילא דלא הוי בארץ
 וינחס ה' האי בויער אפי' אתמר ויתעבב א לבו
 ויעבב לא כאמר לא ויתעבב איהו אתעבב דביה
 תליי' מלתא לאפקו מאן דלא אתעבב א לבו -
 כלכו לא כתיב א' א לבו כמאן דאתעבב למאריה
 דאחוי האי ללב' דכל לבין ויאמר ה' אחמה את
 האדם אשר בראתי מעל פני האדמה וגו' לאפקא
 אדם דלעילא ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי -
 לאו לאפקא כלל משום דלא קאים דת ככא דא -
 ואמלא חכמה סתימה דכלא כלא אתתקן כמריא
 ה"ד חני חכמה סכנת ערמה א תקרי סכנת
 לא סכינתי ואמלא האי תקוונא' דאדם לא קאים
 עלמא ה"ה דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ וכתיב ונת
 מלא חן בעיני ה'
פ'ר וינחס ה' עיין נעיל בחינת חוטמ' דא' א'
 ותמלא פירושו -
 והנה בב' לשונות נזכר האדם ויברא ויזר בדמו'
 אהים עשה ורעוים הב' פרטופין הנקראו'
 אדם בב' עולמות ביע -
אדרא ותאבא כלהון מוחי תליין בהאי מוחא
 והבנתה הוה כלל ודא חכמה סתימא
 אתתקי' ואתתקי' תקונ' דאדם לאתייבא בארתייהו
 ה"ד החכמה תקינו לחכם מעשרה ביעים דאינון
 תקוונא שלימא דאדם והדם הוה תקוונא דלבו מיניה
 קאים רוחא ה"ד כי האדם יראה לבינים ווי יראה
 ללבב דאיהו כלל לבו - ובהאי תקוונא אתחוי
 שלימותא מהימנותא דכלא דקאים על כורסייא
 דכתיב ודמות כמראה אדם עניו מליעלה ובתיב
 יארו עם עניי' מרא ככא אבא הוה ועד עתיק
 יומיה משה וקיימוהי' הקדמוהי' עד כאן סתימא
 מלין וכרירן עמין זכאה חולקיה דמאן דייע

והמשיך עלמין דהא מלין עתיקין למתא אחגליין ועד ג"א ועוד דלין מתנשאין בשמתייהו באינון חלין נפקא בשמתייהו נבאיקה ואתקשרו בההוא פראסא ונטלין להו מלאכי עלאי וסלקין לון לעילא ואמאי לין משום דעל וזלא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא וכלהו אחריני עלא וכפקו אר"ס כנה זכאה חולקתון דהני תלתא וזכאה חולקתא לעלמא דאתי בגין דא . נפק קלא תניינות ואמר ואתם הדבקים בה' אלהים חיים כלכם היום קמו ואזלו בכל אחר דהוו ומסתכלי סליק ריחין אר"ס שמע מינה דעלמ' מתברך בגיגון והוו נהרין אנפוי דכלהו ולא הוו יכלין בני עלמא למסתכלא בהו תנא עשרה עלא ובצע נפקו והוה דמי ר"ס ור' אבא עזיב יומא חד הוה יתיב ר"ס ור' אבא עמיה אר"ס נולה וחמו ללין תלתא דהוו מיייתין להון מלאכין עלליין ומחויין להו בגיגין ואדרין דלעילא בגין יקרא דלהון והוו עיילי לון בעוריי דאפרסמונא דבייא . נח דעתיא דר' אבא תאנא מההוא יומא לא אעדו חבוריא מני ר"ס וכד הוה ר"ס מגלה ריגין לא משתכחין תמן לא אינון והוה קארי להו ר' שמעון שבעה חנון עיני ה' דכתיב שבעה אה עיני ה' ועלן אתמר אר"ס אבא חנון איתא בוציני דנהראן משביע' אנת הוא שביעאה דכלא דהא לית קיומא לשמא בר משביעאה דכלא חלי בשביעאה ר' יהודה קארי ליה שבת דכלהו שמא מניה מתברכין דכתיב שבת לה' קדש לה' מה שבת לה' קדש אורף ר"ס שבת לה' קדש אר"ס תוהבא על ההוא חגיר הר"ן מארי דערי אמאי לא אשתכח בני אדרא דילן בזמנא דאחגליין מלין לין קדישין אדכי אמתא ליהו ויתלת קטורי נהרין באנפוי א"ל רבי שמעון מאי טעמא לא סכיח מד בקדווע' (ס"א בקדעמ' גליפא דמאריה ביומא דהגלולא א"ל חייך ר' שבע יומין אחביריו קמי קב"ה כל אינון דייתון . וישתכחן עמיה עד לא עיילתון בני אדרא דלכון . ובעינא לאשתכחא זמין קאיר ככתפוי ואנא הוה ובעינא קמיה לאשתכחא זמין קאיר ככתפוי אנא הוה ובעינא קמי לאשתכחא זמין תמן וכדין קטיר ככתפוי ולא יכילנא דההוא יומא אדרני

קב"ה למעבד נחין לרב המנונא סבא וחצרוי דאתמכרו בארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא ארמיאנא לה ובנסא דרמינא להו סתל' דהיכלא דמלכא ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארצני' וחמשה פדרשאי :

ואפיקנא לרב המנונא והברוי ורמינא ג"א ואוליכנא לון לבקעת חונו ואשתוינו וומינא קמייהו נהמא ומיילא דלא אכלו תלתא יומין . וכל ההוא יומא לא בדילנא מנייהו . וכד תבנא אשכחנא פראסא דנטלו כל אינון סמכין ותלת מן חבוריא עלה ואילנא לון ואמרו חולקא דקב"ה מהגלולא דרבי שמעון וחבורי' זכאה אנת רבי שמעון וזכאה חולקא וחולקא דאינון חבוריא דיתבין קמך כמה דרגין . אתתקבו לכון לעלמא דאתי כמה בוצינין דנהרין זמנין לנהרא לבו . ותא חוי יומא דין בגיגין אשתעטרו המשיך כתרין לרבי פנחס בן יאיר חמין ואנא אזילנא עמיה בכל אינון נהרי דעורי דאפרסמונא דביא והא בריר דוכתיא ואתתקן ס"א ואנא הא חזינא דהא בריר כו' .

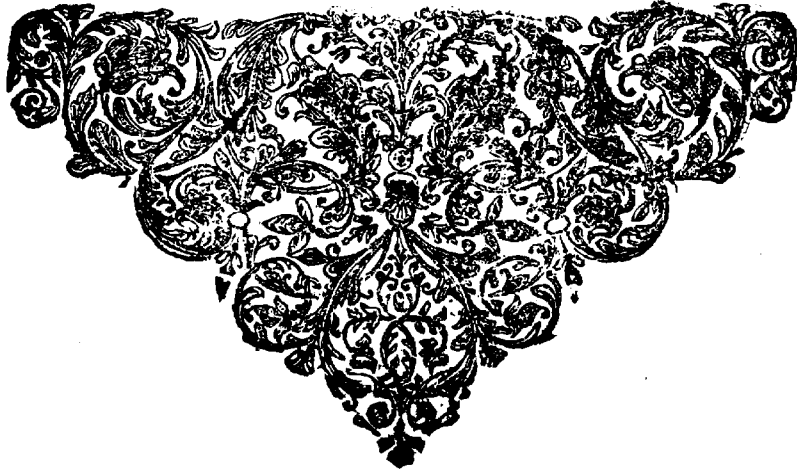
חמר ליה קטירין דזיקייא בקטופא דעטירין ברש ירמי ובזמני ובשתי יתיר מכל שאר יומין א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב והיה מדי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו וגו' אי חלין איתין כל סקן דזיקייא מדי חדש בחדשו למה נוסוס דמתעטרי אשתתא דתיכא קדישא ומדי שבת בשבתו דמתעטר שביעאה דכל אינון שמא יומין דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי ואנת הוא ר' שמעון שביעאה דאיתא תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא

ותלת עדונין דמשתכחין בשביעאה זמינין חבוריא חלין דזיקייא לאשתענדא בגיגין לעלמא דאתי וכתיב וקראת לשבת עגב לקדוש ה' מכבוד נאחן הוא קדוש ה' דא רבי שמעון בן יוחאי דאקרי מוכוד בעלמא דין ובעלמא דאתי

ידעת קרובי היה נילוף מרע"ה שהוא בחינת
 ת"ת ישראל והוא השביעי של ה' קצוות מלכות
 בכלל ואחר שאמר ומידי שבת נבנתו דמתעטר
 שביעאה דכל אינון ו' יומין דקאי למלכות שהיא f
 מעילא לתתא רמו יחוד קבה ושינתייה שבעה
 ובעה מוצקות שזה כולל מעילא לתתא וזו מתתא
 לעילא אבל ברשב"י ארומע לת"ת ישראל כנ"ל רמו
 סוד נעל דקא'תתא מתעטר ומתקדש יתיר מכלת
 כסוד אלהינו שבאמים שלעתיד חוזר הכל לשורשו
 לזה נקט תתא מתעטר שהוא לעתיד וגם שיהיה
 ביחוד העלום של שכינתו עב' במקום דבר איין
 וזכרין הנוקבא והבין אלו הוא שבת האמית'
 ומ"ש ותלת עדונין דמשתבחין בשביעאה זמנין
 דדיקייא בו רומע לתלת קארי דמהימנותא עילאין
 ועלומי הרמוז בפ"ו הסמוך וזמנין דדיקייא
 לאתענדא בו יאה רעווא שיהא חלקנו עם יראה
 ואוהבי שמו שם ינוחו יגיעי כח כח מעשיו יביד
 לעמו בעגלא ובזמן קריב אנס'ו

פי' מ"ש לעיל בההוא פרמא כו' שאחר אגמרו
 כל התיקונין ראו פרמא אחת סוככת
 עליהם כחופה ובה חקוקים ומאירים כל התיקונין
 ולב' חברים שנעטרו הוו נטלין לון מלאכים
 קדישין בההוא פרמא
 ת"ח כתיב בכורו ייסדינא ובלעירו כו' רומע
 אלו השלשה ע"ה היו כמו תלמידים והגדול מהם
 רבי יוסף בר יעקב והקטן ר' ייסא זמח
 אמר ר' שמעון תוואנא על ההוא חביר חרצין כו'
 פי' איך לא בא אליהו לשמוע התיקונין העליונים
 באלו אחר קבאו כל פעליה של מעלה
 והעטם שרב הממונא סבא היה נילוף מרע"ה
 והיה רבו של אליהו דכן כתב דף כ"ז דהיה תלמיד
 חבר דידך ולא היה אפשר אללתו ע"י אחר גס מה
 שאנו אומרים שבדייתיות מילה קס נמלא נילוף
 ח' מאליהו כי מונרתא שיתחלק לכמה נילופות כאן
 לא היה כבוד של מעלה שיבוא נילוף ח' לבדו
 ומ"ש ואנת הוא רשב"י שביעאה דשיתא פי' כנר

עד כאן האררא קרישא רבא ופירושו

פירוש שיר השירים מלוקט מתורת הרב זרדיה

שיר השירים אשר לשלמה.

צריך שחמד שהשקפה מפרים חמד חיבר שהע"ה ברוח קדוהם כנגד חג"ת שיר השירים חמד קבלת גבורות ומשלי ת"ת ונדודע כל עיקר היווג הוא מיתוק הגבורות ע"י החסדים לצווללת

ספע העולמות וכשמות לישראל ועל זה ספר קדש קדשים שיר השירים כהוא נגד חמד ה"ה התעוררות סודות העמוקות של זיווג הקדוש כי הוא נגד החמד עצמו כנ"ל על ידי השפעתו באספין

הקדוש לזיק עולם נעשה הזיווג ומתקן הגבורות סוד ספר קבלת ע"י משלי משל הקדמוני תפארת יארש סוד תורתנו הקדושה הוא ספר משלי עמודה דאמלעיתא בעלה דמטרוניתא וזמיתב תלתא כחזא

שיר השירים חסדים הנשפעים למחק קבלת גבורה ע"י משלי משל הקדמוני תורתנו הקדוש ת"ת ישראל דבלע"ה שלהיות ששה"ענה הוא בסוד הדעת ומיתוק ויחוד השא קצוות תלוי בו כי הוא כשמתם ומתאמת להם עימי החמד חלקם בחיים לזה הסוד חיבר הג' ספרים הנ"ל נגד חג"ת כי

מוטל עליו להשפיע ולחידם סוד הג' אבות ומהם לבנים בני ישראל לזה חזר ופירשו אשר לשלמה רזא וזחד וזא חיבו דאזכרין שלמה ליחזא כרוז דרוח קדושה לזכר אברהם כולא ביחודא חדא ברשתא

ואתדקדק אז ברוח להווי כלל חד דהא שלמה חיבו מלכא דשלמה כלל דיליה ע"כ אלתדקדק אז חתם חתם איתו בכללות בפסוק ראשון כי כן הדרך כלל ופרטי פרטות בכללות

הספר הקדוש זה יתנו דבנין בית מקדשו כמ"ש בזה תרומה אל שירתא דא חתמקלה שלמה מלכא כד חתמני כי מקדשא ועלמין כללו אשתלמו כו' וזה הוא היחוד.

שיר השירים שיר ת"ת השירים ההמלכות שירים יסוד ודעת וידעת שת"ת שהוא גופא דאמלעיתא בולל עמו ב' זרועותיו חמד וגבורה וכן יסוד ב' זוקיים נו"ה הרי חג"ת דעת ונה"ס.

אשר בינה לשלמה ב' לשל מ"ה כלל כלל בחכמה מה שמו ולהורות זיווג התקיר של א"ו חיבר אשר בינה שהיא תמיד של מ"ה דהיינו חכמה לשל"מה ולהורות עוד היחוד הנעלם ותמירי של כח"ז רמו

בתיבת שלמה ע"מה האמר כי כן שלמה גימט' שע"ה נהורין דל"א שהוא הכתר כי בזמנו היתה מלכות בני סבכים וזו מקבלת אב"ה נהורין הנ"ל וזהו אשר לשלמה אשר אינא שהיא תמיד לשלמה לשל מ"ה

אב"ה הנ"ל כחזא שריין תחות דהקנא דכתר ביחודו הגמור והס בלי הסמק לשלמה שע"ה נהורין דל"א חרי יחוד העקר ספירות בטללות בפסוק ראשון ה' פרצופין קדושים כתר א' וז' וז' שם הו"ה

ב"ה וזה' הסוד נרמו ב"ר תיבות שיר השירים אשר לשלמה נגד ר' אותיות השא קדוה של א' ח' י' אב"ה ה' אינא ו' א"ל כולל וק' ה' הארונה מלכות ואל בפירושו ובג"כ על תאבחתא דשיר השירים למלכא דשלמה

כלל דיליה ויחודא דקא מתיחד כלל בכתר דא אינו בגין דאיהו נטיל כל תיאובתא דכל שיפין וכל זיינוגין וכל פיסוסין עלאין זכניס לון לבגיה וע"ד חקרי אינו אחד ע"כ במאמר זה רמו סוד נעלם

דאיהו נטיל כל תאובתא דכל שיפין צריך לידע ולהגין ספ פרטי האברים כל אחד כלול מהרמ"ח ובשנת היחוד כל אחד ואחד יורה עיפת זרעו גימט' וכו' הסוד כל האברים באותה שעה מהרעש'

וקיסו המאמר שלמה מלכא ברוח הרוח קדושה ב' שהא גליה בעא לחזרא כלל ברעותא שלים דק' יאות וליחזא כלל בחיבו ברעות' למיהוי חד עלילא ותתא ועל רזא דא אמ קר' יהיה ה' ו' אשנו אחד ע"כ ומתי

דקאמר בעא לחזר כלל ברעותא שלים רעותא הייגו רזון דלשלימות היחוד הרמונו בפסוק ראשון הנ"ל ייחד גם הדעת עמהם המקרא רזון ע"ש שע"ה רזון הכלה גם כיוון שאינו בכלל הספירות רק נשמה

לשא קצוות וזכו לחזר כלל בדמותא שלים לשלימות היחוד וחיברו ויחדו עם היסוד בתיבת שירי כנ"ל אחים ולא יתפרדו אלא יבסמ חסדי מלך הדר ג' ההדס ליתנס לצדיק יחוד שלם ומאס הבחרה

מלכות קיישא וכן נתחברו יחד קב"ה שיר עם אבינתיה ד' השירים נכסו קאורה בפסא הרי לך השני פחינות הצרכים יחודא הם און על שינתן עיפת המוחין מהמת ליסוד אספין הקדוש אידיו המתקין

סוד ה' ציריאו מיתוק הגבורות לתבר את האהל והיה אחד קוד ראשון לך מוד' ח' נעלם אס תזכה להינינו ואל זהר ויחי פתח ר"ש ואמר כהלי קולך בת גליש כהלי קולך האי קרא לכא חתמי בגין דאיהי מאבחת ליה דקב"ה ע"כ הרי שהמלכות משבתת מאבחת

גשמת דוד

משכחת לקב"ה בשירים ותפלות ונמלא כי שיר קאי גם למלכות אע"ג דכתבנו כינוי זה בקב"ה לר"ך שתיע שהכינויים רמוזים בנחמנות מאונים ויהיה הכבוד הנעלם כאן שיר שהיא מלכות גשמת השירים לבינות צבחינותיה רבו כנודע וזו שרצה לרמוז כאן היא העיקרית והארץ של כלן וזהו שיר השירים משכחת צמלכיות אעפ"י דכלל חד בשתנו בנחמנותיה כי יש בנחמה מסמ מ"ה החדש שלעלם לא ירדה מעולם האצילות ולעיל מינה הנרמות כאן שיר השירים ארץ הנעלם של כל נחמנותיה אפי' היותר עליונות וזו סודה העמוק אשר לשלמה מלך השלום שלו וכן נרמזה סודה בפ' מאת ה' היתה זאת היא נפלאה בניינו והבן אס זכית ור' ש' רמו' אוד היהוד הג' בפסוק ראשון יותר בעומק ונכוללות וזהו סודה כוללות היחוד לר"ש אל שיר לקב"ה השירים לעילאין ומתאין אשר לשלמ' חיבורא דעלמין כולוהו בחדוה למלכא דשלמא כלל דיליה עכ"ל הרי שיר לקב"ה ת"ת ישרא כמ"ש בפירוש ראשון לא שס' פרט ויחד העשר ספירות ור"ש רצה לכלול הכל בקב"ה והוא המתחד עם העליוני"א וז"ל ועתיק כו' ומתאין כוללותא קצותיו ועוד יחד כל העולמות כלם כי הם יחוד גמור כי אעפ"י שמבראה ולמטה בכלל הוא עלמא דפרודא לנבין היחוד מראש כל האצילות עד סוף העציה הכל יחוד אחד וזהו אשר לשלמה חיבורא דעלמין כולוהו כלם מתיחדין בכח המלך שלמה ת"ת ישרא אשר לשלמה ומה שסיים כלוהו בחדוה למלכא דשלמא כלל דיליה פ"י שחדוה שהיא השמחה הוא דוקא בזמן שס' ויווג ומתיחדין עולמות וההיכלות ככללים זה בזה וקונים כלם נועלה יתירה ושמחה וזו שהיא היווג אינו שייך רק למלכא דשלמא כלל דיליה דהיינו ת"ת ישרא כי הוא דוקא הבעל ויסוד הנקרא שלמא הוא דיליה והוא המקבל ומשפיע נכח וגו' והו' כלוהו בחדוה כל שמחת העולמות למלכא דשלמא כלל דיליה שכל שלותם תלוי בו

טעם שפסוקי רות מתחילין בו"ף רמו לזכר ההולך אחר הנקבה מפני שלל היו מ"ע והיה לר"ך לדרוך ולמתק גבורותיה

אבל בשיר השירים שהיה הדור וכפי הנקבה הולכת אחר הזכר שהיה אז בידה לעלות אתערותא ומתחל לעילא ע"כ מהרב זלבה

ודע שכבוד שיר השירים ה' ויכוחים דכנינתיה עם קב"ה והיא המתחלת מתחל לעילא כי כן הוא התעוררות היווג לכן התחילה יסקני מנשיקות פיהו והוא ישיב אמריה לה אס לא תלעי לך היפה ננאים ורמוז בו פרטי עומק כל נכדא ונאלל וכן רמוז סוד הנעלם של מאצילס לא היה העולם ראוי כיום שניתן בו שיר השירים וז"ל הוהר אס בזמנא דשלמה מלכא בנה בי מקדשא והו' ישרא כלוהו לדיקוי וחסידי שקטי כחמרא על דורדייה דקין אתפתח כלל ואתגלי אירתא דא עילא ומתחל) שיר שכולל כל עניני התורה והחפמה במה שהיה ומה שעתיד להיות שיר שהשרים של מעלה מאשררים ע"כ

ועלה על דעתי להקל על המעיין כי ידעתי כי מועטים הם בעו"ה הרגילים בנשמתא דאוריתא לעשות קיצור כל ענין וענין ותברכני נפשיך על טירחא בחר טירחא

קיצור השלשה ספרים שחבר של"הנה שיר השירים חסד התאפייע חסדיו לקהלת גבורה ולזה כלו ויכוחים של אהבה כי הם השפעת החסדים לזוך היווג וספר תלמי ת"ת המקבל משל הקדמוני חוד תורתינו הקדושה)

יחוד פסוק שיר השירים שיר ת"ת ה' השירים מלכות תכוין ליחס י"אחדו"צ"ה) שירים דעת יסוד אשר בינה לשלמה מורה על יחוד התדיר דא"ו"ל כי בינה היא תמיד לשלמ' ה' שהיא אבא מ"ה שמו וכן אבא מ"ה שמו וכן א"ו"ל מתיחדים בנתיבות עם הכתר שהיא א"ל ומרכב מתח דיקנא דידיה ורמוז לחודות עולם יחודם בתיבת לשלמ' כי שלמ' ג' ש"ע"ה נהוירין דא"ל ואמנא ה"ל ר"ל אשר בינה עם יחוד אבא הרמוז במ"ה דלשלמ' כנ"ה הם ביחוד גמור ומתמיד לשלמ' נהוירין דא"ל ור"ש רצה לכלול יחוד העולמות בקב"ה כי הוא עיקר האילן כנודע לזה רמוז שיר לקב"ה השירים נחמנות עליונים ומתחזקים אשר לשלמה יחוד כל העולמות וכלם נכללין ותלויין בשלמה מלכא אשר לשלמה כי הוא המשפיע ונשמתא דכלל

ויש לאון פמוס צוהר חדש אל סיר תמדו סימן ע"כ ואל הרב זלזה דע כי תורת ה' תמימה ותורת
 שהם אותיות תת"רו גימ הויה דע"כ כוה יוד פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ הו"ב פ
 שהוא מ"ה הרי תת"רו אותיות תור"ת וזהו סוד ויהי שירו חמשה ואלף עם התיבה ששה ואלף תת"רו ע"כ
 ועז מה שפירשנו לעיל תבין שאיר הוא רמזו לקנ"ה הרי שאיר הוא התורה .

ואב"י הענד האי צעייא קא בני בשמו ובכשו מרבנן קאשי ארץ היכי דלא ניגע לריק יתנו דעת
 דעת עליון נקי לור כל פסוק וצמחורה תלמידי תורה שבע"פ לבוין בשעת קריאתם צמעלי שכתא
 כנהוג ויתחדרו המאורות העליונים בהשפעתם לעולמות ולטהרות נשמתיו ועל ידס להלי רזוני יושב
 ליון שכינתא קדישא ועליה לשלם ספר הנן יקר לו חורך ימים וסגנות מים .

הקדמות לזיווג העמוק דנשיקין מלוקטין מפתחי הקודש

להכין פסוק ישקבי מנשיקות פיהו

וקודם נכח לסוד פסוקה נקדים ההקדמות הצריכים להכין סוד זיווג הנשיקים ואלו הם
דע פסוד זיווג נשיקים הוא זיווג דפרכוף דמוחין שהם כלים הפנימיים הנקרא בשם ג' ראשונות
 שכתובם הנשמה ועליהם פסוד מקיף מיה ויחידה גשמה לנשמה וטעם שאין זיווגם פסודם
 התחתון כי גופם נעלם ונסתר בא"ר בפרצופים דעיבור ויניקה וזיווגם עליון ורוחני ביסודות פכלסונם
 פסוד ברית לשון כי הראש כולל עשר ספירות ובהינת היסודות הם כלסונם ונקרא זיווג זה העליון בשם
 אחר דנקרא רוחא ברומא כי פרצוף זה נקרא פרצוף הרוח להיות אורשו משם מ"ה החדש בהינת ז"ל
 דא"ק כז יכול המכונה בשם רוח ופרצוף זה דנשיקין הוא סוד פרצוף הדעת פסוד משה מלבאו והבן היטב
 וכשם שציבה ראשונה הנימו הזכרים אלא ז"ל הוא רוחא תוך יסודה והוא המעלה המ"ן בכל זיווג
 כן משם הנימו בזיווג ראשון דנשיקין הוא רוחא דנשיקין ביסודי הנקבות אלא וברתא
 שהם לשונן הם הנונוגים בזיווג זה דנשיקין (בזיווג זה דנשיקין ז"ל הטיפה לזיווג התחתון
 ומשם ממשיכה היסוד ואין זיווג תחתון ביסודות
 דנשיקין ורמזו זיווג זה בתרומה דלית דחימו דרוחא ברומא צר נשיקה כו' ועיקר זיווג זה דנשיקין
 מכונה לתלת ראשונות כי זיווג תחתון מ"ז תחתונות כי כן פרצוף זה דנשיקין שהוא הפנימי דמוחין
 פסוד וניתוסף על פרצוף דיניקה לא היה התוספת בצוניה קר הב' ראשונות ושני פרצופים האחרים
 אחר שכללו זה תוך זה ובגובה קומה א' הם לגביה כשם קלוותיו והבן

וצריף שדע כי יש חילוק בין מ"ן זיווג תחתון לשל עליון ורמזו במאמר תרומה הנ"ל אל נשיקה
 דחימו ארבעה רוחין ומאן איהו אהבה כו' פי' כי מ"ן זיווג תחתון דכורא יורד
 המ"ד והיא מלקת המ"ן אבל בזיווג דנשיקין הם כפ"לים ולכן נעשים מהם ד' רוחין תרין דכורא ותרין
 דנקבא נשיקת הכור לנקבא ונקבא לזכר וההכל עצמם מזה לזה מאורס הנשיקים של כל א' מהם או
 או"ל או א"ן ומתערבין הכל של זה תוך פה של זה הרי ד' בהינות וזהו פ"ה הוהר הנ"ל נשיקה דחימו
 ארבעה כו' רוחין ומאן איהו אהבה דחימו ד' אותיות אהבה מורים לד' בהינות נשיקות והכלים
ועוד דע בזיווג זה דנשיקין הוא זיווג כתר כתר יהוה אהיה . ומד"ל שלשה יהוה אלהים
 והזיווג תחתון יהוה אר"י מתג"ת ולמטה כי כל זה הוא זיווג פנימי

ובנדע שאין לך טיפה מ"ד מלמעלה שאין תרין טפין מ"ן עולים ממטה כנגדה וסודם פסוד שצריחת
 העולם היה ע"י שם מ"ב דבראשית עד כ' דובה וזוהי טיפה דכורא וטיפה דנקבא היא כפולה

פסוד אותיות אהבה ג' פ"ד כ' פעמים מ"ב וטיפת דכורא גילק חיון ובריון חממה וציבה דרישא
 והבה גם בזיווג תחתון דיסוד הם כסדר הזה וכמ"ש בצדאשית וכמה דדיוקנא דברית אודרע נמ"כ
 זיווגים כו' פי' כי [דמא קדישא הוא דיוקנא דברית כי הוא ארוך ודומה לך' והיא סוד
 חוץ השדרה המושכת הטיפה ממוח שבעת לתת. ביסוד התחתון לאחר שבעה זיווג דנשיקין כנ"ל
 נתפעה היא טיפה בכללות ה' מסדים ונתנו ונכללו ביסוד נמצא שיעקר הטיפה היתה פסוד
 ונתארכה

בשמת דוד

זנתארה ונעשית ו' ובגופ' שהוא סוד ו' סס הוא בסוד מ"ב שה"ק הס סוד ו' שמות דסס מ"ב וכל קצה כלול משך אלותיות הרי מ"ב וסוד זה הנ"ב סהס הטיפות כך פירושו
גם יודע שיש ג' מ"ב דאלילות בריאה ויצירה כי בעשיה אין שלום למטה ממנו לעלותו ורומז ג' כאל ענין זה סמלו שהזכר בעלמו עם נוקביה הכל באלילות הס מ"ב זיווגים: כפולים מהזכר וזכרים ומהנוקבא נקבות כן הענין שכל האלילות נעשה אח"כ בחינת פדיון ח' לבד זכר בערך בריאה כו' סהס עלמא דנוקבא והמ"ב דאלילות הוא פשוט מילוי ומילוי: המילוי דמ"ה דאלילות ועולים כנגדו ב' מ"ב אחרים סהס התריץ טיפין מלמטה דבריאה ויצירה טיפין דנוקבא: סהס עלמא דנוקבא הרי פירוש ב' למ"ב זיווגים

שורש טיפת זיווג זה דנסיקין דע' כי להיות זיווג זה עליון ודומי מאד לכן הוא מקדים בתחילה כי קודם זיווג תחתון מתעוררים ג' ראשונות חמי' כאדם בעה"ל סהס המוחין ידיה דומיא אל מעלה להודווג כראשן ומגזיאחס הטיפה ההיא מזיווג הנעשה על ידיהס סהנוקבא עליון סהיא כינה סבראש כועלת הטיפה מסוד זווג זה ומוורדה ל' היסוד דריה ע' דעתו ל' הנוקבא וזה רמזו בזהר וכלל מחאין דל' ללא כלסין מדבר דרבינן כו' כי טיפתס כרי סידווגו תלוי בזיווג הלשון דנסיקין סהס היסודות כנ"ל

זווגו סוד מ"א ר"ל שכל דיבור ודיבור סילא מפי הקב"ה דהיינו סוד הנסיקין כדרא מלאך ח' סהמלאב' כדראיס ע' הזיווג הזה דנסיקין ל-ן חיים וקיימים לע' אך בני אדם כאיס מזיווג התחתון גופתי זגס טיש ציניסהס נשמות מזיווג דנסיקין להיות סחוריס ועובדים דרך היסוד וזיווג התחתון ססס אל דאון ובהס היה מיתת המלכים לכן גם הס מתים וטיפת הזיווג דנסיקין יוגל' מהמוחין דבריאה חמס הטיפה לזיווג התחתון אינה נמשכת רק מכת' הס' חסדים המתפשטים בגוף מחסד עד הוד ע"כ ההקדמות סקבתי לזורך הכנת הזיווגים דנסיקין ותחתון ותמארה על לוח לנך

ישקבי כושיקות פיהו פי טובים דורה מיי

זנבא לפי הפסוק הנה צפסוק הנה יא' תינות כנגד ל' נסיקין סהס גם ל' ספירות של המלכות המתברות מפי' דל' דהיינו מזיווג דנסיקין אכשה כנ"ל ומסך נמשכת הטיפה לה סוד חסדים תכלית תלותה למתק ולמזג גבורתיה ע' זיווג בעלה והיה ראוי לומר טין ואמר פיהו כלומר פי ה' לרמזו לזיווג נסיקיס הנמשך מפה אל ה' ומילוי של פיהו המיתרת לרמזו הסוד הנ"ל פי ה"ו כזה ה' זל' ג' ל' כמספר הנ"ל והוא סוד הכל הנ"ל היוגל' משורש נסיקי' אל ונדבך כהכל סלה וכן הכל סלה כאלו כנ"ל ואחפליג הכל זה לל' אפין עיבר כמ"ס באדרא רבא והס אורזת עזומים

כי טובים דודן מייין ר"ת סס הקדוש כד' סהס סהס האותיות הסמוכות לטהים עם הא' התסרת סאין אות קודם ליה וסס זה הוא סוד להיס חיים סהוא לטהים ממותק והוא גימט'

חיים הרי לר"ס חיים וסס זה נמשך למלכות מהבינה הנק' יין המסומר והוא המ"ן דיסוד דיבינה יין המסמה כי המסמר הוא צח' הגבורה תחתונה כגבורתים העונות אוחזים בה ח"ו וסס הנ"ל הוא סוד ה"ג דגלות והוא סוד כטוח בה' ערי עד סהוא סס הנ"ל אב"ר רטס גי' ע"ד סנהפך מלהיס לרמזי ומילוי צו הכעסון גם בחינת יין סס ה' יודין דע"ב ס' גימ' יין וכשמתס סס ל' ניגזרות ד' הוה כנקוד לטהים סהס חסדים דלמא ואל הוה תרומה גי עובים דודין מייין אהדר לגבי סמך דלנהיר

לטהיס סהס הרהר מגו נהירו דאינון בזו-נין עילאין ואיהו יעיל נהדרל דכזהו ואנהי ל' סיהרה וזאינון כולינין דמזווגין ביה מאן אחר נהרין הדר ואמר מייין מההוא יין דמנכרל דליהו חדוה דכלל ידל לר"ס חיים טו מייין מההוא סג' דלקרי יהוה דל' איהו יין דחדוה כו' הרי מוכן המעומר היטב נעס הנ' שכל לו האורות העזומות מצ' ה' יין המסומר מקבלת המלכות ע' ל' ועל' סמך אהבתה בתכלית יקבאר חמין וכל תלות נשמתה להתנדק רוחא כרוחא עם דודה סוד זיווג הנסיקין כנ"ל כחומר: וזהו כי סטובים דודין מייין אורות דיבינה הנ"ל עדיף לי הזיווג דנסיקין הנעלה ססס נאמר לל' גדול הוא ממנ' ואל' שיח ממנו תומתי מאומתי כמ"ס ר"ל דקרי כפרזיפים לו הפכימיים כסוד הדעת סהס מלגלו גס גי עזר-לוה מעל'ן על רמזו סוד ר"ל נח' והוא גדול כו'

ומזכרת קיהיה רמוז היוזג הנל דנשיקין נתיבת עובים דודין שפירא לעיל כי עדיף לה זיווג הנל יותר מאורות העלומים אל אימ' כי עובים דודין מייך
 ונדוע שהיסוד נקרא טוב כי הוא המטיב לכל פרוצוף ופרצוף והרי תיבת עובים הם השני יסודות שני
 לשונות דנשיקין כנ"ל ודודין שלח ע"ה מ"ה וזיווג זה הפנימי דנשיקין הוא נבחינת שם מ"ה
 הפנימי מעתה מוכן ופשוט שאת השכינה יאקני בו' חשיב עליו זיווג הקדוש דנשיקין הנעשה על יד שני
 יסודותינו בפנינו כי עובים צ' היסודות וזווג זה הוא שאתה מפשיע לו אורות העלומות של שם מ"ה
 הפנימי ג' דודין כסוד משה מלגשו סוד הדעת הפנימי והבן .
קיצור הזיווג הקדוש הנקרא הנשיקין הוא ביסודות דשני לשונות ח"ו או חו' והוא נעולה ורומני
 בתב לית הדקות כפרלופי הפנימיים דקב"ה ונבחינתה וכל תאוותה תמיד לזיווג זה ורמוז
 צפ"ה הו' ר"ל נעשה זיווג זה עפי בלשון הו' יסוד דאז דנשיקין ועדיפא לה אורות העלומים שמקבלת
 בזיווג זה ומכל אורות אימאל סוד היין כי עובים דודין מייך

לריח שגביה טובים שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך

הנה ריח זה רמוז ליסוד דאבא להיות שמריח שפשו הטוב מתקיימים העולמות וכמ"ס צוהר שיר
 השירים אל לריח דא חיבו נקודה עילאה דקיימא בסתימו כו' יסוד אבא דמתים תוך יסוד אימאל
 עמיד ובגין והאי נקודה זיהי ריח מההוא סתימא דכולא פי' כתר דמיכיה מקבל אבא ומפשיע ליסודו
 כי שם תכלית כל ההשפעות ובגין האי ריח כל אינון שמנין ובוסמין כלוה נהירין ואקרין עובים
 בגין דהאי קיים לון למיהוי כולוהו חד קישורא כו' בגין דבר האי ריח עילאה על בסתימו לבו נחלא
 עמיקא פ' כשנכנס ומפשיע יסוד אבא הנל אורותיו תוך יסוד אימאל נחלא עמוקא ואמלי ליה כדקא
 יאות פ' שעת"ג שזוגס תדיר דלא מתפרשין כנדוע על ידינו אפטר להיות תוספת הארה וזהו כדקא
 יאות וקיים כלוהו דרגין היינו העולמות אקרין עובים מאי עובים נהירין .

זכונות השכינה לריח שמנין שתימר יקבל בעלה אל אורות אלו העלומות של אבא הרמוזים לריח
 כרי שיפשיע אותם לה כי באורות אלו מתקנת וממתקת עטמה ועלולמות וכמ"ס אבא יסד
 ברתא ואל הוהר סם וגרמין בההוא ריחא לארקא מאחא וכביעו מלעילא כשכינתיה הה"ד לריח שמנין
 עוביה שמן תורק שמך ע"ב ושם נקרא מלכות וזהו תורק שמך לארקא מאחא שהם האורות הנל
 של אבא לשכינה ע"י אל לארקא דהיינו שמך תורק כי הוא המריק מכלי אל כלי מיסוד ידיה לדירה
 על קן עלמות אהבוך פי' אעפ"י שעלמות נקראים היכלי הנריאה כסא הכבוד כאן רמוזים לח' עלמות
 שהם בטא לב' ראשונות שהם מרכבה לעילת העילות ואל הוהר סם מאי עלמות ח' עלמין דכלילין
 בחי' עלמין דאחמר בהון רכב אלדים רבותים אלפי שנאן מאי רכב ר' חכמה ראשית חכמה ב' בינה ב'
 כתר עילאה חינוך רכב לכהוה עמירי ובגין דרכיב עלייהו ואינון תלת כספירין אינון רכבין על ח"י עלמין
 כו' ודאי ח' עלמין כאן סליק בריח וכד ישראל סלקין ברבאן בללותין לבגיה כדקא יאות ארתהי מתמן
 מה כתיב ויאמר ה' אל לבו ע"ב שדי שעלמות כאן סם ח' עולמים מרכבה לכח' ב' ולעילת העילות והח"י
 עלמין הנל סיבת גבורין סליק בריח חו' בריח הקרבן חו' בגיבוי אורות אבא הרמוזים לריח שמנין כנ"ל
 וכן כשישראל סלקין ברבאן בללותין לבגיה כדקא יאות דהיינו כשפטרילותיו וברכותיו בידיעת חכמה
 זו וממין לכל פרע במקום הראוי כי אז מיחדים כל העולמות אמתהי מתמן מה כתיב ויאמר ה' אל לבו
 ר' מ' מקבל ומהנה אל מכל ג' בחי' העליונים ומתהני מהס אל השכינה הנקראת לבו

קיצור לריח שמנין אורות יסוד דאבא המקיימים כל העולמות וכל עובתם מהם ושמך זה שמנין
 שהוא השפע דאבא יקבלוהו אל ויריקוהו לשכינה הנקראת שם תורק שמך ועל אורח לו שאתה
 מקבל כשישראל ואין ותכוונין בעמדה כראוי מאי עלמין העליונים גם עולמות התחתונות המקבלים
 על ידך כל האורות האלו אהבוך

נשמת דוד

משפני אחריה נרצח הביאני המלך חרדיו בגילה ובשמוח בה נזכרה דודך מיין

מושרים אהבוך

דע שהשכינה היא משכנה לקב"ה על ישראל וכל תאוותה שיחזיק קב"ה מסוכן זה ועי"כ תהיה לשלם מדובקת עמו ומושכת בניה אחריו ול הוה משכניו כו' ת"ח קב"ה יהב שכנימה בניהון ישראל למיהו רביעא עלייהו כאימא על בנין ולאגנא עלייהו וכל זמנא דהיא בניהון קב"ה חמי לדיירא עמיהון כו' והיא אמרת משכונא הוית בתחילי אחא משכונא לבגך ולסלקא לקובלך והנא ובניי אחרין ברובה ע"כ הרי שאלת מקב"ה שאע"כ שהוא נתנה נשכון לישראל לאגנא עלייהו רצונה שהמסוכן הוה תהיה בידו וימכו היא ובניה לבגיה קב"ה וזוהי משכני לשון מסוכן אחרין שלא תשאר ביד ישראל למטה חללא היא והס אחרין נרוצה

דפי' דש' נרוצה מלשון רצון כמו ש נרצה לו כן תרצה לנו ותשמע לתפילותינו וסאני ובני עלה נעלה ונדבק במלכנו ורמוזו בחיבת נרוצה תפילתה זו שהוא חומיות רצון ה' סיהי רצון שתקבל תפילת ה' שהיא השכינה המתפללת עליה ועל בניה ככ'

חבה סוד הדריב עליונים הם הו"ק ידיה שבהם מתפשטין הה' חסדים ונקראים חרדין הש"ר בדת ימלאון וזוהי כונת השכינה בתפילתה משכני אחרין נרוצה כמפורש שרצונה לעלות לבגיה ובטוחה היא שאין תפילתה חזרת ריקס ולזה נקט הביאני כאלו כבר נתקיימה שאלתה וכל כונתה לקבל הה' חסדים ידיה על ידי היוזוג למתק גבורותיה ולהשפיע נשמות הרחיות לישראל וספע טל לנשמות חסדים חלו בחדריו שס קצוות ידיה כנו"ע

נגילה ונשמחה כן לית חדוה ורעו לאתתא חללא נעעלה וצסוד הגילה רמזה כל שאלתה כי גילה מצד היסוד גיל יגיל חבי דדיק גילי מאד בת ציון שהיא סוד נקדת ציון מקום שמקבלת הגיל ע"י יסוד הקדוש הנכנס ומהשפיע סס למתק בגבורותיה וזוהו סוד וכשמחה ב"ך בקבלת כ"כ אתון שביסודו כי שמחה וקראת במיתוק בגבורותיה ע"י היוזוג הקדוש

הב' בסמוק הנסיקין אמר כי טובים דודין מיין ונאן הזכירו בשס זכירה בעלמא והנה להיות כי סס שאלתה היתה יותר עמוקה ובגובה יסקני שהוא היוזוג העליון דנסיקין וכאן עיקר שאלתה משכני אחרין שבתקום שהיא משכנו למטה חוץ ישראל תעלה היא והס לקבל ספע חסדיו ולזה כאן שהיניה המלך חרדיו ככ' שסס בו' קצוותיו לכד כנ"ל שבהם מתפשטים הה' חסדים לא אמרה כי טובים כי סס חשיב חללה אותו זיווג העליון יותר מיין אורות האימא ככ' חבל הכא דודין שהוה קבל' ספע החסדים הוה נזכירה בעלמא לבגי אותו זיווג וכל זה בגין משרים אהבוך סוד משרים הם הגבורו' הדגים העולם משרים תשפטו בני אדם וזוהו כל תאוותה שמהם שמהם אהבוך סוד אהבת עולם כי להס חוץ מתיקון חללא ע"י מיתוק מחסדיך

קיצור משכני אחרין תפילת השכינה לקב"ה כי במקום שירדה להיות מגינה על בניה תעלה ניהא והס לקבל ספע חסדיו ותהיה היא והס לרצון וזוהי נרוצה לשון רצון וחסדים הנ"ל הם בחרדיו ו' קצוותיו יתנס לה ע"י יסודו בגילה גיל יגיל חבי דדיק חוץ נקודת ציון דידה גילי מאד כו' ועל ידס ונשמחה מיתוק בגבורותיה ובקבלת הארת כ"כ אתון דיסוד ידיה הרמוזים בב"ך וזוהו נזכירה בעלמא לבגי זיווג דנסיקין השאלו בתקני כו' ולזה משרים שהס בגבורותיה אהבוך כי מיתוקם תלוי בחסדי חל שהייה אני ופאוח בבית ירושלם כאהלי קדר כירעות שלמח

אג' סוד השחרות הוה רמז לרין בהיותם כלתי מיתוק ורמוז במילת שחרור ש' חלדים דודין ר' חלדים בריבוע ה' דשחרור י"ג אותיות המילוי הרי שחרור וזריכים מיתוק חבל אחר מיתוקם וכל זה כמ"ס בזהר כמה היא יאה כההו נהירו חירורא שהוא מיתוק גבורת ע"י החסדים וכן בנות ירושלם שהס ה' היכלות דנריאה עם חיליותיהם שהס בנות המלכות הנקראות ירושלם וכן בנות ציון תלוין בזה שחררה ונאווה כי כפי קבלתה כך משפעת להס וזה דומה לאהלי קדר שהס שחרות חל ליריעות שלנוה שהס לבנות ומתו ההכרותיות חללו שחררה חני כו' חל תרהוני כו' מוכרתת אני להתחנן לרודי בשאלות הקודמות

יבקני משכני כו' כמפורס וזילקוט שחורה אני כל ימות הכובע ונאזה אני נשנת כי יוס ע'ק היא כבוד גדלות ויווג דנסיקין שהוא כל שאלתה יבקני כו' ולא פריא כלל ע"מ'א רמזו כפ' חל יאל איש ומקמו כיום האביעו והוא סוד נעלם נדומיא דא"ו דלא מתפרדין
אל תראני שאני שחחררת ששופתני השמש בני אמי נחזו בי שמוני בוטרח
את הפרחים כרמי שלי לא נפרתי

דע כי כאשר חין מעשים לשראל חו חזרת מלכות כבוד נקודת י' שהוא השחרות הסמוך שחורה אני וזהו אל תראני שאני שחחררת וחין לכונה השגה עד שתעשה ותתפשט כבוד ה' וזהו סוד שחורה ונאזה וז' הזהר גם וכיון דהיה חמרת דא' חיהי סלקא ואתעמרת מינייהו מאולוסהא לאשחשקעא לעילא כיון דהקלא לעילא חמרת לבני רהימת הגידה לי כו' נמצא דשחת לה לו כניו מומס שמחת עונותינו היא חלקת לעילא חכל כמעט הוא לעומתה הגס דלא ניהא לה כי כל מגמתה להטיב לבניה

שקופתני השמש הנה שש נקראת דבריה וזו היא דקדאי לה כי הוא סוד היבוס כי כל כונתה להתיחד באל דלילות כנראה כחריב כי וז' הזהר שיעקן לי בהאי נקודה כי בהיותה בגחית דין כנ"ל בני אמי שהם העולמות שילאו מאימא ניהרו כי כי הם בצער להכין כהיית ממותקת מפיע להם כל טוב. שמוני כוטרס חת הכרמים הוד' כרמים הם העשר ספירות י' היות ג' ע"ר' והוא כינוי פרטי למלכות ובהיותה כבוד א' כנ"ל א תראני שאני שחחררת לא יאלתה מתחת ידה בזמן שהיא בלתי מיתוק לעשות השמירה הראויה לעלמה ולאחר י' והמורה וז' כנ"ל כי אם היא יורדת למלכותה נירור סיורי רפ"ח נילולין ונקט כוטרס כהן תרגום כי עושה האלילות גם לבין הקב"ה ולמטה שכבר יש גם כנגדם עולם התמורו' הוא התרגו' שהוא לבוס.

ק'אור כנראה קדמנו שהשחרות מורה על דינה בלתי מיתוק וזהו א תראני שאני שחחררת שהיא אז כנחנית י' ובמיתה ק' נעשית ה' כבוד נער נערה וזה גרס שקופתני השמש שהוא כחית ח' דבריה כבוד היבוס וכן העולמות אז ג' כ' בצער נקראים בני אמי שמאימא יאלו הסך דכשהיא ממותקת מפיע להם אפע טל וכרחה משפעת

הגידה לי שאהבה נבשי איכה הרעה איכה תרביץ בצחרים שלמות אהיה כעוטי' ע' עדרי חבירך.

הנה עד פה הם דברי הכלה הכלולה תלת כנגד תלת יבקני כו' לריח אמניך כו' משכני חמריך כו' הוי תלת שבהם כלל כל אלותיה יבקני הווג העליון דנסיקין לריח אמניך האורות דאבא ומשכני חמריך לעלות ולראות היא ובניה חת פני ה' וכנגד שלש מעלות לו שלש הראשונה בהיותי שחורה אני מלאה דינים וכריכה עכ"פ לזיווג העליון דנסיקיס למיתוקם והכניה שקופתני השמש שרומז על זיוג דבריה כבוד היבוס ואני כל תאוותי לעולם האלילות שמה מקנן אבא כבוד שחורותיו הם סוד לריח אמניך שמן מוחין דאבא וכמפורס וסלישית שמוני כוטרס כו' ופירשו דמיירי בעולמות כ"ע כי אם גריכה השמירה כי בעולם האלילות לא יגורך רע לזה שלש משכני חמריך לעולם העליון במקומה לא חוץ למיתקתה והרי ג' הכרחיות לג' אלותיה.

ונבוא לפירוש הגידה לי כו' איכה תרעה איכה תרביץ כלהרים.
עדין דיבור זה אל השכינה וכמ"ס בזהר היא קרא כי חמרה למלכא קדישא שהוא ת"ת ישראל ונקדים ככל מקום שאזכר הגדה הוא כהכמתא וסודו הוא רוח דחכמתא יסוד דאבא כהר דנגיד כחית מרע"ה ולזה ומשה היה רושה וזוכיא רמו שלתה הגידה תמאין לי מאורות העליונים דאבא ומאיכה שחורה על גלותה כמ"ס איכה י' שבה איכה תרעה יהפך לרועה כמ"ס הרועה באשונים וזו א' עס ב' פרלופי' הנכללים זה בזה רחל ולזה איכה תרעה וכפרט איכה תרביץ כי כל רביצה בעולם העשיה ומורה על גלותינו המר והארוך כי הראשונה רמו כתרעה שאינו מתמיד בחקוס אבד חכל תרביץ מורה קביעות בעו"ה ומרעומתה כי ה' רועי ה' רעיא דילי למון לי כהאי רעיא כו' כמ"ס בתרומה ק' ע' ולזה אני חוזר על אבדתי איכה תרעה כי זה סיין לי דוקא גס תרעה רומז לאין רעוא המורה על הזיווג ונמ"ס בויקרא ח' איכה תרעה

נשמות דוד

כל זמנא דלא אשתכחתי ביה בקב"ה כד יכול קב"ה בעלמא ורעו ברעוהא ליה ולאחרנין כו' זאי ללו ברלאן
חמנעו מיניה איכה תרעה איך תיון עמוך מעמיקא דנחלא ע"כ הרי אהעכות גורמים גם חמרין
אורות באז בעלמו איך תיון כו' שהוא העדר אורות דא' זאי איכה תרכיך בכהים שהוא אחר האות היום
בשפא שהוא עיקר ההסתדלות על לאן נוריעתך דשמא בתוקפא ונמסרו ביד הריות וזהבדו ונעו אמירה
שלמה איהו כעוטיה על עדרי חנירך היא תרעומת הסכינה הנמצאת עלמה בלי השפעה הכריכה
לעלמה ולאחרים ש' זומה איהו כעוטיה ונתעטפת מחמת בוסה כעזיר שהעני והרגלים לקבל ממנו שוליים
לחס וטרף איך לה ומוכרחת לכסו' עלמה וכמ"ס בזהר ויקרא שלמה איהו כעוטיה זל איך אהוי מתעטפת
בלא ברכאן כד איאטרונן אינון כרכאן ולא ישתכחון בירי -

עדרי חכריך קאי ליקרא למען אחי ורעי וכמ"ס בזהר שס אין אינון ישראל דאינון בני אבהן דאינון
רתיבא קדישא לעילא ע"כ דברר השכינה וקב"ה יסיב אמרו לה אם לא תדעי כו'
קיצור הנה על ג' אליו של השכינה זיווג דנשיקין אורות דאבה ולעלות ולראות את פני ה' היא
ובניה מבירא הג' הכרחית שחורה הגי כו' שאפסתי השמש ושמיני כוטרה כו' ובתיבת
הגירה שהיא בחכמה של אורות אבה שנקום איכה איכה המורה על הגלות שהוא הכרחי תרעה
דועה בשונים זיווג עם כללות רחל בלאה וזכריה בלהבה ואחיה כי אכסיס אחיס אהנו מדרש אחד
מאד בעל' גם יב' דאריות אריות אקדי ולמה איהו מעלמת עמי ממסרון ספע ליתן לחיילותי ולישראל
עמך בנינו המעולים

אם לא תדעי לך היפה בבשים צאי לך בעקביחצאן ורעי את גריותיך על משפנו
הרועים -

באן מתחיל ומתרח תאו' הרמת' החתומהקרו' התרעומת הראשון זיווג דנשיקין כו"ס יסקני כו' בא
תשובתה אם לא תדעי לשון זיווג וירע אדם שזוהי היופי ובה הנגיד למקור זיווג הנעלם
זפנימי הנ' וזהו עיקר יופיך ותאחזיך דעי כבירוד נאמנה כי כן יהיה ותרעומת השני שאת כבוד ר'
נקודה לאי כך פסוק ברמך ומאי בחינה לקחת עדונין וכי'אופין ומבחינת נקודה תהפוך לה' המורה
לך זיווגה כבוד נערה וזהו סוד הרחיבי מקום אהלך ויריעות מאכנותיך ;
בעקבי האן או הם חסדי ודריקי הדור למטה ולמעלה צאן הם הו' קלות של אז לאן אדם
כי כן הו' צירופים ד'הו שבהם גימי צאן

זהנה אחר שכבר הבטיחה על זיווג העיקרי דנשיקין הרמזו בלא בתדעי דהיינו זיווג זה יהיה לך
וגם לאי כך פסוק ברמך מבחינת נקודה שקובצת אורותיה בלי השפעה לחיילותיה לאי לך ותגלה
ותמשיך אורותיך בעקבי האן שהוא סוף פרצוף א' ומאס תשפיע לעולם הבריאה כי שם עיקר לחיילות'
בצירוף יצירה עשיה

ורעי את גדיותיך כי ע' שכתפסעו אורתיה כבוד ה' כו"ל תשפיע תרעה את הגדיים תינוקות של
של בית רבן דעלמא מתקיימא בגיביותן הלבתיים חודה בבתי רבן סהם משכנות הרועים
ולמעלה סודו גדיותיך אינון חילין ומאיריין ואכלוסין כהורין ונחליין עמיקין עול כהורין ונוזיין
להאיר ולזון אותן אחר שכבר יבא מכלל נקוד' י' ונעשית כח' ע' אז אורות בעל ומשפעת בעליוני ותהתוכ'
זהסירה מסוה הכוסה מעל פניה כמ"ס שלמה איהו כעוטיה די היתה מתעטפת ומתסה עלמה כי לאם
איך בכל הארץ לתת ערף לביתה

על משכנות הרועים או הם השרפים דעולם הבריאה בראשם ואורסם מיכל גבריאל אוריאל רמאל
הדוס רגליו מרפנתא דשכינתא הם הרועים ומנהיגי עלמא על פיה למיכה לון שלטנו ותוקפא
בל חר כקאף חוי ליה וכל זה גרם התפשטות הנקודה דהות סתימא מקדמת דנא
קיצור משכנת ת' י' ידאל לשכינת עוון אם לא תדעי לשון זיווג רמז לה שכן יהיה לך ר"ל תדעי זוג
זה לך ולאי מבחינת נקודה ותתפשט ותגלי אורותיך לעולמות שמשמי סוף פרצופי בעקבי
כאלן כינוי לך"ק ומאס תשפיע לעולם הבריאה לכל מרכבותיך ולמעלה את גדיותיך תינוקות של בית רבן
בלמדים במשכנות הרועים ביתי רבן

לסוסתי ברפפי פרעה דמיתיה רעיתי - סרקת

פרעה אחרי בני ישראל אחר אילכו עיפות אדם הראשון מתוקנים ע' עבודת סרר מתחיתו' מי להשיג' ס בטל סוסיון נוקבי ודכורי וסוי נוקבי לקמיהו ודכורי הוו רהטי בתר נוקבינוקו הוו רהטי מקמי דכורי וזילין וזילין הוו רהטי בנהילו דת ענד פרעה בחכמתו וכד אדכיק לון נעל נוקביה וחור לון לחמורא ודכורי לקמיהו לאגחא קרבא ע' כ' ק' ממא מתקוס שבא בקדמיתא כתיב וכו' הולך לפניו יומם ולעתר כתיב ויסע מלאך האדים שהיה הכניגה הולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם והנמסעה היחה כתיב סיתיאסו ישראל כארלו אמנהיגס שהיה הולך לפניו נסע הלך והס לא ידעו את מחנתו ית' שהיתה לאמור חותם מחי'ים וכלי'סטרלות שהיו וורקיס האויבים תו מה פרעה מווינין ככל זייני קרבא חוף הכי את' לאגחא עליהו כו' וזהו סודו הבא לסוסתי ברפפי פרע' דמיתיה רעיתי אדמיתיה ועסיתי אותן המל'את' לעונתם אל ישראל ועוד רומז סוד אחר דמיתיה' לאון סתיוקת' רק דקשה דמה ענין זה לסוסתי כו' אלל חס לא תדעי לך אהס כ'תמות ודבחי הכלה ובאמת דקאי למאי דסליק שכבר אמבשרת ליון מסומ דקב'ה סידווג עמה בזיוג העליון דנסיקין ושהיה תפסיע ותפרנס עליונים ותחתונים מההוא זמנא אייהי וכל אוכלוסין דילה משבתן תדיר בלא סכרי לקב'ה וכד ריק' פרעה אצמרייהו כנ"ז לכה לה קב'ה לבתו בסוד בלא קרב זה ל זה בל הלילה דגס קאי למ'ריון עילאין והוא בראשן עד אחרת עביעתן בים אז שבתו ישראל תזבנתא בגינה וקביל לון קב'ה דכתיב לוי יסיר מקו וכו' וסמיכות לסוסתי חס לא תדעי כי אחר שהיה גאסחה רעו לה כזה תבוא לה מתון מתון כי עת לכל ספק דומיא דמיתיה רעיתי דאעפ' דיתחא ליה ב' שרי זמרתה כפיק העביעה כותה לבתוק.

קיצור להראות לאויב שמקום שבא ועמה המל'את הסוסים להשיגם כאותו ענין חילף והבי' הקב'ה גאבינתיה מלאך האדים לחמור ישראל לקבל חילי הנבל לריק יגיעוכן כגנתבשרה לעוב על אלותיה התחילה היא ותחילותיה לבגת וכארדף האויב ליה לה לבתוק כי חין השעה לריכה לק' כן יש בגלות עת לבתוק כהס מחוסרים וכיות וויין

גאוו לחייך בתורים צוארך בחרוים

חנה סוד פסוק זה קאי למתן תורה ולבנין בית המקדש כאוו לחייך בעמק תורה שכתב ותורה שבע'פ דע"כ כל תיקון דילך לא הוו שלמים והסתא כמה יאחיין תיקונין דילך בעמק התורה אל ישראל ובבנין בני מקדשא המכונה צוארך יופי הבוץ ורמוז בבניינו כל בהינות הפרזופים בחרוים פירשו כפסיקתא אלו פייענים ותומנתם הוא לבגת לפאר וכו' אן ירמוז ללויים וכללם הכהנים המתרבים לעס ובבנין בית המקדש היו ויהיו ביתר שאת הפרזופים הקדושים ד'ון פנים כפנים שרמוז לתכלית הרחמים וזהו סוד כאוו לחייך דהיינו פנים לרמוז לזיווג המעולה ונקט לחיים ולא פנים להדיא להיות כי הם העתמאים ומנענעים בשעת הדיבור וידוע שהזיווג מוכנה בשם דיבור ראוה מדברת כו' גם לבכות בחינת הזיווג כמו אהנו עכסים עצמינו כנפילת אפים לסוד זה לרמוז שאז הוא עיקר הזיווג אל התפילה

בתורים פ' ר"ל תורה שכתב ותורה שבע'פ אהס השני פרזופים הקדושים און כאוו לחייך בתורים כמה נאה זיווג הפנים אל השתי תורות כמו הענק בצואר צוארך בחרוים ורמז בעלן עליה הכנינה לעמיד שדוע שבינה דא' ח' היא בצוארה לבינת הידוע שבהיותה בחינת בינה אעפ' שבאן בסוד מקום גבוה לא יכלה לקבל מקרוב אורות עתיק והודיענו הרב זלחה שלעתיד בבנין בית מקדשנו יעלו און במקום א' ח' ויהיו שם תמיד ולא נותפדדין לעלמין דומיא דא' ח' ויהיה לבינה זו או הסם במקום א' ח' יהיה בסוד ביום ההוא יהיה ח' אחד תמו אחד און וא' וא' זה הסוד רמז באן גאוו לחייך שמורה על זיווג פנים כפנים אל ב' תורות און בתורים ואז כאותו ומןמחרה יצמיח צוארך הבינה דא' ח' שהיה בצוארו תהיה כתרך כמו שהיה היום כתר דא' ח' ווא צוארך זה יהיה שלך ברמו דמיתיה בסוד זה שאמרנו לעיל שר"ל פ' חרוים פייענים ונדוע שאירה מבינה וענד הלוי הוא בחינת בינה לרמוז בתינת תרומים ובצואר זה הוא בינה דא' ח' אסם כתרך דאיעא וכה תתעטר מלכות עמים במהרה בימינו . קיצור

קיצר נאוו לחיך מורה על מתן תורה ועוסקיה כי צורות בתורים לוארך בנין בית המקדש בשירת הלויים ועבודת הכהנים הרומיים בחרוים ולעמיד ירמוו זיווג פנים בבנים דאון תמידי כא"ו ורמוו בלחיים שמורים על הפנים ולהיותם הם עיקר הדיבור שהזיווג תכונה בו לא נקט פנים גם לכמות דבר הנבוע לזיווג כי כן הוא מן הראוי כנפי" אפים ורמו עלית הכינה שתמטער בכינה דא"ו כאימא שהיא בלוארו קנה השירה הרמוזה בחרוים . תורי וזהב בעשה כך עם נקודות הכסף.

ואחר שביאר כלתו הכלולה בכמה עלויים ואורות עצומים כנ"ו אעתידה להיות כאימא ברת מוכתרת* בכינה דא"ו היא כתר לא ז"ו וכבר שאלין סוס פרץ ועולה עד שיעלה אותו שלמעלה ממכו שא"ו עולי במקום א"ו והם עתידין ליתן מוחין עליונים ועלומים לאון כי מלבד גודל עלייתם גם העולמות כלם עלו למקום עיקרם קודם חטא א"ו והרי תרתי לטיבותא לזה הגיד לשכינת שוון תורי וזהב הם מוחין דאימא ובתוכם מוחין דאבא נקודות הכסף וכמ"ו בא"ו תאמא כיון דאתבטמו דא בלא כתיב תורי וזהב נעשה לך עם נקודות הכסף דקאי לאון ובכזכר ונקט נקודה באבא כי כן פשוט בכתיבי הרב ז"ל אבא נקרא נקודה ע"ש נקודה קדמאה הנקרא אבא . ונלע"ד דנקט תורי באימא לרמוו לשכינה עלייתה ומעלתה המקום אימא כנ"ו וכמ"ו באסתרה ובהגי ע שהוא זמן זיווגה עם המלך לכן הגיד לה פה ברמוו זה תורי וזהב כלומר תדעי נא דכפי זיווג אימא שהוא תמידי דלא פסיק תורי וזהב אין זמן לאימא דנקראת וזהב כן יכיה לך עמי זיווגיכו יעלין ותמידי ז"ל הוהרם והשתא דאת מתעטרה בחיקוניך ובשלימו דלהון ה"ו כל מקורים עילאין וכל דרגין וסיפין הא אינון לבגד לקבלא לך ולאתקנא לך בתיקונין יעילאין וע"ד תורי וזהב כו- נתקן לך ונעביד לך מטערה דזהב דתמן אתערו דרתימו עם נקודות הכסף מטערה דימינא ע"כ ופירושו כמפורס .

עד שהמלך במסובב ברדי נתן ריהו .

עוד זה מבאר משמיע שלום לרחל אמנו אעתידה היא להיות בתכלית העונג והשמחה ביחוד העולם עם בעלה עת דודים וגם פסוקו זה נדרש לשעבר על ישראל דע שכל האסים רבוא בנמו"ו יש לכל א' פירוש והוד א' בתורינו הקדושה הכוללת אסים רבוא פירושם של פדום ז"ל וזה אחר מות ומאנא בשעתא דמלכא עיכאה בתפוקי מלכין יתיב בעטרוי כדין כתיב ער שהמלך במסיבו נרדי נתן ריהו דא יסוד דאסיק ברכאן לאזווגא מלכא קדישא במטרוניתא כהאי דרגא כדין אתיהבון . ברכאן כזכורו עלמין ונעקין ומתברכין עילאין ותתאין עכ"ל הרי אפירא הזהר פסוק וכוד זה לכל הזמנין עבר הוה ועמיד

ונבא לסודו דבזמן דמ"ק מלא כל טוב כ"ס לעמיד נרדי נתן או יתן ריהו דאסיק ברכאן כו' להודינא עס מטרוניתא והרי נרדי הוא יסוד דמ"ק ובסקודי רכ"ז נרדי נתן ריהו דא כנסת ישראל הוא הדבר אשר דבריו כאלמן על תורי וזהב כו' אעתיד זון לעלות ולהיות תמיד בכינת א"ו זא דחורם לא פסיק וכדא שריין לזה נקט נרדי שהוא כינוי ליסודי זון לרמוו לקאר האמין של יחודם' ונלע"ד דהאי נקט ריהו כי היה די לומר ריהו או הריח כי אותיות ריהו רומים ג' כ' ליהוד זון ה"ו א' שמורה על יסוד א"ו א"ו העולמים בלתי הפסק והר' הנשאר' רומ' למלכו' כי היא בבלו' נ' כפופה תפחד המויק ולעתיד החלק שהיא כופס' הפך ונעשית מנ' ר' כי אין לורך יותר משמירתה לעולמו' והנראה זר שלעתיד תהיה ריש המורה עניות אדרבא הם אותיות א"ר ונפס' מיבון להמחה שיר והבחה קיצור כס' זא מלאכל טוב אז הוא במסיבו כאדם שאבב לענג עלמו מהענגוי העולם ונרדי שהוא כינוי לפני יסודות ודידה ודידה להראו' שיעלו למדרג' א"ו עילאין שהם מיוחדין תמיד לא פסיק לעלמין כן עתידין להיות זון במהרה בימינו ובריהו רמוו יחודם ח"ו יסוד זא ומלכות ריש שמורה על הפכה ענינה מליד לעולמו' כי אין לורך יותר ונעשית מנ' ר' א"ר זכר משמיע לעולמות

צדור חמור דודי לי בין שדי ילין

לביזה שכל תחות הכלה הכלולה להתמיד תמיד עם בעלה לכמה סיבות אם ולהיותם ביחד מקורם העולם והנורא ובהיותה בעולמות היא דינה דמלכותא חבל כונתה לנותקן כדי שיהיה הדין ממוזג וגם שאפשרה היולא לעולמות יהיה נאה ומקבל אחר מיתוקה לזם מחלה פני זודה צדור חמור שבוזו יכוזו מלא חסדים כי עם צרורים וקצורים מהבתם כמ"ש בנחם רמ"ד אריתי מורי דא אנרהס דודי דרתימו דילה יהיו ומר נקרא אנרהס שורש החסדים כמ"ש בפנחס רמ"ד אריתי מורי דא אנרהס דודי לי יהיה לי תמיד יחוד ההבדך כאשר בשרתי אש לא תדעי לך כאשר מפורסם כן יהיה וכן יפרוץ וכן שדי ילין לינה כיום כיווג א' וא' כדלעיל בסמוך. דלא מתפרדין לעלמין

אשכול הכופר דודי לי בפרבי עין גדי

והנה אחר כל הבטחות מקב"ה לשיכיתיה שרובם הם לעתיד עתה ביני ביני מחפלת לזרכה לפי שבע שבוזע שמלכותה יושבר בכסא הכבוד ששכ מקננת אימא והיא חוץ למחילתה שהשפה צריכה לך והנה אימא נקראת אשכול הכופר כי היא אשכול שהכל תלוי בו ותפילת השכינה שבמהרה תקנה היא מדרגת אימא כנ"ל וזהו אשכול הכיפר כמו שאימא ביחוד תמידי עם אבא כן יהיה דודי לי ותפילתי זו כהיותי חוץ למחילת דודי בכסא דבריאה עין עליון בכרמי היינו הספירות יפ' יהוה כנ"ל עבר דכרסייא עין גדי וכל היולא ממחילתו הוא אבר המדולדל שאשפ' שהוא דנוק ורפא ירפא הרבות הכאכ נוגע ללב לבית הללו.

ועוד מתחננת דלקיים כל היעודים הנ"ל צריך עם שיכפר על בני ישראל ואל זכר וחרח כן אשכול הכופר דא אימא עי לנה מה אשכול מתקשטת בכמה ומורות לישראל דאכלין ליה בני שיננתא עילאה מתקשטת כו' לכפרא לכהא ואיהיקמת גהון קמיה מלכא ומיד וראיתיה ויהבית לה שאלתיך דילה כהוא זמנא כלדיניס דילה מתהפכים לרחמי ע"כ הרי שהשכינה מתקשטת ומקב"ה מקב"ה כפרה לצניה כי נלה א"ח שיתקיימו כל הבטחות ותנחומים דקב"ה לה כי כלם נובעים לטובתם של ישראל וזהו צריך כפר לעמך ישראל אשר פדית.

קיצור מתפללת השכינה במהרה עלייתה לאימא וסתיה דוגמתה כנ"ל כי אשכול נקראת אימא שהכל תלוי בה אממה יולאים כל אורו. אז וזהו דודי לי כן יהיה דודי לי דלא נתפרש לעלמין כיווג א' וא' וההכרח שאני חוץ למחילתי גב'ע דהיינו עולם הכסא דבריאה וכן מתקשט' גמו אימא אשכול ונשא כפרה על בניה כדי שיתקיימו היעודים דקב"ה לה שכלם אובע שמחות לישראל

הנך יפה רעיתי הנך יפה עניך יונים

וזה היא תשובת החתן הקדוש לשיכית עוון על מה ששאלה השגחתו ית' עד שיתקיימו הבטחותיו במפורש בכרמי עין גדי שהוא עולם הכסא ותשובת הרממה שכן יהי כדצריך שהוא יפיע בה מוחותיה ביתר שאת כפי הזמן עד יערה ה' רוח מנורס סוד ענוק חין כאן מקינו וזה רמו נקראת אותה יפה כבוד שאין המוחים נעשים נזהב חסדים דנו' ה' דא' לנזקא עד שנכללים כל הה חסדים ביסודו ואז מציון שהוא יסוד דידיה מכלל יופי שהם המוחין דנוקא אלדים הופיע שהוא כינוי למלכות שארץ ב' חסדים הנעשים מוחין לה מנו' ה' דידיה צריכים הארת כלם לפינת לכלה באורותיהו הנביס הופיע הרי תשובתה וככל הלשון ציינו כי נראשון הוכיר רשיתי לרמו כי זה הופי של אורות מוחותיה ינה ומן של הבטחות ואז תהיה לך יופי זה המקום שיהיה לי ולך שום בי אלו רייעים אהובים אחי' ולא יתפרדו במדרגה אחת ואורותינו ממקום שיהיה לי וכן שום בי אלו רייעים אהובים אחי' לצד רמולמוחותיה עבדלות וכן פירשו וזהו הנך יפה רעיתי על אימא עילאה דלא פסוק ויוג'הו לעלמין כן עתידה להיות הבת הנעימה במפורש ועניך יונים דלא מתפרדים חד מוגבתא ככל ונקע עינים כח' שנותן עיניו כזכר המלפנים ומשתכלים תמיד לעיניו כי יונים הנמנים זכ לזה

קיצור

שמות דוד

קיצור למה שאלב ממנו ארבעה עליה עד ומן כל קיום ההכנסות כל תירושו יתנחך אלל יחסר
מוחותיה כפי הומון הכהר"ס יופי ורמו בראשון רעיתי לומר שמוחין חלו עמדין להיות לו
ולק שום ממקום גבוה שום ריעים אהובים כאלו ובעני נקט הגך יפה כלי רעיתי כי בומן הזה היא
מוקבלת ממנו ואין שום בזה כי זה מוקבל וזה מפיע והזביר יונים איונס מתפרים זה מזה לעתיד
לעולם ועינים בטוד אל תמן עינו כבוס זה ס' אלא תמידי כלל בטוד כגר שפחת ארה והדברים
זריכים לימוד

הנה יפה דודי אף געים אף ערשנו רעננת

חייא תשיב אמריה לו אכן יהיה כדבר קדשו להמשיך לה מוחותיה שהם יופים מהיופי שלו שהוא
גם כינו לביסודו לדיק עולם כמ"ס טיבש ר"ח פתח ואמר יפה נוק מאוס כל הארץ לא איהו יוסף
הלדיק דבתיב ביה ויהי יוסף יפה תואר כו' ע"כ הגך יפה גם יופיך שהם אורות שאשכ"ן הקדוש יבנתו
לי כאשר דברת ונקטת דודי לרמוז עולם תאו ומה וכמ"ס בזה דיקר אל דודים תיבוחת איונו ותאנין
דא ללא ולא אשתכחי תדיר חקרי דודים לאפוקי אלו' א' דאיקרו ריעים אף נעים רמזה שמוחין הנל
בנתנין לה ממנו יהיו בנה אורות אלו' היינו מוחותיו מלכה היכי דתוציא הארץ עץ פרי לדיק דתמר
כי נעים הם המוחין מלך חימא כוללות אל אלא כי הם עומדין בתופה אף ערשנו כן נקרא היכל קדש
הקדשים דבריהם מקום מואבה כנ"ל ועל זה אמר היו כל תחבוכיה שהיא חוץ למחיצתה וכל עוד שהיא
ישבת סס בערש שהיא בסא הכבוד יהיו דשנין ורעננים עד כי יהודה העלה יעלה

קיצור אחר שהבטיחה להמשיך לה יופיה אורות מוחותיה שאלה נמנו קיום הדבר שכן יהיה שיפה
נוף יסוד ידיה סבו כל תמונה הרומז בדודי כמחלוקה לו תמיד יפאכס לה דליון מופי
עלמים דל' א' נעים חימא כי של אלא עומדין ועד שיתקיים היעודים העתידים תהיה ערשנו שהו היכל
קלא דבסא הכבוד דאן ורענן

קורות בתינו אדריס רחיסנו ברותים

ותכלית שאלמה אמאומה שחזרת על הראשונים גם שבכל הבטיחה שאל יחסר חלקיה בגלות לא
ניחא לה אלא תקות עלייתה למחיצתה עולם האלילות בעולם עלייתה גם במקום חימא
וכנ"ל לזה אמרה לזורה קורות ר"ל במקום שהוא נקרא קורה בסוד יעקב בעל הקורה שהכנין סמוך עליו
שהוא במקומו עומד כן תהיה היא ביחוד עמו במקומה באלילות ובמקום קורה יהיו ב' קורות שגם היא
נקראת בה כעוהו ופירשה תכלית כוונתה שהיא עליית שניהם לאל' כנ"ל כי כן נקרא אף כשעולה לאסא
ארז בגנון כי אלא לובן העליון ובמקו ארו' א' שהוא לבדו עולה גם תעלה גם היא עמו ויהיה גם במקום
ארו ארוים

ובי"ט ידעת שהיא גימטריא שח"ק אש איון כי"ת איון שח"ק אסודה כשהיא לבקחת הב' אורות החסר
לה מה' שלמים חסד דת"ת כי איון לה רק אחד והם גימטריא ב"ת לזה רמזה קורות בתינו
שאתה קורה כומך כל הבנין גם אהיה אנוי לך בטוד קורה ביהודך ובהיה שני קורות ובהיבור הבית
החסר לי אורות שחדיך כנ"ל אלו יהיה בתינו בהתחדות בית בבית בתינו ומאס לתכלית פנתי ענייתנו
לארז הכננון אלא ביחוד איון ובהיה הב' אנו ביחד ארוים והבן היעב

רהיטם פירוש הוא בית אשר ביתה חילון דהיינו בתי בראי כי בתי גוואי הם אלו' מל"ש בתיקון י'
שבוו נקום הקורות שקדם בתי גוואי ונתמה טעם לשאלמה כי שנתנס לבתים אלו בתי גוואי
עלייתה ללו' א' כנ"ל להיות היא יושבת רב הופן וכן אף בעלמו בתי בראי שהם מרזופי דיניקה ועמד
לכלת פרזופ המוחין העיקרי וכמ"ס בפקודי דה' ע"ב דניס ראשון אשם היו תמיד יון בגדלות פרזופ
דמוחין היו בתי גוואי ולא לטעריה ליתחיתין זפריתות בתי ברהיבנית שני הרי לך שהבית אשר שהוא
דהיענו בתי מרז' סוד הוא פרזופי בהתחננים עיבור דיניקה וחסר העיקר פרזופ דגדלות ובתי גוואי
וזהו שאלמה ופירוש שאלמה אז יהיו בתינו ארוים התחדות האורות נבית שהיא עלימות אורותיה
תאלוס ב' שלים החסר המאדים לה יתאצרו עם מאור הגדול שלו וזו יהיו בתינו ויעלו למקום ארז
ארוים ביחד במקום שהוא ארו' לבד כשהיא נעדרת מעלייתה גם זה המרת כי רהיענו איון לנו רק
כפרזופים העורים דין כנ"ל והעיקר חסר פרזופ ושמין להוציא בשמות לבנינו הטעמים גם בבתי

בראי קהם פרזופים התחנונים דהיענו אורות תחננות אשפ' שהוא מין ארו לה דמי לארו
 בעלעו שהוא עלם אורות דאכא בחיבור אימא וכנ' קיצור
 תכלית טאלתה מעם בעלה שבמקום שהוא נקרא קורה במקומו שהגנין סמוך עליו כן תהיה היא
 בעלייתה למקומו וכוונתו ואז יהיו קורות ונקבלתה הכ' שליטים החסרים לה מחסד
 דמית' אפין לה רק אחד וחסר כב' ועולים כ' כ' או ר' או יתחברו אורותיהם ויסיו נתניו ומקם עלה
 בעלה למקום ארוי גלכנון אכא ביסוד אימא ונהיה ארוים כי כאהוא עולה לכדו נקרא ארו גלכנון וההכרת
 שאין לנו רק סגני פרזופים במורים דין ונקראים כתי בראי קהם בית שער שהוא פירוש דהיענו קהם
 האורות הם ששלים לארו קהם כמוד כרועים מין ארו טפל לו

אזי תבצלת חשרין שושנת העמקים

בהיות דאכא יתיבנא בשמים הנה קוראחם כ' בחינותי חוץ למחיצתי ונעדרת מיחוד דודי אני חנל'
 כי כן נקמיתא ירוקא תבצלת בערסין ירוקים בחר להחדקת תכלתא בחינן נאיין אחרת
 שושנת העמקים כי קודם הוונג היא מעוררת לבעלה כנושם שירחיה תבצלת השרין ובעת הוונג שושנת
 העמקים דסליקת ריחין וקיימא בעמיקתא דכולא כמ"ס פקודי ק"א הרי ב' מדרגותיה תבצלת קודם הוונג
 ושוקה אחר וונג בעלה וסע עבמס הכ' בחינות שקדמו קורות בחינת המורים על פרזוף דמחיוורהיענו
 כפרזוף עיבוד ויניקה וחורה על טאלתה א' יניחנה דודק בבחינת תבצלת שאז קלותיה ירוקין אחרת
 ירק ירוקית היתה וחסר ממנה הלינון ע' חסדי ה' כי לא תמנו באובו הקדוש א' תהיה כאשנת העמקים
 שהיא רטינת תמיר כמ"ס רז"ל מלאה שפע על ליתן טורף לבימה ובשמות לישראל עמה
 קיצור להיות לשכינה ב' בחימת קודם זוגה תבצלת אפרסיה ירוקין ובעיא מיתוק וכוונגה שושנת
 דסליקת ריחין שפע ובשמות לעליונים ותחנונים זו היא תחייתה דמיקום כהאי מדרגה דשושנה מיתוק
 בכורותיה ע"י וונג בעלה *

בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הברות

ואחר שפירש ב' בחינותיה שושנה אחר הוונג עכ"ל כל זמן שאינה עולה לעולם האצילות ונשאלת קם
 תמיד לא שאלתה עוד שלימותה שהשוקה מבימחה חוחים קהם הנגדיים כנודע כי גם כאכא
 הוונג פרחו הלכו להיות שח"כ חוורים לסביבותיה קריין כה בשוקה בין החוחים שאמת אפין שושנת
 שייכות הקולץ וז' כוזה אמתילת כ' בשוקה פלינון נאיין דחמימותא שפתותיו שושנת פקודי רז"ל
 חזנין כאלו גם באותה קעה מסככים אותה ונס שאלמר דקולץ וזין לחוף ואלדכא הם שמירת
 השוקה רק ספני הכבוד לא היה מן הראוי וזרש יגרסם בעל השוקה מסככי רשעים יהלכו וזאל
 המודעת לה קזה לעובתה * בין רעיתי בין הכנות שבעת זוגה שאז נקראת רעיתי במקום שבהיות
 בעדרת מהוונג היא בין החוחים ממש שמסככים אותה כנ"ל כן בהיותה מתחידת עמו היא בין הכנות
 דהיינו שאמירתה הם גבורות הקדושה כי כן הם נקראות כנות ונודע שכאעת הוונג נעבא כלב קהם
 גבורות לבני אצילות לבני ז'ון כחצי גורן לבסותם מהחוחים שיינים להסדלח ידאו חס ואלוס *
 קיצור גילה דעתו והחתם הקדוש כי הדין עמה ככל שאלתה שאעש' אשדוונג עמה בגלות ה' אז
 לפרקין ואין זה סוף המבוקש כי נמשך עדין כלהיא בין החוחים גם שזה אינו רק כשהיא
 למטה אצל בהיותה במקומו לזוג אז סוככים אומרים אותה שלמות כיע קהם בנותיה

פתוח בעצי היער כן דודי בין הפנים בצלח חמדותי וישבתי ופריו מתוק לחפיי
 גמלתה עוב ה' לכל בחיר שבאבות א' יחסר העונג מיתוק קיום זמנהיב כל העולמות על דא קא
 תבנתהו אשת חיל עטרת בעלה חתמות בעצי היער מה תפוח כולל תלת גוונין אשת
 המניע לכלל ופרע לחוף דבעי וחסד ה' מעולם ולתוף דבעי דך ירוך ולכנוני לפוח כולל תלת גוונין אשת
 התוך מלכו של עולם מה שאין נמצא כן באום מידה ממדותיו אצבע כי חס חסד גבורה אף על פי קהם
 כלונס לא דמה המנריע בניהם ככה עלין ועלום כי בו נמצאים וכו' היו ג' מידות או כמובל וברגש א'
 זלז ובר הא' וינו עה תפית מתפרשח בגווניו על כל שאר אילני הקלח כן קפיה מתפרשח אחרתים על כל
 מילין עלאין ותתאין ע"כ * והאי

בשמות דוד

והא' כמ"ס ויעה ה' אד"ס כו' ועץ החיים בתוך הגן כי רצון המלכה לפרסם ולרמוז בעעלה דוד נפשה הוא קיום ועיקר העולמות כי יער נקרא סנדל ע"ש שיונק בעולם העשיה מפר' דנין גימ' יער ורצת הכלה הכלילה להראו' החועל' הגדול שנעלה גורם אפי' בעשיה דאלמלא מ'תוקן וכוחו העצום היוצא מאליבו' ומשתקלל המיתוק מעולם לעולם על ידי וזווג הקדוש לא היה קיום ובעמדה כלל לזה רמזה בתפוח כגונוני המסוארים חסד דין ורחמים וצדו להכריע כפי חופמתו העצומה ולמת לאיש לדרכיו וכן יפוצו מעיקבותיו חוצה עד סוף עולם העשיה עצי היער כנ"ל סהם ספירות העשיה אשר בהם מתקנן סנדלתו גימ' יער יונלסך ומתמתקין לשעות בחסדי עולם האלילות חי אפשר להתקיים אפי' שעה אחת וצדו אחרי מות כמה חציבה כז' קמי קב"ה והיא משבאחליה כהפוח כו' אחאי לח משבחת ליה בנינא אחרת אבל הואיל וכתוב תפוח נבל היא משבח גוויין ריחא וטעמא מה תפוח אסוותא לכלל חוף קב"ה אסוותא לכלל עו' ע"כ כי הלפת מדומיו כוללים כל שבח שנעולם כי ברבע א' הוא מטע כלפי חסד ושועב איביו ודיין אמת

פן דודי בין הבנים ולא מביא המיתוק וקיום הגן עד עולם העשיה לא שגם בעולם האלילות עצמו הבנים בני ישראל נלח הד' כמ"ס וזה נו"ה בניו דישראל עמודא דאמצעייתא גס' הם צריכים למיתוקן ולקופצו חסדי רעות המתפשטים ומחיים במים לבעימות כנודע בדרך שבתל מדותיו הרמוזים כגוויי התפוח בהם מתייב וממתק דיני היער בעשיה פן דודי בין הבנים נלח והוד אפי' באלילות שגם הם צריכי' מיתוקן והלויין בו דלח דמי רגלי דמלכא לרישא דמלכא -

נל' הרב זלכה מלחתי אל כתפוח כו' נגד שערות דיקנא כלס דינין וממחא נפקו דתמן גבורה דתיק לכן נקראים השערות עצי יער גי' פ"ר סוד דנל' עץ והתפוחים גמורים בתוכם הרי תפוח בעצי היער וככל תפוח ג' גוויין הרי ג' גוויין והתפוח עצמו הרי א' לכן זה תיקון א' מתיקוני דיקנא וכו' מתגלית הארה כל א' דגולגלמא ע"כ ואני בחלתי לך היות' פשוט ומובן ולרין פשרם שתפוחים דעצי היער תוך שאר תיקוני דיקנא הם עיקר התיקונין שכוללין בו הארת כל א' דגולגלמא כן דודי א' בין הבנים פהם הקלות שהוא העיקר כנודע וכמפורסם כאן

בללו חמתי וישבת' ופריו מתוק לחי'

ולחיות שלל המיתוקים הגן תלוי ויוצאים מהווג לזה סמכה הכנה אחר השבח בללו חמתי אלל הם סוד חכמה וצנינה בסוד נשמת המוחין על ראש א' וכן יוד' פ' הא גימ' אלל שהוא הכנה יוד' חכמה כו' א' בינה ומתריבין האורות לחין חקר והם נחים על ראש א' בשעת נתינת המוחין לו לזווג כנוד' א"כ מוכרח שלכל העובדות הלז' יקדים הווג כי זה שורש וחיות כל העינינים ותחנותים כשאלנו אומרים לשם יהוד כו' אין זיווג זה נעשה עד שהולכים ומזווגים מפרטוף לפרטוף עד רוס המעלות כי הוא לבדו יש כח לחדש תמיד ומוכרח שכל חמדת הבכינה לזווג שהכל תלוי בו ואז עי' וזווגו ופריו שהוא השפע וכשמות היוצאים מהווג מתוק להכי כי חיך הוא החכמה דעשר דרישא וסם הוא הווג ינסקיין חיך וגרון חו' ד' דרישא ע"כ יסודות זון ב' לטובות כנ"ל באורך בסוד הנסיקין כי נשמות או של ישראל וכן העולמות כחיותם מעשתקין ומבוטמים הה מעוררים מן' וגורמים זווגים תמידין הכלפתן שבהם דמטרוניחא לבענה שבת הכולל כל השבחים שגבחו שבתל מדותיו ית' שחסד דין רחמים וברגע א' לו נמצא באום מזה והם רמזים לב' גוויים שבת המעלות וההשפעות רחמיו ומתקין אפי' דיני העשיה מנל' סך ג' יער ולא מביא לעולמות לא אפי' נו' ה' דמלילי הנקרא א' בנין פן דודי כו' מתמתקין וזהו לרין שיקדים זווגם שאז נותנים לו האלם כנודע בללו חמתי ופריו סיוצא מהווג לעולמות ונשמות לישראל מתוק לחי כי הם מעוררים המן' לזווגין שהיו המיני ומתחילי מתין חכמה נכח דמקין'

הביאני אל בית תיין ודג' י קל' אזהבה

ער יקדונו כי בית נקראת מלכות כהננים לה הב' בלכי רכד דה"ת החכמים לה כפ' אור גימ' לית כדי שיהיה שחוק ויין נקראים הנבונות מן' והכונה הביאני נקט לקון ביה לרמוז לזווג ולרין

וצריך שיקדים לו שימלא חסרוני דכ"פ אור גמט' יין וימאך כי בהיותי כבר מוכנת ורלויה לזווג אר
 יתעוררו המ"ן הממוינס ביון ע"י הדגלים דהיינו אורשי הקרשים מיכאל גבריאל אוריאל רפאל טהס
 מעוררים ע"י אירתס המ"ן לזווג ואהבה בין הקב"ה וסניניתיה וכמ"ס פ' וילא וסירתא אתבסס כי הסיך
 הוא התעוררות המ"ן ע"י עלמות סיר קשים רבוא מלאכים סנבריה מרכנתא דכנינה ובראשס הד'
 הנ"ו ומעליס הכסא שעלהס שהי' מלכות דאלילות ומעוררים כנ"ן נמלא סנבריהל דביחאי רמוה לזווג כנ"ן
 ולוה צריך ב' דברים שישלים מנין בית הב' אורות דחסרים החסרים לי וזו היינו קהס המ"ן הבריכים
 לזווג יתעוררו ע"י הדגלים דגל ד' מלאכים הג"ל המעוררים ע"י אירתס אהבתינו והאי דנקט דגל ודגל
 בהיותס ד' דגלים עליונים לרמוז כי אשפ' קהס מרכנת השכינה כמ"ס הדוס רגלי עכ"ל תמן נימצא גס
 הקב"ה וכמ"ס בכתבים בענין זה לית מלכא בלי מערוכיתא והס גס דגלו' ודגלו' וחנו אומרו'
 מרכב"ה השכינה כי סס היא יותר בגלוי וביע' הס חיילותיה אבל יס סס גס קשר קב"ה וסניניתיה וכמקוס
 דבר חיון וסברים נוקבא

קיצור אחר שקדס ופריו מתיק לחכי סכל תאוותה להוציא סנמות וספע הנ"ל סאלתה זו סלוה צריך
 הזיווג המבורך הרמוז בהביאני לסון ביאה ומוכרח ארתן לה הב' אורות החסרים לה מחסדיו
 ואז בהיותה בסוד בית ב"פ אור החסרים לה יתעורר ה"מן סוד היין ואהבתס ע"י מרכנת הבריאה
 המעוררים אהבה בין קב"ה וסניניתיה ודגלו' עלי אהבה בראשס הד' מלאכים העלומים סמימן ארמאן
 הנ"ל סאוריאל הוא עצמו כוריאל בחינת דין ורחמים כמות א' ססס אורסו

סמכובי באשישות רפדובין בתפוחים כי חולת אהבה אני

הבנה להצלת הכלה מכל דוחקיה מלבד הנ"ל צריכה לה סיוע מהאבות ב' אשות חסד אס לבנה וגבורה
 אס סחורה ונהו סמכובי באשיות תרין אשות כחד לסמירתה מהאויבים והב' לטורר הזווג
 וכמ"ס ובר סמיכי באשיות חילין חינון אבהן דחינון אתמליין בקדמיתא מההוא חמר טב דתנטרא כו'
 רפדובי בתפוחין הוא ג' חיווק לה מנלח הוד אבל אינו כ"כ כחורות האבות כי סס הוא סמיכה ממש
 סמכובי וכלן באורות נו"ה חיווק בעלמא וסיוס הזהר כלל חד סמכובי רפדובי אבל רזח דא אשאס עייל
 חמר' דהיינו וכתוב לעיל דחינון אתמליין בקדמיתא מההוא חמר טב כו' תפוח אפיק חמר' דהיינו נו"ה
 קהס הנותנים לה אורותיה כנודע הנקראים גס תפוחים ע"ס סמקבלים מחג"ת

קיצור מלבד הסיועים דלע"ל עוד צריכה אורות וסיוע יותר עלין תרין אשים לכן ואס סחור
 מחסד גבורה סוד האבות א' לסמירתה וכלע"ד יהוא סל חסד כי הוא סמאל עיניהס
 מרוב הארתו והב' להתעוררות הזווג כנודע סמהסמאל מתסיל ועוד סאלת הכלה סגסס נו"ה ימלכו לדבר
 מלוה קהס נקראים תפוחים ע"ס סמקבלים מחג"ת וישפיעו לה האורות סיקבלו מהאבות

שבו אלך תחת לראשי וימיני תחבקבי

דע כי חיון יהוד במליות עד סיקדים בדחילו ורחימו כי צריך סיקדים זווג דאו"א בדחילו אבא ורחימו
 חינא כדי לתת לבנים המחין ומאבא נמכיס לאימא ולוה הקדים בדחילו ואימא נתגס לזון
 וטעס קדימת אימא אח' ככי תחילת השפיע אור חינא בסמאל דא כדי לתחיל החיבוק מצד סמאל
 ורחילו אח' כ' אבא להמשיך ממנו אל חסד דא לקיים וימינו תחבקבי ע"כ ופ' דברים אלו דכשהיא
 לוקחת טטרא דגבורת כגון ברה' ככונת סברים אז נקראת סמאלו כו' ומיוס הכסוד'
 לסוכות סלוקחת העטרא דחסדים אז נקראת וימינו תחבקבי • והנה לקמן חמר סמאלו תחת ראשי
 ודילג ה"ל והענין כי ראש המלכות כחול הוא בת"ת כה' דז"א ואז א"א לזוג סמאלו תחת ראשה ממש
 רק תחת לראשי במקוס שהיה ראשה תחילה סהוא כחסד וגבורה אך כעולה למעלה היא אומרת תחת
 ראשי ממש

קיצור נמצא סאלת הכלה כלן סתעור אותה בתרין עטרים דחסדים וגבורות ומיירי הכא כחול
 סעלייתה עס יעקב עד ת"ת כחורת סחרית ולזווגס צריך סיקדים זווג או"א אימא מספעת
 עיטרא דגבורה ואבא דחסדים סמאל וימין סכבעתי

בשמת דוד

השבעתי אתכם בגות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם

תעוררו את אחי ער שתחפץ

אחר כל שאת האגונות וההתולות השכינה עליה ועל בניה נא עתה להזכיר למרננתה שהם השמים ריבוז שזכרנו בסמוך שבראשם מיכאל גבריאל אוריאל רפאל שהם המעוררים אלהים בין השכינה לבניה שאל יהרסו להעלות קילס את ה' לעורר ולהפציר על קץ הגאולה עד שת נא דברו וקץ האמיתי כמונו היום שגם קץ אל בעתה כבר נכנסנו בו בעה ר זה כמה שנים חוי לחרפתיו ולבוזתינו כי לא נגאלו ישראלו אלא מתוך הצנקה ובמקוה היום ששון ושמחה מחסרון ידיעה לחס לאכול ובגד ללבוש הב הב והרזה ללפץ כי אין לו רשות לדבר להדיח לשועה יחשב ותשובתם בליים האוי קרא אם תעירו והם לא ידעו ולא הבינו סוד ה' ליראיו דזה מיירי תוך קץ של זכו שאז לא היה להם להפציר ולעורר בלתי זכות כי מזכירין עונותיו כי נקרא קץ הזכות ואין לכן כל ירא וחרד אל דבר ה' אל חשוק יציו לילה כיום כתיב לה מקודרת ו' רקיעין בוקעת כפרט בהקמת הצות גזאלינו משולם הוא שמך השרידים אשר ה' קורא רב חיליה ורב גבוריה בני נעירי ההוקא חרף לא תהיו כאלעזרי.

בחזור לאתרת השכינה לתלמי עילאי ואל וזה שמות לכתר יתי בעלה ויוקיס לה מעשרה כד' אקים את סוכת דוד הנופלת אר"ם אלעזר ברי כו' ועד דביסין אין לא יתערוך בעלמא לא אשתלם רוא דשאל קייסיה ולא תתערב לאהבה כד' השבעתי אתכם כו' בצבאות דא מלכא דאתקרי צבאות או גאילות השדה שאר חילין ונשריין דיתתא חס תעירו ואם תעוררו את אהבה דא ימינא דקב' לה לקרי אהבה עד שתחפץ ההיא דשכינת לעפרא ויהא רעותא דילכא בה ע"כ

ולכין תאלמר זה הכי שתדעלמה השביעם השכינה דע כי חדני הוא מלביש ליהוה אלותיות א' דאדני ליה וא"כ לו"ה ובחרבן נפל בע' הר' אלותיות א' דאדני מלבוש ליה מהכסא וכשיחורו אלותיות א' על הכסא יילבשו לאלותיות א' המלמה לה בעמלק כי א' על כס' יהוה א' יהיה אור הלצנה כו' ותהיה בעול הקליפה ותתגבר הקדושה ע"כ והנה י' מ"הוה נקראת אהבה כי הוא בא' וא' ולא מתפרדין לעלמין וכזה תלוי דאשתלים שמה קדישא כי גם י' חסר ככ' יכול ממלבושיו אכל בהיות כי בהשתלמו אז הוא בעול הקליפה היה אחריות או קודם זמן זה אהיה תוך קץ של זכו לעורר את האהבה דהיינו להפציר יותר מצאי על הדבר כי כן המעשילים נכלו ביד העמלקי ולא העו און לדברי מר' עה אל תעלו כי אין ה' כו' כי אין להתגרות ולהתרוי כנגדם בלתי זמן וזכות וזו היא התרחת השכינה לבנות ירושלים שהם המלאכים דעורכתא בעולם הכסא ופי' עד שתחפץ ההיא דיושבת בעפרא כו' עפר נקראת קליפת נוגה ששם נשאר שיעורי הר"פח ניצורין והיא שכבת ככ' יכול להעלות ויהא רעותא דמלכא נה וזה לא היה גלוי למלכא' הנה' חיימת רעותא דמלכא נה ונמצא בהתעוררות בלתי תיעלת אדרבא מעוררים קנאת האויב משא"כ היום תלית' שזכינו להיות בסוף קץ כל הקי'ין וקץ של בעתה וגם שאין בעל הנס מכיר בניסו שאין דברי' עיקריים לא לישרא נמצאים בתלמוד רק ברמזים של ראל וזרין עמק בחכמת האמת להבין חיותיהם העמוקות.

קיצור להיות כי חיילות מלכות בנריאה ככסא שומעות ויודעות התפלות התמידות של השכינה על בניה חולי יעלה על דעתם לעורר ע' אירחסדנד הנוגע לגאולה בחסרון זמן קודם בור זה לזה השביעם השכינה שנתוך קץ של זכו אי לא זכו אדרבא מתעורר הדין וקנאת האויב מקטרג ושליו' שאל קדישא תלוי בזה שימחה הקליפה ויחורו א' דאדני להלביש ליה ד'היה הנקרא אהבה כי א' בא' הוא דלא מתפרדין ואין לעורר הדבר בלתי זכות רב או בקץ של בעתה כמונו היום ת"ל ואז אקים את סוכת דוד שתחפץ להיא דשכינת לעפרא להעלות שיעורי בני צולות הנשארים בתוך קליפת נוגה.

קול דודי הגה וח בא מודלג ער התרים מקפיץ על הגבעות

וגזולה הנעמת האשת חיל שאין תפילותיה חוזרות ריקס שכל תלונה לייחד ולחבר ק"ל שפיה בחינת השכינה ע"כ שאין בה רק הה' גבורות ה' היות ג' ק"ל ע"ג בחינת עצמו וישא יחוד

ימוד גמור קול לו לזה משתתף חמיד כמילת דודי שמורה על תאוותם כמ"ס זהר אינון ותלבין דא לרא
 ולא משתכח תדיר אקרי דודים והנה לפי מושב האבות תלמא כחא קא חייך סייך בלא
 מלג על ההרים שהם חג"ת דלצילות וכמ"ס בזהר כי תשא נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים חג"ת
 ועיניך הרואים שמוכרח דמיירי הכא בנחני' נעלמ' וגם תן דעתך שכל מקום ברוב' סומנין שהזכירה
 השכינה כאן עס דודי הוא פתס ומה צורך היה כאן לפרש הנה זה המורה באצבע לא ידענו מה ומאי שכ'
 משאר מקונו והנה כבר ידעת שפסוק זה נאמר על גאולת מצרים

כמ"ס המתרגם וכן מורה על העתידה
 במהר ה' לזה לא נקט דילג על ההרים לאון עבר .
 וכחא לרמוז כוודו הענוק כ"ר ת ק"ל ד' ודי ה' נה הוא ד' קה וס' ת מ"ה הרי מ"ה דק"ה וכבר ידעת

מנחמי הרב אל פסם מ"ה החדש אלא מזוג מוחין דח"ק ותיקון ומזוג כל העולמו והוא המשיע
 חסדיו עוד היום לכל העולמו כי מהם שורש המוחין כמ"ס כל זה בכתבים והוא בחינ' ת"ת ישראל של
 ח"ק כב וכול כמ"ס אס שוקין דלילגא זה הוא דעתיד לילג על ההרים חג"ת דלצילו' בעולם אורותיו כאס
 שמתקן וגאל חג"ת המלכים מבאר שח"ת לו נובע בפרטו פעולה זו אעפ"י שאמרנו שהגאולה תהיה ע"י
 הבינה גם המלכים נקראים מלכי אדום ע"ס אילאו מהבינה וכבר ידעת שורש העליון רק שהבינ' להיות'
 מקיס הגילוי כי היא המלכית דומי' הטובה כי היא היולית כל זמן שחינה כנס' בינה שנותנת גיה
 הציור כנודע וזה רמו הר"ת והס"ת מ"ה דק"ה ר"ל בחינה זה של ת"ת ישראל אינו הפרטוף דלצילו' אפס
 הזכירו כאס דודי פתס בכל הספר אבל כאן הוסי' הנה זה שפת יתקן לרמוז סודו כנ"ל שהוא בחינת ת"ת
 ישרא והס"ת מ"ה אבל הוא דק"ה מן הדקה אור עצום וכעלם והא לך לבון התיקונין ו' ע"ב ובקץ דפורקנא
 מלג על ההרים דא מ"ה ולית הרים אלא אבהן דאינון מרכבתיה ע"כ הרי לך להדיא סוד העמון הכתוב
 ותשמרהו כליטון בת עין ואס תוכה אפשר שתיבן אמיתות הענין וכשמגיע אורא

בשמת זון דלצילו' אז תבין הענין ובהר חוקית ק"ד אל ע"פ זה בשעתא דמליק רעותא דמלכא קרישא
 על מערונותיה ועל ישרא סליק אדרין מקפץ על הגבעו נחית דרגין כו' והבן הטיב אפני סודו הנעלמים
 הנ"ס ממא זהר ותיקונין כנ"ל

קיצור

קול רמו של תאוות קב"ה להתדבק ולהתיחד עס שכניתיח רק שזה תלוי במעשה בניו כי
 בן השפינה נקרא ק"ל ע"ס הגבורותיה ה' היות גימ' ק"ל שתייחד עס' ונעשר' קול
 קול אינו והסוף כאן תיכנת הנה זה לרמוז אדודי זה לעילא מן דודים הגו' ארמוז כס"ת ור"ת מ"ה דק"ה
 הרמוז לשם מ"ה החדש שהוא דקה מן הדקה כרוחניותו העצום והוא שילג בע"ה על ההרים חג"ת
 דלצילות להשפיע אורותיו שהם שורש המוחין לגאולתינו לזוג זון האמיתי אז נזכה להיות מורים באצב'
 זה אילזה נקט הנה זה ועוד תבין אמיתות הסוד אס זכית

דומה דודי לצבי אז לעופרת אילים הנה זה עומד אחר בתלבינו משגיה מן החלונ' ו

מצייץ מן החתפים

ובל עודה השכיב' מתחנ' קיום הדבטחו' הנ"ל מתחנכ' עוד לזודה שא יסכחה נלח ח"ו בהיותה
 נעברה' להלכו' לבניה בגלות היכי דלא יבלעו אותם המים הדוג' וכמ"ס זהר' כחמתי וכאין
 אינון ישרא דמכונת דא לשהיו גביהו מן מלכא עילאה דאע"ב דאינון בגלותא קב"ה אחי כלל' ריש ירח'
 וסכתי וזמני לאשאחא עלייהו ולאסתכלא בההוא משכונא ועל זה דומ' דוד ללכי כו' ונביאו זה של כנ'
 הוא היסוד כנ' לצדיק דלא מתפרד מהעטר' ידיה ועל זה מתחנכ' כך יהיה דוד' דומ ועוץ צדיכי זה
 יסוד ידיה שהוא לעולם מיוחד במלכותו שהוא העטרה שלו וכת"ס זהר אחר' מות ז"ל ההוא דרגא לצדיק
 וצדק נשפך וכפיק מיני' ותשתקיא גנתא ובג"ב חיל וכבי עטרא עליה ודומ' בזה לצדיק אז לפיכך
 הרי שאת' ברור' שא יפרוש ממנ' אפי' בהיות' בגלו' לפתו' דעתיה עליה ודומ' בזה לצדיק אז לפיכך
 האילים שפירשו חיל בחור ובחוקתי ק"ד כס' זה למלכא דמרחא עטרונתא אפקא מהיכלי' מה
 עזרת נעלת כרא דילה קפופא דמלכא רחימא דילי' ובנין דעת' דמלכא עלי' אפקיה כרא כידדא בשעתא
 דמליק רעותא דמלכא על מערונותיה ועל כרא הוא סליק אצריק ונחית דרגין ומליק כותלין לאסתכלא
 ולאשאחא

בשמת דוד

בין נוקביה כותל עליו כיון דחמיה לון שהרי כבי מחורי
הפטוק מפו' ועלמ קא מתחננת דהאיל ואזיל כל זמן שלא הגיע זמן פדיונה סיהיה דומה לזכי ס'
שהוא עטרת יסוד דידיה דלא מתפרש לעלמין כן דומה דודי לזכי בהיותי בגלו'
קיצור להיות כי קב"ה תמיד מקדקת לשכינה ולכניה רק שלא הגיע הקץ לזה מתחננת לו סיהי דומה
לזכי שהוא יסודו ביחוד תמיד עם עטרת מלכות דידיה כן לפחות דעתיה עליה תמיד ולמהר גאולת
לו ולכניה כי עניהם תלויות בחסדי א' כל היום חס בקולו .

עצה דודי ואמר לי קומי לה רעיתי יפתי ולבי לה

אחר שהבנתה בתפילות ובתחנונים לזודה חירו לא בלדה קומי לך רעיתי כו' וא"ר ברכיה בשם ר' לוי
קומי לך ורזי גרמך רעיתי בתו של אברהם יפתי בתו של יצחק ולבי לך בתו של יעקב וצריך
למת לב מה זידון צריך הכא לשכינה ומה הוא הכרח הדרשה בחז של האבות מה שייכותם כאן
והנה נודע פ' הורה מהוא שבת שמה דקב"ה שמה דאיהו אלים דהיינו ש' בת שהוא עלית וההתקשרות
מלכות עם האבות שאע"ג שאנו אומרים שהאבות הם חג' דלא אינו כן האמת רק עטלה דחסדים
וגבורות המתפשטים בהם עם הבחינה המצרפת זהו סוד האבות ואורשם של חסדים וגבורות בכתפים
דא"ר ועוד אורש מקום גבוה ונעלם ומעטה מוכן צורך הדרשה בת האבות כשיגיע זמן של קומי
לך עלזה צריך הזירון של ר' לוי לעלות למקום עליון והזירון הוא כמו הזמנה והכנה ובא ר' לוי לנחמה
וזהודיע לה מקום הנעלם המוכן לה שכשם שהיא איתה מיוחדת ומקשרת בצורפה העליון והעלוי עם
האבות בסוד חג' דוד כן עתידה לחזור למקומה בתוספת מרובה ולכי לך למקומיך העלוי וזו תהיה
באמיתות רעיתי יפתי ודוק שאינו נזכר בכל הספר רק רעיתי סתם והכח דמיירי בעליהה בגאולתינו
קומי לך נקט רעיתי יפתי וכן בסמוך הלשון עצמו לטעם הנז' שם דהיינו דאז תהיה לה הזופי הלו כי
אורשם שיה לא הוא גדול ממנה ולא היא גדולה ממנו כמ"ס ד"ל תמתי תאומתי והדברים עתיקין
קיצור תירוץ בלדיה נחמות כפולות לה ורמז הקב"ה עלייתה לאורשה העלום ואמיהיה שיה לו פי
כל עיקר גלותה היתה להגן על בניה ובחינת זו שבה הגלות אעפ"י שהיא בסוד פרצוף עקה
כנודע עכ"ל ונבא דאיותא אריותא אקרי וצריך שתתקשר ותמיתו עם בעיקר לזה נא כמתנהם
ר' לוי ופי' ורזי גרמך לעלו' לאורש האנו' מקום גבוה ונעלם כי שם ביתה בסוד חג' דוד וחס היא
רעיתי יפתי ממך יופיו ויפה שיה ואין זה מקום חג' של היום רק העמיד לעלות כל דבר לאורש
והדברים עתיקין .

כי הגזח חסרתי עבר הגשם חלף הלך כו' .

עוד זה ינחמיה בדבריו כי יהיה נמהרה קומי לך כו' כי הנה הסתיו עבר כי החירף הוא סודו למעלה
האורות החזרות בשם קלות שהם אור חזר שהוא מורה על הדין כי הישר רחמים וגם
שהחזר הם דינים בשם קלות ולזה החירף הוא דין קשה זה רמז לה דודה אחתיקי כלי ורזי יוסט
ציון כי זוג והשפעת לשם קלות ונפרט האורות החזר שהם דינים הנקראים חורף כנר עברי
תמיד עמידה להיות מיוחדת ביחוד גבור כבוד זוג דנשיקין המפורשים לעיל עפ' יסקני וגם הגשם
סמורה על השפעת יסוד דאבא לה כי יחוד ע' ב' קס"א א"ר וא' המשפיע' במ"ה אדני שהם און הכל גימ' ג' ש'
ודעישא מיניה עתידים החתך והכלה להתעטר עצמם אורות עליונו ועלמות כי מעיקרא עולי' למדנית
א"ר וא' כבוד ציון הנה יהיה ה' אחד ואמו א' ששם אהוה נעשה . יהיה וה' למעלה לא' וא' חס"ל מקבלים
אורם ממקום נעלם מלא אחד נאלץ שגשם שהוא שפע אבא לה חלף כו' כי עדיף מיניה מזוהר לה .
קיצור מבשרת ציון שבמהרה יהיה כדברו קומי לך כמ"ס לעיל כי בחינות דין המורים על החירף
עבר אורות הדין לשם קלות ויהיה הכל כבוד פרצוף ג' ראשונות שהוא הנשיקין כמ"ס
בהקדמות כאן דנשיקין וגם אפי' אורות דאבא הגשם הנתינים איה חלף הלך לו כי היא עולה במקומה
ואורותיה ממקום עליון ונעלם

הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקיל התור נשמע בארצנו

דע כי עוד הנצנים הם ה' מלכים דמיתו הנקראים נטיעות בקרני הגנים שהיו דקים מוד נקודים ועקום הקב"ה שהוא מוד השפירה ושתלן במקום אחר הוא מוד התיקון ואו נקראים ונעשו ארוי לכנון ועוד בזה החתך הקדוש להזכיר האכרה הגמור שתהיה זמן הקצוב חוץ למחיצתה בניות שהנצנים הם מלכים דמיתו נשארן שיוריהם תוך קליפת נוגה ומוכרח להעלותם ונתקנסו ולזה מוטל עליהם כסיוע בניה בירור הג' ויתן דעתה שאעפ"י דקה כאשונ קנאה ופרוד רגע מבעלה ע"פ העוסק במלוה פטור מן המלוה ובעת בה לב נעלה ושלל לא יחסר יום יום ברכות ה' נשמות לישראל עמו כי עכ"פ לריכז הנצולות לעלות א שורשם מתקנים עד בא תאלוס עלייתם תוך מלכות נראו בארץ עת הזמיר הגיע עירן לאתקרא אולטנותא דרברבי עמים דלא יאכטון בהון בישראל וע"זו גם נחמ"ל את הארץ ארץ החיים כמ"ס בזה וקול התור נשמע בהרצינו דא הרץ דלתת דאחסינו ישראל על ידי יהושע והיום ע"ז מלכת משיחא במהרה עוד רומנו קול התור לוונג העליון של און קול און ותור מלכות תורה שב"פ כמ"ס ר"ל תורה תור וקורא לה תור ע"פ תייר הגדול ודין יתעטר קב"ה וקשינתא בעיטרוי עינליון כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה ומד"א זאנה וראנה בנות ציון קיצור בא הותן רומנו ככלה והכרח ירידתה לעולמות להוציא בלעם משיחא בסעע בניה כי הנצנים היינו נשמות כמ"ס בזה הם ז מכבים דמיתו ומוכרתה היא ללקוט האנשים מתוך החוחים וזו היא נהמתה כי היא עסוקה במלוה רכה ועלומה כי בה תלוי גאולת בנייה וע"ז עת הזמיר הגיע כריתתו הע"י שרים ואו קול החור יהוד קב"ה קול עט התור מלכות ואו היא תייר גדול משוערת באורות גדולות ועלומות וזה בניה להמע ולראות במהרה בארצנו אשר עיני ה' א"רץ דורא חותה .

התאבת חבטת פנינו וזו צברים סדר נתנו ריח קובי לך רעיתי יבתי ולכי לך .

הבה פסקו זה מדבר לטעור על קריעת ים סוף ולעמיד לדומייתא כפסון כמ"ס הנביא ירמיה יבנה נאנעה כדי שיעברו בו העכ"ס וכמ"ס התרגום כנישתא דישראל למחיבת לבסורי כבורים פתחת פומא ואמרת אירתא על ימא ימוף והבשנים סמדר שהם תינוקות ויונקי אדיכוסה שבחו למארי עלמא ונבוא לאודו לעמיד כי כן כל מה שרמוו באיר השירים על הגאולות שערבר רומים ג"כ סודות של העתידה והנה תאנה נקראת מלכות כאמקבלת אורות הג' שהיה דאימא קמ"א קמ"ג קמ"ד והם גימ' ע"ה אחר הגאולה כ"ל זמן מה מקודם כנודע לבאים בסוד ה' התחילו להתגוצץ אורות אלו דאימא לברתא כי כן עברב שבת מהעת מנחה מתחילין ליכנס אורות ל דלס דאימא כמ"ס בטנות ואותו זמן עד שבת ממא מתגוצצים אורות הג' וזהו שרמו האננה שהם אורות מימא חנטה ויחנסו לעמיד שמיים דהיינו הכרי קודם בשולו נקרא ענה וגפן נקראת מלכות דאלילות בירכמי ביתך שאנשה בחינה דס"מ ה"ה חינה יורדת כלל לעולמות כי בחינה דכן היא היורדת ומבררת כנודע וכוללן המלכיות של העולמות הם הנפשים הג' כאן ובה ובאר כללם גם זה שהבשנים שהם בחינות המלכיות של ה' עכ"ל הכחינה היורדת מעולם האלילות קודם בישולו ממא בהיותן עדיין סמדר קרוב לבזול כנר יתחילו לימא ריח שכבר היום אולת מאד יד הקליפה ותשא כחה וכל עוד שרור מתרונקת ירושלם מתמלאת כנודע וסליק ריח המלכות כי קרובה היא לראות את שני ה' לבאות ולקבל כל הנאמות ואורות העולמות הג' וזו היא קומי לך שפי"ר לוי בילקוט ורזי עצמך כמפורש לעיל כמסוך בענה דודי שררין וירון והומנה לעלות למקום העלום שהיא עתידה לעלות בתמידות עולם שכולו שבת א"י בת בקר האכות והיא בסוד דוד חגת"ס כנודע ע"פ כמסוך לעיל וכן ולכי לך ותעלי למקומך אל המנוחה ואל הצלה אחר ערחת חתנה להיות רעייתי יבתי

קיצור אורות אימא שהם ג' אה"ה תאנה ע"ה מתגוצצים במלכות זמן מה קודם הגאולה כחנטה שהוכן ומוסיף וכן הנפשים שהם המלכיות דבייע היורדות לעולמות לברר ליורי הנצולות גם קודם הגאולה ממא דומייתא דסמדר גותנים ריח דהיינו שהאדם בלייעל הו"ך ומתרוקן ומלסת ירושלם

בשמת דוד

מתמלאת עד כאן עת קומי לך ויעיתי ימתי יופיים שיה של און כמ"א לעיל כפ" ענה קודי ולכי לך למקום העליון והעצום המזומן לך

יוגתי בחגוי הסלע בסתר המורגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראך באור

ואחנה סוף קב"ה לכשורת כלתו הנטה מניה כפירשנו אמורה על אורות דאימא סנקראים תאנה כי ג' אהיה למתחילין להתנוצץ זמן מה קודם הגאולה והגפנים בחינות מלכות כנ"א גם מתחילין לעלות ולהתנוצץ כנ"ל ואותו הפסוק הסמוך כבית שער לבית היא הגאולה אמיתית הרמוזה כלן יוגתי אשר כן נקראת המלכות בגאולה יונה תמה וזכמה אשר תכלית שלימותה הוא בהתייחד עם בעלה יחוד אמיתי ועליון כי אותם של המצך הגלות היו בסוד הפיזיים כנודע וזהו סוד יוגתי יונה שכבר נדבקה ונתייחדה בו וכן יונה גימ' מ"ה כו" כי מלכות קדמה מעלתה ונעשית יהוה שלימה כמ"א סוד ה" שמה קרי ביה שמה ומתייחד עם זוהר בחשק אהבתם ונעשית יוגתי וכן סוד סלע היא השכינה בהיותה בגלות שלמה נגד"ן ח"י וזוהר בפנים בזה הנערה בזה אל המלך ופינוי סלע מורה אחרת שפעשה היא בעלמה יאה שמה כנ"א שפתינו לזו אורותיה בהבלת אותיות של יהוה עלמ"ר פעמים ה" דה' פעמי ר"י . ר"י פעמים ה" ג' סלע נכון אשר מתן מניו מים רבים ותשת העדה ובעירם במהרה דימיו - בסתר המורגה סוד סתר היא מלכות דלגילות וכמ"א זכר זיאלה והיא אסתתר בללא דגפודו ולא יכלן להאבסה ומתר מורה שלימות מלכות י"פ הדני עם י"י מוללים גי' סת"ר כי אז היא כבר בסתר לבני מדרגתה שהיתה בגלות גלויה בעולמות עתה היא שיה לו לא הוא גדול ממנה כנ"א

גז"ל לעיל

הראיני את מראיך הנה גודע סגולות היתה נקראת אספקלרייא בלא מאירה דלית לה נגרמא כלום לזה משמחה בעלה הראיני את מראיך שאת עתה שיה לי אספקלרייא המאירה הראיני את מראיך מראה המאירה לכל ועמה השני אספקלריות בעולם אורותיהם פנים בפנים אחים ולא יתפרדו השמיעי את קולך כי בגלות היתה נקראת יונת אלס רחוקים מויסיה כס"ה מאלרים זהיתה נשארת אלס ועמה בגאולה השמיעני את קולך כי כבר נסתלק האילמות ואדרבא נספסעו אורות גדולים ועלומים למתחין לה תמורת ה"ה דאלרים שהיתה עשה אותה יונת אלס כשמיעני את קולך וקול זה הוא ערב לי ולכל העולמות כי במתקן דיניה הרמוזים בר" דערב אחרים דאלרים גי' ר"י ע"י סס ע"ב הקדוש הרי ערב ומעשה קולך מתוק וערב לכל חין . וכן מראיך נאווה יש כאן סוד נעלם דתנו חידת נאווה כי כבר ידעת שהיא בגלות בחינת ג' כפשה מחמת פחת המויק ושהיא עתידה לעלות לבגד שהיא שורקה בסוד סתר מלכות והדברים עתיקין לזה רונוים נ"א מנאווה ג' כשעידה לפלות לכתר א" כתר כמ"א ע"י יתרו וס"י יתחדו בעלס קב"ה וביניתי ג' ה"ה הנשארות מנאווה

קיצור אחר שכשרה החתן הקדוש בפסוק הסמוך לעיל פתחה הנטה אורות דאימא שמתנוצצות זמן מה קודם הגאולה השלים באורתה יוגתי יונה מורה מעלתה אנעשית יהוה שלמה נגד"ן פ"י זמד ת ה בו" ג"ס שמה כנ"ל גי' יונה שמתחדין במהרה בע"ה בשלימות וזהו יוגתי מיוחדת כי זמן סלע נקראת בשלימותה ובה לפנים בסתר מורה על האצילות שהוא בסתר עליון וס"י תהיה תמיד במקום גבוה ועליון י"פ הדני עם י"י מוללים גי' סת"ר הראיני את מראיך שהיא עתה אספקלרייא המאירה והסתלקת פנים בפנים עם בעלה השמיעני את קולך כי בגלות היתה יונת אלס ונגאולה קולך ערב ומראיך נאווה ערב אסתמקו דיניה חללים דאחרים ע"י סס ע"ב ונתינת נאווה מגיד לה בעלה ששם עליהם מקנינת ג' שהיא בגלות עתידה לעלות לכתר א" הרי גז"ל דנאווה וס"י ס"י יתחדו בעלס חמיר ו"ה הנשאר מנאווה והכין בעצב

אמנו

אחוזי לבו שועלים שועלים קצאים מחבלים פרמים ופרמינו סמדר

זכרי שימחר יחיה קב"ה להקים סוכת דוד חזרה להזכיר דוחקא ולער עולמו' התחתונים אחוזי לבו שועלים הם הנגדי' ונחשבים הם בעיניך כשועל אח' וכמ"ש הגם דכתיב נעשו בנה הגדול הנ"ל קצון נתתיך כו' ולמה לא תפוך חמתו עליהם כי בידך להכריעם ברגע כלתי רגע והם מחבלים כרמים דהיינו מעבדים האפע לירד לעולמו הנקראים כרמים וזה גורם ופרמינו סמדר קצאים יכולים לנבל הפרי כראוי מחסרון שפע הכריך להם

דודי לי ואני לו הרעה בשושנים

ובל' זמן אחוזי לבו שועלים כו' אין לה נח לעורר מלמטה וכמ"ש הקדמה הרב זלחה שפחוקי רות מתחילין בו"ו שלא היה לה נח באותו זמן מהוסר מ"ט מש"כ כביר השירים ככנין הבית וכבר הקדמנו דעיר זה קודם קדאים מגיד לאדם כבדא דכלל גם כל העתידות עד סוף עומק מחשבתו יתנוד לכן מתחננת דודי לי אתה תהיה המעורר בזמן רות שאין זכות בני מעולה ל"כ שיחויקי ויתנו לי כח לעורר לכן נח לקצון נק"ה דודי לי ואני לו וכל זה כו' שזוכה אני רחל ואחמתי ללא לווג הקצון למתק דינינו וזהו סוד הרעה בשושני' הזאת בוקר וערב רחל ולאה כנודע ולקצן אחר שבתי ממטרוניתא למכא שם כתב להפך אני לדודי שיא או יכולת בידה להתעורר וגם דייקא' דהתם כתוב הרועה מלא ו"ה המורה על ווגו עם רחל ולאה רועה ומזדווג וכמ"ש זהר קב"ה חיהו רעיית דילי' למזן לי היינו שופעה ע"י הווג

קיצור מוכרת היא להתנן כל זמן אחוזי לבו שועלים שהיא יהיה המעורר ולקמן שמכמים זה את זה והם נקשר אהבה שם כתיב אני לדודי וגם הרועה מלא' להראות ווגו עם רחל ולאה רועה שלהן למתק גבורותיהן

עד שיפוח תירום ונסו הצללים סב דומי לך לצפי אי לעופר האילים על הרי בחר ובזבח הדכינה תחנונים מדבר שיומתי מהאלף הנוכרים בנלות כל היום דזה שנש"ה התוספת קחב לעיקר חוי לחותה בזה ומי שם על לב וזהו סוד עד שיפוח היום קודם שיצדו האלף שנים ונסו הצללים הם העננים העושים אלם וכונתו על החיות' דשלטו עליהם כאלף כ"כ שיעקר' ויגשו מלפני ישראל והרי הם עוד היום שולטים עלינו מחמ' עונותינו

סב דמה לך דודי כו' כמפורש לעיל שהלכתי הוא כינוי ליסודו המקושר לעולם עם עטרותו כן יהיה עמה כיני דייקא שתיב' סוד חסר ו' להראו' תביעתה שאורותיו היו חסרים לה באותו זמן על הרי בחר הוא סוד ההכילו' דבריה עולם הפירוד כי בדריאה לאו איהו וגרמוהי חד כהון ואלתה שכל זמן שהיא שוכרת' להיותה בדריאה בסוד ראש לשועלים סוד דמה לך לכזי כמשורש)

קיצור ועוד תחינתה לקב"ה שיותר זמן מה מהאלף הגבורים לה בגלו' וינסו ע"ז אויבינו מפנינו הם הצללים' וכיני כיני א' יעוז אותה ויהיה דומה לכזי שהיא יסודו מיוסד לשול' בעברתי

וזה ביותה דהכל' דבריה כי שם ביתה מרכבה ונשמה להם בגלו' על הרי בחר עולם דפירוד • עד כושפבי בלילות בקשתי את שאחבה נפשי בקשתי ולא כוצאתיו ובל' דא קח כנתה על משכבא מקום שכתב' ממך בעול' האני' שהו' על היכל ק.ק. בקשתי את שאחבה נפשי דהיינו לשועתה מלפני ככל זום שתעלה אותה מהעולמות אני חקים את סוכת דוד נקשתי יום יום ואין מחמת עונות בני וצובר על משכבי את רעמת קתיה דיהא מזדווג עמי למחלי לי וכברכה לי נחמו קלים כו' כאן רבו נחמיו שלם שכונתה על עולם האלילות לה בדריאה כמו שהיא בכל יגכה •

אקומה נאו ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאחבה נפשי בקשתי ולא כוצאתיו •

ועוד חזרה הכלה הכלולה להתנדל על ערוכתא ומרמז בסיבת דהיינו הדוחקים אותה וצריכים מתוק והס פ"ר דינין דיהי כמנין עיר וזהו ואסובבה בעיר בסיבת העיר ובשוקים שהם נוסיה

נשמת ודד

ידיה קלירו לה בסוד מוחיה ונרחבות למתק הדינין כפי סודה הנקראת רחובות חנקתה כו' ולהיות
שלא הגיע הזמן לו עדיין נקשתי ולא מלאתי

מצאנו השומרים הסובבים בעיר את שאהבה בפשי ראיתם .

הנה השומרים הם מלכזבי בריאה ויצירת השומרים העיר פ'ר דינין ידיה נגד הלוי למעט קאל
יהיה מ'ו אחיה בניהם נעדרת מהמיתוק שהוא הזווג והנה סוד הריאה הם הגבור'
כאם במתוק נסוד חלד'ס יראה שבמתוק חלד'ס הם הגבורות יראה וזהו אלה שאם היא לא ראה
את אהבה כפא סוף סוף היא יותר קרובה היא כראש הבריאה והם למטה ואיך שאלת עניו חלל
שכונת ראייתם ר'ל עניו שירתם ונמ'ם עלמות שיר שהם הם בעלמ'ם המעוררים אהבה בין קב"ה
וסכינתיה ומת'ם בח לה זיווג' ומתוק בגבורותיה הרומות בחי' עיר ג' פ'ר דינין את אהבה נפשי
ראיתם היינו מעוררו חיותו שמתק בגבורותיה סאו נקרא ראה כסוד אהים יראה .

כמעט שעברתי מחס עדי שבצאתי את שאהבה בפשי אחותי ולא ארפנו עד

שחביאותי אל בית אחי ואל חדר הורתי

בל מיעוט הוא מלך הדין וכן מעט ע"ה גימ' ק"ך צרופי אהים וכן המלכות כסירה בבריאה
נחמעה ונקראת ה' זעירה וזה רמזה כאלן כשיעבור מעוטי במהרה ויעלני בעלי מבריה
לאזילות וזו העבור מהמלאכים כנ"ל כי הם מרכבת'ם כל זמן שהיא כראש הבריאה כנודע כמע' שעברתי
מהם וקאי לשומרים הנ"ל אז מלאתי את אהבה נפשי רזונה לעתיד ובהיות לה הדבר ברור שיקים את
סוכת דוד נחשב כאלו נעשה וכל'ם דאל' בכמה מקומות על דיבורו זת העמיד וכתבו בשם עבר אחותי
ולא חרפנו לא כשאר גזולות שהיה אחריה גליות עד שהביאותי אל בית אחי מלכות עלמה
נקרא חיימת תחלה כי היא חס לכל ביע ומנהי יאלו והכונה עד שהביאותי אל בית שהשפיע לה זל הב'
שלישי ת'ת שלו החסרים לה ב' פעמים אור ג' בית וזו נעשית חס' א' חסר שלמה מעשר כי כן צריך קודם
זיווג' שהיה שלמה ב' ספירותיה ומקם אל חדר הורתי ג' ב' דינין י' ביסודה פרוודור כלי חילון בחי'ם
ירושלם עליה חלוקי חדר הפנימי ציון חדר הורתי מקום ההריון

קיצור כמעט רמו כשיעברו ימי הגלות וימתקו דיניה אז חלל את אהבה נפשי ולא חרפנו
כי גזולת שלם תהיה לה בעליתה לאזילות וזו הביאותי אל בית שיתן לה בתמידות הב'
שלישי חסר החסרים לה ב' אור בית' בית ונעשית היא עלמה חס' א' שלמה אחי וזו מתחבר ומתייחד
עמו בתמידות נמקם הריון נשמות לישראל עמו חדר הורתי

חשבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות דשדה אם תעירו ואם תעוררו
את אהבה עדי שתחפץ :

והנה כבר לעיל השניעם שהם המלאכים מרכבת'ם ובריאה ופרשתי קם בהשבעתי אתכם ע"ס
ונעם ההשבעה קם שהיא בעלמה קלה סמטוני באשיות רפדוני בתפוחים כי חולת
אהבה חני והיה חסד מחמת אהבתם לה כי הם בניה נע"ט כראשם כנודע ולזה הולכה להשניעם כי
היה אחיר' לעורר אז תוך זמן וקלה הזכות וכו ואין חרבה היו מעוררים הנגדיים וכן הכל קראה
פעל חסדי גלילות כו' רואים בעלמה תמיד והם החלועיים ומתדל' לעורר זיווג' כנ' על ידי שירת
עלמות שיר כי כן יקראים וכשם נקבה להיותם בני המלכות ועוד את אהבה נפשי ראיתם כי כל זה
הוא זער עולם להם בין מלו זערה בין העדר השפע להם לזה חזרה בהתראה עלמה השבעתי אתכם כו'

כי זאת עילה בין המדבר בתמדות עשן מקוברת כד ולבונה חבל אבקת רובל
ולחיותה מלכות תוך עולם החמורות לכ זמן וזמנים מתמאים לומר מיוזת עולה מן המדבר חין
תהיה יליחת זאת מלכות מהמדבר מקום הקליפה אלינו ראו לזרעיה ות ר'ן זה דומה לקרין

מנו עשׂת תמרות עשן והקרבנות הקרבן לנו מגרסים מהחוטא חזתו ניצוץ רע הנהמית שהחגיגו
 מתקרבין עולים ומתייחדין כל העולמות כזה ממא הוא עלית מלכות מבניהם ע׳ העבודה תורה ומ׳
 של ישר׳ לבגן ובעלייתה מבניהם במקום שהיה נראה שח׳ ידבק בה חיזה ראימו מריחם היע אדרבה
 מקושרת מר׳ ולכונה עולה ומתמללה חסדים שראשם אברהם הנקרא מור וכמ׳ זהר פ׳ פנתח אריתי
 מורי דא דרגא דאברהם וגם האור מקיף שלהם ורמוז בלבונה כנודע מפיטוס הקטורת עולה למקומה
 לקדושה כי כבר העלינו ה׳ ניצוץ מ׳ מוספירות שהיו קם ואין עוד צורך מאותו אור מקיף שהיה ממה
 אותם בהיותם בניהם מכל אבדת רוכל זה יוסף כמ׳ ר׳ ל וסודו יוסף לדיק עולם ע׳
 החסדים היוצאים ממנו והוא הרוכל המחזיר עם תכשיעי נשים רחל ולאה והוא דבר בעיתו אחר שגלת׳
 מן המדבר ולא היה בהמשך הגלות וזו בעלם רק בסוד ספירות כמ׳ ש הרב ז׳ לא די לבסמה לפי גודל
 מעלה כ׳ א מכל אבדת רוכל ולא קצתם רק ריבוי ועיקר החסדים הנתינים לה כנ׳ עד שמתכמת וקונה
 אס בעלה יהיה שמה קרי ביה שמה

קיצור זאת מלכות העולה לסוף כמה יובלות מן המדבר כינוי לקליפה מי זאת המעלה אותה ותיירץ
 בתמרות עשן כדמיון סוד הקרבן על ידי התאונה ש המקריב וכונת הכהן היה משקר ומעל׳
 נפש הנהמי שהחגיגו כן היא עלית מלכו ומתמלל רב רחמי מקוטר מר הם החסדים גם עול׳ הלבנו אור
 מקיף ובעלית מתמללת מרובי חסדיו זה ע׳ ויגו ע׳ יסוד אבדין הקדוש אבך רוכל

הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל •

סוד המטה הוא כסא הכבוד בהיכל ק׳ דבריאה כי גם הווג דאחר חלות מאי מטתו דא מרטי
 יקרא דמלכא ששים גבורים סביב לה שתין רבוא דמלאכי עילאי והם מגבורי ישר׳ דלעילא ואינו
 מחילא דאכינתא דאתחדן בסתראה מדינא קשיא והם חלי הק׳ ליופי לזים וסודם סוד מלקו כעליון
 והם מוד ס׳ לרופי מהק׳ התחתונים המלקין ורודים ללרין כפי גזרת הסגנדרין עליון וחלו הכ׳ כלן
 ששים גבורים הם הם העליונים הסובבים את המלכות להגין עליה מהאויבים כי בהיותה בבריא לריפה
 שמירה

בלם אחזי חרב מלונדי מלחמה איש חרבו על ירבו מפחד בלילות

הנה הששים הנ׳ השומרים סביבות הסכינה בהיותם בבריאה כולם אחזוי חרב חרבנה מלאה הם
 נגד אויבי הכלה ומינין בכל אחר למעבד דייא וחקרון מארי דיבא ויללה שהם מלאכי בריא׳
 וזירה כל א׳ על משמרתו משמרת הקדוש וכל רחמות שו סודם מפחד יצחק גבורת זא וזהו מפחד
 בלילות ובלילות ש׳ בזמנא דאינון מתפקדין למעבד דינא •

אפריון עשה לו חמלה שלמה מעצי הלבנון

ומעתה בא להגיד סוד מטה זו שהיא עולם הנריאה כנ׳ ואמר אפריון דהיינו היכלות הנריאה
 שנלטיירו ע׳ וזו יסוד זא דלילות כי אל בינה נקראח אפרסמון וההיכלות שילאז
 ממלכות ע׳ הווג הנ׳ נקראים על שמה אפריון ג׳ וס נדוד הנשמות בהיכל ק׳ אותם דלא הוי לוא
 גופא דהיינו קלא רזו להנחת מתענוגי העוה׳ ופרשו עצמם מכל וכל מהבלי העולם כרסב׳ וחזיריו
 נקראים לית לבו גופא ואו הצדיקים גמורים יונקים וזהאפרסמון שהוא שפע יסוד בינה ואותם קלא וכו
 כ׳ יונקים מאפריון שפע יסוד מלכות דלילות בבריאה רית שבו חקל תפוחין קדיסין והם מעליס רית
 ממ׳ כסוד הדודאים נגזנו ריח ומקבל שפע ממ׳ שנאחרו בלותו חקל כי אס נכנס קנ׳ להשתאע עם
 הצדיקים מעצי הלבנון ש׳ העשר נקודות דכזירה שהיו לקרני חגבים ועקרן הקב׳ ושמן
 צעיבור מוך הבינה ומזו ונעשו כארזי הלבנון בהשפעת אבא הנקרא כן ואז נעשה אפריון דהיינו
 היכלי הנריאה היכלא קדמאה חסד נמשך מחסד האלילות היכל הזכות מגבורה וכן כלל כל א׳ מאור
 זא דעולם האלילות

וזה חפצו דהיינו לו ההיכלות עשה לו המלך שלמה בדריאה בהארט עצי הלבנון ספירותיו דאזילותי קיצור ופירש סוד המטה שהוה היכלות דבריאה יצאו מהריון מלכות עץ זוגה עם אל דאזילות ונקראים גם ההיכלות חפציו על שמה כי ממנו יצאו מעצי דלבנון י דביר' אחר תקונם בעון כארזים ובהקפעה אבא לבנון ואז יצאו ההיכלות חפציו עשה לו בי קס הוא השישוע דאחר מלות ועם נשמות הקדקים .

עמודיו עשה בסף רפידתו זהב מרכבו צדגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים ובודע שוי העמודים הם סוד נלח זהו וזאת ויהן כסף כי אעפ' שאין שייך הכסף המורה רחמים רק לנלח בהיותו ענף החסד כמתפשטים הה' חסדים בקלות אז גם ההוד ע"ש החסד שנתפשט צו יס לו שייכות עם הכסף חסד דידהי' . ונודע שנלח הוד מוחין למלכות לזה שיבתם משפיעים בה ע"י נתינתם בייסוד חסדי האל כסף לרנף רפידתו פ' הוא נוקם מושבם שהוא יסוד ונודע שכבודדים זכנסים בייסוד החסד' הנ' ככר יס קס גבורות להתמתק על ידס וזהו שרמו עמודיו עשה כסף התפשטות החסדים בנ' זה להיות רפידתו דהיינו יסודו זה גבורות קב' למתקס וליתנם למלכות ממותקיס כנודע באריות בדרש המילה ובקעה נתינתם דהיינו סמוך לווג צריך התעוררות ממרכבה דילה אחר קס בהיכלות דבריאה בראש אוריאל גבר' רפאל מיכאל כנ' כפ' השבעתי אתכם שהם מעשרים על ידי שירתם אהבת בין קב' ושינתיה לזה רמו בהמשך מרכבו ארגמן סימן המלאכים הנ' תוכו רצוף אהבה הנה סוד תוך נקרא ת' ת' כי הוא קו האמצעי ותוך האמצע הספירות והוא רצוף אהבה ע"י התעוררות של סיר מרכבת הקביצה ומלאכים הנ' ל הנקראים בנות ירושלים כי הם בנות המלכות ומאטל'ים תמיד לתת נחת רוח למלכות סמים ולזווג

קיצור עמודי אל הם גויה ידיה לבי בהתפשט בהם החסדים ליתנם למלכות עץ זיווגו גם ההוד שייך צו אז כסף ע"ש חסד דיליה והם יורדים זכנסים תוך יסודו רפידתו להמתיק קס הגבורות קודם נתינתם למלכות וזה התעוררות נעשה ע"י המלאכים ספירתם ארגמן ואז תוכו שהוא אל רצוף אהבה מהתעוררות בנות ירושלים המלאכים הנ' ל

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו

זמנה מלך התרין עטרין הנטוין לאל ליתנם למלכות והוא ממוזיק טובה לבנות ציון שהם המלאכים הנ' שהם גרמו זה ע"י התעוררותם ורמו התרין עטרין הנ' עטרה דחסדים מלך אבא והגבורות מלך אימא אעפ' שאורשם מכתבין דא' חתיבת חתנתו וזהו כל חסרה והוא כזה האופן כב' עטרין הם כללות-ה' מוחין וכל מוח הוא הוי' בצורת ריו' כזה יהוה הריב' פעמים ריו' כשם הויה והתרין עטרין ב' הוייות שהם ד פעמים ריו' גימ' תחס' ד כמנין חתנתו ולהיות כי העטרין יורדין האורות בעצמן מא' כ' כחו' כ' שהם הארה בעלמא כנ"ץ בע"ח לזה עשה עיקר מהם זכנסים כנהי' דאימא רמוו התלבשותם ביום שנות לבו ר' תלבב שמחת הכלה הנקראת לב השמים ורל' אמר כיוס חתנתו אליו ימור המשיח וכיוס שמת לבו זה בנין בית המקדש אלו יהיה המלך שלמה בעטרה האמתית

קיצור ולהכנת האוג דרמוו בעמודיו עשה כסף סמך נתינת רנוחין לאל ליתן לנזקיה ורמוזים בתיבת חתנתו ד' פ' ריו' ליתן לכנתו לב השמים

הנה יפת רעיתי חבקיה יפת עיניך יוצים מבער לצמותך שערה בעדר העזיה שגלשו מהר גלעד

מלעיל שבה החתן לכלה המלוכה כשנה זה בעצמו ע"ש פירוקו ושבה העינים הוא כללות שבה ויבמ"ח ר"ל כל כלה שעיניה יפנים' אופן כל גובה צריכה בדיקה לזה תלה שבה ביופי עיניה מלך חסד' שרגום השכנ' ב' בסוקין חק ותשבת וידעת שכל יופיה הוא הנשמת מוהותיה שהם י"ק כנודע

כנודע מכוונות הקידוש נתיבות יוס השישי ר' י' להמשיך לה המוחין פנמיים ע"י היין ומקיימהו
 ע"י הדיבור לזה כלל כחן פרעות נכחי פרופה ב"ה פסוקים והוסף על הכלל הכ"ל לעיל בפסוק זה
 למתן שהוא קיבוץ אערותיה שיזפי אורות המוחין הנתיב לה נכנסיה ובער פי'
 בפנים לקבוץ אערותיה ופיים אערך בעדר העוים ונודע אערך ראשה היינו לינורות הראש הם אדומים
 וכל א"ל אדומים שהם היו יונקין ממנה היו פועלים דינין קאין לעולם כנודע ורמו כאן אחר שנמתקו
 לבמרי בתשלוס פרופה והאיר בתר דילה ומיתק דינין אערותיה עד שמאירים דומיא דמתר עזמו אקן
 מתרא הוא אס חכ"י בריבוע דעולה קכ"ו בננין עז"ס ע"ה וכו' כ' בכונות ה"ר בהקפה אחרונה
 אערך. בעדר העוים אגלשו ומהר גלעד נילוש תרגים קורחה וסודו כאן אחר שנמתקו אערות ראשה
 כנ"ל נסתלק לגמרי חיוי אקן יניקה שהיה ובאלו חין אס אער זסוד גלעד נודע מכוונות ההגדה שתשלוס
 הנכנסת המוחין הוא אס אכרע"ס שהיא סוד אלהים חיים מבינה למלכות כסוד נעמו כה' עדי עד
 שמתחלפות אותיות ג"ב ובעשה גלעד ע"ס הרי ממש סוף וסיום המוחין שאמרנו ורמוזים כפסוק
 קיצור חזר החתן הקדוש אחר שאיבד פגלתו בפסוק זה עזמו לעיל כאן בא לפרט ולשבת כל פרט
 פרופה והוסף עוד מבער לעתך אאורות מוחותיה נכנסים לפנים למתך בע"י תשלוס
 פרופה האיר מתרא ונסתלק ממנה חיוי אחויה שהיה באעריה והאירו מכת מתרא הרמוז בע"י גימ'
 קכ"ו ריבוע דאג"ל ומאירים כה מוחי א"ל מראש עד סוף שהוא אס אכרע"ס א"לד"ס חיים נתיבת הנכנסת
 בסוף המוחין הרמוז בגלעד גלעד ע"י

שנין בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכולם מתאימות ושכלה אין בהם

הנה נודע סוד השינים הם נגד לב נתיבות חכמה ופירוס"ס ממארות וכ"כ אהון העשר מאמרו הם
 נתיבת פרופה דרוח שהוא הפרופה דנשיקין הכ"ל לעיל בפ' יקני פרופה הפנימי וכ"כ אהון
 מהם נעשו נתיבת הכלים שהם הב' כלים אל כל פרופה אל נה' חב"ת כח"כ שמתכללת הכ"כ אהון ונחשו
 הכלים כנ"ל וזה בין ב' דחמת דאבא בין ב' דחמה דא"ל בכל ח' מהם יא"כ ל"ב נתיבות א"ל אהנים נגלים
 דק ב"ל והם ל"ב היות דאבא מלובאים בל"ב א"י"ס דאוימא ונתני' לון ולפי שהם יולא' ע"י היסודו נתיב'
 נתיב נקראי' ל"ב נתיבות נ"כ

זליות השני החומה לימודות דנשיקין אהם הב' לאונות דא"ל כנ"ל באורך בהקדמת הנשיקין ע"ס כי
 ח"א לחזור הדברים כבא החתן הקדוש לשבת שיניה וזהו כנגד ל"ב נתיבות דהיינו כלי'
 לפרופי' מכ"כ אהון ועשר ספירות דפרופה דרוח שהוא אל נשיקין הרי ל"ב רמו ואמר שיניך בעדר
 הקצובות אס הוא אה לו לא הוא גדול ממנה כנ"ל שנאמר על פרופה הפנימי הזה שיניך אהם חומת
 שמירת נשיקין והם עזמן נגד סל"ב נתיבות אהם א' ספירות דרוח כנ"ל אהם זה הפרופה עזמו
 דנשיקין חני והוא בעדר הקצובות סוי' זה לזה נתיבת זו'

ואמר עגד עלו מן הר"ח אלה וידעת מכוונת האגדה אוד ג' רחיצות לטהר הב' כלים חיוין אמעטי
 זפנימי מן גבולו מלרים ורמו כאן שבפרופה זה הוא דומית העדר אעלה מן הרחצה טהור ונקי
 ואין להם אס שום מין אחויה ובאם שהעדר זה כלם מתאימות דהיינו נקיות וטהורות כן כל
 הפרופה הכ"ל דרוח אפי' כה' אבה' אהם בפרופי' שבתך לבר מגופה כלם מתאימות כאן ואפי' אכלה
 אחת שאלכו דאחר פרופי' אהם נתיבת אס ב"ן יורדי' לעולמו' זו אינה וזה מתקומ' ופי' אכלה שחלת
 וקוברת כמ"ס ר"ב אערמו על אהיות קלת מאורוהין לפעמי' כמ"ס הרב"ל על סוד הבפנימי היו בארץ
 ובמלכו' אל פרופה הוה ואכלה חין בהם

קיצור פי' שנין הם כנגד ל"ב נתיבות דהיינו אער דפרופה דנשיקין וכ"כ אהון אמהם נעשי' הכלי'
 הרי ל"ב זביות השיני' אומרי הלשונ' דון אבהם נעש' הזווג כנו וגם אהם עזמן אס הכ"כ
 אותיות הוא סוד הפרופה הוה בא החתן הקדוש ואיבד הגלה שבחגיגה זו אס סוי' בעדר הקצובו' לא
 גדול הוא ממנה שנאמר על פרופה זה ובלו טהור ונקי בעדר העולה מן הרחצה אהין בליהם לריכין
 רחיצה אהין אה שום אחויה אכל' תמימות וזכות ואפי' במלכות כבו חין אהין בה בינוי אכלה אהין
 אורותיה יולא' ממחיצתה כלל

גשמות ודד

בחום השני שפתותיך ומדברך באוה כפלה הרכוון רקתך כבעד לסמתך

וחמוה השניה של יסודי דנשיקין לשונות לזון הם השפתיים וממך אותם לכינים חומה ראשון ככל
והולך ומאכחת לכלה כחוט השני שפתותיך כן נקרא היכל הרצון דת' דבריאה ע"ש סבול
חסדים וגבורות ואם בחינת הנוקבא כי היכלות וכל המרככות שם הם חיליותיה וממנה יאלו כנ"ל
והרפקי היכלה שתימא היכל דרצון דליהו רעוא דאקרי מוילא פי ה' כו' פרזא דכתיב כחוט השני
שפתותיך ע"כ הרי ח"ך בהיכל זה דרצון דבריאה שם הם הנשיקין דבריאה ורמוזו דאקרי מוילא פי ה'
וכנף הוא עיקר יופי וזווג שהוא התדבקתא דרנחא ברנחא לזה רמו ומדברך באוה כבוד ראוה מזרת
שהוא כינוי לזווג •

כפלה הרמוזן רקתך הנה פ"א פלה הוא פנימיות הרמוזן חתוכה לשנים וידעת אמטע' נקרא רמוזדהיינו
חיזוניותו כי פנימיותו הוא הנשאר כסמו מרימון שהוא ח" ורצה לרמוז כי בשם שהרימון יש
לו ב' בחינות חיזוני' בחינ' דין ובפנימיותו ח"י דרמוז בפלח הרימון פתוח כדי איראה בפנימיותו כן
עזהה משכחת החתן הקדוש כפלה זה של רמוזן איש בו חיזוניות ופנימיות כן רקתך שה' מקום המלכות
דרישא כמ' כן נסוד הפאה גם שאין מזהה זו איכא באשה מימ העשר דרישא איתנהו כה' והיה ס"ד
ח"י שפתיים רקתה מקום המלכות דרישא לידה שירבו שם הדיון או יהיה אחיזה ח"ו לזה דימה אותה
לפלה הרמוזן דמורה על פנימיותו שהוא בח' דמטע' שכלו חיות שם נראשה דמיא דאער ראשה כי סמוז'
הם לרקתה ונדוע שאין שם אחיזה כמ' ש הרב ז"ל

מכנה לצמתך פ"א לפנים של קיבוץ שערותיה כלומר זה החשא אהיה על מקום מלכות דרישא לידה הוא
כאלו היא לפנים תוך הראש ממש שאין שם אחיזה מבער לצמתך

קיצור חומות הלשונות שהם הב' יסודות לזון דנשיקין הראשון הכינים ושנית השפתיים לזה סמכם
ובשנית דימה אותם לחוט השני שהוא כינוי להיכל הרצון דת' דבריאה כי שם הנשיקין
דבריאה ורמוז זוג זה במילת ומדברך כבוד ראוה מדברת כפלה הרמוזן שהוא חיות מ"טע' וחיזוניותו
רמוזן רקתך שהוא מקום מלכותא דרישא ח"ך חשא"ל יניקה וכללו היא לפנים תוך ראשה כי ח"ן שם שם
חשא מבער לצמתך

כמגדר דוד צוארף בניו לתלפיות אלה המגן תלוי עלי כל שלטי הגבורים

הג' כאן הודיע החתן הקדוש לכלתו סוד עליה במדרגת אימא ואתיהה וזווגה עמו תמידי כאל ח"ו אז
והוא כי סוד מגדל הוא סוד יסודה אשר בו ירוץ לדיק וכן מגדל גימ' אדנ' ו"ב אותיו המילוי

ונאבג מגדל יסודה ע' וזווגה מגדל דוד ע"ש עטרא דיליה ששם מאורש ד"ה ע"ה הנכנס תוך נקוד' ליון
דימה נמלא כי מגדל דוד נקראת בשעה שדוד נכנס תוך פנימיות יסודה נקודת ליון לזה הסוד רמוז ודימה
מגדל דוד לזוארה כלומר בשם שמגדל דוד הוא בשעת וזוג כן יהיה וזוג תדיר במקום אימא הנקראת
לואר כמגדל דוד בשעה וזווג כן עתידה להיות במיקום גבוה אימא עילאה הנקראת לואר ונשית' או
צוארף יורשת מקום אימא

בניו לתלפיות פ"א ר"ל ככל פיות פונים בו וקשה דרשה זו כי פעולה זו איך לעינים לא לפה חלף
שרצה לרמוז הסוד של פיות כאלם פונים לת"ל והנה ת"ל נקראת מלכות שהיא דירת לשם הו"ה

פ"ו ל' ובא ורמוז לה החתן זה הבנין שאני מגיד לך שעתיד להיות למקום אימא הוא בנין בניו לתלפיו'
שכל פיות התחתונות דהיינו יסודות התחתונות פה תחתון כנדוע פונים בו ומצפים יוס יוס אחתי
תרחם ליון בזווג זה העלום ולו אפי' הזוג תחתון יהיה גדול ומעולה במקום שאין לו עתה דמיון עם
הזווג דנשיקין כנ"ל בהקדמה דנשיקין כי ממנו מקבל טיפת המוחין ובעלייתה במקום בינה בא תועלת
גדול ליסודות התחתונות מלכד עלייתה ג' כדוללות פרזופה נשמתם שהם המוחין תלוי ובא להם
מזווג דנשיקין כנ"ל בהקדמה הנ"ל ע"ש

אלף המגן תלוי עליו הנה סוד אלף הוא אל גדי במלוי כשעולם הבריאה גימ' אלף ומגן הם כוללות
הג' אל שבג' עולמות זה של בריאה אל הוי"ה יצירה ואל אדנ"י עשייה אשר ג' אל חלו הם סוד
מגן כמספרם וכאן סודו הג' עולמות אל צ"ע. שכולם תלויים בתקון ראשון דיקנת' דה"א כנדוע מפ'
האירא

באירא ובהיותו בינה דחמשה בפנים סוד זה תבאר לה החתן אחר עלייתה במקום בינה והרי היא
דומה לתקוף א' דה' א' שהוא בינה חש' האינה היא בעלמה מקבלת מתקוף הנ' בהיותה היא במקום
בינה כי ע' נשפטים ג' עולמות כ"ע לעתיד ע"י מלכות באימה כרתא וכו' ש' הרב ז'ל פמלכות עתידה
להקיף העולמות באימה כבוד יקנה מסוכב גבר

כל שלטי הגבורים הגה סוד הגבורים הם ס' גבורים מהק"ך לר"י א'לדים חלליים שהם הם' אומרים
התנבית הגה מנתנו שלמה ס' גבורים סביב לה זה עגיד לה שלעמיד כל העולמות תלויין
ומתפרנס' על ידי אלף המגן הנ' וכן כל שלטי הגבורים שהם אותם שמות אלדים שהיו אומרים אותם
הז' אדרבה כנס תלויין בה והוא תאפי' להם כי אין לורך עוד מאימרתם

קיצור זה ומגיד ההת' הקדום שבנו סגובל שהיא יבודה בות' סוד עטרת דידה ונכנס ומקושר
בתוכי כנגדל דוד בן לוארך כי בן נקראת בינה לואר בעלייתך שם יהיה זוגייהו חדר כל
אימה עילאה ובנין זה כל פיות הם היבדות הת' תונות פונים ומלפים יוס יוס כי מוחין שלהם נא
שווג זה העליון שלו יהיה תמיד בלי הפסק וככל זוג תחתון הקדמנו קדום זוג נשקיף ולפי אעלתו
קד השפע הניתן לווג תחתון אלף המגן שהם הג' עולמות כ"ע תלויין בה בהיותה במקום בינה
עגרה כי היא עתידה לפרנס' וכן כל שלטי הגבורים שהם הם' גבורים האומרים אותה עתה הו' יהיה
סלס תלויין בה ומאפי'עט כי אין יותר לורך לשמירתם

שני שרייך פשני עופרים תאמי צביות הרעים בשושבים

הנה סוד שני שריי' אלו הם כי בהיכל אהבה דבריהם ששם הנשיקין דבריהם הנפס' אל זה ההיכל
הוא אל שדי אל תמאכה דהיינו בהיכל הוכות שהוא בגבורה וקדי מימינו יוכל אהבה חסד
ולבראות סוללות גבורה בחסד הם ככלים כהם שדי כהילו הם אחד וכל זה דימה אותם כשני עופרים
שחומי זביה וקס במקום שדים דידה כריאה חסד ובבורה המאפיי'עט בעולמות ודין התחומים לוכות
הו' למונה בב' היבנות הנ' והם הרועים בשאנים הם בחינות ר"ל המלכות של העולמות כ"ע
מתפרנסים מהתורות היוצאת מנ" היבנות אלו שהם שדים דידה כ"ע

קד שיפוח היום ובנס הצללים אלף לי אל הר המור זאל גבעת הלבונח

הצי פסוק זה אמרו ג' ליעל ומפורס' שם שהיתה מתפללת השכינה שיוותר הקב"ה מגזרת האלף
אל גלוחה כל היום דוב עד שיפוח קודם השתלמו ונכו רבדכי העמים שהם לנו לעניים לביי'ים
ופסוק זה סמך אותו ליעל לפסוק דודי לי וחני לו הרעה בשאנים עד שיפוח כו' וכן הכא סמך אותו
לחומי זביה הרעים בשאנים עד שיפוח כו' ומפילתה בין הכא בין התם בשניל השאנים שהם בחינות
העלכות היורדים לעולמות כי תלבד בחינת מלכות דמ"ה דהל' לות כל שאר בחינותיה דב' היו בגלות
ועליהם מתפללת כ"ע

אלף לי אל הר המור ואחר אלתה שיוותר לה מגלות האלף וידעה דעתה ארחוקה שאלתה נמלכת
בעצמ' כי למחר כל שאלותיה אין תקון אחר לעלות שיורי הביצות שבה תולה הגלוחה כ'א'
הזוג המבורך זה כוד אלף לי אל הר המור בן נקרא יסוד דידה חסד שרי כגום אמה ומור הוא נאברהם
חסד מורי זה אברהם והל' גבעת הלכונה שהשתלמותה ליחד ולזוג השני יסודות דידה ודידה לזוג
הקדוש הר המור ובגבעת הלכונס כינוי יעוזה .

קיצור הורה השכינה להפלה ליעל עד שיפוח שיוותר מגלות האלף כדי שינא שרים של אים
וכרתה שאין תקנה אחר לי אשתל בלמי כוחי ליחוד כגלי הר השור שמונו שיפיע
ויתיי'וד תוך יסודה בגבעת הלכונה

בלף יפה רעיתי ומום אין בך

הו' היא עוד נחתה ה'זון למה על מה שרצו'ערת בהיותה חין לתחיתה על או כשר לה כלך יפה
רעיתי גס' נפי'עשה את אכרתה לבס'ן במקום אריות ונאבים על' את רשתי וסלך יפס'

הרב! אלון המורה שאין לה עיניו כלל רק שאין לה אחת דהיינו עטרה דנצורה שהם ה' האות גית
 על ומתנת תמיד אמת יאליס לה עין שני עטרה דחסדים ומתן תורה להדיא שאין קם צורה אצל
 להיות שהיה ה' מ' לצורה בשמית כלל שהרי סוד הענים הם תרין עטרין חסדים ונצורות היות
 ומתן תרין לכל מקום הרי לכתני השני להיות שאין לה רק עין א' עטרה דנצורה להמתכחלני אחרך
 להתייחד עמך ולהלביס לך עטרה דחסדים ודיקא דכתבי אחר וקרי אחת הרי התרין
 עטרין דכל ויקרא דחסדים ונצורות דהמור כוז זה

עוד המסכה השלישית באחד ענק מצורניך דענק הוא התבצע היותך כלומר האשה והכו עיקר
 האתלות קב"ה ע"פ מה שכתבנו לעיל שבינה דח"א הוא כלומר וכוה הבינה נק"א' לומר והיא
 עתידה להיות כתר לזון בעלותם למדרגו' ח"א כסוד ביום ההוא יהיה ה' אחד וגו' שהשם מ' הוא יעשה
 יהיה עליו וכו' ל"ה וכוה שרמו כלן אחר הב' מדרגו' בהיותה כסוד כלה לכתני כי אין זה המכוון
 שיהיה ווגם לכריס דק תמידי להלכתן ולזה להיותה כסוד עין א' עטרה דנצורה לכתני כוז ומתך
 חזי אחרך לכתן כנ זה ותכלי' תיקון העבודק שעלה נעלה למקום זה חלקנו בחיים ויהיה ב"ד בינה
 דח"א שהיא בצ' אחר ענק ותבטי' כתר לך כמו שהוא היום לבינה וכוה מצורניך ורמו' ר' יונתן בילקוט
 הסוד ה"ל וז' לכתני באת' מעניך לכשתעשי בשתי עיניך ע"כ שאין לו אום הנכה ע"ד השפט וסודה
 כנ"ל לכתני על היותך כסוד דין עטרה דנצורה המכונה לעין א' וכל תאוותי לכשתעשי בשתי עיניך
 להתייחד עמך וליתן לך עטרה דחסדים עין שני כמ"ש הרב אל ורמו' באחד הב' באחת ענק שכתר זה
 בינה דח"א הוא אחד מהם שתיים כתר לך ואל כן עתיד להיות לז' ולמלכו'

קיצור

לכתני הראשון על היותה כסוד כלה שאין ווגם תמידי כמו שעתיד להיות ובהכני בהיותה
 ככתני דין עטרה דנצורה לכד ומוכרח להגאך אחריה להלביס הב' עיניך על עטרה
 דחסדים ותכלית השלמו' שתעטר בבינה דח"א ענק הצואר ששם מקומה כתר לך יהיה במהרה
 לזון ענק תכשע הצואר יהיה לך מצרוכיך הצואר זה יהיה שלך כתיב על ראשך •

מה יפו דודיך אחותי בלח מוח טבו דדיך מיין וריח שמצ"ך מכלל בשמים

הנה דודים כתבנו שהם זון המתחיים וכו' לא זה כי אין וזוגייהו תמידי בעו"ה והמחקה ומזוג נצורותיה
 כמה דסליך לכתני כו' בל ובישר אחת ע"ה דהיינו סם מ"ה הקדוש הוא יפו דודיך הוא המיפה
 ומשלים כל תאוותיך ועוד מה עבד שהוא עטרה דחסדים כי הראשון הוא כוללו' ו"א עכו עובר רמו'
 לעטרה הכל הוא מערב דדיך תאוותיך למתק היין גבורותיך מה עובד דודיך מיין שם מ"ה עטר' דחסדים
 יעניו דודיך שהוא תאוותיך למתק ייכתך גם שדודיך שהוא התעוררו' הווג עליות מ"ן הוא מיין מגבורו'
 שלך עכ"ל אח"כ לריכס מיתוק משם מ"ה כנזכר וריח שמניך ריח סוד המ'ן דיניך ר' אחוריס דלדדים ונת'
 אופיו' מילוי וכפוע מכל בשמים סוד בשמים הם הניצו' העולו' על תורתינו ותפילתינו ומעאנו
 הטובים ומלקין ריח מתחל לעילא כבשמים והכונה אחר ששקרה מה יפו שינתן לה ומתיחד עם שם
 מ"ה שהוא כוללו' פרצושו וכפרעו' מה עובד שהוא סוד נתינת עטרה דחסדים עובר' כל זה יעשה על
 כנייה ישר' בני מלכים עש' שהתעוררו ויעלו הניצו' הנשאר' שהם סוד המ'ן עש' יתית קב"ה ושכינת'
 כנוודת ותכלית סלימותינו מכל בשמים שלא ישאר אפי' ניצו' א' חלל ריח מהם המ'ן הניצו' העולו'
 יהיה עד שלא ישאר בהם רשימו כלל בשמים •

קיצור

מ"ה שהוא כוללות פרצוף אל זה ינחתך ויפה דודיך שהוא כל תאוותיך בהיותך מלה שאין
 הווג רק זומן לזמן ועוד כפרעו' נתינ' לה עטרה דחסדים למתק יינה גבורות'
 מה עובד עכ"ל וכל זה תלוי בהעלת מ"ן שהם המעוררים וזוגייהו עד שלא ישאר רש' מהם מכל בשמים
 גשמת תספנה ששחותיה פלח דבש וחלב תחת לשופך וריח שלמותיה בריח לבנון
 ריח פירוש נפת תעפנה זה תורה דכתיב ומתוקים מדבש ונפת לופים והנה הקדמנו שהווג דנשיקה
 הוא נעשה על ב' לאגנות לזון שהם היסוד' דנשיקון כמו שכתבתי לעיל באורך ועל אורו"ה
 התלפיה

בשמת ורד

האזכאים וזווג זה בא החתן הקדוש לשבת לבלתי נשחח טעמוה אורות של חורב שצ"ע היוצאים
מסתחיתך חומת היסודו' דנשיקין וסמורים להם ועל הווג העליון מאס נמשך דבש שהם הדינין מחוקים
עד שנהפכים לחלב רחמים ממך וזה תחת לאונך היסודו' הנז' דנשיקין הב' לאונות דז"ן עד שריח הכלל
של פרזופין דומים לריח אימת המקבלת מלבנט שהוא אהב.

גן בעול אחותי בלה גל בעול מעין חתום .

עוד גן נשולקרא' המלכות המקבלת אורות דאימת הנקראת גן כגון ציוס הכפורים שהיא עולה
לבינה ומקבל' אם האר' ה' גבורותיה גבורה ראשונה ככל תכלה עד הנשיגה
גם לוקחת ציוס זה הארת' דמלוים דע"ב ס"ג מ"ה כ"ן והיא עצמה שס' כ"ן הכך כמנין מעין שהוא כינוי
ליסודה הצריך שמירה לאו האורות כבוד החותמות הנעשים לו מעין חתום וכבוד חתום הוא שמירת מב'
הביה דאימת קמ"א קמ"ג קמ"ה עם הכוללים כמספר חו"מס
עוד גל נשול דע אסוד גל הוא גבורו' דמלכות העולים כבוד מ"ן ככל הטולה לקראת הברחה כבוד חתום
א תכוסובם או לריבין שמירה מעניח כהיותם גבורות מלכות ומעין חתום קמי ליסודה כבוד
וככללם למן העולים שהם סוד הגל נשול.

שחחך פרדם רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים .

ואחרת אימת הנז' כגן נשול הסמוך מענפיכה שהם שלחך שכן פירושן נשית פרדם רמונים ומאירה
לת ילוקיה שבגריחה מטע' עראשם ויש לו ג' כתיבות כנודע בלוע הרי רמונים וזל הווכר פ'
נח לאלי ורנוי חלמי קולך נח גלים היא קרא על כל אחרת כו' גלים אינון כהורין ומתכאני וחזני ושלין
לבוש מלין לה דמתיב' שלחך פרדם רמונים ע"כ . עם פרי מגדים ומתחריט אורות או עם כל מדי'
דמיטע שהם נפרים שהם ב' שמות חל"פ' הנקרא כפר גימ' שם הנז' ובהיותם ככ"הם ב' שמות דמרגלן
ואימת כמ"א בשבת הזורה כס ריב' כפרים ועל כל האורו' הנז' יצואו הכרדים שהם ב' יסודו' דז"ן לידו
זווג ב' ב' שמות הנז' מ"כץ הם א' מוא ואחד היסוד נמ"א בשבת וציתים לה

נרדי וברכום קנה וקבמון עם כל עצי לבונה מרואחלות עם כל ראשי בשמים

ואחר שהגיד לב החתן הקדוש בעל ידי קבלתה האורות הנז' יצואו הנרדים שהם יסודותיהם לידו
זווג הודע לה עוד לשלח הכלה הכלולה שכל עשר כסירותם מתייחדים כזווג נשח' ה' נזה הלוקח
נרד ידעת מכות הקטורת שהוא ח' היה וחנו רכנן נגד יצולות כסירותיה כרכום נזה קנה הוא
נרד היסוד שבעה סבולין עולין בקנה אחד קבמון נרד הרי נזה הוא יסוד ח' ע' ע' לכוונה סוד המקיף .
עד נגד חסד חלתי מורי דא אברהם והאלות הם פר דינין הנשפטים מגבורה ללחה ועל שם נקראת
א כל חומיות לכה הרי חסד גבורה וידעת שנקטורת כחן מלכות עם האור ויקיף הריח הצריכה סיוע
יותר מאחרים לכן סוף עם ע' לכוונה שהיא המקיף ריבה כל לחתיי מלכות וכמה להוד המקיף .
גם כי כל הוא כינוי גם למלכות כי גם היא כוללת כל החומיות הנתינים לה מיבוד וק' נקראת בלה לרמח
שאינה מוללת רק ה' גבורות שהוא עגרא דגבורה כל ה' הרי חנ' תנה"ס וסיומם עם כל ראשי בשמים .
גלהיות שג' ראשונות לא נגע כוד כהצירה כמו כבע תהוונות גם כי מעיקרא היו כבוד הווייב לזה
כלל אותם ראש' באונים כלומר הראש' של בתיים הנוכרים חג' תנה"ס שהם כח"כ הרי ע"ר כסירות
ידה המלתי' ומתיי' דים ע' וזוגם שבתי דמלכה למערוניהא' גם רמז לה הסמיות כפרים עם
נרדים נרד וברכום כו' שהם ל' ידעה כל ע' יסוד הנרדים שהם יסודותיהם יעלו ביררה יסודי בני' לז'ו'
חל ה' כסירות' או ידעה כנודע מכוונה חנו רכנן העלת ניצולות מעבר ידעה.

קיצור מגיד החתן הקדוש לבלתי הסלולה ע' וזוגם ירלים ויטיהוד עשר כסירותיה הרמונים נרד
וכרכום קנה וקבמון ח' נזה הוא יסוד ח' ע' ע' לכוונה אור' מקיף הכמוך למלכות ריבוי הכל וגם
שהוא כינויה לכאיד נה מר חסד ואלות גבורה הרי חנ' תנה"ס ראשי בשמים ראש' או הכמיח שהם

כח"כ הרי עקר מסירותיה בשלימות וגם על יחוד יסודותיהם הנז' כחמוך לעיל כפרים עש' נרדסים יעלו
בצהרה סיורי נילוכות מעשר דינה.

מעין גנים באר מים חיים וגדולים מן לבבון.

עוד נח החתן להגיד לכלתו מושבה ואופן יהודה המסך ימי היותה חוץ למחיצתה וזה פירוש
מעין גנים הנח"ה אחרונה דאס הוי"ה יח' במילואה ה' אחרת לרמוז כשירדה מתוך אימא
בשאררה קס שורשה וברידתה למקומה הביאה גס שורש דאימא עמה ומורה על ה' אותיות מנלפך והס'
כפולות. עוד יס' לה בחינה אחרת מורה על י' בחינת ד"ו שהיא הה"ה ה' נשאררה באצילות וד' היא
רמז לבחינת מלכות שירדה למטה והיא נשמה לבי"ע וזו נקראת אלדים כי הבחינה דאצילות אינה
נקראת אלדים וזה ה' שנסארה באצילות יורדת ומנדווגת עמה ר' תוך ד' ונעשית ה' וזו נקראת
חזא אית לתתא היא בחינת ה' מלכות שירדה ותחת חזא עשינא חזא עליהו דקא משקה לון ורזי לון גנתא
כ"ע ובחינת ר' דאצילות כהפכה לבחינת זכר ומנדווג עמה וזו דלשקי לון ובחינת ר' הוא יסוד דינה
ע"כ הרי בע' הר' זוג המלכות דבי"ע בהמשך הגלות שהוא עינה וזה לחפוקי שנתות וי"ע שהיא עולה
באצילות ואז היא באמת מנדווגת עש בעלה

באר מים חיים מהבאר צריך לשאוב לה: קות הנעשים מש"כ מהמעין דמיניה וביה חזיל ומשקה
ו"ל הוהר קס צבלק מה בין בחר למעין כל דאמי נד' איתמשקן מיחא מעליהו"ל לכל שאצין מיח
למשקה והמגבל לזוג החול נגד הבאר והשבתות וי"ט נגד המעין ומזבן עם הג"ל וכווליס מן לבבון
קא' לזוג עליון דאצילות דשבתות וי"ט שאז בא"ס האורות מן הבא' כנודע מסוד שבת ובי"ט דאימא
צ' צירוף הבא' כנודע מקראי קדש הרי הפסוק מפורש והודיענו מאי לבא' כנודע מסוד שבת ובי"ט דאימא
וי"ט צ' כשינתינו ואגב אהנו עצמינו מצות רבות חין חקר

קיצור רוח הקודש הודיענו מושב וזוג השכינה בחול כמה גרמו ורבו עונותינו כי זוגה והשפעתה
בבי"ע הוא מיסודה עצמה שנסארה באצילות סוד ר' של ה"ה והל"ת הנשאררה היא שירדה
לעולמות ואין לה זוג עם דודה רק בשבתות וי"ט שגולה באצילות וגם בשבתה אנו מעלים אותה חין
כל בחינותיה עולות שא"כ היה בא הגאולה

עורי צפון ובראי תמן הפיחי גני יולו בשמי יבא דודי לבנו ויאכל פרי מגדיו

הנה אחר שפירש שזוגה בחול מינה וזה בא לעוררו כי פן גזר הכמתו יתברך בימי הגלות שמהיה
השפעתה בחול מה' שנסארה באצילות שהיא סוד יסודה כמ' שר"ב זלכה לעיל ונודע שההתעוררות
הוא מהשגאל כמ"ס לשם יחוד כו' בדחילו ורחימו והוא נרמו מן עורי צפון שגאל ובוחי תמן ל' ימין
הפיחי גני הנון שפירשנו לעיל שהוא בחינת ה' דמלכות בבחינה והיא המדברת הפיחי גני שלפחות
לא יחסר לה השפעה זו יולו בשמי ששפע זה נחשב חללה כעסין נוולות שלא בשפע ועיקר כוונתה יבא
דודי לבנו דהיינו זוגה בעולם האצילות עם דודה לזה כינה אותנו גנו משא"כ כראשון שאמרה גני ואז
ודאי יאכל פרי מגדיו משפריה שופריה נשמות לישראל עמו השומעים בקולה

באתי לגני אחותי בלה אריתי מורי עם בשמי אפלתי יעירי עם דבשי שתיתי ייבי

עם חלבי אכלו דעים שתו ושפרו דודים.

וזו היא תשובת החתן הקדוש לכלתו יבא דודי לבנו ויאכל פרי מגדיו הסמוך קרמו על זוגה למיתוק
גבורותיה וכן עשה באתי לבני גן יסוד לידה שבו מתעדן יסוד הקדוש דכורא הנקרא ע"ס
זה עדן ולזוג צריך להמשך קודם חמדים ליתנם לה וכן עשה החתן הקדוש אריתי שהוא לשון לקיעה
מורי אלו הם החמדים ששורשם אברהם הנקרא מור כלל והכוונה לערש עם גבורותיה הרמוזים בשמי
זכן זהו סוד עם דבשי כי הם הדינין במיתוקן וכן שתי ייבי בחינת דיניה עם חלבי שהוא מתוקיה ע"י

בשמת דוד

חמדיו חלב וכל זה נעשה ע"י שאלת יערי כו' דהיינו ע"י זווגה עם הכלה באחלה יבא דודי לבנו
והנה סדר הדברים כדרך הזוג ממא מוקדם אריתי מורי המאכח החסדים למיתוק גבורותיה עם בשמי
ואחר כך נעשה הזוג אכלתי יערי עם דבאי שהוא מיתוק דיניה שתייתי ייני עם חלבי גמר
המיתוק חלב החסדים וידיה ויון ידיה כי כריכה ב' מיתוקין ג' לגבורות הנתיים לה דבאים מלמעלה
שהם יותר קרובים למיתוק ולמ' העלים מלמעלה ואלו נקראים בשם בשמים והרשאונים בשם יין
ולזה לרין שיקדים להם זוג ח' או כנודע שאין סוס זוג נעשה ב' או ח' יקדים להם זוג ח' או ח' או
עתיק כו' וגם לרין שעי' זוג ח' או א' ימתקו אורש הדינין למעלה שעל ידי זה יש סיוע למיתוק דינין
המתחונים ע"י זוג 'זן לזה סיים אכלו רעים כו' אשר סודו גם רמזו גם רמזו בר"ת בחתי לבני ל'ב נתיבות כל
אחד כלול מעשר הם ה' ק' דינין ומיתוק ע"י זוג ח' או לזה רמזו זוגם אכלו רעים אכלו לעילא שהוא
זוג ח' או למיתוק ה' ק' דינין גם ליתן המוחין לבנים כדי שידווגו ז'ן שעליהם נאמר שמו וסכרו
והאי דקע הכל בלשון עצמו בשמי דבאי עם היות סהם בחינותיה כי זה תכלית הזוג לערב חמדיו
עם גבורותיה ונעשה הכל כאלו הוא שלו כי הוא הגורם ותמצא ג' בחינות הנבועות למלכות בשמי הם
גבורותיה מ' ידיה דבאי מיתוק גבורותיה יין דיניה כמו סהם ו' בחינות או כריכ' בכל זוג מ' ז'

שהם בשמי ודינין ידיה יין ומיתוק דבאי ודוק
קיצור תשובת החתן הקדוש הרמזה לשאלה יבא דודי לבנו הסמך לזוגם לזה המשיך חמדיו אריתי
מורי לערבם עם גבורותיה למתקן כי זהו סוד הזוג וזהו עם בשמי שהם גבורותיה וכן יערי
עם דבאי הם הגבורות במיתוק וסיים במיתוק יין עם החלב חסדים לגבורות ולזה לרין שיקדים זוג ח' או
אכלו רעים לעילא כדי שישמו וסכרו זודים המורה על זוג ז'ן כנודע מתהלת פ' ויקרא ופסוק זה עקרי
בווג חלית כי הוא ב' העליון כנודע בחתי לבני כו'.

אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יוגתי תמותי שראשי
במלא טל קרצותי רסיסי לילה.

הכלה הכלולה תשיב אמריה לו ונתן מעט לשבח לשאלה יבא דודי לבנו דמירי בווג חלית שהוא ב' ע'
בריה כ' ל' ואמרה סכן ההכרח שלא נשאר לה בליה רק חיות מעט הנקרא קיסטא דחיי שהוא
פחינת נפש ולזה לרין עב' פ' שיבא לבנו בתוספת אורות להאירה ולמתקה וזהו חני יסבה וזו חין לי
רק החינה הנזכרת וזהו ולבי ער כי זה האור המועט נשאר תוך חלב וזהו סוד גם השינה באדם שכנכ'
חיות מעט האור הנשאר לו תוך לבו ולזה מתקרב בקל כשהוא יאן כי האורות עלו למעלה כל אחד
כפי בחינתו ולמעט כנבטים תוך הלב.

ונחזור לכוונתנו קול דודי דופק פתחתי תכלתי יבא דודי לבנו פתחי לי אחותי שמבחינת אחות
המורה הער הזוג תעשה רעיתי הגורה על זוגם רעים אהובים עד שיבא זמן שתהיה
במדרגתי ממא יוגתי תמותי שרדו ר' ל' תקרי תמותי לא תמותי המורה על הסוד ה' שאלו יהיו
איים בכל כתאומים הנולדים בזמן אחד.

שראשי עטרה דיסוד ידיה נמלא טל חר לזוג דקאי לאחר חלית שקיבל אורו ראשו הבאים לעטרת'
שהם המוחין וט' ל' סם הקדוש 'וד הא וזו ג' על מ' או ק' חלית הנימין ידיה מעיפות אל לילה
דהיינו אורות הסייכות לאותה טעה כי זוג זה נקרא בשם שעשוע והוא הכנה לזוג היום כנודע
פסוק זה הוא סוד הדפק ויש בו ו' יודין המורים על ו' מיני דקקות והם של הבשמה המורה תיקונה או
פגמה ואינו מעניינו רק פרט סוד הנבוע לזון

קיצור הכלה הכלולה מתמא עומא לשבח לשאלה יבא דודי לבנו להיות אמה שנשאר לה בליה הוא
חיות מעט ולזה מוכרח שקול דודי דופק פתחי לי הרוזן לזוגם ותאחות תעשה רעיתי ע' הויחב
עד שתזכה להיות יוגתי תמותי תאומתי אים במהרה ביתינו לא גדול הוא ממנה וזאת תקבל מאורות
על ד' וכן ערפות האורות שאחר חלית כי הוא הכנה לזוג היום
פסטי

פשטתי את בותנתי אפכה אלבשנה רחצתי את רגלי אפפה אמנפם

דע שפסוק זה יש סוד גדול ונעלם וצריך שתדע קודם כי כפי זכותם של ישראל כך הוא זווג און כי
 תמס כל טובתם וכפי משפחתם כך מוכנים פרלובי און להזדווג ולהוליד נשמות לעמו ישראל .
 והנה כשהם זכאים אז הווג רוחני מאד ומתפשט השכינה מכל מלבושיה כי אז חין זווג זה זווג דבוסח
 רק זווג רוחני והוא עליון מאד ועל זה הוא תרעומ' השכינה פשטתי את בתנתי ומוכנת לזווג הרוחני
 הנז' ומחמ' שבתותו פרק נעשה אז עון למטה המעבדו כוכה נמר נפשה חיככה אלככנה אחר שכבר
 פשטתי כל מלבושי דומיא דחתן הקדוש להכנת זווג העלום סנז' חין אפשר שעז עון בני אלככנה . וכן
 רחצתי את רגלי דוד אזדמני לגביך אסחי רגלי מההוא עינופח אטרח אחרת מסאבת חין אהדר לאויית
 ההוא עינופח דוד אפעכר מעלמח דרין אחרני כולא עילא ותתא כו' וע' זווג זה כלא אהדר וכירח
 אפעליא מההוא מנופח דעל גבניה ואין כינויין חפייין עלה ואתפשטו לסטר דא ולסטר דא והפיל
 לבו על מנחא וההוא קליעה תקיפח איתגרת כו' וע' הנז' תכין המאמר הוה כזוהר חדש דף ע"ב דמירי
 בסוד הנז' .

ושמעתי שיש מי שהבין מזווג זה שגם למטה צריך לשפוט דוגמתו והוא כלי שפך ענת הדר האמוני
 ופריצות גדול מלבד שלא הבין כלל סוד הנז' שהזווג הוא בנחיות הפנימיות דומיא
 דנשמה עם נשמה הגם דנקט הוהר רוחם כי כן הוא דרכם שלא לדקדק ואין לבוג העליון שהם הכלים
 חלק בזה והוא רוצה לפקוט הכנדים ולהניח הגוף ערום דומיא של מעלה ולא היו דברים מעולם ומי יחן
 שימעט הנהתו גם בהיותו מוכסר כל האפשר כדי שיזכה להמשך חייו נשמה עהורה לבניו וכפי כוונתו
 העהורה ואלו כפשוטו כן יסויעוהו מן השמים

קיצור יש בלון בחינת זווג נעלם רוחני מאד והוא תלוי בזכותם של ישראל לזה צריך שתאמר השכינה
 ערומה ממלבושיה שהם הגוף שלה כי זווג זה פנימי רוחני לזה תרעומתה פשטתי את בתנתי
 חיככה אלככנה ע"י אגרים עון התחזוקים בחומה שעה וכן רחצתי את רגלי מאויעים רגליה יורדות
 מות חיככה אענכס

דודי שלח ידו מן החור ומעי המזו עליו

חלדים ברא את האדם רק שיש בחינה עליונה שאי אפשר שירמוז בוכר שאין החומר סובלתו
 כי כנגד החזה דאז יש בניכול חור או נקב כי דרך שם יאלת המלכו' ושם יסוד דבינה אשר נה
 שם קנ"א אהיה דההי' גי' נק"ב ועל זה נקראת המלכות בקנה כי בחינתו ה"ע עם נקב שמש יאלת
 געשית נקבה והנה תמס הוא השפעתה לפרלוק דאחור שהיא בחינת מלכות שאינה זהה תמס לעולם כי
 היא שמירת שמות הקדש של אל דבחינת דיבין הנקראים אחר וכמ"ס כל זה בפירו' נמוהר ח"ו אלל גם'
 עולת תמיד לזה ג"כ בח תרעומתה דודי שלח ידו שהוא רמז לה' חסדיו מן החור שהוא אותו נקב הגם
 שיש לה תועלת מן אורותיו כאלו חין לה נחת רוח לעמוד על משמרתה לשמור את דרך עץ החיים שאל
 ליהיה אום אחיו' בחותם הבחינות דדיבין של אל כי כל תאוותה שיכלולו כל בחינותיה צבין היורדות
 לעולמות בין זו היושבת על משמרתה ויעשו פרלוק שלם בזווג עליון ותמיד עם נעלה ועל זה ומעי המזו
 עליו שלל דעתי עליו תימתי אוכה להתיחד עמו ככוללות כל בחינותיו

קיצור יש בחינה אחת של מלכות שפועלת על משמרתה לשמור השמות דין של אל הנקראים אחר
 שאל יהיה ח"ו אום יניקה ומהנקב או חור שיש לפרלוק אל דהוה תמס יאלת ומתם נשפעת
 ועל זה תרעומתה כי כל תאוותה שיכלול חלק זה עם כל חלקי המלכות גפס ח"ו יהיה יחודם עם נעלה
 עליון ותמיד

קמתי אני לפתוח לדודי יודי בטפח חור ואצבעותי מור עובר על פנות חמבעול

ואחר שכבר השפיע בחינת מלכות הנז' דודי שלח ידו מן החור כל לפתוח לדודו לזווג דבחינת פניו
 ששם הוא נתינת הה' חסדים וזה רמז וידו נעפו מור כי ידיה הוא כינוי ליסודה כי נעשה משתי
 ידות דבינה אירדו ועאן כלי ביסודה ומור הקדמנו שהם החסדים היו וידו נעפו מור נתמלחו הגזרות
 שיסודה ונפתחו מחסדיו תמננים נמור

גשמת דוד

ואצבעותי מור עובר אצבעות הוא כינוי לחמץ חמדים וה' גבורות שכבר נתעוררו ונמתקו אצבעות ידיה ה' גבורותיה באצבעות ידיה ה' חמדי והם למלכות לזו קראה השני בחינות שלה אצבעותי ועתה אחר המיתוק הגבור' באצבעים לחמדים וזהו אצבעותי שהם ח' וג' נעשו מור שהם כינוי חמדים והוא לעובר ויולא מיוסדה לשפע העולמ' בפתיחת ב' דלתותיה שנפתח יסוד' סנקראים כפות המנועל גם רומז לסוד יותר עליון ואצבעותי מור כו' כי רומז על שפע הגדול דיסוד דאזל היואל מיוסודו בחינת מרדכי מור עובר שעובר ויולא לחוץ בחותו יום של פורים להאיר לכל העולמו' כנ' דוע ועובר על כפן' המנועול שהם הדלתות הנ' להאיר לעולמות

קצור מיירי הכא בחיב' פר' לזוף לפניו דמלכו' אחר שכבר השפיע החלק הנוגע לבחיב' האחור כנ' לושתח ככ יכול נלח' והוד ידיה לקבל מאשכ'ין הקדוש תוך יסוד' הנקראת ידים כי נעש' משתי ידו' ונטפו מור קבל' חמדי' ידיה ואצבעות יד ימין למתק יד שמאל ידיה ה' גבורו' ועובר מור זה החמדים עם הגבורות אחר המיתוק להאיר לעולמות ונקמות לישראל' דרך ב' דלתותיה הנקראים כפות המנועול.

פתחתי אני לדודי ודורי חמק עבר גפשי יצאה בדברו בקשתיה ודלא מצאתיהו קראחי ורא עבני

ובספוק זה והנמקן אחריו מודעת הכלה אם הבנים רחל אמנו לערא לחיילותיה ולבניה דכעושים ר'זונו של מקום קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור ונמתקו גבורותיה על' זיוג הקדוש • ולהפך מזה כשעוברי ר'זונו פתחתי אני לפתוח לדודי ודורי חמק שהוא לשון סיבוב כדי שלא לפגע בי חפי' רחיה בעלמא בעו'הר על רוע מעללינו ועבר כלל עוף שלא יכולתי להאנו' כרבע ממרחיתו בחושן כי מחמת דאגתי בשומעי קול דבורו תוך היכלו נעדר' מתן ווגי בחוץ תעמוד בעון ציניה בקשתיהו בתחונים ל תפן ל הטאת' ולא האלתיהו חין קול ואין עונה קראת' ו למעני למעני שכן כתבת בתורתך הקדושה והעשה למען שמי דהיינו לער וגלו' השכינה הנקראת' סנו ולא עבני

ול הווה קמתי אני לפתוח לדודי ת"ח כ' כדי איהי בגלותא קלא בלקא מינה ומילת אשתך ואי אשתך נוה כתיב ודודי חמק עבר דהא קלא אסתלק מינה ואין לקעלת לתפלותיה כו' הרי מפורש וכמה גורמים עובתינו להטיל שגאה ככ יכול למעלה דלא קא' השגיח שכינתא בעון בניה כאו אינה ח'ו כי כל עובתה תלוי במעשינו ומייתן והיו דברים לה נגד עיינינו להטיב דרכינו לעורר אהבת קב"ה ושיכינתיה

קיצור אחר שקמתי לפתוח לדודי וידי נטפו מור ונמתקו גבורותיה על' זיוג הקדוש מחמי' הבנים העושים ר'זונו ולהפך פתחתי לפתוח לדודי חמק סיבב שלא ליהנו' חפי' מרחיתו כמעט שנפשי יאלה בשומעי קולו מתוך היכלו ואני בחוץ בקמתי רחמים וקראתינו מחול נוחול לא מלאתיו ולא עבני חפי' בסתר וכלתי רחיתו.

מצאני השומרים הכובבים בעיר הכונוי פשעיוני נשאו את רידי מעלי שוכרי החימות.

עוד זאת מודעת סגלכותו לער העצום של השכינה על בניה והנוגע בהם כנוגע בבנת עינה והרי זו חומרת מולאני השומרים שהם הנגדיים סביב רשעים יתכלסון למלוא עילה ולקטרג ולהיותו דיין האמת עם כי מטה כלפי הסד הוא דיין מוכה ומחייב וכשיואל'ם בעו'הר חייבים ומוכים על חטאתם מעלה עליה חם הבנים רחל אימנו כללו ח'ו נעשה אותם דיין בה בעלמה די כן מל'ה בגי' אדנ' להראות שהיא האט הסובלת והמרגזת בהכחו' בניה ככאר מצארה נאלו את רידי מעלי פי' גתרעת' על הסתלקו פתרו של לזקיהו מלך יאודה ולמעלה זוגמתו מתם שמתלקין המוחין והכתר עקשה בשעת פגם כנועט חפי' מל'א והיא נשאת כסוד' בקודה בחינת דינין •

הרי פרי זיון עונותינו זדרכינו המקולקלים הנגעים במלכות של עולם וכן כסיל תוגת אהו עונה עלי ואקונה אליכם הוא יעשה למען חילול שמו

השבעתי אתכם בנות ירו שלם אם תוצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני

הנה כס שהשביע השכינה לבנות ירוש' שהם המרכבה תחת הדום רגליו כצריחה שלל לעורר הקץ בלח זמן כנ"ל כן השביעם להודיע לו צערה התדיר ודע שחבה רבא בחלילות וזעמא כצריח' וזו היא המשביע למרכבתה מה תגידו לו והיה ל"ל שתגידו אמנם רצה לרמוז להם כל תאוה להתדבק ולהתייחד בפרצופו עם מ"ה הקדוש וצ"ח חול' אהבה רצה לעלו' לעולם האצילו' אלל דודה יודד נפש וגם שהזהר בסמוך פ' על נשמות הצדיקים עכ"ל להיות המלאכי' הנ"ל האמצעי' להם נוגע הדבר ולא לה' וצבעי' פנים גתורה שקשה אם ר' לא שנה ר' חייא מנ' לוכמ"ס וזה בראשי' רמ"ב וכי מהן קרי' למלכת כנ"ל דאמר חס תמלאו את דודי לא בנות ירוש' אינון כשמתהוין לדיקיא דאינון קרבין למלכת תידי ומודעין ליה בכל יומא עסקי דמטרוניתא ע"כ כמלא שהשבעה זו יצאת מכלל הקודמו' שאותם היו לבנת ירוש' מרכבה דילגה כפי פ' זה של הוהר אבל המלוקט הראשון קאי גם למרכבתא שאפי' שהיא קרובה לו יותר מהם כבר כתב שהם אמצעי'ם ולהם שייך ההשתדלו' והא והא איתא.

מה דודך מרוד הישגה בנשים מה דודך מדוד שכפפה השבעתנו

כל השתדלותה ורוב אהבתה הוא להדביק עצמה עם ב"ן עם סם מ"ה הקדוש בן זוגה ולפי פ' הוהר שהוא העיקר ההצבעה היתה לנשמות הצדיקים והם המנחמים ומכשרים אותה מה דודך כלומר האם הקדוש אבות מבקש' מה תבקש מה דודך כלו' דודיו לך והוא דודך האמיתי בקשר אמין שכן ה' תיבות הראשונות ר"ת יהוד' דוד' ה' היפה בנשים שהיפוי שלך התלוי ביפה נוף מאוס כל הארץ יסוד דיניה קרוב לך הדבר וככל הלשון להצבעתה ממש כצריח' כן יהיה ואחר שהודעתנו כי חול' אהבה עשינו כמו שהשבעתנו זה היה תירונו להודיען שהיא דודי דודים כפולים בעלם ובקשר נעלם ועלום וכל צעריך הוא לפי שעה עד תשלום סנתו וטובת בנין ונשמות הנדחות להעלות כל דבר לקורסו ולא תעלי את בראש עלי באר ענו לה

דודי צח ואדום דגול מרבבה

גורל ונועלת פרצוף אל הכולל בעלמו הכ' מדות חסד ודין ונעשים רחמים ממוזג משא"כ קדם אחד מהמדות ולזה כנויו רחמים שמים הכולל דין ורחמים והנה לא גי' עם ע"ב כו' הוא פשוט ונולדו דידין להורו' רחמיו הרבים זהו אמותו ר"ל בלי שמרים של תערוכת דינון בשאנו עוקים רצונו ית' ולהפך ח' כשעובדים רצונו אז מתגבר במדת הדין היינו את ואדום שבירו' להכריע ולנהוב באיזה מנה מהם כפי חכמתו ורצונו ית' ור"ל לא לי בשבת ואדו' לי בשאר ימו' השבת ע"כ שבאב' עולה עד תקון כו"ר מול עליון דא' ח' בחזרה ומנחה תפלות הרהמים מרבבה ח' ר' אהב בר הכנח מלך ב"ו מעשיפתו ניטר בדם הכא הוא האשוקרתינו אש ואמתא מרבבו' קדם אותה הוא נתון רבבו' קדם ע"כ שכונתו שבהיות כד יכול עמיר וגניו לבני דין אות הוא נתון רבבו' חין מי שיכיר ויסיג בחיזה שעה הוא מתנהג בלחות או באדמיות הכ"ל לא וחדום נפקא מינה שחדרו חדם עצמו כי גם שאפי' נולכת חייבין מלכת שלי' ואין הקב"ה ותרן

ראשו בתם פז קוצותיו תלתלים שחורות בעורב

באן מתחלת הכלה לבחן וליחד העשר כפירות דפרצוף החתן הקדוש מראש' עד שוקים שרגליו בכלל שוקיים נכח והוד וזריח' לידע שכתחילת אצילות ז"ן עשה המאציל העליון דרך ואופן איניקת הנגדיים כפי צורכס וכפי רצונו ית' לפי שעה יהיה באופן שלל יאחזו יותר מדי רק בעלמם

שצריך

הצריך לחיותם עד שת בא עבודתם לזה תקן שיניקתם יהיה מסיגי אשרות רישא דלא שסס אינס יכולים להתגבר מא"כ אם היה יניקתם משערי ראש דנוקסא שמשס יונקיס הדינין דקדושה וזה שאמרנו יניקה ואחיזה אל יעלה על הדעת כמשמע ח"ו כי מי נתן שכור תוך נזירים רק הכונה שלמטה במקומם זה להם אחת סיגים שנידונים מאזירי הקדושה לפרנסתם וזהו סוד הכא רישא כחם פז שהוא זהב מנוחר דיני הקדושה להיותם מלובסים בתוכו נה"י דאימא דמינה דינין מתעוררים ולזה להיות דינין דדמורא קשיח ברישא יולא מסיגים סלהס פרנסת הנגדיים וזהו קוונותיו תחללים ותחללים הוא עשר פעמים אלדים עם האותיות ושחור כבר הקדמנו שמורה על הדינין ש' אלדים דיודין ה' אחוריים דארים וי"ד אותיותיו הרי שחור ולקמן אנאר שבד' פסוקים אלו ראשו כחם פז לחייו כערוגת ידיו גלילי ועמודיו עמודי שס יחדה וכלל הכלה עשר ספירות החתן עיין צפ' סקויו כו' לקמן

עיניו פיונים על אפיקי כוים רוחצות בחרב ישבות על זלאת

עוד הכלה הכלולה מגדת שבהי פראץ דודה אחד סספרה מדת ראשו וקאמר עיניו כיונים אשר סוד העניים הם הארת הדעת מעשר היות דה' חסדים וה' גבורות שכל ה' גימ עין חסדים עין ימין גבורות עין שמאל הרי ב' הארות י' היות גימ' נפ' עין הבולטות מתרין עטרין ומאזירים בעינים ויונים הקדמנו שמורה בכל מקום על אמונת הקב"ה וסכינתיה זה לזה ואגב סכנה קאמרה הכלה הכלולה שהארות אלו המקבלים לתנס לה יתן עיניו ככנס זה הראוי לו אסס כיונים שאינם ממירים בת זוגם ח"ו ועוד נמשכות ובאיות אורות אלו של דעתו הו"ג לכלה הזד דידיה ליתנס ליסודו מוכנים לזווג הקדוש וזהו סוד על אפיקי מים אהס סוד נכח והוד שמהם מי החסדים למלכות וז' זה ויקהל וכל אינון כחלין גדין ונפקין ומתכנסין בתרי מבועין דאקרון נכח והוד ואילין אפיקי מים ולזה צריך מקודס שפוש עיני' אז אהס מכלה הוד דתבונה דינין מתערין מינה שימתקו ויתלכבו במלך ליתן הארות המקבלים מדעתו הארת ה' היות מתוקים למלכות רוחצות נחלב וזהו סוד יסבות על מלאת שפ' הכית שהאין בתוכה ונמ"ס מילואת אכן אלא יהיו שקועות יותר מדאי ולא בולטו' וזוגתו אסס אסס אחד מהס או אס יפתח א' מהס אלא להתקיים כי השפע והדינין צריך סיהת נגדה ובמשקל וכן האר העינים יופים הוא שיוסבו' על מלאת לא בולטות כ"כ כמשע צריבוי סיהיה גורם כייבי כאמן המיותר לבר ולא שקועות שפע בצלמוס דחוק רק חמלעי וכיר מידתו 'ת קו חמלעי אלה ופילקוט יסבות על מלאת כאדם שהוא יושב על הבריכה וממלה ומסקה ע"כ אגס צריך אדם עומד לחלק הבריכה כדי שתהיה כשמה קיצור עינים הם סוד הארת ה' היות דחו' ובנלמנות כיונים ניתנים לה דרך אפיקי מים נו"ה דיד' וקודס נמתקיס עיניו אהס מנ' זה דתיונה ושפע זה הוא במשקל כאבן שקועה נביתה לא בולטו' ולא שוקעת צריבוי האזר הוא היק וזהו יסבות על מלאת כאבן המלואים במדה חמלעיית .

לחיו כערוגות הבשם בגדלות מרקחים שפתותיו שושנים בגומפות כור עובר

סוד לחיים הם חמנה וזינה דרישא לחי עלין זמתתון ג' זכא אח"ע דעשר ספירות דרישא וכל הכלה הכלולה לספר נצאהו שיחוד ח"ו דרישא דידיה אהס לחייו הם דומים לערוגות הנכוסס כי סוד נשם וקראו הכללים המקבלים אז מא' וא' ב' פעמים כלל גימ' בס"ס ודימה הכלה ח"ו דריש' דידיה לכללים שמקבל מא' וא' אהס נשמת המוחין כנודע שהמוחין עצמם הם לעולם נחית נה' סוד ה' דללס והב' מקיפין עליהם חג"ת חב"ד והס כערוגות זה על זה סדרים סדרים .

ודע כלל כי כמו שאין זיוג זון נשפה עד שיקדים להס זוג א"ז א"ז כן על הדרך אין זיוגס תחתון נשפה עד שיקדים זיוג דמכסה ובינה דידיה וכן חו"ב דידיה וא' ע' זיוג זה מקבל אז טיפת המוחין הגאה מלמעלה ונות' לדעת דידיה ומשס ליסודו ליתנס למלכו' בסוד זיוג וזהו שרמו הכלה לחייו אהס חו"ב דרישא דלא הם כערוגת הבשם אהס הכללים שמקבל מא' וא' וכסס שלגול' זיוג א' וא' להוציא אורות אומקרים לזיוג זון ג' כ' צריך שיקדים זיוג חו"ב דידיה לקבל הטיפה העליונה כנ' לחייו זיוג חממה ובינה

וכינה ידיה כערוגו הכסף אלם דא"ו כמדון וזהו מגדלות מרקחים לחייו מזווג לחייו ח'וב ידיה
 הם מגדלים רקח מעשה רוקח אורות לזווג התחתון כמ"ל לעיל בהקמ"ל הנשיקין
 ועוד הקדמונה בהקמ"ו דנשיקין כפ' יאקני ע"א שלעולם הזווג דנשיקין הנעשה תוך פה דאון מב'
 לשונות ידיה שהם היסוד' דנשיקין צריך שיקדים לזווג התחתון שממנו בא להם נח ואורו'
 חו"ג לזה סמך שפתותיו שהם החומה של היסוד' הנ"ל ודרך שם נוטפות האורו' מוד שהם החסודי' כמ"ל
 ואחר שנמתקו גבורות שכלשון ידיה יסוד דנשיקין הרי הם חסודים לזה עשה עיקר מהחסודים נוטפות
 מוד עובר מבחינה לבחינה עד שנעשו נשמות לבני ישראל

קיצור לחיים הם ח'וב ורישא דל"א ודימה הכלה אותם לערוגת הכסף שהם הכללים שמקבל מא"ו
 מקיפי המוחין שכתו שאין זווג לאון עד שיקדים אל א"ו כן צריך שיקדים זווג ח'וב ידיה
 לקבל הטיפה של המוחין ונותנה לדעתו ומשם ליסודו לזה דימה הלחיים לכסף מקיפי זעיר א"ו ועל
 זווג זה דח"ב דריש' מגדלים מיני מרקחים מעשה רוקח לזווג תחתון וגם צריך שיקדים לו הזוג דנשיקין
 והקפתיים הם חומות הלסוגו' שהם היסודו' של זה הזווג ומהם נוטפות האורות כמ"ל שמקבל מזווג
 דנשיקין ועוברין עד שכלים להיות נשמו' לנו ;

ידין גלילי וזהב ממיזלאים בתרשיש מעויעשת שן מעולפתספירים .

הנה סוד ידיים העליונים הם הנוקוס שיס חסך ליניקה דהיינו מסימו' כנודע מסוד נטילת ידיים
 והטע' כי אור דמוחין יולא דרך ציפורני האצבעו' ומשם נחמו' הנגדי' ולכן צריך
 להעלותם עד הראש לחזור אותם אורות שירדו בציפורני' למוחין דל"א ומשם ללחה ועוד צריך
 לכון' לג' כוחות דשם ע"ב ס"ב מ"ה שהם מילוי דמילוי של כל שם מלאה ועל' ג' כוחות לה יתפרד
 הקליפות ע"כ הרי שלגדש מסימו' הידים העליונ' כוחות החי'וכוני' המלכיים לינק מתמלית האור
 מהצפורני' צריך לבוון' לג' רוחות דקדושה שהם כח אומיות דע"ב ס"ב מ"ה אשר צב' ידיים העליונים
 חג"ת ואין נבלה לגדש' רק כוחות הדין של הג' שמות הנו' שהם מילוי דמילוי וכל מילוי הוא דין וכן
 צב"מ חלדי'זה הסוד רמו' ע"אן השכינה שידיו של א"ו גלילי וזהב שלגדש האויבי' גבלים בהם חגי' דיני
 הג' שמות הנו' שהוא המילוי בחינת וזהב דין ידיו גלילי וזהב כנ"ל ונקט גלילי שהוא כמו עיגול כי כן
 סודו לגדש' שלא יכנסו ח"ו גבול הקדושה וכל' בין יעקב ולבן ויקחו חבנים ויעשו ג' כו' ויקרא לו
 יעקב גל' ע"ד ויאמר לבן ליעקב כו' עד הגל הזה כו' אם אני לא אעבור לך את הגל הזה לרעה ע"כ
 הרי להדיא שהגל הוא המחיל' והעיגול המפסיק בין קדש לחול ודייקא שהאומיו' הנשארות מגל' הם
 יל' גלילי והוא שם הקדוש מאימא המכבר והמעל' הקדוש' מידם אם בחולי היה להם אום אחיו' מסימו'
 הצפורנים כנ"ל

מוזולאים בתרשיש תרשיש הם הו' פירקין דחסד וגבור' תרין דלינון שית ונמ"ש בחיקון
 פ' בתרשיש בתרין דרועין שית פירקין ע"כ שמהם נתמלאו הידים שהג' כוחות הנ"ל הם
 צורעות וירדו אורותיהם בבחינת דין לידים לגדש את האויב כמ"ל מעיו עשת שן הנה סוד המעין
 העליונ' הם רחמי' ומ"א בחדר' רבא על פסוק המו מעי לו רחם ארחמנו אמר ה' וזה שכתו
 עשות שן רמו' לרחמי' הנ"ל כי שן כאן מרפ"ל בלעז הלכן יתיר' משאר עשמות מעולפת ספירים רמו'
 על פ' צוף דיד' שמעלפת פ' מלכשת
 כמראה חבן ספיר דמות' כמא ונקט לאון רביס ספיר' לרמו' שכן בכל העולמות שיה ההתלבשות כנודע
 ואחר ממולאים במקו' מלואי' לרמו' שכלת כוחות חלו' הם מילוי דמילוי דג' שמות הנ"ל דוק .
קיצור כסימו' ידיים העליוני' כדי שלא יהיה להם אחיו' מרגשי' אותם הג' כוחות דג' שמות ע"ב סג
 מ"ה והם בחינת דין וזכו ידיו גלילי וזהב לגדש האויב ותיבת לחול ונתמלאו הידים מתרשיש' שהם הו' פירקין דחסד
 חיותם ונ"ל הנשאר הוא המפסיק בין קודש לחול ונתמלאו הידים מתרשיש' שהם הו' פירקין דחסד
 וגבור' מעיו שהם רחמים כמו המו מעי רחם ארחמנו כו' עשת שן הם רחמי' הנ"ל שן לבן מעולפת
 ספירי' היא מלכות המלכשת ל"א מאס ולמע' וסינה בלשון ממולאי' במקו' מלואי' לרמו' למילוי
 המילוי

בשמות דוד

המילוי דג' פוחות המילויים בג' ידים יד הגדולה יד הנצורה יד הרמה שנמשכים ומילוי דמילוי דע"ב
ס"ג מ"ה ממולאים ר"ל מילוי דמילוי דוק

שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פו מראהו כלבנון בחור בארזים .

צפוק ראשו כחם פו התחילה הכלה הכלולה לספר בשכחי החתן ויחד כל עשר ספיות פרצופו
הראשון ראשו כחם פו נגד כתר לחיו וכתבנו שהם נלח והוד וחק על פי שהם דריש' הם
עיקר ואורש לנו"ה דפרצוף ובהיות כבר נכללי בכתר כנודע שראש הם הג' ראשונות עכ"ל הזכיר בפרעות
בח"ו דריש' כי כל עלימו הפרצוף תלוי בהם כנ"ל בטמוך כיוצא קודם לזווג וחס המקבלי הטפה
ונזתה לדעת ומשם נמשך לזווג המטרך ח"כ הרי ג' ראשונות ידיו גלילי כו' חב' ת כנ"ל וכאן שוקיו
זה פירושו שכולל נה"י כזה שוקיו נודע שהם נלח והוד שש הוא ביסוד כי שש גימ' ב' שמות הקדש
מלפ"ץ מלפ"ח ח' ביסוד נסוד וילבטאו שש וח' בת"ת כי גוף וברית חסבינן מד והרי נה"י וטערא
דידיה נכללה ביסודו כנודע ונשלמו עקר דידיה ששיבה ויחידה הכלה הכלולה

מיוסדים על אדני פו נודע שהאדנים הם מלד המלכות ק' אדנים שבהמשך שם אדני ול"ד אותיות
דמילוי מילוחו הם ק' האדנים ובחמה הכלה לרמזו ששוקיו חלו שהם נה"י דידיה הם מוחין
דידה כנודע והם על אדני כלומר יסודות וקיום לאדני למתק דיניה ע"י זיווג אחר נתינת מוחיה ונקט
אדני לרמזו שכן קנה בכל בחינות מלכות ומקבלת ממנו סוד שם ע"ב שהוא הארת הרי"ג תיקוני דא"ח
וט"ו דא"ח הרי"כ וכו' שם ברכות כהנים ואורות חלו ונשפעים לשם אדני ואז נעשית זהב גופו ששמות
חלו גימ' פ"ל כ"ב דדיקנא דא"ח וט"ו דא"ח לאדני ס"ה וכו' גי' פ"ל הנשפעים לה ע"י השוקים נהי דידיה
הרי ששוקיו עמודי שש שהם דידיה הם יסוד וקיום לאדני ששעשה פ"ל בקבלת חורות הנז על ידם
מראהו כלבנון מראה נקרא אספקלריא המאירה וכל תחלות הכלה לדמות החתן לאבא הנקרא לבנון
כנודע ע"כ פ"ל נתיבות חכמה דיליה וכו' המיאים שערי בינה וזה כל תקומה שיהיה בעלה
כסוד אבא כדי שתהיה היא כסוד אימא כמו שעתידים לעלות בבית משיחנו כמורה
בארזים כן נקרא א"ח עלמו ארו כשעולה לאבא אבל היא רמוה שבמקום שהוא נקרא ארו כשעולה
לאבא תעלה היא לאימא ויעשו ז"ן ארזים

קיצור אחר אספר ויחד הכלה כח"ב חב' ת"ל דא"ח כפסוקים דלעיל סימיה פרצופו כאן שוקיו עמודי
שש שהם נה"י שהם מוחין דידיה ויסודותיה קיום פרצופה וזהו על אדני פו שמשפיעים השוקים
הנז לאדני ונעשית פ"ל זהב מפ"ע ע"י תוספת האורות מ"ג דדיקנא דא"ח וט"ו דדיקנא דא"ח הנשפעים
לאדני ס"ה וכו' גימ' פ"ל וכל כוונתה ותקומה שבעלה אספקלריא המאירה מראהו יהיה דומה ללבנון
אבא והיא אז תעלה גם היא לאימא ובמקום שהוא ארו הלבנון כשעלה שם לבדו יהיו השנים ארזים
צעלייתא לאימא בחור שיצא מכלל הבחינות התחתונות הארזים על הבחרות כנודע ויעלה עמה
לארזים זו היא תפילתה בכלל שבה דמלכא עלייתא לאו"ח

חכו מוחתקים וכלל מחמודים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם

אחר סמימה הכלה שחי החתן באתה לפרט שכן חכמה דידיה כי כולם בחכמה עשית כי
הוא סיבת התחלת המיתוקים בהתחברו עם בינה כנודע וחכמה הוא החיך כנודע בינה גרון
ובחכמה זו הוא אורש המיתוקי' תחתוני' בין זווג תחתון דא"ח ז"ן וכל המתוקים תלויים בזווג זה של
חכמה ובינה דריש' וזהו שפרט אחר ששכן ויחידה הכלה כל פרצופו מעלת החכמה תחיה בעלה שבזווגה
תלויים כל המיתוקים וזהו חכו שהוא חכמה ממתיקים שכל המיתוקים תלויים בו וכל מחמדים זו
הקדמה האחת שאין חור ח"ס מתלבש בעשר האצילות ח"כ מתלבש בחכמה וע"י מאיר לעולם
האצילות וזהו סוד כולם בחכמה עשית וזהו קרמו כאן וכלו מחמדים שנקבל חור העצום שכל מחמד
העולמות הוא בחיך היינו חכמה כנ"ל וזה נוכח על המיתוקים זה דודי שעתיד להיות
רעי עאו"ח רעים דלא מתפרדין לנלמין בנות ירושלם מרכבה דילה כנ"ל כמה פעמים והם ובידם תלוי
כל הנז כי הם המעוררים אהבת קב"ה וקניניה כנ"ל

קיצור

קיצור אחר שיחזה וצדקה פרצוף החתן כרע החכמה שהיא מתחקה הכל וע"י מאיר הא"ס לאזילוח כלם בחכמה עשית אלו הם שחיי דודי קעמיד להיות רעי לאלו מתמדין כאז"ל למעוררי' ההנחם ננות ירושלי' מרכבתה דבריהם

אבה חלק דודך היפה בפשים אבה פנה דודך ונבקשנו עמך

וזה היא תשובת ננות ירושל' מרכבתה דידה דבריהם אחר סמך להם שחיי געלה והם המעוררים ההנחם כנ"ל והכי קאמרו לה רלוגינו לעשות ולקיים גזרותיך לילה כיום יאמר דק שחגיד לנו אבה הלך דודך כי הוא נעלם ממנו ואעפ"י שאפשר שנתעורר ההנחם על הכתם לא דמי אילו נודע היה מקום כבודו לשבחו ולעוררו כפי מעלתו אז שכל כוונתנו שיהיה היפה נכחי ע"י שתקבל כוונתו יופי יסודו יפה נוף משום כל הדרך ואם תאמר אין בידך אבה הלך כי גם ממך נעלם נש"הר אבה פנה ממקום למקו' נלתי הסתלקות ממש ונבקשנו עמך שהעיקר שיהיה עמנו כי נשאו קבורה נכספין ונמאך אחרך

דודי ירד לבנו לערוגות הבושם לרעות בגנים וללקום שושנים

ואחר החיפוש נודע לה שדורה ירד לבנו דהיינו שמוכן כמברה להזדווג עמה כי כן היסוד דידה כ"ן בגימ' ע"ה הוא גן שהתן מתעין בו במיתוק גבורותיה ולהוציא נשמות לבניו בני ישראל כי זה הוא עזונו לערובות ערובה נקראת גם יסוד דידה בשעת שניתנים נה ה' חסדי' סגורעים בתוכה ה' מיני ורעונים ונקט לשון רבים כי כן השלימו שכללת לאה נחל בשעת זיווגו כנודע וזווג זה נעשה ע"י המן העול' ומעוררים הזווג והם נקראים בושם שריחם נודף מלמטה אחר זאתם ממלך לרומה וזה הוא ג' לרעו' סבו' כנוי לזוג בגני' לאה ורחל כנ"ל ולקום שושנים הם הנשמו' העטונים תוך קליפת נוגה היוצאים ונאים לזה העולם ע"י זיווג ז'ון כנודע

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים

חס כן שדודי מוכן לירד לבנו לזוג המזוך אני לדודי כי כן הוא הדרך והסוד שדרך שהתעוררות יבא מלך הנוקבא כנודע מהוהר דלח דמי הנשמות היוצאות מהתעוררות תחילה לנשמו' שחאום המתעוררות הזכר ואז דודי לי מיין דברין נגד מיין נוקבין כדי שיבא לרעות שהוא כינוי לזווג כנודע בשושנים לאה בכלל רחל כנ"ל כי זהו שלימות וזווג וכן כוונת נשמת נבגלות זו כוונת כנודע

יפה את רעיתי בהרצה באוה בירושלם אינכה כבדגלות

והוא ישיב אמרו לה אחר שנתבשרה שדודי ירד לבנו דהיינו מוכן לזווג לשפוט רלונה שזה יבוא לה מתוך רתון באמיתות יחודם בבחולת ישרל ולזה הודע לה שבהמשך זמן זה זו דינת או יפה את רעיתי בתרצה שפירשו בספרי אל כהאת רלונה לי דהיינו כשעולה ומזדווגת בעולם האלילות אז היא נאזה בירושלים ר"ו שלם ג' שמות ע"כ דחב"ת ויטע ויבא ויטע שכולם משפיעים צה וזהו סוד כופי רזיה כשמשפיעים בשנת ר"ו הנל של חב"ת עם בחינת ה' המקבל גי' רזיה או איותה כנגדל' שמואלתה מוטל' על כל חיליה כשירד' דבריהם מקוה הדגלי' ארבען כנודע שהם מרכבתה מטע' בראש' לודעים סודו

הסבי עיניך מנגדי שחם הרהיבוגי שערה כעדר העוים שגששו מן הולעד

וזו היא שחמ' יחלמ' למעורריתח' הסבי עיניך מנגדי מרוב אהבת חתן ללכתו הכלולה חס ל' מעלם עצמה ממנו נח לידי עילוף וצער להיותה עדין מחוסרת זמן להתייחד עמה וזהו סוד והוא אדמוני עם יפה עיניו דה"נה בחינת מלכות וזל זהר קדושים ומסאיחות רחומות' דיליה גבה אל' קנ"ה התקדד עינוי לקבליה בגין דאינין שפירין כנלל' אסתר עיניך מנגדי למער' אחרת' מוקדין ליה

זה כלהויה רחומות וברין האהל דוד עלאה שפירא רחמיה דקב"ה ללחצקין יניה אמר דוד פנה אליו וחונני ע"כ וכל זה כל זמן שלא הגיע עת המזר

שערך בעבר העוים כבר הקדמנו שאין לנגידים שום אחיזה באערוותיה ולזה הם אדומות כבוד' דלכ"כ ס"ו היו מעשקטים הטובס מרוב הדינין על זה דימה אערוותיה לעדר העוים שאעפ"י שממן מוכיח עליהם עם כל זה הם יונין טהור שלא היה להם אחיזה כלן אעפ"י שהן קרוינים להם כן זינורות ראשה שהם אערוותיה הם ארגליה יורדות מות למקומם להוציא כלעס מפיהם הם דומים לעדר העוים שגלשו שפי' התרגמו במז' התרגום קרח דהיינו בחלו' אין הם אערוות כלל כי אין להם שום אחיזה מהם וסוד גלעד הוא שם **אבד"ם** גימ' ע"ד ואופיות המתחלפות מליהם הם ג"כ כי הם נשארים כמו שהם הרי גלעד וכו' שאין להם שום אחיזה באורות כינה שהם גלעד כעודע כן אערוותיה דומים לה"

קיצור

מחמת רוב האבת חתן לכלה מחלה פנים הסכי עיצוב מנגדי אגורמים לו לער בראותו חפי עיניה ואין עת דודים היגיעה וסכה אערוותיה זינורות ראשה אדומים לעדר העוים שפיה ס"ד של אחיזה ה"ו דומיה דשים דמין מוכיח עליהם עפ"י הם מין טהור ודומים אערוותיה כלן אינם כלל לענין זה וכלא היא קרחת תרגום גליש ואין שם שום אחיזה דומיה דשם קדוש של בינה ג"ל ע"ד כעודע

שנין בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שבלם מתאימות ושפלה אין בהם .

זה שבחי דמלכא למטרונותא שנין שהם ל"ב צפיתותיה בעדר הרחלים צריך לידע שם במה בחינות אבל שם נקראת הכפירה רחל ה' ע' ט' יסודות **א"ת** ע"כ קס"ו שהוא אחרים דהסיה שנגדס יאה רחל גימטריות שמות הנזכרות ועוד ע"ש שהיא כוללות הד' שמות ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן גימ' דל"כ עם כוללות ד' שמות ופוטע ומילוי גימטריות רחל גם היא בת מעורר בת אימא וזה מלוי ס"ג שהוא ל"א עם ארבע דריבוע גימטריות ר' שהוא כרחל עצמה הכל גימ' רחל ועוד בהסיה מקבלת הגשלה על שהוא יוד הוא עם האהים גימטריות רחל עם כ' בללים הרי ד' בחינות רחל .

מכוח לבנתה שנין בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שם ביוטה נח"ו לין גינה דמלכותא והיה ס"ד שאל' בממה דיה היה חוקק דינין לזה שבה בעלה שנין בעדר הרחלים ששם שאין באום בת"ל מלאו הרחלים שם אחיזה להם כי כולם הם בחינות עליונות אבל שם נקראת רחל כן אין דומים להם שפחית חמה דיה ל"ב נתיבותיה מנוקת מכל מין אחיזה ודין בהיותה ממוקקת על וזג בעלה ודומים לרחלים שעלו מן הרחצה מלונגוס ויפות ואפי' במלכות בידה שהיה יותר ס"ג אין שום חשב ח"ו חמ"י יירי הוא במלכות דאגילות ואפי' שכלה אין בהם כי בלה עושה מרי צר קיימא למינה גלו זרע אמת .

קיצור

מאנה החתן הקדוש ל"ב נתיבות חמת הכלה ובהיותה גינה דמלכותא היה ס"ד אשפי' שם היה דין ואינו אחיזה לזה דימה האתם לעדר הרחליה שהם צמי' אונות של רחל כולם אורות עלונים שאין שם ל"ו שום אחיזה וזכמו האין השלה מן הבהר מנוקת ויפה ואפי' במלכות דיה אין חשב כי יירי במלכות דאגילות ששם מתאימות ואכלה אין בהם כי כל אורותיה של קיימא עשה פרי למטה .

פפלה דוד כ"ן דקתך מבעד לצנחתי .

הבנה . פי' פלה הוא הרמזן חתונה לאנים יוטי הצמיתי בק' בלה זירעת אעט' בק"ל דמין אהימין חלוניותו בי פנימיתו הוא הנשאר נשמו מרימון שהוא ח"ו כן דקתך שהוא מקום מלכו' דממה עם שפלוה זו אינה שייכה זה עפ"י בה נחללת מלכות דרישא דיה ודומה לפלח בראון שיש בו חב' פיות ופנימית והיה ס"ד שהיה כרמזו שום אחיזה נתיבותיה מלכות לזה דימה' אותה לפלח בראון שהוא פנימיתו הוא הח"ל של מעט' מבעד למתק פ"ו לפנים של קיימא אערוותיה בלונגיה והתקן ס"ה על ששם מלכות דרישא דיה הוא כלל הוא ל' פנים חתן הרחצה ממש שאין שם שום אחיזה מבעד ל' מתקן לפנים אערוותיה קיצור

קיצור

שאלה האמון שהוא חיות מעט' וחזוניותו רמון כן רקתו שהוא מקום מלכות דרישא ח"ן
שום חשש אל יניקה גם נהייתה בחינת מלכות ולא היא לפנים ח"ן ראשה כי ח"ן שם
שום חשש כלל

ששים כמה מלכות ושמונים פילגשים ועלמות אין מספר

שבת זה כולל השבחים שנכתבו כלם הם למלכות דלילות הנקראת מערוניתא והנה קודם נבא
לשאים המה מלכות צריך להקדים שנודע שכל עולם כולל ה"ה פרזופים זה ככוללות הכל י"ח
פרעות שכל פרזוף בפני עצמו כולל גם ה"ב בחינות הנוודות פרזופי דעיבור דיניקה ודמוחין הרי שכל
פרזוף מה"ה פרזופין כולל ג' מלכיות מלכות כפרזוף דעיבור דיניקה ומלכות דמוחין או
גלות נמצא שהה"ה פרזופים שכלל עולם כוללים ע"ו מלכיות ג' בחינות הנ"ל ככל ח' וכן ה"ה עולמות
ג' ע"ו ה"ה ס' מלכות והו"ה מה ששייך כאן למערוניתא מלכות דלילות שאים המה מלכות וחת עלית
על כלכה אחת היא יונתי כח"ש למטה

ועשנים פלגשים שמוסר הוא דינין קשים אחוריים של השפחות שחל וזאת הם הגבורות ואחריהן
בלבה ולפה ואחורי או פלגשים שהם אחוריים דאחוריים רק ש"ו הפלגשים הם דינין קשים
וכרחו האבות להדבק בהן כי קשה מיתוקן כקריעת ים סוף וכן מרע"ה שלקח מלכת כוש תקע חרב כינו
לכינה וכן היתה אשת פוטפיר מהן

עוד ועלמות ח"ן מספר הם העלמות איר שכתבנו כמה פעמים שהם נהיכלות מלכות הכריאה והם
מרככתה המשררות ע"ו שיריהן אהבת קב ה' ושיינתיה והם עולם למעלה מאשים ריבוח ח"ן
מספר והאולטס על הכל הוא מלכו' דלילות כי מלכו' היומה בחינת אליל' שורשה עולה מעלה מעלה
ולה ראויים כל השבחים שנכתבו ע"ו החתן כקדוש המזכיר וירע ערכה

קיצור כל פרזוף ופרזוף כולל מג' פרזופים פרזוף דעיבור דיניקה ודמוחין או גלות ונמצא ש"ח
לכל פרזוף ג' מלכיות ח' מכל פרזוף וככל שלם ה' פרזופים הרי ככל עולם ע"ו בחינת
מלכו' ודין כד' עולמות ח"כ' נשלמה השאים מלכות וחלכו' דלילות' אשת חיל עליה נאמר וחת עלית
על כלכה וכן י"ח פלגשים שהם אחוריים דולפה ובלהה וזו אחורי הגביר' החל ולאה רק שקשה מיתוקן
הפגשי' ואכותינו ברחו מהן להיות דינין קשי' ותקיי' ועלמות ח"ן מספר הם המילות שנהיכלו
בוקריה דכריאה המשרר' בגירת' אהבת קב ה' ושיינתיה ומכל נח' או אחת היא יונתי כו'

אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בגות ויאשרוה
מלכות ופלגשים ויהללוה

בבר הקדמתו שרשו דלל ח"ס תופתי לא תאומתי והודיענו כוד נעלם בתק' לאונס לזה החתן
הקדוש אחר שפרט כל בחינותיה שאים המה מלכות כ"ל מגיד כי זה גמר ה' לכינותו
יונתי תאומתי יונתי נאמנו' ותאומתי לא גדול הוא ממנה כי כל איר קדש קדש זה מירי ככל זמן
כמ"ש במאמר כפתח העיר ועיקר בנותיו לעתיד

אכנס כתבנו בסמוך בי השאים מלכו' יוצאים מהשלב פרזופים ונדלו יניקה ושיבור כן ממש רמו סודם
כאן אחת היא יונתי ממני על מלכו' ופרזוף בפנימי ונדלו' ש"ס ממש נקדח' תמתי תאומתי
מלכו' אחת היא לתימה גרמו' בפרזוף דיניקה כי ח"ס העליונה היא המנ' נודע הרי ה"ב פרזופי'
דלילו' ויניקה ושיים כרה היא ליולדתה לרמו' לפרזוף דעיבור כי שם הלידה הרי השלב פרזופי' ממש
הנ"ל לעיל אמהם יוצאות השאים מלכות ודמוחין כאן להדיא ועשרה על ראש כולן ה' יונתי דלילות אחת
היא יונתי

וזהו בנות ויאשרוה קנה אשרי לעולם נבד' זו היא אנה וננות שהם מקצתה ככל עלי באר
פנו לה גם שהיא ארזיה גרער לפי שעה קדו ח"ס ה' לכות ויהי העולה לאור' ועלום
בשר

כתר יתנו לך כנודע עליות מלכות לעמודיך אם ביתה הרי שבה צנות ירושלם ויאשרוה כלשתי שהיא
בכתר לרמוז לה גדול עליותה ומלכות ופלבאים ויהללוה כבר נודע שהכלויה אמרו בזוהר שהוא
שבהא דכלל כי הלל גי' אדני מלכות ו דאצילות המתייחדת עם בעלבר' הללו' וכשפטים להם אורות
או"א י"ה הללויה והם ב' מדברות ומעדי כי קודם שלים ז'ון למקום או"א כמ"א' ובסוד ביום ההוא יהיה
ה' אחד ושמו א' ששם הו"ה אז עתיד להיות יהיה שו"ה עולים למדרגת י"ה ואחר כך תעלה למקומה
האמיתי לכתר נמצא שבין העלמות מלכות ופלבאים ימדירו ירגנו באוב ה' את שיבת ז'ון בינינו שמיחיים
בעליית מלכות לחמה בינה כתר ויאשרוה כתר ויהללוה ז'ון ז"ה וכנ"ל

קיצור מהששים המה מלכות הנ"ל הודע ומגיד החתן הקדוש שאינו בחר רק צנת זוגו מלכות דאצילות
אחת היא יונתי תמתי ורמו הג' פרופוס שמהם יולאים הקאים בחינות של מלכות פרזוף
הפנימי רמוז באחת היא יונתי תמתי ששם היא תמתי תאומתי כמ"א ר"ל אחת היא לאימה רמוז
לפרזוף דיניקה כי היא המנקת ופרזוף דעיבור רמוז באחת היא ליולדתה כי שם מהעיבור יולא הלידה
הרי מקום ילידתה הם' מלכות הנ"ל ומכלם אחת היא יונתי תמתי מלכות דאצילות בת זוגו האמיתי
ועוד מודיעים ליה הכנות שהם מרכבתה כנ"ל שהיא עתידה לעלות לכתר כי שם אורות כתר מלכות לזה
קאמר צנות ויאשרוה כי אשתי כבוד כנודע מלכות ופלבאים ויהללוה לרמוז לה כי קודם עולה עם בעלה
לאו"א וזה רמוז בהללויה הלל אדני המתקשרת עם ז'ה בעלה הללו העולים למקום או"א י"ה הללויה ובין
יאשרוה ויהללוה הגידו עלייתה כמ"ב כנ"ל

מי זאת הנשקפה כמו שחר יפת כלבנה ברה בחמה איומה כנדגלות

הבה נודע כי עיקר הגלות הוא לנחית מלכות דעסיה כי שם תוקף דינין והקליפה וכל זמנתי לה
אלתה ועלייתה במהרה מי זאת והיינו בחינה זו המלכות דעסיה העולה ונכללת בכללות
המלכות לאחר כמות יובלות שלא זה ועבודתה הרי היא נכללת בכללות פרזוף מלכות ועלות גמי בינה
כנודע מי זאת וזאת עולה לבני שאמרנו אברה תקותינו מ"ו אבל עליות חלו עד שתענה נמקומה האמיתי
שם להם גבולים כי אינו בפעם אחת לזה דימה אותה לשחר שהיא מאירה מעט מעט גם רמוז דמיון
שחר בעליותה לבינה כי לזה מלכות יודה כנודע כי שחר נקראת לזה ע"ש זוגא וקדושתה דנברא ועל
זה נא התנ"ח מי זאת הנשקפה כמו שחר משומקי תהומה נחירא רמה . יכה ככנה כינוי זה כל
לכנה הוא במלכות דיצירה . ברה כמה הנה בשם שלבנה היא מלכות דיצירה כן תמה נקראת א"ז דיצירה
כנ"ל שהיא עולה להט להט לזה כינה אותה ללבנה שעולה מעשיה מקום מוסבתה ימים מקום למקום
הלבנה מלכות דיצירה . ברה כמה הנה בשם שלבנה היא מלכות דיצירה כן תמה נקראת א"ז דיצירה
והרי היא עולה מדרגה אחר מדרגה כנ"ל אחר שתחילה עלייתה היתה במלכות דיצירה לבנה אח"כ ענתה
ונתיחה בחמה אז דיצירה עצמו איומה כנדגלות תרגם ואימתה על כל יבתי ארעא כזמן דהלכו
ארבעה עיקסאח במדרא ע"כ ולמעלה סובב לעינינו שאימת מלכות דעסיה הוא העולה במקום שהיתה
כנ"ל יכול כפוכה תחת אויביה להוציא בלעם מפייה תפול עליהם איומה . ופחד איומה כנדגלות כתימה
האומות בזמן דגלי ישראל

קיצור אחמאה על עולם עליית וולכות דעסיה כי בה היה תוקף הגלות והיא עולה עד בינה מי זאת
וזאת למי אבל דומיית השחר מעט מעט ותחילת עלייתה למדרגת מלכת דיצירה הנקראת
לבנה יפה לבנה במקום שהיתה שחרורת בין האויבים ומש' עילה ל"א דיצירה עצמה הנקראת המה
ברה כחמה מלכנה לחמה עד שעולה ונכללת בכללות פרזוף מלכות בארסה וזו איומה כנדגלות
שאימתה מועלת על הכל כשראל כהיות' דגלי מדבר שזון לשבעיו

אל גנת אגוז ירדתי לראות באיבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו דרמונים

ובהביע יתר אסתר אני אקים את סוכת דוד רמוז החתן הקדוש אל גנת אגוז כינוי ליסודה גושט
מתען החתן להוציא נשמות לישראל עמו ירדתי לבדוק אם כבר קליפות האגוז נסתלקו
המסככים אותה והתמלית לראות באיבי הנחל והיינו אם רחוקה היא כבר לזוג הקדוש ולהוציא נשמות
וזה

וזה פריה וזה הכלל עמיה תוך בחינות מלטות העליונות ונחל נקראת יסודם. שנמשך הארתה כמו נחל ומאס יליאה הנשמות וזהו חיבי הנחל לראות הפרחה הגפן כינוי למלכות הטעונה נשמות גפן פוריה. הנלו הרמונים רמון הוא בחי' מט"ט והוא בג' עולמות ניי"ג כנודע וכחן רמון קב"ה הנלו הרמונים אס כבר התחילו לעלות בחינת השלם מלכיות שהם בכלל גלות ביי"ע כנודע כי אס בחינת הרמונים בחינות מט"ט ע"פ השתדלות בעל הבית לקבץ ולעלות בחינות בת זוגה כל א' לתקומה וגם שהכל גלוי לפניו ית"ש דבר זה למדנו מתורתך ארדה נח וארדה נחד טענא ללמוד לנו דרך ארץ שכן שתדל לילה כיום לכל הנ"ל כי בניה גרמו לה העצר אשר עבר בה ואידך להראות לבחינות הנ"ל כל י"ע שכל דעתו עליהן חמתי יגדיל ה' לעשות עם אלה גובה פרצופה ככוללות כל הבחינות כמ"ס הרב זלמה שכל זמן שעדיין בחינת מלכות דעסיה בתוכס אין הוי"ג אסם כי זכח דאריותא ארייותא אחרתי

קיצור וקרוב לפדיון נפשינו כמנו היום תכ' ת מורה אבינו שבשמים ת"ת ישראל קשר האמץ ומשק אהבתו עם ענפי בת זוגו המלכות דבי"ע היורדים אס להול"ח בלענו מפיסם כנודע וזהו אל גנת אגוז ירדתי לכדוק עם כבר עברו ונמחו קליפת האגוז ונשאר הגן שהוא יסודה וך ונקי היכי שתוציא נשמות מעולות לישראל לראות באבי הנחל כינוי ליסודה וקטריה כנפן פוריה איתס בחינות מלכות קידרו למקום בחינות מט"ט הנלו הרמונים כנשמות ביי"ע לעשות כל א' למחייתה האמיתית

לא ידעתי בפשי שגתבי מרכבות עמי נדיב

הוא הדבר דסליק מיניה פדיון השבויים לעילא ותתא בחינות המלכות ונבניה הכעיתים וכן עמידה לומר הכלה הכלולה בלאתה מכבלי ברזל לא ידעתי נפשי שמתני מתמיתה על עצמה על גודל אצלתה ומפלת אונתה וז' דו"ל בילקוט לא ידעתי נפשי שמרני תני ר' חילא משל לבת מלכית שהיתה מלקטת בשפלים שי' אבוליס נחלף המלך עובר והכיר שהיא בתו שלה אוהבו טלה והוא סיבה עמו בקרונין והיו חכמותיה תמהות עליה אהמול היתה מלקטת בשפלים זדוים יכא ובקרונין ע"כ עוד אס כתוב זה מדבר על כנסת ישראל חומרת לז"ה אל תל שמתי אריתני לי כי נפלתי קמתי כשכעה שהייתי בחפץ הקב"ה הוליאני לקוד שכל' כי אשכ בחפץ ה' אור לי וקראה על עצמה לא ידעתי נפשי שמתני ע"כ הרי להדיחא פי' מה שמתכנו מהמר הראשון ברור משל לבת מלכית שהיתה מלקטת כו' וזה היא אומנותה כל ימי גלותה כנודע שלה אוהבו זה מט"ט נחמן בתו המושל בכל אשר לו כי בגבולו הוא סוד הגלות ביי"ע כנודע לסוף ימים כהיום תלית אעלה והוא סיבה עמו בקרונין הוא קמרת מלכותה והיו חכמותיה היינו מוחות החליניות המשבשים עצמן שהיא חכמות' ס"ו שהייתה תוך גבולס וכן היתה מורה להם השכינה והוא סוד עולם אין כאן מקומו אהמול היתה וכו'

ומאמר הב' פאנע הרי ששכינה קראה על נפשה לא ידעתי והוא פמעט שלה הייתי סוגרת שתגיע הקץ לזאת מגוב האריות • מרכבות עמי נדיב וז' זהו חקת מאי התי בת נדיב דא בתו דאברהם ס' וזו היא סיום שבה אחר שמתמיתה על עצמה על עולם הצלתה אגמר מלאכתה שעל ידה נוכח ליאועת ה' אשקעה עצמה תוך החוחים לאלת ניצולי הקודש המוכרחים לעלות לסודם כנודע נעשית עכשיו בגלותינו במהרה מרכבות עמי נדיב בתו של אברהם מלאה חפדי ה' במקום שהיתה מלאה דינים ודיוק הדבר המרכבות שהיו לבחינת מלכות בימי הגלות קצת מהם לשמירתה מהאויבים כנ"ל והמרכבות הנ"ל נקראו עמו ועבדיו כהפך עכשיו הכל לרומים עמו נדיב בחינת אברהם אבינו הנ"ל

קיצור אהמאה השכינה העולה מגלותה לא ידעתי כמעט נתיאשה ולא די אצלתה ועלייתה אלה שהיא זכל מרכבותיה הנקראים עמה כלס נהפכו לחסד בת נדיב א"ל ברחה אברה' עמי נדיב

שובי שובי השולמית שובי שובי וצחח בהך מה תחזו בשולמית כחחולת המחנים

נודע שד' בחינות מלכות הם בכלל הגלות כי גם הלך מלכות דכן דעולם האצילות היא היורדת לבריאה וזהו גלותה כנודע והנה כנגדה הזכיר כאן ד' פעמים אבי אבי אבי אבי כי באותה שעה יש לה דין וזכר שהיא בחינתה וגם אב להיות עלימה של עשר אב' ה' הכל שלום שלום נך ושלום לעוורף שולמית ונאדרף השולמית שלום מי העולמים מתנהג בה ע"כ הרי זכינו שנחתה השכינה ליד

נעכות דוד

ונחזה כי נקט לבין חיזיון בחזן הרואה כי כן כינוי השכינה חזן ג' אדנ' ונקרא' כן ע"ש שד"ר ממנו
 תמיד נוטריקון דחזן ח' בוק' אוג' כזאוק ומתרח מה תחזו כהוא פירוש החזיון הזה ליהד סם מ"ה
 הקדוש עם אדנ' ג' חזן סוד החזיון כחזן מה תחזו בשולמית כדי שתהיה מלאה שלוש מה תחזו לריך
 ליהד המ"ה עם אדנ' וזל התיקונין איהי חזן וקב"ה החוזה חזן אדנ' חוזה כמנין אהוב וצריך ליהדס הרי
 האמור וזל הילקוט טובי טובי כו' ח' ר' בריה ד' שעמים טובי טובי כנגד ד' מלכיות שישראל כנגסם
 ויולאים מתוכס בשלוח האולמית ע"ל לענינינו ולמעלה כנגד הד' מלכיות הנז' אסבלו גזרת הגלות -
 כמחולת המחנים ר"ל במדרש על פ' כמחולת עתיד הקב"ה לעשות ראש הולח לצדיקים לעמיד לבזח
 דמתיב שחו לבכס לחיבה לחולה כתיב ומראים באצבע כי זה אדים אדינו עולם ועד ע"כ ופי' מחול זה הוא
 ההשגה של כל ח' בפרטות כפי מה שטרח בעשר אצבעותיו לידע ולהכיר את קונו כמ"א ומראים באצבע
 זרעו בכחן סוד גדול מה תחזו בשולמית שאחר שנתיהדה בעצלה בעצם ועלתה לנתיחתה כמחול המחול
 אזו ביחודס הגמור מראים הצדיקים באצבע כי זה אהיס' אדנ' דייקא זה אדנ' ולא קאמר זה אפי'
 לרמוז דוקא למו' הנז' כי זה אפי' כנודע אדנ' מלכות ביחודס הגמור אהינו אדנ' ישראל ומי' ויראו את
 חלה' ישראל והכן אס זכית .

קיצור ד' פעמים נזכר כפי סמוק לרמוז כר' בחינות מלכות אסבלו הגלות אגס בחינת אס כן
 דאציות ירדה לכריאה והוא גלותא כנודע טובי להיות שלימה נשאר דכרצוף דמוחין
 וצריך ליהד המלכות ונקראת חזן נוטריקון חבוק וזוג נאוק בשם מ"ה הקדוש מ"ה תחזו ואז הכל שלום
 שלומית לד' מלכיות ובהתייחדה ככוללות בחינת מלכות בארצה אז כמחולת המחנים כמחול שעתיד
 הקב"ה לעשות לצדיקים ומראים באצבע כן נזכה אנו לומר אז כי זה אדנ' אדינו יראו עינינו
 וישמח לבנו במהרה

מה יפ' פעמיך בנעלים בת גדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשש ידי אמן .

קאן מתחיל החתן הקדוש ליהד ולשבת העשר דמלכות פרצוף דידה אחר שכבר עולה למקומה מלאה
 כל טוב מאלל אובייה ומ"א לעיל כפ' טובי על עלית ד' בחינות מלכות ומה ששיבח במט'
 לעיל הוא כוללות והתחיל מעילא לתתא המיני עיניך כו' וכאן דמירי בגאולתה התחיל מתתא לעילא
 מה יפ' פעמיך כו' שהיא העלה מתתא לעילא וגם שיקר השבח הוא לרגליה יורדות מות ופרט כאן כל פרצופה כי עתה היא בכל מיני שלמות
 מא' כ' אס' והנה התחיל החתן לשבת מתתא לעילא .

מה יפ' פעמיך בנעלים והנה נודע שעלם הגלות היה ברגליה יורדות מות כי הם היו החתר סמוכים
 לאובייה ובסוד פרצוף העקבים כי בו היה עיקר הגלות לזה בא החתן לבשר מה יפ' פעמיך
 בנעלים אחר שכבר רחשן רחשתי את רגלי והעלם למקום גבוה במקום שהיו אקועות בעיט .
 וכבר ידעת אסוד נעילת הסנדל של עור ב'הב כי עור סוד משבא דחוייא שהלביש האויב את ח"ה אחר
 שלקח ממנו מלבוש הסודל של נשמו ישראל בסוד הכללים חלוקא דרבנן אהנו מתקנים ע' התורה ומלות
 כנודע ולחיות שבהם עולה מלכות לכינה נאסרו לנו או המנעלים כי היא פשטתן אבל שאר מיני מנעלי'
 מותרים כי מנעלי הקדושה מטע' וסנדל לא נחבטלו רק אחוס של עור אשר עליהם נאמר רגליה יורדו'
 מות ע"כ הרי אפי' חזן מעלי השפינה הם הקליפו כשהיתה נכ יכול מהלבש בהם לצורך הצלת נפשות לזה
 שיבח החתן הקדוש מה יפ' פעמיך נמיפוי כמה הארו' קדושו במקום שהיו מנוכסו ואס יתלבשו עבשו
 יהיה בנעלי' מטע' וסנדל נעל הקדושה וכת קו' שהיתה מלאה דינין בפרט פעמיך עד שהוכיר הרב
 א' שאסוד לירח מתלבו' דעשיה כנודע כל זמן שפיתה מלובש' בתוכס עתה אהרבה בת גדיב אהרה אהינו
 מלאה כל טוב וחמדי ה'

חמוקי ירכיך כמו חלאים פירוש חמוקי נסתר ונכסה וכמו דודי חמק עבר וסודו מוכן שדכתייה נו' ה'
 שבהן היה תוכף הגלו' חמוקי ירכיך נסתרו ונכסו מהאצרי' ועלו למקומ' מ' לא' כל טוב שפע

רב וברכ' ה' ס' יורו הניצולות שהיו בידם ונתקיר' אני אמית ואחיה אני אמית בשכנתי כי קן הוליא
 מהם עד סוף ניצוץ האחרון ונשאלו פברי' מתיש כדודע ונתמלאה ירושל' מחרבנה של צור'
 כמו חללים פ' כמו חוליות הכור שהוא מה שמולאים מתוכו כשחופרים אותו אין הכור מתמלא מחוליות
 כמו חללים דקאי לחמוקי ולא מביא שנסתרו ועלו למקומם לא שחריקו הכור מכל וכל דומיא דחליית
 הכור שחופרים מעמקים גדולים אותם למעלה פן עשתה השכינה לאדם בליעל שהתחילה לחפור צעור
 בניה תנו עוז ללהים והעלה כל חיותם דומית דחוליית הכור וכל זה היה מעשה ידי אומן דלמלא
 סיוע הקב"ה היתה פעולה זאת קשה עד מות כי אחיות מומן השכינה בניצולו' שנשאלו דבוקי' בשבירת
 הכלי' והם כלם נשמו מלב' אות' אנפלו מחטא א"ה כמה נשמות גדולות ועלמות בידם והיה לריך ופות רב
 זעזום לעקרים מידם רק שמלכותו בכל מלאה ואהבה מקלקלת השורה בניה הנעימים להנהתם ולטובתם
 ולקיים שבעת האבות חשב מחשבות של רחמנות לכלתי ידת ממנו נדח
קיצור כאל התחיל החתן הקדוש לבצח וליחד פרופא מתתא לעילא מה יפו פעמין ובסמוך לעיל
 התחיל מעילא לתתא כי פאן מיירי בגאולתה קמ"ס טובי טובי כו' ולזה התחיל מתתא לעילא
 כי היא העולה וגם שיקר שבה לרבליה יורדות מות לזה התחיל מה יפו פעמין שנמקום שהיו שקועי'
 תוך הטיע מה יפו פעמין בנעלים שרחלן מכל מיני עומאה וכל ללבוש מעלי הקדושה מעט' וסבד'
 ובמקום שהיתה מלאה דימין עבשו בת נדיב בת אברהם אבינו מלאה חסדי ח'
 וירכותיה שהיו סובלות תוקף הגלות ובסוד גיד הכנה חמוקי יריך נסתרו וכנסו מהסוגם עלו מלאות
 כל עוב ממה שהריקו הנורות כשברים כמו חללים שפיראזו כחוליות הכור וכל זה בעור בעל הרחמים
 סיוע קב"ה מעשה ידי אומן -

סדרך הגן הסהר אל יחסר המוג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים
 בשו בי טובי השולמית כתבנו שרומנו לפדיון ועלית ד' בחינות מלכות ומאס וליך מתחיל החתן
 הקדוש לבצח וליחד פרופא מתתא לעילא כ"רואי כי נהס
 היה תוקף הגלות כדודע רבליה יורדות מות כנ"ל והנה אחר שציב רבליה וירכותיה נקט שרך שהוא
 טיבור שהוא הקדמנו שתחילת עלייתה אחר שמת' יחדת עם בעלה הוא למקום אימא כנ"ל כמה פעמים וסוד
 שהוא כינוי לבינה עתיד להיות עבדריך שרך בעלייתך סם למקומה ואז יהיה זוגינו תדירי כאל ח'וא
 וזה אגן הסהר שכן נקראת מלכות ע"ס שבעת הזוג כל היכלותיה כאגן זה בסניבותיה והיא
 בקודה באמצע וזהו סוד אגן הסהר הרי שהגיד לה שעתידה לעלות במקום בינה הנקרא טיבור ונעשית
 טיבורה שרך וסם יהיה זוגה תמיד אגן הסהר המורה לעת זוגה לזה סמך חכף א' יחסר המוג
 וזה המוג אקר אני מגיד לך הוא באופן של יחסר המוג כי זה תכלית הזוג לזוג ולמתק הגבורות
 והגם שזו כבר נמתקה ונראה שהזוג אינו כל' להוליא נשמות לא למיתוק גבורות דע כי אין הדברים
 בשלימות עד הלא השביעי וכן מאס ואיך והדברים עתיקין אין כלן מקומם ואם תעיון גם העמק בדית
 מנוחה סם מתגאהו בערך ערמת חטים רל' בליקוט מה הקנה הוה מתמרת ועולה
 ושיבולת נראש הקנה שהוא הקס מתגאה ואומר בשבילי נורשה שדה חמרה הקיבולת הרי הגוין מוכיח
 כשכאחה מכניסים את הקס לאור זורין את המוץ לרוח ומכניס את החטים לאור ע"כ וראיתה בעין
 הסבל המאל הנובע לשכינה וכן תק ליפות בגלותה שהם הקנה היינו הקס מתמרת ועולה ומתגא'
 ואומר ששכינה נכראו העולמות ואהם ח"ו העיקר וזהו סברת השוטים מלך וכן וקמיל והשכינה אומרת
 למחד הגוין מופיה הקס נשרף כח ה' שהיך אש אוכלה וזורה את המוץ לרוח שלא יסאר כהם שרש
 וענף ומכניס את החטים לאור במאי דעסיקנן הכא גאולת ועליית השכינה לאור החיים שהוא
 באצילות

סוגה בשושנים אל רל' אפי' כסוגה שהו' גדר אל שאננים לא יפרצו בה פרצות ע"כ ומוכן שבעלייתה
 אין לריך לה יותר שמירה כמ"ס לעיל ששים גבורים מצביבה קהם ס' לרופי ליים המסגנים
 ואומרי'

בשמת דוד

תאמרם אותה חבל בגאולה דוקא מפני הכבוד כי אין מלך בלי חילולת ואז סוגה דידה דהיינו המסבב
אותה חילולתיה סביב לה מעתה ועד עולם

קיצור כמה יפו פעמין החתן הקדוש שבחי הכלה על מה שעמידה לעלות למקום גבוה וכן
בא לכבוד העיבור שררץ והוא כינוי לכינה טיבור זה שהוא נוקס כינה עלמא סתימא עתיד
להיו' סלך שררץ טיבורך ואם עמיד להיו' וווגינו תדיר אגן הסהר שהם היכנותיה ומסבבי אותה נומן
הווב לזה סמך א יחסר המוג ציווגינו א יחסר ללא פסיק כלא' וא ובהיות שהנגדיים משבחים
עלמן שבבילס נכרח העול' ושאחריתם השקט ואולה בא משל רז'ל שהקש והתנן מתגלי' כו' והשיבולת
שהיא השכינה אומר' למחר הגורן מוכית שקץ נשרף והמוץ נזרה לרוח והחיתים לאזר החיים מקום
עלייתה בל'ילו' ובהיו' שהקץ והתנן נמחו ונאכזו אין עוד כלן לרין ש'מיר' רק מפני הכבוד סוג' כגדר
של שאני' יופי וכבוד הכה' ע' חילולתיה

שני שדיך בשני עופרים תאומי צביה .

השרייה מורים כלן שפע רב של השכינה בגאולתה ודימה אותן לשני עופרים נמ"ס רז'ל דרך צביה
להיו' יולד תאומים שניהם שווים ודרסוהו על נושא וזהרין וכן בא לרמוז ששע השוה דממעט
בעלייתה לארצה אין קם שמה' והכל נידון ימין שפע רחמים ושלוס כשני עופרים שהם שווים וסקולים
להיות כי היא אז נמדרגת בעלה ואל ובר' בראשית ת' ח' אמתא כד אהתברת בעענה התקריח' ע"ש בענה
איש אשה חיהו צבי ואחיה צביה ע"כ ונכאן מיירי כשהם במקום ח'וא כמפורש וכן מתפרדין
לעלמין והיא נמדרגת בעלה וזהו טעם למה שני שדיך כשני עופרים שפע שוה להיותה למעלה ביחו' בעל'
שוים במקום ח'וא חיהו צבי ואחיה צביה כתאומים שהם שווים וקניטס זה כזה

צוארך כמגדל השן עינה ברפות בחשבון על שער בת רבים אסף כמגדל חלבון
ציפיה פני דב'שק' .

הנה צואר הקומנו שהוא כינוי לכינה ע"ש כינה דא' ח' שהיא בלוארה כתר לא' וא כנודע ומתם כאן
החתן הקדוש עלייתה לכינה צואר גם שכינה דא' ח' תהיה כמרה דומיה שהיא היום לחימא
וזה צוארך צואר זה יהיה סלךכי עולה עם בעלה לא' ח' ובינה לא' ח' נעשה כתר להם ומבאר לה
החתן שזה עליה בלי ירידה ח'וא לא בחזוק כהן של פיל וכל' בונן המורה חסד עיניך ברכות בחשבון
מלבד מה שפירשו בזה של ידי חשבונות וגמט' מתקנים עיני השכינה שהם התרין עטרין דחסד
וגבורה כמפורש לעיל וא' תעשה גם מגיד לעתיד שהוא עיקר כונתו שעינים לו' שהיא מקבלת
אז התרין עטרין שהיו למתק גבורותיה לעתיד יהיו ברכות משפיעות ומתאבות שפע טל לעולמות כל
חד וחד דקא' חזי ליה גסם ריבוי השפע גורם כיבוי הנר לזה לרין שפע התרין עטרין יודע שהם עניה
כנ' ל כסם הרב אל שתיהה מחלקת אותם בחשבון חלק כחלק יאכלו על שער בת רבים שער
היינו תר' ע'א כן נקראת מלכות ביום ש"ק כמ"ש. בכונת אל אדון שמכשאוט אדני שהיא בחול בשבת
מתמלאת ונעשית ארנ' בנילוי תרע"א זה רמז לה כשפעה וגודל מוסבה בגאולתה יהיה למעלה ממה
שהוא היום ביום ש"ק שהיא נקראת שער תרע"א או היא על שער בת רבים כי כן נקראת כסאי' בפרק
ביאוריה ומתקין אותה ח'וא כמ"ש ויבן ה' אד"ס כו' כי כלם תלויין אז בה כי היא המשפעת לכלם .
אסף כמגדל חלבון ילקוט ח'ר שמעון סלל הלצבות שמחות בו דמתי יפה נוף מאש כל הארץ ע"כ
הודיענו סוד ה' לעתיד כמלי דמיקבא ופירש לבנון ל' בונן פשוטה היא בחינת חימא ונודע
שלב כינוי למלכות לב השמים והגיד לנו ר"ש כי לב שהיא מלכות העתידה לעלות ולהיות תמים במקום
חימא נון פשוטה לב' נון או אסף שהיא לשלם עיקר הדין כנודע חפי' בנחינות עליונות כ"ס בנלכות או
בגאולתה עתיד להיות כמגדל חלבון סלל' הלצבות שהן שאר בחינות מלכות שמחות בה ומקבלים ממנה
גומחת מיתוקה ורוב אופעה וזה בא מיעה נוף שהיא יסוד ידיה מאש כל הארץ שמימיהם התדיר כל' ח'וא
דמקומם כבוד יהיה ה' אחד ט' יאל מאש לכל הארץ לאתווי ענפיה בחינות המלכות ולא מעשיא
שמשיע

השמיע ומשמחת עד סוף כל בחינותיה שהם כלם קיושה גמורה לא שבס חלקי סוריה שהיא דמסק
 היותר קרובה לירושלים שיצאה מכלל ח"ל וכלל ח"י לא נכנס כמ"ס הרמב"ם אל עתה בגלותה וקרו' לה
 לופה להכליעה ולהכנס' תחת וכלל ח"י וכמ"ס ר"ל עתידה ירושלם להיות מתרחבת בכל ארצה עד שתה'
 מגעת לשער דמסק וגליות צרות וניחוחות תחתיה לקיים דמסק מנוחתו וקאי בגליות מנוחת בגליות
 מ"ס בפירושו

קצור לוארך שהיא הכינה ע"ס כינה דח"א שהוא בלוארו כב יכול עתיד להיות לוארך דהיינו כתר
 לה כמו שהוא היום כתר לאימא ועליה זו תהיה קיימת וחוקה כסן הפיל וגוונל בלובן חסד
 דאימא כי יורשת מקומה והעטרין דחסד וגבורה שהיא מקבלת אז שהם תרין עיניה שמקידס היו ממתק'
 גבורותיה יהיו ככרבות מוסכות שפע על לכל בחינות התחונות חלק כחלק של יזיק הרבוי וגם עליה
 תהיה למעלה ממה שהיא עתה בשבת שסם אדני' נותמלאת ונעשית תר"ע היינו שער וזהו על שער
 מעלתה אז למעלה משער של שבת כי כלם תלויין אז בס בת רביס גס דינון דחוטמא דילה שהן
 היותר חוקין יהיו אז כמגדל הלבוץ לאימא לב' נון מלכות לב העתידה לעלות לבתינת אימא נון פסוע
 ואז בחינות אחר מלכות כולם שמחות בה כמ"ס רב"י שמחת ונשפעת לכלם ברוב שפע על לחלק
 סוריה ג"כ מכליע תוך גבול ארץ ישראל

ראשך עליך פברמל ורלת ראשך כאדגמן מלך אסיר ברהטים.

כאן חתם החתן הקדוש האמור לעיל בשבחי כרצופה שהיא למעלה מכל המ' מלכות וסווגה תהיה
 עליון עמו ותדיר ואל בתיקונין קמ"ג ראשך עליך ככרמל רישא דילך על כלהו חיילין סלקין על
 ששים המה מלכות כו' עוד ראשך עליך ככרמל כמה מתקנא רישך בתיפילין דאיהו פאר על ראשך ור' לועז
 תליין המה סטרא ננה דהוו אחרות בעורב הא אינון ירוקין ככרמל ומה דהות בגלותא דלת תפלה לעני
 כאן אתמר כך ורלת ראשך ארגמן ע"כ הרי מה שכתבנו לעיל על ששים המה מלכות ומנוכל בהבחר ה'
 בצותה בחינה שהיתה יורדת משלם האצילות שהיא משס ב"ן כנודע וידעת שהמוחין הוא כדי שתשתלם
 כפרצופה הפנימי מוכנת לזווג כי בלתי פרצוף זה אין זווג להוציא נשמות כנודע והרי המתמרים
 מוכניס הראשון רישא דילך על כולהו חיילים ששים המה מלכות וסב' המצבת מוחותיה תמיד אכן פי'
 ומה דהות בגלותא דלת כאן אתמר כך דלת ראשך כארגמן ופי' סס ארגמן מיכל רפל גבריאל נוריאל
 חיילין קדישין דכר חתן דאיהו משא ייתי להנארה לסיהרא איהי התקטטא בשער זה דילה מתקנא
 כאג תיקונין כו' וסיים בההוא זמנא משתכלים שנושא וסיהרא כחדא כו' הרי שלימו' זווגה דשכין ורעננ'
 ככרמל וכמ"ס שס מה דהוו אחרות בעורב הא אינון ירוקין ככרמל הרי שהמוחין יהיו תמניין אחרות
 עליונים ונעלמים וזהו סוד סוף פסוק מלך אסור ברהטים ואל סס אינון ד' רהטי מוחא ד' כתי לתכלין
 דאינון כ"א אזכרו' בראש וכן דיד וסליקו לחושבן אהיה אהיה מב' אזכרו' הוא אסור ברהטים ע"כ הרי
 סוד מלך שהוא החתן הקדוש עתיד להיות אסור בקשר של קיימא בקשר ח"א עס כלתו וזה ברהטים כד'
 רהטי מוחא ותפלין מלאי' מוחין שלמים וכוונג דלא מתפרדין לעלמין

קיצור כוללו שבחי הכלה הכלולה ראשך עליך ככרמל אראשה סליקת על כל ס' מלכות ומה דהוה
 שחורו' בעורב אינון ירוקין ורעננין ככרמל ומה דהוה דלת בגלותא ראשך עליך ככרמל
 שאייה מתקטעת בשערה דילה כ"ג תיקונין ובההוא זמנא כסיהרא שמשא כסיהרא שהוא זוג דפניס
 רחמים פסועים במקום ח"א ויאחדו תמנידי שהמך אסור בקשר של קיימא עס כלתו עז המצבת המוחין
 התמדיים ד' רהטי דמוחא ברהטים.

מה יפית זכה בעמית אהבה בתענוגים

זה סיוס כחי החתן לכלה ותשלום כרצופה מה יפית ומה נעמת כמה נאה ומקובל כשיתקיימו כל
 השניים שנשכחו בציאת הגול ועליית מלכו' למקום האמיתי שאז קונה היה שמו ממש שם ג"ה
 הקדוש

גשנות דוד

הקדוש דכחדא שריין כח"ו ובמקומם וכמ"ס רז"ל ה' אמה א תקרי אמה אה וכן בזהר מרומה רז"ל
דעמא עילאה מ"ו עמא תתאה מ"ה ותניין א תקרי מה אה אמה בגין דכל דרגין עילאין באשלמתייהון
הכא אינון כו' ונדע דשלימות ח"ת מ"ה אה אמה אדרין שכל ספירה יהיה בשלימות אינון אה לעמיד
ואו נקראת היא אמה ממא אכוללת כל העשר בשלמות ובכללות עשר ואז עלית על כלל מלאה ממא
ברחין לגמרי על זה מאבחתה בעלה מה יפית בקניית אמי מ"ה בקריה ויתייחודו הב' שמת מ"ה דידך
זמ"ה דידך מה יפית ומה נעמת סוד זווג הבנייני ובמקום גבוה אל ח"ו אהיא מרג אה כאימא ברותא
לזה רמז לה וסינה במה השני ומה נעמת כנדע שכל נועם מבינה ומה הרחשן אהיא המ"ה דידך נק'
יפית ע"ס יפה נוף יסוד דידך המחבר הב' מ"ה הנזכרים אלא יבעל פועלתו רגע דלא מתפרדין לעלמין
אהבה בתענוגים הרי להדיא ארמו לה כל הנזכר זווג אהא אס מייירי כל הנזכר נקרא אהבה כי אהבת
תמידית רש"י אהובים גס רמז לזווג העליון דנשיקין והם כפולים בגד ד' אותיות אהבה עיינבהקמ'
הנשיקין בש' יסקני ותכין

וסיים החתן וחתם הדברים דמיירי אכתי כלה אן כלס לעמיד כביעלה למקום ח"ו ורמזו בתענוגים
ז"ל וזהר לאמר ההוא יומא הילולא דמלכא במערוניתא חדוותא דח"ו חדוותא דעילאין ותתאין
חדוותא דמלכא כולה חדאן ע"ד כתוב וקראת לבנת עונג מאי עונג עונג לא אשתכח אה לעינא באתר
דקדש עילאה ארי כד"ה אז תתענג על ה" והאי יומא הילולא הוא דמלכא אשתער ביהוא עטרא עונג
הה"ד וק"ח לבנת עונג ע"כ הרי פירש עונג לא אשתכח אה לעילא באתר בקודש עילאה אהא מקום
דח"ו כנדע והרי אידך רמז החתן הקדוש בתיבת תענוגים כי כל הנזכר מה יפית ומה נעמת
בהגיע תור שיתחברו הב' מ"ה הקראים דידך ודידה כל' ויהיו בתיבתה אהבה פח"ו אה כביעלה
למקום העונג תענוגי ח"ו כמ"ס המחמר ועונג לא אשתכח אה לעילא באתר דקודש

קיצור תשלום שבתים ופרזופה לומן שיעלו לא"ו ותקנה השכינה אס בעלה ה' אמה מ"ה יפית
ביופי יסודו ק"י נעמו כל י"ו יפיה ומה נעמת בהיותן במקום הנועם בינה עילאה ואז אהבתינו
כח"ו דלא מתפרדין לעלמין ובמקום התענוגים דלא אשתכח אה תמן אהבה בתענוגים וביחוד הב' מ"ה
דידי ודיך מה יפית ומה נעמת זווג פנימי דרוחא ברוחא בתיבת אס מ"ה כנדע

זאת קומתה דמתח לתמר ושדיה לאשכולות

דאחר שהאליס החתן שבו כל פרזופה לעמיד בעלייתם לא"ו ומתוהם עמידין להיות כחדא שריין
ז"ל מתפרדין לעלמין דימה כל קומתה לתמר שהוא הקל לרמזו הסוד הנזכר אהי" עמו ביחו'
גמור לילה כיוכ ובסוד א"י אה מקומו והנה צריך שתרע בגרגיר התמר יס רמז נעלם הרמז
לדבר ונוקבא ביחוד גמור בגרגיר עלמו סדק וחורך והוא סוד לדיק בתמר יפיר אה עמיד להיות הדיק
יסוד עולם ביתוד שכינתו בתמר אהי אפסך להפריד הרמז הנזכר כלל ובמקום דקל נקט תמר לרמזו ארמו
הסוד הוא בתמר בגרגיר הפרי ואז ע"י יחודה התדיר עמידין להשפיע לעולמות באשכולות כסוד
מוחין להס כי כן אשכולו נק' נלח והוד מוחין לתחונים בהיותה במקום גבוה וכזווג תמידי
קיצור אחר אסיים לספר בשבח פרזופה דימה אותה לתמר כי כן נמלא בגרגיר-אלו סוד נעלם
המורה יחוד הגמור אל זכר ונקבה אורך וסדק ואז כביוכה לזה וסדק אהוא רמז להשפעתה
ימן מוחין לעולמות נלח הוד לידה דרך כל המוחין כי כן נקראים אשכולות נ"ה

אמרת אעלה בתמר אותה בסגמינו ויהיו בא שדיה באשכולות הגפן וריח אפך

פתוחים

ז"ל חשקת אהבת החתן לזרז ולהקדים בשמחת כלתה אחר אמרתי לרמזו בפתיחת דבריו שכל
תאוותו להדיק עצמו עמה כי כל אמירה היא בחלכות וכן כל לאמר מלך הנוקבא ותמס
לשונה לנכות לה אהוא תאון אחריה לגמרי כרזונה מוסכני אחרין והוא אחריה וכל תאוותה אעלה
בתמר

כתמר וזת קומתך דמתה לתמר עם סוד הגדול של הגרביר הסמוך לעיל ואל יאל אים ממקומו יתיר
 תדיר ונעלם. אהבה בסכניו כנסניו הוא שם קדוש הכולל השעור קומה בלתי קומה שהוא גימ'
 רכ"ו ד' שמות ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן גימ' רל"ב עם ד' כוללים גי' רל"ו סכניו וזהו סוד השעור קומה ר"ל
 כל מה שתופקים כללות ד' שמות אלו והוא שם סכניו. והכונה כאן שאחר שתשלה חלכות ותהיה
 בסנה תמר כנ"ל אז החתן יאחזו ע"י זדיק דרבו להתיחד עמה כל ישעור קומתה בלימות ד' שמות הנ"ל
 ויתחילו כשזבוע שמחות בד' שמות שלה קומה בקומה הרי סוד אהבה בסכניו ד' שמות ע"ב ס"ב מ"ה
 ב"ן ד"ון כנ"ל שפשוטו הוא ענפי התמה וכן הוא האמת אם היות ד' שמות אלו של עולם האצילות יש
 שרשים לשרשים והדברים שתיקין אין כאן מקומו וזו ויהיו נא שדיך שהוא רומז על אופעה
 לשלמות כשכלות הגבין שהיא בינה והרי היא במקומה בלחותו זמן וזומה לה אך צריך לדקדק
 האי נא מאי בני הכל כי פי המדבר הוא החתן המודיע לה היכנתו ועולם אהבתו ואחר שהיא עלמה
 למקום גבוה כל אימא מה זו הנקשה ויהיונא שדיך היא הנשמת שכבר ידעת בהקדמת הרב זלמה
 מהו סוד המ"ן ולמאי אצטרף כי להיות כל עלול חוץ ומתאזה תמיד לעלות לעילתו אין דעתו בתחתונים
 ולזה צריך התעוררות מכל תחתון לעליון לזה מחכה החתן פני הכלה כי בראות עמיה בתכלית העונב
 אל נא תשכח העולמות אחר באתה משם רק יהיו נא שדיך כשכלות הגבין כפי שהיתה אימא שהיא
 האשכול מרמז עלינו ואמים לא וכו בעניו כנודע וריח אשך נודע שחוקף הדינין הן מן האשך
 נמ"ש אשך ה' ומכ"ש בתכלות ה' אצטרף אש אכילה לזה שבחה ושאלה ממנה ויהיו נא שדיך כנ"ל וכן
 תשיע לעולמות לעתיד מריח אשך כי נחשב אותו שפע או תפוחים שהם נחם הוד ע"ש שמקבלים
 מחב"ת העצים מוחין בכל מקום כנודע

קיצור כל חקת החסן הקדוש לזרו עליו נמצות שמחת כלתו ולהראות תלותו להתיב עמה תפס
 לצונה אמרתי שכל אמירה בתכלות הגם שהוא שפת יתר כי מי יתן ויגיע עת התור לעלות
 כתמר שדנדק ביהוד עולם הרמז בגרביר התמר וזו האחוה בשעור קומתך ד' שמות הקדש ע"ב ס"ב
 מ"ה ב"ן העולים בסכניו והם ענפי התמר כי האמת עם כל האחות שדודש למעלה עליון ונעלם ומחלה
 פני הכלה כי אש שתרמה עלמה מלאה כל טוב אל תשכח להשיע לתחתונים בהיות מידת כל מדה
 להתדבק בעליון אוראו חלה תהיה כאימא לבני דידן הנקראת אשכול אמרית אשך תשיע להם שפוע
 כשפע תפוחים נחם זהו מוחין לתחתונים

וחכך פיין הטוב מולך לדודי למשרים דובב שפתי ישנים

ואלו דברי החתן הקדוש האחרונים והקשה בוזהר אין שייך לומר לדודי ואל וחכך כיון הטוב האי
 קרא לכ"י אתמר וכתובתה אתמר אי הכי מאן הוא דמשבח לה כהאי אי קב"ה מהו הולך לדוד
 אזי מבטי ליה חלה ודאי קב"ה תשבח לה לכ"י וחכך כיון הטוב יין הטוב דמטרא כמה דהיא קא
 משבחת ליה חנו ממתקים ע"כ הרי שהוא עדיין סוף דבר של החתן ונכחו לפירושו אך נבין קודם כונתי
 הוזהר אין שייך לומר לדודי אי קב"ה הוא המדבר ותיירץ וחכך כיון הטוב הולך לדודי ר"ל כדרכך משבחת
 לי חנו ממתקים כן כונתי לבחך לה בהיה מדה עמה וזה סודה שכשם שאין סוס זוג נעצית כאן עד
 שיוזוגו קודם א"ל ויתנו להם המוחין כן משם אין זוגה נעשה ג"כ עד שיוזוגו וכו' של זון לקבל
 טיפת המוחין של או' ונתינת לדעת אל ומשם יורדת ומזווגים זון במקומם וידעת שחך הונו כינוי
 לחמה וכן שבחה הכלה לחתן חנו ממתקים שמשם באים כל מתוקים התחתונים שאלמלא זוג זה
 דחמה דרישא דל' לא היה זוג תחתון שהוא מיתוק הדינין כנודע זו היא שכת מתן לכלה זוג זה
 אשכחני שהוא עיקר זיווג תחתון חנו ממתקים זה לא נעשה מח' וב' שלי לבד אלא שכשם שצריך שיוזוגו
 לקבל הטיפה ונתנסה לרעתי כן את משם צריך שתעשה פעולה זו זוג דחמה דידך כנ"ל הרי וחכך שהיא
 חמה דרישא דיהה היא כיון הטוב יינא דמטרא ההוא באימא כנ"ל כאורך כפ' יסקני וזו עתיבה
 להי' קוה לאימא עוב כשם שזוג תחתון תלוי בווגה כדי שיתן לנו המוחין כן זוג חמה וכניה דידך
 הם דומייתה

וחכך

גשמת דוד

וחקר כיון הטוב הולך לדודי כבר מפורש שהם גם זכרי המתן בדרך שהיא צמחה אותם חיבו ממתקים למתרים כן נקראים הגבור' ישרים תשפטו בני הדם שמיתוקם בה למטה מאורס זווג דמו' דרישא הנ' דובב שפתי ישנים שכל עוד שאין זווג זה נעשה פרזופי ז' ו'ן נדונים כי אם י' חדל שאין להם מוחין והסתלקותם נקרא סינה וגם שאינם יכולים להזדווג כי תלויין הם בזווג עליון הנ' .

קיצור בדרך שהכלה שבת לחתן חכו ממתקים שהוא חכמה דרישא כי בנתי זווג לקבל טיפת המוחין לא היה אום מיתוק למטה חכו ממתקים כן עד' משמחה וחכך כיון דטוב שאת שזה לבי' בדבר זה שסם יין הטוב שכסם שהעוב תמן תלוי בזווגה עם אבא כן תלוי בזווג חכמה דרך שאין זה תלוי בי לבד ואני משכך באותו דבר עלמו חכו ממתקים הולך לדודי בדרך שצמחתי וממנו יוצא מיתו' הגבור' למתרים כן נקראים ועל זווג זה גרמו דובב שפתי ישנים מי שאין לו מוחין נידון ליסך ואלו תלויין בזווג הנ' גם כי הם ישנים מהזווג שאין בהם פעולה למטה עד שיזדווג' חו' צ' דרישא דידהו כנ' .

אני לדודי ועלי תשוקתו .

ער באן היו היכוחים של חתן וכלה הכלולה רובם לעתיד אמתו יבא עת דודים יחדיו ידבקו אחי' ולא יתפרדו וכן התחילה השלינה ללדד' איזה דרך תשכון חור לקיוט כל הנ' רחמנא ליבא בני לב השמים עליה דלית בה ירידה הדור' א' ארעא והדר' א' פירי קב' ה' תבע ביקריה הרופא לשבורי ונהורא עמיה שרי והכה דרך יסוד הזווג ההגון לרף סיהיה התעוררות מלדה ולזו יוצאות קמו' ההגונות לזה פתח לרשועתה אני לדוד כי כן הדרך והסוד היכי דתהוי הוא עלי תשוקתו חפציה בה שאין עיפה יורדת מלמעלה אח' כ' תרין טפיים עולים מלמטה ורמזה סוד הזווג המבוקש ממנה בר' ת' אל אני לדודי ועלי תשוקתו שהם אותיות ל' ות' וידעת אסוד ת' היא לעולם יסוד ידיה בחינה אחרונה שבה והרי הסוד הנ' רמזו דרכו ממש מתחל לעילא ת' תשוקתו שהיא יסוד ידיה המשורר והממלה מן גבורות שכל לו' זועלי' ובשאר ל' הם ממש החסדים ידיה מד' היורדים לקראת המין ורמזו הסוד בדרך זווג הקדוש .

לבה דודי נצא השדה בלינה בכפרים .

סוד שדה הוא כי מקום החלכות הוא כנגד נה' ידיה שהם סוד ש' וקודם הזווג נקראת ד' שמה מוכיח ובנראה לפני המלך ועשית ה' הרי סוד שדה זווי' נקשתה בהיותה חוץ למחילתו לבה דודי וקודט לרף לדקדק שאין הלשון בדיוק כי הו' לל' כך דודי חו' נכחה חם הכונה כמ' ש' נלינה לא שבה רמזה הכלה סוד שגם לו נובע זה שכל זמן שאין זווג הוא יושב בסוד פרזוף ו' ק' כנודע עד שיבוא פרז' הפנימי דמוחין ש' הוא הזווג וזהו לך ה' גם לך נובע דבר זה כמו שכובע לי שמשכני על ירך מד' ה' כנ' ל' הרי גם לך' ל' אורך להמשיך לך פרזוף גדולות מוחין הפנימיים לבד' וזהו ג' כ' נלא כי לא שרף בשאתה נלא רק נבא כי כונתה לבנות פרזופה בנה' ידיה כדי שתבוא לידי זווג לא שהכונה בתיב' נלא נלא מבחינותינו אני מסוד נקודה לידי בנין וחתה לפרזוף עליון דמוחין ותלח מבחינת פרזוף ו' ק' כי אין ממנו תועלת לזווג דבקמות כנודע' נלינה בכפרים סוד כפרים הם ההיכלות דמלכות לחיניות לבני ידיה הנקראת עיר גדולה הם כפרים ותחילת שאתה על זווג היום לבד דודי נלא השיה כי היא בנהי ידיה ונלינה בכפרים על זווג הלינה בהיכלותיה היכל ק' ק' דבריהה כנודע נלא ג' ע' עליון שסם העשוע דאחר הלות וזהו נלינה בזמן הלינה בלין אהננו בזווג דאחר הלות בכפרים היכלות דבריהה גם כי עיקרו ללחה חשיב ליה לרחל כדריה ממש כי הוא הכנה לזווגה כל יום גם כי כליה נתמן ללחה בתחילת הלינה כנודע וינוצא שהשעשוע גם ביסוד

קיצור אחר שכבר עברו היכוחים ולעתיד התחילה למצוא דרך לקיים תקלתה והאמה לכה דודי נלא השדה שרמזו בקדה ג' בחינותיה שהיא עומדת בנה' ידיה ש' וקודה הזווג היא מבחינת ד' ואה' כ' . הרי שדה ופילתה נלא שגונתה במהות שהיה ל' נלא נבא רמזה נלא אני מבחינת נקודה וחתה מפרזוף דוק' לפרזוף פנימי דמוחין ורמזו בתיבת ננה כי הו' נ' כ' א' ש' א' ק' רמזו לו הנזכר

ה' כמו שאני לריבה להשקות בחינת ה' כן אתה לרדך ג"כ למרצוף דמוחין זהו זווג היום ועל של לילה נלינה בכפרים היכלות דכריאה כי אם השעשוע של אחר חלות חשפי' שהוא עם למה צו תלוי זווגה של היום ונחשב דידה גם כליה ביד למה עדיין ונחשב זווגה ממך

גשמיזח לכרמים נראה אם פרתה הצפן פתח הסמדר הנצוי הרמונים שם אתן את דודי לך

עוד זה השמלות הכלה לראות ולחפש אם קרוב יוס' ה' לזוא והכי קאמרה לחתן הקדוש גשמימה לכרמים הנה סוד הכרם הם יחוד העקר ספירות י' הוי"ת גימ' כרם וידעת שהוי"ה של כל ספירה היא הנר"ן ח"י דידה נמצא מדבר גדול שאלה הכלה גשמימה לכרמים לבדוק ולדרוש אם כבר העולמות מוכנים להיות כל א' בסוד הגדלות פרוץ דמוחין כי זהו סוד ההיות הנז' העולים כרם וכן ד' עולמות ברמ"ס אם פרתה הגפן הבט מן אמים ור"ה ופקוד גפן זאת אם כבר התחילה פרחי אורותיה להתנוצץ נרמזה בתיבת פרתה סוד גאולתה רפ"ח ה' אם נתרוקן מכל וכל האדם בליעל משויורי הרפ"ח ניצולין העולים ונכנסים תוך מלכות בחי' ה' הרי פרתה רפ"ח ה' או אם פתח הסמדר פירוש אם קרובים אורות וברי הגפן לביסול . הנצו הרמונים הם נלח והוד כי אם יורדים הניצולין אחר תיקון העיבור ונתנים בסוד מוחין ונעשים נשמות לישראל ואם כה יהיה כדברי אס' אתן את דודי לך עת דודים הנעשים רעים אהבים העתידים לעלות ומדרגתם למקום או"ח אס' אתן לך את דודי באמיתות כוונת התמידו של או"ח

קיצור שאלה הכלה גשמימה כי דודים מקדמים לבאולת ה' לחפש ולבדוק אם העולמות שכל א' מהם בשלימות גדולתו נק' יפ' הוי"ה גי' כרם ואכ"ע כרמים ר"ע הגיע עת פקידת גפן זאת ופנתרוקן הגוף הנגדי משויורי הרפ"ח ניצולות העולים ונכנסים תוך מלכות אס' פרתה רפ"ח ה' והתחיל הסמדר לפתוח רמז לאורותיה הקרובים לביסול ועי"כ הנצו הרמונים שכל האורות ניתנים לנצח והוד הנקראים רמונים ניתנים בסוד מוחין ולא כה יהיה כאשר דברתי אס' אתן את דודי לך בכל מיני שלימות כוונת או"ח ובמקומם

הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו של מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך

סוד הדודאים הם מט"ע וסנדל' המעוררים מ"ן למלכות וכן דודאים גימ' אה"י כי הם המ"ן דילה ומלאם ראוץ שהוא לבער דרום בסוד ימינא לכוס של ברכה בעוד דחתער ימינא לא תסייע תמן שאלה ימינא כל השמלותא להשכת תקונא וברכתא למטרוניתא ואלו הם סוד הדודאים נתנו ריח תרין כרובים דילה נוט"ע וסנדל' דסליק ריחא וחתערו דילהון לבגד עלמא עילאה לאה מלכות בינה בגין דחתער ברכאן לעלמא תתאה מלכות וכשמלכות מתברכת מבינה ע"י התעוררות הדודאים מט"ע וסנדל' היא משפעת בהם מברכתיה ומברכים לכל העולמות וזהו סוד ועל פתחינו כל מגדים כל מירי דמיטב ע"י הפתחים מיסוד ליסוד הנקראים פתח הבית חדשים גם ישנים דע שהניצולות כשעלים מתוך קליפת נוגה אינם ראויים באותו פקדן לירד בסוד נשמות עד שיתקנו בסוד העיבור כל א' כפי מדרגתה של ג' עיבורים כנודע ו' נט' וי"ב ואח"כ ראויים הם להעשות נשמות ענוו זהו שאמרה חדשים שהם העולם המדק מחבורים ומן עם הייסוים שכבר הם עומדים בתיקונם ע"י העיבורים אלו ואלו דודי צפנתי לך אשריך שתתנם לי כי הוא מקבלם מבינה ע"י תעורבת חו"ג דמ"ס וב"ן החדש והיורד' ומתעורבים עם אלו שעלו ומארבע בחינות אלו ביחד מ"ן ומ"ד עילאין ותתאים העולים מלמעלה והיורד' מלמעלה נעשים ונשלמים נשמותיהם של ישראל דודי צפנתי לך שיתכן לי בוריות ונחמדות כי בלתי תיקונם בשלימות אין משית לישראל ח"ו

קיצור מט"ע וסנדל' הם סוד הדודאים העליונים המעוררין מ"ן למלכות ומעוררים סטר ימין ראוץ לדרום דכל השמלותו להשך ברכתא לשכינתא יהם נותנים ריח ופשע עוב לעולמות ממה שהשפיע להם השכינה ממה שקיבלה על פינתם שהתעוררו עלווא עילאה להשפיעלה מיסוד ליסוד הנק' פתחי הבית ועל פתחינו כל מגדים חדשים האס' הנצו הרמונים שכל האורות ניתנים לנצח והוד הנקראים רמונים ניתנים בסוד מוחין ולא כה יהיה כאשר דברתי אס' אתן את דודי לך בכל מיני שלימות כוונת או"ח ובמקומם

העיבורים העליונים ויתנו עי' א' למלכות בשלימות עד תומם דודי צפנתי לך ח א מי

מי יתן בראי לי יונק שרדי אמי אמצאך בחורף אשקף צמ לא יתנו לי

ברדע סוד לח שהוא אף בע' ספירתי ולינו בכל ימות כ"ח ביהוד הד' פרצק מלמט וזו הוא א' ואין כני וזוהי שלת האכירה מי יתן שמי בינה יתפיעלך בתמידות וכמ"ל ואמית לא זמ בעיניו באופן שהיה אחד ולא נפרד לח לי אחי ד' כי זה ג"כ שלימותך ולא קאמרה שמי לרמז בסוד הג' יונק שרדי שמי שתקבל שפע חב"ת דבינה מקיס הדריס ושחלה גללה כל טוב חתן לקראת פלה וס' אמלך בחורף במקומינו ולעורר הזווג העיקרי דנשיקין אשקף אלך בו תלוי הזווג כחחיתון כ"ל כמה פעמים - גם לא יכוון לי אם קדמתי ונשקתי בס' ד' אלה דנשיקין הרמז באשקף כי כן הדרך והסוד שהתעשרות מלך שלי גורם להוליא בשמות עצמות ואין זה בובה כי אם שנת ואזרח לי . .

אבנאך אל בית אמי תלמדני אשקף מיין הרקח מעסים רמוגי

ואם כה תעשה להיות בלח לי הייתי מנהיגך כי אין בית לא חשה בהייתי בעלח בימי והנהגה בידי הייתי מושך א בית אמי בינה בית לת"ת וביח מירשו שהקבל ממכה הארות הכשענות מלמעלה ויתלבשו חורף כלח וכוד דרך הנקראים למודי ה' וע' תלמדני ורב שלום בנך. גם ע"ה השפעת בעולם החתונן כפי קבלתי מתך אשקף מיין הרקח ואם אמוע תאמס לחסלתי אז הח'ן שלי מעלה לך שהם גטורתי יהיו במיתוק קלמ' ביין הרקח המנוסס כי ברוב הזוגים מתחקים אם כי יהיה מי יתן בלח לי בחיבור הד' עם אחי האחד ונהיה רוב האמן ביחד ונפקח מינה גם בעולם הנדריה וכללם שאר שלמות יהיו ג"כ אורחיהם העוליים כבוד מ"ן בעסים יין מרוק ריחני מל"ו דנריה רמאי ר"ל מלכס סלה כנווע גם כבולו שהוא כולל ב"ע כנווע יתהפכו לזרומיהם כל כל כשלמות מיין חורף לעשים וז' דעלמל כחוג כל שלם האלילות כנווע)

שאלו תחת ראשי וימינו חחבקי

כד מתכנו השינוי שיש בכ' פסוקין או כי כדאזן אחר תחת ראשי וקחי למלמט כהיה בנלח חוד יסו דידה וזו אי אפשר שהאנו סחת רחנה וגמ' רק תחת לראשה ר"ל במקום שהיה תחילה ראשם בחמד וגבורה דידה אן כשעולה למענה בתחילת חב"ת דידה אז באמר שאלו סחת ראשי ממש כי קמ' ותחת ראשה -

השבעתי אתכם בגות ירושלים מה תעירו ומה תעוררו את אהבה עד שתחפץ .

לחוט המשובל של הסנה זאת כפר נתנו נעם לכל א' במקומו וחזרה הסכינה לכביע את מרכבת דנריהם סדום רבליה כנות ירושלים שאולי יעלה על לבת חכמים בראוסם עולם וחשק אהבת לבני בעלה אחר שכבר הנסיהה ברב טוב הצפון לזדיקיים עין לא רחמה לעורר עין שירתם כי זרם כד לעורר את אהבה קודם וזנו דהיינו קודם אמן זה שזינו נעקבי דמלחא משיחא וכמפורס לע"ל באורך בספר זה עלמן ע"ס לזה סיבה והיגל ופירש להם שישבו על התאורחם בשב' ואל תעשה מאשיב צומנינו זה שמוטל עלינו בהיותינו כפר מה שפיעות חורף קן נעשה כעו"כר לשלם דמשתינו על לחיינו השמת לב לעת קן כל הקצין הנה לא ינוס עם פגולה ונהסכו כמה כל כהדריס לזדיקיים ילם גם כל ירח וחדר את דבר ה' וקבלנו יחד נתפיל מיוחדת פעמים שלם ערב בקר וזכריים והקמת חלו רבת וצד' כי זה גילוי האזרות השלמו' שעת' שעת' דלון עת לעשוק ועת לענות

מי זאת עולה מן המדבר נותר פקת על דודת תחת התפוח עורודיך שמה זעמלתך

פליה . . על מלכו זאת למי אימא סיה' אשמה גוולה פמהות דנח' לאיגרת רמה וכפירע לטסה פמה אשעו' וצבנו' אשקוה סמור' לא מקום זרע ט' כנווע

מתרפקת שפירשו מתחצרת ודבוקה עם בעלה תרתי לטיבותא חיבור בעלה ועלייתה למקום גבוה .
 תחת התקופה עורתיך במקום שרוב עלייתך ומוסדיך לא היתה רק תחת התפוח חב"ת דהיינו נאח
 והוד ונר"ח לפי שעה לכתך ידיה והיום הרי הוא עולה למקום כינה ממך כחבור וכוונת בעלה
 והיא על מקום שהיתה מתרפקת על דודה ומתחברת עמו כי נעלם פרצופם להלביש נר"ח לח"ו הוא כי כן
 דרך העליון כי התחתון עולה ומלביש דהיינו הכלים שהוא פרצופו ללבוש הנשמה שהניח גם הפרצוף
 שלמענה ממנו בעלותו הוא ג"כ דהיינו פרצופו לקנו' ולהלביש הנר"ץ חי העליון ממנו עד שאין הפס
 יכולה לדבר

שמה הנלתך חמך כהיותה שקועה בין האויבים לערוף כלעו מפיו חבל על דלדיון גם שחזור חייסין
 לפי שעה הארוכה ונקט חמך וילתך נגד חימה גילאה ותכונ' אס כי חימה האלילת' ותכונה
 יולדתה כי חמך ילאת' ששם הליד' הבק פרצוף התחתון דחימה כנודע
קיצור מתמיהים על עולם עליית מלכו' ובפרט אחר היותה שקועה במדבר ימים אין מספר היא
 סעול' א' מי כינה מיוזת וגם שמתחבר עם בעלה במקום גבוה .

מתרפק כ"א מתחבר' ממך במקום א"ו אס עתידין להתייחד שבגלות על הרוב תחת התפוח נה"י שמה היה
 בהעדרו' ועל חווק גלותה כהיות' שניה בין אויבי' היתה מדגשת כהנה שמה חבלתך היא כינה ד'
 ותיסיון לשעה הארוכה וגורה של הגלו' והיא הנקרא' בשם אס וכן תכונ' שולדתה גם חיבלה
 ילדתך כל זמן הגלו' .

שמיני בתותם על לבך כחותם על זרועך פי עזה כמות אהבה קשת כשואל קנאת
רשפיח רשפי אש שלהבת יה

עוד זאת שאלת הכלה הכלולה מהחתן הקדוש שמיני כחותם חותם מעני ליה מאי כחותם חיינון
 מפילין דריא דחיה שבה לכל גופא הגה כחן תפיל' תחיתה לפני בעלה שישווה אורויתה
 לאורותיו ויאהיו דומים תפינה של יד שלנו שהיא בראשה נתפילה דיתה של הראש וסורה שימחק ויתן
 לה פרצופה ודגמות הנקרא פרצוף דמוהין כי הוא שלימות הכל בגלות שהיא קונה לו נר"ץ ח"י כנודע
 פר"ץ נב' כלים חיצון המצוי בפנימי וח"י אגרות מקיפים על הנשמה בכלי הפנימי . כחותם על
 זרועך תהיה דיוקני הקיק תמן וככן אהא בך מתדבק לעלמין ולא חתכאי מנך"כ וכל זה מתאימים למעלה
 ע"י קיים מלות תפילין עם הם כחקנים לפי פשוטה דהיינו בדוקים וכשרים כי כבר נלחתי לדבר על
 השתדלות וכפרות המגיה הרבה היות היא הנותנת נשמה לכל העולמות ובעה"ז רכבעה קהלות קדושות
 מהמפורסמות שבעו לדברי ופתחו ובדקנו אותם רובם פסולין בחסרון מילה שלימה ובכמה עורמות
 זרמיגת כבוד אלהים פ' נמלאכת ה" בפועל ולא ירא אלהים כי אין דודק ומיד מחוקים ומסמיכים אותם
 בתום נכנס ובנקיו' נכנס של הב"ד ובכ' ספרא רבא יקרי יד המתעטת לדדוק תקלף חוטא ומחעיח במקום
 כסתר ונעלם אשר כל תקויתו ופדותו והללת כפייתו תלוי בהמשכת אורות חלו הגדולים והעלומים
 ואין במסרו עיקרי וחומרי טורה ביד בורי העור ומלאים ערמות ברמון ועל דא דרפי כמינא ופבבילת
 כי כחן לדי' הלכה למעשה ואם נמלאו ואם היו דברים הדברים ולא משמע להו לרנכן קצת מהבתיס
 מלאים גיירות חלקים וחמרים כל פרהה מסופר א' לא נודע מי קדם למי וכניהם חזיים אוחיות בני
 אשכנז וחזיים מלכותאיתו משותפותות זכרות לראש בדייק מאריה דאשרא כולל כל מאורי לסקוח פירש
 עיורות יורה יורה . כי עזה כמות אהבה אהבת האבינה לקנה קשה לכול ומן פרידתה פרידת
 הנשמה מהגוף וקשה קנאותה להסדק עמו היא ולא אחרת ח"ו כי העונה גבורתה שפאכה תיחן
 ביירתה גם כי אין הדברים כשאוטן ח"ו ע"ן נפאלת היא חוץ למחירתה האמיתית כל הארץ הגלות חכ
 קשה לה האולו שהיא מדגה מחסונה של גהיגס לנפש החוטא בנותפייב לידד אס . רשפיח רשפי
 אש שלהבת יהיה סוד גבורות רחל זע"י צננים ולכן רשפיח אש שלהבת ר"ת חתם אהס למוחין לה
 דלאל' עונן י"ה ס"ו ע"יין ברייתת מים ממים ע"א ותנין אלהבת זה שרדף לסין או הוללת מהבנת
 אס

ששמת דוד

קס"ה עלמו ע"ש כי אינו ענין לכירינו רק אלהיותה כבוד גבורות כי אין לה רק עטרה וגבורה
בדעתה לזה דעתה קלה והיא לעולם כסומכת על אולתן אחרים לתקנת מיתוק גבורותיה לזה נתנה
עם לבנה לשאלתה שמיני כמותם שהיא שאלת פרוץ דמולין שאז היא מנחה כל טוב כנודע
קיצור כאן שאלת הכלה לחתן הקדוש שיסוי המדות אורותיה לאוריותיו כחותם כמורש צוהר
לאינון תפילין דרשח דלתי שבה לכל גופא דהיינו לפני פרוצים דעבור ויניקה הנקראים גוף לגבי
פרוץ דמולין כי עליו באה הנשמה ועוד ח"י כנ" וקשה עולם קנאתה להתייחד עם קב"ה בעלה כפירוד
קמה מהגוף כהפרד ממנו והמוטע היורד לתחתית אשול ח"ו וכל בקשתה כי אין לה מידה עטרה
וגבורות רשפי אש ועל מנקשת מיתוק האורות שוות מלא כי אחים הם ולא יתפרדו

מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה וגבורות לא ישמפוה אם יתן איש את בל
הון ביתו בא אהבה בוד בווז לו

ועולם אהבת עולם הכלה הכלולה לחתן הקדוש מכל רח ליון חולת אהבה עד שמים רבים חפ"ז
גבורות אימא הקבלים מיתוק מים החכמה ונתנים למלכות ממותקו ע"כ מים רבים או
עם היותם אורות דאימא ממותקו לא יוכלו לכבות את אהבה דודים שאפי' שתקבל אורו אלו של
הכינה עדין אהבה במקומה עומד אהב' דודים ונהרות לא אשטפה ולא מבעיא אורו או דאימא שלא
ינכלו לבט' אהבתם אל חפ"ה האורו העומים של אגברהי דאפרטנונא דכיה דא"ח הנקראים נהרות
עם כל רוב שופעם לא ישטפוה כי יקרא הוא לי הדרה זיה ויקרה יותר ממורו דאימא ויב נהרי
אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוד בווז לו אם יתן איש דא קב"ה את כל הון ביתו כד"א כל הון
יקר ונעים באהבה רכ' לגביה ולא להקבצא בהרה בוד בווז לו כל אינון וכוונתו וכי אינון - מאריין
דלעיכא לההוא הון יקר לגבי חשק וחושק אהבת כל מהני רבים וזיוות וחוסני הקדש למלכות קדישא
כי היא ילדתם שאפי' יתן להם הקב"ה כל השפע הצריך להם שאפי' ע"י יחוד שכינתו כב יכול בוד בווז
שאין לרובם ככך אדרבה ניהא לכו בקב וביתוד שכינתו ונקיים ופרישו ח"ו וקיים המלמד דהא לית
רעותא ללכלו לא בשעתא דלי מתקשרה ביה בקב"ה ונתעשרה בהיה כדין כל אינון אכלוסין וכל איתון
מאריין וכולהו עלמין כללו בחירו כנהירו וברכאן ע"כ הרי כרי ותועלת הוונג הקדש עד היכן מגיע
עולמות מחנות ומרכבות כלם מתמלאים אמה הארה וברכות מזיווג קב"ה ושכינתיה

קיצור קשר אהבת קב"ה ושכינתיה לא יאוער עד אש יבואו כל מימי עולם מים רבים שהם
גבורות אימא המתמתקין ממימי אבא ונתנים לה לא יוכלו לכבות אהבתה עמו כי אשפי'
שהיא מתנה הראוי מחימא אינו עושה עושה של הוונג כי אורות אימא הם לתועלת עצמה ולעולמות
אבל אין משם יוצאות נשמות כי זה כל תאותה ע"י ווונג ות ואפי' הארת היג נהרי דא"ח ברוב שופעם לא
ישטפה את תאותה לדודה כדקאי קאי ואם יחלק קב"ה לכל מחנות עליונות השפע הצריך להם בשפע
רב שלא ע"י ווונג שכינתו בוד בווז לו דלית רעותא ללכלו לא בשעתא דלי מתקשרה ביה בקב"ה

אחות לבו קטנה ושדים אין לה מה בעשה לאחותינו ביום שירדבר בה *

בסוק זה והאמין אחריו גילו צער לרבים מלאכי הארת מרכבת השכינה כנראה בראותם אעדין
מלכות בנתינת נער קטנה בלי מיתוק ע"י הוונג שאז נעשית נערה כנודע וזה אין לה רק למרקן
ועם א"ח חתן הקדוש משבת לשבת ועל דא קא זכו אחות לנו קטנה

והנה נודע מ"ש ר"ג ב' שאל דוחה וימין מקרבת יצר תינוק אשה וכ"כ כשהיה הב' בסוג אחד כמד
הכל אשה ונער כנ" וזהו עונתם אחות לנו שהיא הנוקבא עליונה והיא קטנה א"כ מוכרח ביתר שאת
שתהיה ימין מקרבת וסוד הענין כשהיא ראויה לוונג אז יש תבוק ונסוק סוד החקוק הוא לשים שאלו
מתח לראשה שהוא סוד נתינת לה העטרה דגבור' וכל"ש בנתינת דר"ה שאז היא מקבל' העטרה דגבור'
ועל שאל זה הדינ' נדחים משם וזהו מ"ש ר"ג שאל דוח' ואחר שידחו אז הימין נוקרב לוונג כי הוא סוד
נתינת לה העטרה דחסדים וכל זמן שהיה קטנ' אין לה שאל דוח' כי עדיין אינה ראויה לוונג.

ואדים

והדים אין לה ר"ל סימני נערות מוכנת לוונג גם כי רמו צדדים הסוד הנ"ל כי אדם נוקרין קין ס' מאל
 ד' ומה ימין א' נקבת והואיל והיא אחות וקטנה רחוי שקדים לה היינו שאל דומה כו' שז שנונתינו
 גורמים . מה נעשה לאחותינו ביום שידובר גה א"כ מוכרחים בנינו בני ישראל בסיוע שלה
 כי הם הם המדברים בראש מעט' חס ידעת סוד להמשיך לה מה הקדוש עטרה דחמור ולכנות
 פרזופה ע"י תורה ומ"ט לשמן ושזם יחודים בתפלה ובחחר חלות שמי עטרה בע"ש כו' כי מעט'
 הם בעו"הר וזהו נמשך הגלות כי אין דבר דולה סיורי הניצוקת בעלם רק בכת חכמת החיות והדולה
 בפסע לבד הוא ככלי נקוב והלואי סיהיה ל"ש ביום שידובר בה נחזור שבינו להשתדל
 בכת תורה ומ"ט לשמן להשלים פרזופה ולהמשיך לה העטרה דחמור סאודה מ"ה מה נעשה לאחותינו
 ביום שידובר בה ונדע שהדבור הוא כינוי לוונג רחיה מדברת כו' והו ביום כו' נתקנין ונזמין לה אירו'
 של קס מ"ה ביום שידובר בה הגה יוס בא לה' ויהא רעש סנוכה ליחד חותה עם בענה באמיתות בניאח
 משינוכן דוד העומד ביום אחר כותלינו דרח המלכא משיחא ואין איש קם על לב מחסרון ידיעה .
 קיצור לער מרכבתה דבריאה הודיעה לרבים בהיות עדין אחותינו קטנה והיה מן הראוי בהיות
 לה דין קטן והיא אשה שמהיה שאל דוח' שהיא נתינת עטר' דגבור' שכבר היא מוכנת
 לוונג לקבל עטרה דחמור וכינוי כינוי ירחו היינו על חיבוק השאל כנ"ל ומיקונה שאנו מרכבת' נחברת
 כניה מ"ה נעשה לכניה ולתקנה שאלה גם עטרה דחמור הנק' מ"ה בודע כדי סנוכה ביום שידובר
 בה שתבא להתייחד עם בעלה כי לוונג תמונה בשם דיבור כנודע והנה יוס בא לה'

אם חוכמה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא בצור עליה לוח ארז
 ער זה מדבר דבור על אופינו ממרכבתה לישראל המלפין בערה למלוא תרופה לפדינה הגמור וזה
 יאמרו לבניה בני ישראל נרחה כמה היא עומדת כדי שנתדל עליה כפי מדריגתה
אם חומה היא שהיא כבר ראויה לאיש שיבא לה מבחי' נקודה וכת"ש אני חומה ואני נקראת כאכבר
 היא שלימה בשם ב"ן עם ט' אודיות גית' אני וכן שריו בלא חומה נמצא שאל מדריגתה חומה
 אני חומה שכבר נבנית מהגבורות כנודע שאז היא ראויה לויווג שהיא כחומה כבוד נקבה תסוכב בנד
 נבנה עליה עוד החסר לה שהיא טירת כסף שהם החסדים להמשיכ' על ועל ידם נעשית היכל שלם
 שהוא פ"י טירת ובהיכונו כנו חומה כבוד שחמור על מלטת

ועוד רמו נתיבת טירת שחמור ובהיכונו כנו העטרה דחמור הרמוזים בכסף עוד לריכו' להתעטרה
 כתר על ראשה לזה נקט טירת ס' ואל ג"מ כתר ע"ה טירת כסף עטרה דחמור וכתר על ראשה
 הוחיל והיא כבר נמדרכת חומה הרחויה לוונג

ואש דלת היא שהיא נבנית דלות תקנתה נלור עליה כוח ארו אחר סוד לוח היא דס האדם אחורי'
 דאיה ב' לוח כזה א' איה אדרי אדריה להמשיכה לה מבינה למלכות ע"י זה וכמ"ש ככוונת
 העומר שמדמים אנו מטוונים להופכם לרחמים דהיינו עשך פעמים איהיה שהול
 השודע עם עקר אותיות המינו עשך פעמים א' והרי מריבוע שמורה על דין נעשה א רחמים ולרין לחבר
 לא זה ס' אדרי' להמשיכ' למלכות ולעולם העשיה שעלמותה הוא א' אדרי' הרי כוד הלוח נכתן שהיא
 הלאפת הרחמים כנ"ל מבינה למלכות כשהיא נבנית דלות שכן היא אז בזמן העומר כנודע שאין לה
 זיווג כלל עד עזרת אפי' נבנת ומיקונה שמתשיך לה לוח זה שנתן סימן שהיא אחתה שהיא מיוחדת
 לעולם עם ארו שהוא חנה להיות אגם נלח הוד נקראים לוחות נתן סימן זה

קיצור המתחיל במורה מדפנת השכינה מעט' בראש בראותם אחות לנו קטנה כו' מנקיים לרע
 חס הינכת ומתקנת יוס יוס לזה דבורס פעם ושתים לבני ישראל חס חומה היא ראויה
 לויווג שכבר היא נבנית מהגבורות אני חומה אני ג"מ כן עם ט' אותיותיה עיטרה דגבורות וישתדל על
 חסונה להחיות כפש כל חי המשיך לה עיטרה דחמור כסף ועליה כתר מלכות בראשה הרמוז
 בעזרת ג"מ כתר ע"ה וחס היא עדיין מדברג' דלות אז לריכס להמשיך לה דס אדם מביני' אחורי' דאיה
 שהם סוד הלוח וג"מ לוח והוא מן הארו דהיינו כינה המיוחדת עם ארו חנה כי כו"ה נקראים לוחו' .

אנו חומה ושדי כמגדלות אף הייתי בעיניו כבוצאת שרום
 היא תסנתה כרמתה למלאכי מרכבתו ולבניה כתר ת"ל עבר כח ותוקף הגלות כהיום הזה ונבני'
 פרזופה

פרצופה אני חומה ראויים להודות עם דודי ככל תיקוני רבנן כי בידם תלוי דבר זה אחר שכל הקצין לנו וכנסנו בקץ של בעתה בעו' הר שלא זכינו ומעתה אין לרין רק התעוררות ותשובה כי שר כמו גדלות ראו שהיא מוכנת כבר להאפיע לעולמות כמגדלות דומיא דאימא הנקראת מגדל וכל בחינה בעולמו הם מגדלות כי כן עתידים לעלות ביתוד בעלה למקום א' וא' ולהאפיע משם לעולמות כנו' ימ' פעמא' מדריגה אחר מדריגה ואין חסר רק סייעתם בחורה לשמה וצוקה לשמים או ודאי ענה על דעתם והכירו שהאמת עמי וכאלו כבר מלאתי השלום הידוע שלום הבית וזוג ההתן הקדוש וכה יעשו וכה יוכיפו למחר ככל עוף יפופק עלייתם למקומי האמיתי בזה ונעלז ואו וטוב לו כל הימים.

קיצור

תשובת השכינה למרכבתה ובניה שדבר היו' בהיות אחרית הימים במדריגת חומ' שריו בחומה דלוייה לזיווג הקדוש באמיתות דמוכנת להאפיע לעולמות דומיא דאימא ושדרי כמגדלות רק שאלהם יחוקקי ועוורני ע' תורתם לשמה ותשובתם הרמתה כי כל הקצין כלו' וגם כנסנו בעל בעתה זו לנו בונה שמ'טות כבוד ישראל הסתר דבר אזוי להרכתינו ואין איש שם על לב להסתרן דיעה אז הייתי בעיניו לדולל שבהם כלא כבר מלאתי שלום הבית שבה יעשו בזדיונות המביא לידי עהר' בקשתתינו במהרה.

פרם היה לשלמה בפעל חמוץ בתן את הכרם לנזירים איש יביא בפריו אלה בקם

במאי דכליק תמן' השכינה אני חומה מוכנת ומוזמנת לזיווג הקדוש א' כ' הרין לה אחר שהיא נכנית כנ' הוא התרין עטרין עליונים הבאים משם מ' החדש ואשתו מהטעם שזולת האות' העולים בסוד מ'ן נילולות העולים תמן יסוד בינה לעיבור ליתנס מ'וקים לז'ן הורות או מתתברים עם יאודים משם מ' החדש הסודים ובגורות ומארכע בח' או ב' העולים מ'ד ומ'ן דהיינו מ'ן ע'למן והב' בחינות היודות מלמעלה ח'וג מ' בחינות או בדרוף מעטירים הנשמות זכו ממש סודו. כאן כרם היה לשלמה אחר סוד כרם זה הם התרין עטרין הבאים הלמעלה עבר פנימיה היות בה' הבדים וה' בגורות ג'ית כר'ם כי אין בהם הפרש רק שהגורות מנוקרות באים בעטרין או באים נדעת דדייה וכרם זה הוא לשלמה כי מדעת יוגדים לו ליתנס למלכות בסוד היווג בעטל המון רמז אימתי נל כרם זה כפיס מ'ן מזון ומעוררים האורות הנ' ומיכת המון מ'ן ו'ה הרי מ'ן לז'ן והכו כבעל אלו הנעל שהוא אז סוף המעורר למעלה נומדריגה למדריגה ואו ה' היות עטרין ע'עטרין עליונים עולים למ'ה והמאה ככלל גם מעשר זעולה לאף והיינו בתן את הכרם לנוטרים דהיינו הארתם לשגיבין סיוודים מהם איש יביא בפריו דהיינו העיפה פרי איש לדיק אף כסף שמהפכים גם בח' הגבורות לכסף לבן וכל עיטרה היא ת'ק ככוללות עשר ועשר מעשר והרי הכל ג' מאה הרי ת'ק של חסדים וכן ת'ק דגבורות והשנים אף כסף עשר היות כלולות מעשר ועשר מעשר ג' אף

קיצור

אחר שהיא מוכנת כבר כסוף הימים כהיו הוה לתכלוס עלייתה וזוג האמתי עה נעל ואין חסר לה רק האורות עליונים כי כבר הוא נכנית ובתמינת שם ב'ן לזכ' לרין להתסף לה הב' עיטרין עליונים שדרש משם מ' החדש ומהטעם הסודים ובגורות ואו ניתנים תוך דעת אף ליתנס ע' היסוד שאשין קדוש למלכות והכו בוד כרם זה עשר היות הב' עיטרין ג' כרם הנכנית לשלמה יסוד דידיה ואעפי' כללסון עבר היה כבר הקדמנו של שיר קדש קדשי הוא רומנו לכל הומנין ועיקרו לעתיד רמז אימתי בא כרם זה כפיס מ'ן לז'ן רמזוים בהמון מ'ן ו'ה שהבעל אף אז מעורר האור' הגדולים כנל ורין עיטרין עליונים העולים נריבויים כל עיטרה למספר ת'ק וזין השנים אף כסף הכל דמיתוק גמור ונתנסם לשגיבין שבהם נתמסים מלמעלה הנקראי' נוערי' שם שומרי' השפע ואורות העלומי' הנ' ליתנס כנאמנות לאשר ליום.

כרמי של ל שני האלה לה שלמה ואותם לנזירים את פרי

סוד כרם ה' צלחת שכיב' עווינו אחר שכבר התשינו לה בניה כסויע עירין קדישין הכר' העליון דהעלו' תרין עטרין דשם מ' החדש כנ' וכוה הארה נלה א המלך פני' כפני' וזשה' מספרים עם טעם כסוד גאולתינו כרמי' שלי כרם זו בת ווגי האמיתו' כבר היא שלי נווגג תמידי פני' כפני' לכפי' עת דוגי' הביע והאף לך שלמה שקבל קנ' ה' האור' בעצמותו נתוסס' מרצה ומתנסם ליסוד הא' האור' שג

של תרין עיטרין דאס מ"ה זכ"ל מזומנ' ליתנס למלכו' בסוד ויווג וכבר זה תלוי בדינו בני
 ציון היקרי' לעיני דרכינו ולמתק כל א' מה פגם כי ידע איניש וכל שד שאין בנו תקונה גמור לתתקן
 בחינוכתינו הרי הדבר תלוי ועומד הוא יעשה למתן חילול שמו יתקן למעני למעני
 ומאתי' פירשנו לעיל שהנוטרי' אורו' או ומבאי' אותם למקום הם השבילין העליוני' שהם סוד הזינורו
 ויסודו' וכנאן פירש סכר' הוא ומאתים לנוטרי' כו' שלוקחי' הארה מאורו' העליוני' האלו
 בהיותם התרין עיטרין כנ"ל שהם עשר הויו' כנ"ל כל א' כלולה מעשר הרי ק' ועוד הקדמנו לעיל דכנגד
 תרין עיטרין או שהם מ"ד ומ"ן עילאין ועליוני' כנגד" עולי' תרין עיטרין דזון בסוד מ"ן והם מאה
 אהרי' הרי המאתי' הנ"ל כאן למתן סכר' של הנוטרי' את פרוי שבאים האורו' הנעלמי' על כנ"ל בשם הרב
 אל ואעפ"י שאמרנו שם שכל עיטרה היא ת"ק זהו כדבוי' אחר ריבוי האורו' לרבו' וליתנס לזון עליו
 אבל השבילין שהם פליס' להעבר' האורו' או לוקחי' מריבוי רחשון כוללו' עשר מעשר כנ"ל וחס המאתים
 לנוטרי' את פרוי כנ"ל

קיצור אחר שבעה במהרה יחיה יתקנו הבני בני ישראל החסד לשלימו' השכינה שכבר נבנית
 בסוד קס ז"ן ונבנית כדמו דק"ה וזל' לפני המלך כרמי שלי לפני ניתני האף אורו' הו'
 ליסודו' לך שלמה ליתנ' למלכו' וכבר השבילין שדרך שם באי האורו' הנ"ל לוקחי' מארת' ר' לנוטרי' כמפור'
 לעיל וזה משלנו הוא מה שחידשתי בפ' זה עפ"י הקדו' מדרש הנעל' פ' חיי שרה ח' ד' שר' כר' מניומי
 אין לך כל צדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו ר' עולמו' דכוספין בשביל התור' הה' דר' לנוטרי' את
 פרוי כו' והק"ו שם והא תני ת' עלמין ומביק ר' על התור' ור' על שמש' גלמו' בק"ש למית' מעל' עליוהכחו'
 כאילו נהרג כו' הרי לך טעל עסק התור' ר' לצידיק ר' עולמו' ופשו' הווא' שחם דחק עלמו' כמה שאינו חייב
 מן הדין וקס' נצחו' לעסוק בתורה שנכסלו הר' ויז' לו ת' עלמין ונח' לר' דשקר וק"ש כשומר עלמו'
 למיתה כמ"ש לעיל ונודע שהס' ד' ק"ש דערבית ודהמשיל ודקרבנו' ודוודר' שחייב בהס' כל כר' ישרא' הרי
 ד' פשמ' שומר עלמו' בק"ש ד' בכל פשם הם ת"ת והת"ת של עסק התורה כיו' וכלילה הרי ממש האלף
 ור' הנ"ל כאן אבל יש חילוק שהאלף הם מוכרח' מן הדין שהוא עסק התור' וד' ק"ש הם ת"ת דד' ק"ש ומאת'
 דעסק התורה הם האלף לך ג'ונה היא הנשם שנקבלי' אותה המלאכ' בואי' שלום בואי' שלום וזה נהדר'
 איש יביא בידו אף כסף תלמודו בידו ליקח ולעדן נשמתו בעלמין או דכוספין שהם המש' אף עולמות
 דכוספין אף כסף אבל התוספ' שהם הר' של תורה אחר חזו' זה איין לנוטרי' את פרוי דהיינו העושים
 שמירה וגדר' עז' תורת' של לילה שיתקיים תורת' היום לכל תשכה לכנח מלך הלומד' נחם סלה וכן קבלם
 בדינו ורמזו בוהר' והוא מופ' חתוך וסודו שכן זווג ואחר חזו' הוא הכנה ויסוד' של זווג הנעש בכל הו'
 תפלה ומנחה גזם סמך היושבת. נבני' כו' ונודע שפסו' זה פירשנו בוהר' על הקמיע' כחלות דיתיק"ה
 ושינתי' וצ"תי לקולם וכדן' הוא שיעול סכרו'.

היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני'
 אחר שכבר נבנה למקד' הנסיעה לעלו' למקום גבוה כרמי שלי לפני כנ"ל בא קנ"ה לעורר לבני' כי בהם
 תלוי הדבר שכבר היא מוכנ' ומזומנ' עולה לבונה סלקא וקרא' אותם חברים בסוד חמי ורעי' כי נשמות
 הצדיק' שהם מזווג' הוא הם חברי' ורעים לזון מקשיב' לקולך ביחוד כמ"ש ויחן שם ואני ושיכתי
 ג'קשיב' לקול' תורתכם למחר' עלייתה וגאלתכם השמיעני' אני בראש שבן כחתי' אני חקיס את פוכת
 חז' וכפזי' ביבד' חז' בידכם נתנה לכן נח כלשון בקשה לקולך בשמיעני'
פרק דודי ודמה לך לצבי או לעדן האילים על הרי בשמים
 ופירש' הרב' ע"ה תלמות של ישראל שיהיה קנ"ה ולת' מתרחק אל כנ"ה כו' שאין חיה בעולם עושה
 כשם הצבי כו' שהם בורחי' האלף מצע מעע' ומחזיר' את ראשו למקום שיצא ממנו כך אמרו ישר' דר' מ'
 מה הצבי בומץ שהוא יקן יקן צפין או יאחר' הוא יעורר כך אמרו ישר' לקנ"ה הנה לא יניס ולא יקן מ'
 וכת' מהר' חו' ע"ש וצ"על' מחזיר' את ראשו כו' קנ"ה הסתיר גופו כו' יכול תנעו כי אינו כ"כ כ' כהסתרת
 הפני' ויבדקו לעונה בי' להחזיר' הגוף לריח תנוע' אל הגוף אבל חזרת הפני' הוא דבר קל ומה שגר' קס'
 לוואצבי' אסתר הסתיר פניו וכן כ"לף קלף הסתיר פני רבע מתק' אורבת' סוף גילה שעת'
 דבר' גרמנות כדי שלא יהיה ההסתרה כי אם דגע' ח' רבע מתק' וחזרו ומניט' לאחזרו' ונקבל' עד יסבל'
 והנקבל' סכ' לפי קולך האגתינו עם פירוש הצדיק' לעיראז' זלמה הנה חס היה מתחיל' הראש ולא
 כנוף

ספר

חוסן ישועות

חידושי בבא קמא לגלגל חזן עמירין דלחגליין לי מסוד י"י ליראיו
פע"ק ירושלם חובב"א להבין דברי חכמים
וחידות, שמירת נזקי גוף ונפש, שמירת הנשמה, מן היל"ר, מיוחד על עסק
החורה לשמה כנגלה ופנימיות החורה, וחשובה וחפלה ולדקא, ביישוב הדעה
בקלא פנימאה דלשחמט לפני אביו שבשמים ז"ה, וכו' יחבאר סוד כוונת ברכת
כהנים בשלש דרכים, ה' עפ"י עומק כוונת האר"ל המבואר בפע"ח ושער
הכוונת ושער מאמרי רשב"י דף מ' בביאור לשון רע"מ ס' נשא, ז' בסוד
הישועה הרמז בברכת כהנים, ג', להבין מעט מזער סוד הכוונת לשון האר"ל על
דקדק לשון עבודה שלב עבודה חמה, כאשר סורונו רבותינו הקדושים נ"ע כי עיקר
ענין כוונת וקבלה הוא קבלה עול מלכות שמים ויעסקו בסוד ברכת כהנים
בבואם לפני כחל המערבי ולפני מערת המכפלה ושאר מקומות הקדושים, וכן
כל ישראל ח"ה בין בארץ בין בחו"ל ובפרט הכהנים וחזנים שילומי דליבורא בהם
יסגו בבקר שני פעמים בברכת כהנים דראש ללוחא ודסוף עמידה, ובערב בסדר
ק"ש על המטה, וזהו שמירת הגוף ונפש ורפואה וישועה, ובפרט הכהנים
שיבחרו לשמירת המקדש, לריכים לעסוק בסוד הגז' בעת שמירחם ובפרט בעת
שיעמדו לבקר את העם, כי סוד ס' אחיות דברכת כהנים הרמז בפ' ששים
גבורים סביב לה זה ג"כ סוד שמירת מקדש, דברי אסקופה הנרדמת לפני מזדקי
הרבים ככוכבים אהב הדבק מאח לכל ישראל ודו"ש וטובחם באמת, חלל משה
מעשיל בה' צבי ז'ל יושב ירושלם ח"ו, גין וכד מגזע הנאון בולגא קדישא
נשיא הלוים ר' ישעיה' הלוי הורוויץ בעת"מ של"ה זלוק"ל,

שמעו הרים א"ת ריב י"י לפ"ק ולמוכחים יענם ועליהם חנה

ברכת טוב לפ"ק.

חוסן ישועות פרה א חירושי ב בא קנא

פרק א' ארבעה אבות נזקין, כסור והגור והמבעה וההבער וכו', ובגמרא (סוף ע"ב) שן ורגל היכי כתיבי, דתניא ובלח זה כרגל, וכן הוא אומר (ישעיה ל"ב) מכלמי רגל השור והחמור, ובער זו כסן, וכן הוא אומר (זנכס א' י"ד) כאשר יבער רגל עד חומו, ובגמרא (דף ג' ע"ב) המבעה וההבער וכו', מאי מבעה, רב אמר מבעה זה הדם, וכמוהו אמר מבעה זה הכן, רב אמר מבעה זה הדם דכתיב (ישעיה כ"א י"ב) אמר שומר אחא בוקר וגם לילחם חנעיון בעיו, וכמוהו אמר מבעה זה הדם דכתיב (טובדיס א') איך ל'ה' פ'ישו עשו נבעו מ'צ' פ'ר'ניו, מאי משמע דמחרגם רב יוסף וכמוהו מ"ט לא אמר כרב, אמר לך מי קחני בועס פירש"י ז"ל, אמר שומר, אמר הקב"ה, אחא בקר, גלוה ללדיקים, וגם נילס, חובך לרשעים, אם תבינו בתבונה ותבקשו מחילה בעיו הנמא בדם דכתיב בעיו, חגיגין, חרגומו של נבעו אלמא נבעו לשון גילוי הינך אמר מבעה זה הכן דמבעה לשון מגולה הוא דהיינו שן שפעמים מגולה ופעמים מוטב, נבעה דמשמע הוא עלמא נבעה נגלה, מבעה קחני שהוא מבעה דבר אחר, בועה לשון בעיו, עכ"ל רש"י ז"ל, **וכתב** מהרש"א ז"ל בח"א המאמר הזה חומר דרשני וכי משום דכתיב בעיו גבי אדם קרי ליה הכא גבי נזקין מבעה, וכן לשמואל משום דכתיב לשון נבעו שבוה גילוי, גבי שן קרי ל' מבעה, ואמאי סיכא שמא המיוחד להם, אדם או שן, לזה הסס שהוא ברמז דחוק מאוד, והוא מובאר כי פורעניות בעונם כגוללים נחלקים לד' חלקים, וכן ג' דבר וחרב ורעב שזכרו במ"ה פורעניות חיו לחרב וחיו לרעב וחיו לדבר, ובחלו יש רחמי שמים להיות שריד ופניע, אבל על כולם פורעניות הבא בחמה באש שבושה כליון גמור, ועל זה אמר (ישעיה א' ט') לוי ה' לבואות כותיר לנו שריד כמעט כשדום וגו' כי שדום נדון באש ונעשה כנה גמור כמפורס וכו' המעיר וגו' גפריה וישוגו ויהפוך ה' וגו', וע"פ מ"ש פ"ק דקידושין הדרב מזמור להספ וגו' קינה מבעי ל' וקאמר אלא שאמר שירם על שכלה ה' מחמו על עלים והבנים ובכותיר לנו שריד כנאמר וילת אש כליון וסיינו לילי ה' ברחייו שכלה מחמו על עלים והבנים ובכותיר לנו שריד ופליט כמעט היינו ח"ו כלים כשדום וגו', והוא הרמז במחניחן דריש המבכחא דכתיב ד' אבות נזקין דביני אדם, כדמיון ד' אבות נזקין ופורעניות דבדיני שמיא כמ"ש, כי כסור הוא דמיון לנזקי רעב כמ"ש ורב חבואות ככה שור ונזקי שן ורגל שכלל כסור הם ממש על נזק החבואה, ובור, הוא רמז לחיתת הדבר כמ"ש נמשלתי עם יורדי בור, חייחני מיורדי בור, והרצב כמור, ומבעה שהוא למר נזקי אדם הוא כמו של עמלק כמ"ש ואחז אדם חתהך, וכן למר נזקי שן הוא רמז לנזקי חרב כמו של עמלק, שנאמר בו על חרבך חתיכו וגו', וע"כ הביאו תרומיכו מקראי דכתיבי גבי עמלק, והבחיורו הדבר ברמז למר מבעה זה אדם ומייתי קרא דכתיב בעמלק, אלי קורא מעביר וגו' דהיינו בגלות אדם שהוא כח חרב, ואמר לכלל מן חרב של עמלק, אם חנעיון בעיו ע"י חפלה ובקשה כמ"ש הקל קול יעקב והידיים וגו', וע"ש זה קראו מבעה, ולמר זה הכן הוא כמו של ש"י שנמשל לחיור היער דאין כמו אלא בשנינו, ש"ע רמז דביניאל במרחא ח"ו רביעית אכלה ומדקה, ושארם ברנלה רפסה, דסיינו שחיה' כחה על כל כעבו"ס לאכול ולכלות בשנים, אך לגבי ישראל שהיא נקראת שארית, לא חס"י כחה לכלוהם כגוי, ככה הטומאה שלה ממקום שאינה מעלה גרה, אלא סיכ"י כחה על יבנה ח"ו ברנלה רפסה ממקום שיש לה סימן טהרה שהיא מפרסת פרסה, וע"ז אמר נקום עלינו אדם וגו' ודרשו זה עכו"ם, ומסיים ברז"ה אשר לא נתנו טרף לשיניכם, דהיינו שלא

חוסן ישועות פרק א חידושי בבא במא ב

ניתן כחה על ישראל לאכול בשיניה מקום עומאה, וע"ז מייחיה הכה קרה גבי עמלק נבעו מלפניו
 דכיינו נגלו שינוי שלא יחי' לו ככה נגבי ישראל וחשיב בסוף הכבצר שהוא פורעניות האם
 הקשה מכולם שמכלה הכל, וע"כ קרא הכבצר שמכלה ומבצר כל דבר מן העולם, והשי"ת ישמרו
 מד' פורעניות חלה ודו"ק עכ"ל מהרש"א ז"ל, וכדברים הקדושים הנהגה לריבים הנגמור
 בשלמה לרב דאמר מבטח זה אדם, אחי שפיר ששינה שם המיוחד וקראו בלשון מבטח כדי
 להורות ברמז כמה להכלל מאדם הכל, ע"י תשובה ותפילה, לשון בעיני, משח"כ לשמואל
 דאמר מבטח זה השן הרי פשעי' דמחניחין מיירי בכה של דין המזיק הכל דכיינו שיש לו כה ח"ו
 לכלות בשינוי ח"ו ונפי מה שהסחיר ברמז כל מבטח נבעו מלפניו הוא להיפוך ממש נגלו שינוי שלא
 יחי' לו כה ככה נגבי ישראל, אלה ברגליו ח"ו, וא"כ לא מיירי כלל משן המזיק, וברי לשמואל מסוק
 רבא(לק'ד'ד') חנה שור לרגלו ומבטח לשינוי, ואם נאמר דבאמת מיירי בכה של שן המזיק הני, ובמה
 שקראו בלשון מבטח הסחיר ברמז ע"ה כמה להכלל משינוי בלשון הפסוק נבעו מלפניו שנגלו
 שינוי שלא יחי' לו כה ככה כו' וברי לא נתגלה שום ע"ה כמה להכלל מן שינוי אלה דוקא לרב
 לשון בעיני, ועוד דלשון מבטח ולשון נבעו אחגליין מעמרוהו, וברי הוא עמיר ועעס הע"ה
 כו', אלה מוכרח לומר דבאמת בשינוי תיבות נבעו מלפניו יש ברמז ע"ה נגניח כמה להכלל מן
 שינוי כמשי"ת, גם לר"ך להבין ההפך בין רב לשמואל, לרב קראו בשם אדם המזיק ולשמואל
 קראו שן המזיק, וברי לשיניהם מיירי בכה הכל, גם ל"ל עפ"י הסוד מה שקראו לזיוק דאם
 בשם הכבצר ולמה שינה מלשון הפסוק כי תלא חם, כפירש"י ז"ל הכבצר, כי תלא חם, חם
 ית' בסוד וערבה ליי מנחה יאודה וירושלם, ות"י ויחגלי קדס י"י כו' (תלמי'א' ד) ולר"ך
 עעס מה עניין פי' ויחגלי על תיבה וערבה ותיבה הכבצר יספך וערבה כמשי"ת

ובמדרש רבה סדר נשא פרשה י"א, ד"א וישמרך, ישמור לך בריה אבותיך, ד"א
 וישמרך, ישמור לך את הקץ וכה"א משא דומה אלי קורא משעיר וגו'
 ע"ל פי' שמסיים בפסוק שמר מה מליטה שמר מה מלייל, אמר שמר אתה בקר כו' ול"ל מה ענין
 דפסוק ראשון דברכה כהניס, למשא דומה כו' בענין הקץ דוקא, גם ענין סמיכת
 לשון המדרש ישמור לך בריה אבותיך ד"א וישמרך ישמור לך כו'

ובתהונוני זוהר בתקונים חדשים תקון ח' עיי"ש ותקון ט' בראשית ברא שיה סערין
 דאסור והתר דקראמרן כו', עיי"ש עד אשר עבדו ככה בפרך הכל
 חלוי עד שיבא חליבו דא שפחה הליחאה דליהי עקרא עבוד"ה עיבוד ה', קס יגוקא חדא פתח
 ואמר לעיר אני לימים ואחם ישימים "בראשית" ברא "אלקים דא צב"א (פי' ר"ח צב"א) ואינון
 חלה בבין דאתרמיוו בחלה אנפין "בראשית" ברא "אלקים ועלם אתמר על כל דבר פשע על שור
 על חמור דא צבא קמא, על שם על שלמה דא צבא מליעא, על כל אבדה אשר יאמר כי הוא
 זה דא צבא בתרא, על שור ציה מחוכחין מארי מחניחין דא עב דא כו' עיי"ש כל המאמר,
 וכדברים סתומים וסתומים

ובזוהר פ' בלק (דף קל"ח א') וירא בלק, רבי חזקיה פתח כה אמר י"י שמרו משפט
 ועסו דקדק כי קרובה יבועתי וגו' כמה חביבין ישראל קמי קוב"ה דאע"ג דאינון
 חאבין קמי' איבו עביד לכוון זדויות כשנגוה וכו' אמר רב המנונא סבה הנה בני דינין תקינו
 רבנן כפדרי מחניחין חדא קדמיתא בהרבעה אבות נזיקין הסור וכו', תנינא עליה דלשחח, הליחאה
 שותפין ורזא דאבדה, מ"ע אלא קוב"ה בכל זמנא עביד לון לישראל זדויות כשנגוה
 ואינון דסדרו מחניחין דתלחא בני ככי פדרו ארע דקרא נקפי דכתיב (שמות כ"ב) על כל דבר
 פשע

חוסן ישועות פרק א ב חידושי בבא קמא

פסע וכו' פסע איכו דלאו בזדון ומאן איכו על סוד על חמור על סה דא בבה קמא דכתיב כוח
 באינון מלין, על שלמה דא בבה מליעא, על כל אכרה דא בבה תליחא דארה קרא נקטו
 וכד מטי לבבה מליעא כוח אחר שירותא דקא נקטו בעליה דא אחאי כיון דאשכח קרא אחר
 ודאי דא הלכא למסא מטינו וזיארזו כל מילי דרבנן כה אחר ס' מ"ש בכל דוכתי דנביאי דכתיב
 כה אחר י"י ובמסא לא כתיב הכי כו' ע"ל עיי"ש, וכדברים סחומים וגם מה ענין זה לירא
 בלקודע כי סוד על כל דבר פסע בג"ל בייחסי' רזא ובה לליין גואל ולכדי פסע עיסקב במשי"ת,
גם לריך לבדין עפ"י סוד ענין דמהניתי' חנן ד' אבות ניוקין ולקמן (דף ד' ב') הני רבי
 אובעי' י"ג אבות ניוקין שומר חנם וסבאל נושא שכר וסבוכר נזק לער ורישוי שבה ובושת
 וד' דמהניתי' כה הניסר וכו', ושם הני רבי חייא עשרים וארבע אבות ניוקין תשלומי כפל
 ותשלומי ארבעה וחמשה וגנב וגזין ועדים זוממין וכוונס וכמפתח ומוליא סס רע וכממטא
 והמדמע והמסך והני הניסר כה עשרים וארבע, גם ל"ל כה דפ"ב דשבה (דף ל"א) אחר ר"ל
 מאי דכתיב (ישעי' ל"ג ו') וסיה אמונה עתך חוסן ישועות חכמה ודעה וגו' אמונה זה סדר
 זרעים כו' ישועות זה סדר ניוקין, פירש"י ז"ל מושיעין מזכיר לפרוש מסיק ומסחייב ממון
 ע"ל ומזכר חנין כי בראש סדר ניוקין עמיר וגנין סוד רגאלס והישועה וכן בלשון רש"י כו',
 נגזר סוד הישועה וכמשי"ת ודוק סייעב,

ובזורר פ' תרומה (דף ק"ל ע"ב) כתיב אמר שומר כו' אם תבעון בעיני כד' אדרשו מעל
 ספר י"י וקראו ותמן תשכחון במה תליא גלותא דלכון וגאולס דלכון וכד תבעין
 בה הוה הימא והכריו קמייכו בזבו אחיו, שזבו בחשוכה שלימחא ומיד אחיו ואחקריבו לגבאי
 ובכאי קרא כתיב משא דומה, ורזא דא בשית דרגין דנבואה אחר לגבאי, במחז
 בחון, בחזיון, בחזות, בדבר, במשא, כו' אבל משא הוי כד מטי ככוא נסורא בעורה סני
 ואיערה מלס עלוי דלא יכיל לאתגלייא ל' כד"א (במדבר י"א) לבום אח משא כל כעס סוס
 עלי, ובג"כ משא, וככא משא דומה עורה סגיאח דלא יכיל לאתגלייא ואיכו יזאס
 בלחישו וקיימא בלחישו כו' אבל נביאח דא ודאי קיימא רזא דמסי' הוה
 עלאס כו' שומר דא מטטרו'ן וכתיב ושומר ארזיו יבדד ודא רזא דשלטא בלייא
 כו' ע"ל, וכדברים סחומים ונפלאים אם אמנס דבתשובה תלייא בכל תרי"ג לעשות ולקיס, אך
 לא יתכן לומר על זה משא דומה פורה סגיאח דלא יכיל לאתגלייא נבואה בלחישו וקיימא בלחישו
 הלוא מליה תשובה כווא מלוס מסי' וזיל קרי בי רב כווא, ואדרבה כל חכס וזדיק בעירו לריך
 לככרז מו' סליש סתפן חיים יעשה תשובה, אלא בע"כ לריך אחס לבדין כי מאמר בג"ל
 מדבר בדרך פרט בענין א' ממלות סחורה במס תליא גאולס דלכון וקיימא בלחישו דוקא וכוא
 סוד מלות שמיח סתקדס בעקבי דמשיחא ועיקר סתלוס בלייס לפרמב"ס וסייעחו דא רזא
 דשלטא בלייא ונווכרה לסיח בלחישו רזא דא תכמה טעמים, ובאיסור חמור ורות"ח שלא לגלות
 סוד ספנימי לאותן שאינן כגונים ויחממו חותם בחוף חותם בחוף לבס סכוד ספנימי כגנוז בספר
 זה, וכמשי"ת סוד ד' אכר סג"ל לפנינו בס"ד

פרק ב' ורוא דמלתא ככס מבוחר בזוכר פ' אחרי (דף ע"ט ב') האנא כד מחערין
 דינין קשיין לאתחא בעלמא ככא כתיב סוד י"י ליראיו כו' ותאלה קב"ס
 זיני מסכאותא נחחו לעלמא דמתאחזן מסערא דחויא הקיפא, וסבעס ועשרין רברצין מייבו
 מתאחזין בנוקבא ואחדבןן ככו כו' סס"ד כי אח מקדס י"י טמא מקדס י"י אסתאכ בחוויבו
 דכ"ג, האנא מאי דכתיב ואיבה וסיס ביך וזין סלסס, ארבעס וששרין זיני מסכאותא אעיל
 חויא

הוסן ישועות פרק ב' הידושי בבא במא

חויה בנזקא כד אחבר עמך כחושן ואיב"ה (גימ' כ"ד) ועשרין וארבע זינין מתערין לעילא
 ועשרין וארבע לחתא כו', וידעת כבוד באונר' קוד' הפיל' ערבי' וכוא רחום יכפר עוין, חכמ' דנוכח
 בחכמי ע"י מיכאל, ולא יבחר, בינך דנוכח, ע"י גבריאל, והרבה להכיב אפו, ז"א דנוכח ע"י
 אוריאל ולא יעיר כל חמתו, מלכות דנוכח ע"י רפאל וכל ז' ימי' בנה י"ג חיותה שבפסוק זה שהם
 כנגד י"ג מדות דרחמים עכ"ל בסידור האר"י ז"ל, ופירוש הדברים ידוע בעיני כללות סדר
 הכתובות העולמות ד' עולמות אבי"ע ועולם ה' שלמעלה מהאצילות הנקרא אדם קדמון,
 הם כללות נר נחי' שבסדר הכשתבליה, ובכללות הוא בנחי' אדם הכולל נרנח"י כמוהו פ"ק
 דברכות וכן עד"ו בפרשות בכל עולם ועולם עשר ספירות הכלליות שבאחת עולם הם המשה
 פרופים כללים שבאחת העולם, א', פרטוף הכתר דאצילות הטול ב' בחי' ע"י וא"א, ונקרא
 יהודק דאצ"י, ב', פרטוף אבא חכמה ונקרא חיה דאצ"י, ג', פרטוף הבינה הנקרא חיימא
 ונקרא נשמה דאצ"י, ואבא כולל ב' בחי' אבא עילאה ויש"ס, ואימא כולל ב' בחי' אימא עילאה
 וחבונה, ואו"א עילאין חי' דאצ"י וישכור"ת פרטוף נשמה דאצ"י כמבואר במקומו בע"ח ד'
 פרטוף ז"א זעיר אנופין הם כללות ששה מדות דאצ"י הג"ת נה"י, והוא פרטוף הרוח דאצ"י
 ה', פרטוף המלכות נוק' דז"א, כנס"י בלשון חז"ל שכינתא קדישה וכוא פרטוף הנפש דאצ"י
 והן הן כללות י"ם דאצ"י, וכן עד"ו בשלשה עולמות ב"ע, ובעולם העליון
 ה"ק, כמבואר בע"ח שער מ"ב שער דרושי אבי"ע, וגם בפרשות דפרעות כל פרטוף
 פן ה' פרטופין ה"ל כולל י"ם והם חמשה פרטופים דאחתו פרטוף כו' ואח זה לעומת זה כו' הם
 חכמה דקלי', בינה דקלי', ז"א דקליפה שהם ששה מדות הרעות אהבה ויראה פאולה כו'
 [לעומת אהבה ויראה חלקות מלכות דקלי', ויש קלי' טוה הממוצע בין טוב לרע כידוע, והנה
 מדרגה ה' הנקרא יחידה לפי ששם נחלבש נילוף ה' ממש בבחי' העליונה שביחידה, כי יחידה
 שבנפש כולל ג"כ ב' בחי', ע"ד הכתר שכולל ב' בחי' ע"י וא"א וכוא ענין חוקף וחוקף עלמיות
 הרצון פשוט לכלל ולבטל באור א"ס ב"ה כנר בפני האבוקה כמשי"ת במקומו כס"ד ע"ד לשון
 טבועה שבלב, וכוא הנקרא רעוא דליבא, ולפי ששם שורה נילוף אור א"ס ב"ה ממש ע"כ
 א"ל שמירה כ"כ כמו שרואים אפי' קל שבקלים מוסר נפשו על קד"ה כו' כידוע, ואחמם עיקר
 השמירה הם בארבעה מדריגות נר"ח, לשמור החכמה שבנפש האלקית, שלא להחכם אלא
 בחכמה החורה בנגלה ובנסתר לבמה ולא לגרמייהו, ולהעמיק מחשבתו בגדונות אור א"ס ב"ה
 אבינו שבשמים ב"ה ממכ"ע וסוכ"ע, וכולא קמי' כלל חשיבין לעילא ולעילא מבחי' סוכ"ע כו'
 ושלא להחכם בחכמות זרות כמו שפומדים רשעים בעתים אלו ורואים לעקור החורה אפי'
 מירובלם עה"ק לחקן שקאלם בשביל שיטלחו להם ממון אוחן מחללי שבחוח כו' ועושים עטות
 מעות עלי, וכן אומרים נקום לך לירעם מעבד השבועה של זבב הנקרא לירע, ואנחנו אומרים
 נקום לך לראות מהרה בחפארת עוין, וכן בנשמה להחבון באורך ורוחב בגדולת אור א"ס
 ב"ה בששתשלשות כל העולמות וזריך שמירה מההיפוך, וכן ברוח הכולל ששה מדות אהבה ויראה
 כו' וכן בנפש לשמור מההיפוך, שהם ארבעה אבות נוקין הכללים, ולפי שבליהם החגברות
 הקלי' ע"כ אומרים קודם ערביית וכוא רחום יכפר עוין כו' וכן עד"ו ענין מצות שמירה מקדש
 בליה דוקא להרמב"ם וסייעתו, וכן אנו אומרים בבקר אלקי נשמה שנחה בי עהרה ס"א
 בגוד נשמה לנשמה הנקרא חיה שכוה מן האצילות, אחת בראח, כנגד נשמה דבריאה, ואחת
 יצרת כנגד רוח דליצירה, ואחת נפחה כנגד נפש דעשי' דמ"ש דפע"ח פ"ו ואח"כ אומרים ואחת
 משמרת בקרבי, כי כל אלו ד' בחי' זריכין שמירה מן ד' אבות נוקין, וכל זה הם סוד ארבעה
 אבות נוקין הכללים ד' פרטופים הכללים דקלי' חו"ב ז"א מל' דקלי' כניל, ע"כ לא הזכיר במתניחין
 אלא ד' אבות נוקין, ורבי

חוסן ישועות פרק א ב חידושי בבא קמא

זרבי הייא חני כ"ד אבוב נזיקין וקחשיב אחד עשר, והכי תליסר דר' אושעיא הא עשרים וארבעה, כנגד ארבעה ועשרים זיני מסאבותא כחושבן ואיב"ס כ"ל, וכנס בחיבת ואיב"ס, חני כ"ד זיני מסאבותא נחלקים באורח רזא, י"ג זיני בסוד איב"ס לחיבת ואיב"ס מספר י"ג, ועוד י"א זיני בסוד ו"ס לחיבת ואיב"ס סוד י"א סומנין דקטורה שמשם נמשכו בשב"כ כו' כידוע, **ותני רבי אושעיא** י"ג אבות נזיקין כנגד חני י"ג זיני והסתיר ברמז להכניעם
 עלמא כה"י סוד כה"י כלה שב"ס, יא"א"א, דשס מ"ס, או באופן זה, אוחיות וב"ס של ואיב"ס מספר י"ג ונבאר י"א, ולמחקס בסוד אוחיות ככ"ו ל"ט בני אלים וכוונת ככ"ו מספר י"ג ח"ד ששס י"ג מדה"ר כידוע ככוונת קבלת שבת, ולפי ששמו של ר' אושעיא רומז בסוד הישוע"ס בסוד ש"ע נכורין ועוד י"ח כ"ל מספר שפ"ח וכן ר' אושעיא בנימ' שפ"ח סוד שמירת מקדש מלוא שפ"ח וגם משמעות שמו של ר' אושעיא בסוד הושיע"ס ימירך וב' ה"ן נחלפו בחלפין כידוע כדי לרמז סוד הישועה כמספר שמו ר' אושעיא, מספר שפ"ח כ"ל ועי"ז יכנונו בסוד י"ג מכלין דרמזין סגמזו כה"ל וכמשי"ח כס"ד

פרק ג' והנה תבאר כי יש בחי' ד' אבות נזיקין ד' פרטופין הכללים דקלי', ויש בחי' כ"ד אבות נזיקין בסוד כ"ד זינין כ"ל, ועוד יש בחי' שבעה ועשרין וברבין מנייהו מחלדין בנזקבא כ"ל מקדש י"י עמא, והנס כל זה סוד מלוא שמירת המקדש, דתן כריש חמיד בשלש מקומות ככהנים שומרים כו' ובריש מדות מסיים והלויים ככ"א מקום הכי סוד כ"ד שומרים לעומת כ"ד אבות נזיקין שהזכיר ר' חייא וכ"ל בסוד כ"ד זינין ובחוקינים הדשים כ"ל הזכיר בשור עלמו כ"ד חולדות, ז"ל ובור מועד ארבעה ועשרין חולדות דנזיקין חלין מני' וכלכו חלין מהרבע אבות דאינון קרן וסן וגוף ורגל כו' עכ"ל כרי שבשור עלמו הזכיר ענין ד' אבות נזיקין וכ"ד חולדות דחליין מניס, ובגמרא דילין (לקמן ע"ב) לא הזכיר בשור אלא ג' אבות ח"ר ג' אבות נאמר בשור הקרן והסן והרגל, וגוף שהוא רבנא בגופא-על מחני והזכיר לון שהזכיר בחיקויים בכלל ד' אבות בגמרא נחשב רבינא חולדה דקרין וזה ע"אזו סוד כ"ד שומרים בנזקבא מהני זינין כ"ל, ובגמרא ריש חמיד מה"מ דבעין ג' שומרים אמר אביי א"ק ובחונים כו' משה ואהרן ובניו כו', נעשה בחד מקיס לחודי' אהרן בחד מקיס ובניו בשני מקומות, הרי ענין שמירת משה ואהרן ובניו סוד שמירה בארבעה מקומות במשכן ועיין במשנה למלך פ"ח מה' צ"ב, ש"ל ושמיטין נמי מקרא דגם הלויים לריכוס לשמור במקום מיוחד כדכתיב משה ואהרן ובניו אלא שבכחוב לא הזכיר בני לויים בכמה מקומות לריכוס לשמור, ואהרבה מן הפסוק נראה דבחד לוי שומר סני דהא בקרא לא הזכיר כי אם משה אלא דאפשר דדוד תקן שיטיו הלויים שומרים ככ"א מקום עכ"ל, ואפי' לר' הרמב"ן ז"ל דנושמת מדבריו צפי' כחומש שגם במשכן הי' כ"א לויים שומרים, מ"מ ענין משה ואהרן ובניו הנזכר בפ"ט כרי ענין ד' שומרים כנגד ר' אבות נזיקין הכללים כ"ל

והנה יש מחלוקת הראשונים יש מהם אומרים שלא היו שומרים לויים כי אם ככ"א מקום, ובג' מקומות שהיו שומרים ככהנים לא היו שומרים לויים עמאס, ודעת הסמ"ג דמלבד כ"א לויים שומרים ככ"א מקום עוד היו ג' לויים שומרים באותן ג' מקומות שהיו ככהנים שומרים אלא שהיו עפלים שם לכהנים כרי יש בחי' כ"ז שומרים ככ"ז מקום וכמבואר שם במשנה למלך, וסוד מחלוקת הראשונים הנו' חלייא כה"ל למר כ"ד שומרים בסוד כ"ד זינין כ"ל, ולמר לרין כ"ז שומרים לשמור מן כ"ז וברבין כ"ל

חוסן ישועות פרה א הידושי בבא קמא ד

ועיין ברע"מ ס"פ קרח (דף קע"ט) פקודה בחר דא לספרים חודש כו', סביב מחין שמיים
לגביהו זיוון דענדין זיוון ע"מ נקבל פרס קב"ו נחית במרכבתא דענד דכ"ד שומרין
דילי' כו', ויס נוסח ומאן דענד זיוון שלא ע"מ נקבל פרס קיב"ה נחית עניה במרכבתא
דילי' ובארבע חיון דילי', ומאן דענד זיוון ע"מ נקבל פרס נחית עליהו במרכבתא
דענד מטערן ובארבע שומרין דילי' ולרשיעיה נחית עליהו כעובדיהו בזיוון כו'
עון ומשחית אף וחמה במרכבתא דילי' לאתפרעא מנייהו עכ"ל ושייבס אחת סיד ד שומרים
וסוד כ"ד שומרים וסס לשמור מסס"א סיד ד' אבות מיקין וסיד כ"ד אבות וסוד ד' אבות
בסוד עין ומשחית אף וחמה וכנ"ל בסוד וסוד רחום, ועיין סס בניאור הגר"א ז"ל בס' ביאור
רע"מ סכ' וכ"ד שומרים כ"ד לירופי אדנ"י, כ"ד קטועי כנה, כ"ד אוחיות דבשכמל"ו,
כ"ד שומרים דבמ"ק עכ"ל, וסוד כנ"ל, וכמ"ל לקמן בס"ד, בבבבא כ הניס כ"ד קיטועי
כלה סהס רמזים ב"ב ח"ד דה"א ו"ב ח"ד דז"א להנמשכים לנכס"י, נכס ית' הרמז בכ"ד
דבשכמל"ו הא"ך רמזים בסוד מלוה שמירת מקדש, **והנה** מכ"ז יזכר סוד ד' זכר תרומה
הכ"ל שמדבר בסוד שמירת מקדש בעקבי דמשיחא, הרמז בפ' אחר שומר וכמשיח
לקמן, וע"כ סייכ"ס שומר דא מט"ע וסוד אדוניו יסוד דא רוח דשליא בגילוי וכל"ל,
פרק ד' והנה זכור בס' משכנות לאביר יעקב על חמיד, כי עיקר חידוש הכלכל
דשמירת מקדש נובע בזכ"ז יס ללמוד ממלות מורה מקדש דיתקב לשבח
ס"פ בחר את שבתותי שמרו ומקדשי תיראו ומדאיתקב לשבח דרבו בפ"ק דיבמות מה שמירת
שבת לעולם אף מור"מ לעולם, ומינה יס לחדש דה"ה שמירת מקדש לעולם גם בזכ"ז בק"ו
ומ"מ כמבואר באריכות בס' הכ"ל, וסנה מלוה שמירת מקדש לפי הכתיב בפ' קרח הוא מלוה
שפ"ח ומור"מ לפי"כ סס הוא מלוה **שמ"ט** וכמבואר באריכות סוד הדברים בס' הכ"ל
ובפ' אור לישירים עי"ס, **והנה** זה סוד ד' הגמרא לקמן מאי
מבעה כו', והיינו שסמ"ט דרמו וסוד העלה להכלל
זכין לרב זכין לשמואל כוונה הסמנה ששינה שמש הידוע ארס או סן, וקראו מבעה, לכ"ע
הרמז והסוד הוא בסוד מלוה שמירת מקדש, ובעינין הסוד חין כאן מתחלוקת דגם לרב הסוד הגנוז
בסוד ספ' אמר שומר הוא הסוד הגנוז בפסוק שביא שמואל ח"ך ל"ח פ"א, ולא פנינו אלא
בפשוט הכלכל בפסוקו למר זה ארס כו', ולפי הסוד שני נביאים ישעיה ועובדיה לדבר אחד
נחכונו, ח"ס ד' הגמ' רב אמר זה ארס, וידוע כי ארס דקדושה סוד פרלוק ז"א אשר ישראל
נקראו על שמו וסוד סוד שם מ"ס דאלפי"ן מספר ארס ידיע, וכמשי"ח בסוד ספ' נר י"ו
נשמת ארס חפ"ס ולטומתו ארס דקל"י פרלוק ז"א דקל"י, והכ"ל נקרא ג"כ ארס בוא"ו, ולהכלל
מכחו טו' ע"כ הסמיר התגא בלשון מבעה כדי לרמוז על פ' אמר שומר אס חנעיו בעיו סכ"ס
שמירת מקדש ובסוד ד' זכר הכ"ל אס חנעיו בעיו גד"א דרשו כו' כי זה ודאי צריך דרישה
וחיפוש וכמשי"ח לקמן סוד ד' זכר הכ"ל זה ודאי עורה סניאס דלא יוכל לאתגלייא ונבואה
בנחישו וקיימא בנחישו **להישן** עס הנקוד גימ' סל"ד ח"ס שמירת לויס בכלל מלוה וענד
רב אמר כו' דכ' אמר שומר אחא נקרא אח"א במילוי א"ל"ף ח"א"ו
אל"ף בגימ' **תרכ"ט** דכשנת תרכ"ט נתגלה חידוש הכלכל וזו **אלה תיו אל"ף** בגימ'
או נתגלה פנימיות הסוד **בובר** עס

תרל"ח סנקוד גימ' **שמ"ח** ח"ס פ' שבתותי שמרו כו' מלוה ש"מ"ח סמ"ט, דמש"י לפי' **בקר**
כתיב עס הנקוד גימ' **שס"ב** ח"ס שמירת משש ואכ"ב
חסר וכו'

חוסן ישועות פרק ד חירושי בבא במא

הכחוב פ' במדבר סס שמירת מקדש מלוה סס"ב סס"ג וכן בסוד השנים משנת תרע"ל עד סוף
 אלף השני סס"ב שנים ח"ס ויבטס אברכס צבקר לפורקנא כמ"ש נח"ו. גם בבקר ר"ת ראב
 בבא קמא ושמאל אמר מצעה זה כהן דכתיב חיד' ל' ח' פ' ש' ו' עשו נבטו מ' צ' פ' ו' נ'
 כו' ופשטי' דקא כדפי' סס במל"י נחפשו מל'
 חיפוש וחקירה. נבטו ענין דרישה וחיפוש כמו חנטיין צטיו שהוא ענין דרישה שאלה וכמו
 שאלת בקשה הונח לדריכת שאלה ולחפוש כן מילה בעה הונח לבטיסם עפ"ל. והנה נבואה
 עובדי' במפלת אדום בדאמרי' (סנהדרין דף ל"ע) יבא עובדי' דבר כו' וינבא על עשו שדר
 כו'. ונבא מיירי כל הפרשה שם חזון עובדי'. והסתיר העלה בחיבת ל' ח' פ' ש' ו' אותיות
שפ"ח סוד שמירת מקדש מלוה שפ"ח ושמירת לויס בכלל וענד הלוי הוא .
 שהוא מלוה של"ד כי עד סס יש עוד ו' מלות וזה רומז בלוח ו' דנח' פ' ש' ו' נימ'
 של"ד וכנ"ל בסוד נר י"י חפ"ש. ומבואר בס' אור ליבריס פי' ד' הושר בשס אבגיח"ן חורכ
 לפון באורייתא בסוד שמירת מקדש מעילא לתחא מלוה שפ"ח. ומתחא לעילא מן סוף התורכ
 לראשיתו הוא מלוה רב"ו כמספר צפון ח"ס נבטו מ' צ' פ' ו' נ' ונבטו יש לו ב'
 פירושים ענין דרישה וחפוש וענין גלוי הנעלם והכפון .
 בגילוי בסוד הססתר בחיבת לפון נבואה בלחישו וקיימא בלחישו, וגם בסוד נבטו שהוא לשון
 חפוש כנזכר. והנה עיקר שלימוד והדרישה שאלה והחפוש דשמירת מקדש נובג בזה"ו הוא
 בק"ו ומה מלינו ממלות מור"מ שהוא מלוה שמ"מ ויש פנים לומר שהוא מלוה שן כנ"ל
 בספרים הנ"ל. וזה רומז ל' חפש' שו' באותיות ש"נ. ובאוד מלוה שמ"מ
 נחבאר שם בסוד חיים דתפילין אחי' הוי' אחי' מכפר חיים כידוע. ומדרש צמר
 פנים כלו במלוי יודיין קס"א ע"ב קס"א מספר של"ד ז"ס מלוה של"ד כנ"ל. אופן ב' לפי
 המבואר בכוונה פקה עיניך פקה גימ' אחי' הוי' במלוי אלפי' קמ"ג מ"ה. עיניך .
 עה"כ. בגימ' אחי' דיודיין קס"א כמ"ש בכוונה בארז"ל. והנה קמ"ג מ"ה
 קס"א מספר שמ"ט. סוד מור"מ. ח"ס תפילת דניאל פקה עיניך וראה שוממתינו על גאולה
 אחרונה ופקה עיניך גימ' שמ"ח ז"ס שבתאי השמרו שם מלוה שמ"ח כי עיקר שלימוד משמירת
 דבבת. והנה יש פנים לומר שהוא מלוה שן כנ"ל. ח"ס יחוד הנז' עה"כ. ועוד אופן ב'
 בסוד החוריים דע"ב ס"ג. שם ע"ב בריבוע גימ' פק"ד. ושם ס"ג בריבוע גימ'
 קס"ו כידוע פק"ד קס"ו מספר שן וכמבואר בשער המלות ש' עקב כוונת האכילה. ז"ל גם
 נודע מ"ש בזהר ויקרא דף ד' אכלו רעים לעילא דא אר"א דתמן אכילה ולכן לריך לבין
 צעה ה' אכילה של אות א שהוא בינה כמ"ש פרק הבונה אלף בית אלף בינה ותכנין בלזכר
 אל החכמה כו'. ותחילה תכנין כונה קלרה כי ענין הברור ע"י ל"ב שניים שהם כנגד ל"ב
 תצ"ות החמה המצדיקין את הכל כנודע דמתחבב את חבריו כלל וזהו העומקין והמפרדיין
 את המאכל וע"כ מתבאר האוכל מתוך הפסולת בדרך הרהיט העומות הסבואה ואח"כ
 המפרדיין הסובין והמורסן שהם הקליפות מן הקמח משא"כ קודם שנתן שהיו דבקים יחד
 באכליה. והנה שן בגימ' החוריים דכו' דע"ב דיודיין שהוא בחמה. ששם גימ' קפ"ד
 והחוריים דכו' דס"ג שבבינה גימ' קס"ו וקפ"ד קס"ו גימ' שן כי הם עומות בתיבור
 אבא ואימא. גם תכנין כי ל"ב שניים אלו הם רמזים בלזכר אות א שזרתו י י ו זה
 י י ו"ד לעילא יו"ד לתחא זא"ו באמצעיתא. וכבר נת' בחיבורים כי אות א בלזכר י י ו
 הוא בחכמה. וזו הוא שבאמצע לריך לחלק לאורכה ותהי' שני ויין זו ע"ז סה א

חוסן ישועות פרה ד הידושי בבא קמא ה

נמלא ר"ף פלאה סס י"ו שיניים העליונים וי"ד וא"ו הכתחונים הס י"ו שיניים הכתחונים עכ"ל . **והנה**
 כל זה בסוד מיר"ת ושמיירה דנקדש שלמד מסס בסוד מצוה **שין** להורות כי ככה זה יהי בירור
 האוכל מחוך השסולה ויחסיים או להפוך אל עמים טפה ברורס . וכמ"ס בשער הפסוקים סס (עובדי' ה')
 ע"פ קומו ונקומה עלי' למלחמה עם בית עשו דוקא . לא עם עש"ו שהיא עמיד ליתקן עכ"ל . וענין החיקון סו
 ענין בירור האוכל מחוך הפסולה בסוד **שין** כ"ל . וז"ס דנפיק תפומא קדישא בסידור אדמו"ר כ"ע ע"ס לעשו
 כסס משפט כחוב שמשפט שלכס כחוב . כחורס שבכחב שיקרא האכילה הזאח כסס משפט כחוב כו' ע"ס . ולפי כ"נ ז"ג
 גל העמים ולכאורס אינו מוכן הא"ך יחכן שיקרא האכילה הזאח כסס משפט כחוב כו' ע"ס . ולפי כ"נ ז"ג
 בירור האכילה ע"י **שין** ורמוח כתיבת משפ"ט אוחיות **שמ"ט שפ"ט** סוד מור"מ ושמיירה מצוה ספ"ג
 שפ"ט וכו' משפט . כחוב כחורס שבכחב בסוד . חשבון מצוה . וז"ס ד' האר"ן
 בפ' חון עובדי' ארז"ל שהקב"ה בעלמו ופתלייתו שלו נלחמים עם בית עשו כו' עד שכונס יקומו למלחמה מצוה
 לעשות נקמה עכ"ל והסחיר בלשונו סוד הגלוה מ"ע קב"ה דשמירת מקדש הרמוח כתיבת 'נ'קמ"ס . ואח"כ פ'
 משפט כחוב . ואמר **מאי משמע** כלאורח רמו מאי משמע בסוד מלפניו שה"ס לפו"ן שרומח לשמירת מקדש
 מחתח לעילא ורומח . ג"כ לסוד הלפון ונעלם . וביון דאמר נבשו מלפניו שחגלה הנעלם
 מוכרח לומר שכתיבת מלפניו נחגלה הנעלם ג"כ ללמוד ממור"מ שזכו עיקר חידוש ההלכה . ומאי משמע כתיבת
 מלפניו על ענין הלימוד ממור"מ . וע"כ אמר דמתרגם רב יוסף חגליין מעמרוכו . והנה עיקר הסוד באוחיות
 לפון דמלפניו ושאר לאוחיות סס אוחיות השמוש . ותרנומו של לפון **שמ"ט** ושאר אוחיות מעמרוכו סס שמו"ס
 והנה חמלא אוחיות עת"ר **שת מם רש** וקה אוחיות **שמט** ושאר אוחיות **תרי"מ** וזה רומח כשיע"ג
 קרוב לשה חר"ס יחגלה . מה שמעמך . באוחיות **שמט** אשר יש כתיבת
'מח' מם' רש' וז"ס (ישעי' ל') ונתן מע"ר ורעך ובו' כ"ר נרחב והי' ער"ס יקראו . גם מבואר
 בס' אור לישרים פי"ז כי מצוה סס"ג פ' במדבר ובאורח רז"י לדרוש כאלו הי' כחוב סס ג"כ פ' ושמי"ס ל"ח
 דשמירה כיון שהכל הוא ענין מצוה אחת לשמור המקדש מ"ע ומל"ח א"כ ושמי"ס מל"ח דשמירה סס הוא מצוה
 סס"ד ומתחיל לעילא הוא מצוה כ"ר עכ"ל והנה מתחיל לעילא עד מצוה סס"ד רמ"ע מצוה נס יש פנים לומר
 שהתחיל הכשכון סס"ג סס"ד וא"כ ל"ח דשמירה סס מצוה סס"ס ומתחיל לעילא הוא מצוה **רמ"ט** וא"כ לפי"מ
 דמתרגם רב יוסף **מטמרי** ובי סרי נחגלה בלפון וב**שמ"ט** ללמוד שמירה דמקדש ממור"מ כז'
 וז"ס ד' זוהר (בראשית דף כ"ב ב') עד כי יבא שילס וכו' יקפה עמים אוחיות ולוי קה"ח וכ"ל דמירי בסוד
 שמירה לויס ומסיים סס וכג"ד אחמר כ"י וכל עשב כשד **טרי"ם** ימח עד דילתח לדיק ומני' אחת מארץ
 חלמח כו' : ודע כי כ' חיות **'טרי"ם'** **'צמח'** בנימ' שפ"ט . ע"ר'ם **'צמח'** בנימ'
 שפ"ח וכ"ל . וז"ס הגנוז בק"ט ונחתי מער ארלכס בעתו
 ומבואר בסידור האר"ל **מט"ר** הוא סוד המ"ד סוד מלמעלה שעולים כנגדו סמ"ן מבידורי המלכס והס
 היולווח שבטעמי קליפות ועי"ז הנלווח מתקדבה פ"ל . ונדע בענין שלא ימלאו הלכה ברורס כו' הוא מצד
 הקליפות הסוחמות ומכחות על האמת וכמ"ס האר"ל בשער רוב"ק (קף י"א) כי שורש הכל לענין השנה הוא
 עיון הלכה . ובעטס כי עיון ההלכה הוא שיכוין האדם שיש קליפת אגוז החופפה על המוח שהיא ענין הקדושה
 וזו הקליפה הוא ענין הקשיא שיש בכלכה ההיא כי הקליפה חופפה על ההלכה ואינה מניחה אל האדם
 שי"ן אוחס וכאשר האדם מתרץ הקשיא ההיא וכיון לשבר כח הקלי' ולהסירה מע"ג הקדושה . ואז יחגלה
 המוח שהוא ההלכה ומלאה שאס אין האדם מחמיד לעיין ולשבר . הקליפות הא"ך יחגלה לו המוח שהס רזי
 החורס ותחמת הקבלס ולכן סמ"ך להשחל מאור לעיין ולכוין בכונה זאח עכ"ל . והנה ענין בירור וגלוי הלבנות
 הפעולות מצד הקלי' המסמך הוא ענין בירורי המלכים העלחה הנילווח שבטעמי קלי' והלכה זו דשמירה
 נקדש משום דבי' תליא פורקנא : ע"כ יש קליפות רבות המסחיות על האמת ואינם מניחים שחגלה האמת .

חוקן ישועות פרק בג הידושי בבא קמא

במשי"ח כס"ד ד' רש"י בח"ו חקן כ"ה ד' מ"ד, במאמר שמעו הרים כו' וימרו חייכם בעבודה קשה דא
 זוכיה בהומד דא קל וחומר עד לחזוי לון טען הכ"ד ויורכו ה' עץ כו' ודא עץ המיים וימחו המים דא ה'
 בהלכה דיהמיר כח קראן לי מרה דכניחא חתא חיהי מעין גנים דליח לה פסק עכ"ל עיי"ש והדמו על כלכס
 זו שהוא הנכס דכניחא ממש כי עטס שמירח מקדש לכבוד הכניח דלא זוז מס. מבהמ"ק. וע"כ לריך
 לבמור נכס צד"ו, וחי' קראן לי בנימי' בל"א לה דשמירה מלוה בל"א מרה, סוד ל"ח דבבא ר"פ קדושים ל"ח
 דמ"ס מהחא עיניה ככ"ו, וככס עיקר הלימוד משמירה דבבא לעולם ובבא כולל ב' מ"ע וג' ל"ח ובפ' ויקהל
 לאו דלא דבערו כסס נגמור כל ה' מלות שכלל בשמירה שבה. וסס הוא מלוה קט"ו ומסס עד מלוה כפ"ח
 יס רע"ג מלוה כמספר מתיין גי"ס **פכה** עם הנקיד גימ' רס"ו וז"ס שבה ומור"מ מלוה שמ"ח שמ"ט ומחא
 לעילא מלוה גכ"ו עד דיהזי לון. עץ עי"ן לר"י מספר רכ"ד כי עד סס יס רכ"ג להזין. כמספר
 ויזכ"ו, ועוד יס'. וע"כ אמר סס וכמס' חילוקה על הל"ן עפי"ן ומלן גרים דא המורים כו' ובהבבא הנכס
 זוגבבא וקיים טיה עינין העלחא הנילוות ועי"ן הגלוה מחקרה וז"ס הכלכס הומו בחיבה **מטר**
מב"ר כנ"ל וז"ס ד' רע"מ משפטים ד' קט"ו חזן בעת"ו יורה ומלקוט ע"ס כסוד בעתה אחיבה
 כי כוד מלוה כס"ב הוא כבוד הכניס ג"כ כנ"ל. ואמר סס (דף פ"ג) ובג"ד כיוזא כר"ו כו' עד כי
 נחא שילכ כו' טובכ חנך יבדרון לחא חלכס בעשו דחזין עתויה דאורייתא עכ"ל עיי"ש היעב ובתשי"ח וזא
 דמנחא בעת"ו נח"ס ב"ס **שזא"פ** מספר **שפח** ור"ח פתחם ז"ה חלכ"ו שמו,

פרק ה' ובתנא רבי אליהו רבא פרק כ"ה ד"ה העטופים ברעב חין רעב אלא כד"ח שאלמד
 (עמוס ה') הנה ימים באים נאם י"ו והשלחתי רעב
 בהזן נה רעב ללה ולח לאח למים כי אם לשמוע את דבר י"ו ונו' מכלן אמרו שיהא אדם לומד תורה באימה
 ובירכה ברהט ובזיע ובז' וכמס' מגילת סנהדרין כו' מי בעט בו במגדל א' ונחן רהשו בתקום א' ובזש
 בתקום אחר וב"ה מיל בין זה לזה שאלמד לך יתנה אימה איה סופר כו' מכלן אמרו לעולם יהא אדם ירא
 במים כו' וקיים ננו י"ו אהינו מש"ס כו' ובעת קבלי אחכס כו' עיי"ש, ושאל מי שאל מהו המך הדברים זה
 לזה, וגם מה הכוד בלנו לומדים בבקר במאמר לעולם יהא אדם ירא שמים כו' וקיים לנו י"ו חנקינו מה שב'
 (לכניס ג') בעת הכיה הביא החכס ובעת קבלי אחכס כו' אחר י"ו. למה כלל בעת סהיא כו' ובעת קבלי כו'
 וגם מהו כוד הכוכב וקיים לנו י"ו חנקינו את הדבר שהבטחנו עיי' לפני הויך למה מזכירים כן סס לפני
 דוקא. נכס למה דוקא פ' זה ובלא יס כמס' פסוקי נביאים דבעתות כסוד הגלוה.

והשיב כנ"ל רחם ובבן **ובעת** בחוקן ה"ח כ"ס **פשוט** חושבן **שפח** הוא דשמירה מקדש מלוה
 כפ"ח **קבצי** בל"ח ב"ס **דש"ה"מ** חושבן **שבת** הוא דמורה
 מקדש מלוה כמ"ט ללמוד זכ מזה דנוכג
 (דברים ל"ג כ"ו) ויגדס מפניך חויב ויאמר **השמד** והרנומיו'ואמר שילי ז"ס ל"ח דשמירה מלוה בל"א ללמוד
 זה מזה. **וכבר** ידעת סוד הפ' ובהט
 מלא על **ע"כ** גימ' פ"ב ס"ג מ"ה ב"ן לפכ"ה מסר ו' לחייב גימ' י"ה פעמים י"ה מספר **רכיה**
 לנחו על הטוב כלפון ברבא ולימא הרפוחים ברוחיות י"ה חכמה ובינה כמ"ס כסידור באר"י ז"ל.
 ובמ"ס רב"י בחז"ח וחמ"ב כרי"ה וחד סרי ו"ה סלקין חושבניהון שמ"ו כו' מ"ה עם שמ"ו בל"א עכ"ל. ועס
 כסולג מספר רכ"ו כחכבון **צפון** ח"ס שמירה מקדש מלוה כפ"ח. מחא לעילא מלוה **רכין** נפון
 בצלוריתא. ח"ס כס **צפניה צפון** י"ה ועוד הוא אוחיות י"ה אמור ו'. פעמים
 ח"ס פעמים ס' הכי **קכ"ה** (וכ"כ) כספר כקכ"ה) ועס **רכיה** הכי **שן**
 ול"ס מלוה מור"מ מלוה שמ"ע או ש"ג כנ"ל ללמוד זכ מזה. ומסוס דכ"ו רומז

חוסן ישועות פרק ב חידושי בבא במא

ו

וז ובסוד עס לפני' ע"כ אומרים וקיס לנו יי' חלקינו את הדבר שבבבבבבב ע"י לפני' חוץ . כו' . ובבבבבב
 תשמרו ככל ג' לאוין ואל' כחחחח החשבון מלוה שמי' שמי' שמי' שמי' שמי' ומחחח לחיילא מלוה רסי' רסי' רסי' רסי'
 רסי' ח'ס' כשזבי' את שבחוכים לעיני' אמר יי' כ'וספר אמ' יי' . וכן **צפנה** עם הנקוד חבבבו רסי' :
פרק ו' . ודע סוד גדול ונורא סוד ד' מדרש הכל' וישמך' ישמור לך את הקץ וכס'א מבא דומה אלי'
 קורא משעיר . דע כי מראש ספר יכע' עד פסוק מבא דומה (ישע' כ"ח י"א) יש **שצא**

פסוקים וזה רומז ללי' דשמירת מקדש מלוה **שצא** ויש פנים לומר שהוא מלוה של' ככל' ובטי'ס
 אח' . ובפסוק זה כתיב שומר מה מני'ס . רמז לשמירת מקדש שכל' זה בנינה להרמב"ם ז"ל ובי'
 חלי'א פורקנא כח'ס' בלי' דבס'ת' ובמרת' ולא יכו' עוד קף עב'י' . וע"כ רומז במדרש וישמך' על ענין
 שמירת מקדש וע"כ הביא פ' וכס'א משא דומה . וכס'א מלוה של'א מעילא נחחח הוא מלי' רכ"ג מחחח לחיילא
 כמספר **שזרה** וזה סוד ד' וזכר חרומה ד' ק"ל וכס'א מבא דומה **שזרה** סגי'א דלא יכיל לחתני'א
 אבל מבא כוי' כד מתי' הסוא נכירא **שזרה** סני' ואישרח מלה עלוי' כז'
 כו' :

ואיער'ח בנימ' רל"ד כד' לבוס את מש'א כל' בנימ' בל'א

משא עם הנקוד גימ' כס"ג . את
 חבביון בעיו' כד"א דרשו מעל ספ"ר עם הנקוד והכולל גימ' בל'א . וקד"ו אח' . מהנה . עם
 הנקוד גימ' קנ"ו וחמין חבביון " כו' . והיסוד נקרא ספר ט"ש בו קנ"ו אורות כו' . אל"י קיר' חגימ' " " שמי' .

ועס מ' . של מ' שעיר גימ' ספ"ח ובענין זה בזכו' אחיו בחבבוס שליחח' כג' . ואח"כ פסוק אמר שומר את חבביון
 בעיו' בחבבוס והפלה בענין זה זה סוד דברי רב שחמך מצב' זה חרס' ובני'א פ' זה . לרמז כו' ככל' ופ' הקודס
 מדשפי' פ' של'א . ר"ח מדרש' . שמירת דלתות מקדש יי' חמיר' . ז"ס פירש' ז"ל אבר ולעיווי' מפי' רוס'א' לחקן
 אחס' צ"ד ר"ך היברה כגדתי לכס עכ"ל . ובס' פ' ו' לך ה'עמד החלפ' . גימ' ספ"ג . וכו' חבבוק . אמר
 הקב"ס לבעי' העמידהו לאותו מפש' . המלפ' . גימ' ר"כ סוד מלוה של'ד מחחח לחיילא ר"כ . רכ"ב חמיר' .

כנ"ל . וכו' פ' ספ"ח . ואח"כ ויקרא ארי' הוא חבבוק כו' חגימ' עומר חמ"ד יומס' ועל משמרת' חגימ' לכב' וכמ"ח
 חלילוח סוד שמירת מקדש . וכ"ו בסוד נבואת חבבוק כהחיל ג"כ בלבון חמפ' וכמחל'ח במבכני' לחב' וכמ"ח
 המשא בנימ' שמו' ועס' ב' דגס' של מ' ש' שס' יודין' ועס' הנקוד בנימ' חופ"ג גי' של'ד משא עם ב' דגס'
 " " גי' כס"א . וביכע'י' מבא עכ' דגס' של ש' גימ' **שן א** כו' זה כבוד ליו' א' שסודו ס"ג כנ"ל . ובחדב'א
 פ"ח אבל חס' קרא חרס' חנ"ך כו' וסימ' ח"ח זומד' . שלמה לך נאמר (ישע' י"ח ז') בעת' חס'א
 יוכל סי' ליי' לנאות כדי נעס'ת רלון חגימ' כששמי' כמו במנח' כו' עכ"ל ע"ג . ובסוד מראש' ס' ישע'י' פד
 פסוק בעת' חס'א כמזכ' י"ח ז'י' **שמי' מ** פסוקים וזה פ' **שין** וכל' . ויב'ל' **שיר** גימ' **שפ"ח** .
 ובכ"א עורה יתקיים וילא חוטר חגימ' יי'

וצריוך להקדים כונה בדת' כעני' כפי' בחיובן מפרי' ע"ח וסער הכוונות וסער מאמרי רש"י דף מ' בבבאר

רע"מ פ' נכ"א וכפ"מ שמוסדר יפה בסידור הארז"ל כח"י סס"ד הגאון בולגיא קדישא ארומ"ר ר'
 שלום שרעבי' ז"ל . כדי ביובן סוד ד' המדרש כנ"ל וישמך' ישמור לך את הקץ כו'

בוישמך' יכוין להמשיך כחר וקוי' האמלעים דח'י' דחכדים דר"ב בחב"ד דפ"לוקף חכמה דכ"י דיש' כו' עם כחר וקוי'
 האמלעים דח'י' דחכדים דח'י' ללמי' כחוחין שברס' ובחוכס' ג' כוונות בניקוד חמ"ס (ר"ח מולא מולס שרוק) עם ג'
 חכ'י' מקיפ"ס' שס'ס יחידות וחיות דרוחות דנרנח'י' דנח'י' ודרות דנפס' דנח'י' חמי' דנפס' דנשמה דמ"ס דח"ס' .
 ביאר יכוין להמשיך קוי' שחל' גנ"ה דח"פ חג"ח דחכמה דכ"י דיש' עם קוי' שחל' גנ"ה דח"ס' ללמי' כחוחין שברס'
 ובחוכס' ג' כוונות בניקוד לש"ק (ר"ח לרי' כנ"א קיבון) עם ג' חכ'י' מקיפ"ס' שס'ס גשמות דנרנח'י' דנח'י' ודרות
 דנפס' דרוח דחיס' דנפס' דנשמה דמ"ס דנ"ן . יכוין כד' אוחיות ראשונות להמשיך סארה מד' חיקיים עילאין
 דדיקנא דח"א לדיקנא דז"א לנשכני' ליי' ובכ' . אוחיות שניות ע' חיקיים דז"א . ובשבעה אוחיות אחרונות
 לשלמי' סארה מן ז' דנולנחח' ל"ג ח"ד דז"א .

חוסן ישועות כוונת ברכת כהנים מהאר"י זל נהר שלום ז

פסוק ב' נקרא קרושה
אבא יאר בג"ס דבינס דל' דלגס

אהיה
יהיה
אהיה
יהיה
אהיה
יהיה

י יוד אל לאריך אלפי
א יהו רחום לא"א
ר ויו ותנן לא"א לדיקנא דז"א
בינת דלאה

יכוין לחזור ולהמשיך ולסוליא אור חזון
דמוח בינה דחג"ת מכ"ג דבינה דנבוכד
דז"א ולהענותו משמאל סודעת דז"א
למעלה לחקן ממנו בג"ס דבינה דלאה.

איבא

יהוה יאהדונה
יוד הו ואו הו

י הו ארך לא"א לדיקנא דז"א
הו ארך א' דז"א
ו אפים ב' דז"א
ה ורב חסד ג' דז"א

לגנ"ס דס"פ
חג"ת דפרלוק
חכמה דנ"ס'
דבי' דמ"ס דב"ן
דז"א ומספיק
ס"ס נפשות
דמוחין סנ'
לגנ"ס דס"פ
חג"ת דפ"ר
חכמה דנ"ס'
דבינה דמ"ס
דב"ן דיעו"ר.

יכוין להמשיך קוי שמאל בג"ס דס"פ כחב"ד
דפ"ר חכמה דנ"ס' דיש"ס ע"ס קוי שמאל
בג"ס דה' ללמי המוחין שבהם ובחוסם ג'
סויות בניקוד לש"ק ע"ס ג' מקיפים אה"י
ס"ס נשמות דנרנח"י דח"י דרוח ודנפש
דח"י דח"ס דנפש דשמה דשמה דמ"ס
דב"ן. לגנ"ס דפ"ר דס"פ כחב"ד דחכמה
דנ"ס' דבינה דמ"ס דב"ן דז"א ומספיק
ס"ס נפשות דמוחין סנ' לגנ"ס דס"פ
כחב"ד דחכמה דנ"ס' דבינה דמ"ס דב"ן
דיעו"ר.

אהיה
יהיה
אהיה
יהיה
אהיה
יהיה

וישמרך כתר וד"תי דחסדים דמ' דלגס

אהיה
יהיה
אהיה
יהיה
אהיה
יהיה

הי היוורתי ח'
הי ניבא ח'
הי נוצר חסד ס"ה
יוד היוורתי ט'
יוד ניבא ט'
יוד לאלפים ס"ט
ש הי היוורתי י'
הי ניבא י'
הי נושא עון ס"י
מ הי היוורתי י"א
הי ניבא י"א
ויו ופשע סיקון י"א
ה הי היוורתי י"ב
הי ניבא י"ב
הי ותמאה סיקון י"ג
ה היוורתי י"ג
יוד הויו הו יוד הו יו הו
יוד הו יו הו
ניבא י"ג יוד הויו הו יוד הויו הו
יוד הו יו הו

ונבה סיקון י"ג

יוד הו יו הו הי יוד חי ויו הי
יוד הו יו הו
יכוין להמשיך ג' סויות דע"ב מרישא תניינא חוירא לייג
ח"ד יכוין שס"ן לחקן ולסארי הדת"י דחסדים דלגס
דמ' על אשר לא נרמו כסוי' נס יכוין בחיבה זו
להמשיך סאריס לז"א מיי"ד ס"ד דמוחא סחימאה רישא
מיתאה דז"א.
י"ב ת"ד
יוד הויו הו יוד הו יו הו הי יוד הו יו הו
סיקון י"ג יוד הו יו הו הי יוד הו יו הו הי
ד"ס יו גימ' יהוה ס"ח דה"ך גימ' יוד הא ואו הא
ונכח סאריס זו ממאלה סס סויו' פשע דז"א סרמוז כר"ח
ומחלל באלפי' כמסר ס"ח

חוסן ישועות בונת ברכת כהנים מהאר"י ז"ל נהר שלום

פניו מחין דחמס דלס דל' לחברו עם כננ"ס אלקיך כחר ודח"י דחסדים דלס דמ' לחברו עם ושיאירו אלו כאלו ; כננ"ס ושיאירו אלו כאלו ;

א	א	פ נושא עון ד' דז"א
ה	ה	נ ופשע ס' דז"א
ה	ה	י ונקמה י' דז"א
ה	ה	ו פוקד ז' דז"א
א	א	גכ יכוין לכמשיך סארס מב' פדקון עלאין
ה	ה	דלס וכוז דמיקן סכפדקון עלאין דמו"ג
ה	ה	דח"א סכמסמוס דח"א לחו"ב דז"א

מחין דחמס דלס דמ' לחברו עם כננ"ס ושיאירו אלו כאלו ; דעת ויהנהג

א	א	י קרומא י'
ה	ה	י עמר נקי ד'
ה	ה	ח מצדה ס'
ה	ה	ג עיינין י'
ה	ה	ד חוטמא י'
א	א	ונתנת ויחק יכוין לכמשיך סארס לח"א סכו"י
ה	ה	דכורח מבחי' סכמה דמ' סכו"א דכורח
ה	ה	ישא כחר ודח"י דחסדים דדעת דלס דל' פסוק ג' נקרא יחוד

א	א	י יוד אל מסקון ח' דח"א אדני לגולגלחא דכנס"י לירוף ח'
ה	ה	ש הי רחום מסקון ב' דח"א אנדי לירוף ב' לעלא דכדולחא דכנס"י
ה	ה	א ויו וחטון מתיקון ג' דח"א אידנ לירוף ג' לקרומא דלויכא דכנס"י

א	א	ה	י אהדוניהו יוד קא ואו קא
ה	ה	ה	כחר ודח"י דגכורח דדעת דלס דמ'
ה	ה	ה	י הי ארך מסקון ד' דח"א אדינ ל"י ד' לעמר נקא דכנס"י
ה	ה	ה	ה יוד אפים מתיקון ב' דח"א אנדי לירוף ב' לאודנא ימינא
ה	ה	ה	ה הי ורב הסד מתיקון ו' דח"א אנדי לאודנא שמאלא
ה	ה	ה	ה ויו ואסת מתיקון ז' דח"א אדני לירוף ז' למלחא דכנס"י

ועטר גכורח דמוח דעת דל' כיומר סחמוניס מכל סמוחין ואניס רמוזיס בחיכות דכ"כ ולקד אינס ככניסיס

חוסן ישועות כוונת ברכת כהנים מהארי"ז ז"ל נהר שלום ה

אהיה פניו מחן דחמס דללס דק' לחברו עס כדח"י ושיאירו אלו באלו

יהיה פ ו פ הרי נוצר חסד מחיקון ח' דח"א לעינא ימינא דכנס"י צירוף ח' דנאי

אהיה נ ה נ יוד לאלפים מחיקון ע' דח"א לעינא שמאלא דינא

יהיה י א י הרי נושא עין מחיקון י' דח"א לנוקבא ימינא דחוסמא דאינ

אהיה ו א ו וין ופשע מחיקון י"א דח"א לנוקבא שמאלא דחוטמא דניא

אהיה אליך דח"י דחסדים דללס דמ' לחברו עס כדח"י ושיאירו אלו באלו

יהיה א ל א הי וחטאה מחיקון י"ב דח"א לפומא דכנס"י דינא צירוף י"ב

אהיה ל ת ל א אל מחיקון ח' דח"א נאדי צירוף י"ג לפרקא קמא דדרועא ימינא דכנס"י

יהיה י ד י ה רחום מחיקון כ' דח"א נדאי צירוף י"ד לפ"ק דדרועא שמאלא

אהיה ל ד י וחנן מחיקון ג' דח"א ניאר צירוף ט"ו לפ"ב דדרועא ימינא

אהיה וישם מחן דחמס דללס דמ' לחברו עס כדח"י ושיאירו אלו באלו

יהיה ו ת ו ה ארץ מחיקון ד' דח"א נאיד צירוף ט"ז לפ"ב דדרועא שמאלא

אהיה י נ י אפים מחיקון ט' דח"א נדיא צירוף י"ז לפ"ב דדרועא ימינא

יהיה ש ו ש ה רוב חסד מחיקון ו' דח"א נידא צירוף י"ח לפ"ב דדרועא שמאלא

אהיה ס ז ס י ואסת מחיקון ז' דח"א יאדנ צירוף י"ט לפ"ק דירכא ימינא דכנס"י

אהיה לק נג' דכינס דללס דק' לחברו עס מחן דח"י ושיאירו אלו באלו

יהיה ל י ה נוצר חסד מחיקון ח' דח"א צירוף כ' יאדנ לפ"ק דירכא שמאלא דכנס"י

אהיה ד ו א לאלפים מחיקון ט' דח"א צירוף כ"א ינאר לפ"ב דירכא ימינא דכנס"י -

יהיה ע"י כככנים חלל ע"י כקבל וצריכים להכנס קודם כל המוחין וקודם שיסחילו הככנים חיצון יברכך

יהיה יכווננו בקבל בזה ו' דודבר וזאת ד' דדבר אל אהרן להמשיך עשר גבורות כח': בפסוק ג'

יהיה סנקרא ימוד יכוין לכ"ד צירפי אדני' ב"ב צירופים כח"שונים יכוין להמשיך י"ב קישועים שסם אורות

יהיה מ"ב ח"ד דח"א ל"ב חקוני גולגלחא דכנס"י נוק' דח"א ונ"ב צירופים האחרונים יכוין לכמשיך י"ב

יהיה קישועים מ"ב ח"ד דח"א ל"ב חקוני גופא דנוק' דח"א שית פירקן דסרין דרועין וזשית פירקן דסרין ירכין

חוסן ישועות פונת ברכת כהנים מהאר"י ז"ל נהר שדום

בתיבה זו יכוין להמשיך הארס לכנסי מבג"ס דלג"ס דמ' שגם הוא בחי' נוק'

כנסי דבינה דלג"ס דמ' להכרו עם מחין דמ' וביאירו אלו באלו

איהו שדום
 ה נושא עון מחיקין י' דז"א לירוף כ"ב יאנר לפ"ב דירכא שמאלא
 נצח י ופשע מחיקין י"א דז"א לירוף כ"ג יהנא לפ"ב דירכא ימינא דכנסי'
 הוד ה וחפאה מחיקין י"ב דז"א לירוף כ"ד ינרא לפ"ב דירכא שמאלא
 יסר יוד הא ואו הא אלת דלת נון יוד
 ונתיבת שלום יכוין ולכניס כל בשפע דכ"ב אוחיות מ"ס ואדני מלא ולבלגים כסס ס"ג ח"ד דל"א וע'
 דז"א ונסי' דלז"א ולכמבך ככל לעזר'

יוד אל הי רחום ויו וחננון הי ארך יוד אפים הי ורב חסד ויו ואסת הי נוצר חסד יוד לאלפים הי נושא

איהו שדום
 איהו שדום הי וחפאה יוד סיווי כי יוד סיווי כי יוד כי ווי כי ונקא ארך אפים ורב חסד נושא עון
 ופשע ונקא פיקד על שלשים ועל רבעים נצח הוד יסוד

פרקי' ועתה
 ראש וכן כסוד ששים אוחיות דנרכה כהנים כסוד הפסוק ששים גבורים סביב לה

וכס ג"כ כסוד שמירת המקדש במדרש נשא ושי"ש ובסוד ר"ח סנה' מעטו' שלשלמה שס
 'קודם מ"ס ס' ממנוט ע"ב, כידוע בכח האר"י ז"ל, וכו' ג"כ ר"ח 'מעלי' שומרי 'החומות, 'שומרים
 'מבמרה ס' מקדש, פודינו ומלילו, 'מעולם' הוא 'שמך כמ"ש בסידור האר"י ז"ל. ור"ח 'מעטו' ששים גבורים
 'סביב סס קודש כיוצא מן תיבת יצטר' בח"ח ב"ש כנ"ל ובסוד מלוב שס"ג דשמירה. א. דלכ סוד ו' אוחיות.
 ויסמך. לירופו שמי' רבין. וסוד שמי' מספר שני' פק"ד קס"ו כדפי' האר"י ז"ל כסוד שמי' י"ה
 שס"ס ל"ח. כי פק"ד דע"ב באוס י' קס"ו דס"ג באות ה'. דהוי'. ועד"ז חבין
 סוד רבין ג"כ כסוד י"ה כמ"ש רשבי' וחמש סרי י"ה כו'. י"ה פעמים י"ה ע"כ מספר רבין. גם כסוד
 כמבואר בשער הפסוקים פ' ואחשן סו' ד' ע"פ ויוצא אחכס מכור הברזל ממלרים. האחרונים
 של ז"ל נקראים כו"ר הברזל כי הם דינים חקיים כברזל. וכבר ידעה כי האחרונים דז"א הוא ריבוע שס כו"ר
 דאלפ"ין ויש בו כ"ו אוחיות כראשונות של כו"ר. כזה. יוד יוד הא. יוד ק"א וא"ו. יוד ק"א וא"ו ק"א.
 ונוקבי' דז"א נקראת אלקים והאחרונים שלה הם פשוטים ואין בהם מלוי כזה. א' אל אלה אלקים אלקים. בני'
 ר' כנגד ר' של כו"ר הרי כי אחרונים דז"ל הם כו"ר עכ"ל ולהמחיק סדינים חקיים דכו"ר הברזל הגו' דרחמים
 כסוד י"ה שגווס כו"ר כנ"ל. ועוד יש כו"ר דרחמים כאלוהן זה יוד ה"ה. יוד פעמים ה"ה מספר ר' ועס יוד
 ה"ה מספר כ"ו כרי כו"ר או עס סס כו"ר פשוט מספר כ"ו הרי כו"ר דרחמים. וכתיב כימי לאתך מארץ מלרים
 אראנו נפלאות כי כן יחי' סוד גאולה אחרונה כסוד כו"ר דרחמים להוילגו מדינים חקיים דכו"ר הברזל ובסוד ד'
 חקוניז וזר חיקון ס"ע ד' ק"ב ובור לזכר דא יתקן. דלעהיד יאמרו ליתקן כי אחס אבינו. וז"ס חיתבו שמרך.
 וכל זכ כסוד מורא מקדש ושמירת מקדש, מור"מ מלוב שמי' ע סוד שמי' מספר שני' כנ"ל מעילא לחסא.
 ושמירת מקדש מלוב שפ"ח ומחחא לעילא מלוב רכ"ו מספר רפ"ן כנ"ל וכן יתקן שמאלא סוד רפ"ן

חוסן ישועות פרק ז ח הירדשי בבא קמא

ט

סוד כו"ר לזכב דא יתחק כי עס יתחק גי' ר"ח עס שנתו ק"פ שפ"ח וז"ס שלחן בלפון כי סוד שלחן כנר
 נחבחר כמה יחודים סוד שלחן מספר בפ"ח ובסוד מלוה שפ"ח ומתחא לעילא מלוה רכ"ו מספר לפון וז"ס
 שלחן בלפון וז"ס וזכר לזכב דא יתחק דלעתיד בנאולה אחרונה נחמך לינחך כי חסד חבנו וז"ס ד' שמואל
 נחפשי' נבעו מלפוניו וז"ס ל' המדרש וישמרך ישמר לך חס קקן וכח"א מנח דומה כו' (ב) ראה והבן
 בסוד סיה חיוורתי וסיה נימין דמחפשיין בשיה תיקונים אחרונים די"ג ת"ד בשיה חסון וישמרך, ור"ח שלהם
 צ"ור ד'נסד ק'אלפים צ"ושא' עון' ר'פפע' ר'חעאס' ר'נקס, ר"ח מספר רכ"ו צפ"ן, (ג) ראה באוח
 ר' דיברך שכולל י"ב חיוורתי, דגולגלתא חיוורתי רישא קדמא דר"ח וכה"כ י"ב חותיות
 דג' חיו"ח פשוטות ואמנס כנוונה בג' חיו"ח מלאים חיו"ן ג"פ ע"ב מספר ר'ר'ן ועס אוח ר' עלמו של
 יברך כרי רכ"ן לפ"ן, ועס נקוד שבא דלוח י' כרי רנ"ו בסוד מור"מ הכתוב ג"כ פ' קדושים מלוה רנ"ה
 כשחבר עס שפ"ח כרי רנ"ו וכל הכרכות דס' חותיות דכ"ב נמנוו באוח ר' דלשונה (ד) ראה באוח ב' דיברך
 שכולל י"ב נימין דכחורא רישא חניינא דר"ח, וחס ג"כ ג"פ ע"ב מספר ר"ו ועס חות ב' והנקוד מספר
 ר'ר'ך ז"ס רל"ג לאוין שיש עד מלוה שפ"ח ולפי"ז יש פנים לומר כי ל"ח דשמירת מקדש ל"ח רל"ד כנ"ל
 וז"ס ויקבור אוחו בגיה חורה לפון כנ"ל, באותיות בגי"א ר"ח ו"ב ג' גולגלתא חיו"ח כנ"ל, (ה)
 ראה באוח ר של יברך להמשיך מחיוורתי ח' ומנימא ח' לחיקון ח' אל ז"ס זכיר יוס השבת נקדשו
 מלוה לא, (ו) וראה באוח ב' דיברך להמשיך מחיוורתי ב' ומנימא ב' לחיקון ב' רחום וז"ס
 שבתאי תשמרו ומקדשי חיראו הכתוב פ' קדושים מלוה רנ"ד רנ"ה כמספר רחום ומס' צ"ך
 ללמוד בקי' ומ"מ דה"ה שמירת מקדש לעולם, (ז) ראה באוח ד' פשוטע דיברך להמשיך מחיוורתי ג'
 ומנימא ג' לחיקון ג' רחמן ז"ס לאו דלח חבערו חש ביוס השבת מלוה ק"ד להחיותך ולהשג"ה מלוה
 קע"ו ושניסס חמת כנ"ל במספר וחזון, וז"ס ד' גמ' ריש חמוד (ד' כ"ח) אחרי שסיימו שמעתיח
 דשמירת מקדש חרשב"נ חר"י כל המוכיח את חבירו לש"ש וזכר לחלקו של הקב"ה שנאמר מוכיח אדם אחרי וכ'
 בפסקי חוס' בספרים מדוייקים נקוד מוכיח אדם אחר חן עכ"ל, והכוונה על סוד החוכמה לקיים במלוה ז'
 ור"ח אחרי חן, אל' רחום חסון, חיוורתי נימין, הרמז בחיבת יברך כנ"ל, כי עיקר הלימוד משמירת
 דשבת לעולם כן שמירה דמקדש לעולם, וכוד חבירו מספר רכ"ו, מוכיח אדם סוד מצעה זה חרס, נשמת אדם
 חס"ה, והנה כמו אדם דקדושה פרטוף ז"ח שנקרא תורה כולל חרי"ג מלוה רמ"ח אברים דמלכא רמ"ח מ"ע
 שפ"ה גידים שפ"ה ל"ח ומלוה שפ"ח מעילא לחתא, הוא מלוה רכ"ו מתחא לעילא מספר לפון, כי כל החורה
 ברזא דשמי' קדישא חוי' ביה הכולל י"ס וכמו שיש עשר ספירות מלמעלה למטה חור ישר, וחלמטה למעלה
 אור חוזר, כן סוד חשבון הכוונה מלמעלה למטה, ומלמטה למעלה, וכן בזה לפון בחדס דקלי' הכולל רמ"ח
 ושפ"ה, כרי בחינת שפ"ח שבו מעילא לחתא, הוא בחי' רכ"ו לפון שבו מתחא לעילא וכמס"ח בסוד שפ"ה
 דקלי' לעומת שפ"ה דקדושה משנה, וז"ס אך נח' פ"שו עשו ובעו מל' פ' ויני ועס אוח מ' כפונ' מספר רס"ו
 ז"ס שבת ומור"מ מלוה שפ"ח שמת' שפ"ח ומתחא לעילא מלוה רס"ה רס"ו, (ח) ראה והבן בכוונה ח' מכוונות
 כנ"ל כמ"ש בשער הכוונות ונמצא כי בפסוק זה הוא ענין המשך ג' רישין עילאין לחתא גולגלתא חיו"ח מו"ס
 וזכו הטעם שר"ח יברך י"י וישמרך חס ה"ן כמספר חוי', וס"ח ב'ר'ך בגימ' מ"ה חוי' כמלוי אלפי'ן
 והכוונה לרמז כי שס חוי' שבו"ח מתמלא בסוד חשבון ובסוד מלוי ממה שמחברך מן ח"א מן
 ג' רישין הנזכר עכ"ל, וכבר ידעת בסוד שס חוי' שעולה מספר מקו"ס י' פעמים י', ה' פעמים ס', ו'
 פעמים ו', ה' פעמים ס', מספר קפ"ו כמ"ש בחיקונים ובכחאר"ל, והנס ורן הרמז בשס חוי' ב"ה ע"ז
 י' פעמים י', י' פעמים י', ו' פעמים ו', מספר ר'ר'ן שיעור קומה, וז"ס ל"ח דשמירת מקדש
 מלוה של"ח, ל"ח רנ"ו, והנה יו"ד יו"ד וי"ו בגי' ס"ב סוד שס ס"ב, יו"ד ס"ו ו"ו ס"ו, ומבואר
 בע"ה כי שס ס"ב זה סודו רנ"ו כנ"ל כי שס ס"ב בריבוע מספר קפ"ד ועס פשוטו ס"ב כרי רנ"ו כמ"ש בע"ה

חוסן ישועות פרק ה' חידושי בבא במא

שער השמות פ"ו, והנה ויין רומז באלות **א** בליוור סוד ל"ב שיניים ככל ואל"כ זה עלמנו סוד **ש"ל** ככל, והנה ר"ח ויין עם נקודו מספר פ"ו כמספר חנקים וז"ס מ"ע דשביעה שבת פ' משפטים מל"ב פ"ו וכו' רומז ללמוד משמירם דמקדש ושמירה דשבת לעולם, והנה ס"ח **כה"ך** וידעת מ"ש נפעה בסוד תורה לשמה לבס"כ כי אות ס' בסוד לא"ה, כי אות ה' יש לו ג' מלואים **ה"י** ה"ה ה"ה מספר אל ועם אות ה' פשוט הרי לא"ה, והנה השם כה"ך במלוי עד"ז כ"ף כ"י ה"ה ה"ה ה"ה מספר רל"ו זה ג"כ בסוד שג"רם מקדש ל"ה רל"ו, והשם הזה יולא ג"כ מן ס"ח כי מלאכו יול"ה ל"ך לשמ"ך והשם הזה רומז בסוד הד"ם כמספרו כ"ל, והנה כ"ז ע"י שמחברך מן ג' רישין עילאין דאל"ה כ"ל בשבת יברך יטוין להמשיך הארס לז"ה מ"יג תיורחא דגולגלחא רישא קדמא דאל"ה, ובשם הוי' יכוין להמשיך הארס לז"ה מ"יג נימין דבאוריחא רישא התינא דאל"ה, ובתיבת וישמך יכוין להמשיך הארס לז"ה מ"יג ס"ד דמוחא סתימא רישא התיחא דאל"ה ובכת הארס זו שם הוי' פשוט דז"ה הרמז בר"ח מתמלא באלפ"ין כמספר הס"ח עכ"ל כ"ל, וזה עלמנו סוד שמירה מקדש בשלושה מקומות הכהנים שומרים כדי לשמור הארת ג' רישין עילאין שנמכו בז"ה ע"י ברכת כהנים דוקא בשלושה תיבת יברך י"י וישמך דוקא כי יש בווט מיוחדות בסוד ששים לחיות דב"כ, ויש בווט בסוד מספר החיות כ"ל, **והנה** כבר נחבאר כי פ' שבתהי השמרו ומקדשי תיראו כשכלול ב' מ"ע וג' מלוח ל"ה שיש בשמירת שבת, ובאורה רוא כשכלול כולם במחמור שבתהי שמרו כאליו כתובים שם זה אחר זה החמיל החשבון מלוח שד"מ מש"ס (שיל"ה) שמ"ז שמ"ז שמ"ח שמ"ט, ומהה לעילא מלוח רס"ו רס"ו רס"ו דס"ח רס"ט ע"ר, והנה בר"ח ויין פסיו רל"ו כ"ל, ועם סוד ויין כשחלקאות ו' לשני וויין כ"ל בסוד אות **א** הרי **רס"ח** בסוד שמירה שבת ומור"מ לחקק לבנה וכו' שמירה מקדש לעולם כמשי"ח סוד ד' חקוני זוהר היתה כלניות סוחר כנו' ממרח"ק גימ' שפ"ה חבי' **והנה** כ"ז בסוד **נשא** עון חיוורתי י' ינאל י' הנחך באלות **ש** דוישמך בחקוין י' מ"יג ס"ד, וכוד **נשא** **שנ"א** וכ"ל בסוד שיג' הרומז בליוור אות **א** ל"ב שיניים, ובנה **נשא** לפי"מ דקרינן בו"טעם הנקוד והכולל בגימ' **שפ"ח** סוד שמירה ומור"מ הרומז בחקוין נש"א כזכר, והנה ר"ח ויין כשחלק אות. וי' לשני וויין ז"ס מקדש ל"ב שינים כ"ל וז"ס ל"ח מלאכה דשבת פ' יתרו מלוב ל"ב ונמלא מבואר מכ"ז כי רומז בפ' זה סוד מלוח שמירת שבת ומור"מ ושמירה מקדש ללמוד זה מזה לזכר לעולם, וז"ס ד' מדרש וישמך ישמר לך את הקץ וכה"ה מכה דומה כו', ומכ"ח דו"מ גימ' שלח

פרק ה' ובזוהר בראשית (דף ה') בראשית ר' שמעון פתח הלגים כו' וקול החור כו' נשמע כו', באלפ"ו דל יום השבת דהיוו דוגמה חרץ החיים שהוא עולם הבא עולם הנחמה עולם כשמות כו' עכ"ל, והשגח ודייק באלפ"ו חשבנו, **ש"מ"ט**, וז"ס פ' שבתהי שמרו מלוח שמ"ח ומקדשי תיראו מלוח שמ"ט ס"פ כבר, ושם (דף ה') לעבר כחזא ואמר ומקדשי תיראו ודא שבת דמעלי שבתא דלוי' ירהא ושרי כס ירהא עכ"ל הרי דבאורה רוא גם ומקדשי תיראו בסוד השבת וכבר כודעתך סוד החיים יחוד אהי' כו"י אהי' מספר חיים דחפלין, ובמלוי קמ"ג מ"ה קס"א חשבנו שמ"ט כהשבון פק"ה עיניך ורהא בוממותיו וכ"ל, וז"ס דלוי' דוגמה חרץ החיים, והחמיל החשבון מלוח שמ"ט שמ"ו כו' וז"ס באלפ"ו ב"ה רל"ו חובטן שמ"ו מש"ה דבי' תליא פורקנא כמ"ש ומביא גואל למען שמ"ו כמ"ש בכהאריז"ל, וז"ס היראה בחפלין של ראש' שם י"י נקרא ר"ח ש"ן ש"ג כו' וז"ס מורח מקדש ושבת, הרמז בבראשית ירא שבת ירא בית דא כי מקדשא, ואחקש מור"מ לשבת מה שמירה דשבת לעולם חף מור"מ לעולם, ובאורה רוא כשכלול בפ' ומקדשי תיראו מלוח שמירה מקדש כיון דמני' ילפינן דס"ה שמירה מקדש לעולם וכמבואר בע"מ פ' כבר (דף ק"ט) וגבורה מתמן איהי יראה ולוי' שומרים המקדש ומתמן פקודא לירא מן המקדש ואיבו מלוח שבוהה הלוי' במקדש ככ"ד משמרתו כו' עכ"ל, ח"כ כשכלול במקדשי תיראו כאליו ה"י. כחוב שב גם מלוח שמירה

חוסן ישועות פרק ה' הידושי בבא פמא

שמירת מקדש באורח רחב כפי הו"ט ד' שמואל מצעצעז שפ"ן כנ"ל, ושמירת מקדש מ"ע ומל"ה ואם חללו שכ גס ל"ח דשמירת מקדש כאילו הי' כחוב שס כפי הוא מלוא **שנ"א** וז"ס **שנ"א** עון וכל"ל, וז"ס הנזכר באדרת נשא (דף ק"ב) קס ר' חזקיה שחיי ואמר חיי לדודי וכו' מסתכל הויגא ואלו חמית נכורא יקירא דבולגין עילאין ניסיר וסליק לחתא מאה וחמשה ועשרין עיבר וחד חשך הוי אחסחי בכסוא נכורא כמון דהחסחי בכסוא נכורא עמיקא כו' אלא שחיל מהס מכו פשרא דחמית פתחו ולאמרו נושא עון חמיתא אמר דא הוא תקונא חנינא יחיב עכ"ל ושם מיירי בחקון ב' שאמר מיכה, מי אל כחוך, נושא עון, וכו"ג ח"ד שאמר משה לקבל דא אל רחום ומטון כמפ"ש דקל"א, כפי חקון ב' רחום המכוון לנושא עון חקון ב' דמיכה וז"ס שבחתי הבמרו ומקדשי סירלו שכ' ג"כ פ' קדושים (י"ע ל') ושם הוא מלוא רנ"ד רנ"ה כמספר רח"ס רומ"ה דק"ש ריכב על חמור, וע' בפע"ח ס' הסניחות פ"ח נושא עון חקון י' נש"א גימ' שכ"ה גילויין הממיתקים בשס כו', הוי' ושכ"ה גימ' נשא וז"ס באדר כו' וחד חשך הוי אחסחי כו' נושא עון חמיתא שכ"ס שכ"ה דינים שהס חשך והס נרחלים הנמתקים ע"י שס הוי' ושניהם בגימ' נשא עכ"ל וכו"כ שער רוב"ק (דף נ"ח) יהוד ע' ע"פ שניך כעדר הקלובות ר"ח שכ"ה גילויין כו', ובאדר א"ר חזק"י כו' שעלו מן כרחלה, ר"ח מש"ה, וז"ס קפ"ד קס"א בגימ' משה ואל זה רמז ר' חקי' באומרו וחד חשך אחסחי בכסוא נכורא כו' נושא עון חמיתא כי כמחוסף שס הוי' על שכ"ה של כנוק' הנ"ל שהס ה"פ ארנ"י יעלה הכל בגימ' נשא עכ"ל ואין לו' ביחור מה ענין למכס כנ' נר"ח וסרב ביוס"ד ז"ל כ' שס ע' ד' ל"ו יהוד ה' כי משה ה"ס שכ"ה עם 'אוחיות דקס"ד וי"א דקס"א וכו' יובן ביחוד הזכ עכ"ל, גס אין צפ' זה שס רמז לנושא עון לפי כנ"ל, אלא ל"ל בסוד חנינת שניך סוד ש"כ ע"כ ז"ס נשא וכל"ל, ועדין לא מבר כד' הארז"ל לפרש ר"ח שאר הכסוק (שכ"ס ד' ב') **שעלם** **מחאומות** **לשכנה** **אין** **ב** **ה** **ס** **ר** **ח** **ב** **גימ'** **שש"ס** וכזה חבין כל סוד הפ' בסוד גאולה אחרונה בסוד מור"מ ושפ"מ כנ"ל, וע"פ מחמור דשכ"י פי' האדר"ר דקל"ב גס ענין חש"ס כי פק"ד קס"א גימ' מש"ה ואם חוסף כללות כל שס צפ"ע ואח"כ כללות שניהם ביחד יסיג בגימ' חמ"ס כמו חש"ס עכ"ל ע"ס צענין חשס דקדושה כנגד חשס דקל"י, וז"ס שבחתי שזמרו שהחמיל החשבון מלוא שמ"ו שמ"ה ואם חללו בו גס עשה דשכיחה שבת החמיל החשבון מלוא שמ"ס ואם חללו גס עשה דזכור החמיל מלוא מד"ש וגס זה בסוד משה דקטנות כמבואר בע"ח כי י"פ בחי' משה דגלות ויש בחי' משה דקטנות, ד' מוחין חו"ב חו"ג דדעה דקטנות הס ד"פ אלקים בגימ' מד"ש ע"כ משה וסוד לכטל גזירת שמד ח"ו ויש בחי' משה אל"ל שד' בגימ' פק"ד קס"א גימ' משה, וע' בשער המלות פ' שופטים צענין ג' בחי' משה בדחי' דז"א בסוד משה 'שת' 'ככל' 'שת' ר"ל ו' ע"ש וכזה יובן משה עכ' ו' - בגימ' נשא וע' בש' כוונות צענין העומר בגימ' ש"ך ושורש כל הדברים הס אלו ש"ך דינים כמספר ה"פ ד"ן ולכן אלו לריבוי לחקסם ולבסמם (וע"ס כי ג' מיני ש"ך גילויין הס כו' ומאלו ל' עשרים נמשכות נשמות כ"א כו') וא' מהס ה"פ ד"ן והמיתוק ע"י ה' אלפי"ן שבכ' שמוח ארנ"י או הס שכ"ה וע' בפע"ח בברכת השינה שופטיו בבראשונה ר"ח שכ"ה כנ"ל ע"ס ובסידור ויש בברכה זו ל"ד חיבות כנגד כ"ד שפירס עכ"ל, וע"כ בר"ת 'ויועליו 'בנחמיה' כ"ו למחק שכ"ה ופעשה נש"א כנ"ל וכו' בסוד כ"ד משמרות דשמירת מקדש הרומז בכ"ד חיבות הנ"ל והעלה בסוד וס"ר ממנו יגון ואנהה כח סט"א בסוד ו'ס"ר מלוא שמ"ח שמ"ח מהחל לעילא מלוא רס"ר רס"ו כמ"ח לקמן סודו, ומבואר שס אופן א' כי ה"פ ס"ג עם אוח' ב' ראשונה הרמז בכו"י פסוק בינה בכסוא שס ס"ג, כפי ש"ך גילויין דבינה ע"ס, והכס בכחוסף אוח' ה' ר"ח מלואוי גי' אל עם ש"ך כפי נשא עון, והכס כמחוסף על שכ"ה ה"פ ארנ"י כנ"ל, גס שס ס"ג למחק שברשס כפי **שפ"ח**, וע' בש' המלות פ' משפטים בסוד שפחה דקדושה, מנחי' שס אחי' כי ג' מלויים שבו דויד"ן **דאלפי"ן** דהכ"ן ק"מ ק"ב ק"ל גימ' שפחה עכ"ל, והס בגימ' של"ב והכוונה ע"כ גימ' של"ג וז"ס מלוא שפ"ח ואח"כ ה' מלוא עד ועבר כלוי חופ"ס הצענין בעיו ל' חפ"ס, וז"ס ימגדל ויחקש שמים רבא' ימגדל הגי' דל' וכוונתו.

חוסן ישועות פרה ה חידושי בבא פמא

ובינו ג' מלווי אהי' גי' ט"ב עם אהי' גימ' חג'י' כמ"ש בפע"ח וזכה שיגדל שמים רבא ע"י ססוד כגנוז
 בחיבה יסגול ובחיבה שמים הם י"ה וכנ"ל בסוד ש"ג הרמוז ב"ה ובסוד כו"ר דרחמים, וכוד כ"א לויס שומרים
 בסוד מספר אהי'. והנס מבואר בשער הכוונות בליל פסח בסוד הגלות י' דמים ולחקן ענין זה ואמר לך בדמך
 חיי ימשכו לך חיים העליונים שהוא ענין לידת ז'א וכתגדלותו ואז יכנסו בו מוחין גדלות הנקרא חיים סוד
 אהי' הוי' אהי' גימ' חיים ע"י חיים אלו תללו מן כגנות עכ"ל, וכבר מבואר לעיל כי סוד חיים אלו כב' פנים
 שמ"ט שג"ד כרמוז במזמ"מ וזה"ל, וכשהוסף חיים אלו הפשוטים על ש"ך נילווין הכלל כרי שפ"ח ועל שכ"ה
 נילווין הכלל הרי שפחה דקדושה לעומת שפחה דקלי', בזהבית זמנא יתקיים רזא דכ' בחקוני וזכר חיקון כ"א
 דמ"ע ועוד אולא גריש שכיחא אמרתי לקיב"ה גרש האמה סאחא וזכר עכ"ל גר"ש גימ' מלוא שס"ב, אולא
 אל"ף ז"ן למ"ד אל"ף, גימ' שס"ג, כנ"ל, ומבואר כי מחוק ש"ך סג' הנו' הוא בלידוף חיים מספר שפ"ח, וז"ל
נושא עון לפי"מ דקרינן עם הנקוד והכולל גימ' שפ"ח חו"ס ד' ר' חוקיה מסתכל כוונא וכו' וחד חשך הוי
 אחסמי כי עיקר החשך הוא בסוד ש"ך קודם המיתוק כנ"ל והח"ס ה"י, והס נרחבים כו' בסוד
סיה מספר חיים הכלל בשלשה פנים, ורמז בחיבה והח"ס ה"י ראו מן החשך יאיר אור ויתקיים
 זכר בחשך אור לשרים כנ"ל בסוד **השך** עם הנקוד מספר שפ"ח וכל זה יתקיים בסוד מלוא זו והו
 פתחו ואמרו נושא עון חמיתא כנ"ל בשני פנים בסוד ש"כ א' לפי"מ דכתיב ולפי"מ דקרינן **נושא**
 חו"ס בריש חמיד דיקוד אהי' ח'ן ר"ח אומר רבי חוקיה אלו חמיתא כוונא, נושא חמיתא,
פרק ט' ועתה חבין מש"ש בימוד ב' חו"ס נושא עון חמיתא, ס"ח שעלו מן הכהנס עה"כ גימ' ס"ב
 וכוא שס זה יו"ד ס"ו ו"ו ס"י גימ' ס"ב עכ"ל, וכבר נח' לעיל כי שס ס"ב זה סודו
 רנ"ו סוד ל"ח דהס"מ, וכנה אס חקח אות' ש' דר"ח שעלו עם ס"ב דס"ח הרי שס"ב, עוד כ' עם השס שג"ך
 לבין בימוד כזה הוא **צנסהיך** ועולם בגימ' רמ"ח ויואל מן חיבתה סרהנס בחילוף א"ח ב"ש עכ"ל, וכנה
 שס זה רמוז ברמ"ח מ"ע ובסוד מלוא זו נחלק ג' אותיות **סהיך** גימ' **קנ"ה** ז"ס שמירת כהנים
 מ"ע קל"ה מעילא לחתא ושמירת לויס מ"ע קנ"ו, ומחחא לעילא מ"ע **צ"ג** וכנ"ל בסוד
צ"ג כלי כסף הו"לוא משס בזהמ"ק הנו' כפ"ג דחמיד ובסוד על ל"ד חנשא, ויואל מן סר וכנ"ל הכוונא
 סר בחלום וכו' ואמלע אותיות **גס"ה** סוד שס ס"ג עם ס' ראשונה מספר חיים כנ"ל ועס ש"ך הרי שפ"ח
 ויואל מן רח"ן חו"ס רחל כוכו חובו לאורייתא כו', וכנה חבין מכ"ז בסוד משס הנזכר בר"ח שעלו מן
 הכהנס, דמבואר בה"ז חקין ס"ע דאחפשטותי דמשס בכל דרז ודרז בכל לדיק והכס דמתעסק באורייתא עד
 שחין רבוא לאשלמא לכולהו מפגימו דילבוך ורזא דמלס וכוא מחולל מפשעינו וכו' ובג"ד אומר עלי' דור הולך
 לסמוא עלמא ודור בא איהו ייחי כמלקדמין עכ"ל, ובכוונה בכל דור יש ששים רבוא בחי' חלמידי חכמים
 דמשס רבינו ע"ס מתפשט בזה וכמ"ס ברפ"מ פ' תלזא דר"פ הכי אנה נהיר בכל מארי כלכות וקבלות כו' עכ"ל
 ויס"לויי נשמות שסס מתשרש נשמת מרע"ס בעלמו כו', וכנלוך האחרון הקטן והשפל שבכולם הרמוז בשס
 משס החלמידי המתדס סלכס זו, הרמוז בר"ח ש'עלו מן רכהנס בסוד הלכס זו כנ"ל, שזו סוד חד חשך
 אח"ס'חי בככוא כוונא חכ"ל ויתקיים זכר בחושך אור לשרים כב"ה כ"ר, כי עקל דכל אדם שיש בו ירחא שממס
 סמהדס אס ישעס חכובס כסונו ויסיס לו ירחא שמים אז יקבלו דבריו כל ישראל ח"י וזכר אדם שיש בו ירחא שממס
 דבריו נשמתים. ורמז בחיבה **מחלד** עם נקוד וכולל גימ' קל"ה וכוא מחלל ח"י וכוא יבני בהמ"ק דאחמלל
 בחובנא ובסוד ר"ח חתן אחת **קיעקב** **ק"סד** ק"ל אברהם גימ' חיים הכלל כמ"ש מ' רוס"ק הרמוז
 בר"ח מחלל, ובחבורתו גימ' חר"ל אז נחגלס חידוש סלכס זו נרפא לנו ח"י ורדנלייתא לפתגמוהי חובנא ישחבין
 לנח, משמע שאיכס רוליס לשמוע אפ"י דשטי"י דקרא מיירי במשיח, ע' אנפין לאורייתא ומיירי ג"כ בה"ח
 וכ"כ בביאור כר"א ז"ל פ' נשא בביאור רע"מ אנה בלערא סגי כו' שכן נלווי חממה שפושעין בירח וכוכבים אור
 של מרע"ס שפושע בח"ח וסח"ח מחוין בגלותא בחרהא ואורו מלעשר עמהו כו' וכל הענין בישיעיס וכו' מחולל

יא חוסן ישועות פרקי יא חידושי בבא במא

כו' מדבר הכל בת"ח בגלות הזכ עכ"ל, וז"ס ל' רש"י ע"פ סניך נמסרות ל'ר'ו'ע"ה חכ"ס גימ' שמ"ע סוד חכס מס' חיים כנ"ל. וז"ס ל'ר' אבא פ' אחרי דס"ח ומכס ומלט כמו כו' חזלעס נא שמ"ע ע"ס. ורומז בחיבת **סעלן** שס קודם משמוח ע"ב כחוב על חיבת מלרים בק"ש הולאת אמאמ"ל. וזוא גימ' ק"ו שמירה מ"ע ק"ו מתחא לעילא פ' במדבר ובמלוי עי"ן למ"ד וי"ו גימ' **רבו** וע"כ סיים עובדי בשס זא ועל"ו מושיעס סוד ישועה גי' מ' של"א כס"ר לוי"ן גימ' סס"ג. לשפ"ע. מלוס. בפ"ח שפ"ע. לה' המלוכ"ס גי' ק"ו. ע"כ נו' בניבוחא כ"א פ' זוס פ' כ"א סוד כ"א לויס שומרים וז"ס כס עובדי עוב"ד י"ס סוד ש"נ רכ"ו וכמ"ח סוד ד' חקנים עבודה עיבוד ס'. ומפני העדר הולאת דפוס אכתוב לע"ע **קיצור** ויוכן לחכימי לבא. ואז"ה יתבאר בחריכות.

בהס כפרך גימ' שמ"ט **כפרך** עס הנקוד גימ' **שפח** הנקוד גימ' פ"ו. האוחיות ומחכפר **פרק י' ובמדרש** רבס פ קרח פ"ח אמרו ישראל רבס"ע בזמן שבמ"ק קיים סיניו מקריבים ומחכפר ועכסו אין בידינו אלא תפלה טו"ב בנימי י"ז תפלה י"ז ברכות כו' וזת למח דוד

שחקנו אמרו על סס (תכליס כו ב') כחנני י"י ונסני עכ"ל. הסוד מראש ס' תכליס עד פ' כחנני יס שמ"ח פסוקים וזס פסוק **שממ** מלוס מור"מ; אח"כ פסוק ש"ן כי חסרך לנג"ד עיני סוד ד' אליס ז"ל לרשב"י ע"פ וזיו חי"ך

תלויס לך מנג"ד סוד שס נג"ד יכ"ס עס לחא ח' הניל גימ' שפ"ח וזמן אינון חייס תלויס קמן סוד כחייס שמ"ט של"ד. קמ"ן קוף מס נון עס הנקוד גימ' של"ד; ואף על גב דידעי חבריא עיל גי"ב גימ' ק"ס מ"ע דשמירה פ' במדבר ^ד. ידע"י גי' ז"ד פ' קרח כנ"ל חבריא בסוד יבחר ב"ח ב"ס זמ"ן.

זי"ן מ"ס נון גימ' רניג. ובחקן כ"א דמ"ח דכא קרני פרס לנגך עליסו לתמר אלמיה קרן לדוד ומלמיה קרן ישועה עכ"ל סוד קר"ן גימ' ש"ן. קר"ן לדוד: גימ' של"ד. קר"ן ישוע"ס. קר"ן ש"ן. ישוע"ס גי' של"א מסמ"ח דסוד וקרני ראס קרניו ואינון משיח ראסון ושני עכ"ל ונאמר בסוד ישועה בן נון יסוע"ס ישוע"ס של"א ככו"ר.

מתחא לעילא. וז"ס ללמוד שמירה דמקדס ממור"מ לעולם מלוס קר"ן מלוס ישוע"ס וקר"ן גימ' סס"ב. סוד נסני ושא נ"ס לקבץ. נון"ס סמ"ך. גימ' רכ"ו. ולכרות דבכה מלוס זו ימח למח דוד וז"ס (תכליס כס) גס כל קי"ך. ל"א יבש"ו. גימ' שמ"ט; יבש"ו הסוגי"ס. גימ' שפ"ח. ריק"ס גימ' ש"ן. וכמ"ס ש' רוסיק דכ"ע יחוד

י"ג וז"ס דרכ"ך גי' רניג; הודיעני גימ' קניס; למדני עסיכ גימ' קל"ס מור"ס שס ס"פ בסר מ"ע קל"ס. ע"ל כ"ן יוריס גימ' של"א. בדר"ך רכ"ו. ראס עניו ועמל"י גימ' קניו וש"א לכ"ל גימ' שפ"ז וז' שס ג"ס גי' יג"ל משס בן מ"ב. גס כל: גימ' מג"ן ז"ג ע"ס שמונס סס ליב שיניס עכ"ל ושס יג"ל יג"ל פורקין בסוד ג"ס כ"ל גי' ז"ב ובסוד שיניס ש"ן מספר ריקס כנ"ל ואז יחקי"ס וסיס כי תלכו"ן לא תלכו ריק"ס ומלכינו ריק"ס אל תשיבניו

עוד. כ' ס"ח גס כל קי"ך מל"ך עכ"ל מ"ס למ"ד כ"ף גימ' רניג. ז"ס ד' ר' חק בזכות להעלות נר חמיד אחס זוכיס להקבלי נרו של מלך המשיח מס עעס סס אלמיה קר"ן לדוד של"ד. קר"ן ש"ן. ואומר **שמחתי** ב' אומריס רי בית **וי** נ"ך עכ"ל ר"ח גימ' של"ד. בחומריס ל"י"ל פעמיס י' למ"ד י"ד גימ' של"ד כו' ובנ"ל סוד חייס כנ"ל

גס רמז בחומריס ל"י לשגי חנ"ן חיי"ס נון"ן נון"ן בגימ' חר"ל סנת תר"ל לעשות אהדל"ת כהדלקת נרות לפני כהמ"ק עפי' מס שנתגלה סוד דברי ר' חקן ובל"ז דכרו פלאיס כ"כפ' שמחתי לא מזכר ענין להעלות נר חמיד וכסאי רוא מקי"ס שני רשעים שזכר. לה' היסוע"ס גי' של"א ועל רחא דא וסייס ב"כיס ושמו אח שמ"י גימ' ש"ן ר"ח ושמו

אח שמ"י עכ"י גימ' שפ"ע ר"ח שמי עכ"י וז"א גי' שפ"ע. וז"ס ר"ח עכ"י ש"ו ח' וז"ס המגן ד' הדביא פכ"א כ"ב סנה סולח מלךך לומרך בדר"ך כ"י שמ"י בקרבו **פרק י"א ובתנא דבי אליהו** רבא פרק ל' ומאי אמר סומר אחא בקר כו' ומאי אח תבעיון בעיו

שובו אחיו אלא לפי שאין סקב"ס נותן אח החורס אלא למי שמתעשר עליס שנאמר (שס כ"א) משא בערב ביער בערב תלניו אורחה דדניס לקראס. למח סחי"ו מיס. ואין בערב אלא לשון ערב ואין יער אלא לשון זכר ואין מיס אלא ד"ת לכך נאמר ביער בערב וגו' כו'. במתעשר גופו הבניא אח האור כו' עכ"ל ע"ס, ובתנא דבי רבא פרק ל"ז זס לשוני ד"א **הלא פרוס** לרעב למחן (ישע"י)

חֵטֵן יְשִׁיעוֹת פֶּרֶק י"א לַמַּפְטֵר רִיבּוּ"ב הַדּוּשִׁי בְּבֵא פֶמָא

נ"ח"ז) הֵן רַעַב הָלֵא כִרְעַב מִן דְּבְרֵי תוֹרָה, וְאִין לֶחֶם אֵלֵא דְּבְרֵי תוֹרָה שְׁנֵאמַר (עֲמוּס ח' י"ח) הֵנֶה יָמִים בָּאִים נֶחֱם הָדְנִי י"י וְהִשְׁלַחְתִּי רַעַב בְּאֶרֶץ לֹא רַעַב לֶחֶם וְלֹא אֵמָא לְמִים, כִּי אֵם לְשִׁמּוֹעַ אֵת דְּבְרֵי י"י וְגו', מִכְּחָן אֲמַרו אֵם יֵשׁ אֵת שְׂהוּא מִבֵּין בְּד"ה יִפְרָסֵם מִתּוֹרַת רַבּוּ"ב לְאֲחֵרִים כְּדִי שְׁחַדְדֵה אֲחֵתּוֹ לוֹ וּמִוִּכִּיפִין לוֹ עֵינָי, וְכֵן הַשׁוֹבֵב כִּן אִינוּ נִמְנַע מִן הַשׁוֹבֵב הַעֲתִידָה לְבֹא לִימוֹת בֵּן דּוּד, וְעֵלְיוּ כִכְתוּב אֲמַר (תִּלְיִס ל') וְכֵן דָּרְךְ אֲרִחֵנוּ בִישַׁע אֲלֵקִים, דְּרָךְ זֶה תוֹרָה שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים ה' ל') כָּל דְּהִרְךְ אֲשֶׁר צוּה י"י אֱלֹהֵיכֶם אֲחֲכֹב הִנְכוּ לְהִטֵּן תַּחֲיוֹן וְעוֹב לֵכֵס וְגו' וְאִין יֵשׁ אֵלֵא בִימוֹת בֵּן דּוּד שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָה כ"ח ה') קִרְבֵּי אֲדָקִי יֵאלֵא יִשְׂעֵי וְגו' כּו' עַכ"ל וְכַ"ל פ"ח בְּכַ"ל וּבְפִרְקֵי חוֹלִין שְׁבַח דָּף קל"ח ע"ב) ח"ר כְּשֶׁנִּכְנְסוּ רְבוּחֵינוּ לְכַרֵּם בִּיבְנֵה אֲמַרו עֲתִידָה תוֹרָה שְׁחַשְׁתָּה מִיִּבְרָהֵל שְׁנֵאמַר הֵנֶה יָמִים בָּאִים כּו' דְּבַר ה' זֶה הִלְכֵה דְּבַר ה' זֶה הִקֵּן דְּבַר ה' זֶה נִכְוָהָה וּבְחַדְב"ה צִעַף פִּשְׁ"ו כ"י יֵבֵא שִׁיבְקָךְ דְּבַר מַלְאָךְ וְלֹא יִמְלֹא שְׁנֵא יִשְׁעֵנוּ

דע כוּד כְּדִנְרִים רַחֵל כְּבַעַר רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ (דָּף כ"ט ב') יְחוּד י"ד (וְחִשְׁבֵה יְחוּד י"ח ע"פ יִשְׁמַע חֲכֵם וְיוֹסֵף לָקַח כְּנִיָּל) וְחֲחִיכֵי כּוּד י"ב ע"פ לְסַפֵּר בְּלִיָּן שֵׁם י"י וְחֲחִיכֵי יְחוּד י"ב ע"פ גַּם כֵּל קִיָּךְ לֹא יִבּוֹשׁ כְּמִשְׁ"ח בְּסִידֵי הַמַּשָּׁךְ הַיְיָחוּדִים, וְזֵיל שֵׁם יְחוּד י"ד, **הלא פרום לרעב להמד** וְגו', ס"ג וְעֵשֶׂר אֲחִיתוֹת וּמ"ב שְׁלו, כּוּד ר"ח הִלָּא פְרוּם לְרַעַב כ"ח שְׁמוּחָל (כּוּד הַר"ר שְׁמוּחָל וְיִעָהֵל בְּנוֹשֵׁל הַרְחִי"ו) כְּכוּנֵס הִיָּה בְחֵיבָה הִלָּא. ה' ל"ח. וְכּוּד שֵׁם אֵל הַיּוֹלָה מִשֵּׁם ס"ג שְׂהוּא שְׁלֵשׁ יוֹדִין וְאֶלְפֵי עֵכִיל, וּפְיִרוּשׁ הַמִּילוֹת כְּפִשְׁטָן שֵׁם ס"ג יו"ד ק"י וְאִין ק"י בְּגִימ' ס"ג וְעַם עֵשֶׂר אֲחִיתוֹת מְלֹאָיו כְּרִי ע"ג, וּמ"ב שְׁלו, כּוּד ד' אֲחִיתוֹת שֵׁם כּוּי' פִּשְׁטָן, י' אֲחִיתוֹת מְלֹאָיו, וּמְלֹאָיו דְּמִלּוּי יֵשׁ כּו' כ"ח אֲחִיתוֹת כְּרִי מ"ב, וְזִכּוּ מ"ב דַּסְג, (וְכֵן עַד י"ז מ"ב דַּע"ב ת"יב דְּמִיָּה) ע"ג עַם מ"ב כְּרִי **קָמָן** כְּמַסְפֵּר אִיָּה סְפִיל, וְחֲחִיכֵי מִבְּחַר חֵיבָה כְּלִיר גִּיכְ כַּסּוּד שֵׁם ס"ג כִּידוּשׁ כִּי ד' אֲחִיתוֹת כּוּי' י' בְּחַכְמָה פִּרְלֹף אֲבָא וְכוּ כֵּס ע"ב. כ"ח רֵאשׁוּנָה בִינֵה וְכוּ שֵׁם ס"ג. וְיודוֹעַ כִּי שֵׁם ס"ג נִחְלָק לְשֵׁנֵי בְחִינּוֹת שְׂכּוּ. י"ח"י דְּס"ג גִּימ' אֵל מִלֵּד חֲמֵסָה דְּחִימָה. וְבֵאלֵךְ אֲחִיתוֹת דְּס"ג גִּימ' ל"ב מִלֵּד בִּינֵה דְּחִימָה וְכַמְבֹּאֵר בְּדִרוּשׁ הַלְיָיָה דְּרוּשׁ ג' בְּשַׁעַר כְּכוּנוֹת ד' כ'. וְזֶה שְׁנֵאמַר הַלְיָיָה. ה"ה רֵאשׁוּנָה פִּי' ה' רֵאשׁוּנָה דְּחִו' פִּשְׁטָן רוּמָה גִיכְ בְּשֵׁם ס"ג. ל"ח. גִיכְ מִן ס"ג יו"י דְּס"ג גִימ' נ"ח.

עוד כתב פרים בגימ' כווי"ס שריי. אֲמַר שְׁמוּחָל חֲסֵד ו' עֵכִיל פִּי' שְׁדוּשָׁה חֵיבָה פְרִים חֲסֵד ו' כְּחִיב וְאִז בְּגִי' כּוּי' שְׂדֵי. **עוד** כְּתַב כְּל"ה פְרוּם גִימ' שְׁעִיָּה נְכוּרִין וְכַוְלָל עֵכִיל וְכַוְנוֹה הַלְיָיָה פְרִים גִימ' כְּעִי' אֲעִפִי דְכְחִיב הַלּוֹא מֵלֹא ו'. הָךְ אֲוֹת ו' רוּמָה אֵל הַפְּנִים עֲלִמָן דְּאֶרֶץ אֲלַפִּין וְכַמ"ש בְּעִיָּה שְׂעַר חִיָּה פִי"ז גַּם לְפִי"ז מֵלֹא ו' גִימ' שְׁעִי' וְשִׁעַס שִׁיעַ נְכוּרִין אֵל הַחַיּוּרְחִי הַנְּמַשְׁכִּין אֵל הַפְּנִים וְאֲוֹת ו' רַמָּז אֵל הַפְּנִים עֲלִמָן שְׂכֵס קִיָּן ז' מִי"ג חִי"ד (וְאֲמַת) וְזֶה תַקֵּן ז' כּוּלָל כֵּל ו' חִיקוּיִם בְּקוּדְמִים אֲלִינוּ שְׂכֵס ו' אֵל לְפִי"ז עֵכִיל עִיָּם, **עוד** כְּתַב **לרעב בגימ' ש"ב** וְכּוּד בְּגִימ' אֵהִיֵּה כּוּה. א' פְּעֻמִּים א'. ה' פְּעֻמִּים כ'. י' פְּעֻמִּים י'. בְּגִימ' קִיָּה כְרִי ב' פְּעֻמִּים קִיָּה וְכֵס **ש"ב** סִיָּה הַלְיָיָה פְרוּם לְרַעַב (בְּגִימ' ס"ג) כּוּד הַיּוֹיֵה דְּס"ג **להמד** בְּגִימ' אֵיל אֲרִכִי וְכ' כּוּלָלִים. ר"ח עַם הַכּוּלָל גִימ' אֲלֵקִים, ה' מַחֲבִיבָה הָלֵא עַם ר"ח לְרַעַב לְחַתֵּךְ בְּגִימ' אֲרִכִי, וְעַנִּיָּים מְרֹדִים חֲבִיבָה בֵית ר"ח בְּגִימ' ב' פְּעֻמִּים דְּרִיךְ שְׂכֵס חֲמִיָּה שְׂכֵס דְּרִכִי מוֹת (פִּי' זֶה דוֹרֵשׁ לְפִי רַמָּז בְּרִיָּה) וְאֶרֶץ לְעוֹרֵר ב' פְּעֻמִּים ס"ג וְקָס"ו אֲחִוּרִיָּים שְׁלוּ לְהַתְחִיקֵם (פִּי' שֵׁם ס"ג בְּרִיבּוּעַ כּוּה יו"ד יו"ד ק"י וְאִין ק"י וְאִין ק"י בְּגִי' קָס"ו וְזֶה נִקְרָא אֲחִוּרִיָּים כִּי בְּכֵל אֲוֹרוֹת יֵשׁ ב' בְּחִינּוֹת בְּחִינָה פְּנִים וּבְחִינָה אֲחִוּר וְכֵל רִיבּוּעַ נִקְרָא אֲחִוּרִיָּים וְכֵל רִיבּוּעַ נִקְרָא פְּנִים כְּמַבְאֵר בְּעִיָּה שְׂעַר רְפִיָּה נִלְוִין פ"ב בְּעִנִּין י"ב מְדַרְגּוֹת שִׁים בְּכֵל שֵׁם עִיָּם. **עוד** כְּתַב וְכַשֵּׁם כּוּד **ממאת** מִן סִיָּה וְעַנִּיָּים מְרֹדִים חֲבִיבָה בֵית עֵכִיל. **וכבר** כּוּדְעַתִּיךְ כִּי כוּד הַיְיָחוּדִים חֲרַמּוּיִם כְּפִסְקוּי' הַחֹרֵה כֵּס עֲלֵמָם אֲוֵר הַגְּנוּז כַּסּוּד הַחֹרֵה וּמַלּוֹת בְּאִיּוֹת מַלּוֹת מִן גְּמֵלוֹת רוּמָה יְחוּד

חוסן ישועות פרק יא למפטיר דיוה"ב חידושי בבא קמא יב

ימוד כהוא . ועתה ראה והבן כבוד הייחודים כגיל ר"ח **הפ"ל** בני **קמ"ן** ס"ג ושטר אוחיות ומ"ב שלו
 וזה סוד לאו דלא חבערו דשבת ר"פ ויקבל מלוה **קמ"ן** ר"ח **הגה פרום פ"ה ע"כ פ"ו**
 כמספר חלקים כג"ל . וזה סוד עשה דשביחה שבת פ' משפטים מלוה **פ"ן** לפי חשבון נר מלוה
 דס' של"ס . ולכתיב מלוה **פ"ה** כג"ל ושיהיה אחת כג"ל . והנה משם עד שמירת מקדש מלוה **ישפ"ה**
 יש בחורה **ש"ב** מלוה וזה סוד לרע"ב בנימ' **ש"ב** כי זהו עיקר ענין הרעב לשמוע דבר ה'
 זו הלכה סלריך לחבר וללמוד שמירת המקדש משמירת דשבת לעולם וכג"ל כסוד בראשית ש"ב
 בירא"ח ה' כנז' בחיקוני זוהר .

והגה ר"ח **הגה פרום לרעב גימ' קמ"ן** לאו דלא חבערו פ' ויקבל ובס נגמר בחורה כל חמשה מלוה
 שכללו בשמירת שבת ב' מ"ע וג' מל"ח כמ"ש הרמב"ם ז"ל מחין כפסוקים כג"ל לאו דלא ילא
 ממקומו פ' בשלח מ"ע זכור ולי"ח מלאכה דשבת פ' יתרו . מ"ע דשביחה פ' משפטים . לאו דלא חבערו פ' ויקבל
 מלוה **קמ"ן** כמספר ר"ח **ה"פ לרעב** . וזה עלתו גנוח כסוד ג' אוחיות פ"ה ל' כ"י פ"ה מלוה עד מ"ע
 דשביחה שבת . ומהס' עד לאו דלא חבערו ל' מלוה סוד אות **ל** דחיבה **לרעב** . וכמשי"ח סוד ד'
 ז"ח פ' יתרו ואיח כהון חלחין פקודין בחוכבן תלת יוד"ן . והנה שס פ' ויקבל כסמך שבת למלאכה המשכן וזה
 כבר נגמר ה' מלוה ש"ס בכללות שמירת שבת . וזה סוד **ה' ל"א** סוד ה"א ראשונה דס"ג כג"ל וכמה כסמך שבת
 למלאכה המשכן יש כורחה סלריך ללמוד שמירת מקדש סוד ל"ח רל"ו שיטור קומה שרומז ג"כ כסוד
 שבת וכמשי"ש כס' של"ס כג"ל . וזה רומז בחמלע אוחיות דשני חיבות **הק"ח פ"ה** ככחוב **ר"ק** ולפי כדש
 דחיבה **ה"ל"א** סוד יי"ח דס"ג גימ' ח"ל כג"ל זה סוד מ"ע זכור מלוה **ל"א** כג"ל ובסדרמ"ע כוא מ"ע ו"ג סימן
 ר"ח יין גפן רמו זכור לקדש על היין . ונשאר אוחיות ר"ח של חיבת פרו"ס לפי"מ דקרינן או בחופן זה אות **ך**
 דחיבה הלוי"ח ככחוב מלא ו' ואוחיות ר"ח דפ"ח חסר ו' הרי ג"כ אוחיות **רסן** וזה סוד פ' שנחתי תשמרו
 ומקדשי תיראו ככחוב ס"פ בהר מלוה שמ"ח מלוה שמ"ט מעילא לתחא - ומתחא לעילא מלוה **רס"ה**
רס"ז כג"ל . ושם חתקס מור"ח לשבת מה שבת לעולם חף מור"ח לעולם ומשם עיקר הלימוד דה"ה

שמירת האמורה במקדש לעולם , והנה שס פ' ויקבל מלוה **קמ"ן** כמספר ר"ח **ה"פ לרעב**
 ובס נגמר כל ה' מלוה שכללו בשמירת שבת כג"ל , ומשם עד שמירת מקדש מלוה **שפ"ח**
 ולא עד בכלל יש בחורה **רע"ב** מלוה וזו סוד עיקר ענין הרעב לשמוע דבר ה' זו הלכה סלריך לחבר
 וללמוד שמירת מקדש משמירת דשבת לעולם , והנה סוד לרע"ב בנימ' ש"ב שהוא סוד אה"י כג"ל
 הוא סוד כ"ח מקוה שמירת לויס כמספר שס אה"י ושלשה כהנים שימרים כסוד ג' מלויים דשס אה"י כג"ל ,
 והנה לפי"מ דקרינן **הלו"א פרו"ס** מלא וויין כ"י חס למקדש ולמסורה , בני **ישפ"ה** ח"ס שמירת
 מקדש מלוה שפ"ח סלריך ללמוד מ"ש שנחתי תשמרו כו' ס"פ בהר שפתחיל
 החשבון מלוה שמו"כ כ' כמשל"ח כסוד ד' רשב"י שמו"ע עס מ"ה של"ח כסוד חשבון האלות מלוה שמו"ח ואח"כ
 עוד מ"ה מלוה עד ל"ח דשמירה מלוה של"ח כן עדי' יתפרש כהן פרו"ס גימ' שמו"ח ואח"כ עוד מ"ב מלוה עד
 מלוה שפ"ח כמספר הלוי"ח להבשר זה כזה וללמוד זה מזה דמוג לעולם , וסוד הלוי"ח אוחיות שס הלוי"ח וכג"ל
 בביאור ד' רשב"י אל נעיל עמי' ו"ה סה"ד אל"ח מתימן יבא כו' , והנה סוד מ"ב מלוה כג"ל הוא ג"כ כסוד
 מ"ב דס"ג או מ"ב דמ"ה מ"ב אוחיות פשוט ומלוי ומלוי דמלוי וסוד שמו"ח מבוחר בדברי רשב"י כג"ל

והגה כמה סודות החורה גנוזים ע"י לירופי אוחיות , וראה והבן הלוא פרום **לרע"ב** גימט' **שםב**
 ז"ס שמירת מקדש פ' במדבר שמירת משם ואכו"כ מלוה שס"ג גס רמו
 דעכשו שס"ב שנים עד סוף חלף השבי כג"ל **והגה** ר"ח ועניינס מרודים חביא בית בנימ' ב"פ דר"ך דר"ך
 כג"ל , וזה סוד שמירת מקדש מלוה **ש"ב** , ומתחא לעילא מלוה **רב"ד** כג"ל ושס דר"ך , והנה שסס הילולא
 מן ס"ח ועניינס מרודים חביא בית כג"ל , שסס ה"ח **מסכת** תמיד **משנה א'** או

חוסן ישועות פרק יב חידושי בבא במא

ר"ח תמיד מידות משנה א' וזה סוד משנה א' דמסכת תמיד מדות בשלש מקומות סכסכים שומרים וזה סוד ועליו הכתוב ואמר וסע דר'ך ארלנו בישע אלקים דר'ך זו תורה כו' כנ"ל, ארלנו בגימ' רנ"ח לכמתיק הדינים ברחמים כנ"ל, וס"ס אותיות שמו כנ"ל, וְ מַחִיבָה דְלֹא עֵס רִ"ח לְרַעַב לְחַמֵּךְ גִּימ' א"ד כנ"ל, ולפי דקתי שמואל גליילא דבעקבי דמשיחא קטיגוריין דבתלמידי חכמים (סוף כחובות) וקשה הדבר שיקבלו, על כן רמז בכאן בר"ח סס בתלמוד המתפשט, ובר"ח הלל פ"ה פ"ה "לרעב בגימ' סס אמו שחתי לאויש"ע, וכנה סוף סס העשרים מע"ב שמות דויסע הכתוב בפי' וסיס אס שמוע על חיבת נפשכס, וקודם זה סס י"ע על חיבת וכלל, וסוף יולא מחיבת ונלו"ו ושמרו עיי"ש.

ולעבדו [הק"ס] וא"ו, לבבכס, כל"י, ובכל, לו"ו, נפשכס, פפ"ל, ונחתי, נל"ך, מער, יי"ו,

פרק י"ב ובתיקון ס"ע דק"א, וזרח השמש דא משכ כד ייחי בגלגולא כו' ובג"ד אל מקומו שואף עכ"ל ח"ל מקומיו גימ' רכ"ג כמס' עור"ח. שואף גימ' שפ"ו עד שפ"ח ועוד וזרח

השמש דא קוב"ס באן אחר בב"ג דשכינת' עמי' כד"א בכל המקום אשר אזכיר א"ת (גימ' תרע"ל) שמי' כו' וז"ס (אבות פיג) ר"ח ב"ד ומנין אפי' א' ש"ן בכל המקום אשר אזכיר את שמי. וסס מ"ג רחב"ת אומר ומנין אפי' א' ש"ן ישב נדד וידוס כי נעל עליו, וקשה למה שינו הפסוקים. והסוד שמדברים בדרך כלל ובדרך פרט בסוד הגאולה ישב נדד וידוס גימ' שפ"ח כי נעל עליו ע"כ גימ' רל"ו ל"ת דשמירה זה דורש שמי' גימ' ש"ן כנ"ל כ"ל מקי"ס גימ' רל"ו ודא דגרא דמשה אחיחו כל דרין כו' הסי"ד אז הוהל לקרוח בשם יי"ו אז הוהל למיחא בגלגולא סטוא דלחמר ב' אז ישיר משכ כו' עד ובניו דליחו כו' אמר ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם עכ"ל וסס דקיי"ב בראשית ל"ת ראשית אלא נשמה כו' אשתכח דשא איהו גלגולא דארס והכל דלחמר בשג"ס הוא כשר בשג"ס זה הכל ורזא דגלה אז הוהל לקרוח בשם יי"ו, וחרעך בשם. אז הוהל דלחמר ב' אז ישיר משכ. בשם יי"ו וחרעך בשם בחרין משכ מה שמו ומה שם בנו ואלחמר ביה הוהל דלחמר ביה עכ"ל וסוד בקיבור כבר כוודעין כי מרלס פ' שמות עד פסוק אז ישיר משכ יש פ"ח פסוקים ויחמינו ב' ובמשע עבדו הוא פסוק שפ"ח לכורוח בדרא בחרלס כשיחמינו ב' ובמשע עבדו בענין שמירה מקדש סטוא מלוס שפ"ח ורומז ובמ"ס גימ' שמי"ח ללמוד שכתתי השמרו מלוס שמי"ח וסס חלקס מור"מ וללמוד משכ לשמירה מקדש ש"כ עבדיו גימ' שפ"ו רמז עד מלוס שפ"ח כי כל חידושי תורה אלו סס חידושי תורה של משע רבינו ע"ה רע"מ בעלמו כמ"ס בזוטר הכי אנה נסיר כו' ונהגלה ע"י כנ"ל וכמס' ש בחז"ח דק"ע קודם מלמד רב"י מ"ה עם שמי' שלי"ח ע"ש קוס אליחו כו' דלח חתא אקדים לכל נביאס בדרא דמשיחא ואית למאן דלח עתיד לאתגלה לים מסעריס דנשמתיה בשכל דיליה ואית למאן דלח עתיד לאתגליילא ל' בהמת' ואית למאן דלח עתיד לאתגליילא ל' פנים בכנים מסערא דגופא עכ"ל ואלח"כ התחיל המלמד קוס בוציגא קדישא כו' ע"ש ונתן הקב"ה סימן מובסך באורייתא קדישא כי פסוק ויחמינו כו' הוא פ' שפ"ח לכורוח כשיחמינו בענין זה ב' ובמשע עבדו ילמח למח דוד ויפקי"סו אז ישיר משכ וז"ס ורזא דמלס א"ז סוח"ל לקר"א חסר ו' כתיב גי' שפ"ח. בשם יי"ו וחרעך בשם כי סס משכ עס ג"א והסולל גי' שמי"ע ובסוד דש"מ כנ"ל סוד משע דקטנות דשי"מ ודגלות שמי"ח **משע** עם סנקוד ונ' אותיות גימ' שפ"ח וז"ס אז הוהל דלחמר ביה אז ישיר משכ סוד שפ"ח כנ"ל ובמש"ח רזין רב רבין עפ"י סיחור של' בש' רוב"ק ע"פ אז ישיר משכ. בחרין משכ. מ"ה שמי' גימ' שלי"ח וכמ"ס רב"י בחז"ח סס מ"ה דלפ"ין עם שמי' סטוא סוד חמש כרי י"ה וחד כרי ו"ה גימ' שמוכמ"ש, מ"ה עם שמו שלי"ח, וכמ"ס תרי זמנין מ"ה ממשע איהו אחזי רזא מה שמו ומה שם מ"ה לעילא מ"ה לתתא ארס עילאה ארס חסאס ומוכן ל"ח, וז"ס אמר ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם, פי' מ"ה שמי' גימ' שלי"ח, מ"ה אמ"ד אל"פ חסר כתיב בגימ' שפ"ב וכו' בסוד שמירה מקדש עשה דשמירה משכ ואל"כ פ' במדבר מלוס סס"ב ול"ח דשמירה פ' קרח מלוס שלי"ח וכו' רומז ג"כ בדרא בחרלס, וכשי"ב לו הקב"ה זה שמי לעלס גימ' מלוס שלי"ח, ז"ס שמי' גימ' שפ"ב, שמי' גימ' ש"ן ופסוק ה גדרש בסוד חרי"ג מלוס י"ה עם גמי"ח סס"ה ל"ח וב"י ית' א"י"ה באריכות, וזה זכר"י לדר' כנ"ל כי בוד

חוסן ישועות יהודשי בבא קמא צדקה יג

שמירת מקדש הכתוב פ' קרת יס בחורה רל"ג לאוין וגמלא קי מצוה שפ"ח שהוא עשה דשמירת מקדש
 בחורה הוא כאלו היה כתוב שם תיקף גם ל"ח דשמירת מקדש כי העשה והל"ח המה על מעשה מצוה
 אחת. וגמלא לפי"ז כי ל"ח דשמירת מקדש הוא ל"ח רל"ד חפ"פ דבאמת כפי הכתוב בחורה אחת
 עשה דשמירה כתוב בחורה ג' לאוין מצוה שק"ע שלא יתעסקו הלויים בעבודה כהנים. מצוה ש"ז שלא
 יעבוד זר במקדש ואח"כ מצוה ש"ח ל"ח שלא לבעול שמירת מקדש. ח"כ באמת הוא ל"ח רל"ו מ"מ
 בחורה הוא יס פנים לדרוש שהוא סוד ל"ח רל"ד כיון דשניהם ענין מצוה אחת לשמור המקדש וכמשי"ח
 כה"ג מד' רע"מ בענין מחצית הקבל פקודא בחר דא לקדש הקודש ומדברי מורי אדומ"ר מהר"מ
 נ"ע מלובאוויטש. וז"ס וזה זכרי לר"ה סוד שם הקדוש היוצא מפסוק ויקרא אל משה וגו' מאה"ל
 מוע"ד לאמ"ר ס"ח שם קדוש הזה לר"ד כמ"ש בשער רוס"ק דף נ"ו שהוא סוד מספר היו"ה אהיה
 במילוי יודין ע"ב קס"א מספר רגל ועם הכולל לר"ד עיי"ש. ופסוק ויקרא אל משה מיירי בשמירת
 מקדש כמ"ש בריש זוהר ויקרא וע"ש במק"מ. וזה סוד ששלת לי מורי בזויתא קדישא הגאון האמיתי ר' מנחם
 מענדיל נ"ע רע"מ מלובאוויטש ברוח קדשו כמה דברים בענין זה. ואיוה לי ג"כ לעיין בזוהר ויקרא
 עד דף י"ג. וז"ס משלחי רג"ל השור והחמור ב' משיחין :

פרק יג. מיוסר על כללות תיקון אתערותא רלתתא בענין שמירת מקדש בקיבוץ כהנים ולוויים
 וישראלים יראי ה' בעסק התורה ועבודה תמה באגורה אחת בבהמ"ד אחר בירושלים
 וסמוך לביתל מערבי כל מה ראפער. ולחוק ירום רפות די ספוקס מוזן לבוש בית אשד יחסר להם.
 וכן באהל רחל אסנו זיע"א. וכן באהל שמעון הצדיק זי"ע :

כתיב (ישעיה ל"ב י"ז) והיה מעשה הצדקה שלום ועבורת הצדקה

השקט ובטח עד עולם — (י"ח) וישב עמי בנוה שלום וגו' לריך ולהבין

הספרים בין מעשה הצדקה ובין עבודת הצדקה ובין שלום להשקט ובטח. והנה פסוק זה הוא דברי
 תנחומין על פסוקים הקודמים דמייירי בחורבן בית המקדש כי ארמון נועש תרגם יונתן ארי בית
 מקדשא' חרוב. עופל ובחן היה בעד מערות עד עולם פירש"י עד עת קץ. (ע"ו) עד ישרה עליונו
 רוח ממרום והיה מדבר לברמל והכרמל לעיר יחשב. (עו) ושכן במדבר משפט ולדקה בכרמל יחשב.
 פירש"י ושכן במדבר משפט בירושלים שהיא כמדבר. ולדקה בכרמל היא ארץ ישראל שהיא בחותן
 הימים ככרמל עכ"ל. ועל זה קאי תנחומי הגבוהה שאמר אח"כ עד פסוק ב' אשריכם זורעי על כל
 מים משלחי רגל השור והחמור. פירש"י שהלליחה זריעה דלקחכם כזורעים על מים. מעשה חקארו
 והאקפו תבואה שרכס הטוב. משלחי רגל השור לדוש התבואה והחמור להביא אל הבית כך ת"י כלו'
 הקבלו שכה פעולתכם הטובה עכ"ל. ומלשון ת"י משמע דאשריכם זורעי קאי על מעשים טובים
 זולת הצדקה דכן ת"י טוביכון דיקויא עבדחון לכון עובדין עבין דאחון דמין לזרעין על שקיא כו'
 וריך להבין למה המשיל קאן המעשים טובים לזרעי על כל מים דוקא. גם היה לו לכתוב על מים
 מהו על כל מים. בגמ' ספ"ק דב"ק (דף י"ז) אר"י משום רשב"י כל העוסק בחורה ובגמילות חסדים
 זוכה לנחלת שני שבטים שנאמר אשריכם זורעי ואין זריעה אלא צדקה שנאמר (הושע י') זרעו לכם
 לצדקה וקצרו לפי חסד ואין מים אלא תורה שנאמר (ישעיה נ"ה) הוי כל נמא לכו למים וזוכה לנחלת
 שני שבטים כו' אית דאמרי אויבינו נופלים לפניו כיוסף כו' וזוכה לבינה כיששכר דכתיב (ד"ה א' י"ב)

חסן ישועות תירושי בנא קמא צמח צדקה

ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל. ולהבין זה ויסי' מקושר סוף הפרק עם ראש הפרק סוד ד' אבות נזקין רב אמר מבעה זה אדם דכתיב אמר שומר אלה בוקר וגם לילה אם תבעוין בעיני כו' כג"ל. גם להבין ענין עד יערה עלינו רוח ממרום דמשמע דכתיב יסיה הרב עד זמן שיערה עלינו רוח ממרום דמשמע החטויות ענין חדש. ואם אין כוננו אלא כפשוטו בענין הצדקה שאמר אח"כ לא שייך על זה ענין יערה עלינו ענין חדש דמאות צדקה מפורש בכורה והכל יודעים. וגם משמע כי בענין חדש שיערה עלינו. על זה נאמר והיה מעשה הצדקה שלום. גם כי מלות הצדקה היה בישראל מעולם גם ערס יערה עלינו כו'. אך אז לא פעל פעולתו וכמו כל כך שיבנה בהמ"ק כמה מלות הצדקה שישראל עושים. עד שיערה עלינו רוח ממרום בענין חדש ועי"ז יאמרו והיה מדבר לברמל כו' וצדקה בברמל דוקא השב. ואז. והיה מעשה הצדקה שלום. ולהבין זה. גם ושכן במדבר משפט פירש"י בירושלים שהיא כמדבר. וז"ל מהו ענין המשפט שבין בירושלים דוקא וגם החורבן שהיא כמדבר. גם משמע כי עי"ז ושכן במדבר משפט עי"ז יאמרו והיה מדבר לברמל. גם להבין ענין כרמ"ל דוקא ששייך למשפט. ובתקונו זוהר חדש דף קכ"ה לפתח וירא אליו כו' ורוא רמלה דא קא רמיזא לון בהגרות ודרשות ואחזי לחדש אס דרש יסא זכאה בר נש יקום למירת נשמתיה מוכערה דחסד כו' מארי הנא והסדה. ואז לא מהתנג. בדרגת דלתון כו' קב"ה חסד מנייחו חסד כו' ורוא דמלה דלוקמוס משלתי רגל השור והחמור חילין הרין משיחין דעתידין למיחי בטי דרע. ואם דרע חסד חייבא חקיים בהון עשילתי רגל השור והחמור כו' עכ"ל. פירוש משלתי גם לו. ב' פירוש אס דרע יסא זכאה גורמים שישלה הקב"ה ב' משיחים כדפירש מהר"מ הלשון פ' משלתי רגל. ואם לא מהתנגין בדרגת דלתון לחסד ממנה על דרע ופרנסין דליה דיהון חסידים קוב"ה חסד מנייחו חסד וחקיים בהון משלתי רגל השור והחמור כפירוש השני משלתי מעליהם רגל השור והחמור ב' משיחין. ע"ד שפי' בפ"ק דעכו"ם (דף ה') ובזוהר בשלה דף קס"ד כדלקמן והכל הליא צפרנכי הדור אס הם עובדים כו'.

הנה

מודעת זאת כלל גדול בחורה המפורסם בדברי חז"ל וס' אוסר הקדוש מלה מזה באתרוחה דלתחא התערוחה דלעילא. רוח חייתי רוח ואנשיך רוח בכל מלוה מתרי"ג מלות החורה. גם גודע השורש הגדול בכל החורה ומלות להגיע לשלימות האחיזי שבכל מלוה ושכן חסור ועבוד' שבכל הוא לעלות בחמשה מדרגות מלמעט למעלה. (א) פלס מעשה המלוה. הוא נפש של המלוה. (ב) דיבור של המלוה הגני מוכן לקיים מלות בוראו ואומר הפסוק השייך לחותה מלוה הוא רוח של המלוה. (ג) כוונה של המלוה. או הכונה בפשוטו כמו בצדקה לרחם על עניים האומללים. או כוונה סוד המלוה שמכוין צעת המלוה כמו ענין יחוד העליון שבעשה בסוד הצדקה כמו ע"ד שכתב בס' לקושים ומורי ז"ל אמר בפסוק זה כוונה ח' בצדקה שוכין כי זרוע האדם שנותן הוא בסוד ו' משם חו"ה ב' ז"ה. וס' הצבעות הנותן הם ה' ראשונה. והפרוטס שנותן הוא בסוד ו'. וס' הצבעות השני מתקבל הרי ה' החרונה וכו'. והי"ה מעשה הצדקה עכ"ל. הגה כל זה הוא נשמה של המלוה. (ד) מחשבה של המלוה הוא נשמה של המלוה הנקרא היה כנגד אור האצילות המאיר במלוה. והספרים בין כוונה למחשבה אין כעת מקום ביאורו. ה' רעוהא דליבא של המלוה הוא יחידה של המלוה. וכן נגד ה' מדרגות שיש בנשמה. כפש. רוח. נשמה. חיה. יחידה. וכן נגד כללות הרצע עולמות חב"ע. עולם האצילות, חיה של כללות סדר השתלשלות כל העולמות. בריחה. נשמה. יחידה. רוח. עשוי. נפש. ועולם העליון שלמעלה מהאצילות הוא יחידה. וכן נגד ה' בחינות הרומז בשמו של הקב"ה חו"ה. קולו של יו"ד רומז בכח ויחידה. אות י' רומז בנשמה. חיה. אות ס' ראשונה

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צמח צדקה

חוסן צביטה. נשמה. אלה ו' חוסן צביטה מדות חג"ת נה"י הנקרא רוח. אלה ה' אחרונה חוסן
 במלכות. נפש. כמבואר בע"ח שער מ"ב. וכמ"ס צדקת צדיקים קדישא חכם הדיוט ר' שלום
 דרעבי ז"ל. וע"י מעשה המלוא אשר נעשה אותה יחוקנו כל בחי' ו' קצוות וכל אלמי ולבובי ה'
 אחרונה דהוי"ס. נפש של כל כללות חבי"ע ושל כל פרטי חבי"ע דכל פרטוף וספירה דפרטי חבי"ע.
 ויאמר הספוק השיך לאוחו מלוא. וע"י דיבור של המלוא הסוף יחוקנו כל בחי' דעת וכל אלמי
 ולבובי אלה ו' דהוי"ס. רוח של כל כללות חבי"ע ושל כל פרטי חבי"ע דכל פרטוף וספירה דפרטי
 חבי"ע. וע"י כונה של המלוא הסוף אשר נחיון זה יחוקנו כל בחי' צינה וכל אלמי ולבובי אלה ה'
 ראשון דהוי"ס. נשמה של כל כללות חבי"ע ושל כל פרטי חבי"ע. דכל פרטוף וספירה דפרטי חבי"ע
 וע"י מחשבה של המלוא יחוקנו כל בחי' חכמה וכל אלמי ולבובי אלה ו' דהוי"ס. חיים של כל כללות
 חבי"ע ושל כל פרטי חבי"ע דכל פרטוף וספוף דפרטי חבי"ע. וע"י רעוהא דליבא של המלוא הסוף
 יחוקנו כל בחי' כתר וכל אלמי ולבובי קוץ הו"ד דהוי"ס. יהודה של כל כללות חבי"ע ושל כל פרטי
 חבי"ע דכל פרטוף וספירה דפרטי חבי"ע. ויחייחדו ארבע אוחיות דהוי"ס. נרנח"י דכללות ופרטי
 חבי"ע ציחודא שלים וסוף כסא שלים אשר בהם יתפשטו שפע ה"ס צ"ה כו'. ונשם יומשך שפע
 זה וצרכה רבה בכל העולמות. לזכך נפשינו רוחינו ונשמתנו שיהיו ראויים להעלות מ"ן ואל יעכב
 שום חטא ועון ורהור רע בקיומי החרי"ג מלוא וענפיהם. ואלוהם המלות אשר חין צנו כח לקיימת
 ולצדקת אלה האל עושה חסד לאלפים תהרף מהשבתיו כאלו באלו לידיו וקיימנו ותעלה להזון לרוח
 ניהוח לפניך חבי"ר ויהי נועם כו'. עכ"ל. והנה הרב ז"ל פירש בספר לקושי אמרים באלה"ק ע"פ
 זה כי עבודת ה' הוא מדרגה עליונה ממעשה ה'דקה ע"פ"י כי אם מעשה נופל על דבר שכלל
 נעשה ורגיל תמיד כו'. אך לשון עבודה אינו נופל אלא על זה שהאדם עושה מיגיעה עליונה נגד עבד
 נפשו רק שמתעב עבדו ורואו נגד רצון העליון צ"ה כגון לייגע עלמו בחורה ותפלה עד מיצוי הנפש
 כו' והף כאלו במלות ה'דקה ליתן הרבה יותר משבט רחמנותו ורצונו וכמאחז"ל נהך תחן אפילו יק'
 פעמים כו' עכ"ל עיי"ש. וע"ד זה נפרש כאן בענין ה' מדרגות ה"ל. כי ע"י ע"ס מעשה המלוא
 מעשה ה'דקה בחי' נפש של המלוא יהיה שלום מדרגת התחונה, אך ע"י עבודת ה'דקה שהוא עבודה
 פנימית ד' מדרגות העליונות של ה'דקה. דיבור. כוונה. מחשבה. רעוהא דליבא. עיי"ו. יתעלה
 בעליו אחר עליו בד' מדרגות עליונות הנזכר. (ה) השקט נגד רוח. (ב) ובעת נגד נשמה. (ג) עד
 נגד חיה. (ד) עולם. נגד יחידה. ופ"י הדברים יתפרש לקינן צ"ד. וכו' ע"ד שפירש הרב ז"ל
 ח"ס והיה מעשה ה'דקה שגם ה'דקה כפי טבע החממות הנקרא בשם מעשה ולא בשם עבודה
 הפי"כ באלה"ח אהל"ע לעורר גלוי חור ח"ס צ"ה בההרהר רפה והשפעה עליונה ונעשה שלום
 במרומו וגם בפמליה של מטה רק שבעו"ס השכל לה יתגלה השלום וסביב ופירוד הרע מהטוב
 עד עת קץ ולא בזמן הגלות. רק בעולם קטן הוא האדם בכל עת מלוא זה הפילה כמ"ס בדרך
 החזה פניך. אך אחר התפילה יוכל להיות הרע חוזר וגישה בקל ולהתערב בטוב כאשר יתלך בחשכה
 עו"ס. אך ה'דקה צמח עבודה הנה מאשר יקרה וגדלה מעלתה. במהל מנהל צדיקו מובטל טבעו
 והזוהי גופני מפני רצון העליון צ"ה ואתבטייה סג"ח. ואזו חיסתלק יקרא דקו"ס כו' וזיתרון
 האור מן החושך דוקא כנודע. אי לזאת חין הקט יכול להיות עוד חוזר וגישה בקלות כ"כ מהלוי רק
 אם האדם יעוררו וימשיכו ע"פ ח"ו. ח"ס השקט ובעת. שקט הוא מלשון שקט ועל שמרו שהממרים
 נפדיים לגמרי מן הוין וגופלין למועם לגמרי וסיון למעלה יך. וללול בחכמות. ועד"כ בעבודת ה'דקה
 הממרים הן בחי' הערובת רע שצנפכו נפרד מעט מעט עד שנופלי למועם למקורו וזכרו וכז"ש
 והשליך

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צמח צדקה

ותשלך במלכות ים כל חמאחס עכ"ל אך לדרכינו יתפרש עד"ו בעיני הספרש בין גוף מעשה ה'אדקס
 בפועל ממש מדרגה א' כי ע"ז יהיה שלום כנ"ל . אך ע"י ד' מדרגות העליונות פנימיות העבודה
 הנקרא עבודת ה'אדקס ע"ז יתעלה כד' מדרגות ה'ג"ל ר"ג ח"י . השקט כו' וכמ"ש זכה יבנין ליה
 נפש זפה יתיר יבנין ל' רוח כו' . ושני הקירוסים עולה בקנה אחד דהא זהא תליא כי מדרגה
 א' מעשה ה'אדקס נפש של ה'אדקס . הוא ג"כ בחי' א' שהזכיר הרב ז"ל שנותן כפי טבע הרחמנות
 ובפי כמו בחי' נפש בלבד . ועבודת ה'אדקס בבחי' רוח התעוררת המדות האצבע ויראה מהקב"ה
 ורחמים על העני כו' וע"ז נותן ה'אדקס ממיאל שנותן יותר מכפי טבעו . וע"ז יהיה השקט . וכן
 עד"ו בהתעוררת ההתבוננות בנשמה בעיני המלוא וה'אדקס כו' עד רעותא דליבא יחידה שבלפס ואז
 טור בעד עור יתן בעד נפשו לפדותה וכמ"ש ואתרף ב'אדקס פרוק וכמ"ש הרב ז"ל כי כשנומחו חטאך
 ב'אדקס פרוק אז יתן אפי' יותר מחומש ט"ש . ובגמרא (ב"ב דף ע"ו) א"ר גדול המעשה יותר מן
 העושה שנאמר והיה מעשה ה'אדקס פירש"י טורח המעשים את חבריהם מדלח כתיב והיתה ה'אדקס
 שלום עכ"ל ומשמע לקאורה דמעשה ה'אדקס שלום גדול מעבודת ה'אדקס דמייירי בנותני ה'אדקס . אך
 לפירש הרב ז"ל דגם ועבודת ה'אדקס קאי על המעשים את חבריהם דגם צוה יש שני מדרגות .
 מעשים את חבריהם כפי טבע הרחמנות ובפי כמו כו' הנקרא בשם מעשה ה'אדקס . אך יש שמעשים
 את חבריהם בהשדלות רב ועלום יותר מטבעו כו' וכן עד"ו בנותני ה'אדקס . ומלחא כו' ותיבה ה'אדקס
 שלום דריש דמייירי כל הפקוק במעשים את חבריהם והמעשה את חבריו בבחי' ה' רעותא דליבא אז
 חין חושש אפילו אם חבריו מהרפו ומגדפו ומבטל רגיו לגמרי מפני רצון העליון ב"ה :

והנה

אם אמנם כי הפסוק מעשה ה'אדקס קאי על כללות מצות אדקס בכל מקום ובכל זמן . מ"מ
 עפ"י הסוד יתפרש ענין מעשה ה'אדקס האמור כאן בפרטות בעיני חדש אשר לרין לתקן בעקבי
 דמישיחא ענין אהדל"ה בשמירת מקדש אשר לנו עוסקים בו אשר עז"כ עד יערה עלינו וגו' וזהו ו'אדקס
 בקרמל דוקא השב כמשי"ת . כי הנה מבואר לעיל דלשיעת הסמ"ג דבזמן שבהמ"ק היה קיים .
 היה מצות שמירת מקדש כ"ד עדה לויס ג' עדה כהנים . ופירשו המפרשים דכל עדה עשרה . וא"כ
 היו ל' כהנים עם ר"מ לויס מיוחדים לשמירת מקדש והאריז"ל אמר כי ענין שמירת מקדש היה
 בעסק תורה שהיו עוסקים ע"ז היו מזריחים הקליפות . וא"כ גם עתה התעוררה לתתא בעיני זה
 לרין קיבון ל' כהנים עם ר"מ לויס בכל משמר ופירשתי במקומו כי ז"ס ד' הוהר ע"פ אפי' ישנה
 בגלותא ולבי ע"ר לגאלס כי ע"ר פירובו ג"כ לשון התעוררות אהדל"ת . וענין אהדל"ת לרין להיחז במספר
 כי שורש תיבת יערה הוא ע"ר ורומזו בעיני זה יערה עלינו רוח ממרום בחידושי ור"ה רזי תורה בעיני זה
 בסוד ד' ת"ז תיקון ל' ע"פ ור"ה חלקי' מרחפת ע"פ המים האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא כו' .
 וע"כ עדה כהנים ולויס שומרי מקדש נקראו מרע"ה עדרים דקדושה מ"ר לויס ועס ל' כהנים הוא ע"ר .
 גם סוד ד' שומרים דמקדש השרשים משה אהרן ובניו לשמור מד' אצות נזיקין עם ע"ר ה"ל
 לשמור מל"ו רברבין דקליפס כנ"ל הרי ע"ר ד' דקדושה אשר בכה זה אילי מואב יאחזמו רע"ד וז"ש
 כי אר"מ'ן נפש . מרע"ה עדרים דקדושה היה משוש פראים רמז עד שנת תרמ"ו כמספר קסנ"ג
 ואם נזכה באהדל"ת בעיני זה יתקיים סוד ד' ת"ז דף קט"ו בהסוד זמנא כו' יפה נוף מ'ש'ו'ש' כל
 הארץ כו' . עד יערה עלינו רוח ממרום . בעיני זה ללמוד מפ' שבתאי תשמרן ומקדשי תיראו דמור"מ
 וה"ה שמירת מקדש לעולם וכפי הכחוב ס"פ בהר שם שבתאי תשמרו לא תעשה רי"ד כמספר רו"ה .
 סוד השושנה דריש ס' הוהר כסוד שמירת מקדש . גם האהדל"ת בצרכת כהנים ובסוד ד' ר"א בהקדמת

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צמת צדקה

שפר הזוהר דף א' אוף חלקים דהבא משעתא דלדכר הפיק הל סר חייבין לסתרא לבנאי ולנערה לה .
 וע"ש במק"מ עוד כ' הרב זכרונת כהנים יש י"ג יודי"ן נגד י"ג ה"ד דל"א ויש בה ט' ווי"ן נגד ט' ת"ד
 דל"א . ופשה ה"ס"ן נגד פשה חיקוי השכינה והכל נמשך אל השכינה כמ"ש ומסידך יצרכו כ"ה והחסידים
 הם הכהנים וזהו כה חזרנו . דסמרין לה מכל סעודה כו' כדי לשמרה מן החילונים עכ"ל . והנה
 י"ג יודין עם ט' ווי"ן עם פשה ה"ס"ן השרש של ב"כ הוא מספר רוח"ח . והשרש יודי"ן ווי"ן ה"ס"ן
 בסוד שלש משמרות הו"י הלילה כי בסוד כח זה ה"ו הכהנים שומרים בסוד רוח"ח כנ"ל . והיינו סוד
 כג' מקומות הכהנים שומרים בבחמ"ק . בסוד יודי"ן . ווי"ן . ה"ס"ן . וסוד כ"א עדה לויס ששומרים
 במקומם כמספר יהו"י השרש דכ"כ . גם סוד החמלת ס' הזוהר ר"ח פתח (סוד ב') כשפשה ואח"כ ר"ש
 פתח הללנים יאיר אור סוד הגאולה בלחמחות השושנה בסוד שמירת מקדש . כי פ' בראשית רומז על בנין
 בחמ"ק ב"ת ר"ש כמ"ש בזהר ובבב"ט גם ס"ה אמת רומז על אמת מארץ תנח"מ כמ"ש בבב"ט והוא
 סוד מותם אמת אהיה פ' אהיה וכן יהו פעמים יהו גימ' אמת . וכל זה רומז במספר התיבות
 יצדחשית עד ע"פ המים יש כ"א תיבות . ועד ויהי אור יש ב"ו תיבות . סוד כ"ו עדה שומרים .
 והחמ"ס סוף ג' פסוקים שם קדוש י' ס' ר' מן סמ"ל' קראתי סוד השופר . ג"פ ע"ר ערמועין וכן בג'
 משמרות דהו"י הלילה ג"פ ע"ר כהנים ולויס . וכמו סוד שמירת מקדש דתנן בריש מדות הלויס ככ"א
 מקום ט' בביב סר הבית ה' על ה' שפרי סה"כ ר' על ר' פנחחו וכן ט' בביב העזרה הרי ח"י ואחד כו'
 ואחד כו' ואחד כו' מובן לשיעור החום' וכן להרמז"ס וסמ"ג כי בלחות כ"א מקום יש ב' בחינות ח"י
 עם ג' בסוד (פשה"ס) הנה זה עומד אחר כחלנו כותל מערבי משגי'ח' בסוד הגאולה . במה
 דפתח בשושנה . וזה דוגמת השושנה להיות בה סומק וחזור ז"ס שמירת לויס גבורה סומק וכהנים חסד
 חזור . וי"ג עלין דשושנה י"ג מילין דרחמי לסתרא לבנאי ולנערה עם ה' עלין חקופין דרי ח"י ועם
 ג"פ חלקים עד ויאמר חלקים הוי כ"א ועם ו' תיבות בראשית ברא . יהי אור ויהי אור . הרי ב"ו .
 וכל תיבה שם קדוש כלול מו' ספירות הרי ע"ר . ואינון ה' חקרין ישועות ה' גבורות שומרים כמ"ס' מן
 החילונים כמ"ש במק"מ . ואינון חמ"ס הרעין . ז"ס השמירה בחמ"ס שפרי סה"כ והעזרה . ועפ"י
 הסוד דנעורה הוי י"ג שפריס הקטנים עם הגדולים לכ"ע ולא חשיב חלל ז' גדולים כמ"ס החום' כחובות
 דף ק"ו ובהר היות ה' שפריס מובן היעב סוד השושנה . ואחר פ' הללנים כ' החמ"ס ח"ס בח"ז תקון
 ס"ט דף ק"ו ולפי ער בחורייחא דלחמ"ר בה החמ"ס כו' כו"ה ח"ש"ה גימ' שפ"ח ישוע"ה גימ' שצ"א . וסוד
 כוב ישועות ז"ס חמונת עתך חוסן ישועות (ישעיה ל"ג ו') זה סדר חיקין בו רומז הישועה בסוד
 השניירה כו' . ואח"כ פסוק ז' הן אראלס . וכחכ רמ"ז פ' שמיני דף ל"ו כמס נטורי עלמא כו'
 שומרי העולם הם מלאכים החילוניים שבקדושה . ושומרי האדם הם הפנימיים הן מלאכי שלום כמ"ש
 בלול"ח ופני מיני המלאכים נהנים מזוג עליון דחו"כ דהיינו האראלס שהם החילוניים מאירים מריבוט
 ח"ה"ה יודי"ן דהיינו חמ"ד חס סוד מ"ד פשה העיקרים נשאר ח"ק . ואלוי דע"כ ס"ו הכל גימ'
 שומ"ר . ודפיס מאירים מהפנים ח"ה"ה פעמים חו"ה גימטריא שומ"ר עכ"ל ומובן מהמשך הפסוקים
 חוסן ישועות הן אראלס סוד שמירת נוקדש . ובהערך השמירה מ"ה יבטין על התגבורת הקליפה
 הנקרא מ"ד כמ"ש בכסא מלך בהקדמת ת"ז ד' י"ב בנחמ"ר ס"ר מלאכי שלום ס"ר יבטין היינו
 כ"ד זינו דקליפה כ"א כלול מו' הוא מ"ר דקליפה . ובקדושה כ"ה עדה שומרים ס"ר תקדושה ו'
 בדך אמת בראשית ד' כ"ע עמל"ק בגי' ס"ר ומובן כי ז' מחיית עמל"ק . וז"ס ד' ס"ר חיקון לו'
 ע"פ רוח חלקים מ"ד חפת ע"פ המים כו' בהכח רוח הולך (חבלים ע"ה ע"ל) פירוש חס אונס
 מקבלים דל"ה בסוד פ' הקודם והוא רחום יכפר עון וגו' ע"י מיכאל כו' לשמור מד' אבות חזקין כנ"ל .
 בסוד חריגמן . ועין דחליא בפרנכי הדור חס יקבלו דל"ה ע"כ אמר שם בחו"ח הג"ל חס דל"ה ית

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צמח צדקה

זכאה כו' משלחי רגל השור והחמור חלין ב' משיחין דעתידין למיתו בטהי דרא . ואם דרא חיוס חייבה .
 ואינס מקבלים דא"ה החקיים בהון משלחי רגל השור והחמור . מעליהם כנ"ל רוח הולך . גם ההגברות
 שור וחמור דקליפה . אך כשישמעו דא"ה יתקיים מחמר הוזהר בשלה דף ס"ד אשרים זכאי עכ"ל
 שלישו ישראל על מים זדונים . משלחי רגל השור וחמור ב' כדרא שמהלא . והיינו דב' ויסי לי שור
 וחמור . ב' משיחין . שיבחו ב"ב . והן הן ד' הקונים חדשים תיקון ו' בסוד משלחי בנימי שפ"ח . וז"ס
 ד' הגמרא ושלה זה ההגל וכה"ל משלחי רגל במשיח :

מורי ארומ"ר הרב ר' מנחם מענדל נ"ע זי"ע רע"מ מלובאוויטש חנור בחייו ברוח קדשו לאחד מבני לוי .
 יש דבר שאין לי רשות לגלות לבוס הדם הלא חליך מאיזה טעם (בהיותי אז בחו"ל) יסיה זמן שהיה
 בירוסלים וקמאת סס חיה שמו הלל משה ב"ר זבי מבייחליטעק והדברים נזרחים שהחמש מפי חמור חליו
 ולא לזולתו וקוף יחדש רזי תורה אשר עז"ז הנחמדו' מוזהב ומשו וכשימעי בני' בקולו אז כו' וילמח הישועה
 ועליו כתיב תחת מתרץ המות ותזכה עי"ו לעבוד עבודת לוי בבסמ"ק וז"ו לי לשיין כנסת מחמרי הוזהר .
 וזאה ז"ס ח"ו תקון כ"ס עד דיימו רע"מ הופים בבוטנס מתס משיב נפס . עינו יודס חיס סוד כ"ס חיס .
 (כיד לסקו פרק י"ב) **עוד** שלח לי מורי זכ"ל דע כי יש ב' אלפ"ה בית"ה ומחלות אב"ב נעשו ג' ו' ט'
 מן א' א' א' נעשה ג' ומן ב' ב' ב' נעשה ו' ומן ג' ג' ג' נעשה ט'
 עכד"ק ויותר חינו זוכר . והולו ז"ס א"ו יסור ג"פ א' א' א' ז"ס ג"מ קהנים שומרים ג"פ ו' ד' ז"ס והלויס
 בב"א מקוס . וגם בסוד סס א"ו ב"ו ג"ה כמ"ס בס' לקוטים ט"פ או יסיר גימ' כ"ד עד וסמתי כ"ד כ"ד .
 או א' בליור יו"ד עס ו' סוד כ"ז שומרים . וג' ח"ב י"ל חותיות גדולות ובינונים וקמנים . ע"כ .

פרק י"ד . עוד זאת ראוי ונכון לעשות החערותא דלחתא שיחיה קיבוץ יראי ה' באוהל

רחל אמנו זי"ע"ה שיעסקו שמה בתורה והפילה חמיד לה יתשו

כדי שיצמח נוהח החערות'
 כב"א . בסוד ד' ימיתו הנביא חור הגנוז **בתקוני זוהר** תיקון ו' דף כ"א . בראשית . קס ד'
 שמעון פתח והמר לחיבו . חליבו בחומאה
 עול רשואה דלה חזון מינן . דהא שכינתא וחילקא נעדין לך . מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעי' לג)
 הן אראלם זעקו חוה' . עווחין לבד מסיכלין . ולא חיה תמן מאן דמקבל ללותין דישראל . כמה לפרין
 תלפפין בלותין לגבי אחיון . דחיון מקגנין על חרעה דנעדין לך (פירש בכסא מלך מקגנין על
 חרעה . בעוס"ו והס נערי לך שהביא להס בשורה הגולה) וכלאו היתקריחו לפריס על סס קן לפור דחוי
 חייח קדישא דאתמר בה (דברים כ"ב) כי יקרא קן לפור ועלה חיתמר (הלויס פ"ד) גם לפור
 מלאה בית ודא ב' מבראשית כו' ודרור קן לה דא חוימא עילאה יובל כו' בזמנא דלפור מלאה בית
 דחוי בי מקדשא כו' וקן דילס לתחא מעטרון כו' . בדרך דא דאתמר בה בדרך בלחתא ממלרים .

ועוד בדרך דא קבורה רחל דחוי בפרשת חורחין ועלס חיתמר (ירמיה ט') מי יתני במדבר מלון
 חורחיס . ואינון ב' משיחין דמתחין קא עברין כד חתן למפרק לישראל . בכל ען דא חיו ען
 חייס דחיתמר ביה (משלי ג') ען חייס הוא למחזיקים בה ועליס חיתמר (דברים כ') כי האדם ען סדה
 כו' עד וכמה בני נשא לתחא יתפנסון מהאי חבורה דילך כד הגליליא לתחא בדרת בתרתך בסוף
 יומיא ובגיטוס וקראתם דרור בארץ עכ"ל זוהר . וכתב בכסא מלך . ומ"ס בדרך דא קבורה
 רחל . ירמוז שסס חתגלס השקינה בזמן הגולה . ומתחן יולידת תרין משיחין . כמ"ס בזוהר פ' אחרי
 ריש דף ס"ח ח' חעילת רישא דילה בין ברקתא כו' . וחומרה השכינה מי יתן שיבוא חוה' זמן שהיה
 מלון לשני אורחים סהס ב' משיחין שיחגלו במדבר על קבורה רחל שיהו בפרשת אורחין דמתחן קא עברין
 בגולה כו' עכ"ל . ומובן בפשוטו דכלל גדול בתורה בחערותא דלחתא החערותא דלעילא . ע"כ לריך
 גם אהר"ת בקיבוץ יראי ה' שיעסקו שמה בתורה ותפיל חמיד לה יתשו . ועל ידו זה יסיה החערות'
 דלעילא

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צדקה

מן

לעילא שיחגלו ב' משיחין במדבר על קבורת רחל . וממילא מובן כי לריך לבנות בס סמוך להאורח
בסמ"ד גדול עם בתיים קטנים מקום ללון לקיבוץ סג"ל כמו על אורח הדשב"י זיע"א . הגם דכבר
בנו סם אורח קטן . אין זה ע"פ התורה שיחבצלו אנשים ונשים ביחד באורח אחד ולא זו הדרך ישכון
אור קן לפור צדק . ועיין סוכה (דף נ"א ע"ב) :

ולדבין

דברי הוזהר דלכאורה תמוה מאד כי בפשוטו הוא לשון קנין כדמסיים ואצובה את עמי
כו' . אך הענין קמ"ש בלק"ט ע"פ שבברי לבס מעט לחם הגם ידוע דגם בלפי הגרסה הס
קללות חל לפי הגמרא אינן רק ברכות כו' ועיין בתו"ח פ' תבא מאמר אליהו ז"ל כל הבעלות
ונחמות דכרחל בהני קללות כתיבי כו' ולדבין סוד מואמר הוא לריך לעיין תהלה בשעה רוס"ק דף
נ"ג ח' בשמות הקדושים היואלים מפסוק אז יסיר משה וסם דף נ"ה ח' בנקודות השמות מפסוק ח"ס
חיפוא הכמיר (ישעים י"ט) ואת האש זה . ש"ס חנכי (תהלים קי"ט) מבליעתי (ירמיה ח') ולריך לדבין
המשך דברי ירמיה סימן ח' וסימן ט' מי יהנו וגו' ואי"ס יבאחר בשירת הים וא"ל לכתוב כהן באורח
רק בקיבור נמך . כי ל"ל דברי רשב"י בענין קן לפור צדק בענין בהמ"ק בזמן החורבן שבסך קודם
ואח"כ עד"ו ענין סוד קן לפור צדק בקבורת רחל שהוא סוד צדק"ך בלחם מנארים שהביא קודם .
(ח) הגם צסקדמת ת"ז דף י"ב והמשפטים יוהירו אלין דידעין בקפדא שתיאסא דאתרמיית במלה
ב'ראשית' ב"ת תמן דהתמר עליה גס לפור מלאה בית כו' והא' יתוקן ידעין דדרור קן לה ואתה
דוד למימר ברוח קודשא . אלף דא מלוה קן לפור דהית ביה כמס רזין . ועליה התמר גס לפור מלאה בית
דכתיב בגיגס (ישעים ל"ו) כי ביתי ביה הפלה . דא כי כתישח . ודרור קן לה דא כי מדרשא . אשר בתה
הפרוחים . אלין מארי תורה מארי משגם מארי קבלה דבגיגסון לא זיה שקינתא מישראל כו' . ב' איסי
ב"ת כי מקדשא כו' . ועייד דישול תמן כו' וארצה מרחות אלקיס מהי מרחות אלף מ"ר אור"ח . מ"ר
דחתמר ביה מלאכי שלום מ"ר יבכיון (ישעים ל"ג) סוס פסוק הן ארבלס לעקו חולה הג"ל) עד
וסימן אור ל"ד בודקין את קחמך ע"ס עד כוזהר הרקיע דא הלכה כו' וכל מאן דזכי להלכה חד כו'
ע"ס . ומבואר מד' רשב"י כי יס' זמן דרור אחרון כי משכילים יוהירו בסוד קן לפור בענין כי כתישח'
ובי מדרשא סמוך לבית המקדש קודם בנין בהמ"ק שהרי רשב"י עוסק בס זמון החורבן אשר על זה
המר דוד ברוס"ק גס לפור כו' וכן ישעים חמר על זה כי ביתי בית הפלה כו' ואם כן לריך להשכיל
לדבין מכו ענין בהבס"ד ובהמ"ד הוא סמוך לבהמ"ק שיסיה בזה חייה סוד ענווק בסוד הגאולה . (ב)
לריך לדבין המנך נבואת ישעים (ב"ב) מעשה הגדקס משלחו רגל ואח"כ בסיון ל"ג מלא לין מפע
ולדקס וסי' חמונת עקב וגו' הן ארבלס לעקו חולה וגו' וע"ר בןן וכדומל עתה חקוס וגו' . וכ"ז קמי
על ספ' הקודם עד ישרה עלינו רוח ממרוס . (ג) הגם מבוחר לעיל סוד שגיורת מקדש מלוה שפ"ה
ומתחיל לעילת מלוה רג"ו בסוד וויולתך מכור הברזל ממנרים וכימי לאתך ממנרים אראנו נפלאות ע"כ
הוא מלוה רב"ו . עוד עטס עפ"י ד' הארז"ל בשעה רוס"ק דף ס' ע"פ (תהלים כ"ב) מי זה החיס ירה
ה' יורנו צדק"ך יקחר . ירה ה' עיה"כ בנימי רחל כו' יורנו בנימי רע"ב כו' ולריך למתק ק"ז עם היבית
צדק"ך שקוא בנימי ס"ג דהו"ס וקס"א דהי"ס דיווד"ן וב' כוללים עוד חמר הארז"ל סוד צדק"ך בנימי'
ב' פעמים יב"ק עס ב' כוללים ע"ס . ומזה יובן ג"כ סוד צדק"ך בלחם ממנרים כי סוד גאולת מנרים
שהיס בסוד הבניגס שהוא סוד ס"ג קס"א סוד צדק"ך . וכן אראנו נפלאות ע"כ הוא מלוה רב"ו כמספר
סוד צדק"ך . ומזה יובן סוד כי יקרא קן לפור לפניך סוד כי כתישח לחפילה בית הפלה ובי מדרשא
להורה . ודרור קן לה . בסוד בדר"ך דוקא וסוד סמוך לבהמ"ק דוקא כי ביתי בית הפלה כנ"ל ב'
דבראשית בית המקדש . דהיינו התל"ת בענין מלוה שגירת מקדש בעסק החורה והתפילה כנ"ל בסוד
מלוה רב"ו כמספר בדר"ך שיע"ו ילחם הגאולה כמו גאולת מנרים בסוד הבניגס ותבונה קס"א ס"ג עס ב"ג

חוסן ישועות חידושי בבא קמא צמח צדקה

סוד בדר"ך בלחם ממזרים כן ארחנו נפלאות. כי בודאי לפי פשוטו צהכ"ס ובהמ"ד לא שייך לימר שיחלם סוד בדר"ך בהרה"ק דוקא. כי כבר יש בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל ערי ישראל ועדיין לא בא צן ישי. אך הפירוש כמש"כ. וז"ל רשב"י ע"ה ועוד קן לפור לעילא איכו כרסיא. וקן דילה לחתא מטערון ועליה אומר וק"ה לא ינקה דתמן ק"ן. ואיכו קנא ועוקס בזימא דלא אשכחא קינא לבריא. בדרך דא דאומר בה בדרך בלחם ממזרים. פירוש כנ"ל סוד בדר"ך. וסיד קן מטערון נפורה בספר חפלה למשה בביאור פסוד"ז ע"פ יעלזו הסידים בכבוד דא מטערון ע"ה כי שמו כשם רבו שד"י ר"ת שומר דלחוח ישראל ובכוד שם שד"י במילוי גימ' תתי"ד וכן ג"פ ע"ר בג' משמרות דהוי היליה עם איש ה"ב הממונה עליהם מספר תתי"ד כהנים עם לויס לשמור המקדש. וז"ל ט' פעמים מים בצ' הוליות שד"י במלוי כמ"ה בשער רוח"ק דף מ"ט ע"ה באורך וזה סוד אשכ"כ זרעי הלדקה על כל מים דוקא להחזיק די סיפוק בלדקה. וז"ל עד יערה עלינו רוח ממרוס בכוד ורוח חלקים מרחפת ע"פ הנים כמ"ה שם. ומטערון הוא שומר ישראל כמ"ה בזוהר הרומה דף קל"ה. ופירש בכה"א מלך קן לפור לעילא איכו ברסיה הוא מלכות דבריה שיהי ברסיה. וקן דילה מיטערון שהוא ביורה ובו מקננת ונקרא קן כי מט"ע מקנן ביורה ומלכות דבריה מקננת בו ואיכו קנא ועוקס חס לא ימלא מקום לקנן מלך מעשה התחונים שאינם מהגיים עכ"ל. ולפירוש זה הכונה חס לא ימלא מקום ולקבל דח"ח. (ד) וז"ל עד יערה וגו' סוד ע"ר והיה מדבר לברמל כי מבואר בספר מאורי אור ברמ"ל עולם דבריה בר מלא עכ"ל וע"ה ביאור נתיב בשם מדרש הנעלם פ' וירא ד' ק"ג שם נאמר שהוא כהן הכבוד ובת"ו דף קמ"ב קמ"ג ע"ה ראשך עליך ככרמל ע"ה. גם הרמ"ז כתב כי בהמ"ק מושפע מעולם דבריה. וזה רומז והיה מדבר רמז בהמ"ק בזמן חורבנו לכרמל. גם סוד ברמ"ל רומז על מספר ר"מ לויס ל' כהנים. ואות ב' רומז על כ' אלותיו של הוי"ה אלה במלוי וידן כבוד ר"ת יעלזו הסידים בכבוד כמש"כ. שם ע"ה חכמה וחסד כהנים ושם אלהים אבינו ונבורה בלויס. ע"ב קמ"א מספר רג"ל ז"ס משלחי רג"ל הסוד והחמור ב' משחין. ועם כ' אלותיו הוא סוד גר"ן ארניה בהמ"ק. גם ברמ"ל נועדיקון ר"מ לויס ל' כהנים. גם זה סוד רל"ל לאוין עד שמירה מקדש כנ"ל. ומפרש רשב"י סוד קן לפור בהמ"ד גם בקצורת רחל סוד בדר"ך כמ"ה ואקברה שם בדר"ך. וכוד ע"ר עלמין הורה גדיקים בזוהר נשא דף קכ"ט וז"ל מלון אורחים :

על הטוב יזכר שם יד"ג נדיב לב ר' יהודה לוי כ"י בהמ"ק וכו' אחר הוסיף לאור על הוסיף עלו איזה קונטרסים יתנך בכל מילי דמטיב בכו"ה מכבוד הרבנים הגדולים תמימים וחכמים בגולה ובנסתר ורבינו הספרדים אב"ד ובר"ך דעיה"ק הברון חובב"א :

באור יפעת שחר הנוץ בירקק חרוץ כן הופיע בקרב מהגנו זה העה"ק לאלהים עיר בתי אבות קרית ארבע היא חצרון ת"ו אורה נכבד מע' הרס"ג הנפולח חר"י וזקי ענות כהלל כש"ח מוהר"ר הלל משה מעשיל בהר"ר לבי ז"ל געלבשטיין כ"י יושב העלות בעה"ק ירושלים זה י"ד שנים בהחך כור כסף. וכרביבי' המוגג עפר חרץ. ככה זרזין אמתותיו הנשימיים בנסתר ובגולה היה בקטו שדמות לבבנו. התיכו חכונה נפשינו. קונטרסיו הנחמדים. ס' אור לשרים. ומשכנות לאביר יעקב. וחוסן ישועות. יתנו עידין וילדקו כי להבת שלהבת אהבת ליון וירושלים העמוגה בחנו הפיחו בקרבי לבבו מוקדי קדש אח בוער באש להאיר לעם ישורון. חיים שאננים! ואליפים אישים רבנים, גאונים, רוחנים, וקיינים, אשר בנות כל ארצות פוזרנו, נקרא בקול גדול, למען איש איש ממקומו ויליחו את הרעיון הנשגב הזה לפועל, לקנות לו ארצות פאורנה קרקע כמוד לכוחל המערבי זה מקום מקדש לבנות בו בתי מדרשות להתפלל בחוכו. ובכל כנפיו ימסיון להגן עליהם בחמה נופני החמה ובגשמים מפני הגשמים, ולשקוד על דלתותיהם יום יום, עדי ימוכן ה' אל עמו ואל ארצו ואל ליון גואל, יגדור פרצות, ויבנה הסכרות, וערי יהודה חבניה סלה בעגלה ובז"ק חפ"ר : הלכ"ד חו"ר ומנהלי עה"ק הברון ת"ו החותמים צלמע בש"א לחו' חסון התרמ"ד ברב עז ושלוס :

ה' אליהו סלימאן מצי' ה' יצחק פאלא זמבי ס"ה הצב"י החמים יוסף פראנקי ס"ה ה' יום טוב פרחי כ"י ה' משה קמחי ס"ה

הוסן ישועות פרשה בלק חרדשי בבא קמא

מלך שס רב המנוח בו' ב' קפיות, א' אחון בהפוכא כי ב"ח קדמא לאל"ף כאן, ב' שסס
 ב' אלפי"ן וב' ביה"ן בו' עד וזוה סרה קפיות הכפל ב' אלפי"ן ב' ביה"ן לרמזי שזו הענין
 ה"ס בחתון ברבנן וזעירין בינה ומלכות, ובתיקונים דף ק"ד כתב דלות א' מהחון ברבנן
 ולות א' מהחון זעירין ולות א' מהחון בינונים [פירוש כסיד זעיר חפ"ן] ואינון חסד דבריהא
 חסד דלירס חסד דעפיה וכו' וזוה לר"ך להבין ענין ד' תיקונים חדשים הג"ל ר"ת בב"א
 ובהס א' א' א' ענין ג' בני דלחזמיו בתלה אלפי"ן בסוד החון ברבנן זעירין ובינונים חפ"י
 שכל כג' אלפי"ן כתוב בתורה בחתון בינונים בני' תיבות בב"א שבס"א ח' ח' ח', וע"ד הג"ל
 בדברי ר"ס סכא וזוה סרה קפיות הכפל ב' אלפי"ן בו' ובהורה שס ב' אלפי"ן מהחון בינונים
 וחפ"י"כ רומז ברבנן וזעירין כן יש לומר בענין ג' בני בו' ג' אלפי"ן סמוזו ברבנן וזעירין
 ובינונים, בינה, ז"ח, מלכות, נר"ג, ב"ע, חסד דבריהא בו'.

(ב) ותחילה לר"ך להבין ד' סוחר פ' בלק ד' קל"ח הג"ל שמוכן החילה המאמר מסופו
 שס ועתה לכה נח חסד לי חסד העס סזו וגו'. ועתה, רבי אלעזר חסד,
 חסד הסוד רשע ודלי שעתא קיימא לי למעבד מה דלגא בעי. חסד ולא חסד יאות, חסד
 חסד חפ"ן נפלין מושר"ל על ידיו, לזמן זעיר. פירוש מ"כ בסוף הכוונה (כ"ס ט') ויהיו
 חסדים במגפה כ"ד אלף שמתו בעלת בלעם הרשע, וח"ס חסד כמה אלפי"ן בו' על ידיו
 דבלעם הרשע. חסד ודלי השתא שעתא קיימא לי, ובנין קך ועתה, ולא בזמנא אחרת, לכה,
 לך מצבי ליה, מאי לכה, חסד חזרו גרמן לסהוא דחפ"ן בגדפוי עלייכו, להסוד דשמיס ב"ה
 ועתה לב"ה, נח קרבא בהסוד ב"ה בו' וכל עינא דהסוד רשע [בלעם] לכ"ס הוה דכתיב
 וחכמי חקרי ב"ה חקרי להסוד כ"ס מהחריה, וחרווייכו בעינא בישא להכי ב"ה הוה כר"ח
 (חסלים ב') על י"י ועל משיח, לא ידעו דבחר חסי ב"ה חקרי לון מעלמא. כי עליס סוה
 ממנו ובי עד השתא חן נחשו ביה קרבא בו' לחזתה גבורת דלהון, מאי כי עליס בו' חלל
 הסוד רשע חסי הוה וחמי למרחוק, חסד לדוד מלכא דחמי מרות הנוחבי' גיבר חקרי
 כחריס ועבד קרבין חקישין ונחא למוחב ושיי לין חסות רגליו, חסד עליס סוה, הסוד דירחא
 הסוד גבורתא. חד מלכא דלסון מיין יפוק לבילאה למוחב. פירוש בלק הרשע שזס וילחא
 ממנו רות, ודוד מלכא דחמי מרות בו'. וזכו מדקדק והסוד חד מלכא דלסון מיין יפוק בו'
 דייקא מיין. חסד חמינא יד"א חסד דחד חריא חקיפא פריש יד"ה ח' חכיל עונן דנחחבר
 פרווייכו ונחחבר ונגרע מהסוד חריס יד"א דא עד לה יתי סהוא מלכא לעלמא ולא יתדך
 ית מוחב מהחריס בו'. לכוף יומין כיון דלחא דוד כרה בתחומא חלף ית"ק חמין וחסיק מיא
 מן חסימא וכסך על מדחבא, בהסיא שעתא חסד חנא חסדי סהוא קדמה. מוחב סוד רחמי
 (חסלים ס') בו' עכ"ל לשון ר' אלעזר צוחר שס:

ויובן כל זה בסוד מחז"ל בגמרא (גזיר דף כ"ג ע"ב) גופא חר"י חסד רב לעולם יעסוק
 חסד בתורה ובמדות הפילו שלא לשמן שעתא שלא לשמן צא לשמן. שבסדר מ"ב
 קרבנות שהקריב בלק הרשע זכס וילחא ממנו רות, פירוש המפרש ש"לח ממנס דוד שריוס
 נסקב"ס בשירות ובהשבויות (ברכות דף ז' ע"ב) מ"ב קרבנות, מושב מוחות שערך בשלשה
 מקומות, ועל כל אחד ואחד העלה פר וחיל שסס יד' לכל מעמד ומעמד, ושלש פשמים י"ד
 עולין מ"ב וקרבנותיו של בלק סוה שלא לשם מלוא עכ"ל וכ"כ חסד"ס מ"ב קרבנות שעשה
 בג' המקומות ז' מוחותיו וככל מוחה ומוחה הקריב פר וחיל חרי מ"ב קרבנות וסיינו שלא
 לשם דהקריבין כדי לקבל ישראל עכ"ל:

הוסן ישועות פרשה בלק הודושי בבא קמא יח

יש להבין כוד זה עפ"י הודוע מש"כ ה"ה זה לעומת זה עפ"י האלקים. והנה בשורש הקדושה יש שם מ"ב בסוד זריחת מעשה זריחה פמ"ש צתי"וי זוהר תיקון מ"ב (דף פ"ב ע"ה) מ"ב החוון דבסון להבדיל שמיא והרעה. וחס מ"ב איתיות מן ב' דבראשים עד ב' של ובה"ו כו' כמ"ש זכא מלך, והיא בסוד שם מ"ב סדומז בשמו של הקב"ה כמשי"ת. וידוע מש"כ זיכר ובכחאר"י ז"ל שנהלק בשלש ידות היינו בשלש הלקים ובכל חלק י"ד אותיות יד ימין סוד יד הגדולה, חסד דרועא ימינא, סוד אברכס, יד שמאל סוד יד החוקה סוד גבורה דרועא שמאלא סוד יאחק, וי' רמא סוד הפארה גופא סוד יעקב כמ"ש בתי"ז בסקדמה ד"ע ובג' ידות של שם מ"ב זו שורש הקדושה ובגבורה של יבאל כידוע כי שם מ"ב בגבורה. ועל כן היתה עלת בלק ובלעם שיתחברו סדומיכו הרשעים לאעקרא להסוה גבור הקף כהריס דוד מלכא דחתי מרות סוד חד מלכא דלפין מיין יפוק אשר באמת זכה לזה בלק הרשע בזכות מ"ב קרבנות שלא לשמה ורק מהיך שלא לשמן בלא לשמן פירוש לכוד שם מ"ב דקדושה שילא ממנו רוח שילא ממונה דוד, אך כיונה הרשעים היתה לסיפוך בכשפים והרשין דלסון להגברא חילא ותוקפא דקליפה וסג"ה בסוד זה לעומת זה סוד ג' ידות דשם מ"ב דסג"ה לעומת ג' ידות חג"ת דקדישה אהבה ויראה ולפאר להקב"ס. ולעומת זה חסד ואהבה דקליפה יד ימין דקליפה כיואף. ויד שמאל דקליפה כעס ורליהו, ויד רמא דקליפה לפאר הוה עלמו כו' כידוע. ומעט פעלו הרשעים במה שנתחברו למגרע ידא חדא מהסוה אריס סוד החסד דקדושה פני אריס אל הימין. ולעומתו בקליפה אהבה דניאוף בעלת בלעם הרשע אשר על ידי זה מחו ב"ד אלקי מישראל סוד חמא כמה אלפין נפלין מישראל על ידו. וזאת פעלו במה שנתחברו כחד להגברא חילא ותוקפא דסג"ה ע"י הכשפים והרשים במ"ב קרבנות שרצו לאעקרא לכל ג' ידות דקדושה מישראל סוד חג"ת דקדושה. אך חמא ואלא חמא יאות, שלא פעלו גם ביד"ה חדא דאר"י שהמה בקשו לעקור את הכל שנשחרו כל ישראל באהבה דקדושה ולא נפלו ולא נכבשו אעפ"כ מעט פעלו כמו שראו מתחילה שנפלו ונגרעו ב"ד אלקי מישראל ע"י הסיבה יד ימין דקליפה. ועל זה נאמר ויספך כו' אך את הקללה לזרעה שמהיך מ"ב קרבנות שלא לשמן שהקריב כדי לקלל את ישראל זכה ויראה ממנו רוח שילא ממונה דוד ומשיח בן דוד להגברא חילא ותוקפא דקדישה בסוד שם מ"ב דקדושה ג' ידות דקדושה אהבה ויראה ותפארת להשם יתבדך לבדו לאכפיה לטע"ה ולחפכא השוכח לנסורא ומרירו לתקא בסוד דוד מלכא שכל לעולם בכה שם מ"ב דקדושה שמהיך שלא לשמן בלא לשמן דקדושה וגמר הכיור יסי כשיבוא משיח בן דוד בממרה צימיו חמן וכי"ר :

- (ג) והנה ידוע בזוהר וכתיב סה"ז"ל כי יש שם מ"ב בכמה חופים כמשי"ת (א) שורש ומקור לכולם מ"ב איתיות בשם כוים ברוך הוא במלוי יוד"ן שהוא שם ע"ב, בפשוטו ד' איתיות, ובמלוי י' איתיות, ובמלוי דמלוי יש ב"ח איתיות, כך הכל מ"ב איתיות ונחלקים בשלש ידות כנ"ל, וכן בשם ס"ג וכן בשם מ"ה במלוי אלפין יש מ"ב איתיות כו'.
 (ב) מאות ב' דבראשים עד ב' של וב"ו ועד בכלל סם מ"ב איתיות וכמ"ש בתי"ז (תיקון מ"ב) החוון דבסון להבדיל שמיא והרעה כו' וכנ"ל. הרי שם מ"ב שחילתו ב' וסופו ב', אולי י"ל בסוד אני ראשון ואני אחרון וגעון חילתו כסופו, (ג) עוד יש שם מ"ב איתיות מאות א' דאז ישיר משה כו' עד אות א' של לאמ"ר וכמ"ש צפ"י ע"ח (בער ספירה סעומר פרק ס') הרי שם מ"ב שחילתו א' וסופו א', ושם צפ"ה מיון דשמיס מכונים זה כנגד זה בסוד אחד, (ד) עוד יש שם מ"ב איתיות מר"ת אלה בכה גדולת ינויך תחיר לרורס וכו' מן

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

מן ז' פסוקים א' ב' ג' י' ת' וכו' עד ש"ק ו' צ' י"ת הרי שם מ"ב שתחילתו א' וסופו ת',
אולי י"ל בסוד כ"ב אותיות התיבה מא' ועד ת' וממה שכתב שם בפע"ח דכ"ב לילס יכוין
לאות אחד דמ"ב דמ"ה ואות אחד דמ"ב דכ"ן ואות אחד דשם מ"ב דאבגית"ן וכו' כמו צליל א'
כסונוס באות י' של ד' אותיות הפשוט דמ"ב דמ"ה וכן באות י' דמ"ב דכ"ן, ובאות א' של
שם מ"ב דאבגית"ן וכל אות משם מ"ב דאבגית"ן שמכוין בכל לילס מששה לילוס יסיה בנקוד
משם מ"ב מאז יסיר עד א' של לאמר, ובליל ז' כשמכוין כל ששה אותיות אבגית"ן בשבוע
א' וכן ע"ד זה בכל ז' פסוקים בכל שבועה שבוועות יכוין בנקוד משם מ"ב מ"ב דאבגית"ן עד ב'
של וכו' וכל אות שאין בו ניקוד יכוין בשב"א כזה אבגית"ן בששה לילוס כל לילס אות אחד
בנקודו, ובליל ז' אבגית"ן בנקוד מבראשית, מוכן מזה ^{ד"ה} : כי כל אופני שם מ"ב כולם בסוד
אחד מ"ב דבראשית ^{ד"ה} : ומ"ב דלא יסיר, ומ"ב דאבגית"ן כולם בסוד מ"ב של הכוונס והמקור
מ"ב אותיות פשוט ומלא, ומלא דמלא של השם הנכבד והמורא הוי"ה ב"ה, אך בימי הספירה
כסונוס מ"ב דשם מ"ה דאלפ"ן ומ"ב דשם ב"ן דמלוי הסי"ן :

אך הגם בשם מ"ב אותיות של הוי"ה ב"ה, יש מ"ב של שם ע"ב דיודי"ן שתחילתו י' וסופו
מא"ת ה' המרוגה ובמלוי ה"י ובמלוי דמלוי ה"י יו"ד הרי החילת שם מ"ב של ע"ב
י' וסופו ד' וכן שם מ"ב של שם מ"ג תחילתו י' וסופו ד', אך בשם מ"ב של מ"ה דאלפ"ן
תחילתו י' וסופו ה' [אולי בסוד שם הקדוש מכוף ספר בראשית מפסוק אחרון מתיבה ב'
מר"ה עם ס"ת מיוסף] שם הא' מכ"ד שמות מכ"ד ספרים דאורייתא] אמנס בשם מ"ב של
שם ב"ן הוי"ה במלוי הסי"ן באמת לפי המבואר שם בכוננס ספירת העומר אין בו אלא ג"ל
אותיות ד' אותיות של פשוט, מ' אותיות דמלוי, ב' אותיות במלוי דמלוי אך בימי הספירה
מוסיפין עוד תשעה ווי"ן להשלים שם מ"ב דכ"ן עיי"ש, ובמקומות אחרים מבואר בכתיב האר"י
ז"ל כי יש במלוי דמלוי ב"ן כ"ג אותיות סוד ח"ס, בגימ' כ"ג בכלל בהמ"ס, בגימ' ל"ב וסך
הכל ל"ו אותיות, וא"כ להשלים שם מ"ב דכ"ן הוא באופן אחר, ואולי הכוונס כז"ש בה"ז
תקון מ"ב דף פ"ב ע"א אשתאר ו' שית זמנין שית סלקין ל"ו כחושבן גדפין דטרפיש דאחר
בסון טרפיש עומדים ממעל ל"ו ואלין גדפין תליין מן ו' דאיתו שית תיבין דיחודא (שמע ישראל
י"א וכה סלקין מ"ב אחוון דבהון אהבריאו שמיא וארעא, מ"ב אותיות דבראשית כו' שם
מ"ב דאבגית"ן בחילוף אותיות שבהם נבראו שמים וארץ כי הוא בששה קלוות אבגית"ן נחסד
כו' שקר"ז י"ת במלכות כמש"ש נכסא מלך :

ובל זה הקדמה להבין קצת סוד דברי ר"ה סג"ל תליתאש שותפין ורזא דאבדה כו' על כל
אבדה דא' בנא תליתאש, ויש להבין רזא דא' ב' ד' ה' בסוד שם מ"ב מאז יסיר תחילתו
א' וסופו א', מבראשית תחילתו ב' וסופו ב' ומשם ע"ב וס"ג כופו ד' ומשם ב"ן לפי
האמת מלוי דמלוי נסתייס כופו ה'. אך להשלים ט' ווי"ן אז כנ"ל ל"ו תליין מן ו' ולפי האמת
שם ב"ן במלוי דמלוי סיפו ה' י"ל דזה רזא דא' ב' ד' ה' הסיוס וסוף דבר של שם מ"ב.
ובמבואר צפרי ע"ה ובשער הכוונות דרוש ס' מדרושי הלילה שקודס השינה כי שם מ"ב
דאנא בכח וכו' הוא ביצירה וע"י עולה נפשו אל הילירה כי אין שום עליה אלא ע"י
שם בן מ"ב, והעלייה זו הוא בכח שם מ"ב אבגית"ן כו' שקול"ית, שהם ז' שמות כנגד
ז' ספירות מחסד עד מלכות, ובליל א' כסונוס בשם הא' אבגית"ן ובליל ב' קר"ע שטון כו'
ובליל ג' שבת יכוין בפרטות אל שם שקול"ית, (ה) עוד יש שם מ"ב כמבואר שם ואח"כ יחזור
לאומרו (אלא בכח כו') ויכוין להטלות בו את רוחו מן הילירה לבריאה כסדר הנזכר, ויכוין

חוסן ישועות פרשה בלק הירדשי בבא קמא ימ

בשם מ"ב שבועלס הכריאה, וסוף בשני בחינות שהם (א) אח"כ יס"ו (ב) גם סוף אח"כ אח"כ וכל בחי' מאלו כוף בנמטריא מ"ב. גם תסוין בדרטוה צלוח ראשנה של אח"כ יס"ו ובחית ראשונה של אח"כ אח"כ ע"ד שביארנו בשם אבנית"ך וסוף הו' אותיות כלולות בשם עכ"ל. פירוש וכן ע"ל בכל לילה אות אחת, כליל ב' אות ה' ה' כו', וכליל שבת אות ו' של יס"ו וכו'. (ו) עוד כתב שם גם עוד מש"כ בוסר ברע"מ פ' יתרו דף ל"ב ע"ב בעיני ז' שמהן דנפקי משם אח"כ יס"ו וסם נחלן בז' אותיות. וזה סדרן. הו"ס. הו"ס [בנקוד חלקים] מלפ"ך. יס הדני. אל. חלקים. מלפ"ך [שהיא יולא משם הו"ס בה"ה ב"ס. וז' שמות הלוי נקראו ז' מרגלאין] ולכן עתה שהוא כליל רחבן הסוין בדרטוה אל שם רחבן משבעה שמות הלוי הולא מלוח ראשונה של שם בן מ"ב דבריאה וסוף נכללן בו עכ"ל. פירוש כליל ה' הו"ס- כליל ב' מרגלא ב'. הו"ס בנקוד חלקים ב' כליל שבת מרגלא ז' מלפ"ך.

עוד כתב שם וסוף יחזיר לאימרו [אנא בכה כו'] ויכוין להטלות בו את נשמתו מן בריאה לחליות בסדר הג"ל. [פירוש ז' חלקים בז' לילות] ויכוין בשם בן מ"ב שבועלס החליות וסוף סוד מ"ב חסוין שיש בשם הו"ס. ד' אותיות פשוטות וי' אותיות דמלוי וב"ח אותיות דמלוי דמלוי דלפ"ך וסדרן קך, מילוי המלוי. וסוף המלוי. וסוף הפשוט עכ"ל. פירוש על דרך ב"ח אותיות ב' דבראשית עד י' בפסוק ראשון. וסוף בפסוק ב' י"ד אותיות מן ו' הארץ עד ב' של ובס"ו, עוד כתב שם וסוף שהשלמת כל שם בן מ"ב האלו שלששים [דלירס ודבריאה, ודליות או סוף ח"כ בש"ב"ל כו' עכ"ל. (ז) עוד כתב בפרי ע"ח (שער ק"ס ששל המטה פרק י"ח) היקון שיחזרו נשבו לעלות יכוין שם אלוה ב' וסוף חסם כשמה סוף סוף כו' כי הוא שם המלביש את השמה להעלימה מן החליות, וסוף סוד בסירתה כדמזן בפסוק סוף כסותה כמ"ס סוף פ' משפטים דף ל"ו. וסוף כי שם חלו"ס גימ' מ"ב וסוף כי הוא שם מ"ב אותיות שיש בשם הו"ס פשוט ומלוי, ומלוי דמלוי. סם גימ' ג' פעמים י"ד שהם מ"ב, וסוף שם זה הוא סוד קרקפתא דמחא דו"ה עכ"ל. וכ"כ בע"ח (שער מ"ד שער השמות פרק ו') הסוד שבו שם חלוה הוא סוד הסתוב משמת חלוה יאבדו, וסוף סוף וכלבוש השמה סוף סוף פ' משפטים ע"פ כסותה. כסותה פירשו דלבוש דמלכה דפריש עלה חלוה כו' עכ"ל. (ח) עוד כתב בעשר הכוונה דף ע"ד חלל בכה גדולה ימיק כו', וסוף כל שני תיבות ביחד חלל בכה. ופסיק. גדולה ימיק ופסיק. תחיר לרודס ופסיק. ונע"ך שרעס הוא לבוין כי כל שם מאלו ז' שמות של מ"ב יש בו ו' אותיות, ומחלקים לנ' בחינות בשמים אותיות יכסה פניו, ובשמים יכסה רגליו, ובשמים יעופף. ולכן לר"ך לחבר כל שני אותיות ביחד עכ"ל פירוש כמ"ס בפרי ע"ח (שער טולם העשים פרק ה') חלל בכה כו' לבוין בשם מ"ב. סוף מודע כי יש ב' בחי' בחליות. ח' סוף חלל לעלות למעלה לשפרו חלל שיש להם יראה גימ' גבורה וסוף יראה פנימיות. וראה חליותה שלא ירד שם בחי' למטה ממדרגתו. וכל זה ע"י שם מ"ב שמעבד שלא יעלה לשפרו כו' וזוהי לעלות לשפרו ושם מ"ב מעבדו. ועטם שמעבד שם מ"ב לעלות הוא כדי שלא תבעל מהקונס שלא תוכל לקבל האור. וז' שם בשמים יכסה פניו כו' כי מאלו כו' אותיות שכלל בחי' (סוף חג"ח כו"ס) בב' אותיות מסם יכסה פניו כדי שלא יעלה למעלה כו'. וז"ך ב' אותיות ח' לעבד אור פנימי וסוף לאור נוקף כו' ובשמים יעופף כו' וסם ב' אותיות. ח' של חלקים נגד הפנימי וסוף שם חל"ס דיווין נגד המקף וסוף יעופף. יע"ו גי' חלקים. פ"ך עס"כ גימ' קס"ח עכ"ל וכן מוצא בסידור הארז"ל וסידור

הוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

גמר שלום מהרש"ם ז"ל כזה אלא בכה ר"ת א"ב (אור פנימי א') (אור מקיף) ב'. ג"י.
פנימי ג' מקיף י'. ת"ץ פנימי ת' מקיף י' וכן עד"ז כל ז' שמות.

(ד) **ונמצא** מבוחר מכל זה בסוד שם מ"ב דקדושה בכל בחי' שם מ"ב מכל סג"ל חסיון
על דרך שם מ"ב דאגה בכה ט', וכוף ז' שמות. סוד חג"ת נס"מ ובדרך
כלל נחלקו כל ז' שמות לשלשה חלקים והם ידות ג' פעמים י"ד. גימ' מ"ב ובדרך פרט
כל חלק מהג' י"ד נחלק לשני בחינות א'. אור פנימי ב' אור מקיף ונמצא כי ג' חלקים חלו
הן ג' ג' כפולות בכל שם מזה' שמות. ונמצא כי כל שם מ"ב שהוא ג' פעמים י"ד מן
הז' שמות כל י"ד הוא ז' ז' כפולות ז' אור פנימי ז' אור מקיף. ונמצא מובן כי סוד ג'
פעמים י"ד הוא סוד שלשה מקומות דקדושה כדומה בשם מ"ב. וכל מקום דקדושה כל י"ד
העולם מן ז' שמות הם שני בחינות ז' ז' כפולות:

(ה) **והנה** על דרך זה ממש ב"ת זה לעומת זה שם מ"ב דקליפה וכו"ל ג' מקומות כו'
ועל כוונת זאת היתה עלת בלק ובלעם הרבעים מ"ב קדמות שהקריב בעלת
בלעם כדי לקלל ישראל בעשה נב' מקומות ז' מזהות. ובכל מזהות ומזהות הקריב פר ואל
שם י"ד לכל מעמד המוקים ושלשה פעמים י"ד עליון מ"ב. וכל י"ד הם ז' ז' קדמות
פר ואל. ונמצא מובן כי ענין ז' קדמות שהקריב הם כנגד ז' שמות של שם מ"ב דקדושה
אלא בכה כו' ז' ז' קדמות כפולות פר ואל ז' פדים ז' חלילים בכל מקום לעומת י"ד דקדושה שם
ז' ז' כפולות ז' לאור פנימי. ז' לאור מקיף. ועד"ז יש להבין כוונת הרבעים ז' פדים ז'
חלילים. והלוי י"ל כי ידוע סוד פ"ד בקדושה הוא סוד ה' גבורות מ"צפ"ך גימ' פ"ד כמבואר
בכתבי הארז"ל וכל גבורה סוד שם חלקים סוד ה"פ חלקים גימ' ת"ל סוד ה' גבורות וסוד
חיל' דקדושה פירש הארז"ל בסוד אי"ל דילתק חביו ע"ה בסודו מ"א חיות ש"ש בשם
הס"ה ד' חיות פשוט. י' חיות המלוי. ב"ו חיות במלוי המלוי. ס"ה מ"א חיות
גימ' אי"ל. ומדברי הארז"ל בסוד יעו"ף חלק התיבה לשני חלקים יע"ו גימ' חלקים
לאור פנימי פ"ה עה"ב גימ' קס"ה שם חס"ה במלוי יוד"ן לאור המקיף. על דרך זה יש
להבין בסוד ז' פדים שהקריב נגד סוד אור פנימי דקדושה סוד חלקים. ז' חלילים נגד סוד
המקיף דקדושה חס"ה כנ"ל בשם מ"ב דקדושה. אשר מזה כח וגבורה בקדושת ישראל:

ומעתה לך להבין ענין וירא בלק כו' ועתה לכה, חמה כמה חלפין נפלין מישראל על ידיו
לזמן זעיר כו' היינו מה שפעלו הרבעים כשפנים דעשבין ומרשין דרשי לחיוין כו'
ועל ידי זה פעלו בליוף מ"ב קדמות שהקריב נגד הקדושה לקלל את ישראל. ופעלו עי"ן
שמתו ב"ד אלקי ישראל על ידו ע"י מה שנכתבו ט'. ולריך להבין ענין שפעלו ב"ד חלק
דוקא שמתו על ידו. ויובן עפ"י מה שכתוב בזוהר פ' אחרי דף ע"ט ע"א האלה מאי
דכתיב **ואיבה** חסית בייך ובין השפה. כ"ד זיני מסאבותא חטיל חוייח בנקבה כד אחתבר
עמה בחושבן ואיב"ה. וכ"ד זינין מתערין לעילא וב"ד לתתא ושערה רבא ושופריא כניאו
וכדון דינין מתערין בכלא כו' עד ובג"כ ואל אשה בנדת עומותה לא הקריב, וסובא סמאמר
לעיל כפ"א וב' וג' והפירוט כי ענין ב"ד זיני לעומת הקדושה הכתיב בתקוני זוהר החדשים
תיקון ו' דף קמ"ה ב' בסוד הלוחות מזה ומזה הם כחוביט. ז"ס וז"ס תרין זמנין ב"ד ספרים
דאורייתא. וברע"מ פ' עקב דף רע"א ע"ב. ובזוהר ס"פ קרח ברע"מ וב"ד שומרים ב"ד
לירוש' חז"י ב"ד קישועי נלס ב"ד חיות דנשכמלו ב"ד שומרים דנשכמ"ק כמש"ב בשם
ביאור הגה"א ז"ל. וראיתי בהגה"ה בזוהר פ' אחרי שם סגדפס פעה"ק ירושלם קובנ"ה שכתב

חוסן ישועות פרשה בלק חדושי בנא קמא ב

סס וב"ד. רמז ב"ד כנגד ד' אלבעות ידיים ורגלים שבהם כולפים וסוד' כללים העקריים
 שבהם ב' ידיים ב' רגלים שבהם החושים טעומות כרי ב"ד, והוא דדין מתערין בכלה סן
 לעומת ב"ד פעמים סס אלתי הרוזן צמודת כמלכות כנס' דסינו כי ד' איתיות אלו בונים
 ב"ד בהים א"ס עכ"ל ובוזה יובן ג"כ סוד ד' אבות מיקון דתין בנתתין כבוד ב' ידיים
 וב' רגלים ד' כללים העקריים כו' כסוד יפטר. עון. משחית. אף ומימה. ה' בי חייא סני
 ב"ד אבות מיקון כבוד ב' ידיים וב' רגלים שבהם ד' אלבעות כנ"ל. וכן יובן עד"ז סוד ד'
 ת"ז כנ"ל וכו' מיעד ב"ד תולדות למיקון תלין מניה. וכלהן תלין י"ד אבות דלויין קין
 וכן יוגוף ורגל. ויש לפרש לעומתו בק יסא סוד ד' אבות הכללים אלתי כנס' סן ד'
 אבות ועל ידי ד' איתיות נכחו ב"ד תיבות ב"ד בתים ב"ד לירופים כנס' אלתי. זה יקרא
 ב"ד תולדות בקדושה. וזהו ססיים סס בת"ז ומאלי מהיתין ת"ח שלטין עלייו ועלייו אחר
 יעקב ויהי לי סוד ותמוז כו'. ופי מ' דפירש כנס' סנ"ל כסוד ידיים ורגלים יש לעיין בהא
 דתין כפ"ז דבטרות (דף מ"ה ע"ה) יהר בידיו ורגליו שם ושם ב"ד רבי יהודה מכביר
 וחכמים פובלים. ונכח' א"ר ילחך וסליס מקרא אחר דרשו (שמואל ב' כ"ה כ') ותבי עוד
 מלחמה וכתיב ויהי א"ש מדון (מדן כתיב דלקמן כסוד זקני מדן) והלבעות ידיו והלבעות
 רגליו שם ושם ב"ד מספר. מר סבר כנחות' משחתי ומר סבר כשכחיה משחתי וסינו להכמים
 דפוסים לכברי שהו מוס מלך בקליפה וסנ"א גדאמר סתם מעשה בלדס א' א"ל כמותך
 יתמעטו ממזרי ונתי מישראל כפירש"י סס. וזהו כנחות' משחתי מלך בקליפה ב"ד תולדות
 דמיקון ועס שורש ד' כללים ב' ידיים וב' רגלים כמ"ס וכלהן תלין מוד' אבות. וגם לרבי
 יסודל דמכביר דלוי מוס דכבר דבשכחיה משחתי וכדאמר סתם א"ל כמותך ידכו בשרחל
 דסינו חוקף הקדישה שייכר שורש ד' איתיות אלתי הכללים ב' ידיים וב' רגלים ויכר סנפסי
 ב"ד לירופים ב"ד בתים כב"ד אלבעות עכ"פ כתיב את זה לעומת זה עשה האלקים
 כי בן גמלא גם בקליפה וסנ"א כמו אותו א"ש מדון מילידי סרפס ומורה על חוקף ססנ"א
 סס"ה בן. ומורה ג"כ על חוקף סגבורה סס"ה בן מלך ססנ"א. ומ"ס כשכחיה משחתי אעפ"י
 שבחמת הוא גנותיה חוקף סגבורה דסנ"א מ"מ לעיני כמלחמה כחה וסגבורה הוא כחתי דלוי
 זה מוס. וגם י"ל כשכחתי משחתי דמזה נהגלה כשכח דקדושה ליסותן בן שמי אחי דיד
 שסכו (שם סימן ב"א פסוק ב"א) דזה מורה על חוקף יסותן מלך הקדושה וי"ל שסכו
 כבוד סיומן ב"א פסוק ב"א כוד שם אס"ה חושבן ב"א וכן יס"ו חושבן ב"א כ"פ ב"א סוד
 סס כ"ב דקדושה כנ"ל. וזה מורה כשמו י"הו נתן:

והחזור לענינו שיש להבין סוד דתמא כמה אלפיך נפלין מישראל על ידי וכן פעלו סרשעים
 כחרשין ובלויף כ"ב קרבנות שהקריבו כדי לקבל. שנסבלו ומוסו ב"ד אלף דייקא
 שפעלו בלק ובלעס כחרשין דריש חייא שנתגבר כחה וכוהוקף של ב"ד זני מסאבותא דאטייל
 חייא כנ"ל. וענין ב"ד אלף יש להבין ממש"כ בע"ה (שער א"ל פרק ה') בענין חשבון יחידה
 במלכות כחתי נפש. ועשירית ב"ה רוח. ומאוח כחכמה ובינה. כתי' נשמה וסיה והשבונות
 אלפים ככתר א"ה כתי' יחידה שגופש עיי"ש. ומוס יובן שנתגבר ע"י פעולת סרשעים בלק
 ובלעס כחרשין דלסון כזה לעומת זה דקליפה וסנ"א גם כתי' כתר ויחידה דקליפה ר"ל. וזה
 גרס שנסבלו ב"ד אלף שמהו. וכמש"ה כס"ד כסוד סיומן סוף פ' בלק ק"ד פסוקים מנ"ה
 סימן כסוד אות א' כדברי סארז"ל כסוד סאללה. וי"ל דע"כ והנחש דתגוס וחוי"א לפי שהוה
 לעומת סוד ב"ד דקדושה עפ"י כמבואר בשער רוס"ק ע"פ זכר כו' ח'ון ו'רוס י"ו כ"ה

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

גימ' ב"ד לוחיות דבשכמנ"ו עכ"ל. וי"ל עם השורש ומקור אות א' ז"ס ח'ו'י'א דקדושה סוד המלכות שנקראת ב"ה כלקמן בס"ד. ובסוד ר"ת ח'נון ו'רחום י"י א'ר"ך א'פ"ס ולעומת זה בקליפה ב"ד זינן עם א' המקור והשורש ז"ס חיי"א דקליפ"ה ח"ט שס ב'זכור א"ל ח"ה לי עשנין ומרביץ דרשי לחוין כו' בסוד ב"ד זיני מסאבותא דאטיל חו"א כנ"ל:

ומעתה לר"ך להבין מה שייך ענין ב"ד זיני דמסאבותא שנתגברו בליחף מ"ב קדושות שהקריב בשלש מקומות. וזינן עפ"י מש"כ ברע"מ פ' עקב דף ער"א ע"ב ולחס הפניס לחיון לקבל תרין לוחי דאורייתא דמו"ה ומו"ה כמה כחוביס. ד"ה [בנימ'] הריסד אנפין דליון יברק י"י, יאר י"י, ישא י"י, (פירוש בג' כוונת י"י ב' לוחיות כמספר זה) זה תניינא. חל"י חל"י חל"י, דליון הריסד חיון דלחמיר ב'זון ופני חריה אל הימין לחדבעתן ופני שור מהסמאל לחדבעתן, ופני גשר לחדבעתן, וחתמיר עליהו חדבע פניס לחתת להס (פירוש בג' שמות חל"י חל"י חל"י חל"י י"ג כ"ב לוחיות כמספר ד"ה) וסאי חיוו וקרא ד"ה אל ד"ה וחמיר לקבל ב"ד ספדי תורס, וסאי חיוו זה השילחן אשר לפני ה', פירוש במקד"מ כי נרמו ב"פ זה ח' מפירש, ב' בר"ת ז"ה ה'שולחן, ונרמו ב"ב חלת דלחס הפניס י"ב פניס פנימיס וי"ב פניס חלונייס, ואני חידשתי עוד בסוד ב"ד עשניניס שס ב"ב הלוח כל חלה ב' עשניניס כמ"ס בתפלה למשה, מ'אנין דפתורא דמנכא חיון מהרי מהניסין (ת"ח) מהרי ללסין דתקינו לון לקבל קרבנין עכ"ל והנה פסוק שרפיס עומדים ממעל ל"ו ו' גנבים בשהיס יכסה פניו וגו' שדרשו בת"ז תיקון מ"ב ובספרה"ל על סוד שס ב"ב כתוב אחריו וקרא זה אל זה בסודו ב"ד דקדושה ב"ד ספדי תורס ב"ד לרופי שס ח"ד ב"ד לוחיות דבשכמנ"ו סוד המלכות שנקראת ב"ה תצרכו, ומוזן מזה כי יש שייכות והתקשרות לכוד ב"ד דקדושה עם שס מ"ב דקדושה שס כנפיס כו'. ומזה מוזן בח"ז לעומת זה בקליפ"ה ג"כ ע"י חרשין בליחוף כ"ב קדושות ותגבר תיקף כח חויה דקליפ"ה דאטיל ב"ד זיני דמסאבותא, ובליחוף מהרשין דרשי לחוין כנ"ל:

ג ענין המזכחות שעד בג' מוקומות י"ל דיש שייכות בח"ז לעו"י. לעומת הקדושה ענין עליות נשמות ומלאכים למעלה הוא ע"י ההכנס תחילת ע"י שס ב"ב. והח"כ ענין וקרא זה אל ז"ה סוד ב"ד. והח"כ ואמר ג' פעמים קדוש קדוש קדוש כמבואר בסוד ב'זכור ובחבי הארז"ל סוד ג' פעמים קדוש מלאה שהכלית הסכנה לעלות לשורש ומקור החיים חין סוף ב"ה הוא ואמר ג' פעמים קדוש:

עוד לר"ך לסקודים מהמר הוזהר ברה"ש הפרשה דף קפ"ד ע"ב וירא בלק בן לפזר. רבי שמעון אמר. וירא מה ראה הוא, ראה ממש חמא. במשקופי דחכמתא (בהלון הכתוב) וחמא בעיניו כו' כמ"ד ויבקר בעד החלון. ורא הלון דחכמתא עו' וחד חלון אית דכל חכמתא ביה שריא ובה חמי נו"ן דחמי בעקרא דחכמתא. אוף ככא וירא בלק. בחכמתא דליס עכ"ל ויש להבין בסוד החכמה הרומז בשמו בל"ק. דזה לעינת זה כו' ויש להבין בקדושה עפ"י דפירש הרמ"ז בסוד שס בשמה דרומז בג' בנות ע"ב ס"ג בנקודותיהס שס ע"ב בחכמה וכל עשרה חיותיו בנקוד עשרה פתחין דנקודת פחה בחכמה וכל פחה ליוו ו, סרי י' ווי"ן גימ' ס' עם ע"ב הוא קל"ב ושס ס"ג צבינה וכל י' חיותיו בנקוד לירי דבינה וכל לירי שני יודין הוא רס"ג ועס קל"ב גימ' נשמה עכ"ד הרמ"ז זל"ל. ולפי זה מוזן בקדושה סוד קב"ל כנ"ל עמך קב"ל ברחמים תפליחו. בסודו ב'זכור החכמה שס ע"ב עם נקודותיו עשרה פתחין כנ"ל גימ' קב"ל. ולעומת זה סוד שס בל"ק דקליפ"ה הרומז על חלון דחכמתא דקליפ"ה וזה

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא כא

סוד דברי רבי שמעון חוף הכא, וירא בלק, בחכמתא דליס, פירוש הרומו בשמו :

(1) עוד לריך להקדים כוודע כי שם ע"ב נחלק לג' חלקים ג"פ כ"ד גימ' ע"ב כמ"ס בזהר וצ"ע"ח ע"פ ושמתוי כ"ד כ"ד שמתשך, וזוהי יובן ג"כ מאמר רבי אלעזר הנ"ל חמא כמה אלפין נפלין מישראל על ידו, פירוש סוד המפורש בתורה כ"ד ח'ף שמתו, הוא על ידו דחרשין דבלק בסוד שמו בקליפה ע"ב דקליפה חכמה דקליפה, וכן שם ע"ב דחסד דקליפה כוודע בקדושה חסד גימ' ע"ב וכן לעו"ז בקליפה לביטוף מאהבה דקדושה וע"כ נכשלו כמה שגשגו ומתו על ידו כ"ד ח'ף בסוד כ"ד כ"ד של שם ע"ב דקליפה הרומו בשם בלק כנ"ל :

ובבבל זה ים לבנין סוד הפסוק בס"פ (כ"ה ו') והגה כו' ויקרב כו' המדיניות כו' והמס כים פחה אהל מועד, ותרגס יונתן בן עוזיאל ואינין בכיין וקריין שמע, ואינו מובן מה שיך לזה ענין קריאת שמע, וראיתי פירוש נאה דורש בספר נחל קדומים שכחב אפשר לרמוז כי בכים ראש וסוף תיבה הוא מ"ב רמוז לפרשה ראשונה מ"ב תיבות, מואהבת עד ובשערין, בכי"ם גימ' ע"ב סוד פרשה שניה, פירוש לדבריו מוכים עד ובמחש ועד בכלל ים ע"ב תיבות, המ"ס גימ' המש"ס סוד ב' תיבות עד ויאמר וירא פיגמס ויקח רמח כנגד הותיות ק"ש שיש בה רמ"ח תיבות עכ"ל ודפח"ת, ועדיין אינו מובן מה שיך לזה ענין מ"ב וע"ב, ונפי מה דפירשתי בס"ד מובן המה כים כי כל מה שגשגו כו' גרמו לזה בלק ובלעס דרשחם צב"ב קרצנות ובחרשין שנהגבר תיקף הגבורה דכט"א בשם מ"ב דקליפה וכן נהגבר תיקף חסד ואהבה זרה דקליפה בשם ע"ב דקליפה כ"ד כ"ד דקליפה סוד כ"ד זינין דמסאבותא הרומו ג"כ בשם ע"ב דקליפה ג"פ כ"ד כנגד שם ע"ב דקדושה, ובלקוטי תורה מהאר"י ז"ל פירש סוד שם בלק גימ' ד' מלוי"ס משם הוי' של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם מ"ו ל"ו י"ח כ"י גימ' קב"ח עס ד' כוללים גימ' בל"ק שהם הארת ד' מוחין דז"א בלחה ואינו יולא משם רק המלוי כוודע כי השורש לז"א והמלוי למוק' עכ"ל וכ"כ בשער הפסוקים כי בהם הו' נאחז, כי יתרו אביו של בלק (ד בני בניו של יתרו הוה) הוא בחי' יסוד דאימא הרומו בשם אחי"ס ויולל ד' אחי"ס במלואה הסודעים שהם ב' דידיון, קס"א קס"א גימ' שכ"ב, וא' דאלפין קמ"ג, ואחד דהיין קנ"א סך הכל כולם גימ' יתרו, ובלק הוא בנו נמשך ממנו, והוא מאימא אשר ממלכות שבה נעשית לאה, והנה הארות הכוללים מאורות דאימא שבז"א אל לאה הס' ד' מוחין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וד' מלוי"ס עס ד"כ גימ' בל"ק עכ"ל, וע' פנים לתורה ואלו ואלו דח"ת, ופירוש האר"ל שיך לעניניו בסוד בלחך השור שהבאר בס"ד בשורש ד' אבות נזיקין ושורשם השור שפחה במשנה וכמ"ס בחי' ובור מיעד כ"ד הולדות דנזיקין תליין מיניה ובלהון תליין מד' אבות (שבשור עלמו) קרן וכן וגיף ורגל, ויעקב אהר ויהי לי שור כו' ב'דישה ומובן סיבב לפירוש האר"ל בשורש ד' אבות הרומו בשור דקדושה שסס סוד ד' מוחין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כו' שבהם נאחז בלק דקליפה, וכן בקדושה בשורש ד' אחי"ס קס"א קס"א קמ"ג קנ"א שורש יתרו וכמשי"ת בסוד ד' שרשים שומרי המקדש משה, ואהרן ובניו, תלת, לשמור מד' אבות נזיקין וכמשי"ת בחפלה למשה ע"פ מוזמר לתורה הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה וסוד ד' אמות של הלכה בד' שמות הנ"ל כמ"ס בפע"ח ובסוד הלכה דשמירת מקדש דומיא דתורה, וכן פירוש האר"ל ז"ל ים לו שייכות רמוז בעינין קריאת שמע עיין בפע"ח ושער הכוונות בסוד ק"ש ובסוד בשכמל"ו ר"ת בש"כ גימ' קס"א קס"א עיי"ס, ואמנם מה דפירשתי בס"ד בסוד שם בל"ק בסוד חכמה עלאה שם ע"ב ונקודו, זה נכון בכונת ר' שמעון וירא בלק, בחכמתא דליס, ואלו ואלו דח"ת :

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

(ז) ונתחזר לעניינו שהגם יגתן וכמה כדים ואינן בכיין וקריין שמע כי בלמח כל הגל רומז בקדושה בכוד ק"ש ג' פרשיות. ועיין בצו"ח במדרש רות (דף ע"ז) בק"ש ג' שמוח בראשונה, ס' חלקינו ס'. ונ' שמוח בהחרונה ס' חלקים אמת וכן בחפלה חקנו ג' ברכות ראשונות ונ' ברכות אחרונות, וכן בכוד ג' אבות אברהם יצחק ויעקב, ועל זה ס' כונה בלעם ובלק לערוך ז'. וזכחות נב' מקומות וכמוכן מסוד הפסוק ע"מ ככית את החוקר זה שלש דגלים ואחז"ל שבקש לעקור ג' רגלים מישראל ומבאר בשער הפסיקים כי כנה ג' הדגלים הם ג' האבות עיי"ש. ונרמז בכס מ"ב נב' ידות חג"ת. ועיי"ש בצוכר חדש דף ל' בק"ש אית ד' פרשיות, פרשה קדמאה דיוחדה ב"ב חייבין ו' ביהודא ג' ילאה ו' ביהודא אחרת. בשמל"ל. פרשה תיניא ב"ב חייבין מואהבת עד ובשערין, ברוח דכס דמ"ב חייבין עכ"ל ועפי"ז מסודר בסידור האר"י ז"ל כס מ"ב דהיא כנה כי על מ"ב חייבות מואהבת עד ובשערין על כל חייבה אית אהד. פרשה חלתאה ויהי אה שמיע כו' עד ושמתה כו' איהי ברוח דע"ב חייבין גו רוח דע"ב שמתה דרתיבא קדישא עכ"ל. ועפי"ז מסודר בסידור האר"י ז"ל כס ע"ב חייבין מואהבת עד ושמתה. ומדע כי כל כס נב' ארוחות ברוח דג' פסוקים ויסע ויבא ויס, ג"פ ע"ב חותיה גימ' גבירה. וע"ב חייבות סוד חסד גימ' ע"ב כמ"ש בפע"ח ומדע כי זה רומז ג"כ בסוד כס ע"ב דיוד"ן גימ' חסד. ומתקן ג"כ ב"ד וגם ג' שמים כו' בפרשה וסי' אה שמיע בסידור האר"י ע"ב חסד כל כס בליור ב"ד עיינין וכל עין עליו ג' חנין ומלאה כסוד ג' פעמים ב"ד חנין ע"ב חנין בכל כס כבוד ושמתה ב"ד ב"ד של כס ע"ב סו' במלי יודין, וג' פעמים ב"ד עיינין של ג' שמים סו' כס ע"ב עיינין כמספר סוד כס ע"ב. ועיי"ש בסידור האר"י ז"ל וסוד שלום וינין בע"ב עיינין דג' סו' דפרשה זאת להאיר עיני לאה ברכות. והחנין כס הגבתיין עכ"ל. כוד שמרני כחייבין בה עין. פרשה ד' ושמתה דחייבי חמשיין חייבין לקבל ג' חרעין דבינה, פרשה דליינה כלילא מלכו כו' עכ"ל סו' כס ומזה יש להבין ג"כ בשורש ד' אבות הדומות בשור דקדישה שגמזו ג"כ בכוד ד' פרשיות דק"ש להצו"ת. וגם סוד ב"ד חולדות דמיקיין רומז להכניעה בק"ש כפ' וסי' אה שמיע בכוד כ"ד כ"ד דשם ע"ב וסוד ב"ד עיינין של כל כס. וגם נרמז להכניע ג' מקומות דכט"א שכונתו ברכותה ובשמתה לערוך המזכחות נב' מקומות, ונרמז כפ' וסי' אה שמיע להכניע נב' שמוח הקו ש בני. ועל כן כאשר פעלו ברכותה כמה שערבו מזכחות נב' מקומות ונב"ב דקליפה ובכ"ד זינין דמסאבוחה ובסוד שם בלק בהחיותו בקדושה אשר ע"י נכשלו ונפלו ב"ד חלק מישראל שמתו. על כן כמה כדים וקריין שמע. כיכס על מה שגמזו ברכותה נב"ב וב"ד דקליפה בהחנה על ידי חרבין דלסוף ובליורף מ"ב קרבנות כו' ועל כן קריין שמע כדי להכניע כח הכט"א. ע"י סוד שם מ"ב דפרשה ה' דק"ש וע"י סוד שם ע"ב דפרשה ג' ב"ד כ"ד ונ' שמוח קודש להכניע ג' מקומות דכט"א ובסוד ג' חייבין ג' שערי בינה ששרתה ה' כל א' כלול מ' סוד שמירתה מקדש בה' שערי הר הבית וה' שערי העזרה הלא ילאו ס' גבורות כמ"ש במקדש מתקן ר"פ ויקרא שהם ס"פ חלקים הלא יתחזו כהם החילונים חלקים אחרים דבעל פעור. וע"כ כל זה רומז בק"ש :

(ח) ומכל זה הקדמה להבין סוד הפסוק עתה ילכו וגו' בלחך השור את ירק השדה ודרשו ר' תיא צוכר דף קפ"ו ע"א ת"ח סווא שגן עילאה כו' בדיוקנה דשור כו' וזה הוא בלחך השור להשתמודע שור דקיימא לביש על כל בני עלמא את ירק השדה. אינן רוחין דכ"ל כו' סווא שדה להשתמודע כו' ותיקפיה דסווא שור מכי מכרזי על התבואה

הוסן ישועות פרשה בלק הירושי בבא קמא בב

עו' ולינון יומי ניסן יומי תשרי, ובספר הלכותיו ולק"ת מהאריז"ל ע"פ בלחוך ספור. דע סנה שור
 מועד זה כח קליפת עשו וסוף שור שחור הנזכר בדר"ל וכו' לוחך את ירק כשדס הן כשמויה
 היוללות מהשדס אשר ברכו ה' ולכן ס' שדס זה' ס' ידועה, וגם השד"ס בגימ' שד"ר רמז ללדיק יסוד
 האקרי נשמה כל חי דמהמן פרחין כל נשמתין עכ"ל, ונפי דברי הקווי זוכר בסוד שור מועד ב"ד
 חולדות דמיקין הלין מיניה כו' מד' אבות קב"ר שצבור טלמי, מיכן דזה ג"כ כיונה ר' חייא
 ססוף שטן ששור דאשתמודע, כיינו בסוד ב"ד זינן דמסאבותא וכו' כנ"ל, ויעקב אמר ויסי לי
 בקדושה [כנגדו ו' שור מועד דקליפה] שור, היינו שיר דקדושה, מיכן כי הוא ממש בקדושה
 בסוד ב"ד חולדות דקדושה דהלין מד' אבות בסוד דקדושה סוד מביח בן יוסף וגם הלינו
 חכמים כמ"ש נה"ו וסינו סוד ב"ד ספרים דאורייתא ב"ד נתיב לריפ' שס א"ד שערבס ד'
 אותיות סה ד' אבות ששור דקדושה, ועל כן ויגר מואב כו' מפני כ"י שפחדו שלחמו הקבל
 דקדושה כח כסיר דקדושה סוד ב"ד דקדושה שס"ה הנמשל כמו המבג בלחוך ששור מועד
 דקליפה כח ב"ד דמסאבותא הן נמשל ילחמו הקבל דקדושה כח ב"ד דשיר דקדושה בני
 ישראל שאלו ויסי לי שור, וסוד קה"ל גימ' ג' פעמים שס ב"ה דהלפ"ן סוד הנרס ילחך
 ויעקב. גם סוד קה"ל גימ' ע"ב ס"ג חכמה ופנייה, הומוז נכס בלק דח"צ הדל"מ, וי"ס
 ויחמר בל"ק בסוד שמו לק"ב איבי לקחתי. ונהי, בלחמה ויבכך ה' לברכה, ברכה בך בסוד
 קל"ב קב"נ רנה כמשי"ת בסוד מוזור קר"ב נהגים ש"ס דוד המע"ה מוזיר זה סמן
 קל"ב דוקא, אמלא מקוס לה' משכניס להביר יעקב סוד שור דקדושה :

(ט) עור הקדמה כי מהג"ל יש להבין סוד פסיק ה' שיה"כ וישלח מלאכים אל בני"ב פתירה
 ובזכור דף קל"ב ע"א וישלח מלאכים כו' כהא חיה ב"ח תיבין לקבל ב"ח דגין דהרשי
 קוסמין דלפור עכ"ל פירוש נפסוק יש ב"ח תיבית כו' ולרין להבין ענין ב"ח דגין דהרשי
 דוקא, ועוד אמר שס בזכור פתירה שמה דההרא סוס כד"א מפסור הרס נהרים, אמאי
 חיקרי הכי בגין דכתיב סעורכים לגד שילחן. ופתורה סוס מסדר המן כל יומא דכתי סוף
 חקונא דסטרין ציבין מסדרין קמייסו פתורה צמיגלא ובמסתייא ועבדין דהרשי כו' ובג"כ חקרי
 שמה דההרא סוסא פתורה דכתי קורין בחרס נהרים לשלחן פתורה, פתח ואמר ועשית
 שלחן עלי שטיס וגו' וכתיב ונחת על השולחן לחם כפניס וגו' כל חינון מאחי קודשא בעל
 קב"ה למעבד קמיה לאמשכא רוחא קדישא מעילא להחא. סוסא רשע דנלעס סוס מסדר סבי
 לסע"א וסוס מסדר שולחן ונהמא דחקרי לחס מגוהל כמה דהתמר דכתי חזיל סע"א בתר
 קדושה כקוף בתר בני נשא, ושלמה מלכא לוח ואמר (קבלת ב') כי מה סאדס שיבא אחרי
 סמך את אשר כבר עשהו ריה"א א'ת'מ'ר קרא דה (נפ"ק) עכ"ל הזכור, פירוש כי בלעס
 סיס מסדר שנתן ועליו י"ב חלות ובהס ב"ד פנס י"ב וי"ב, ז"ה ממש לעמה ז"ה דקדושה
 סוד ז"ה השולחן כנ"ל, ו. אמר זה סה התמר בזכור פ' שלח דף קס"ה א' וכדין כתיב כי
 מה סאדס שיבא אחרי סמך ובעי להחזמה ליה ולא יביל. עכ"ל, ומדברי רע"מ סג"ל בסוד
 זה שלחן מו"ס ומו"ס כחוביס מיכן כי בלעס הרשע סיה עוסק כל יוס לעורר ולחזק כח
 הסע"א ב"ד זינן דמסאבותא בעריכת השולחן עס לחס מגוהל ויובן ג"כ כי לזה ג"כ סיה
 כוונה בלק ששלח לבלעס לקלל בסוד ב"ד זינן דמסאבותא וסו חמא כמה הלפין מישראל
 גשפין על ידיו דוקא, וכן פעלו הרשעס שנכשלו ונחו ב"ד חלק מישראל ועל סוד זה אמר
 דכע"ס (סלסוס כ"ג) הערוך לפני שולחן בסוד ב"ד דקדושה. נגד לוררי. ב"ד דסע"א, וע"כ
 יסד אח"כ מוזור ב"ד, בסוד ב"ד מקוס ששומרים סחוקדשי שחו שערס וגו' פתחי עילס,

הוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

פתחים שקדושן עולמית כפרש"י גם בזה"ו. וממילא למנות שמירת מקדש דהמלוך בשערים
 למקדש וכוונתו גם בזה"ו. וז"מ מי הו"א גימ' י"ב, זה, גימ' י"ב וכו'א סוד י"ב פנים פנימיים
 הנעלמים בסוד הוא הנבחר כמ"ש בסידור אדמו"ר בכוונת ברוך הוא. וי"ב פנים חיצוניים
 הנגלים סוד ז"ה הנגלה. וז"מ ז' שערי עזרה. ה' שערי הר הבית ששם שומרים ועפ"י סוד
 הם ז"ה פנימים וחילוניים. וזה עלמו סוד תערוך לפני שלחן נגד לוררי לשמור המקדש מב"ד
 זיין דמסאבותא ע"י ב"ד עדה קדושים. ובעסק ב"ד ספרים לאורייתא דכברי האר"י ז"ל בלקוטי
 הש"ס וכל עדה עברה כמ"ש המשפטים הרי ר"ם לקדושה ועם איש הר הבית הממונה עליהם
 הרי סוד אמ"ר לקדושה שלמוזו בתקוני זוסר בתקונים חדשים תקון ו' דף קמ"ו ח' בסוד פ'
 מקוטרם מ"ר אמ"ר מ"ר ולנייה ליון הלכה כדי להכניע לעומת זה ב"ד זיין דמסאבותא ובהם
 ג"כ סוד כל ח' כלול מ' כמו בקדושה סוד אמ"ר כי כל אור כלול מ' ועם הטלל סוד אמ"ר
 קן כספ"א סוד אר"ם. וזה סוד דברי הוסר פחורא שמא דאתרא הוס כד"א משפורה אר"ם
 נהרים לקלך וסינו בסוד נגד שלחן שעבר י"ב חלות ובהם ב"ד פנים דלחם מגואל, ויבס"ח
 ג"כ סוד כל אר פחורא בלחם חשך דספ"א כלול מ' ועם הטלל סוד אר"ם נהרים דספ"א
 שורשם בפחורא השלחן עם י"ב חלות דלחם מגואל כנ"ל, ועל סוד זה ויש ה' וגו' וכ"ס
 תדבר מן אר"ם יחתי בלק לכ"ס ארה וסינו דכל כוונתו לקלל בסוד לעורר תוקף ב"ד זיין
 דמסאבותא בסודו אר"ם נהרים כנ"ל ויהפוך ה' את הקללה דיקא סוד ב"ד נזיקין דביר מועד
 לזרכה בסוד ב"ד שומרים דמקדש שתיקן דוד שילא מרות, וכן ויהפוך סוד פחדא לחם
 מגואל פחור אר"ם נהרים לזרכה בסוד מקוטרם מ"ר, אמ"ר מ"ר ולפני שלחן נגד לוררי
 בסוד שתיקן דוד ב"ד שומרים דמקדש כמ"ש בריש מדרש תהילים ע"פ שחר טוב עיי"ש
 וכן יסיס דודו אחרון בלחשערו. א' דלחשערו בתקון שמירת מקדש יתקיים שחר טוב סוד גם
 דויד מלא יו"ד דה"י סוד ב"ד שומרים דמקדש יבקש רלון זה דויד שילא מרות ומבלק.
 ודורש רעה, בלק ובלעם. תבואו הרעה הווא תבוא עליכם בסוד מחיית עמלק גימ' מ"ר
 דקליפה הומוזו בבלק ובלעם כמ"ש בזה"ו. ועליו ועל כל שראל יתגלה הרלון רעוא דכל דערין
 וסברכה במהרה בימינו אמן וכ"ר, וז"מ ושלמה לוח ואמ"ר כי מה האדם שי"א אחרי המלך
 כו' כמ"ש בפרי ע"ח בסיד קבלת שבת ב'א"י כלם שהווא סוד י"ג מדות סרחמים שברשם
 י"ב ומדה י"ג וקסא כולל כל י"ב הרי ב' פעמים י"ב וכן סוד י"ב חלות דלחם הפנים ב"ד
 פנים בסוד י"ג מדה"ר להמשך עלינו ועל כל ישראל בנ"א ח"ס שי"ב אחרי המלך:

(*) וזהו סוד דברי תקוני זוסר שס ובנין דא בסור ובחמור דליון ממנן כו' יתון רביבין
 עלייו תרין משחין ושלטין עלייו ומארי מתחיתין. ת"ח שגטין עלייו ועלייו אמר
 יעקב ויסי לי שיר והמור דשליט עלייו. והפירוש כמ"ש בראש מלך ויהיו מוכנעים תחת ב'
 משחין בן דו"ד רוכב על המור [סוד רמ"ח דק"ש כמשי"ת] ויוסף ומשיה בן יוסף בטר
 שורו סדר לו. עכ"ל וסינו דכתיב וקרני רא"ם קרניו כנ"ל. ומארי מתחיתין קושרין לוחם
 בתפילין. סינו בסוד ב"א הזכרות דתפילין של יד וב"א הזכרות דתפילין של ראש. והוא
 סוד שם. פ"ב כמ"ש בסקדמת תיקוני זוסר ד' ע' ע"ב ורזא דמלס כי בי חשק ואפלטסו
 כי בי גימ' מ"ב הזכרות דתפילין דרש"א ודרועא כו' יס"ו איכו הסי"ס וסליק לחושבן כ"ח,
 וד' אחיו בכלל כ"ס, וכל זה רומז בסוד תיקון שמירת מקדש כנ"ל, ועיין במדרש פ' בלק ע"פ
 בלקך בסור מה שור. מננה בקרניו אף אילו מנגחם בתפילתם שנת' וקרני ראש קרניו, עפ"י
 הסוד מונן בדפירתו בסוד רא"ס שבתפילתם מנגחים לכ"ד זיין דמסאבותא אשר כל אחד

חוסן ישועות פרשה בלק הדרושי בבא קמא כג

כלול מ' ע"כ. כדפירשתי בחפ"ל למטה ע"פ כי נשגב שמו לבדו תיבא לבד' גימ' שם מ"ב כמ"ט
 בשער כבונית בדרושי ר"ס דרוש ו' טל כי הוא מרום וקדוש ושמעתי משם מורי ז"ל כי הוא לבד'ו
 בגימ' שם מ"ב והוא ברחל עכ"ל. עפ"י מובן סוד הודו על ארץ ובמים פי' הארץ חיו מסוד
 שמו שהוא בננסית הנקראת רחל ומסוד לבד'ו שהוא שם מ"ב וע"י הארץ חיו הארץ המזיפים
 ושימרים נכמים והרץ סוד ז"ן, כי שמים בסוד ז"א והארץ בסוד המלכות וסוד שמו
 הונו למלכות דה"ס ב"ס וע"י המזיפים ושימרים לבנוים והרץ סוד שמירת המקדש והלויים
 בב"א מקיס סוד כ"א מקיפים וכ"פ כ"א הוא סוד שם מ"ב וע"י זה וירם קרן לעמו.
 סינו בסוד וקרני רחם קרנו. וזהו הכלל עכ"כ גימ' חמה כ"א פעמים כ"א כמ"ט בפע"ח
 לכל הסודיו סוד הכהנים והלויים הנקראו בשם חסידים וכן ס' חמושראל בעסק התורה ועבודה
 ביריבולס בסוד במה"ק ח"ס ד' המדרש תהלים שם ע"פ לבני ישראל עם קרובו שהם קרובים לו
 נמל"ט והיינו בסוד ס"ה לבני ישראל עם קרובו הללוים ס"ה הלויים, גם ס"ה הלויים אל ה' לעבדו
 צו"ט בירושלים והורחם ועבודתם שמגנזים בתפילה בו' בכלל לויים יחשבו, ועיין במדרש שם
 פ' ד' מה רחם זה להתגרות בו' הלא בכוונו בעלי קמחים שנאמר וירא בלק אלה שלא סי'
 מתיין הדברים לתחם. סי' רואה בבובריו ישראל נעלים בידו לפיך כפיך אה בחו ונפל
 זה כ"ד ח"ף נכן להגדל בכם, וגא' סי' יודע שהך נקד חולי חובל נכה כמי שנמכה א' מכ"ד לכה
 קד מן כל כ"ד ח"ף מישראל חסר ח"ף ח"ף וע"כ במ"כ וכן היו ישראל עשה כ"ד פעמים כ"ד ח"ף
 עי"ט, ועפ"י הסוד מובן ד' המדרש כדפירשתי בסוד ד' הוצר הכל ועוד ית' בס"ד :

(א) ועינין ההקדמה הנקדמו בוחר הכה היה כ"ח היבין לקבל כ"ח דרגין דמשי קוסמין דלפור
 בו' ית' להבין הסוד כי סוד כ"ח היבין שבפסקי ה' וישלח מלאכים וגו' שבהם נרמו
 כ"ח דרגין דמשי. הם זה לעומת זה דב"ח אותיות מפסוקי ה' שבהורם מצרעתיים עד ואת
 הארץ שבה סוד כ"ח דקדושה שאמרו בהקדמה י"ז דף י"ג ע"א דאחמר בהון יודע הים
 בללהל לנרף אותיות שבהם נבראו שמים והרץ, והיבין כ"ח אחרון וי"ד אחרין גיזין בהון
 [ח"ס שם בו"ב כ"ל] והיבין היבין כ"ח אחרון בראשית וגו' ועלייהו אחרון כ"ח מעשיו
 הגיד נעמו בו', ומלבן הוצר שם ונבליהו הסתלק באי כה מנייחו, וילכו בלא כ"ח לפני
 רודף ופירש בכסא מן כמ"ט האר"ל [בעץ חיים בענין י"ב מדרגות שיש בכל שם משמות
 הקדושים] כי ד' אותיות הוי' פשוט בכתב, וי' אותיות מלא בכתב, ומלוי סמלוי שיש בו
 כ"ח אותיות בנטי' וזה כ"ח של צינה הסתלק כי הסתלקת אימא מעל בניס עכ"ל. לפי"ז
 יש להבין מלבין הוצר שם כי שם בו"ב מצרעתיים עד ב' דוברו בסדר המדרגות הוא מתחיל
 לעילא כי כ"ח אותיות מצרעתיים עד הארץ ששם בסוד כ"ח אותיות מלוי סמלוי דשם הוי'
 הוא סוד בניס והא"כ י"ד אותיות מישראל עד ב' דב'בו סס בסוד י' אותיות סמלוי סוד
 שכתבם. וד' אותיות שבפשוט סוד הכתר, ויוזם יש להבין ג"כ סוד כ"ח היבין לקבל כ"ח
 דרגין דיקא דמשי בו', שהטעם כי כל ענין כה דמשי דקליפות וסמ"א סס רק ממש שיש
 להם קלת ויקס מסקדושה ע"י כמה למזמים והסתתר אור הלכות כידוע בענין אלקים אחרים
 ועין כי שורש ומקור בקדושה בשם סו"ס ב"ס כנכבד וכמורא שיש בו ג'. מדרגות כנ"ל הים
 ב"ד אותיות דקדושה שהוא סוד הכתר והכתבתי אין להם כה לינק משם בחרשין, רק מב"ח
 אותיות מלוי דמלוי סוד בניס דמיה דינין מהערין משם ע"י כמה למזמים והסתתר דקדושה
 יש להם קלת אחרים ויקס לסמ"א, וע"כ סס כ"ח דרגין דמשי דוקא ח"ס כ"ח היבין
 שבפסוקי ה' וישלח מלאכים ומזה יש להבין כי סוד וישלח מלאכים אל בלעם יש לפירש מלאכים

הוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

ממש מלאכי חבלה מסט"ח, וכבר קדמו יאע"ס וישלח יעקב מלאכים. מלאכים דקדושה ממש כמ"ס
 במדרש ובפירש"י, ע"ד שאמר יעקב ויהי לי שור וחמור כס צפ" וישלח עפ"י ד' ה"ז הנ"ל,
 ואבנם יש לכבין עיד כי גס כב"ח אוחיות מלוי במלוי שעיקרו סוד הכניסה, מ"מ גס בו
 י"ג מדרגות הנ"ל כי כב"ח אוחיות מלוי דמלוי גיזו ג"כ ד' אוחיות פשוט סוד הכתה, וי'
 אוחיות במלוי סוד הכחמה כוד י"ד ועוד י"ד אוחיות ניתוסף במלוי דמלוי שהס סוד כינה
 שבמלוי דמלוי וח"כ גס במלוי דמלוי י"ד אוחיות הוסף הס סוד כינה שבכניסה, וי' אוחיות
 דסוד במלוי הס סוד חכמה שבכניסה וד' אוחיות פשוט כגזוז כב"ח אוחיות מלוי דמלוי הס
 סוד כהר שבכניסה, וי"ל דהו כיונה ה"ז כס וליטין כ"ח אחיין וי"ד אחרין גיזין כהן עכ"ל
 ספידוס כמ"ס כי כב"ח אוחיות מלוי דמלוי הכי גזוז ג"כ סוד י"ד אוחיות דפשיט ומלוי סוד
 סכהר וסכהמה. וביבחה בשאמרו כס כה"ז ובג"ד אחרין בקדיש ועתה יגדל נח כח ח"ד, לקבל
 כ"ח אחיין אחרין דחיה כאלין ז' תיבין, דליטין. יסח פשיט דבא מצדק לעלס לעגמי עלמיה
 וכו' עכ"ל ועיין בשער רוח הקודש (דף ס"ג יחוד ל"ה) ע"פ ועתה יגדל נח כח ח"ד, ר"ס גימ'
 פ"ז סוד כס מ"ה דאלפין ומ"ב אוחיות. שבו פשוט ומלוי. ומלוי דמלוי, כו' יגדל בגימ' סוי' אסי'
 ג"א הוא כ"ח אוחיות מלוי המלוי דכו' דיוד"ן (כס ע"ב) והסיר מהס ד' אוחיות שהס שירש
 הסו"ס [סוד הכתה כזו ד' אוחיות פשוט כגזוז במלוי דמלוי כנ"ל] יבארו כ"ד, וק מן כ"ז
 אוחיות מלוי במלוי דחיה' דיוד"ן [קס"ה] הסיר ד' אוחיות של הכתה [סוד הכתה שבו] יבארו
 כ"ג והסו כ"ד וב"ג הס מ"ז ועס ז' טללים סרי מ"ע. ועס ז' טללים של סוי' וסחי'
 שביגדל סרי ג"א עכ"ל ומזה יש להבין כי ענין יגדל נח כח ח"ד יקבל כ"ח אחיין דקדיש שהסווס
 שאנו מנקשים שיחזור כ"ח של שמייה רבא כו' וזכו אחין בכל כ"ח קודעין לו גז"ד של ע'
 שנה כמ"ס ככסה מלך. ועל זה מסייס כס כה"ז י"ד אחרין אחיין י"י אלקינו י"י [בהס י"ד
 אוחיות] וסימן, חור ל"ד ידקין חת התמין לאור הכר, פירוש חמין סוד עזולק [גימ' מ"ד
 דכט"ה סוד י' פעמים ב"ד זיבין דמסאביהא ועמלק דחביה ג"ע שאור שבכניסה סהרש והמקד
 לב"ד זיבין דמסאביהא וע"כ גרמו כבמו גימ' כ"ר דסט"ה] כמ"ס ככסה מלך. ובאלין י"ד
 אחיין אומחה כי י"ד על כ"ס ויש להבין שהסווס שאנו מנקשים שיחזור כ"ח של שמייה רבא
 פירשו שיבטל כ"ח הסט"ה סוד כ"ח דרגין דחריש קוסמין דלפיד שעיקר יניקתה מהקדישה
 מן כ"ח מלוי דמלוי דכינה מניה ריבין מהערין ומדברי חכר ז"ל שאמר והסיר מהס ד' אוחיות
 הכתה יבארו כ"ד יש להבין הסוד שהעפ"י שיניקת הסט"ה מ"ח מלוי דמלוי דהדושה. וע"כ
 כ"ח דרגין דחריש סוד כ"ח תיבין שבפסוק, מכל מקום עיקר יניקתה רק מן כ"ד אוחיות
 דמלוי במלוי סוד הכחמה וכינה שבכניסה סוד מלוי דמלוי, ולא מן ד' אוחיות הפשיט שיש במלוי
 דמלוי סוד הכתה דמלוי דמלוי, סוד יחידה שבכניסה מהס חין להס כח ויניקה כל ק, וע"כ
 אמר סאר"י ז"ל והסיר ד' אוחיות הכתה סוד הכתה יבארו כ"ד וסיינו כי עיקר יניקתה מן
 כ"ד אוחיות דמלוי במלוי וע"כ כס רק סוד כ"ד זיבין דמסאביהא כהושבן יח"כ"ס כמ"ס
 כזוכר פ' אחרי דף ע"ט אכל מן ד' אוחיות הכתה סוד הכתה שבמלוי דמלוי חין להס יניקה
 כ"כ, ועיין בלק"ס מחדומו"ר נ"ע כענין כבואה [לל] חיה לסו, כבואה דכבואה, לל לו,
 ליה לסו, שפירש סוד המקף ליחידה וע"כ כמס שאנו מנקשים בקדיש שיחזור כ"ח של שמייה
 רבא וסיינו שיבטל כ"ח של הסט"ה, שלא יסח להס' אחיזה ויניקה מהכ"ח מלוי
 דמלוי דקדושה, עיקר ככונה שלא יסח להס עיקר שיניקה שלהס מן כ"ד אוחיות דמלוי סמלוי
 כדברי סאר"י ז"ל כהסיר ד' אוחיות הכתה יבארו כ"ד, וסאמס מהס שכל ענין כ"ח מלוי דמלוי הס

הוסן ישועות פרשה בלק הירדשי בבא קמא כד

סוד הכינה דמינה מתערין, מיכן פגס ב"ד אוסיות שפסס כוד חו"צ עיקר יניקתס נקדישס
 מן סוד ד' אוסיות סוד הכתר שבכינה, וע"כ מיכן דגס צזס לעו"ז דסג"ח עיקר יניקת ב"ד
 זינין דמכאבוהא חס מן כשרס ומקר ד' אוסיות סוד כתר דקליפס לעימת ב"ח מלוי דמלוי
 דקדושה וע"כ חמו צווכר סוד ב"ח דרגין דרשי ז"ס ב"ח היבין שבפסוק, אך בלחמ עיקרס
 חס רק ב"ד סוד ב"ד זינין, ומזס מוכן סיטב סהקדמס שהקדמו שס צווכר סכס חית ב"ח
 היבין סו' וכו' סהקדמס לכוד פתירה שחמד ומפרס חח"כ נעומת שלחן דבמ"ק ועליו לחס
 הפניס כוד ב"ד פניס דקדושה ולעימת זס כיונת בלעס כרשע סעורכיס לגד שלחן לחס מנואל
 סוד ב"ד זינין דמכאבוהא כמ"ש צווכר. בלק קסס קסמין סו' וידע דדגנא דמשה עלאין
 ויקדין סו' וידע דדגניס דבלעס סו' לקבליכו מיד ויכלה סו' פתירה סו' פירש דרגין דמשה
 צכוד ב"ד פניס דלחס הפניס שעל השלחן דבמ"ק סוד מוז"ס ומוז"ס דלוחות סו' ב"ד ספריס
 דאורייתא כנ"ל ודרגין דבלעס סו' לקבליכו ממש זס לעו"ז סוד ב"ד פניס דלחס מנואל
 כנ"ל וכל זס מוכן צשרס בקדושה סוד ב"ח אוסיות מלוי דמלוי סוד ד' כשורש, כתר, וב"ד
 כנ"ל, וכן צזס לעו"ז ב"ד עס ד' סוד ב"ח היבין שבפסוק:

(יב) ומבל זס מוכן סיטב סוד ד' ת"ז סהדסיס סוד וסור מושד ב"ד תולדות דמיקין
 תליין מניס. וכלהון תליין מד' אבות [שבצור עלמון] דלוינין קין וכן וינף ורגל.
 וסיינו כנ"ל סוד עיקר יניקתס מן ב"ד אוסיות דמלוי דמלוי ששרש בקדושה ד' אוסיות כשרס סוד
 ככתר ויחידס וע"כ חס ב"ח דרגין דרשי ועיקר ב"ד זינין דמכאבוהא ב"ד פניס דלחס מנואל
 ב"ד תולדות דמיקין שיעקר יניקתס מהשור ד' אוסיות כתר דקליפס וחס סוד ד' אבות שבשור
 סוד השורס ובמקור סוד הכתר דקליפס. וכמדס בקדישה עליכו חמד יעקב ויסי לי שור וחמור
 סוד הלמדי חכמיס וכו' משחין צטוד ב"ד ספריס דאורייתא שבשרשס צמלוי דמלוי ב"ד אוסיות
 סוד ב"ד תולדות דקדושה סוד חכמיס וצניס שיעקירס וברשס סוד ד' אוסיות כשורס סוד
 ככתר זס סוד ד' אבות שבשור דקדושה כרומז צמשיה בן יוסף ותלמידי חכמיס, וכל זס מוכן
 צכוד צמירת סמקדס שתיקן דוד כמע"ס [שילא מרות שילאס מבלק] ב"ד מקומות ששומריס
 צבית סמקדס, ודושיורש ובמקור חס ד' אבות דקדישה ששומריס סמסכן משה, וסכרן וצניו,
 שלכס, כמ"ס צנמרח צריס חמיד צג' מקומית סככניס שומריס צבכמ"ק. מנח ס"מ חמד אבוי
 חמד קרס וסחניס סו' משה וסכרן וצניו, ועיין צמ"מ צפ"ס סהלכות צית סכחירס סכחב
 סכס דהקן סלייס שומריס צכ"ח מקוס די"ל דמדאורייתא כגי צלוי סחד צחד מקוס דומיה
 דמשה רק דוד תיקן כ"ד מקומות:

(יג) ונראה לפי"מ שחמרו צח"ז חס ועליכו חמד יעקב ויסי לי שור וחמור לפי"ז י"ל דזס
 סוד ש"ס צשני פסוקיס דרשס פרשס ויכלה מן היבין ויכלה יעקב שבפסוק ג'
 עד וסחמד [עד עתס שבכוק פסוק ד' יס כחס ב"ח היבית וסח"כ חמד ויסי לי שור וסכוד כ"ח היבית
 סמקירס כו' צכוד. כ"ח היבית שבקדושה סוד כ"ח אוסיות דמלוי דמלוי סלכניע סוד כ"ח
 חרשין דבלק ובלעס כרמוז ככ"ח היבית שבפסוק ויכלה מלכמיס אל בלעס כנ"ל, וי"ל דז"ס ד'
 היבית ויכלה יעקב מלכמיס לפניו ר"ח לוי"ם וסח"כ ג' היבית אל עשו חמו ר"ח אע"א
 גימ' שס ע"צ דקדושה צכוד שס ע"צ שחלק לג' פעמיס ב"ד ב"ד ב"ד צכוד פסוק וסמתי
 כדכד שמשחין כנ"ל. ס"ח אל עשו חמו שס קדיס לוי"ו שסמז ע"צ דויכע ויכס וי"ח כרמוז
 צכוד שמירת סמקדס צפסוק צפ' קרס וכלוי עליך ובמרו כו' ס"ח של ד' היבית חרלס שיער
 שרס חרוס ס"ח ה"ד מ"ה וסיינו סוד צבמ"ק שנקרס כר סוי"ס צ"ס ובמלוי אלפי"ן כו' חס

חוסן ישועות פרשה בלק הודושי בבא קמא

שם כ"ה וכדפירשתי בתפילה לחסה ע"פ השילח אמרתו ארץ עד מחרה יומן דברו סוד מהרס
 אוניות כ"ר מ"ה סוד בהמ"ק כנ"ל, וסיד ע"ד כבוד עמ"י הפקדתי שמורים וגו' עד יוסון
 ועד ימים וגו' כבוד כמקדש שם חלקים בשם א' ב' ד' מ"ב כמ"ש בפע"ה כסוטה ליל פסח וספידת
 העומר ע"פ, וכבוד המסורה ביצעי ס"ב פסוק ז' י"ז פסוקים עד ועד כמבט"ח שם בתפילה
 למשה בהריכות ח"ס ואתר עד עתה, וסיד ככלה גימ' י"ג סו"ר"ח י"ג פעמים כ"ו גימ'
 בל"ח וסינו בסיד י"ג מדינת הרחמים ככלל מדה ומדה מחיר כס כו"ה ב"ה וזה כלל גדול
 בתורה כמ"מ שחומר שר"ח רימו י"ג סו"ר"ח י"ג מדינת הרחמים, בסיד וישלח אנדרס את ידו
 דעקודס לעירר י"ג מדינת הרחמים עכ"ל כל דור ודור חס ג"כ סוד וישלח יעקב מלאכים
 סינו לעורר י"ג מדה הרחמים, וסוד אבירתי שורש הדינה אמר סוד כ"ד ספרים דאורייתא
 וכל אור כליל מו' עה"כ סרי סוד חמד דקדושה ורימו בסוד כ"ד עדה שומרי המקדש וכל
 עדה יו"ד עם חס"ב הממונה עליהם כרי חמ"ר כנ"ל כבוד חמר מ"ר וע"כ ס"ך פסוק השילח
 אמרתו להצית המזמור בהתהל בפסוק בונה וירפנים ס' שאמרים שומרי המקדש לדעה רנב"י
 (מנחות ד' פ"ז) וכן סיד פסוק שם כגוהן שלג כלמר כו"ה ג"כ כבוד י"ג מדה הרחמים סוד
 לבוש' כתלג היור וכעז ריבו' כעמר נקי כמב"ש בסידור אדמו"ר הרב זל"ל וכ"ז רימו
 בסיד כ"ד פנים דלחס הפנים שחס י"ג חלות סוד י"ג חתיית של ג' סו"ר"ח עה"פ
 כס סוד י"ג מדה הרחמים כמ"ש בפע"ח וכמה י"ג פנים כפילות ס"ה כ"ד פנים וכן י"ג
 חלה וברס כ"ד עברונים כמו בגורפ י"ג מדה"ר י"ג מדה עד וקרה ומדה י"ג שיהא וקס
 סוה כגוה כל ס"ב מדה"ר הקודמים כמ"ש בע"ח סרי שרש י"ג מדה"ר כס ג"כ י"ג כפונות
 ס"ה כ"ד וכן כבוד י"ג מדה"ר שחמר מנע"ס נפי' כי תבא כו"ה י"ג מדה"ר שחמר מיכה מ' אל
 כתיב וגו' וכ"ז רימו כבוד כ"ד מקומות שומרים המקדש וכן כבוד כ"ד פנים דלחס הפנים
 על השולחן דבס"ק הבר לעינת זה כונו הרשעים בלק ובלעס בפחורה ובלחס מנוחל דסע"ח
 וא"כ מ"ז מוכן היטב למוכיל סיד ד' ה"ז סג"ל ועלייכו חמר יעקב ויהי לי שור כי שני
 פסוקים הקודמים מוישלה יעקב מלאכים וגו' כי סיד וישלה כו"ה בסיד י"ג מדינת הרחמים
 שנתכיון יעקב הע"ס הרמוז בהיכת וישלה כנ"ל, וע"ז כיון כרשע בלק וישלה מלאכים אל בלעס
 סרמו, בהיכת וישלה שרלכ למטע י"ג מדה"ר מישראל ח"ו וכבר קדמו יעקב הע"ס בפסוק וישלה
 יעקב מלאכס ח"ס עד בהרהר היתות ה"ר מ"ה סוד בהמ"ק כנ"ל ולפי"מ שכתב בח"ז תיקון כ"ו ד'
 ע"ח ע"ב כבוד כו"ס כו"ה חלקים כי כס סו"ה במלוי אלפין גימ' ב"ה וחלויות מ"ה במילוי ב"ה
 הא גימ' חלקים עיי"ש מוכן כ"ז בסיד ק"ד לירופים דכס חלקים שברשס ה"פ כ"ד כמ"ש בע"ח
 סרמו ככ"ד מקומות שומרים המקדש וגם סוד שם מ"ס במילוי כוה שם הה חבנון כגדול
 דח"ק בכ"ר גימ' תר"ן סוד ד' סאריו"ל כשער רוס"ק ע"פ [תבליס ט"ל] אמרתו השמרה
 דרכי, חמרת"י גימ' עשר פעמים שם ח"ד עה"כ ר"ח אמרתו השמרה דרכי מהבוא בלסווי
 גימ' כ"ד כ"ד עכ"ד סאריו"ל וכוה מוכן סוד פסוק סקודס למלח לידיון שתרגומו על מטרת
 בית מקדשא וסינו כבוד י' שומרים המקדש ס' שער העזרה וס' שער הס"ב ס"ה י' שערס
 שומרים וכל שער במלואו גימ' תרע"ח הרגוס של שער כגשי"ת כביאור על הדב"ח פ"י על
 פסוק אז לחס שערס אשרי מי שמתחדש ד"ח על פיו כו' ועפ"י ד' סאריו"ל כשער רוס"ק
 ד' כ"ד ע"פ אז ירדו לשערס עם ס' עיי"ש, וגם רימו בסיד הפנים מאלף כשני תר"ן באלף
 כשני שביע סומן לחקן סוד תיקון שמירת מקדש, חללס שער שדה חדוס ר"ח ח"ס ח"ש
 כבוד שכתב סרמו"ן שיש ב' מיני חס דקדושה חס' ח' כבוד שם קדוש איי"י דחסי' לידו'ן

הוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא כה

שם קס"ח סוד ביגס עילאה ואח"כ תרבוטו
 ח' פעמים א', י' פעמים י', יו"ד פעמים י',
 י' פעמים י', גימ' ח"ש ז"ס א"ש דבינה עילאה,
 ח"ש הכ' בסוד שם קדים ייא"י דשם ס"ג
 דתפוסה

הכתיב ביבעי' ד"פ ל"ו כוונת ר"ה במאמרו וגו' סיינו כל סוד הישועות והסגמות שנאמרו
 בפסוקים שאל"כ בפרשה זו ע"פ פ' ז' והביאותים אל הר קדשי ובמחמדים בבית תפלתו עולותיהם
 וחביתם לרזון על מזבחי כי בימי בית תפילה יקרא לכל העמים. ואח"כ פסוק ח' נאום אדני
 אלקים וקדן נדחי ישראל עוד תהקדן עלינו י"י לקבלנו, וכתיב בפסוק אדני כו"ס בניקוד
 חלקים ועיין מזה בבובר פ' ויקרא ד' י' ע"כ חסיון דתמא כתיב בניקוד חלקים וליה חלקים
 דינה. (ב) ומהמר ר"ח נמשך ג"כ לסוד וירא בלק בן לפיר שנאמר סודו בבובר פ' בלק ד'
 קל"ו ע"כ ר' הלעזר אמר ודאי מה דאמר ר"ח (שם ד' הפ"ו בסוד בלחך הסוד דלשתמוע
 בו) מלה סתומה הוה חבל כתיב תכלים פ"ד גם לפיר מלאה בית בו' אלן וחוסיון דלדיקויה
 בו' ויומין רשימין אית בפתח ולימין יומי ניסן יומי תשרי בו' כל חד וחד כתיבו דלפירין מלפסין
 פל לפרא ולפרא בו' אמר ר"ש הלעזר ודאי שפיר קאמרת בו' עד ס"ח מאי כתיב וירא בלק
 בן לפור בו'. מהו וירא בו' וגם כוונת ר"ח עולה בקיה אחד עם דברי הקדמת ס"ז ד"כ ע"ה
 ועוד (דניאל י"ב) והמכילים זיהירו אלן דידעין בפקודה שיתחא דלסתומות במלת בראשית
 ב"ה המן. דלחמר עלה (התלים פ"ד) גם לפור מלאה בית ודרור קן לה. וזה מלות קן לפור
 דאית ביה כמה רזין. ועליה לחמר גם לפיר מלאה בית. דכתיב בגינה ישעיה ל"ו כי ביתי
 בית תפלה דא כי כנישתה ודרור קן לה דא כי מדרשא. אשר שתה אפרוחיה אלן מארי
 הורס מארי משנה מארי קבלה דבגנייהון לא זזה שכינתא מישראל. עכ"ל ותמוס ואינו מוכן
 סוד הנבואה שאמר ישעיה' כי ביתי בית תפלה דא כי כנישתה ומה שייך לזה מלות קן לפור
 וגם סלה כבר יש בתי כנסיות וב"מ בכל ערי ישראל ועדיין לא נלמח הישועה ומוכרת להבין
 דקאי על רחש הפסוק והביאותים אל הר קדשי דסיינו ירושלים ושמתחיים בבית תפלתו זה בסמ"ק
 וע"ז מסיים כי ביתי בית תפלה דא כי כנישתה וז"ס מלות קן לפור גם לפור בו' ודרור קן
 לה דא כי מדרשא. וגם זה עדיין תמוס סלה כבר יש כמה בתי כנסיות וב"מ בירושלים ועדיין
 לא נלמח הישועה ומוכרת להבין כי סוד בית תפלה דא כי כנישתה בו' ודרור קן לה דא כי
 מדרשא קאי ג"כ דוקא על הקידם בבית תפלתו שסוה בסמ"ק. והיינו כי כנישתה ובי מדרשא
 סמוך לבית המקדש דוקא, ועדיין אינו מוכן הסוד ובע"כ לרין לפרש בסוד תיקון שמירת המקדש
 בחירס ותפלה ע"י כהנים ולוים ות"ח מישראל וזה דוקא סמוך בסמ"ק כל מה דלפשה. ומוכן
 מזה סוד מלות קן לפור דלסתומות במלת בראשית ב"ה תמן דכתיב במלות קן לפור כי יקרא
 קן לפור לפניך בדרך ודורש עפ"י סוד בגזירה שוה כי שם ביבעי' כתיב ג"כ בית תפלה יקרא
 ולאון הנקודות חריק קמן לרי, ובסוד המסורה ימ' י"ט ו' יקרא כ"ה בקריאה וסיומן לזאת
 יקרא אשה בו' כי בילחך יקרא לך זרע, אולי יקרא ס' לקראתי ד"ד במדבר כ"ג ג' לית כתיב
 ס' בסוף. (בספרים שלנו ח"ג יקרא דגבי בלעם סוה בנקודות חריק קמן סגול) כי יקרא קן לפור
 כי לנביא כיום יקרא לפנים הרוח (שמואל ח' ע' ט') (גבי שמואל הנביא בסוד דה"י ח'
 ע' כ"ב בולס סברורים לשוערים רי"ב יסד דוד ושמואל הרוח באמונה, סוד שמירת המקדש
 קנינו בסוד בין אל"ל לא"ל (פסחים ד' ס"ב) דלחמר סארז"ל בעשר חוס"ק. כי זה סוד מס רב סימן

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בבא קמא

דחבונה ואח"כ תרצבו ע"ד כנ"ל גי' ח"ט דחבונה
 בסוד שמכניו בחשיבות בחרי השות. ובסוד
 בראשית אותיות בחריי ח"ט כמ"ט בת"ו ת"ח
 תקון כ"ו וכ"ז רומז בסוד השופר כמ"ט בפע"ח
 ע"פ

סוד בלעם כמ"ט בזה"ק. כי בתי בית תפלה יקרא. ודקן הקודש יקרא לה, בישיעי' ל"ס
 ח' לא יעברנו עמא, אל תראי וגו' כי בעליך עשך וגו' וגואלך קדוש ישראל אלתי כל הארץ
 יקרא. (בישיעי' נ"ד ה') (ובס' אח"כ כפ' י"ב כתיב ושמי כדכד שמותך, וכבר נחבאר סוד כדכד
 בסוד כ"ד עדה ששומרים המקדש בכ"ד מקומות) ואשיבה שופעך כנראשונה ויועליך כנחילה
 אחרי קן יקרא לך עיר הלדק קריה גאמנה ליון כמפנץ חפדה ובב"ו בלדקה (בישיעי' סימן
 ח' כ"ז י"ו) (כמשי"ת בסוד שמרו משפט ועשו לדקה) עברו בשערים פנו דרך העס וגו' אמרו
 לבת ליון סנה ישע"ך נח (בסוד כי קרובה ישועתי לנח) יקרא לנח עם הקודש גאולי ה'
 ולך יקרא דרושה עיר לא נעוזה. (ישיעי' ס"ב י"ב) (בסוד ר"ת הקודש גאולי ה' ולך ר"ת עם
 קדוש טכחוב בשער הכוונה דרוש יוסכ"פ דרוש ח' הגוי בנימ' אז בו גה ובנימ' דודי
 לא והדום עכ"ל והיינו גימ' כ"ד סוד כ"ד מקומות ששומרים המקדש גמז בשם הקודש
 הסגוי והיינו סוד בג' מקומות הכהנים שומרים בבכמ"ק בסוד אות ג' של הסגוי והלוים בכ"ח
 מקום. בסוד אותיות יהו של עם הסגוי בנימ' כ"ז וכן סוד דודי סוד דוד מלא יו"ד הכהוב
 בדכ"י אותיות דוד"י שתיקן שמירת המקדש בסוד שמו דודי בסוד שומר טוב זה דודי שתיקן
 כ"ד שומרים דמקדש [בראש מדרש תהלים]. ועיין בזה פ' שלח ד' קע"ג ע"ב מכו ופעולתי
 לפניו כדאמרת מה רב טובך פעלת לחוסים בך עיי"ט) כי לך יקרא חפלי בס' ולא יאמר עוד
 שמתה (בישיעי' ס"ב ד') ובסוד אותיות אמר"י ובסוד כעת יאמר לעקב סוד אמר"י האזינה
 דקדושה להכניע אמר"י דקליפה (ובס' בס' ס"ב ו' כתיב עח"י הפקדתי שימרים וגו' ומזן כי
 סוד הכוונה הכתובים צפרטה הסוד כל הפסוקים עולים בסוד אחד בסוד הפקדתי שומרים
 נחשם לב יקרא נכון (משלי ע"ז כ"ח) בסוד כ"ח כנ"ל ובסוד החבונה בסודו ס"פ כ"ד ליופי
 חלקים ששרשם ס"פ חלקים גימ' ת"ל ועס שם בוכ"ו סוד שם אה"י בחילוף חבנ"ד בנימ' ד"ל
 ס"ה כמספר חבונה עה"כ כמ"ט בע"ח וז"ס סוף פסוק ומתק שפתים יקח לקח סוד ומתק
 אותיות הקים סוד הקים תרחם ליון שאומרים שימרי המקדש (מנחות פ"ו) וסוד יוסף לק"ח
 בסוד ג' אותיות יס"ו במלוי יוד"יין גימ' כ"ז ובמלוי אלפ"יין גימ' ט"ל כך הכל ל"ו דקדושה
 ובמלוי הסי"ן גימ' מ"ב ס"ה סוד חלק ה' עמו חקל הפוחץ קדישין כמ"ט בע"ח ובסוד ישיעי'
 כ"ט פ' כ"ד וידעו סעי רוח בינס ורובנים ילמדו לקח וכמשל"ה בביאור הכפרי ובביאור מדרש פ' נשא
 ע"פ שם פסוק י' כי נכר ה' עליכם רוח הדממה וגו' וזה נמשך עם סוף הפרשה ורובנים
 ילמדו לקח. והיינו בסוד בג' מקומות הכהנים שומרים בבכמ"ק סוד ג' אותיות יס"ו והלוים בכ"ח מקום
 בסוד יס"ו גימ' כ"ח ובג' מילאיו כ"ז ט"ל מ"ב כנ"ל ס"ה סוד לקח סוד הפירש לקח טוב וזה
 ג"כ סוד בג' מקומות הכהנים שומרים בסוד כ"ו דשם ע"ב וע"ל דשם מ"ה ומ"ב דשם ב"ן
 בסוד כולם מונב חרזה יש אם למקרא מלא ו' ל"ו דקדושה כנ"ל מ"ב דשם ב"ן כנ"ל. ולכ"ז
 כוונה בלק הרשע באמרו לקב אייבי לק"חך שרצה להסביר מישראל ח"י סוד לקח דקדושה.
 והשיב לו בלעם הרשע סנה בך לקחת"י וברך ולא חשיבנה בסוד לק"ח דקדושה נחשיב
 אח ברכתי מישראל וכל רמוז בסוד תיקן שמירת מקדש כנ"ל בסוד לק"ח. כל איש ואשה

חוסן ישועות פרשה בלק הירושי בנא קמא : כו

ע"פ ביום הכוה יתקע בשופר גדול מכלל
 דלויכא שופר קטן, שופר קטן בסוד שם ס"ג
 דתבונה, שופר גדול בסוד שם אה"ס לוידין
 קס"ח צבינה עילאה עיי"ש, ושורש סוד השופר
 שלש

אשר לא יקרא סוד הקליפות וכו' הקרב יומת שכתוב בשמירת המקדש וזה אחז דתו להמיה
 בסוד שם הקודש בר"ח אד"ל הגנוז בפסוק הפקדתי שימרים בר"ת אל דמי לכם כמ"ש הארז"ל
 וז"ס לבד מאשר יושע לו המלך את שרביט הזבזב וזהו סוד ישר בימי צני' אה"ס ובגינו'
 יס"ו כמ"ש הארז"ל בשערוה"ק וכ"ז רומז בסוד תיקון שמירת המקדש וכלוים זכ"ל מקום בו :

דהנה כל סוד הזה גנוז בחיבת יקר'ו ומוכן עפ"י ד' ר' אלעזר בריש זורב פ' ויקרא שורש
 פ' ויקרא אל משה בסוד שמירת המקדש כהנים ולוים מלאכים מוכאל ובבחיאל שבמרים

המקדש ועיי"ש במקד"מ שכתב כלל הדברים כדי שיוכן הענין שמוכאל [כה"ג של מעלה השומר
 למקדש] יש תחתיו ד' מלאכים [שמורי המקדש] וסימן צריך ר"ת לקיאל רזיאל יופיאל קדומיאל

וכל אחד יש לו ממונה תחתיו הממונה על י"ב מלאכים וכ"ז רומז בחיבת ויקרא ר"ת יופיאל
 קדומיאל רזיאל ואת א' נתחלף באות צ ר"ת לקיאל ע"כ ד' המקד"מ שס, וכל זה רומז בסוד

בית תפלה יקרא לכל העמים וכן בסוד כי יקרא הן לפור וכן בסוד יקרא דרוסה, יקרא
 חפ"י כס, בישיע' ס"ב גבי הפקדתי שימרים (ג) וסוד קן לפיר בדרך כנר נתבאר עפ"י ד'

הארז"ל בשער היחודים שמירה לדרך יקרא פרשה ח' דק"ש ויחין בחיבת ובכחך בדרך סוד
 שם ס"ג אה"ס לוידין קס"ח גימ' דרך עם ז' כוללים סוד בדרך ומוכן כי סוד שמירת מקדש

גנוז בחיבת בדרך, כמשנ"ת במשכמת לאביר יעקב ראש מס' תמיד וראש מס' ברכות עם
 זה מוכן ג"כ סוד הנוסרה ודרך הקודש יקרא לס' בסוד שמירת המקדש ועם זה מוכן ג"כ

סוד ת"ז תיקון ו' שדורש סוד קן לפור בדרך דא קבורת רחל דסיוא בפרישת אורחים כו'
 ואינון ז' משיחין דמתמן קעברין כד אחוין למפרק לישראל עיי"ש וסוד הפנימי כי בקבוץ ה"ה

באוהל רחל אמנו סוד השכינה נקראת רחל אמנו בעסק התורה והפילה שם בקביעות בלשערוהא
 דלתהא יס' אהערותא דלעילא לביד יקרא קן לפור בדרך הרומז בחיקון שמירת המקדש בירושלם

סמוך לבהמ"ק ובסוד חדשים לבקרים רבה ר"ת רח"ל וסוד חדשים סוד חידושי תורה שדרש
 בחדב"א פ"י ע"פ יבחר אליקים חדשים אשרי מי שמתחדש ד"ת על פיו כו' ובבבילך אני מלי

את ישראל כי בלשערוהא דלתהא בחיקון שמירת מקדש בירושלם ובקבוץ ה"ה באוהל רחל אמנו
 יס' אהערותא דלעילא על אינון ז' משיחין בן יוסף וכן דוד שעליהם אמר יעקב ויהי לי סוד

והמור דמתמן קעברין כ"ד אחאן למפרק לישראל זכ"א וכ"ר. (ד) וכל זה רומז בסוד ושמהחיס
 בבית הפלתי ואמר ר' יוחנן (ברכות ד' ז') נגין שהקב"ה מתפלל בגאמר ובידיותים כו'

ושמהחיס בבית הפלתי תפלתם לא נאמר הלא הפלתי מלאן שהקב"ה מתפלל מאזי מללי אמר
 רב זוטרא בר טובי' אמר רב יס"ר מלפני (ה) שיכבשו רחמי את כעסי, (ב) ויגולו רחמי על
 מדותי (ג) ואחסינג עם בני במדה הרחמים (ד) ואכנס להם לפנים משודה סדין, ומבואר כי

ענין בית הפלתי שהקב"ה מתפלל הוא המשכה י"ג מדס"ר וכבר נתבאר לעיל בסוד פתורה ושולחן
 דבהמ"ק שעליו להם הפנים י"ב חלות ובכס י"ב פנים פנימיים וי"ב פנים חיצונים בסוד כ"ד
 הפרים לאורייתא סוד מזה ומזה הם בחיבים, כמ"ש ברע"מ פ' עקב שז"ס כללות י"ג מדס"ר
 שרשש י"ב מדות עד וקסא ושרשש גנ' סיוו"ת צני' להם ובכס י"ב אריות גנ' סיוו"ת

חוסן ישועות פרישה בלק חידושי בבא קמא

שש של שלש שלש ל' קולות כל קול ט' טרמוטין כרי בל' קולות ע"ר טרמוטין ג' פעמים ל' קולות שתוקעין בשופר סוד ג' פעמים ע"ר טרמוטין להכניע ג' פעמים ר"ע דעכו"ס

והביאורם אל הר קדשי היינו ברוטלים שנאמר הכנזאה גם קודם ביאת הגואל באתהית הימים בעקבי דמשיחא קדוב לזמן הגאולה שיהי' קבון בירושלם כהנים וליים ות"ח מישראל בעסק הסורה ותפילה סמך לבהמ"ק בז"ס שזירת המקדש בכ"ד מקומות. וז"ס ושמהתם בבית הפילתי סוד הפלתו של הקב"ה להמשיך י"ג מדס"ר בסוד י"ב י"ב כפולות ס"ה כ"ד מדס"ר בסוד כ"ד מקומות ששומרים המקדש, וזכו ושמהתם בבית תפילתי דייקא בסוד תיקון שמירת המקדש בכ"ד מקומות וז"ס בית תפילתי כנ"ל. גם סוד בית תפילתי הפלחך לה נה"ר רומז על זמן חירבן בהמ"ק דזו עדיין לא שיך לקרות בהמ"ק בית תפילתי של ישראל שהרי הוא חרב ושם ישראל אין בכחם להתפלל שם נק בית תפילתי של הקב"ה נקרא גם בזמן חורבן משם דקדושת ירושלים והמקדש לא בטלם ושכינה לא זזה משתל מערבו. וע"כ גם עשה נקרא בית תפילתי של הקב"ה, וכן נרמז בפסוק מקבץ נדחי ישראל דעתיד להכניע מעברת ישראל והייט קודם ביאת הגואל והא"כ עוד אהבך עליו לנקבלין והיינו כשיבוא הגואל אז יתקיים עוד אהבך גלותוהוהו היינו קיבון גלות בשלימים מד' כנפות הארץ לנקבלין שהיו מכבד קודם ביאת הגואל, והיינו כהנים וליים ות"ח ישראל בעסק הסורה לשמה ותפילה. (ה) וכ"ז רומז בסוד הנקודות של תיבת יקרא. חרק קמץ לרי שהס' ד' ויד"ן ע"ו' בסוד גימ' ואותיות של לוי כמובן מהדחרי"ל בכמה מקומות. כי גם ת"ח מישראל בסוד ונלו ושמרו דשהמ"ק. (ו) גם סוד יקרא כפשוטו שבדרך מקרה ועראי רומז לזמן החורבן שערין ישראל לא נחשבו בארץ בקביעות רומז לתיקון שמירת המקדש בזמן החורבן (ז) וסוד קן לפיר מבוחר בעץ תיים שער א"ה פרק י"ג בסוד שם הוי"ה דויד"ן ובה מ"ב אותיות כו' עד מלאה כי נשארם מ"ה לבד באימא ונ"ס באבא וז"ס ג"ס לפיר מלאה בית כי לפיר חסר ו' גימ' ש"ע נהורין היולאים ממ"ב שעדים הנ"ל ואבא לוקח הג"ס הכוללין כל לפיר ש"ע נהורין וז"ס כי אס' נבינה הקרא כו' גם לפיר מלא ו' גימ' ש"ע, וש"ע הם ש"ע נהורין של התורה הנמשכים אל הפנים ואלות ו' רמז אל הפנים עלמס שהס' תיקון ז' י"ג הקובי דיקנא (היינו מדה י"ג מדס"ר הנקרא ואמת) וזה התיקון ז' כולל כל ו' תיקונים הקודמים אליו שהס' ו' של לפיר ועיי"ש באריתת בסוד י"ג מדס"ר הנרמז בסוד לפיר עד וס' נעשים ב"פ מ"ב ומשכיל על דבר יבין כ"ו בסוד שם מ"ב שסודו ב"פ כ"ה, יס"ו איהו אסי"ה חושבן כ"ה, ובסוד שם מ"ב שנחלק לנ' ידות הנרמז בסוד תיקון שמירת מקדש כנ"ל, וכ"ז רומז בסוד קן לפיר ובסוד גם לפיר מלאה בית כנ"ל (ח) גם סוד לפיר גימ' ש"ע ז"ס וסי' אמות עתך חוסן ישועות זה סדר מיקין ושורש סיד ישועה ש"ע רבוא נהורין עם אותיות יס"ו הרומז בסוד תיקון שמירת מקדש כנ"ל סוד ג' מקומות הכהנים סוד ג' אותיות יס"ו והלויים בכ"ה מקום גימ' יס"ו וס"ה כ"ד מקומות ששומרים המקדש להכניע כ"ד זיבין דמסאבותא כ"ד אבות מיקין דחליין מני' דשור מועד כנ"ל. וע"כ סדר מיקין רומז בתיבת ישועות לרמז כי ע"י המשכת ש"ע נהורין וכ"ה הנרמז בתיבת ישועה ע"י יחבטלו כה כ"ד זיבין דמסאבותא כ"ד מיקין שסתחיל הסנה בראש סדר מיקין והיינו ע"י תיקון שמירת מקדש בכ"ד מקומות כנ"ל וז"ס כי קדושה ישעתי לבא :

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בנא קמא כז

דעב"ס וג"ע ושפ"ד כמ"ש בפע"ח וכ"ז רומז
 בסוד שמירת המקדש כ"ז עדה לשיטת הסמ"ג
 וכל עדה עשרה כרי ע"ר שומרים דמקדש, ונהלקי'
 לג' משמרות דכו"ל הליטה כרי ג"פ ע"ר שומרי
 המקדש כמו כוד הכופר הרומז בנ' פעמים אש
 אש הכלל כמבנ"ס במלאכ"י ריש מה' ברטות :

(מז) וסוד שמרו משפט ששיך לענין זה
 יובן ממה שכתב לעשות כסס
 משפט כחוב, ותמוה מאוד מהו משפט הכחוב
 ומפורש בהורס שעי"ז יתקיים לעשות נקמה
 כו' ובסידור אדומור"ר ז"ל פירש כמ"ש ואלכלת
 אח כל העמים עיי"ש שקלט דוחק וגם בדבריו
 הקדושים יתבאר עפ"י סוד כיונה הכלילה ובפע"ח

פ"א דעולם כעשי' בסיד הקפיה בהכ"ל פירש פסוק לעשות כסס כו' יחוד עליון, ועל תיבת
 משפט כחב, משפט גימ' הכ"ט עם הכליל גימ' ה"פ חלקים עכ"ל ובספר חפלה נמשה אשר
 חני ה' פירשתי להקדים, בגמרא פ"ד דיבמות ד' מ"ו ע"ב אמר ר"ח בר אבא א"ר יוחנן
 גר לר"ך שלשה משפט כתיב ב' פירש"י ואין משפט פחות מג', ובירש סנהדרין תנן דיני ממונות
 בשלשה ובגמרא ד' ג' שלשה מג"ל מכוס דהלחא חלקים כתיבי בפדסה (שמות כ"ב ז') קודם
 פסוק על כל דבר פשע) ונקרב בעה"ב אל החלקים כרי כאן אחד עד החלקים וגו' כרי שני
 אשר ירבעון חלקים כרי שלשה, ולר"ך להבין להשוות דברי האר"זל שאמר משפט גימ' ה"פ
 חלקים שלא יס' סותר לדברי הגמרא עפ"י כנגלה דסתם משפט הוא ג' חלקים, ויובן בהקדים
 מה שכתוב בפע"ח כיוונה הקדש, יתגל ויהקדש שמי' רבא, ר"ת יוש"ר בנימ' ששה פעמים
 חלקים והס ג"פ חלקים דחב"ד דקטנות דאבא וג"פ חלקים דחב"ד דקטנות דאימא (פירוש כי
 בכל מוח דהלת מוחין דחב"ד מאיר שס חלקים פרטי) סף תיבות יתגלל ויתקדש שמי' רבא,
 שאלה, בנימ' ג"פ יב"ק שהס ג"פ הו' חלקים והכיונה שאלו מתפללים שימחקו סדינים
 הרומז בר"ת יוש"ר שהס מוחין דקטנות דחלקים הרומז לדעים יומהקו ברחמים המשכת מוחין
 דגלגלת ג"פ הו' חלקים כרמחז בס"ת שאלה ע"כ ד' האר"זל, עוד לר"ך להקדים כוונה הקטנות
 שס"ת מניס סי' כס שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות ההמה ולר"ך להקדים להבין ד' רע"מ
 פ' פתח ד' רמ"ט מאן ראשון דא ניסן כו' וההיא זמנא משכו וקחו לכם לאלן למשפחותיכם,
 ובחשו הפסח, משט, משך ידו את לוללים כו' והבאתי המחמר הזה בחפילה נמשה בציחור קלת, עפ"י
 סוד ד' רע"מ כפסח כרי כפ' בהעליהך ד' קג"ב וכאן יתבאר יותר עפ"י מה שכתוב בזהר ד' רמ"ע
 ע"ב ר"א אמר בו' משט יומין עילאין לגבי יומין תחאין, יומין עילאין אינון שס"ו כחשבון משט עכ"ל,
 ויתבאר עפ"י ד' האר"זל בפע"ח בסוד שס"ה מניס כמנין ימות החמה וכוד שס חלקים במילוי
 יודין בנימ' ש' וזאת ש"ן במילוי בנימ' ש"ס ז"ס מוחין דקטנות וה' מניס בסוד מוחין דגלגלת
 חב"ד ומוח כדעת החפלה לתרין מוחין מוח חסדים דדעת ומוח גבורות דדעת ועב"כ ז"ס ה'
 מניס חמס בע"ח שער מוחין דקטנות פ"ג פירש כוד שס"ה מניס כמנין ימות החמה הכל בסוד
 ג' מוחין חב"ד דקטנות, והיינו כוד ג' פעמים חלקים כל שס חלקים יש בו ק"ך לירופים
 וג"פ ק"ך בנימ' ש"ס מניס עם סיד כללות ה' אחיות דשס חלקים כרי שס"ה מניס עכ"ד
 האר"זל בע"ח ע"ה, ויובן לעניניו עפ"י מש"כ בען חיים שער אר"א פ"ו כי סוד ק"ך לירופים
 שיש בשס חלקים שרשם ה"פ כ"ד לירופי חלקים כ"ד לירופים מחילים באת ח' וכ"ד לירופים
 באת ל' ס' וע"כ שרשם סס ה"פ חלקים. בסוד ק"ך לירופי חלקים ע"כ. ועפ"י ז' יובן סוד
 כל הפרשה דמזמור קמ"ט שהחמיל שירו לה' שיר חדש ורש"י פירש כ"מ שיר חדש על הסעוד.
 חמס יש פירוש שיר חדש גם קודם ביהא הגואל בעקבי דמישחא קרוב לזמן בגלילה וע' בזהר
 בלק בלק ד' ר"א ע"א ועפ"י ד' סוחר שיר חדש בסוד מט"ט שר הפנים שהוא שומר המקדש

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בנא קמא

ועפ"י יובן סוד שר"י אריות וז"ל דכ"ח יתגדל ויתקדש שמי' רבא, והיינו להמתיק הדירוס
 הרמותו בו' פעמים אלקים ששרשם ב"פ ג"פ אלקים חב"ד דקטנית דאנא ודאיתא להמתיקם
 ברחמים כהמשכה ג"פ כו"י אלקים וזהו שירו לבו' שיר חדש ויובן לענינו כבוד ג' שרשי
 שומרו המקדש בג' מקימות בסוד הכהנים שומרים בבחמ"ק והכהנים נקראו ברשים ועקרים והלוים
 נקראו עפלים לכהנים בשמירתם וז"ס ג' עדה כהנים ששומרים בג' מקומות כבוד ג"פ אלקים
 חב"ד דקטנית להמתיקם כהמשכה ג' סויו"ת דרחמים ע"י הכהנים שרשם בחכמה וחסד נשט
 סו"י ב"ה ולשעת הסמ"ג דגנ' מקומות הכהנים שומרים למעלה שס ג"כ ג' עדה לויס שומרים
 למטה יובן מהג"ל בסוד ג"פ יב"ק סויו"ת אלקים וג' עדה לויס ששרשם בנייה וגבירה ז"ס
 ג"פ אלקים והכהנים ששרשם בחכמה וחסד ג' סויו"ת כג"ל וע"ז מוסד כל המזמור כסוד פסוק
 יעלו חסידים בכבוד לא מט"פ שומר המקדש כמ"ש בזהר חדש פ' לך לך וע"י הקבוצת חת"י
 כהנים ולויס ג"פ ע"ך בג' משמרות דהוי הליכה ס"ה חת"י כמספר שס הקדוש הולא מחיבה
 בכבוד בחכמ"ש שלששק גימ' חת"י כמ"ש בפע"ת ימזה יובן סוד פסוק לעשות כסם משפט
 כחוב עפ"י ד' הגמרא דמשפט הוא ג"פ אלקים כבוד ג' מקומות הכהנים שומרים בבחמ"ק
 והנה בכל שס אלקים יש בו ק"ך לירופיש ששרשם הם ס"פ כ"ד לירופיש וז"ס מקומות
 ששומרים המקדש ומלא שסס סוד ס"פ אלקים כמ"ש בע"ה כי סוד ס"פ כ"ד לירופיש דכס
 אלקים ז"ס ס"פ אלקים בגימ' ח"ל. ואמנם לפי האמת הם ג"פ ס' אלקים ג"פ ח"ל בג"פ
 ק"ך לירופיש אלקים והיינו להמתיק ג"פ אלקים דגנ' מוחין חב"ד דקטנות. וכ"ז מובן סוד שמירת
 המקדש. בה' שערי עזרה ובה' שערי הס"ב ומוזן עפ"י מש"כ בחמ"ק ברים זוהר ויקרא וסוד
 שמירת המקדש בלא ילאו ה' גבורות שהם ס"פ אלקים ומהו יובן למשכיל סוד ד' בארז"ל שאמר
 משפט גימ' ס"פ אלקים בסוד שמירת המקדש בה' שערי עזרה וט' שערי הס"ב בלא
 ילאו ה' גבורות שהם ס"פ אלקים ואינו סותר לד' הגמרא דכוד משפט הוא ג"פ אלקים
 דסינו כבוד ג"פ ק"ך לירופיש אלקים כג"ל ששרשם בג' מוחין חב"ד דקטנות, אמנם בכל
 אלקים שיש בו ק"ך לירופיש שאינו ס"פ כ"ד לירופיש כסודס ס"פ אלקים כג"ל. ומכ"ז יובן
 סוד לעשות כסם משפט כחוב ומפורש בתורה גבי שמירת המקדש בפ' קרח (ח"ה ס') ושמירתם
 את משמרת הקודש ולא יסי' עוד קלף על כנ"י ובמאירי אור פירש קלף בגימ' ר"ע ח"כ מפרש
 בתורה שע"י סוד שמירת המקדש לא יסי' עוד רע על כנ"י. והיינו כמו סוד השופר ג"פ ע"ך
 ערומיטין להכניש ג"פ רע דעכו"ס וג"ע ופס"ד דשור וחמור דקליפה כו' כן סוד שמירת המקדש
 כ"ז עדה לשעת הסמ"ג כל עדה י' הרי ע"ר שומרי המקדש וג"ע ע"ר בג' משמרות דהוי הליכה
 כדי להכניש ולבטל ג"פ ר"ע דע"ז וג"ע ופס"ד כמ"ש במשכנות לאב"י ריש מס' ברכות ויחד
 מזה מפורש באריות בחפ"ה למ. ה' בס"ד, ומכ"ז יובן סוד ד' ר' חזקי' שפחה כפסיק כה אמר
 ה' שמו משפט דסינו סוד שמירת המקדש כי סוד משפט גימ' ס"פ אלקים כד' בארז"ל
 ולד' הגמרא משפט ג"פ אלקים כג"ל :

(יז) ועשו לרקס. והיינו במעלה השמינית במלות הלדקס שאין למעלה הימנה שהוא מתן בזהר
 יכפה אף דסינו שהמקבל הונו יודע מי בטותן וכוותן איתו יודע מי המקבל כמבואר
 ברמב"ם הלכות לרקס וכמ"ש בסידור אדמו"ר הרר"ם זלמן גולארי ז"ל כטונת ברוך שאמר
 והי' העולם ואמנם בבוא ההארה מבחי' ריבא ללא חידוע (סוד כהר עליון סוף בחי' המאליל
 ב"ה) (לפעמים ע"ז נאמר מתן בסתר יכפה אף כמ"ש בארז"ל דריבא בזהר פ' האזינו ד'
 ר"ג דאף וחמה שהם מסתעפים מכ"ד בחי' דיגין אחכפ"ן כו' כי סוד זה מבחי' רד"ל א וזה

חוסן ישועות פירשה בלק תירושי בבא קמא כה

מסן בסחר עד"מ שאין טמקבל יודק מליאותו טוקן כלל עכ"ל ובפירוש המלחמ מנתו סרב ר' דונבר ז"ל כתב וידוע מה שכתב באדרתא דרבא בפירות מסן בסחר בו' דאף וחמה דסייט כ"ד מאה בתי דינין אחכפין עכ"ל ואמנם בוסף גלפני באדרתא רבא דהאזינו סס כתיב בהאי מלחמ סלין כ"ד בתי דינין לכל חיון דחליפין בעיבדיהון כמה דכתיב (תהלים ע"ג) ואמרו איכס ידע אל ויש דעב בעליון בו' במתניהא סתימאה דלין חניק לקבליון דכ"ד ספרים דאחכילין באורייתא עכ"ל סס בכנה"ס מלאחי כתוב בסס סרמ"ב כי ר"ס איכס ידע אל ויש דעב בעליון עולה בנימ' כ"ד וסס אחני בונס כ"ד בהיס עכ"ל, ומכל הסקדמות שנכתב לעיל באריות יבין המחביל כי סוד ועשו לזקס לאכפייא לכל דינין השין דאף וחמה דסייטו כ"ד בתי דינין אחכפין עולה בקנה אחר עם סוד סמרו משפט לחיקון שמירת המקדש כנ"ל ואעפ"י שנספר הווכר שלפני לא כתיב כ"ד מאה רק לשין כ"ד בתי דינין מ"מ עפ"י ססוד גס זה אמת באשר כל אור מכ"ד כל אחד כלול מי' סרי ר"מ ססודו להכניע מ"ר דקליפס כנ"ל בסוד מן אר"ס ינחי בלק ע"י סוד וקרני רא"ס קרניו וע"י סוד כ"ד שומרי המקדש וכל עדס יו"ד כנ"ל בסוד השלח ח'מ'ר'סו ארץ אמ"ר מר. כאשר כל אור כלול י' מי' עולה כ"ד מאה וכאשר כל אור ממאה כלול מי' עולה כ"ד אלק וכנ"ל מד' ע"ה בסוד חשיבות יחידית עשירית מאות אלפים בסוד חשבון אלפים בכתר וסייטו ע"י סיד סלדקס דמתן בסחר מאיר הארת סכתר אז עולה סוד ג"ד ספרים דאורייתא סוד כ"ד אלק בפרט סלדקס שטושים עם עבדי ס' הסוכוס בעבודה שבלב זו ספלה ובכ"ד ספרים דאורייתא בכ"מ סן בארץ וסן בחו"ל בפרט לעבדי ס' בו' באסק ובפרט לעבדי ס' בו' בירושלים הסוכוס בעבודה שבלב ובכ"ד ספרים דאורייתא שו"ס שמירת המקדש ע"י סלדקס שטושים עמהס ובפרט במעטס סשמיית סנ"ל מהלדקס ע"ז גורמים דהתגליח עתיקא קדישא מלאח לני' רעוא לכל רעוין וכל דינין אחכפין ח"ס משפט כתוב סמפירס בבורס ושמרסס אח שממרס סקדס ולא יסי' עוד קאף עבני', ומזה יובן שסיך לענין יורא בלק דנפלין כ"ד אלק מישראל על ידיו שע"י סוד חיקון שמירת המקדש ע"י עסק כ"ד ספרים דאורייתא וע"י סלדקס שיעשו עמהס יסגלה רעוא דרעוץ בסוד כ"ד אלק אורות דכ"ד ספרים דאורייתא להכניע ולבטל מחבבות בלק ובלעס שנשאר בוונתס בכל דור ודור רח"ל, ולפי"מ שכתוב באדרתא רבא סס. מלאח דגולגלתא כי ובשעתא דאסגליח מלאח דעתיקא בהאי מלאח אסגדרת חורא כסגלה ססוא שעתא עם רלון חיקדי לכולא עכ"ל מזה יובן סוד סנותן שלג כלמר לסוד בונה ירושלס ס' סאומריס שומרי המקדש עוד כתב סס בספרא דאגדרתא דרב ייבא כבא אמר מלח זכס מלח מלאח דעתיקא וחי לאו אשדי ח' בין סרין אחוין דלאחרת (במדבר כ"ד) ומחן פלחי מואב בו' בהאי מלאח חליון כ"ד בתי דינין מזה יובן סוד ויספין ס' לך אח סקלס דבלעס לברכה בסוד שאמר ומחן פלחי מואב ע"י סוד שמירת המקדש בכ"ד מקומות ומס"כ סס באדרתא רבא ובגין דנשבתא בשעתא דליתא דמנחס בגין דלא חיתער דין גלייח עתיקא קדישא מלאח לני' וכל דינין אחכפין ואשכסו ולא אסעבדו בהאי מלאח חליון כ"ד בתי דינין בו' מזה יובן סוד סמיכת הסוכוס (ישעי' כ"ו) אחרי פסוק סמרו משפט כתיב אשרי אלוס וגו' שומר שבת מהללו וגו' כמבואר דסוד זמן ללוסא דמנחא דשבתא שגירס לאכפייא לכ"ד בתי דינין זה עלמו סמרו בסוד סמרו משפט

דשמירת המקדש וכיד ועשו לזקס :

(יה) וסוד כי קרובה ישועתי לבוא יובן ממ"ש בה"ז חיקון כ"א ד' מ"ח ע"א אמר לי' רבי ש"ס כסלע קך (במדבר כ"ד דבברי בלעס) סה סנא דמסייע לך ברומחא דאחכילי מארכב פרשין (סוד ק"ט) ורה ו' דאיהו עמודא דאמלטיא כליל שיש חיון דיחודא ורמ"ח חיון

הוסף ישועות פרשה בלק חידושי בנא קמא

חיבין דאחמרי ב'י' עים בסלע קק דסא קרני פריס לגבך עלייכו אחמרי אלמית קקן לדור (סוד משיח בן דוד דלתי מן ללח) ומלמית קקן ישועס משיח בן יוסף דלתי מן רחל מסמרא דשור יסוד (כי יוסף נקרא בסר שורו כמ"ש בנכסא חקר) מסמרא דשכינתא דחקרי קרני פריס ומסמרא דשור וקרני ראס קרניו וחיטון משיח דלחון ובני עכ"ל מזה יובן סוד כי קרובה ישועתי לבוא בסוד ומלמית קקן ישועס סוד משיח בן יוסף מסמרא דשור וקרני ראס קרניו, בסוד כ"ד עדה ששומרים המקדש עם אי"ם הכ"ז הממונה עליהם שסודס רא"ם וכנ"ל בסוד ישועס שכוונו יס"ו עם ש"ע רבוא נסירין עילאין גימ' בל"א כנ"ל בסוד ג' מקימות הסהנים כבוד ג' אותיות יס"ו והלויס בנ"א מקום סיד יס"ו בגימ' כ"א וגם ז"ס ל"ה דשמירת המקדש ושמרתס ולא יהי עוד קלף כפי סדר המלות במסודר כמורה דלתי הוא מלוא בל"א כמספר ישועס כמ"ס באריכות במשכנות לבב"י למס' תמיד, וגם יובן סוד אלמית קקן לדור ומלמית קקן ישועס כבוד מלח דעתיקא קדישא כבוד כ"ד ספרים דאורייתא כנ"ל באמצעותא דלחחא בתקון שמירת מקדש יתקיים את למח דוד עבדך מכהה תלמית כי למח אותיות מלח וכסיד משיח ששמו מנחם כמספר למ"ס כבוד מלח וכמספר חק"ל תפוחין קדישין כמ"ס בפע"ח שער השבת וממ"ס בע"ח שער סולת אור"א פ"א סיד חק"ל תפוחין ז"ס כי חלק ה' עמו ומבואר שס ז"ס ג' אותיות יס"ו במילוי יודין דשס ע"ב גימ' ג"ז עלמין ובמילוי אלפין דשס מ"ה גימ' ט"ל ס"ה ל"ו עלמין דקדושה שאמר רשב"י בלדרת נשא ד' קל"ב ע"א עם סיד יס"ו במילוי סה"ן דשס ב"ן בגימ' מ"ב ס"ה גימ' חל"ק ה' עמו מזה יובן סוד למח דוד שסודו חלק הוי' עמו בסוד ג' אותיות יס"ו בנ' מלאו כנ"ל דסוד שמירת המקדש וגם בסוד דכמ"ק שנקרא שדס ותרומו חק"ל ע"ז יתקיים סוד אלמית קקן לדור וסוד מלמית קקן ישועס ע"י ב' משיחין שאמר יאע"ס ויהי לי שור ותמור כנ"ל בד' ת"ו שיבואו בנ"א וכ"ז רמז בסדר זיקין כפסוק וסי' לחונס עתך וגו' חוסן ישועות דסדר זיקין נקרא בשם ישועס שיבואו ב' משיחין ויתקרב טישועס בנ"א וכי"ר :

(י"ט) וצדקתי להגלות יובן עפ"י ד' הארז"ל בישעי' ג"ב חש"ה ה' את זרוע, חשף בנימ' דק דק שיהס אימא עילאה ותתאה וחס ללח ורחל שעליהס נאמר ב"פ דק דק תדרוך עכ"ל ומזה יובן סוד ד' דבנ"ר פ"י ע"פ (שופטים ה') שס יחנו דקות ה' דקת פרזנו בישראל כו' אברי מי שמתחדש ד"ה על פיו כו' ויתבאר באריכות בס"ד בקונטרס ב' וכתן בקיור נמ"ך. כונת אליהו ז"ל ע"פ סוד סמאורס שס דקות ד' ג' מלח ו' ואל' חסר ו' וסימן שס יחנו דקות ב' כפסוק דין חסד תניינא ועתה סחילכו וחספסיה דקות ה' (במחול ח' י"ב) עמי זכר נח מה יען בלק ומה ענה אחי בלעם למען דעת דקות ה' (מיכה ה') ומובן כונת אליהו ז"ל כי סיד דקות ז"ס ב"פ דק דק גימ' שפ"ה כנ"ל ומובן מזה סוד יען בלק ובלעם מסיד פחורס כנ"ל לעומת שלחן דכמ"ק ועליו י"ב חלות בכ"ן פנים ובלעם עקב י"ב לחס מגואל בכ"ד פנים דזינן דמסאכוחא כסוד שלחן דכמ"ק גימ' שפ"ה כסוד ב"פ דק, וכנזכר בד' הארז"ל סוד שס בלעם כסוד הסארה סמניע אל הכתר דרחל אשר בתוכו מובלעין ב' עקבין דלחא יולא ממנו סארה לחיך אל סחלוגיס וסוא מקיס אחיזת בלעם ע"ס הכתר דרחל סבולע עקבי ללח ועי"ס גם כסוד בלק שסוא מאורות דאימא שבועקבי ללח ומזה יובן סוד ב"פ דק אימא עילאה ותתאה וחס ללח ורחל כסוד יען בלק ובלעם להגביר כ"ד זינן דמסאכוחא לעומת כ"ד פנים דקדושה ש"ל סילחן דכמ"ק גימ' חש"ף, וגם בסוד שמירת מקדש מלוא שפ"ח וכנ"ל פ"ד איך נחפשו עמו :

חוסן ישועות פרשה בלק הירדשי בבא קמא כט

ישועות יעקב

ז"ל תנא דבי אליהו רבא פ"י. ותעד דבורה וגו' (נ"י לפי) מוס נחנכה דבורה לישראל אלא קך לאמר דבורה לישראל בני הקב"ס (א) נפרע לכן לישראל מן העכו"ס צבני אדם שמשכמוין ומעריבין לבית הכנסת ולבית המדרש ועוין אמון ומברטין את הקב"ס בכל יום המיד ובני שהוא משים לבהכ"ל ולבהמ"ד להפלים עשרה עליהן הוא אומר (תהלים ג"ה) פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי, וכן מי ביש לו ח"ס בשכמותו וידוע כי שהוא קורא לש"ס ובונה לש"ס והוא זן חייה ומכלכלו ומפדנו נמלה הוא מקיים את הת"ס ואת

(א) דרש בפדוע פרעות בישראל ע"י מי ע"י בהתנדב עם ברכו את ה' שכתוב בסיפא דקרא ודרש בפדוע לשון פריעת שחר: (ב) סוסדרין דף ל"ז: (ג) שהיו מתים בני י"ח שנים: (ד) במורים ואינו דומה אבלו של בהור לאבלו של תימק, רש"י: (ה) י"ב שנה ועיין פ"ק דר"ס: (ו) כמה שיש למסור אותו: (ז) כמו ולמר להר (יחזקאל כ"ז) ועי' ילקוט שופטים דף ע' ע"ד ור"ל הסוהרים רוכבי על החומות לחרות לבין לבן

אשרו ואת בניו ואת כל הקורין והשונין עמו עליו הוא אומר פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי ובני החיים (ב) כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו קיים עולם מלא, ואין לך סם חיים למלאך המות אלא מדה הזדקק בלבד שנאמר (דברים ט) כי יגרתי מפני ה'אף והחננה וגו' ואומר (משלי כ"ה) מתן בסחר יכפס אף ויחד בחיק חנוה עזה מטפה צב' משפחה של כהנים שאלו לפני ריב"ז שהיו מתים (ג) בלא ימיס, אומר להם רבי יוחנן שמה משפחה בני עלי' אתה דכתיב ב' וכל מרבית ביתך ימותו (ד) אנשים (במזל ה' ב') אמרו לו רבי מה לנו לעבית אמר להם כיון שמגיע בן מבינים (ה) לפרקו ראו מה (ו) דמיו ותנו ללדקה כדי דמיו ויבא אליכם מה שכתוב ולדקה תליל ממות (משלי י') (כ"י ויליל מה שכתוב וכל מרבית ביתך ימותו אנשים) והלכו יטשו בן והלילו את עלמם מן המיתה ולא זו בלבד אלא כל מי שעיבה משפט ולדקה ומקיים נפשות כאלו פדה את הקב"ס וישראל מן העכו"ס ועליו הכתוב אומר פדה בשלום נפשי וגו' בלוחה שפע אומר הקב"ס מי פדה אותי ופניתי והא' ישראל מבין העכו"ס מי שהוא עושה משפט ולדקה, ואם לא עשו מה נאמר בכן והי' האמת נעדרת (שעיה נ"ט) הני שבשמים יחי שמך גדול מצורך לעולם ולעולמי' עולמי' ותהא לך קורת רוח מישראל עבדך שנאמר מי פדה אותי ופניתי ואת ישראל מבין העכו"ס והלא אחת הוא הפודה ומזיל את כל בני עולם ואת כל מעשי ידך בבראת בעולם שנאמר (תהלים קכ"ה) פדה אלמים את ישראל מכל זרותו ואומר (שם ק"ג) יתל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד וסדבה עמו, פדות והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו, אומר הקב"ס לבית דוד מה אתה יושבים את האם מבקשים את ינופ בן דוד ואתה מבקשים לגאול את ישראל עשו משפט ולדקה שנאמר (ירמיה כ"ה) בית דוד כה אומר ה' דינו לבקר משפט והילי גזול מיד עושק וגו' אמר דבורה הואיל והחורס הוא קורת רוח מלמעלה וקורת רוח מלמעלה שנאמר (משלי ג') עך, חיים היא למחזיקים בה וגו' על כן לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו ה' (שופטים ה') רוכבי החומות לחרות (שם) אין לחרות אלא (ז) לשון נקיות בהם נקיים מן הגזל יושבי על מדין אלו בני אדם שמתעמדין את הדבר על הדין אמת ואין מדין אלה לשון דין (כ"י עשות דין שנאמר) (ישעי' י') לטפות מדין דליס וגו' מה מדין האומר להלן דין אף מדין האומר כאן דין והלכתי על דרך שיחו אלו סוסדרין שהעולם נשפן עליהם ואינם מדברים ביחא בעלם לעולם שנאמר (שופטים ה') שמועו מלכים האזינו רוחים מקול מחלצים אלו האומרים על עמא קמא ועל עמור קמור הכל במקומו

חוסן ישועות פְרִשָּׁה בַּלֵּק הַיְדוּשִׁי בְּבֵא קָמָא

ישועות יַעֲקֹב

ובזמנו והלכות ה) שבת בשבת והלכות מועד
 במועד והלכו' תגי' ומעילות ודיני * חללים בחדם
 בין משאבים אין משאבים אלא לשון שאיבם
 שנאמר (בראשית כ"ד) ותשאב לכל גמלו ואומר
 ('שע' מ"ב) ותאבס מים בששון ד"א בין
 משאבים מתוך שלומדין וכו' דברי חירס ט)
 ומכעיסין עליהן דברי חירס לכך נאמר בין משאבים
 שם יתנו לדקות ה' לדקות י' פירושו בישראל חסד
 גדול עשה הקב"ה שפיר את ישראל לבין האומות :
מַעֲשֵׂה י"א בטומר אחד כו' עד בודאי יודע
 הכעס"ב בחזיה מקום יפקיד את כליו
 וכשיבא כעס"ב לתוך ביתו יבא את כליו לתוך
 הבית :

ד"א שם יתנו לדקות ה' לדקות יב) פירושו
 בישראל עיר קטנה שבישראל עמדו ובנו
 בה"כ ובית המדרש ושכרו להם חזנים ושכרו להם
 מלמדי תימוקות נמלא בחי מדרשות מרובים
 בישראל שנאמר אחר כך אז ירדו לשערים עם ה'
 מתוך שבת כנסיות ובתי מדרשות מרובי' בישראל.
 אשרי מי שמתחדש ד"ת על פיו וכל מי שמתחדש
 דברי חירס על פיו דומה כמו שמשמיעין אותו
 בית המדרש ששכר הגדול שיש לי באורכי
 שלך הוא ובשביך אני מלי את ישראל שנאמר אח"כ יבחר אלהים חסדים אז לחם שערים
 מן אש יראה ורומח בארבעים אף בישראל. מכאן אמרו ארבעים אלפים מישראל שנתקבלו
 יחד וילאו למלחמה ויש צינקה זוג אחד תלמידי חכמים דומה להם כאלו אחזו מן אחרים
 וחבר פיפות בידם לכך נאמר מן אש יראה ורומח בארבעים אף בישראל :

(ב) וביאור הדברים יובן מדברי הארז"ל בשער רוס"ק ד' כ"ד שהם ג"כ דברי אליהו ז"ל
 שקיבל הארז"ל משו כידוע וז"ל אח"כ אל מורי ז"ל כי ע"י הסוגה הכל
 נחלקה בחי' נשמה לנשמה שלהם מתוך הקליפה ועדיין נשארו גר"ן שהם בחי' ג' היות'
 ג"פ הו"ה בנימ' ע"ח ואל' שיוון בעת השכיבה בברכת המפיל חבלי שנה באופן זה החילה
 יסוון ג' היות' שהם בנימ' מלא כמין ע"ח וזרין לחכמה ולשלבם יחד שלשה כו' עיי"ש
 אה"כ בליה אחרת אל' כי להיות שאלו ע"ח וזיונות הם מופתים עוד בקליפות שהיו לרין
 היקן וטורה גדול להזיחם משם וזיווהו שכלילה הסוף בעת השכיבה יסוון ג' תיבות ותנומה
 על עפעפי באופן זה כי יודע שהעניוהם הם שם הו"ה והעפעפים הם שם ארז"ל הכה עתה
 לרין להוריד ע"ח אלו למטה אלא המלכות ולהורידם מסיד שם הו"ה אל שם אדני ויודע כי
 ארז"ל במילואו הוא בנימ' חרע"א שהוא חניוהם של שער ותכונן כי עתה ירדו ע"ח אלו אל
 השערים למטה והוא סוד פסוק (שופטים ה') אז ירדו לשערים עם ה' ותכונן בפסוק אז
 לחם שערים כי ע"ח הכ"ז הם בנימ' לחם בנימ' ג"פ הו"ה והם ירדו עתה למטה אל

לבן ונקי מגזל : ח) שרין מחילות לסחיר המבו
 וזה מחללים אמנם בחגיגות ומעילות לא שיד
 זה מסר"ש לאנידו וע"ש : * מזה שחולץ לענין
 טומאה וטורה ועבילה ונטי' : ט) שלוחמין
 במלחמה של חירס ומלחמה זה את זה
 בהלכה : י) כמו פירושו : יא) פסחים דף פ"ז :
 יב) שמפדין לרקס לזוך ככ"ב ובתי מדרשות :
 יג) וכ' הגאון הרב ר' שמואל לאנידו בספרו
 כלי יקר על נביאים ראשונים ז"ל ולעד"כ כמו
 שזלתי בחד"א שפירש יבחר אלהים חסדים
 שהם" בחר בדברים מחודשים של ד"ת ושכר
 גדול למחדשים וישראל ארבעים אלף שילאו
 ונתקבלו למלחמה זו ונלחו בזכות אלו העוסקים
 בחורה ומחדשים ועליהם נשענים כאלו יש בידם
 מן רומח ע"כ חורף דברי הסד"א ע"כ לשוני
 הזכר וערבים עלי דבריו שמתחי עליהם כעל
 כל הון סיוקוקן לא פ"י כלום בזה. ועיין
 בספר הכוזב והראה בו פלאות כי יקר הוא
 תכל יקר :

מן השמים ואומר לו כך אמר הקב"ה בני צנה לי
 שלך הוא ובשביך אני מלי את ישראל שנאמר אח"כ יבחר אלהים חסדים אז לחם שערים
 מן אש יראה ורומח בארבעים אף בישראל. מכאן אמרו ארבעים אלפים מישראל שנתקבלו
 יחד וילאו למלחמה ויש צינקה זוג אחד תלמידי חכמים דומה להם כאלו אחזו מן אחרים
 וחבר פיפות בידם לכך נאמר מן אש יראה ורומח בארבעים אף בישראל :

ל חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בנא קמא

השערים והחלה חסון צנ' שמות אדני אדני והס בנימ' קל"ס והס בני' נקודות לין
 שבמלכות שהוא סיכוד שס ותסון להמשיכס שס וז"ס קל"ס השמים כי השמים בנימ' שז"ס
 שסס ג' מלוואיס של אה"ס דיודין ואלפין והסין ק"ם קב"ב ק"ל בנימ' שז"צ ג' כללותס
 בנימ' שז"ס כמספר השמים ואלו סס בני' חוהס שבמלכות שבקלס התחסון שלס שהוא סיכוד
 שסס כי ג' אה"ס עלום דיודין ואלפין והסין בנימ' חוהס ועס הכולל סס ה"ס כסוד אשר
 חנה סודך על השמים כי אשר הוא הבינס כנ"ז בחיקויס כסוד אשר הולחך ממלכיס וממו
 מחשיכיס ו' אה"ס שסס בנימ' ה"ס אל המלכות לעשות כסס חוהס כמזין ה"ס ומלוי החוהס
 סזס היינו מילוי דג' אה"ס סנ"ז הוא בנימ' שמי"ס וזס הוא אשר חנה סודך על השמים
 וגס המלכות בנימ' אשר בחוהס זס שלס שס צ"ן והסס חסון בחמך והנומס שהוא חוהס צ"ן
 כמזין והנומס ותסון להמשיך ע"ח המכר בחוהס הנ"ז ותסון לנקד ג' שמוס הנ"ז ב"צ
 נקודין שיש כפסוק לך לך הרדוף למען חחי' כמכר כסדר זס. אדני סח' כגול סולו כמו
 ד' כגול שיש כפסוק לך לך אדני סב' סס חירק שבא חולס בני' אוחיות ראשונות וב' נקודות
 שבא ופתח כל למען סס ביו"ד של סס הקדוש אדני, אדני סג' סס ד' נקודיס כל ען חחי'
 והס פתח חירק שבא כגול, והטעם הוא כי ג' שמוס אלו (ג"פ אדני) סס ג"כ בנימ' לך
 עכ"כ ותסון להסחר מחרון אף ה' ע"י לך זס כסוד כקשו לך כקשו ענוס. חולי הסחר
 ביוס אף ה' חח"כ חסון למלוואיס במלוואיס והסס ג"פ חרע"א סס גימ' ב' אלפיס וי"צ
 ותסון לנקד ד' אוחיות הפשוטות לנד שבכל שס מן השלסס והס י"צ נקודיס שיש כפסוק אז
 ירדו לשערים עם ה' עכ"ל הולך לעניניו :

כא) וכל זס יוכן כסוד שמירה מקדש ששרש בני' מקומות סכססס שומרים כסכמ"ק
 כו' כדחנן כריש המיד היינו בני' שערים שבבית אבטינס ובית הללך ובית
 המוקד וכל שער סודו סס אדני אשר במלווא גימ' חרע"א כנ"ל וז"ס חיצת לשערים
 וע"י ג' עדה כססס ששרש כסכמס וסחד של סס הוי"ס ממשכיכס ג"פ הוי"ס בנימ' לח"ס
 בני"פ אדני" ג"פ חרע"א שז"ס ג' שערים לבית אבטינס ובית הללך ובית המוקד ששומרים
 סס ולשיטת סכמ"ג דבג' מקומות סכססס שומרים בשערים למעלה שס ג"כ ג' עדה לויס
 שומרים למטה עיין במל"מ כפ"ח מהלכות בית סבירה יוכן היטב עפ"י סוד הנ"ל דג' עדה
 כססס ששרש בני' הוי"ס בנימ' לחס וג' עדה לויס ששרשס כגבורות סוד ג"פ אדני סוד
 ג' שערים וז"ס כסוק אז לחס שערים כי ע"ח הנ"ל סוד ג' הוי"ס בנימ' לח"ס ירדו עתה
 למטה אל השערים וגס זס סוד כסוק אז ירדו לשערים עם ה' וחיבת ירדו רומז על ג' עדה
 כססס שסס ג"פ הוי"ס בנימ' ע"ח וכדברי הרמב"ל כי עתה ירדו ע"ח אלו אל השערים וז"ס
 אז ירדו לשערים עם ה'

יבזח יוכן למשכיל כל ד' אליהו ז"ל שס כהדב"ח כוונתו בחידושי חורה על תיקון שמירה
 מקדש, עיר קטנה שביראל רומז על ירושלם כנקרא עיר קטנה וגס בזמן סחורבן כסוד
 הקצנות וכסוד ד' הווכר פ' אחרי ד' ס"ח ע"צ ר' אבא פתח ואמר עיר קטנה כו' כדלמדת
 (ישעי' כ"ז) עיר עז לנו ישועה ישיח חומות וחיל וגו' וכחיב (הושע י"ח) ולא אבוא בעיר
 כו' עיר הקודש חיקרי היינו סוד ירושלם כו' עד וסכס דזכס כס בהאי חכמה ומלט כו' עד
 חכמה הזכסן בזו"ס וכדבריו אמנס נשמעיס כו' דהא בני נשא לא מסתכלין ב"י ולא בעלן
 לאהאברא ב"י ולאלית למלוי דסנא כל מאן דאלית למילוי דאורייתא זכאס הוא כהאי עלמא
 וכאלו קבל חורה מסיני אפילו מכל כד נס רמי בעי למשחז מלוי דאורייתא ומאן דלרבינן אדני'
 לקיבלס

חוסן ישועות פרשה בלק חידושי בנא קמא

לקיבלים יסיב יקרא למלכה קדישא ויסיב יקרא לאורייתא עליה כתיב היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך עיי"ש במקד"מ אפילו מכל בר נש כו' כמ"ש מכל מלומדי השכלתי וכבר תמזו הרמ"ז ובמקד"מ מה שייך ד' ר"ח לפסוק הענו את נפשותיכם וכס"ד יתבאר פירוש סומאמר בסוד תיקון שמירת המקדש ביושלים שיחדש בדור אחרון וחכמי הדור מדברים בשמשים לא בשאן לאתחזרה ב' ולאליה למלוי. (ב) עמדו ובנו בוסכ"ל ובסוד"ל כנ"ל בד' רשב"י בהקדמת תיקוני זכר בסוד קן לפור ביתי בית תפלה יקרא בסוד ויקרא אל משה ברים זכר פ' ויקרא סוד ד' מלאכים צר"ה ויקרא שמינס לר"ק תחות שולמנה דמיכאל כה"ג שומר המקדש למעלה וד' מלאכים שתחתיו סיד סכנים שומרי המקדש (ג) סוד עמד"ו כמסכת בסוד אוהל מועד"ד בגימ' ק"ך לירופי חלקים כמ"ש במאורי אור והרמ"ז וברש"י ה"פ כ"ד לירופי חלקים כמ"ש בע"ה וז"ל שור מועד דקדושה שעליהם אמר יעקב ויסי לי שור ותמור שור מועד דקדושה לעומת שור מועד דקליפה כ"ד תולדות נזיקין דהל"ן מגיה כמ"ש בה"ח תיקון י' וז"ל עמוד"ו אורייתא מועד"ד (ד) נמלא בתי מדרשות מרובין בישראל שלאמר אח"כ אז ירדו לשערים עם ה' אשרי מי שמהדש ד"ה על פיו ומפורש בגימ' סוד חידושי הורה בסוד פסיק אז ירדו לשערים בסודו תיקון שמירת מקדש כנ"ל (ה) דומה כמי שמשמיעין אותו מן השמים מובן מהל"ל כי השמים בגימ' של"ה שהם ג' מלואים של אחי"ה דיודין ואלפין וסתיק וג' כללותם וזה ג"כ סוד בג' מקומות סכנים שומרים בבהמ"ק בסוד ג"פ אחי"ה בג' מלואים דיודין ואלפין וסתיק ולשיטת הסמ"ג מובן ג"כ עפי"ו הסוד דג' כללותם רומז על ג' עדה כהנים שומרים למעלה שהם סוד השרש ומקור סוד הכולל וג' עדה לוי' ששומרים ליוטה בסוד ג' מלואים של ג' אחי"ה בגימ' של"ב ועם ג' כללותם גימ' השמי"ם (ו) וגם סוד קלה השמים סוד ג"פ אדני בגימ' קלה בגימ' לדק עם הכולל כנ"ל זה ג"כ רומז בסוד ג' שערים לבית אבטיים וזכי ששומרים כל שער בש אדני אשר במלואו בגימ' הרע"ה אמוס בשפוטים ג"פ אדני גימ' קלה בגימ' לדק עה"כ ובסוד צ"פ לדק לדק גימ' שפ"ה כנ"ל. (ז) וזוהו יובן ג"כ למשכיל ביאור בקיאר נמרץ לד' ר"ח בזכר פ' אחרי ה"ל שייך לפסוק הענו את נפשותיכם הנאמר ביוסכ"פ בסוד החיה דנעילה שסודו ג' מלואים של אחי"ה דיודין ואלפין וסתיק ה"ל וכמ"ש האר"ז ל' ואלו הם בתי' הוחס כי ג' אחי"ה עלמס דיודין ואלפין וסתיק בגימ' הוחס ועם הכולל הם הני"ה בסוד אשר חנה סודך על השמים כי אשר הוא הבינה וכל"ל וגם זה בסוד יוסכ"פ סיד הבינה וסוד התשובה ועיין בפע"ח ובשער הסומוט דרדושי יוסכ"פ בסוד החיה דנעילה דיוסכ"פ. וזוהו יובן ד' ר"ח עפי"ד' האר"ז ל' ומזמו נמשכים ג' אחי"ה במלואם שהם בגימ' הני"ה אל המלכות לעשות בה חיה כמנין תני"ה ומובן דזה ג"כ סוד בג' מקומות סכנים שומרים בבהמ"ק בסוד החוח ששרשי ג' אחי"ה וגם סוד ענין שמירת המקדש לשמור הקדושה מלכותא קדישא שלא יאחזו בה החלוצים בסוד רגלים יודות מות וענין שמירת הקדושה הוא ממש דענין החוח להחיות שבתוכו היין ועיין בזכר פ' פתח בסוד חיה ובחזון יין (ח) וגם סוד סגנים שומרים ככ"א מקום מובן ג"כ מסוד החיה ששרשו עם אחי"ה בגימ' כ"א (ט) ואומר לי כך אביר הקב"ה מובן כנ"ל בסוד כ"ד עדה שומרי המקדש כל עדה י' עם חיה סכ"ב הממונה עליהם הם רמ"ז שומרים כנ"ל בסוד וקדני רח"ס קדניו ובסוד ת"ה תיקון ו' ד' קמ"ו ע"ה ד"ה לואר"ך דא אורייתא דפע"פ הלכה למשה מסיני מוקדמת מז אמר מז ובינה דא לבין הלכה כו' ומיד חיה מתקשעת בכל מיני הכשיעין יושבים לחיו לואר עלמא קוב"ה אסחד לה סס"ד (זכרי' ה') ואני אחיה לה גלוס ה' חומת חס כביב

אדרת אליהו הוסן ישועות ביאור הזוהר לא

ע' עיי"ש וכל זה מוכן בסוד שמירת מקדש
 סוד שם הסי"כ כנ"ל (יו"ד) וזה עלמו סוד
 ד' ר"א שם בזוהר פ' אחרי וכנב לוחם גדאמרת
 והגי' אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב וכנ"ל
 בסוד

כל דיני אבדה בבבא מליעא כ"כ וכן תמה בסגה"ה לזוהר שם. ובביאור הגר"א לח"ו הגים
 על שור על חמור על שה דא ב"ק על שלמה ע"כ אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא ב"מ.
 עד האלקים יבא דבר שניהם דא ב"ב כנ"ל וע' בפ' בלק קל"ח וגם שם הוא בשנים ונ"ל
 הכיננא עליה דאשחכח ורזא דאבדה. תליחא שופין כו' על שלמה ע"כ אבדה כו' דא ב"מ
 כו' ובור הוא ראשית ב"ק ורח"כ בור שנפל לחיבו שור וחמור, ורח"כ הכינס לאן כו' ולכן אמר
 לאן ליבנא דקרא שם. ושלמה הוא פ"א דב"מ ב' לחיזין בטליה וכל אבדה הוא אלו מליחות.
 ועד האלקים יבא דבר שניהם הוא השותפין ריש ב"ב עכ"ל ומלבד שקשה מאד לשבש ספרי
 הזוהר עתיקין בשני מקומות ובפרט ס' הזוהר המיוסד על רזין עלאין ולא לפי שכלו יכול
 איש. גם סיום ספ' עד האלקים כו' לא מזכר כלל לא בזוהר ולא בח"ו רק ע"כ אבדה דא
 בבא ג' ובח"ו ע"כ אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא ב"ב, גם מלשון ר"ה סבא בזוהר
 תליחא שותפין ורזא דאבדה מבוחר כוונתי בעוסק ומפרש הפסוק בסוד ורזא דאבדה סדומו
 בסוד השותפין דוקא ובבא ג' :

וְסוּד ד' הזוהר וח"ו יובן מדהארז"ל בשער הסקדמות דף כ' ובעץ חיים שער מ"א שער
 השתל פרק ב' קודם שנכרס ארס"ר היו ז"א וכנסו מתדבקים אח' בחא' כדי שלא יהיה
 מקום אל החיילים להתלחח בחמוריים שלהם כו' ואז לא היו להם ב' אחו' רק אחו' א'
 וכוהל א' המפסיק בין שניהם חליו לזה (ז"א) וחליו לזה (מלכות כנס"י) בסוד כותל שבאמצע
 שני השותפין המזכר בריש ב"ב ועיי"ש בע"ח עד ח"ס משנה א' דב"ב השותפין שבנו אח
 הכותל בגייל כו' ויס' אח' בחא' ככותל העור הנקרא גייל ואז הקליפות מן הסנים אינם
 יכולים לינק גם מהאחוריים אעפ"י שהיו יכולים לינק מהם עכ"ז כיון שהם דבוקים א' בא'
 יגשו ורוח לא יבא ביניהם כי אין להם מקום לינק רק דבר מועט מאד די חיוהם מבחי'
 נקבי העור כל שהוא אך לא הרבה שיגברו על הקדושה ח"ו עכ"ל ועיי"ש. ומשכיל על דבר
 ימלא עוב להבין דבר מחיך דבר כי כל ד' ר"ה סבא והיוקא שהוא מט"ע שומר ישראל
 ושומר המקדש (ע' בזוהר תרומה (ד' קל"א) ע"פ אמר שומר) מפרשים כל הפסוק על ג' בבא
 בסוד שמירת המקדש שסודו לשמור הקדושה אורות הקודש דז"א וכנס"י שלא יתלחחו
 הקליפות כ"ד זיגין דמאכנותא המזכר מפורש עפ"י סוד בריש ב"ק כנ"ל. ומזה ים להבין
 דגם פסוקים הקדומים (ו' ז') מפרשים בסוד חורבן בהמ"ק ע"ד שדרשו במדרש פ' מנורע
 פי"ו בבית ארץ אחוזתכם זה בהמ"ק ובא אשר לו הבית זה הקב"ה שנאמר יען ביתי אשר
 הוא חרב כו' ועד"ז סוד פסוק ו' כי יתן איש זה הקב"ה ה' איש מלחמה, אל רעסו, זה
 ישראל רעך שנקראו אחים וריעים להקב"ה. כסף או בליס לשמור סוד הכסף וכלים דבהמ"ק
 לשמור זה סוד שמירת מקדש שלא יתגברו החילונים על הקדושה, וכאשר נתגברו ז"ם וגב
 מבית האיש סיגו מבית המקדש בית האיש זה הקב"ה וגרס חורבן בהמ"ק ה"איש א"ס י"מלא
 ה"גבגב ר"ח אהי"ה סוד שמירת מקדש כנ"ל. י"ש, סוד י' פ' אהי' ר"י וי"פ עשר אותיות
 בסוד עמ"ר גימ' י"ש רמ"ש כפע"ח וגבגב מבית האיש ס"ת שכ"ת סוד ק"ז פעמים סו"ה גימ'
 שג"ת

שב"ח כמ"ט הרמ"ז וכן סוד כ"ז עדה שומרי מקדש כבוד הסיקש שבתאי השמרו ומקדשי
 חידאו לעולם וס"ה שמירת מקדש גם בזמן החורבן וכל עדה י' הרי ע"ר ז"ס רעסו. ואותיות
 העו"ד שלא ינקו רק מבחי' נקבי העו"ד כנ"ל. ואם יומלא הגנב דא ס"מ ישלם שניס ע"ד
 שדרש ברע"מ משפטים קי"ד עונש יענוש דא ס"מ, בעל האשה דא קב"ה חס לא יומלא הגנב
 רמו בזמן חורבן בהמ"ק פירש"י וזא השומר הזה שהוא בעה"ב. ולפי"ז רומז על מט"ט שומר
 המקדש. ונקרב בעה"ב אל ה' חלקים סוד ק"ך לירופי חלקים ה' פעמים כ"ד לירופים סודו
 ה' חלקים גימ' ת"ל מכותל. כבוד כ"ד מוקמות וס' שערים ששומרים בבהמ"ק. על כל דבר
 פשע הוא הכולל כל ג' בני שבולס מהגרים בזה כמ"ט בביאור הגר"א. וע"פ סוד כללות
 הפשע שהוא הסט"ה שגרמו בננס"י מדה מלכותו י"ח שנקרא דבר ה' וכמ"ט במאורי אור גם
 דבר ה' דבר היולא מהו"ס כי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גימ' רל"ב חסיד הפשע גימ' ב"ז נשאר
 דבר גימ' ר"ז כי הוא עיקר הכל עכ"ל וז"ס שכינה בגלות שמתגברים הסט"א לינק הרבס
 עד שיגברו על הקדושה ח"ו וכן רומז בחיבות ב"ל ד"ב ר"ח ב"ד רומז על ב"ד תולדות
 דמזיקין ונשאר אותיות רל"ב והרמוז בקדושה כבוד ד' שרשים דשמירת משכן משה ואהרן
 ובניו סוד ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גימ' רל"ב סוד ד' חבות דסוד דקדושה וב"ד עדה שומרים
 כבוד ב"ד תולדות דסוד דקדושה סוד שור מוע"ד גימ' ק"ך לירופי חלקים דקדושה ששרשם ס"פ ב"ד
 ולעומתו שור מוע"ד דקליפס סוד כ"ד תולדות דמזיקין הליין מגיע וכלשו הליין מאדבע חבות שאמר
 היקוקא בת"ז וכמ"ט במאורי אור מוע"ד גימ' ק"ך לירופי חלקים וסוד פשע גימ' י"פ ב"ה
 כי הפשע מונע הארת החסדים כ"כ במאורי אור. ורומז' שערים ה' שערי הס"ב וס' שערי
 עזרה ששומרים בבהמ"ק להמבך השפ"ע הארת החסדים וכמ"ט במח"א פשע גימ' י"פ מ"ה
 שהוא סוד החסדים הטוב הגמור ושערים מולד הבינה ל' שערים עכ"ל וז"ס על כל גימ' ג'
 ושרשם ה' שערים כל א' כלול מ' כוונת וסוד ע"ל ק' ברכות שהוא סוד ק' קילות דשופר
 ג"פ ל' קילות ג"פ ע"ר טרמוטין כבוד שמירת מקדש, ואח"כ נפרש על שור על חמור על שם
 דא ז"ק דכתיב הוא באינין נולין, הראשון שור כ"ד תולדות וד' חבות דמזיקין שנתגברו כ"ד
 זינין דמסאבותא וק"ך לירופי חלקים אחרים ששרשם ס"פ כ"ד. והשני שור ונפל שמה שור או
 חמור. רומז למש"ב ברע"מ תלא דף רע"ט ובזמנא דטיקבא פתיחא כל מאן דהוא נפיל תמן
 לא הוה בליק ומושיב בן דיד נפל תמן עם משיח בן יוסף דהא איבו עני ורוכב על חמור וחד
 איבו כבוד שורו דא משיח בן יוסף והאי הוא כי יכרה איש שור ולא יכסנו ונפל שמה שור
 או חמור ובג"ד חק"י משיח בר נפלי ואיסי נפלת בחריבו (פירש מלכות שכינה) ואחמר עלה
 נפלה לא חוסף קוס בחולס ישראל והאה (פירוש מרע"ה רע"מ) הוא בעל הכור ישלם (פירוש
 לחתן כבוד סימן ה' לכל הגופלים) עיי"ש ורומז ג"כ בפסוק זס סוד ירידת מרע"ה והאדה
 דאבר בנין ערב, רב שקיבלם שהזכיר ברע"מ משפטים ד' קי"ד ואין כח לעמוד כבוד נפילתם רק
 עפ"י דהארז"ל כבוד סתף תפלים זר"י עיי"ש. וזה רומז ונפל שמי"ה אותיות מה"ס וזה רומז
 ג"כ בפסוק על שם רומז על כללות ישראל שם פזורה ועל מרע"ה שורש ישראל וכמ"ט בשער
 הפסוקים פ' שמוס בסוד עד כי יבא ש"י ל"ה ר"ח עם ס"ה ס"ה כבוד שם פזורה ישראל
 כבוד שלח ביד תשלח כבוד שלח"ת לירוף ש"ה לבי"ה עיי"ש כבוד ויקרא אליו חלקים מתוך
 הסג"ס גימ' ק"ך לירופי חלקים וזאה משה לראות ולידע חס כל הק"ך לירופים נחמתין ונחמו
 כי אז היסה גאולה עולמים אמנם לא היה כן כי עדיין לא נחמתין רק קלמס ולכן היה אחר
 גאולה מזרים עוד גלויה אחרת אמנם לעה"ל שיחמתין תלס אז תהיה השועת עולמים ולכן

אדרת אליהו חוסן ישועות ביאור הוזהר לב

בסוד צ"פ אש דבינה ותבונה (י"ח) עוד
 אמר שם בת"ח לוארך כמגדל השן דא ירושלם
 כלא האמר (שם ד') כמגדל דוד לוארך תכשיטין
 דילך כהנים לויס ישראלים בניו לתלפיות דא
 דיק

מרע"ס וכן נרמז במ"ש אשר הוא בא שמ"ס (אותיות משה) בקרבנו של ערב רב כו' עיי"ש
 וזה גרם שנתגברו ק"ך לירופי אלקיס אחריס ששרשם ה"פ כ"ד זיכין דמסאבותא וסוד שור
 מוט"ד דקליפס גימ' ק"ך כנ"ל ע"כ מרע"ס נקרא בעל הבור ע"י בגרס כו' וע"כ הוא
 יבלס פירוש לתקן כו' ע"י חודישי הורה שנתגלה על ידו בתיקון שמירת מקדש בירושלים
 ונרמז בחיות בעל סב' ו'ר' י'ש'ל'ם אותיות בירושלם. ועיין בספר הלכות פ' וירא ע"פ
 ויאמר אלקיס אל אברהם, בדרוש הבטלים היוצאים בירושלם שהוא שער השמים שמוצאים
 סאור של העו"ז ואינם מניחים אותם לילך בגלות כמ"ש בפסוק (ישעי' ס') ומוגשך לזקה
 יובן בהקדמה הסיח לסודיע אך בפדמות במקום קדוש שהשיגו הרשעים לפזוח סדלת
 ושער השמים שהוא הקדמה של באר שעשה אברהם וילחק לשוחו שסתמוס פלטים כו' ובתמורות
 יפ ג"כ בורות כבדים כו' וזהו כי יפתח אש בור כו' ונפל שמה כו' משיח בן יוסף וכן דוד שהס
 שור וחמור אז בעל הבור ישלם שהעומאה יבער אותה מן הארץ ולכן תמלא בר"ת ו'סמת
 י'סיה ל'ז לר"י והבן כל זה עכ"ל וסמוס ומוכן בסוד תיקון שמירת מקדש שנקרא על שם לוי
 ב"ד מקומות הכהנים נקראו לויס, ובכלל ג"כ תלמידי חכמים מישראל אחס תהיו לי ממלכת
 כהנים היוצאים בירושלם בעסק תורה ותפילה סוד הבטלים היוצאים בירושלם זה בכלל שמירת
 מקדש ועל כל ישראל לפדנכם כל די סיפוקס וז"ס ומוגשך לזקה, וז"ס ד' רע"מ וסמת יהיה
 לו דא משיח בן יוסף דעמיד לאתקעלא, וחסר שם ותכלוס סדברים כי זה גרס שבא מירבעם
 שביטל עליית רגלים לירושלם וע"י התקן מדה במדה לחבב ירושלם בשמירת מקדש ועליית רגלים
 גם בזה"ל, עיי"ש יתקיים תפלת רע"מ שיחי' משיח בן יוסף ולא ימות כמ"ש ברע"מ. ויען כי
 התיקון תליא בראשי סדור סדבריסם נשמעים, וחס אין ראוס לקבל דא"ח ע"כ סיס ברע"מ
 דור כו' דעקרין מלי' דרבנן ודייונין לסקרא עלייסו אחמר סיו אריס לראש וס' יעזרס לפשות
 תשובה לקבל דא"ח :

על שלמה דא בבא מליעא כו' דלרה קרא נקטו. דכד מעא לב"מ סוא אמר סידוחא
 דקא נקטו בעליה. דא אמאי כיון דאשכח קרא אמר ודלי דא סלכה למשה
 מסיני וביארו כל מלי דרבנן. כה אמר ס' כו' עכ"ל הוזהר. הנה סתמיה שתימה רב המוגח
 סבא ברס ב"מ דקא נקטו בעליה דא אמאי פירוש למה שיה דוקא ב' אוחזין בעליה ולא
 שנס ב' אוחזין בלויס חפן סיסיס. ב' אוחזין כו' סוא תמיסא עומס ומס שתיקן כיון דאשכח
 קרא אמר ודלי דא סל"מ פירוש כיון דאשכח קרא על שלמה דא ב"מ שתחילתו ב' אוחזין
 בעליה ח"כ ודלי דא סל"מ ב' אוחזין בעליה דוקא, עדין אינו מוכן סהידון ותמוס לאיזס
 ענין סיס סלכה למשה מסיני דניס אוחזין בעליה דוקא וזה אמר כו' זה ישבע כו' ויתנוקו
 סרי עפ"י ס גלה לא מלינו שוס חילוק אס ב' אוחזין בעליה או בשאר חפן וזה אמר כו'
 סדון שוס זה ישבע כו' ויתלוקו אבנם לפי מה דפירשתי סונת ר"ס סבא דכל הפסוק עכ"ד
 פשט מידי בסוד נפילת שור וחמור ב' משיחין ומרע"ס וישראל שס פזורה, ח"כ ממילא
 מוכרח לפדס ג"כ על שלמה בסוד נפילת סגד והלבוש של ישראל והאיך ומוס, ובע"כ מוכרח
 לפדס

לפרש דמיירי בנפילת עליה של ליליה כנפל ג"כ מעת חורבן בהמ"ק וכחם עליה הוא עליה של ליליה כפינה הארז"ל בסוד כוונה לבישה עליה של ליליה לבין עליה עה"כ גימ' י"פ מ"ה בפע"ה ובמה נפל עליה של ליליה מזמן חורבן בהמ"ק ומוכנה לפרש כדברי הארז"ל בפע"ה דמה שהתכלה נגזו ההבנה משום דבעת חורבן בהמ"ק אין בנו כח להמשיך אור חכמה דלוימא סוד התכלה ע"כ התכלה נגזו ואין לנו תכלה עכ"ל בפע"ה עיי"ש, וה"כ מובן לפרש סוד על שלמה דמיירי בנפילת עליה של ליליה מזמן חורבן בהמ"ק דזה גרס ג"כ שאין לנו עכשיו ליליה כראוי עם תכלת. וז"ש ר"ה שבא על שלמה דא ב"מ כ' שעל קן פחה בלשון ב' אוחזין בטליה דוקא דק"ה ויחלוקו כיון דלאשכח קרא אמר ודאי דא הללמ"מ ב' אוחזין בטליה של ליליה כו' ועדיין אינו מובן באמת לאיזה ענין היה הסלכה למשה מסיני דוקא ב' אוחזין בטליה של ליליה דוקא :

ובזוהר לפרש דהנה המשנה ב' אוחזין בטליה כו' תמוה הרי סתם עליה יש בו סימנים כדחתן באלו מליחות דף כ"ו אף השמלה כו' מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנין ויש לה חובעין כו' חייב להכריז. א"כ על מה דין זה אומר אני מלאחיה כולה שלי כו' הרי הדין דחייב להכריז. והרא"ש ז"ל הרגיש בתמים זאת ותיקן בריש ב"מ וכתב ובמקום שהיה של מולאה כגון בעיר טרובה עכו"ם עכ"ל ועדיין תמוה כיון דבעיר טרובה עכו"ם פשיטא שהיה של מולאה א"כ למא נקט התנא ב' אוחזין בטליה דוקא דהיינו מיוחדת שיש בה סימנים ויחד היה לו להשמיענו דין המשנה באיזה חזן שאין בה סימנים ע"כ היא של מולאה :

וע"כ לריך לפרש דהתנא אגב אורחיה קא משמע לן דין חדש דשנים אוחזין בטליה ואפילו אס ברור שהוא של ישראל דהיינו עליה עם ליליה ואפילו בעיר שכולה ישראל אעפ"כ היא של מולאה. ואפילו יש בה סימנים והאין משכחה לה. ובעל כרחך לריך להבין דמיירי בטליה עם ליליה של לבן ואין בו תכלה ובמקום תכלה יש בו קלא אילן או ממראה פסול תכלה מבעל חי דומיא דקלא אילן ע"כ הדין שהיה של מולאה כדאמר בב"מ ד' ס"א אני הוא שעתיד להפירע ממי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלה הוא, ועל כן ג"כ הדין דאין מכריזין על אבידתו כמו ספ"ג דפסחים דף מ"ט אך בזמן שהיה נמלא תכלה הכשר אי אפשר לפרש המשנה דנטי דאס היה נודע בבירור שהטליה הוא של הרשע שתלה קלא אילן בבגדו כו' הדין דאין מכריזין על אבידתו ואפילו לת"ק שם בפסחים מ"מ עדיין חייב להכריז שמה הרשע שתלה קלא אילן בבגדו למכור לאחרים ומכר לאחרים מישראל שהקונה אינו יודע שהוא קלא אילן ולמה יפסיד הקונה את הטליה שלו שקנה מהרשע וחייב להכריז, ובע"כ דעיקר חידוש דין הגרמז בתשנה מיירי בזמן שאין תכלה הכשר כלל בעולם כמו האידנא דאין לנו תכלה ואס נמלא בזמן דעכשין, עליה עם ליליה ממראה תכלה הפסול מתמלא הוא של איזה רשע מישראל שכופר בדח"ל במדרשים שאמרו שהתכלה נגזו וכן אמרו כל ראשונים ואחרונים או שאמרו דגס קלא אילן כשר לתכלה כמו הקראים הלדוקים שכופרים בדח"ל ורמזו דין חדש כמו בזמנינו שקס איש א' מראדזין והלביש את חברתו במראה פסול תכלה מבעל חי ואומר תכלה הוא, על זה היתה ההלכה למשה מסיני דאס נמלא עליה עם ליליה לבן ובמקום תכלה הכשר יש בו תכלה הפסול. אעפ"י שידוע שהוא של ישראל ובעיר שאין שם הלדוקים שכופרים בכל ד' חז"ל שיאמרו גס קלא אילן כשר לתכלה, אעפ"כ הרי מסתמה חזקה שטליה של איש א' מחברה ה"ל להטיל פסול תכלה שדינו כמו קלא אילן בליליה ע"כ היתה ההלכה למשה מסיני שטליה היא של מולאה משום דאין מכריזין על אבידתו

אדרת אליהו הוסן ישועות ביאור הוודר לג

לדיק דליח חל שכל פנים בו זה מוכן כבוד כהנים ולוים וה"ח מ'בראל שומרי המקדש בזה"ו ע"י עסק התורה ככ"ד ספרים דלוריתא משום דלא זזה כבינה מתהל מערבין, עוד אמר שם תכשיטין

ואכיל ליה שנאמר ויכן ולדיק ילבש לריך לגור דכסס מודס דלחין מקריון על אבידתו משום דדיס כדין האפיקורסים שבוגדים במזוז אחת נגד כל יבראל וטפרים בדהח"ל שהתבלה נגמ וע"כ חן מקריון על אבידתו (ובש"כ שפסולין לעדות ושהטתן נבלה מנעם חילול שבת כיוולא לר"ה בעליה שהינה מליילת כהלכה כמ"ש בספר פתיל תלפת) וכמפורש ברמב"ם פי"א מה' גזילה ואבדה ה"ב (ובת"מ ס' רס"ו) האור להחזיק לכן חבירס, ויסקן סימן ברמו בלשון הרמב"ם אור להחז' ר"ן ברמו בר"ת להחברה רז"ן שכן שם העיר של הכל' בכלבים את חבדתו כו' (ובל זה מיירי ר"ה סבא בזמן שיש רשות מהסוממלס יר"ה דדינא דמלכותא דינא כוודע) ובש"כ דפסוליס לעדות דהא בע"ה לת"ק שם בפסחים פסולס לעדות הצפ"י דמקריון על אבדתן, ובש"כ הכל' דלחין מקר' י"ן על אבדתן כנ"ל.

אך לבאורה חין רחיס מבאן דלחין מקריון על אבידתן, רק כסיתה ההלכה נמשא מסיני דהס נמלא עליה עם פסול תלנת בכס"ג עלס זה דוקא של מולאה ואלן מקריון על אבדתו משום ידוע שאס יחזירו לבעל האבדה מחברה הכל' ילבש הטליה עם לילית פסוליס ויולא כסס לר"ה בשבת ע"כ אור להחזיק לכן משום לפני עוד ל"ת ממשול אפילו אס ידוע שיש לו עוד עליה בפסול תלנת וליבשו מ"מ כל עליה בפסול תלנת הוא עבירה בפני עלמו, ורחמנ"ל.

אך לפי הסביר פדיס האפיקורסים שטפרים בדהח"ל שהתבלה נגמ כו' ה"כ מניולא מוכן כסיתה הסללמ"מ דלחין מקריון כלל על אבדתן, ועוד דלענין שלא להחזיר עליה זה דוקא ח"ה הלכה למ"מ דפשיטא דאור להחזיר משום לגני עוד לת"מ, ובספר פתיל תלפת (סימן ד') שם יחבאר דלא שייך לומר כהס סברי מלוס קא עבדי ולאכשינכו לעדות מהה דסנהדרין דף כ"ו ע"ב, ועוד לפי מש"כ בפתיל תלפת (סימן ג') לפי"מ דהניא (כתובות דפ"ו) כד"ה במל"ת חבל כמ"ע כגון חומרים לו עשה לילית וחיו עשה מוכן חותו עד שהלא נפשו ועיין פירש"י בחילין דף ק"י ע"ב ד"ה כפתיחו כד"ה דארבעים ותו לא במל"ת שכבר נעשית העבירה חבל מ"ע בלפניו ואילו רואה לקיימה כגון חומרים לו כו' וכן פירש"י בכתובות מוכן חותו קודם שער על העשה ויש בידו לקיים עכ"ל וק"ו בנידון דידן דתליה בזה גס חילול שבת ל"ת חמורה דהכחא פערין לה נעשית העבירה וסדבר מבורר שיעבור עוד העבירה כמו יודין דידן פשיטא דמוכן חיו עד שהלא נפשו לשמע בקול תורה ה', ודבר פשוט שאס חין בכחיו להכחו עד שהלא נפשו, אס שלשו חכמים צנפו ונפשו, קל וחומר בשלשו על ממונו אס יש כה בידס |עפ"י רשות המחבלה יר"ה| אפילו לאבד כל רובו עד שיבמע בקול תורה ה' לעדת יבראל לקיים מ"ע וק"ו בלידוק ל"ת חמור דשבת, וק"ו צנוף הבנד כל כלאים או הטליה עם פסול תלנת וילית פסוליס שבו נעשית העבירה ואילו שומע בקול תורה ה' גס להבא פשיטא שהרשות והחזיק לאבד ולחרוף גס גוף הטליה עכ"ל שם, יא"ב פשיטא וקל וחומר אס הדבר מבורר שיעבור עוד העבירה דלחין מקריון על אבדתו כלל וסיה כל מולאה, ובש"כ אס מולא הטליה כל כלאים או עם פסול תלנת שבו נעשית העבירה וידוע שאור של בעל העבירה דלחין מקריון על אבדתו וסיה של מולאה, אך לבאורה י"ל דדין זה גבי מ"ע ול"ת על להבא שלא יעבור כו' תליה

תניא בפליגתא דפ"י דב"ק דף ק"ט ממון מסוד כו' מ"ד מותר לאבדו ביד לא יבא ממוני
 חומר מנפשו ומ"ד חסור לאבדו דילמא סוס לי' זרעא מעליא ובתיב יבין רשע ולדיק לעבא. ופסקו
 כר"ף ורמב"ם ובח"מ (סימן שפ"ח) דחסור לאבד ממונו שהרי ממונו ליורשיו. ולפ"ז י"ל דכן
 ס"ה גבי מ"ע או ל"ח על להבא העפ"י דמכין האותו עד שהלא נפשו מ"מ ממונו חסור מנפשו
 למ"ד דחסור לאבד ביד מבוס דממונו רתמילורשיו. אך לפת"ש ס"ה ס"ך פס (ס"ק ס"ג) ונראה
 דמי שמוחק כו' ונראה שאין דבריו כשמציעים רק מחמת עשרו וכשיעני לא יהיו דבריו כשמציעים
 מותר לאבד ממונו כו' שהרי כמה שמאבדין ממונו מילים אחרים עכ"ל. ולפ"ז יש לעיין ונומר
 דגם למ"ד חסור לאבד ביד כו' מ"מ גבי מ"ע ונ"ע על להבא שלא יעבור. וע"י שיסופו אותו
 לאבד רכשו. על ידי זה ישמע לקיים מה שאמרים לו עשה לית. שפיר י"ל אם שלטו הנמים
 בגופו ונפשו ק"ו בזמנו דלא יבא ממונו חסור מנפשו ונפשו. וכש"כ בל"ח דחומר מעשה על
 להבא שלא יעבור. וכש"כ דאין מכדיין על אבדתו. אך לפ"ז קשה הא דפ"ב דע"ז דף כ"ו
 ע"ב גבי מומר אוכל נבילות לתיחבון אג"י שוגה לכל אבדת אחך לרבים את המומר דתייב
 להחזיר אבדתו וכ"פ הפוסקים בח"מ (סימן רס"ו). אמאי לא נאמר שתייבין לבשו אפילו ליעול
 כל רכשו כדי שלא יעבור עוד לאכול נבילות לתיחבון וכש"כ שלא להחזיר אבדתו. והא דלחריבי
 מכלל אבדת אחך י"ל דהיינו שהממון שלו דעדין הוא בכלל אחך ולדין ליתן ליורשיו הסברים
 משא"כ בלהכעיס ואפיקורסים דלא אחרבי מכלל אבדת אחך. י"ל כהנהגה סמ"ע סימן שפ"ח
 ס"ק ל"ג גבי מוסר דהוא הפקר והרי עדין לא זכו בניו בחייו עכ"ל ומה"ע נמי בלהכעיס
 ואפיקורוס דלאו בכלל אחך להביב אבדתו ע"כ ה"ל ליתן גם לבניו הסברים משום דעדין לא
 זכו בניו בחייו בממונו וע"כ הוא הפקר והיא של מולאס, עוד כ"מ בשעשה תשובה ובלהכעיס
 דלאו בכלל אחך כבר זכה בה המולאס וא"ל להחזירו אפילו אם אח"כ עשה תשובה, משא"כ
 בלתיחבון דהוא בכלל אחך וסי' לדין להחזיר לו אבדתו מיד, רק מבוס שדין לטפו גם
 בממונו כדי שלא יעבור עוד לאכול נבילות, ולעז עתה י"ל דהמחזירה ה"ז עובר עברה
 מפני שהוא מחזיק יד רשעי שולם, כמ"ש הרמב"ם גבי אבדת עו"ג, העפ"י דלתיבין הוא ממונו
 עדין מ"מ גם בממונו חסור להחזיק יד רשעי שולם אך אם אח"כ עשה תשובה לעינין זה אחרבי מכלל
 אבדת אחך בגם בעת שהי' רשע וקרא ממונו וע"כ לדין להחזירו כשעשה תשובה, ומאוד תמהני ולא
 הבנתי מש"כ הרמב"ם אפילו היה בעל האבירה רשע ואוכל נבילה לתיחבון וכיולא בו מלוה
 להשיב לו אבדתו, משמע לו לעלמו וגם לא עשה תשובה. ולמה כ"ל, גם מש"כ הסוס'
 בע"ז ד' כ"ו ואפילו להעלותו לדין ולפרושו כדמשמע פרק השולח דף מ"ז דעבי ר' חני למפרקים
 אם היה מומר לתיחבון, אלא לפי שהי' מומר להכעיס קאמר לא שצדיק לי למפרקיך עכ"ל
 גם פס י"ל דאם רואין הנבילה בידו ורואה לאכול אפילו רק לתיחבון התייב דמכין אותו עד
 שהלא נפשו ומלצור כ"ז שעדין לא עבר ק"ו מומ"ע ולהבא כ"ל כש"כ דלא למפרקי'
 מותראי הע"ג דתיבא קטלא, ושם י"ל שאמר לר' חני פירקן והמר שרואה לעשות תשובה ע"כ
 אמר ר"ה חיימה לתיחבון הוא דקאכל וכשהעידו עליו שהי' אוכל נבילות להכעיס או לא היה
 כאמן לר"ה כמה שאמר שרואה לעשות תשובה למפרקים, וגם לדעת המרדכי (פס סימן שפ"ח)
 וי"א דמותר ליעול ממונו לעלמו דחייב חסור חלה לאבדו וכתיב הכתוב על עדין ממונו מנפשו
 דהוא הפקר והרי עדין לא זכו בניו בחייו בממונו ולדיעה זו בין ר"ס בין ר"י דב"ק דף ק"ט
 סברי דלא יבא ממונו חסור מנפשו לענין ליקח הממון לעלמו וא"כ שפיר י"ל לענין מ"ע שחייב
 לבשו אפילו ליעול כל רכשו כדי שיקיים המ"ע וכש"כ בלאו דחומר מעשה על להבא שלא יעבור

הכשעין דלס תלה אצקן מוזן כסוד כ"ג כו' ללא יסא ממונו תנוד מגופו וכש"כ סלא
 מקומות סכסכים שומרים צבסו"ק סוד סלכא לחזוד אבידתו רק כשעסס תשובה או לבנו
 אצות סוד הג"ס וכמ"ס צהרנס יסותן ישעו' וירשיו הכשרים :
 ס"ב ע"פ על תמונה יושלים ספקדי שומרים ובהזור לידון דין מטעס עליה פליס
 סמוזרים סמוזרים

צכס גס לר"ס צצנה דונס כמחלי שצחיה צפרססו' לחסור לחזוד להס אצידה וגס מטעס צמוזרים
 צמלוס אחת נגד כל ישראל דונס אציקורסוס כו' וגס כופרס צחז"ל סהכלה נגז.
 ואעפ"י שחומרים פליס ספרים צחז"ל רק סנפערים על רבס סעורס סקר סמפרס דצרי
 סמודרס סהכלה נגז מפני סוקר וכן ספרס ד' סארז"ל כצחתי צספר סחיל סכלה ספירוסו
 סקר וכצו ונגלה פנים צחורס סלה סכלה וספירוס סחזתי סהכלה נגז לגמרי וסא דקסס
 מסה דצמי סחמוראים עדין ס' להס סכלה חרלתי סס ססוס להס מוס סגמו מוס סס'
 סכלה ערס חורבן צבסו"ק סס' עולה סחזון ח' לע' סנס וססכמו עמדי גדולי סוד. וע"כ
 חמר רב סמונל סנא סססס סכלס למסס מסיני ססעליה סיא סל מוללס מוסס דלון מוכרזין
 כלל על אבידתן כנ"ל. ורובדו נצבחר סונת ר"ס סנא דכד מנו לב"מ סיא חמר סירוסס
 דקא נקמו צעליס, ד' אצ"א. סירוס סיס צוס סני סמיסוס. ח' סו"ל למחני פניס
 חוחזין צחזיס ספן סיס' וצחזת סרמז"ס (פ"ט מטען) כצב פניס ססיו חוחזין צכלי אחר וצב
 סס"מ ורציו כצב כלי ולא חזיר עליה לפי סיס צדין סעליה חליקין יצבחרו צסמוק עכ"ל
 וצב צלח"מ מוסע דצכלי לא חמרין עד סירו מנעס ולא ידעתי למס כו' מ"מ חילוק בין כלי
 לעליה לא ידעתי למס סוא ול"ע עכ"ל וח"כ קבס סא דתן דקא נקמו צעליס דוקא ולא
 סאר ספן. ב' כיון דסחס עליה יס צו סימין סרי חייב לסכרזי ולא סל מוללס. ומס סחיך
 סרס"ס ז"ל וצמקוס ססס סל מוללס כגון צעיר סרובס עו"ג. ג"כ קסס כמס"כ סרמז"ס
 (פ"א מצינלס וחבדס) אצפ"י ססס סלו סרוסס לילך צדך סעוב וסירד ועוסס לפניס מסורס
 כדין מחזיר אה סחבדס לישראל כסיון אה סימניס עכ"ל וסוא ססגמל פ' אלו מליחות דף כ"ד
 ע"ב ועיין סגסוס מיימוניס דסיפין למעבד לפניס מסורס דין ח"כ תניס ספח דין כריס
 צ"מ צמי סחיו רוסל לעסית לפניס מסורס דין או צלופן דלא כייפין לעסות לפניס מסורס
 דין ססמילס סיס עני וצעל סחבדס עסיר כמס"ס צבסו"מ' וסרי כתיב פח דצדיך יחיר מדין
 פתיס ודלוי לפחית ללמד לעסות לפניס מסורס דין ולא חרבס ירושלים ס' ומוס יס לעסות
 ולמר ס"א כלל לעסות לפניס מסורס דין. וסוא סמיסס עזוס :

וע"כ חוקן ד"ס סנא כיון דלסכח קרל חמר ודלוי דא סלכס למסס מסיני פירוס ססעליס
 עס פכול סכלה כנ"ל וססס סלכס למסס מסיני ססעליה סיא סל מוללס מוסס דלון
 מוכרזין כלל על אצדתי ופח צבסמס דלפילו אס סמוולל סוא עסיר וצעל סחבדס עני ל"מ
 דלא כייפין לעסות לפניס מסורס דין הלא דחסור לסחזוקן לכן אבדס וסמחזירס סרי זס עובר
 עבירס מפני סרוא מחזיק יד רשעי עולס ע"כ סוא מיללח דסיקח ססעליס סוא סל מוללס
 אפילו יתן צס סימין. וזס סחמר על סלונס דא צ"מ. סרומו צתיבות על פליס סנפל ג"כ
 מוס חורבן ציסו"ק צסערד סחכלת וסיוו כי סחזון סחזתי ססוס עולס ח' לע' סנס, נססס
 מלעליס מוס חורבן ציסו"ק לדסרז"ל. ומסו סחכלת סחזתי רמוו צתיבות ע' ל"שלבח
 פירוס דוקא חזון סחזתי סעולס ח' לע' סנס סוא סכסר לחכלת דחזיסס צפרק סחכלס (דף
 י"ד) [ולל זולתו] חזון כו' וצריירו דמוס לדג ועולה ח' לע' סנס וצדמס לצבצין סכלת. ורמוו
 צתיבות

כתיבות ד"בר פ"שע ר"ח ד'צ"ר, צ"ר"י"הו ד"ג. וכתב לי רב א' בהחדשות אשר ילה בעיני הסכלת
הפך חז"ל דנרתי עם האיש אשר בדה מלבו הסכלת ושאלתיו כאשר נודע מהזכר כי נוכל קראו
ליה ככ"מ וכן גרסי' ב"מ והבדל שמדמו נקח הלכע ים לו ריאה ונודע לכל שבמעט כל
גדולי עולם הוסימו על השאלה מהדג הארסי שים לו קשקשה בני סופיר רק ים לו ד' רגלים
כבהמה א"כ לפי הכלל בכל שים לו קשקשה ים לו סופיר א"כ הרגלים הם הסופיר א"כ אך
התורה הסודר ארסוי מדרכיה דרטי נועם. והמרו שזה אינו דג רק מחיות סיס בכל
שים ציבשה ים צים וכלל זה כל שים לו קשקשה הוא רק בדגים והמבדק בזה שכל דגים אין
להם ריאה משא"כ אוקן שזה נדג הפריאות שציבשה ים לו ריאה ונבדק הדג הכל' שים לו
ריאה ובקטע המנוסה. וזה הבדל ים לו ריאה אך קורין אותו תול' דג חלזון ולא מלא מענה
רק אמר שאין זה הכרת שים על המנוסה של הדג הארסוי הידועים שונים וגם מה
נפסיד אם אין זה חלזון עכ"ל. גם העיד כי ראה כברי' עמא ומוצבו ייכר שהוא מין עכבר. :

ולפי' מה שכתבתי בשתיל תכלה (סימן ג') לדעת הארז"ל בספר ניד ומאוס דף ו' כי
לילית עם קלה חילין (וי"ס כל מראה תכלה הפסול אפילו מבעל חי) הכי זה עובד
עכו"ס עכ"ל וא"כ גם העלית מותו בשריפה דוקא כדן אפרים עיי"ש, א"כ לכאורה קשה
על מה דנין זה חומר אי מלאהים וכלה שלי כו' כיון דאסור בהנאה ומותר בשריפה, ולריך
לומר כדתיי רצה בר מה קמי' דרב (ב"ק דף ל"ו ע"ג) שורי הרגה נשיעו קללת, אהה
אמרת לי להורגו לקללו פסיד כו' ההרגם מחתיק בשור העומד להרגם (פירש"י שור
שהמית) ובחילין העומד לקללו (אפרים או כל עין הטועה לרס"ר ומתירא שחא יפול על הדם
וימות) ופריך אי הכי מאי קא טעין ליה, ומשני דח"ל אנה בעינא למעבד הא מליס דמיא
מי שפך וכסו וכו' ומיכו ר"ג ליתן לו י' זסיבים ופסק הרמב"ם ובתו"מ (סימן שפ"ב) שור
שחי' עומד להרגים מני' שהוא מוסיק את חבריו חילין העומד לקללו מפני שהוא מוסיק את
הרבים וקדם אחד ושחט שור זה וקלך חילין זה שלא מדעת הבעלים חייב לשלם לבעלים כמו
פיראו הדיינים שהרי הפקיען מלפנות מלוה עכ"ל ולפי זה י"ל דכל אחד טעין אנה בעינא
למעבד הא מליס. ולפי"ז י"ל דלגב אירחיה קול"ן דין גמודש דגם על דבר שאין בו דין ממין
רק לענין המליס חוקקן ככ"ד לזון ולתייב שבוטע :

אך י"ל דשייך בזה גם דין ממין כהא (צ"מ דף ו') שתקפה אחד בפנינו ושדפו ואיך קא
לוח ויש בו דין מונען לשלם מה שהפקיעו מהמלוה, אך על לשון פירש"י עומד לקללו
אשירה, וכן לשון הגושק", קשה לי כיון דאסור בהנאה א"כ אך מותר ליקח הסכר שהפקיעו
מהמלוה, ולכאורה נראה דתשוב הכי דקדקו הרמב"ם והעור ובש"ע בלשונם וחילין העומד
לקללו מפני שהוא מוסיק את הרבים ולא מיירי באפרים משום שהכיר בהנאה לקבל שכר
שהפקיעו מהמלוה, וכן דקדק שור שהיה עומד להרגים מפני שהוא מוסיק את חבריו ולא
מיירי ששור שהמית הדם ועומד להרגים אחד שנמחר דעו משום ששור הנסקל אפילו אם
שחטו לאחר שנמחר דעו אסור בהנאה (ב"ק דף מ"א) וא"כ אסור לקבל שכר שהפקיעו
מהמלוה, וא"כ נזדון דין אסור בהנאה גם העלית שבעצמה בו עבירה לילית
עם פסול תכלה כאשירה א"כ לא שייך בו דין ממין רק לענין המלוה דקא טעין אנה בעינא
למעבד מליס לשדפו כאשירה, אך גם בשור העומד להרגים מפני שהוא מוסיק את חבריו
ל"ע מחא דריש סנהדרין הואב כו' רח"א כל הקודם להורגו זכה וחס נגמ' (דף ט"ו) בשל"ה
לר"י ומאי זכה, זכה לערוך. אלא לר"ל למאי זכה כיון שס ימי שיעתו רבנן כמאן דנמח
דלייכו

אדרת אליהו חוסן ישועות ביאור הוזהר לה

המזכירים את ה' את זכות הצדק הקדושה, וצ"ו נכונים אבות מוסרין (י"ג) זה ג"כ סוד דברי ר"א שם בזה אצל עיר קטנה כד"א עיר עז לנו ישועה ישיה חיות והל כבוד על חומתך בו' הפקדתי שימרים (י"ג) וסוד ישועה כ"ל כבוד סדר מוסרין שנקרא ישועה משום שגרמוהו ישועה בראש סדר מוסרין ד' אבות שור, וכ"ד תולדות להכניע סוד כ"ד זיגן דמסאבותא ע"י סוד כ"ד עדה שימרי המקדש בעסק כ"ד ספרים דאורייתא (י"ד) ונרמזו בחיבת ישועה חיות יה"ו גימ' כ"א פס סוד ג' איתיות סוד כ"ד עדה שומרים עס סוד ש"ע רבוא נסורין עלאין דא"א איר פני מלך חיים שנמשך ע"י עסק הסודות לשמה סוד ואסיס אללו ש"עשועים יוס יוס כמ"ס בע"מ (שער א"א פ"ג) כך הכל שצ"א סוד ל"ח דשמירת מקדש ככתוב בפ' קרח הוא מלוס שצ"א (ט"ו) וסוד חייבת ישית גימטריא תש"ך כבוד תש"ך ליוספים בחיבת בראש"ח שהוא סוד עשר פעמים שס ע"ב גימ' תש"ך כמ"ס בע"מ כקדמה (אות כ"א) וסס ע"ב נחלק ג' פעמים כ"ד כמ"ס בע"מ כבוד כ"ד כ"ד שמשותף ונמצא כי כל חלק מהששטה חלקים של עשר פעמים דשס ע"ב הוא עשר פעמים כ"ד בגימטריא כ"ד ור"ם דקדושה ו"ם

דיניו ואיסורי הנאה ניסו מאי זכס פדס"ז זכס משמע נשחקר כיון דסמיתו ואמור רבנן דאין לרין לדוק בב"ד כו"ל כמאן דגמר דיניו ואיסורי בהנאה כדקילין שחם שחמו לאחר שנגמר דיו חסור עכ"ל ומשני זכס לשמים פירש"י לדקס עשה עכ"ל ומשמע שאין לו בו זכות בענין ממון רק מה שלדקס עשה וא"כ לפירש"י עומד להריגה שור שהמית חס מיירי שהמית אדם ועומד להריגה משמע אחר שנגמר דיו לאסור בהנאה קשה א"כ חסור לקבל שר שספקיו מהמלוס וגס לפירוש הרמב"ם שהוא מוסר את הבריות כדי לשון עומד להריגה משמע ענין הו דנסודרין סו"ל קשה ג"כ כיון דאמור רבנן דא"ל לדוק בב"ד כמאן דגמר דיניו ואיסורי בהנאה ולמוס מותר לקבל שר שספקיו מהמלוס ובע"כ ל"ל דאעפ"י שאסור בהנאה מנוף השור וגס מעורו מ"מ מותר בהנאה לקבל שר שספקיו מהמלוס ולפי"ז יש לומר דזה גס כן הפירוש זכס לשמים לדקס עשה לענין סמלוס וממילא חס קדס אחר והרנו זכס הראשון לקבל שר שספקיו מהמלוס וא"כ קשה למס דקדק הרמב"ם בשור שמויק דוקא ולא שור שהמית ואילן שהוא מוסר דוקא והרנו כן הוא סדן בשור שהמית ואילן דאבירס דמותר לקבל שר שספקיו מהמלוס .

ואילוי כונס הרמב"ם שיר שסיו עומד להריגה בו' על דקך הו דפרק הרובס דף פ' ע"ב מחול מותר להורנו ואסור לקיימו ואין בו משום גזל ואין בו משום השב אבדס לבעלים בו' אמר רבינא לעורו וה"פ הרמב"ם (פס"ו מס' גזילה ואבדס סי"ז) מחול דע שבורג את סקענים אסור לקיימו ואין בו משום גזל ואין בו משום השב אבדס אעפ"י שעורו מועיל הלא כל המולאו זכס בו וסורנו וסעור שלו עכ"ל ומוכח דאין דיו כשיר הנסקל שנגמר דיו לאסור בהנאה גס ועורו ועד"ז כונסו כשיר בו' מפני שהוא מוסר את הבריות וע"כ מותר לקבל שר שספקיו מהמלוס והו דנסודרין ד' ע"ו מפרש דוקא כיון שהמיתו [אדם] שויסו רבנן כמאן דגמר דיניו ואיסורי הנאה ניסו ומאי זכס לשמים רק לדקס עשה ואסור לקבל ג"כ שר ממי שספקיו מהמלוס והו דמורובס דאמר רבינא לעורו דמשמע דמותר להטות מעורו לכאורה דקא כשעדין לא הרג את סקענים אך א"כ סו"ל להרמב"ם לפדס דאס ידוע שסבר הרג חסיר להטות מעורו כהו דנסודרין וגס במרובס איתא ביה עובדא דאתא שורא קטעים לידא דיוקא נפק רב ודרש החול מותר להורנו בו' לעורו משמע קא' אפילו את מת סיוקא אעפ"י מותר

מוהר להכות מעורו. ול"ע וגם לשון הרמב"ם חסול רע שהורג את הקטנים משמע גם בידון
שפגד הרג מוהר להכות מעורו וקשה מהא דסנהדרין ה"ל דאסור להכות גם מעורו. ולשון
הטור חסול רע סבור לקטנים. ולשון המחבר בש"ע שמזיק לקטנים. והס"מ (בש"ע) מגזילה
ואכזרס ס"ו) כתב על לשון הרמב"ם מימרח במרובח דף פ' וכתב הורג את הקטנים מפני
שאותו מעשה כך ה"ס שהחטיל הרג היטיק ודרש רב כך שאסור לקיימו עכ"ל ובסנה"ס חדשה
שגזסס בהרמב"ם כתב תמים לי הא בגמרא לא אמרו הלא דקטני' לידא דיעוקא וכן גריס
רש"י והסוס. ושם נזמנה לרבינו גירסא אחרת עכ"ל וכוונת הס"מ משמע דה"ל על הרמב"ם
דה"ל לאשמעינן רבותא אעפ"י שלא הרג רק שמזיק את הקטנים אעפ"י אסור לקיימו בו'
ולתירוץ שאותו מעשה בו' י"ל שוונתו דוקא הורג ולא מזיק וכמ"ס הרמב"ם (פ"ה ממזיק מזיק)
הרוד מנדל כלבים מפני שכוזקו מזוי (בס דף פ"ב) ולא מלינו בכלב דיגיס אלו דאין בו משיס
גול בו' ותקן (בס ע"ט) לא ינדל חס את הכלב אח"כ קשור בשלשלת ובטור וש"ע בעהיק
כלב רע וכו"ס בהוי"ט. ופירש"י מפני שטיסך ומנבח ומפלת חס מיראחי עכ"ל ואעפ"י מוהר
בקשור בשלשלת ובכמ"ע סימן ה"ט כיון דיודעין שסא קשור לא מתיראין מונו ולא מפילת וחי'
עצם ש"יך בו' אין כאן ובחסול רע לא נמלא בהסירו גם בקשור בשלשלות ואמרו בתמא
אסור לקיימו בו' ובש"כ לר"ך לחלק בין שבד הרג בו' ותמיכי א"כ אסור להכות גם מעורו.
ועיין בב"ק דף ע"ו ה"א כלאי דאכל אימרא וכוונת דאכלא תרנגילה בו' ובין כך וב"כ משמחין
לי' להרוג את הכלב והת"ל. עד דמסלק בזקא. שיהרגם. ועד"ז יש לפרש שור העומד
להדיגס. ש"זיק את הכריות ולא המית חס וע"כ אין בו דין שור הגסוקל שאסור בסנה"ס.
ונהזור לעניינו דכ"כ אס נאמר בעיקר דין עבו"ס כאברהם שאסור בהנאה ש"ך דוקא על
הליית דמלבד דהאר"ז"ל עפ"י סוד יש מקום לומר גם עפ"י נגלה דענין הסתכלות
בהנלה לזכר כסא הקדוש ומלך ה"י שב על כסא רס ונשא. הוא דוקא על הגלת המית' שליוס
קב"ס אכל אס בודס 'חס מלבו להטיל קלא חילן וכה"ג מבט"ה הגלת הפסול ואומרו הכי
זה ג"כ מראבו כעין הקיע הדומה לכסא ועל ידי ש"סחל בו בלע"ה יזכר כרס"ה קדישא
והמלך הקדוש יתברך הכי זה עובד עט"ס כי מה דמות הערבו לו ולכרס"ה קדישא והוא בכלל
ל"ת לך פסל וכל תמונה. וזה ש"ך דוקא על הליית עם הפסול הגלה ולא על הטליה. ודין
הטליה רק כדן לולב של עט"ס ששימשו בו לעט"ס לכבד לפניו קרקע. לא יטול דמוס' לגבוס
(סוכה דף ל"א ע"ב) וע"כ אסור להטיל אח"כ לייית כשרים בטליה הג"ל ולברך עליו וע"כ כיון
דלא בדיני מיניה מויתו בשריפס גם הטליה. כמ"ס הח"ס' בריש פסחים מכל מקום י"ל
לרצנן דר"י ב"י (עבו"ס דף מ"ה) בחילן שטעו ולבסיף עבדו שרי להדיוט ולכס קרינ ב"ס כמ"ס
התוס' (סוכה דף ל"ב) וכיון דהטליה חינו אסור בהנאה ח"כ יש בו ג"כ דין מומן להגות מאירו
או להסיקו תחת חבש"לו. ושפיר ש"ך דזה עישן חגי מלאה"ה וכולס בלי גם לענין הגלת מומן.
וזהו הטעם ג"כ שלא היקנו הרשונים להטיל פסיל הגלת כלה נמלא חבלת סכסר זכרון לחבלת
אפילו אח"ל דקלא חילן חינו פוסל את הלכן כמו גבי אחצוי לא מלא כשר (סוכה דף ל"א)
משום דזהו עובד עט"ס וסימן ברמז לזכור דהאר"ז"ל בתוספתא דעט"ס ריש פ"ו בור קלא
חילן שרסס בע"י אפרס יס"ף אע"ג דשבוטו מ"רי בנגד ש"כעו בו מ"מ כבר העיד ברע"מ פ'
פ"הס דף רמ"ד ירבנן דמתניין ואמוראין כל תלמודא להסין על דין דאורייתא סדרו לי' עכ"ל.
ש"ב רחמי בחידושי רי"מ [מ"ק אדוני מורי ורבי בולגא קדישא הגאון סאמי"ר ר' יחזק
מאר ז"ל הרבי מעיר ווארשא] בחידושי ב"מ שכתב בתלית למה לא חגי סחס בחסן

וה"ס ב"ד עדה שומרי המקדש וכל עדה עברה
 סוד מ"ד ור"ם להכניע סוד דעמל"ק גימ' מ"ד
 כנ"ל ותחלקים לשלשה משמרות ד'ס"ו ה'
 לילה וכל משמר ב"ד עדה הכי גיפ' מ"ד גימ'
 תיש"ך כמ"ס במשכנות לאב"י בחידושי ריש
 ברכות (ט"ז) ר"ח יש"ח ח"ו יח"ו כבוד
 דהאר"ז ע"פ הגון ורחום י"י ר"ח גימ' ב"ד
 הוה"ו דגמל"ו עכ"ד ו"ס כ"ד עדה שומרים
 בב"ד מקומות וכו' סוד ד' תקיני זיכר שם
 ד"א לוארך דא לורייתא דבע"פ הלכה למשה
 מסיני. מקיערת ב"ד אמ"ר ב"ר ולבוש לבן
 הלכה כו' והיינו סוד הלל"מ בלוארך חודה
 שב"פ ובסוד לוארך דא ידובלם בסוד תשיעין
 דילה כהנים ליום ישראלים תלמידי חכמים
 בעסק כ"ד ספרים דלורייתא ששורש המלוא
 ב"ד עדה שומרים וכל עדה עברה ז"ס
 מקוערת מ"ד ואמר מ"ר וכן סוד כ"ד ספרים
 כל אור כלול מעברה ע"כ גם הסורה נקראת
 בשם מ"ד וכן סקב"ס וכן בהמ"ק, וז"ס שאמר
 שם מקיערת מד דא קיב"ס דלחגור ביה (שס"ש
 ד') אלך לי אל הר המור דלורייתא וקב"ס
 כלא חד וכן התנאים והאמוראים ולדיקים שוני
 הלכות נקראים בשם אמר מר לבון שר ובפרטות
 עוסק בזיכר בסוד היקון כ"ד עדה שומרי
 המקדש בזמן דעקבי משיחא.

י"ל שיהיה שייך תפוסו בכרכשתא שאינו מנרע
 מהחלוקה כלס ומ"מ חשיב אחזה כנ"ל. ארי"ל
 דחסס עליה יש בה סימן דילפינן משמלה
 מיוחדת שיש לה סימון. ועל נרחק סודים רק
 משום רוב כתיים (כמ"ס הרא"ש) וקמ"ל כדכונא.
 דגם דלתי לדיה מותר עכ"ל ומדברי רבינו יש
 ללמוד ג"כ דכונת ר"ה סבא דכד מטא לב"מ
 הוא אמר שירוחא דקא נקטו בעליה. דא אמאי.
 בתפוס למא לא חגי חסס בתפן. ותמיה ב'
 הכי חסס עליה יש בה סימן ואינו של מולאח.
 ולתוך דמיירי ברוב כתיים לא יחא לר"ה סבא
 דעכ"פ לפנים משורת הדין לרך לסחור לישראל
 ע"י סימן כנ"ל ופחה דברך יאיר בלרך לעשות
 לפנים משורת הדין כנ"ל וע"כ חירך דקמל"ן
 בעליה עם פסיל חללה כו' כנ"ל.
 אמנם נראה דדין המשנה שנים אוחזין בעליה
 בפסיל חללה ע"ד הכ"ל משכחה גם בזמן
 חכמי המשנה והאמוראים שעדיין היה נמלא
 בימיהם פללה האמית. ואי קביא דמ"מ תייב
 להכריז שמה ברשע שחלס קלא חילן או פסיל
 חללה מבע"פ מבר לתחרים בחזקה חללה כשבר
 שהקונה אינו יודע ולמה יפסיד הקונה את
 העליה. זה לא קשה דיי"ל כמ"ס החוס' בפסחים
 (דף מ"ט) בר"ם ויי"א אף אין מכריזין על
 אבידותי. וא"ח מאין יודע שהוא כל ע"ה ואור"י
 כגון שביירה של ע"ה עוברת ודאינו שגפל
 מהס. או כמ"ס התיכפות בר"מ דף כ"ב וי"ל דמיירי
 בראוי שגפל העליה עם פסול חללה מהרשע הנוחזק שחולס קלא חילן או פסול חללה מבעל חי
 בזנבו ותומר חללה הוא סדין שהיא של מולאח ואין מרזין על אבידותו. כנ"ל. אפילו אח"ל
 לאסור לגזול ממנו בידים וע"פ בפסחים חוס' ד"ס ויי"א. אך דברי רב המטיא סבא בזוהר
 שדרש כן בפסוק על שלמה דהיינו דחורבן בהמ"ק ע"י הסגברות כ"ד מקיין כ"ד זיכין דמשאבותא גרס
 ג"כ שגפל סוד שלמה סוד עליה עם מליה ליליה כראוי משום העדר החללה. לא משכחה אלא בזמן
 שנפסק החכמה לגמרי שלא נמלא כלל בעולם חללה הכשר ליליה וזו סוד נפילה השלמה. וה"כ
 חירך ר"ס סבא על תמיסתו שירוחא דקא נקטו בעליה. דא אמאי. וסדין כיון דאשכח קרא.
 היינו סיד על שלמה נפילה העליה עם ליליה כראוי בהעדר החללה. אמר ודאי דא פלכה למשה
 מסיני. פירוש דין המשנה דמוכה דאין מכריזין על אבידותו והיא של מולאח. הכי דין זה לא
 משכחה בזמן שהיה בימיהם חללה הכשר אלא מעת שנפסק החללה לגמרי והאידנא וכנ"ל.
 ולפי זה סוד על שלמה הוא ממש דוגמת סוד על שור שנדרש על כ"ד חיקין כ"ד זיכין דמשאבותא
 לשומח

לעומת כ"ד ספרים לאורייתא וקדושה ולעומת שור והמור דקדושה ב' משיחין. כן עד"ז ענין על שלמה עליית עם תכלת הפסול קלה חילין וכס"ג שאמר הארז"ל ששרשו מסע"א שמדמה עלמו לקדושה כקוף בפני אלדס. שהרי תכלת כפסול ג"כ לכאורה מראהו כעין סרקיע אך הוא מרקיע דשוא. והוא ממש על דרך שאומר שם בזוהר פ' גלק (דף ק"ב) על בלעם דהוה מסדר שלחן ונסמא לחם מניאל [לעומת שלחן ולחם הפנים בבסמ"ק י"ב הלית כ"ד פנים כ"ד עשרונים] דהכי חזיל סע"א בחד קדושה כקוף בחד בני נשא עכ"ל ועד"ז ממש הוא ענין קלה חילין וכל תכלת הפסול מלד הסע"א והסקר שמדמה עלמו להאמת. ומסתמא בלעם ג"כ הו' לנפש עליית עם פסול תכלת מבעל חי דוקא כמו החברה הכלל שהוא ממש לעומת התכלת לקדושה מחילין האמיתי שהוא בעל חי. ר"ך הוא מסערה דקדושה וכיס דג טכור. וסוד על שלמה רומז בזמן חורבן בהמ"ק כמו שלמה כעשית וכו'. גם אותיות של מ"ה כי סוד העליית עם לילית כראוי ועם תכלת האמיתי סוד עליית גימ' ו' פעמים שם מ"ה כדסארז"ל ובסעדר התכלת בחורבן בהמ"ק זה סוד של ב"ה כמו כל נעלך.

גם על שלמה רומז כמ"ס (ש"ס"ד י"ח) נופת תעפנה שפתיך כלס וגו' ודוח שלמחך כריח לבנון. פירש"י מלות סגומה הטובות בשלמוחך לילית תכלת בגדי כהונה עכ"ל ולפי"ז רומז כדסארז"ל דכביבס העדר התכלת הוא ממש חורבן בהמ"ק וזהו ודוח שלמוחך לילית תכלת כריח לבנון זה בהמ"ק דוקא. וע"כ רומז כאן על שלמה על נפילת השלמה לילית תכלת כביבס חורבן בהמ"ק שנתגברו כ"ד זינין דמסאבותא כ"ד מיקון כנ"ל. ועייין שם במדרש מה כלה זו מתקשעה בב"ד תכשיתין כו' כך ת"ח לריך שיסא רגיל בב"ד ספרים. וסוד כ"ד תכשיתין לכלה הוא סוד כ"ד אותיות דבשכמל"ו וב"ד לירופי שם א"ד דזה סוד כ"ד ספרים לאורייתא וב"ד מקומות שומרים בבסמ"ק כנ"ל. ולפי"ז רומז כמ"ס נס' פתיל תכלת לד' הארז"ל כשנתקן דבור אחרון תיקון שמירת מקדש ויהיה אחרותא לתתא לעבודת בהמ"ק בתיקון סוד כ"ד מקומות כ"ד עדה שומרי מקדש בעסק כ"ד ספרים לאורייתא בירובלס. עי"ז יהיה אהדל"ע דממילא יתגלה החילון האמיתי שהיה עולה א' לע' שגס ויהיה לנו תכלת אמיתי גסקודס בנין בהמ"ק [שכן מוכרת תכלת גם לבנין בהמ"ק פרוכת וכו'] ויתקיים מלת לילית כסוגן עם תכלת גם קודם בנין בהמ"ק לדסארז"ל דסעדר. התכלת עכסיו ממש שאין בני עכסיו כח לסמךך סוד אור התכלת מוח חכמה דאיומא ממש סעדר האור לעבודת בהמ"ק. עכ"ל. וה"כ כעשית קלה אור לעבודת בהמ"ק גם עהה מחוץ לבהמ"ק בתיקון שמירת מקדש ממילא יכל להיות שיהיה בה גם עכשיו להמךך קלה סוד אור התכלת. ולפי"ז רומז לפת המופתה בשחותך כלס. בהדיות ההלכה, כ"ד עדה שומרי מקדש בעסק כ"ד ספרים כהנים וליים ות"ס משראל סוד כ"ד תכשיתין לכלה וכמוכר בתקוין זוסר תכשיתין דילס כהנים וליים וישראלים כנ"ל עי"ז זה יגרוס ג"כ ודוח שלמוחך. בליית עם תכלת: כריח לבנון. זה בהמ"ק דכה כסא תליא כדסארז"ל. וזה נמשך עם סוד ד' המדרש שם שסתחיל חד אמר ס' רבוא נביאים עמדו להס לישראל בימי אליהו ובסס ר"י אמר ק"ך ריבוא נביאים. בסוד ק"ך לירופי חלקים דקדושה שנתגברו אז בסודו ס' פעמים כ"ד לירופים כנ"ל. ומובאר בעץ חיים שיש סוד שחלקים ג"כ ב' פעמים ס' לירופים בסוד ס' גבורים סביב למעט שלמה והכל בסוד שמירת מקדש. על כל אבדה דא נבא היתתא. תלתאס שוחפין ורזא לחבדס [ובתיקונים כגורסא ע"כ אבדה אשר יאמר כי הוא זה לא נבא בחרת] פירוש סוד משנה א' דכ"ב שוחפין כו' הוא כמ"ס בע"ח שער השמל כנ"ל סרומז בסוד שמירת מקדש כנ"ל. כבוד ההשמל המלבוב שימיר לז"א ומלכיס כס"י

כנס"י כסוד כוחל השותפין שלא יהיה יניקס לחי'ונים ככ"ל. וזכו רזא דאבדס סוד כנס"י מלכות סוד חשה יראת ה' וכדאר"ש בריש קדושין כי יקח איש חשה כו' בעל אבדס מחזר על אבדתו. פירש"י אבדס אחת מללעותיו ונודע מהזוהר ודסאר"ל דזס סוד מלכות כנס"י כלת משס. וכ"כ בספר מאורי אור אבד נקרא היסוד בזמן הגלות, אז אבד לכנס"י ואבד מלקבל ברכאין עלאין, ופימך הלדיק אבד. וכן על כס אבדס זו נקראו ז"ל אבדס בגלות כו' והמלכות נקראת אבדס ולדיק י"ע נקרא אובד וסימן ברכת אובד אלי תבל. ובלאו האובדים כי סס אובדים הארזתיסס כפי סדר קטנותם בבחי'ות שונות עכ"ל וביאור נתיב עיין זוהר ואתחן (כס"ז ב') ובלאו האובדים מאן אויגן אלין לדיק וכנסת ישראל דאיקרון אובדים מנגן כנס"י דכתיב על מה אבדס הארץ כו' ועיין בזוהר ויקרא דף ע"ז מה כתיב לעילא או מלא אבדס וכחש כס וגו' דהא בגין דא אסתלק קוב"ס מכלא כביכול קב"ס לא אשתכח בקיומיה דהא כנסת ישראל אחרשטא מאתראס סס"ד אבדס האמונס מאי אמונס דא כנס"י כד"א ואמונתך בלילות כו' בג"כ וסשיב כו' את האבדס עכ"ל וסוד קב"ס אסתלק לעילא זס סוד ר"א אומר שלש משמרות ס'ו"י ס'לילס וע"כ משמר שואג כארי כו', ופירש רבי פינחס בן יאיר (בתיקון ס"ט) דזס סוד ג' אותיות יס"ו דאסתלק לעילא ואות ס' אחרונה דס' לילה אחרשטא מאתראס וע"כ סוד סוי סלילס כד סוי ויללס שאוג ישאג על וסו בחורבן כסמ"ק וכבר נתפרש סוד ד' ר"א במשכנות לאב"י ריש ברכית כסוד. תיקון שמירת מקדש כסוד בג' מקומות סכססס שומרים סוד ג' אותיות משמיה דקוב"ס וסלסס ככ"א מקיס כי ג' אותיות סנ"ל בגימטריא כ"א ועי"ל יתקיים וסשיב את האבדס דקוב"ס סוד

(י"ז) ומבל זס יובן סוד סגורס הגנוז בראש חורס כעט"פ בגמרא ריש ברכות אמר מר משעס ססכססס וכנסין לאכול בתרומתן כו' ססוא תמוס שאין דרך סס"ס בגמרא כסרולס לפלפל בדברי המשנה ססויה סס לסזכיר בלשון אמר מר אלא פיסקא משעס ססכססס כו' כמו סס דף ג' עד סוף סלשמורס כו' אמנס לסי"מ סבלרתי בלריות במשכנות לאב"י בריש ברכות עפ"י גגלס ועפ"י סוד דמיירי סס כסססס שומרי המקדש דוקא דמזס מוכח דשמירת מקדש נוסג גס בזס"ז ורמז סקב"ס בראש חורס כעט"פ שלריך לתקן תיקון שמירת מקדש ומזס ילמח הישועס. ויתקיים סוד תיקוני זוהר מקוטרת מר דא קב"ס דלחמר ביה אלך לי אל סר סמור סיינו כסמ"ק סנקרא ג"כ סר מר כסוד שמירת מקדש כ"ד עדס ככ"ל. שבאחשורחא דלתחא בתקון זס יהיס אהעלע"ע ויבנס כסמ"ק ככ"א. זס עלמו סוד ד' ת"ז מקוטרת מר לחמר מר ולבנס לבון הלכס לרמז על סוד ראש חורס כעט"פ שפתחו בגמרא אמר מר על סוד לבון הלכס כסוד אב"ר מ"ר ככ"ל כמ"ס כרע"מ פ' פנחס ורבנן דמתניתין וכל תלמודא דליסון על רזין עילאין סדרו לסון (י"ח) וכן זס סוד לשון סגמרא בריש תמיד דף כ"ו א. ר מר ס' על ס' שערי עזרס בני שומרי מקדש ססססס כסוד אחר. וכל זס סוד לשון אליהו ז"ל בתנכ"א כך א"מ"ר' הקב"ס בני כנס לי כסמ"ד כסוד תיקן שמירת מקדש ססודו מקטרת סר וס"מ"ר' מ"ר, (י"ט) ועיין סוף מנחות ככל מקיס מקיס מוקטר מוגס לשמי. ככ"מ ס"ד ארשכ"י ארי' אלו ת"ח סעוסקיס בחורס ככ"מ מעלס אני עליסס כאלו מקטרין ומגישין לשמי. וסיינו כי סוד ת"ח סעוסקיס בחורס לשמה נחשב כקטרות וזכו סוד מקטרת מר. אמר מר. ואס כי

ג' אותיות יס"ו כהר חב"ד חג"ס נה"י ישתכח בקיומיה עם ס' אחרונה סוד סמלכות כנס"י סוד ס' דס'לילס דלא יתפרשטא מאתראס וס"ס וסשיב אותיו' יס"ו ש"כ את ה' אבדה וקרין אחקרי ס' אחר וסמו אחר :

(כב) ועיין ברע"מ משפטים דף ק"ד כי ילכו אנשים חלין מיכאל וס"מ בו פקודה בחר דא
 לפיכך אבדה בו' אמר בזו"א קדישא קב"ה עתיד לאסדרה לך אבדה דאבדה
 בגין ערב רב ודא כלה דילך דבזמנא דעברו ע"ד ית עגלא נפלה כלה דילך בו' ואחר כך לך
 רד בו' וסיימו בסוד עשו להם עגל מסכ"ה גימ' ק"ך לירופי חלקים אחרים עם ה' אלהיות
 שנתגברו כדסאריז"ל. ושורשם ה' פעמים ב"ד לירופים סוד כ"ד זיגין דמסאבותא וזה גרס שאבד
 מרע"ה האבדה סוד כלה משם ע"י שקיבל סע"ר וקב"ה עתיד לאסדרה ליה האבדה בחיקון
 ב"ד עדה שומרי מקדש בריו תורה דאחגליין ע"י מרע"ה בכל דור שסודו ה' פעמים ב"ד
 לירופי שם חלקים סקב"ס. וזכו ובכ"ד דיליה מאן דשאבי מיניה בו' וע"כ נסמך לעל שלמה
 לרמוז דהבגדים בטלית עם פסול חללה הוא דומיא דערב רב דעברו העגל :

(כ"ג) ובין נרמז רזא דאבדים בפ"ב דב"ב דף ע"ב דחקן ניפול הנמלא בחוך נ' אמה הרי
 הוא של בעל הסוכך בו' בסוד ד' רע"מ פנחס דף ר"ו וכנוונא דנפל ההוא ניפול
 דאיהו בר נפלי בו' והסווא ניפול איהו בן י"ה. איהו בחוך נ' תרעין דבינה. דהיינו י"ה. חמש
 זימנין עשר. ו' איהו ניפול דנפל בחר ההוא דאחמר (ישעים י"ד) אך נפלה משמים הלל בן
 שחר בו' סוד השכינה מלכות שם א"ד סוד הלל גימ' ס"ה כשם א"ד וכ"כ במאורי אור. ובשער
 הגלגולים דף מ"ז. הכה הלל הוא בח' הפנים של המלכות הנק' רחל ולכן הלל בגימ' א"ד בגימ'
 א"ד עכ"ל וזמא יובן פירוש הזכר סוד אבדה כלה משה. וכן ראיתי בזיכור רע"מ מסגרי"ה
 ההוא ניפול בו' ושם כתוב בשם הרד"ל וההוא ניפול בו' בחוך ל' בו' נראה שנתכוונו למחיתין
 דפ"ב דב"ב ניפול הנמלא בחוך נ' בו' עכ"ל ועיין בשער הגלגולים דף מ"ב גם בענין ר' ירמיה
 ח"ל מורי ז"ל כי עליו אמרו (ב"ב דף כ"ג) בעי ר' ירמיה רגל אחד בפנים ורגל אחד בחוך
 מכו וזה היה בענין גזול המדדס בחוך הששים אמה ואמנם סוגת שאלתו היה פ"ד הסוד בענין
 ז"א (סוד אות ו' משם הקדוש) שהוא הגזול המדדס בחוך נ' אמה שהם נ' שערי בינה (סוד
 ו' בן י"ה ז"ס ד' רע"מ שם והסווא ניפול איהו בן י"ה איהו בחוך נ' תרעין דבינה דהיינו
 י"ה. ו' איהו ניפול דנפל בו' סוד סומך ה' לכל הנופלים ז"ג] ומדע כי כשנכנסים בו המוחין
 הם מתלבשים בחוך שתי רגלי איהו (אור הבינה) גלח והוד דילה. ובתחילה נכנס רגל אחד
 בפנים בחוך ז"א ואח"כ נכנס רגל הב'. ואמנם הטעם למה אפקדו מבי מדרשא פשאל איהו
 זוכר מה ששמעתי ממורי ז"ל. ועדיין לא זכיתי להבין עומק הסוד האין לקשר עם פשט
 הסלכה שם דכתיב ר"י אם הוא של בעל הסוכך או של מולאו. ואולי סאריז"ל פירש זאת וסב"ו
 אינו זוכר. ואמנם נודע כי סוד המוחין דז"א המתלבשים בנ"ה דאיהו הם שמות אהים במלוי
 יודין קס"א בגלגל דאיהו. ובמלוי אלפין קס"ג בסוד דאיהו כמ"ש בעין חיים. וכבר כתבתי
 דכל סוד שמירת מקדש כתיב בנ' מקומת סוד שם אהים בשלשה מלואיו קס"א קס"ג קנ"א
 סוד מוחין חב"ד דז"א המתלבשים בנה" דאיהו. והלויים בב"א מקום כמספר שם אהים גימ'
 כ"א. וגם סוד שמירת מקדש בה' שערי עזרה וד' שערי הר הבית מוכן ממש"כ במקדש
 מלך בזיכור הזכר ר"פ ויקרא ד"ס לתרעא דמשכנא. נ"ב מהרצ"ו. כי המשכן בריאה ושם
 משכן השכינה והמלאכים שיש שם ימיניים כהנים. ושמהליים לייס. ופחה המשכן השוערים
 שומרים ה' גבורות שלא ילאו עכ"ל וזמא מוכן היטב סוד שמירת מקדש בה' שערי עזרה
 והס"ב דוקא. וכבר נודע מדסאריז"ל כי סוד נ' שערי בינה שרשם הם ה' שערים סוד ה'
 גבורות כל א' כלול מ' הם נ' שערי בינה דגבורות וק' עד"ז הם נ' שערי בינה דה'
 חסדים. ועי"ז יש לפתוח בדרך אפשר כחודו של מחס סוד המשנה שם נמלא בין שני שוככות
 על

כי זסו בכל מקום. מכל מקום ענין עסק ת"ח
 בחורש בירושלים דזסו סוד תיקון שמירת מקדש
 על זס רומז בפדמות סוד מקטרת ב"ר אמ"ר
 מ"ד שזרש המזזה בירושלים ב"ד עדס שומרי
 מקדש בעסק ב"ד ספרים דאורייתא וכל עדס
 עשרה וכו"ל. וכן סוד ב"ד ספרים כל אור
 כלול מעשרה. ואין חורש כחורש א"י ועיקר
 השזרש מבסמ"ק סוד סר המזר סוד שמו של
 הקב"ה וסחורש וכו"מ"ק בשם מר. וכן סיד
 הנאים ואמוראים וכן לדיקים סעוסקים בחורש
 לשמה ומחדשים בחורש לשמו של הקב"ה נקראו
 ג"כ בשם א"מ'ר' מ"ר פנ"ל. וסוד לבזן סלכס
 בסוד לבזנה דקטורה אור סמקיף וכן סוד
 שמירת מקדש ועיין בזוונת סקטורת. (ב') עוד
 יש סוד מר דקדושה בסוד ב"ר וקליעה. י"ז
 פעמים י"ה גימ' ב"ר כדסארז"ל ורתיתי
 בס' אור ישראל על סמאמר מר דא קב"ה.
 כי ז"א נבנה מחסד לאזברה סנקרא מר
 (כמבואר בזוונת סקטורת) וסאמה כי כן
 דסארז"ל בסוד מ"ר וקליעה. אך בסוד ד'
 ח"ו מקוטרת מר אמר מר שזוכין לסוד ב"ד
 עדס בעסק כ"ד ספרים וכל אור כלול מ'
 סרי סוד ב"ר מפורש יזר כנ"ל. גס בסוד
 מר י"ז פעמים י"ה גימ' מר דקטורת וסס
 ב"פ י"ה דא"ח וב"פ י"ה ד"ש"ס וסבזנה סרי
 ד"פ י"ה ואח"כ נמשכים לז"א ונעשו ח' פעמים
 י"ה ואח"כ נמשכים למלכות ואז נעשו י"ו
 פעמים י"ה כמ"ש בפע"ח סרי שזרש ומקור
 ד' פעמים י"ה וסס רומז בשזרש ד' שומרים
 דמשכן משה ואסכן ובזיו להכניע ד' אבות
 נזיקין. ואלו ואלו דא"ח. (ב"א) ועיין בלקטיו
 חורש סמארז"ל ע"פ ויבאו מרסה. כי יש
 ב"פ ש"ך דיניס א' דז"א וא' כנס"י וב"פ
 ש"ך גימ' תמ"ד וסזו מ'ר'ס' וסנה לא יכלו
 לשחות כי מרים סס כי ב"פ ק"ך לירופי
 חלקים

בסוד כ' לפיכס. וגס יש להבין כי סוד סמשנה
 ניפול כו' שעוסק בסוד משיח בר נפלי בסוד
 נופלים ז"כ וכסוד ד' רע"מ סאל רע"מ א'
 ע"פ כי יכרס בור ופלי שמה שור או חזור
 חרין משיחין וכו"ל. ויש להבין כי במשנה זאה
 נגזו ג"כ סוד גאלוס דמשיחין וכו"מ"ק וכו"מ"ש
 ברע"מ וכונונא דפלי ססוא ניפול דאיכו בר
 נפלי. נפילת ביזס דאיכו אחרוג שיעור ככביזס
 (סוד מלכות סוד סשכינס וכו"מ"ש בפע"ח
 בזוונת ד' מינין שבלוב עיי"ש) וזנינה אחר
 (עמוס ע') בזיס ססוא חקיס אה סכת דויד
 סנפלה וכבר נחבאר כי סיד ב"ד משמרות
 שתיקן דויד סוא בסוד שמו דויד גימ' ב"ד
 בסוד מלטיה דויד סרומז בלות ה' אחרונה
 משס סקב"ה שיש לו לזיר ד"ו ולזיר ד"י ומכ"ז
 יש להבין כי סוד על כל אבדה שנגזו במשנה
 זו דכפשומו ג"כ עוסק באבדס ניפול סנמלא
 סייו כשעלו סופלים ב' משיחין מהבזר וילמח
 גאלוס ישראל סומך נופלים סוא כסוד רע"מ
 סנ"ל קב"ה עמיד לאסדרה לך אבדה לאבדה
 כו' יסיס באחערותא דלחחא בתיקון שמירת
 מקדש כסוד על שזר דא ב"ק להכניע ב"ד
 נזיקין ע"י ב"ד דקדושה ומלינו במדרש כי
 בסמ"ק נקרא שובך. ואולי בסוד ד' אוחיות ר"ח
 דכ"ד דכשכמל"ה. ועיין בזוונת ר"ח בש"ב
 גימ' ב"פ קס"א וסוא בסוד אסי' כנ"ל :

(בד) גם לשון ר"ה סכא תליחאס שחפיין
 ורזח דאבדה. רומז לסוד מלות
 סשבת אבדה דחן באלו מליחות דף כ"ח
 ועד מחי חייב להכריז כו' ר' יסודא אומר
 שלש רגלים ואחר סרגל ז' ימים כדי שילך
 לביתו ג' ויחזר ג' ויכריז יום אחד סרי כי
 סוד סשבת אבדה ע"י סכרזס סוא בירושלים
 וכדאיחא סחס אכן טועין סיחס בירושלים כל
 מי שאבדה לו אבדה נפנס לשס כו'. ועל דק
 זס סוד סאבדה דמרע"ס שאבד וסוד סאבדה

דמשיח ניפול סנמלא כו' ימלא סאבדה בירושלים דוקא בסוד תיקון שמירת מקדש בעסק
 עבודה שבלב וסורס לשמה ככ"ד ספרים דאורייתא כסוד חורבן ירושלים במדרש איכס ע"פ
 סעיר

העיר רבתי עם תני ר"ם ב"ד פלטיהו היו בירושלים וכל פלטיהו ב"ד מבואהו כי ופרש
 ביפה תואר מה שהיו מסודרות כל הסך במספר ב"ד במספר ב"ד ספרים אשר עליהם יחיו
 עכ"ל ועיין מה שבחבתי בתפלה למשה בביאור זיהר חדש שם ע"פ איכה כו' ר"ת ח"י ב"ה
 רע"ה וכבר נחבאר מדברי הוזהר כי סוד ואיב"ש חישבן ב"ד וע"י שמירת מקדש ישמור ה'
 את ישראל ויתקיים שומר ה' א"ב אהביו כי יתהפך ואיב"ה ע"י אהביו גימ' ב"ד להחיל
 אוה"ב"י ית. וכסוד עסק מלות השבת אבדה ע"י ההכרה בשלשה רגלים דסוד שלשה רגלים
 רומז ג' אבות אברהם יצחק ויעקב חג"ת דרז"ל כן סוד ש"ית מקדש להזכיר זכות ג' אבות
 כח"י המזכירים את ה' וכן סוד ג' מקומות הכהנים שומרים צבאמ"ק. וגם כל רגל סוד
 ע"ב קס"א גימ' רגל כדהארז"ל וסוד כסא של ג' רגלים ג' (ברכות ל"ב) פעמים ע"ב קס"א
 גימ' חל"ע עם עשרים אותיות המלוי דע"ב קס"א ועס"כ גימ' תש"ך כסוד השורש עשר
 פעמים ע"ב גימ' תש"ך שחלק ג"פ ב"ד כנ"ל. וז"ס אבן טיעין מפרש בירושלמי כשם שהאבן
 אינה יכולה למחות כו' ועפ"י הסוד כן סוד ירושלים וצבאמ"ק שמירת מקדש אינה יכולה לימחות
 כי זאת מנוחתו עדי עד שהשכינה אינה בטילה ולא זזה מכותל מערבי והשכינה סוד מלכות
 נקראת בשם אבן ישראל. וגנה סוד זה צפ' תל"א (כ"ב ג') לכל אבדת אחך אשר תאבד
 ממנו ומלאתה לא תיב"ל להחלס סוד ב'ת"ל מערבי ז"ס לא הו"כ"ל. וז"ס ד' רפ"ח
 במשפטים שם שמסיים אבל הקמה בדרגה דילך הסק תקים שדורש פסוק שאח"כ (שם ד')
 לא תדאש את חמור אחך או שורו עפלים בדרך והתעלמת מהם הסק תקים עמו. סוד ב'
 משיחין בן דויד. וכן יוסף גפלים כנ"ל. וז"ס השבת אבדה לכמוך את הנופלים כנ"ל ע"י סוד
 בדרך שאמר הארז"ל שמירה לדרך לכון בחיבת בדרך גימ' ס"ג קס"א וז"ס שמירת מקדש
 כמ"ס במשכנות לאב"י ריש ברכות :

(בה) גם רומז שיעשו ישראל התעוררות ללחמה לעלות לירושלים בג' רגלים גם בזמן ההדבן
 כסוד עסק מלות השבת אבדה ע"י הכרה בירושלם בג' רגלים כמ"ס במדרש שהיו עולים לרגל
 גם בזמן החורבן :

(כ"ו) גם אמרו שם משחרב ביה"ק שיבנה במהרה בימינו התקינו שיכו מכריזין בבב"ס
 ובבמ"ד. ובירושלמי גרם שהיו מכריזין ג' ימים ובתוספתא גרם ל' ימים י"ל עפ"י דהארז"ל
 בסוד תענית ג' ימים רלופים. זה לשונו בשער רוס"ק דף ז' טעם למה המחננים ג' ימים
 רלופים לילה ויום הם חשובים כמו מ' יום רלופים בלא לילותיהם. כי עינין ג' תעניות אלו
 נמשכים מסוד מלח הרלון העליון דל"א אשר יש שם הוי"ה במלוי יוד"ן שם ע"ב ובמלוי יש
 ארבעה יוד"ן אשר הם בנימ' מ' ואילו הם עינין מ' תעניות אבל לפי שכל הוי"ה הוא
 בנימ' ע"ב והנה בשלשה תעניות רלופים לילה ויום יש ע"ב שעות לכן הם חשובים כמו
 ב' יום בלי לילותיהם והנה ז"ס ב' יום וב' לילה שהתענה מרע"ה בשר כיני בקבלת התורה
 והם כנגד ב' יום דהפארת (מדת יום) וב' יום דמלכות (מדת לילה) ולכן היו ב' יום וב'
 לילה כו' עכ"ל ועי"ש ועפ"י זה י"ל כי עינין מלות השבת אבדה שלישי הקב"ה לטפל בטורה
 שמירת אבדה ולהכריז כדי להחזיר האבדה לבעליו הוא בסוד דברי רשב"י בזהר ויקרא דף
 ע"ז בסוד כנסת ישראל אהפרשא מאתראש (בזמן חורבן צבאמ"ק) הו"ד אבדה האמיה כו'
 כמד"א על מ"ה אבדה ד"ארזן גו' דאחלק קב"ה מלא כביכול קב"ה לא אשתכח בקיומי' דהא כנס"י
 אהפרשא מאתראש כו' (ח"ס על מ"ה סוד שם הוי"ה במלוי אלפי"ן בנימ' מ"ה סוד קב"ה וציר אנפיין
 ששה מדות הקדושים דקב"ה אשתלק לעילא, ואבדה ה' אהדוה משם הקדוש סוד המלשח כנס"י

אלקים גימ' מ"ד ויורשו ה' עץ שנכנסו סו"ת
 ג"כ זה ונתחמקו המים הללו וסבן עכ"ל. וכבר
 נהפך כי סוד ק"ך לירופי אלקים שרשם ה'
 פעמים ב"ד לירופים ומלא כי ב"פ ק"ך שרשם
 י' פעמים ב"ד כסוד ב"ד עדה שומרי המקדש
 בעסק ב"ד ספרים לדורייחא ועי"ז ממשיכים
 שמות סו"ת בסוד יב"ק הוי' אלקים להמתיק
 הדינים ברחמים. וכל זה נרמז בסוד מקיטרת
 מז' אמר מז' הקב"ה והסודרה ובסמ"ק ות"ה
 העוסקים בחורה. (ב"ב) ועיין בלקוטי חורה
 שם פ' צלה עמל"ק גימ' ב"פ ק"ך לירופי
 אלקים ימין ושמאל שבקליפה גימ' מ"ד. וכנגדו
 בקדושה ר"ם וגש' של כסא כבוד לכן אין
 הכסא שלם עד בא נקמתו עכ"ל. ומזה עינן
 ג"כ סוד הקב"ה שנקרא רם וגש' ומקוטרת
 מ"ד לא קב"ה ובהמ"ק שנקרא מז' וכן אברהם
 אבינו ע"ה שנקרא מז' ג"כ בסוד ב"פ ק"ך
 לירופי אלקים דקדושה גימ' מ"ד. ולעומת
 הקדושה עמל"ק גימ' מ"ד לשון מרידת דרע
 מיון ג"כ מ"ז בסוד ב"ד עדה שומרי מקדש
 להכניע ב"ד זינן דמסאבותא ב"ד יוקיין ששרשם
 ר"ג

ומזותו יתברך שלא די לו בצמאים המזוה שפ"י דין סוד שם אלקים הצמאים והססתר
 עי"ז גורם הסגלות שם סו"ת סוד יחוד סו"ת אלקים שמאיר על נפשו ועי"ז סידור המזוה
 שמורה הרלון והחשק להמזוה עי"ז זה נמשך על האדם האור של הקב"ה מסוד מלא רלון
 העליון דארץ ארסין סוד הכתר רעוא דרעיון ונתגלה פנימיות הרלון סוד יחידה שבגפס רעואת
 דליבא להחכלל ולהתבטל בחורו של הקב"ה:

עצה השנית הוא עלת אבא שאול הוי דומה לו מה הוא חנון ורחים אף אהה הים חנון ורחום
 על ידי זה יזכה להסגלות אורו של הקב"ה שכולל לומר זה אלי. והנה עי"ז שתי עלות אלו
 יתקיים דין אלהי ואבני לים מקדש סיינו גם בזמן תוכנן בהמ"ק ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם
 בתוכו לא נאמר כו' כי האדם נעשה מקדש ומשכן לאורו של הקב"ה והעיקר שעל ידי זה מזה
 לנפין בהמ"ק צ"ב"א. והנה עלת חכמים הסגולה לפניו במזות הוא כולל כל המזות גם מה
 שהם רק בין אדם למקום כמו וכוכה לולב כו' ואמנם עלת אבא שאול הוא במזות פרטיות
 כמו לקה וגמילות חסדים לרחם על העניים האומללים מה הוא חנון ורחום כו' ועי"ז עסק
 המזות בפועל ממש שעניינם הוא נפשונו לעשות ראונו של הקב"ה להסדמות בדרכיו מה הוא
 חנון ורחום אף אהה הים חנון ורחום בפועל ממש בצדקה וגמ"ח. עי"ז המזוה בפ"מ גורם
 שחזק נפש וגוף האדם שיתקיים באות הוי דומה לו כו' אף אהה הים חנון ורחום. דכלא
 הסיוע בכה המזות שעניינם הוא מזה הרחמים. האין אפשר שיזדק האדם במדות הקדושים

ד"ג מדות הרחמים אליו יתברך. רק דוקא ב'החלל' בפר"מ במלות פרטיות שעניינם שיהגלה מדת הרחמים שבגשפ' כאלקות שהוא בהסתר ובגלות כבזית האסורים בגופו במשכנא דחויא, ע"י א'העלל"ע שיהגלה עליו אור מלח הרלן העליון והסגלות י"ג מדה"ר ששרשם בבחר עליון שבו בורש כשמית ישראל בבחינה יחידה שבגשפ' ועל ע"ס זה קרא אוחנו בניס אחס לה' וברא כרעא דאבוה להסתמוה באמת בדרכיו מה הוא כו' אף אחס ה"ס חנון ורחום היינו שמדקך להיות קך באמת וע"י א' כהגלה אורו יתברך על האדם שטבל לומר זה אלני. ע"י ואגוהו מסיפס לרישא, וע"י זה אלני יתקיים ואלוהו ואבני ליה מקדש וע"י שי"ר עליו מלח הרלן דעתיקא קדישא גורס דאחשפייא כע"א כ"ד זיון דמסאבותא דגשפ' הבהמות שבורש חמ"ץ דעמלק מ"ר ומח"ץ פלתי מואב הרע שבגשפו לברוק החמ"ץ ע"י מול"ח הרלן כמוכן מוזהר האזינו ד' רל"ג וז"ס שמירת מקדש ככ"ד ספרים. כנ"ל ואפשר דדעת חכמים ללא כגי במלות פרטיות שעניינם מדות הרחמים רק גם ע"י ה'ידור מלוא בכל מלוא גם אותן שהם רק בין אדם למקום וע"י שתי עלות ביחד בודאי יתקיים דין אלהי בהגלות, ואבני ליה מקדש ככ"א ולשרוק החמץ הכללי :

(בז) והנה על זה מיוסד גם מלות השבת אבדה מלוא פרטיות המורה על ענין הוי דומה לו לרחס איש על אחיו אבדת אחיך כל איש מב"י שנקרלו אח"ס וריעים ממש, ובזמן שבהמ"ק היה קיים ע"י מלית השבת אבדה גרמו להשתכח יחודה כנס"י אמונה, ואמת כוד הפארת לקב"ה לא אסתלק לעילא ולא אבדה האמונה ע"י אנשי אמונה בהשבת אבדה, וענין עסק הסגסג להכניו שלש רגלים לעורר ולהזכיר זאת ג' אבות חג"ת כבוד שמירת המקדש המזכירים את הוי"ה ב"ה, סוד ג' אותיות יה"י כוד קוב"ס להשיב האבדה כוד ה' אחרונה פנס"י אשתכח יחודא, ומשחרב בהמ"ק שיבנה ב"ב התקינו ש'י"הו מכריזין ג' ימים, כוד ש' תלת אבות כו' וסיד ג' אותיות יה"י חולי ז"ס ג' ימים, ולאונס עפ"י דהארז"ל הכל' כבוד חעניה ג' ימים, י"ל דז"ס להכניו ג' ימים שיש בהם ג' פעמים כ"ד שעות ס"ה ע"ב שעות כדי להמשך שם הוי"ה במלוי יודי"ן שם ע"ב שכולו ג"כ ג"פ כ"ד כמ"ש בע"ח כבוד ושמותי ב"ד ב"ד שמשתיך וסיינו ע"י עסק המלוא שעוסק בהכרה כדי להשיב האבדה שענינו להסתמוה בדרכיו לרחס כו' ע"י החשוקה וסרלון שמעורר בגשפו י"ג מדה"ר ע"י עסק המלוא בפר"מ, בג' ימים שיש בהם ע"ב שעות, ע"י ז' מושך שם ע"ב דיוד"ן ממלח רל"ן העליון דא"ח סוד הכתר וזה גורס דקוב"ה אשתכח בקיומיה סוד השבת אבדה ה' אחרונה כנס"י וכבוד מאמר רבב"י בזהר ויקרא דף ע"ו ע"פ כי לדיק ה' לרקות אהב בבעתא דקוב"ה אשתכח בעלמא וחמא דמתכשרן עיבדיסון דבני נשא לתתא אסתגליא עתיקא קדישא בזעיר אנפין כו' ומתברכן גלבו כו' וכדין אחקרי ה' אחד ושמו אחד, וזהו לפי גירסת הירושלמי ג' ימים, וזהו ג"כ סוד שמירת מקדש כ"ד עדה כב"ד מקומות וחלקים בג' משמרות דה'י"י ה'לילס הרי ג' פעמים ב"ד כבוד שם ע"ב ושמותי ב"ד כ"ד שמשתיך כמ"ש במשכנות לאב"י ריש ברכות ועפ"י דפירש רבי פינחס בן יאיר בתיוקן ס"ב דף קי"א סוד ג' משמרות ה'י"י ה'לילס אשתלק ה'י"י ואשתאר ה' כו' אי"ך ה' ישבה בדה עיי"ש, וע"י שמירת מקדש גורמים יחודה כוד השבת אבדה, וע"י השעוררו הרחמים בגשפו במדת הסחד להשיב אבדה נמשך שם ע"ב גימ' חס"ד.

(בח) אבנם לפי גירסת החוספהתא שלביס יוס, י"ל דסודו להמשך עשר פעמים שם ע"ב גימ' תש"ך בשלביס יוס שיש בהם תש"ך שעות וכמ"ש בע"ח כבוד תש"ך לירופיס בחינת בראשית כמין י"פ ע"ב, וכבוד ישתב"ח שמך דפירש בסודור הארז"ל ושתב"ח בגימ' תש"ך י"פ ע"ב וסכוונס להמשך ברעותא לביבא אור א"ס ב"ה המאיר באלילות ששם

כוד ע"ב וי"פ ע"ב אור הכוונה עילאה ב"י
 ספירות להמשיך במלכות כנס"י כוד שמ"ך
 וכדין חקריה' אחד ושמו אחד, ו"ס השבת
 אבדה ה' חמנונה כוד שמ"ך ע"י האור
 מיסתב"ת י"פ ע"ב ו"ס אמן יסא שמויה רבא
 מבך כו' יתבך ויבטב"ת וכבר נחבאר דזה
 כוד שמירת מקדש כ"ד עדה וכל עדה י' הרי
 ר"מ במשמר א' וכן ר"מ במשמר ב' וכן ר"מ
 במשמר ג' דסוי כלילא כסוד י"פ ע"ב, תש"ך
 לויס לשמור להכמ"י: ולהכמ"ס כהניס ולויס
 כך הכל תש"ך והאמס עפ"י כוד ולבי ע"ד
 הוא כשעת הסג"ל' להניס ג' עדה הכרטיס
 ור"מ לויס טעמליס להניס בשמירת מקדש
 כדאיתא ברית המיד' ול' כהניס י"ל כסוד ל'
 אותיות בנ' שמות ע"ב השורש ד"ג מזה"ר
 כמ"ש בע"ה בער א"א פרק ה' או כסוד
 ויקרא וגו' לאמ"ר כמטב"ת בהפלה למשה,
 וכשנחלק כלפניה חלקיס כסוד ב"ד ב"ד כ"ד
 הרי כל חלק מעשר פעמים ב"ד כוד ר"מ
 כוד מקושרת מ"ר אמר מ"ר בתקוני זוהר,
 וזהו ג"כ כוד הכרזה שלשים יום להשבת אבדה,

ר"ג עמלק, ולאו דוקא ב"ד עדה כסודס ר"ס
 דקדושה הלא אפילו אלפי אלפים ב"ד עדה
 ה"ה בעסק התורה ר"ס על כל רמיס רק
 שורש המלכות ב"ד עדה, (ב"ג) ועל כוד זה
 מיוחד ספר שיר השירים כסוד העלה לגאולה
 האחרונה ב"א, ופתח בפסוק א' שיר השירים
 אשר לשלמה, ס"ת למפרע הר בר יום ור"ת
 ישאל"ה כסוד ס"ה יתגדל ויתקדש שמים
 רבא אותיות שאל"ה בנימ' ג"פ יצ"ק להמחיק
 הדיניס דר"ת יוש"ר גימ' וי"פ חלקיס במ"ה
 ג"פ הוי"ה חלקיס כמ"ש בפע"ה והן כדארז"ל
 ע"ש ויבואו מרתח ב"פ ק"ך לירופי חלקיס כו'
 ויורסו ה' עץ שנכנסו הוי"ה ג"כ בה ונתמתקו
 המיסי, וכן כוד גאולה מלרסי ושאל"ה אשה
 וכימי לחתך מאמ"ל אראנו נפלאות, וכל זה נרמז
 כסוד תיקון שמירת מקדש וכמטב"ת בביאור
 הגדב"א פרק ו' ע"פ מושנתי, וסיסי על הרי
 בשמים הוא כר המורים ובמ"ק שיבנה ב"א
 באחזל"ת בתיקון זה כסודו הר מ"ר כי נעון
 סופו בתחלתו:

וראיתי במראה ספניס בביאור הירושלמי משחרב בהמ"ק התקינו שיסו מכרזין ג' ימיס,
 ובחוספתא גריס שלשים יום, ולמאי למשני אבוי סחס בצלי דף כ"ח ע"א אהא דרמי סחס
 מתניתן דתענית שאלין את הגשמיס שהו ט"ו יום אחר סהג כדי שיגיע אחרון שבא"י לנסר
 פרת, וקאמר איפכא מהצברא הו במקדש ראשון דנפשי ישראל עובדא דמלוות עלמא וכו' וא"כ
 גירסת החוספתא יחא דמשחרב המקדש ראשון קאמר דבעין שלשים יום להליכא ולחורב,
 וכן יס לגרוס סכא, והסח גריס לקנן בצדייתא משחרב בהמ"ק שיבנה כמסרס בימינו סחקינו
 שיסו מכרזין בב"כ ובצמ"ד עכ"ל והיינו משחרב בית שני ולדבריו ל"ע דא"כ כוונת החוספתא
 משחרב בהמ"ק מיירי בזמן בית מקדש שני הו"ל להקשות בנמרל לרבא דאמר סחס ל"ש במקדש
 ראשון ולא שנה במקדש שני לא העריחו רבנן באבדה יחד מדאי, שיסא שיהי יחד משבעס
 ימיס, מחוספתא דחני סחקינו שלשים יום ולומר תניא כותיסי דאבוי, ומזה משמע דפשיעא להו
 להב"ס בצבלי דמשחרב בהמ"ק דחני בתסיסחא מיירי משחרב בית שני אך ל"ע אמאי לא
 סזכרו בתלמודא דידן שלשים יום או ג' ימיס וגס אס האמת כדבריו כבר העיר ברע"מ
 דרבנן דמתניתין וכל תלמודא דילסקו על ריץ עילאין סדרו לון וססוד כנ"ל גס בפשוטו אינו
 מוכן אס במקדש ראשון סני ז' ימיס ולמה במקדש שני שלשים יום לאבוי כמו שסקשו סס
 בתוס' ד"ה לא בעיקן כולי האי וסגי בהלתא יומי וא"ת דז' ימיס ומחלס לר"ך דסיינו חאי
 כל ט"ו יום עכ"ל ועי"ש תירוש א"ך בחוספתא אס מיירי משחרב בית שני שלשים יום ככל
 מקוס גס בחוץ לחרן אחי ספר על פי ססוד כנ"ל כסוד השבת אבדה, וגס לפירוש סמראה
 פניס

פנים תמוה ללשון שיכו מכריזין שלשים יום מבמע שלרין להכריז בכל יום משלשים יום ולמה הכי ל' יום אחד כנגל רק להליכה ולחזרה ואין לרין להכריז רק יום אחי אחר שלשים יום כדמקן ואחר כנגל האחרון שבעת ימים כדי שיקן לביטוי שלשה ויחזיר שלשה ויכריז יום אחד ולמה יכריז מולא האבדה כל שלשים יום וגם לדבריו הים לרין למחמי ל"א יום ל' להליכה וחזרה ויכריז יום אחד וזוה מוכרה דהיסופתא וירושלמי משתרי בהמ"ק הסקינו שיכו מכריזין ג' ימים או שלשים יום מיירי משתרי בית שני שיבב"א והסקינו בכל מקום גם בחו"ל להכריז ג' או שלשים יום בכל יום ויום ולמה בלמזוס ג' או ל' ומוכן עפ"י הסוד כנ"ל. ומתק"ל בח"ש כתב רי"א ג' רגלים הטעם דנג' רגלים ח"א שלא יעלה שברי סתם אדם יש לו עליו נדרים ונדבות והמשהה ג' רגלים עובר עליהם בכל תאחר עכ"ל. ולעיל נחבאר עפ"י הסוד דהשבת אבדה ה' אחרונה סוד חבד ה' להמשיך ג' חותיות סוד השוכה חשוב ה' כסוד ג' רגלים ג' אבות תג"ת סוד י' בחכמה קו הימין חת"ן וכוד ה' ראשונה בנינה קו השמאל בג"ה וכוד קו האמצעי דח"י סוד אבדהס יתקן ויעקב. וע"י העסק במלות השבת אבדה בני רגלים גרמו דאשתכח יחודא כנ"ל וז"ס שמירת מקדש המזכירים חת"ה זכות אבות כתרנוס ונתקן. ובג' מקומות הכהנים שומרים בבמה"ק ובג' משמרות דהיי"ה לילה :

(ב"ש) ועיין בזכר ויקרא דף ט"ו במאמר רשב"י דודאי תלתין יומין תליא הוא מלתא דאחגור לעילא ולא עביד קב"ה עד לאודעיס ללדיקיא הס"ד (עמוס ג' ז') כי לא יעשה י"י אלהים דבר כי אם גלם סודו אל עבדיו הנביאים עכ"ל וי"ל כי הסיד הוא בשם ע"ב חכמה עילאה דאליות וכוד י"פ ע"ב הוא בתלתין יומין תש"ך שעות ועי"ז נחגלה הסוד לנביאים ולדיקיא וי"ל דז"ס ע"ב דיי"ו אוחיות יו"ד ע"ב וי"ל שרומז ג"כ בפסוק זה סוד שמירת מקדש יו"ד פעמים ע"ב כנ"ל ורומז בר"ת ב"י א"ס ג' ל"ה ג' היינו סוד בג' מקומות הכהנים שומרים בבמה"ק והלויים בב"א מקום וז"ס פסיק שאחריו אהיה שאג מי לא יירא כסוד רח"א ג' משמרות הוי סלילה וע"כ משמר הקב"ה שואג כארי על טכו חורבן בהמ"ק. וי"ל דז"ס פסוק הקודם אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו כמשנ"ת בחפלה למשה דכמו סוד תקיעות שופר ל' קולות וכל קיל מ' ערמוטין הכי ע"ד ערמוטין בשלשים קולות ובג"פ ל' קולות שחוקעים הם ג' פעמים ע"ד ערמוטין להכניע ג' פעמים ר"ע דעכו"ס וג"ע ובפ"ד כמש"ש בפע"ח ושער הכוונות כן ע"ז ממש כוד שמירת מקדש כ"ז עדה להסמ"ג וכל עדה י' הכי ע"ד במשמר א' וע"ד במשמר ב' וע"ד במשמר ג' להכניע ג"פ ר"ע סנ"ל ע"י סוד תיקון שמירת מקדש בירושלים בב"ז אוחיות החורה וכל אות כלול מי' ז"ס ולבי ע"ד באורייתא להכניע סר"ע דב"ז אוחיות רר"ע סודו ג"כ י"פ כ"ז כמ"ש הארז"ל. וע"כ ס"ת יתק' שופ"ר ע"ד ור"ת ועם לא יחרדו לוי כי שירש המלוא דש ירת מקדש נקרא ע"ש שבת לוי. וכתב שם בהגס"ה על הזכר נראה דרמז בל' כי לא דכי בגימ' ל' יומי ללא יעשה עד דגילה סודו עכ"ל. ועפ"ז יש להבין ביאור רע"מ ר"פ שופטים רג"ד ב' ועוד כי אלקים שופט כו' כמשנ"ת בחפלה למשה. וי"ל שרומז ג"כ בחיבת כ"י סוד ל' יום כנ"ל. ועיין בזכר ויקרא דף י"ג נפש כי חטטא כו' בשעתא דמלי זמנא לנחתא לעלמא עבדה מדורסא בנחתא דעדן דארעא תלתין יומין למחמי יקרא דמאריהון ללדיקיא כו' וכד איסי בנופא דב"ל וחבאה בהאי עלמא ואשתדלנה כשוכבא, אורייתא חווסא עלה ואמרת ומס כל יקרא דא וכל אשלמותא אבילס לנפשתיא מלכ"ז עלאה וסי' חבאת קמיה. נפש כי חטטא מס דין הוא דחטטא עכ"ל ויש להבין כי סוד תלתין יומין דעבדה מדורסא של הכפש בנחתא דעדן למחמי יקרא כו' הוא סוד תש"ך שבות של תלתין

אדרת אליהו הוסן ישועות ביאור הוודר מא

תלחין יומין סוד י"פ שם ע"ב דחכמה דלגלות
 וחסד עליון וזכו יקרא דמאריהון דלדיקייא
 שפעלו בתייהם ע"י תורחם ועבודתם בנלות
 ומעשים טובים לשמה וע"כ עבדה מדורה
 של סגפ טרם בואה לעוה"ז תלחין יומין
 בנן עדן למחמי יקרא כו' להמשיך על סגפ
 אור הקב"ה שמאיר ב"פ שם ע"ב דחכמה
 וחסד עליון כדי שיפאר רשימו וכה בנפש
 כשחדר בעוה"ז לזכור מתקיות ויעם האור כי
 טוב שהאיר עליו טרם בואה לעוה"ז וגם בכה
 הרשימו שגשש בנפש אור העליון ד"פ ע"ב
 סוד תש"ך לירופים של בראשית ברא חלקים
 דה שורש כל עבודת האדם בעוה"ז בכה חסד
 וסוכירה מאור הקודש. ביקרא והשלמותא
 דאשלים לנפשחא מלכא עילאס סוד שם ע"ב
 חכמה עילאס. על ידי זה יהיה בכה האדם
 לעסוק בתורה אור ועבודה לשמה. על דרך
 שאמרו (ספ"ג גדה דף ל') בערם שיא לאור
 העולם בהיותו בעיבור במעי אמו וכו' לזק
 על ראשו ולופה ומביט מסוף העולם ועד סופו
 בעלו נרו כו' היינו השגת אורו של הקב"ה
 מעולם העליון שלמעלה מאלימות ועד סוף
 עולם העשיה מן העולם ועד העולם אחס אל
 ובשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.
 והשגה בכה סוד שמו של הקב"ה ג' יחודים
 הו"ס אה"ה הו"ס אלקים הו"ס אלדי
 בגימ' גר כדהאר"ל. וגם מלמדיו אותו כל
 התורה כולה כו' והיינו כי ע"י הרשימו שגשאר
 בנפש יהיה בכחו גם אח"כ לזכור כל התורה
 כירחי קדם וזכו יתמוך דברי לנך ובלופן
 שיקיים לזכור וכו' יודע שהקב"ה עוקר כו'
 ונחמה שנתן בך טעורה היא אם אחס משמרה
 בטערה מוטב. וע"כ כד חבאת בשרא עלמא
 אורייתא תווסא כו' ומ"ה כל יקרא כי נמשך
 ג"כ ו' פעמים שם מ"ה דלפ"ן על סגפ
 כדי שיאיר בשפה מדות דקדושה כדי שיסיה
 בכה לאפיוס לכת"ל ששם מדות הרעות
 ולספכא חשוכא לנסורא. ו' פעמים מ"ה ג"כ
 בגימ'

(כד) מש"כ לעיל (ד' מ' ע"א שורה ז') ר"ח סר
 מז יוס, תיבת יוס טעו' הדפוס וכל"ל ור"ם. ח"ס
 יוס ליוס יביע א' מ"ד' בסוד יוס שלם מעל"ע
 כ"ד שעות וי"ב שעות דלילה סוד המלכות שרשם
 ב"ב שעות דיוס דזעיר ארפין וכללים ביוס וסוד
 י"פ כ"ד לכל אור כלול מ' ועס א' המקור
 ז"ס אמ"ר. ח"ס (ב"ק דף ג') מאי מצעה
 רב אמר מצעה זה אדם דלתיב (ישעים כ"ה)
 אמר שמר (חסר ו' כתיב) אחא בקר וגם
 לילה אם תבעיון בעיו. ומוזן עפ"י דהאר"ל
 בבער מאמרי רז"ל כי ד' אבות מקין בקליפות
 סס כנגד אבות העליונים דטערה שור כנגד
 גבורה. ילחך. ובור נגד אברהם כו' חסד.
 והמצעה כנגד תפארת. יעקב. למ"ד מצעה
 זה אדם כד"א כתפארת אדם לשבת בית.
 והנה מצבע"ס יש שתי שמות מ"ב וע"ב עס
 ג' אבות שסס שרש ע"ב כנודע ויהיה הכל
 ע"ה הרי מ"ב ע"ה כנגד התפארת. יעקב.
 שסוא כולל ימין ושמאל עכ"ל האר"ל. והמשכיל
 יבין ממש"כ לעיל (אות כ"ב) דהאר"ל בסוד
 עמל"ק גימ' ב"פ ק"ך ימין ושמאל שבקליפה
 גימ' מ"ד וכנגדו בקדושה ר"ם ונשא של כהא
 כבוד כו' מוזן בסוד יעקב אבינו ע"ס שחקוק
 בכסא שסודו טלל ימין ושמאל דקדושה וסודו
 ר"ם ב"פ ק"ך לירופי חלקים ימין ושמאל
 דקדושה וכבר נחבאר מש"כ בע"ה כי ק"ך
 לירופי חלקים שרשם ד' פעמים כ"ד ולפ"י
 ב"פ ק"ך סס י"פ כ"ד גימ' ר"ם דקדושה
 וכו' שומר מן מ"ר דקליפה ומוזן דז"ס כ"ד
 עדה וכל עדה עשרה שומרים בכ"ד מקומות
 בבסמ"ק שסודס ר"ם ימין ושמאל דקדושה.
 ועס אות א' פלא שורש ומקור סוד איש
 הס"ב הממונה עליהם ז"ס א' מ"ד' שומר כי
 סוד השמירה דמקדש הוא בסוד אמ"ר וגם
 בסוד ש' מ"ר' דבשגשה מקומות הכהנים שומרים
 בסוד אות ש' תלת ענפין דלילגא ואיגון ג'
 אבסן כמ"ס בואר בראשית דף כ"ס. ועוד
 כ"ד עדה ליוס לשטת הסמ"ג כב"ד מקומות
 זכו

בנינו ע"ר כדי שיהיה לנו ע"ר באורייתא לשמה בשית סדרי משנה סוד ו' פעמים שם מ"ה
 ביורה, ובכ"ז אותיות תורה שבכתב ג"כ סוד ע"ר כ"ל וע"כ וב"ד אי"ה בגופא דב"ר ואשתדלתי
 בחשוכא חוואה עלא אורייתא סוד תורה שבכתב ושבע"פ, נפש כ"ח תחתא. מה דין הוא לתחטא מדוע
 לא זכר סוד ב"י תחתן יומין שיהיה בנן עדן שטאיר עליו מלכא עלאה י"פ שם ע"ב לחמא עלאה
 וחסד עליון בתש"ך שעות לתחתן יומין סידור ל' פעמים ב"ד כדי להכניע ב"ד זינן למסאבותא
 ע"י עסק התורה לשמה בכ"ד ספרים לאורייתא וסודו ג"כ ג' פעמים ר"ם להכניע מ"ר
 דעמל"ק הר"ע שגפשי. וגם מ"ה דין לתחטא הכי האיר עליו ו"פ שם מ"ה הקדוש להכניע
 ששה מדות הרעות כנ"ל, וכששכ בהשובה זכו סוד השבת אבדה בפרטיות בנפשו ובכללות בכנסת
 ישראל סוד אבדה כנ"ל, וע"כ אמר רשב"י שם דף ט"ז זכא חולקיסון למארי תשובה וזכא
 חולקיסון לדקייתא דבגיטון עלמא מתקיימא סה"ד (ויקרא ה' כ"ג) וסי"ה ב"י יחטא ואשם
 וגו' מה כתיב לעילא (פסוק כ"ב) או מלא אבדה וכתב בה (סוד נפש האלקות כסוד כנס"י
 נקראת אבדה) כו' בנ"כ ר"ה ש"ב אח הגולה, גימ' שם מ"ה כמ"ש במא"ה. או את האבדה
 סוד הנפש וכנס"י וכמו שאוד הפסוק בפרטיות בכל נפש בסוד התשובה בן קוד הפסוק בכללות
 האבדה דכנס"י בחורבן בהמ"ק להשיב האבדה בחיקון שמירת מקדש הרומז בחיבת א"ב ד"ה
 השרשים דשמירת מקדש ג' כהנים אהרן ובניו בג' מקומות הכהנים שומרים בבהמ"ק זה רומז
 באותיות א"ב וסוד השמירה מקיפם הכללים דשומרי מקדש ד' פנות וד' שערי עזרה וד' פנות
 וד' שערי הר הבית כדחתן ברים מיוחד בסוד שם הקדוש מב"ד שמות היולאים מב"ד ספרים
 לאורייתא מפסוק אחרון מתיבה ב' מר"ת עם ס"ה ומספר רוח השם הקדוש מפסוק אחרון
 ועובד ה"ול"ד כמ"ש בשער הכוונות בדרוש יוס"כ וח"ס וישי ה'ול"ד את דויד הרומז ג"כ על
 משיח בן דויד רומז בחיבת הול"ד אותיות לו"י שהמלה נקרא על שמו דבאשתדל"ת במלה זו יסיה
 תתעד"לע להגולה בסוד אוליתת חרין משיחין ברע"מ אחרי דס"ח ובחז"ח דף ל"ח בסוד ט' ירחים
 לילדת משיח דאז יתעבר משיח במלכות הקדושה ט' חדשים כמ"ש בביאור הגר"ה וע"כ החוס סוד
 זה בחיבת ה'ול"ד את ובסוד דויד מלא י' גימ' ב"ד כסוד מלכות בית דויד באות ה' אחרונה
 משם הקדוש שליורו ד' ד"י סוד דוד"י לח גימ' ב"ד כמ"ש בשער הכוונות שם בסוד הס"גו
 גימ' א"ז ב"ו ג"ה שם קדוש ובנינו ל' ד"י את, וסוד לח גימ' ב"ו ע"ב, ומוזן מהכ"ל :

(ב) ועוד יש להבין סוד א"ב ד"ה וי"ש"כ בפני ע"ח פרק ב' דליתא ובשער הכוונות
 דרוש ה' דליתא בסוד ד' ליתא שהוא בסוד שם סויה"ה במלוי הסי"ן שם ב"ן
 דנפשונו יש ד' אותיות ובמלוי יש ה' אותיות סוד ה' גבורות וסוד ה' חסדים שנמשכים
 במלכות בסוד רוחא דשבק בה בעלמא המזכר בסגל דמשפטים דף ל"ט עיי"ש. והוא ענין ה'
 קשרים וד' אוריים שיש בכל קף כי הו' קשרים הם סוד ה' חסדים דל"ע (הנמשכים בסוד
 ה' אותיות דמלוי) הנקרא קש"ל וש"ק וסם כלולים בד' אוריים שהם ד' אותיות פשוט לשם
 הקדוש עיי"ש ומהו יש להבין סוד אבד"ה האמונה לא כנס"י וסוד אבד"ה הארץ בגלותא
 שאמר רשב"י היינו כי סוד המלכות כנס"י הוא סוד הויה במלוי הסי"ן שם ב"ן ובנין המלכות
 מסוד ה' גבורות והח"כ נמשכים בה ה' חסדים מאור העליון דז"א סוד שם מ"ה דאלפי"ן
 וסוד ה' גבורות וה' חסדים הנמשכים במלכות רומז בשם ב"ן בסוד ד' אותיות פשוט וד'
 אותיות המלוי, ואורות אלו מאירים במלכות כנס"י בזמן דבהמ"ק קיים וגם בזמן החורבן מעט
 ע"י הדיקים, ובזמן החורבן דבהמ"ק וע"י חייבא דעבדין פדורא כו' ה"ו אז אבד"ה האמונה
 היינו סוד ד' אותיות פשוט וד' אותיות המלוי דשם ב"ן שורש כנס"י שאינם מאירים בנס"י

אלו כבוד מ"ר דשמ"ר. ושומר לא מט"ט שר
 הפנים צוהר תרומה (דף קל"א) ושומר כבוד
 שיי כשם רבו ש"ומר ד"לחות י"פראל החתום
 בר"ת. וגם שומר כבוד אחוון דליה רמיון
 בשמו של משה רבינו ע"ה כמ"ס ברע"מ פינחס
 דף רי"ח. והיינו כבוד ר"ת מט"ט שר הפנים
 ר"ת משה. וגם כבוד אל"ע שד"י בנימי' משה
 כגודע. וז"ס (במדבר ג') והחונים וגו' משה
 ואהרן ובניו ופסוק טעמא בין משה ואהרן
 ששומר כבוד שמו הקדוש משה שהוא שם הקדוש
 שם החמישי משמות ע"ב דויסע וחסום בר"ת
 ש"מרים מ"שגרת ה"מקדש כבוד ו' לירופים
 של שם הקדוש עיין בפירוש הרמ"ז ר"פ כי
 תשא במחלת השקל וברע"מ תרומה דף קנ"ז
 ע"ב ומפסוק זה יליף אב"י בר"ש המיד דנג'
 מקומות הכהנים שומרים וחסום בר"ת מ"עלי
 ש"ומרי ה"חומות וכבוד ה'ש"ם' גבולך שלם
 כבוד בוגה ירושלים ה' שאומרים שומרי המקדש
 ונטענו בגבולנו בהמ"ק ובששה לירופים ה"י
 אוחיות ועס ו' לירופים הס ב"ד כבוד שם
 שד"י במט"ט כמ"ס בכוונות ח"י פסוקים ליה
 כבוד ה'. וכוד נער מט"ט כבוד יוסף שנקרא
 נער, וז"ס ואביו ש"מ"ר' את ה"דבר כבוד
 שם קדוש ה"ד ר"ב כמ"ס בביאור הוזהר כבוד
 א"ב ד"ס. ואביו ז' יעקב שאמר ב"ד אוחיות
 דבשכמל"ו וגם כבוד נוצעה דקדושה יעקב אדם
 דקדושה כנ"ל שמר מלפני מחי יבא וכן שמר
 המונים (ישעי' כ"ו) לשון רש"י. אחר פסוק עיר
 עז והיינו שהיה ממהין ומלפני על גאולה אחרונה
 כשנתקן סוד שמירת מקדש כבוד יוסף ומט"ט
 באהדל"ת יהיה אהדל"ע שיבא משיח בן יוסף
 ויהקיים הפילת רע"מ שיחיה משיח בן יוסף
 ולא ינוח ברע"מ בהעלותך. וז"ס בהקיקים
 הדשים הנ"ל קם ינוקא חדא שהוא מט"ט
 פחה ואמר כו' בראשית ברא אלקים לא בב"א
 א' כמשנ"ה בביאור הוזהר, כי בעל המאמר
 מט"ט הוא שומר המקדש, אגחו ל"י לינוקא
 דהא ס' הלכות הליון באיורה שלא נהגלו כבוד
 ר"ת

ששורשו מסוד ז"א שם מ"ה כוד הטוב רוחא.
 וז"ס על מ"ה אבד"ה ה'ארץ כנ"ל. ומזה יבין
 ג"כ כוד שמירת מקדש ששומרים ב"ד' פינות
 העזרה וד' פינות כר הבית וכן שומרים בה'
 שערים דעזרה והס"ב לסוד השמירה הוא לכנס'
 דרגליה יורדות כו' להכריח החילונים כדסאריו"ל
 ושלח תאבד הסחרות לסוד ד' אוחיות פשוט וה'
 אוחיות המלוי סוד ה' גבורות וה' חסדים
 וכבר נהבאר לכוד השמירה בה' שערים שלא
 ילאו ה' גבורות כבוד ג' שערי צינה כנ"ל.
 ולפי"ז מובן הטוב לכוד שמירת מקדש ד'
 פינות ה' שערים הוא ממש כבוד מלות לילית ה'
 קשרים ד' אוריים כנ"ל כן סוד ד' פינות כבוד
 ד'. אוחיות פשוט ד' אוריים וכוד ה' שערים
 כבוד ה' אוחיות המלוי ה' קשרים וע"י שמירה
 מקדש בעסק התורה כדסאריו"ל סיו מאיריים
 בכנס"י הארות לכוד ד' וכוד ה' ובזמן הסודין
 שנחבטל שמירת מקדש אבד"ה האמונה אורות
 של ד' ה' כנ"ל וכן גרס שאין לנו לילית כתיקונו
 עם תכלת כנ"ל מדסאריו"ל משום חורבן ביהמ"ק:
ומעתה יבין כוד על שלמה שרומז על מה
 שנפל כוד הטלית בלילית שאין לנו
 כתיקונו עם תכלת משום חורבן ביהמ"ק. ועל
 דרך זה מושג כוד כל א'ב'ד'ה' מה שנחבטל
 שמירת מקדש ד' פינות ה' שערים סוד ה'
 קש"ר ובר"ק. והשבת א"בד"ס בתיקון שמירת
 מקדש: ובשנתקן שמירת מקדש כוד השבת
 א'ב'ד'ה' באהדל"ת יהיה אהדל"ע שיתגלה
 ג"כ הליון האמיתי דג העולה מן הים אל' לע' שנה
 ויהיה השבש ג"כ לסוד על שלמה שנפל לילית עם
 תכלת שיהיה לנו ג"כ תכלת האמיתי כנ"ל (דף
 ל"ו אום כ"א) כבוד וריח שלמותך כריח
 לבנון. ויש לומר דז"ס אנויכת סדר המלות
 בתורה שבכתב ס"פ שלח מלוה שפ"ו שפ"ז
 מלות לילית. ומזה ולא תחורו. ואח"כ בפ' קרח
 מלוה ש"פ'ח' שמירת מקדש כבוד חש"ף ה' את
 זרוע קדשו. איך נחפש"ו עשו כנ"ל. משום דמלות
 לילית ושמירת מקדש שיהיה כבוד אחד כבוד
 שם

שם הקדוש מסוף ספר רות בחיבת ה'זליר' ה'ד'. ואמלע אוחיות לוי כנ"ל :

(לא) ורפ"י זה יש להבין סוד הפסיקים שם בסוף ספר רות בסוד לידת משיח בן דוד כנ"ל, ויקח בעו את רות' סוד מילוי דשם אל"ני. גימ' רות' כדסארז"ל. והשם במגילת

גימ' הרע"א כנ"ל וכשחסיר אות ת' של דל"ת נשאר רע"א. ויתן ס' לס הריו"ן בגימ' רע"א ימי סריון (קדס ל"ח) בסוד ע"ר שומרי מ"דש עם איש סר הבית הממונה עליהם סרי רע"א

וימי סריון בחשעה חדשים סוד שם ב"ן שיש בו ד' אוחיות פשוט. ה' אוחיות המלוי סד סכל סוד ט' ירחים לידת משיח כנ"ל. וז"ס ותלד ב"ן וזה ג"כ סוד שם הקדוש ה' ד' ה'נח

מחיבת ה'זליר' ו'ת'א'מ'ר'נס אל נעמי' י"פ נע"ס סוד י"פ אהי' במלוי יוד"ן סוד והגויס כב"א מקום כנ"ל. ברוך ס'. כמשי"ת בתגדב"א פ"י סוד בתגדב"א עם ברכ"ו. לא השבית

סוד השבת אבדס. בסוד שב"ת גימטריא ב"ז פעמים שם סו"י"ס ב"ס סוד ב"ז עדה שומרי מקדש

לשיעט הסמ"צ וכל עדה י' ז"ס סריון ער"א. גאל סו"י"ס בסוד ג' אוחיות יס"ו השבת אבדה' וסוד ה' סתומה. חזק בריחי שערך סוד קול שיפר חזק מאד כלי מחזיק מ' סאה

ר"מ קבץ בווסר ויקרא דף ו' ע"ב עיי"ש במקדש מלך ובסוד ע"ר טרמיטין וכל קול-ט' טרמוטין בסוד ה' ד' ובשם ב"ן כנ"ל. ס'י'ז'ס' אס בקלו תשמעו שאמר משיח לריב"ל. ויהי

היום לא ר"ס בזוסר ר"פ בא דף ל"ב ובסוד קול שיפר כנ"ל. כנוונח דא ויהי היום ויבא שמש (מלכים ב' ד') הסוא יומא יו"ט דר"ה סוס שם בזוסר וע"ש כס' סלקיטיס בסוד יסר שמש

אוחיות משה ויבא משה סוא משה ועיין במשכנות לאב"י למסכת תמיד ובסוד. שמירת מקדש והסוטים וגו' משה שם הקדוש ברה"ש החמישי משמות ע"ב. וסוד יס"ד חסר ו' רומז כ"א עדה

לויס ככ"א מקום סס ר"י וג' עדה כהניס בג' מקומות שומרים למעלה וג' עדה לויס שמרים שם למטה לשיעט הסמ"ג סס ס' וז"ס המסורה יס"ד ג' חסר ו' מי פתי יסר סנה (משלי

ט' ד' וחברו שס) וילמוד תורה ויחכם שלחה נערוטי' משה ואהרן סוד והסוטים משה ואהרן גם סוד: היום כ"ד שעות וסוד ה' יוס סוד ק"ך לירופי אלקיס ששרשם ה' פעמים כ"ד

סוד ס' גבורות ס' שערס שומרים ובסוד (מלכים א' ח') ויזבח שלמה וגו' ולאן ק"ך אלף ויחנכו את בית ס' וז"ס ולאן מרעייתו היום וז"ס המחורה ויחנכו ב' את בית האלקיס דל"ס

(ב' ז' ה') סוד ס"ג ס"פ אלקיס שרש ק"ך לירופיס כנ"ל ועיי"ש במסורה ס' פסוקיס שמה שמה, סנה גא העירי סואת קרובה לנוס שמה והיא מלעזר אמלטה גא שמה טו' שמה חבלתך

אחך שמה"ס. בסוד ששם הקדוש דמש"ה החתום בר"ת ש'זמרים ט'שמרת ה'מקדש: (לב) וז"ס בזוסר אחרי דף ס"ז ומלט אמלטה גא שמה טו' כי באחזקל"ס בחיקון זה יבא

משיח בן דוד שסוא מרע"ס וסיל"ס דא משה. היום אס בקלוי תשמעו בשם הקדוש מן חיבת בקלו בא"ס ב"ש ש'ד'ב'פ, כדסארז"ל בשער רוס"ק (דף ל"ה) ע"פ שמע בקול עבדו. וע"כד"ו

סוד מט"ע שומר מקדש. בסוד ד"ו פעמים ע"ב. ותשמעו בסוד שמעית קול תחנוני עם ד' אוחיות גימ' סד"י במלואו הת"ד סוד מט"ע בשערוב"ק סס דף כ"א בשפ"י גימ'שפ"ח ב"פ

לד"ק שס. וכן לריך להיות הקיבוץ ת"ח מכהניס ולויס ג' פעמים ע"ר סס תת"י כמספר שמעת ותשמע"ו גם תשמעו לשון קבוץ ואסיפס וכל זה סוד ד' המדרש פ' נשא פי"ד מס משמרות

כ"ד אלף סמקמרון כ"ד כו' מניין שאס שמע מפי קטן שבישראל יסא בעיניו כסומע מפי חסס שבישראל ח"ל ויהי אס שמוע תש'מ'ע"ו הסוד כנ"ל ונרמז בשם הקדוש כ"ד עדה שומרי מקדש

ק"ל בא"ת כ"ש סוד הק"ל קול יעקב ומן ב"ו בא"ת'ב'ש'ש"פ ססורו סו"י ארג"ו. י' פעמים א'. ה' פעמים ד'. ו' פעמים נ'. ה' פעמים י' סך סכל גימ' ש"פ כמ"ס סרחו' בסוד שלס